GASP EDİLEN ORGAZM YA DA KAYIP HAZZIN PEŞİNDE

İKİNCİ CİLT

"ORGAZMIN GENETİK PROGRAMI (OGP)

HAZZIN O EN YOĞUN SÜRECİNE ADANMIŞTIR

İÇİNDEKİLER

I.ÖNDEYİŞ
II.BU KİTAP NİÇİN YAZILDI?
III.ÖNSÖZ

IV.SÖZLÜK

V.KAVRAMLAR:
1.ANLAM
2.TERAPİ
3.SUÇ
4.YAŞAMA PROGRAMI
5.OGP (Orgazmın Genetik Programı)
6.AYNA EVRESİ
7.BASTIRILANIN GERİ DÖNÜŞÜ
8.LİBİDİNAL YATIRIM
9.ORİJİNİNDE VARLIK
10.TARİKAT
11.KASTRASYON
12.LİBİDİNAL FÜZYON
13.MİSTİSİZM
14.ANADİL
15.PENİS HASEDİ
16.ÖLÜM İÇGÜDÜSÜ
17.YAŞAMA iÇGÜDÜSÜ
18.ZAMAN
19.RUHSAL VAKUM
20.FALLUS
21.KASTRASYONA RIZA
22.PSİKOZ
23.SİNİR BİLİM
24.ARZUNUN KAYIP NESNESİ
25.NESNESİNİ BEKLEYEN ARKETİP
26.AŞK
27.FANTEZİ
28.EŞCİNSELLİK
29.İLİŞKİSELLİK
30.MÜZİK
31.MOBBİNG
32.DEPERSONALİZASYON
33.NARSİZM
34.ENSEST
35.LİBİDO
36.ANÜS
37.MEDİTASYON
38.TOPLUMSALLAŞMA
39.TANRI İNANCI
40.İLETİŞİM
41.CİNSEL YÖNELİM
42.YÖNELİMSELLİK

43.EGO
44.KAPİTALİZM
45.TÜKETİM EKONOMİSİ
46.TEKİNSİZLİK
47.ORAL DÖNEM
48.OKB (Obsesif kompulsif bozukluk)
49.ŞİZOFRENİ
50.REİCH
51.HABİTAT
52.ÖZNE
53.İÇ KONUŞMA
54.SANAT
55.BİLİNÇ
56.EMOSYONEL AKIŞKANLIK
57.ÖZDEŞLEŞME
58.İDEALİZASYON
59.PRİMAT PROJESİ
60.DİLSİZ DÜŞÜNME
61.KÜLTÜR
62.ÜRETİM
63.PSİKANALİZ
64.BAĞLANMA
65.ÜREME PROGRAM
66.ADEM HAVVA
67.YARATICILIK
68.ÖDİPAL KOMPLEKS
69.AGRESYON
70.FELSEFE
71.BENLİK YANILSAMASI
72.HOMOFOBİ
73.FARKINDALIK BİLİNCİ
74.YAKINLIK ETKİSİ
75.ANDA VAR OLMA
76.PSİKOSOMATİZASYON
77.ÖZNELLİK
78.KISKANÇLIK
79.CİNSEL PATOLOJİ
80.POST TRAVMATİK SENDROM (PTS)
81.DEFANS
82.BEN RUH SAĞALTIMINA NE KATTIM?
83.ÖZERKLEŞME PROGRAMI
84.TANRI FİKRİ
85.ARZU
86.SEVGİ
87.NEVROTİK SEMPTOMLAR
88.SÜBLİMASYON
89.AHLAK
90.ERGENLİK
91.AİDİYET
92.ÖZGÜRLÜK
93.ZEHİRLİ FÜZYON
94.RUH SAĞLIĞI

95.ERİL KİMLİK
96.CİNSEL İKTİDARSIZLIK
97.ELEŞTİRİ
98.SİMBİYOZ
99.KAVRAM ÖNERİLERİ
100.İNSAN DOĞASI
101.KENDİNİ TANIMA
102.BİLİNÇALTI
103.SERBEST TEMALAR
104.AİLE VE KÜLTÜR YAPILANMALARI
105.YALAN
106.EK DÜŞÜNCELER

I.ÖNDEYİŞ

Değerli okuyucu,

Bu kitap daha önce yazmış olduğum "Gasp Edilen Orgazm" adlı kitabımın ikinci cildidir. Birinci cildin yazımı on iki yıl sürmüştü ve 2012 yılında İnternet'te yayınlanmıştı. İlk dokuz yıl araştırma, görüşmeler ve gerekli malzemenin toplanması ile geçti ve bu malzeme de üç yıl süren bir çalışma ile kitaba dönüştürüldü. Daha sonra 2016 yılında ise kitap formatında basılıp okuyucuya erişti.

Şimdi İnternet üzerinden kitabımın ikinci cildi ile karşınızdayım. Kitabımı bilinen kitap formatında düzenlemedim. 2012 yılından bu yana gözlemlerimi paragraflar halinde not etmiştim. Kitap düzlemine geçerken sadece paragrafların daha net anlaşılması için çalıştım. Onları konularına göre kümelendirdim ve hepsini paragraf formatında bıraktım.

Şunu da düşündüm: Günümüz insanının okumaya pek vakti yok. Bu ikinci cilt de hacim olarak biraz fazla. Aşağı yukarı bu ikinci ciltte 2800 paragraf mevcut. Okuyucu "Sözlük" bölümündeki aydınlatıcı metinleri okuduktan sonra her bölümden on, on beş paragraf okusa bile kitabımdan epeyce yararlanacaktır.

OGP (bakınız sözlük: OGP) bu kitabın ana tezidir ve onun doğruluğundan en ufak kuşkum yoktur. Bu nedenle ruhsal ve bedensel genel insan sağlığı açısından taşıdığı önem kitleler tarafından ne kadar erken anlaşılırsa kitabın yazarı bu sonuçtan o kadar çok mutlu olacaktır.

Okuyucuya şu bölümleri öncelikli olarak okuması önerilir: 1.ANLAM, 2.TERAPİ, 4.ORGAZMIN GENETİK PROGRAMI (bu bölüm kitabın ana eksenidir.), 5.ORİJİNİNDE VARLIK, 6.KASTRASYON, 7.LİBİDİNAL FÜZYON, 8.MİSTİSİZM, 9.ARZUNUN KAYIP NESNESİ, 10.AŞK, 11.EŞCİNSELLİK, 12.ENSEST, 13.LİBİDO, 14.ANÜS, 15.TEKİNSİZLİK, 16. İÇ KONUŞMA, 17.PRİMAT PROJESİ, 18.PSİKANALİZ, 19.ÜREME PROGRAMI, 20.HOMOFOBİ, 21.ÖZERKLEŞME PROGRAMI, 22.BİLİNÇDIŞI, 27 FANTEZİ

Bu çalışmayı yazımı bitmiş bir kitap olarak düşünmeyin. Kaleme aldığım tüm yazılı materyali burada sunuyorum. Bazı paragraflarda birbirlerini tekrarlayan ifadeler olacak ama her biri yine de farklı bir noktaya dokunmuş olacak. Bunu bir heykelin çeşitli açılardan çekilmiş farklı fotoğraflarına benzetebilirsiniz. Ayrıca bir paragrafta okuyucuya anlaşılmaz gelen düşünceler öbür benzerinde okuyucuya çok daha anlaşılır gelebilecektir. Ya da bir paragraf bir grup okuyucuya anlamca kapalı görünürken bir başka okuyucu grubu tarafından daha kolay anlaşılabilecektir.

Değerli okuyucu. Bu kitabımda doğruluğundan yüzde yüz emin olduğum ve bugüne kadar hiç söylenmemiş yepyeni tezlerden söz ettim. Bu arada bağlam gereği, benden önce söylenmiş düşüncelerden de söz ettim ama bunlardan söz etmem gerekiyordu. Bu paragraflarda ileri sürdüğüm düşüncelerin çoğunun isabetli olduğunu düşünsem de her zaman tartışma kapısını açık bırakıyorum.

Değerli okuyucu, kitap boyunca ileri sürdüğüm tüm tespitlerimin bir kısmını kendi oto analizim olarak da kabul edebilirsiniz.

Birinci ciltteki giriş yazıları bu ikinci cilde oldukça kısaltılarak alınmıştır. Burada amaç okuyucuya yine aydınlatıcı ön bilgiler sunmaktır. "Bu Kitap Niçin Yazıldı?", "Önsöz" ve "Sözlük" birinci ciltten kısaltılarak alınmış bölümlerdir. Özellikle "Sözlük" bölümü devamlı bir başvuru kaynağı olarak okuyucu için aydınlatıcı olacaktır.

Kısaltmalar:

OGP: Orgazmın genetik programı
OKB: Obsesif kompulsif bozukluk
NNO: Normal nevrotik orgazmı
NN: Normal nevrotik
BDT: Bilişsel davranışçı terapi

II.BU KİTAP NİÇİN YAZILDI?

Bu kitap, cinsel dürtülerini bastıran, cinsel hazlarından kastre edilen insanın uğradığı ruhsal kayıpların genel bir portresini sunmak amacıyla yazıldı. İnsanın eksiksiz cinsel hazlarından kastre edilişinin yarattığı ve kitabın ilerleyen sayfalarında detaylandıracağımız ruhsal problemleri bir kenara bıraksak bile, en azından kastre edilen cinsel hazlar, bastırılan cinsel dürtüler, öznenin orgazmında süreğen tatsızlık hissiyatına yol açar. Bu sonuç dahi tek başına ciddi bir derttir.

Kitabımızda insanın ruhsal yönden güçlü ve güçsüz yanlarını ortaya koymaya çalıştık ve gördük ki eksiksiz orgazm hazzını ve cinsel emosyonlarını yaşayan insan, bu ruhsal imkânlarını bir güç kaynağına dönüştürebilirken, bunları inkâr ettiğinde, bu kaynaktan sağlayabileceği tüm güçlerini kaybediyor.

Cinsel güdülerimiz ruhsal dünyamızı zenginleştirerek bereketli kılarken aynı zamanda birey üstü üreme programına bağlı oluşları nedeniyle en karşı konulamaz güçlerimizdir. Bu gerçeği çok iyi kavramak gerekir. Çünkü insan, cinsel dürtülerini kendisi üretmez, bu dürtülere maruz kalır. Cinsellik insanı yöneten bir üst iktidar olarak tüm erki elinde bulundurur. Bu nedenle eksiksiz, tam tatminli orgazm yaşantısı da cinsel dürtülerin bir türevi ve onların sağlıklı biçimde hayata doğduklarının nihai test aşaması olarak insanın maruz kaldığı kaçınılmaz bir sonuçtur. Bu yüzden insanın orgazm üzerinde onu istediği gibi şekillendirecek bir iktidarı yoktur. Sonuçlarına maruz kaldığı cinsellik karşısında insanın ona itaat etmekten başka çıkar yolu yoktur. Ya da kısmî bir çıkar yolu vardır: Cinsel güdülerinin buyruklarını dinlemeyebilir, yani inkâr ederek bastırabilir, ama karşılığında ruh sağlığı üzerinden bedeller öder. İnsanın bastırdığı cinsel dürtüler üzerinden ödediği bedeller Freud'un tüm eserlerinde ayrıntıları ile açıklanmıştır.

Aslında insanı kendi cinsel güdülerine kafa tutan biricik varlık olarak da tanımlayabiliriz, bu tutumuyla ruhsal intiharının yollarını inşa eden biricik varlık.

Kitabımızda ana tema olarak insan ruhsallığının baskılanan cinsellik nedeniyle uğradığı kayıpları ve karşılığında ödenen bedelleri açıklamaya çalıştık. Her ne kadar orgazm hazzında maruz kalınan kayıplar kitabın ana konusu gibi görünse de problem bu kadar basit değildir. Çünkü eksiksiz orgazm hazlarındaki kayıplar, kendisiyle bir biçimde bağlantılı diğer ruhsal odaklardaki kayıplarla da ilişkilidir (çift yönlü olarak) ve bu ruhsal odaklardaki kayıpları bir barometre hassaslığında yansıtır.

İnsanın insanlaşma sürecinin, annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında başladığı görüşündeyim. Bu gerçek, insanın konuşan bir varlık oluşu gerçeğinden de önce gelir. Daha önceleri, tarihin kaybolan derinliklerinde neler oldu, insan nasıl oldu da konuşan bir varlığa, özneye dönüştü? Elbette bu soruların yanıtları gelecekte verilecektir. Ama ben bu kitapta, insanın insanlaşma sürecinin, doğumla birlikte anne kucağında başlayıp sürüp giden bölümü hakkında konuşabilirim.

Burada bir yanlış anlamayı düzeltmem gerekiyor. Bu kitabın ana tezi orgazmın genetik programıdır yani kısaltılmış adıyla OGP ve tanımladığım bu özgürleşmiş orgazmın 60 – 120 saniye arasında sürdüğü tarafımdan ifade edilmişti. Birçok insan ejakülasyonun 60 – 120 saniye arasında sürdüğünü sanmış. Böyle bir durum elbette mümkün değildir. OGP'de (Orgazmın Genetik Programı) de

ejakülasyon, bilinen öbür yaygın orgazmlarda olduğu gibi 4 – 5 saniyedir. OGP'de ortalama 90 saniye süren, ejakülasyona eşlik eden haz fırtınasıdır. OGP (Orgazmın Genetik Programı) orgazmının yoğun haz fırtınası, bu 4-5 saniyelik ejakülasyon süresini geride bırakarak ortalama 90 saniyeye gelir dayanır. Oysa bilinen anlamında yaygın orgazmda ejakülasyon süresi ile orgazmın haz süreleri birbirine eşittir, o da 4-5 saniye sürer. Hadi haz fırtınasına bir iki saniye daha ekleyelim, hepsi eder nerden baksanız 6-7 saniye…

Bu yanlış anlamaya ihtimal vermemiştim, özür dileyerek hatamı düzeltiyorum.

III.ÖNSÖZ

Orgazm konusunda ciddi ve çok kapsamlı ilk bilimsel çalışma, W. Reich'ın Türkçeye "Bedensel Boşalmanın İşlevi" adı altında çevrilen eseridir. Reich bu eserde orgazm sürecini grafiklerle de açıklar. Okuyucunun adı geçen eserdeki grafikleri gözden geçirmesi aydınlatıcı olacaktır. Aşağıda, Reich'ın bu eserinden belli pasajlar aktarılacak ve bazılarının altında kısa yorumlarımız yer alacaktır. Reich'tan yapacağımız bu alıntılar, tezimizi ileri sürerken bizi oldukça destekleyecek. Okuyucunun zaman zaman önsözdeki bu alıntılara bir göz atmak için dönmesi yararlı olacaktır.

Reich, orgazmın evrelerini şu aşamalar halinde ifade eder:

"A. Zevk öncesi

B. Girme

C. Uyarılma artışının isteyerek denetlenebildiği evre; bu evrede istemli uzatmanın henüz hiç zararı yoktur.

D. İstem dışı kas gerilmeleriyle uyarılmanın kendiliğinden arttığı evre

E. Ansızın dik bir çıkışla tepe noktasına yükseliş

F. Orgazm

G. Uyarılmanın apansız düşüşü

H. Gevşeme: süresi beşle yirmi dakika arasında" (Reich 1978: 113)

Reich'ın buradaki tespitlerine, "orgazmın genetik programı" (bkz. sözlük: orgazmın genetik programı ya da kısaltılmış olarak: OGP) bakımından itirazlarımız şöyle sıralanabilir: "Orgazmın genetik programı"nda (OGP'de) orgazm hazzı, çok daha yüksekte seyreden emosyonel bir şok seviyesinden başlar ve bu yoğun haz fırtınası, kendi seviyesini koruyarak tüm bedende, tüm havsala bölgesinde çok yoğun sarsıntılarla 60-120 saniye kadar devam eder ve yavaş bir inişle sönümlenir. Yani Reich'ın belirttiği gibi ani bir düşüşle sona ermez, çünkü orgazm hazzının bu ani düşüşü, bilinen 5-7 saniyelik ortalama kastre orgazm için geçerlidir. Ama orgazmın bedensel gevşeme süresi, Reich'ın da "H" maddesinde belirttiği gibi OGP'de beşle yirmi dakika arasında seyreder. Ancak öznenin ruhsal dünyasındaki zenginleştirici kazanımları beşle yirmi dakika arasına sıkışmaz, eğer güncel ve büyük problemler söz konusu değilse, orgazmın genetik programının biraz ileride detaylandıracağımız ruhsal kazanımları, yani zindeleştirici ve ruhsal yapıyı yenileyici etkileri, uzun sürelidir ya da en azından ikinci bir cinsel ilişkiye kadar devam eder. Bu nedenle Reich'ın tanımladığı orgazm, bize göre bilinen ortalama orgazmın en iyi örneğidir. Gerçekte ise, Reich'ın tanımladığına oranla çok daha geniş arka planı olan büyük bir orgazm potansiyelinin bulunduğunu, ama bunun gasp edilmiş olduğunu düşünüyoruz. Bu nedenle Reich'ın tanımladığı orgazm, eninde sonunda kastre

bir orgazmdır. Kitabımızda, tam tatminli orgazm alanında uğranılan büyük kayıpların nedenleri ve sonuçları üzerinde duracağız ve ortalama kastre orgazmın pek de öyle kurtarıcı bir işlevinin olmadığını belirteceğiz. Ama şimdilik özetleyerek şöyle de söyleyebiliriz: Bilincin, bilinçaltına oranla buzdağının görünen kısmına denk gelmesi gibi, NNO (bkz. sözlük: NNO; normal nevrotik orgazmı) da OGP'ye oranla aynı benzerliği yansıtır. NNO'nun (Normal nevrotik orgazmı) altında OGP'nin uçsuz bucaksız, ama yüzeye çıkamamış zengin potansiyeli saklıdır.

Reich'tan çok önemli bir alıntı:

"Sinircenin (nevroz) enerji kaynağı, cinsel enerjinin birikimi ile boşaltımı arasındaki ayrımdadır. Sinir hastasının ruhsal aygıtı, sağlıklı insanınkinden hep boşaltılmamış bir cinsel enerjinin varlığıyla ayrılır. Bu dediğim… bütün ruh bozuklukları için geçerlidir… İyileşme yalnızca sinir hastalığını doğuran enerji kaynağı, yani cinsel durgunluk ortadan kaldırıldığı zaman görülür. Başka bir deyişle, içgüdüsel gereksinimlerin bilincine varışın tam bir bedensel doyumla (orgazm) at başı gitmesi zorunludur." (Reich 1978: 121)

Bu paragrafta çok önemli psikanalitik bir görüş de dile gelmektedir: Reich açık biçimde "boşaltılamayan enerji" derken orgazmdaki tatminin eksik kalan kısmının bilinçte deneyimlenemediğini ve bilinçte deneyimlenmemiş bu hazzın, yani boşaldığı zaman haz üreten gerilimin, bilinçaltında birikerek hastalık ürettiğini söylüyor ki bu görüşe bütünüyle katılmaktayız. Bu tespit doğru olmakla birlikte bunun tersten işleyişi en doğru tanımlamadır. Yani boşalamayan hazdan dolayı hastalanmıyoruz. Bu haz tıkanıklığı nevrozlarımızdan dolayı gerçekleşiyor. Böyle ya da şöyle Reich, kitabımızın ana tezini özetlemiş oluyor. Reich'tan şu noktada ayrılıyoruz: Bilinçaltında biriken haz fazlası, onun tahmin ettiğinden çok fazla bir potansiyele denk gelir ve biriken bu haz fazlası, yine Reich'ın tanımladığı kastre orgazmla boşalacak gibi de değildir. Eğer Reich'ın tanımladığı kastre orgazmın, hazda eksiksiz bir orgazmı tanımladığına gerçekten emin olabilseydik bu kitap asla yazılmayacaktı. Kitap boyunca birçok çözümlememizde, bu iki orgazm arasındaki farkı netleştirmeye odaklanacağız.

Kitabı kaleme alırken temel amaçlarımızdan biri de insanoğlunun fantezi sığınaklarını yıkarak, ayağımızı yaşadığımız gerçek dünya zeminine basmayı sağlamak olmuştur. Fantezilerin yanılsamalı, hastalıklı özlem duyguları ile yüklü dünyasından, ruhun aydınlığına çıkmanın aslında bizi mutluluğun gerçek iklimine taşıyacağına inanmaktayız. İnsanoğlunun ne kadar çok kastre edilmişse o kadar çok fantezilerin tesellisine sığındığını düşündüğümüz için, gerçeğin düzleminde, ruhsal olanaklarımızın tahrip edilmemiş olduğu boyutta var olmanın, fantezilerimizin hastalıklı özlemleri ile ilgisi olmayan gerçek bir mutluluğu nasıl mümkün kılacağını göstermeye çalışacağız. Düşüncelerimizi ters yönden giderek şöyle de ifade edebiliriz: Eksiksiz orgazm hazzı, yaşanamadığı miktara denk gelen fanteziler üretir.

Ne kadar düşsel güzelliklerle yüklü olursa olsun, fantezilerin gerçeğin zemininden kopuk inşası, bizi bir gün muhakkak derin bir hayal kırıklığı yaşamaktan korumayacaktır. Fantezilerin, ister büyülü güzelliklerle yüklü olsunlar ister kâbuslar şeklinde kendilerini bize dayatsınlar, kesinlikle gerçekliğin testinden geçmeleri, yanılsamalı yapılarının yıkılması gerekir. Önemli olan, onların insanı tutsak eden büyüsünün bozulmasıdır. Özellikle kastrasyonların yapılandırdığı kara büyünün (kâbuslar, dehşetler) bozulması gerekir. Çünkü büyü

bozulduğu zaman insanın ayağı yere, gerçeğin dünyasına basar. Şu düşünülebilir: Fantezilerimiz iptal edildiği zaman insana yaşanacak ne kalıyor? Diyoruz ki, o zaman insana, deneyimleyen ile deneyimlenenin gerçekliğin düzleminde sahih olarak yaşanan aynı anda oluş devingenliği, yani tam da yaşamın anlamlı reel güzellikleri ya da reel acıları kalıyor, bir başka deyişle varoluşumuzun tam da kendisi. Bunun en yalın örneğini, oynadığı oyunun büyüsel güzelliğine dalıp gitmiş çocukların durumunda görürüz. Hiçbir yetişkin, anda var olma devingenliğinin bu büyülü güzelliğini yaratma gücüne sahip değildir, yitirmiştir bu yeteneğini. Çocuğun oynadığı top, yetişkinin oynadığı toptan daha canlıdır.

Sinema alanından, "A Home At The End Of The World" adlı filmden, tanımladığımız orgazmı çağrıştıran bir sahneyi örnek verebiliriz. Başrol oyuncusu Colin Farrel'in, kadın sevgilisi ile cinsel ilişkisinde yaşadığı orgazmı izleyenler, ne demek istediğimizi yaklaşık olarak anlayacaklardır. Bu tespitim ile şunu da söylemiş oldum: OGP (Orgazmın Genetik Programı) kitabın yazarının tekelinde değildir. Tahminim dünyada dört beş milyon erkek bu potansiyeli yaşıyor olmalı. Ama onlar bu önemli sonucun farkında değiller. Tekrar belirtiyorum sadece bir tahminde bulundum.

İnsan ruhsallığının derinliklerinde, hazda eksiksiz orgazmın hangi yoğunluk ve derinlikte yaşanacağını belirten bir kayıt odağı olmalı diyoruz. Ve tanımlamalarımızı kolaylaştırmak, anlatımımızı netleştirmek bakımından bu kayıtların genetik programımızda mevcut olduğu düşüncesini ileri sürerek eksiksiz orgazm hazzına, "orgazmın genetik programı" ya da bu tanımlamanın ilk harflerini alarak kısaca "OGP" adını veriyoruz. Bu paragrafta sadece varsayımsal bir yorum yaptım ama OGP (Orgazmın Genetik Programı) gerçektir.

Kitabımızda OGP kısaltması, (1) eksiksiz orgazm hazzını, (2) bu eksiksiz hazzın ima ettiği potansiyeli tanımlamak için ve ayrıca (3) bu programı hayatına taşıyabilmiş öznenin sıfatı, (4) programın kendi genel adı olarak kullanıldı. Okuyucu kısaltmanın hangi bağlamda kullanıldığını cümlenin gelişinden rahatça anlayacaktır.

Orgazmın genetik programı, doğal varoluşunun sergilenişi bakımından 60-120 saniyelik kesintisiz orgazm sürecinden (haz fırtınasından) soyutlanamaz, ama burada yine önemli olan onun ruhsal kalite bakımından içeriğindeki derinliktir. Bu nedenle bütün kitap boyunca OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ruhsal analizine ve onun ruhsal bileşenlerini açığa çıkarmaya odaklandık.

Psikiyatri bilimi insanları ruh sağlıkları bakımından üç öbeğe ayırır: 1. Normal nevrotikler, 2. Nevrotikler, 3. Psikotikler

"Normal nevrotik", toplumun ortalama öznesini anlatır. Yani ruhsal rahatsızlıkları kabul edilebilir sınırların içinde olanlar veya mutsuzlukları ortalama düzeyde olanlar. "Nevrotikler"le sinir hastaları, "psikotiklerle" de akıl hastaları kastedilir. Psikiyatrinin "normal nevrotik" (NN) tanımlaması, kitabımız boyunca başvuracağımız bir ölçüt olduğu için bu açıklayıcı kısa ara notu düştük.

Biraz evvel yukarıda Freud'dan ve Reich'tan yaptığımız alıntılarda, orgazm hazlarında kısıtlılığın toplumsal düzlemde çok yaygın olduğu belirtiliyordu. Bu tespitlerden hareketle, toplumun ortalama öznesinin hazda kısıtlı orgazmına, eğer orgazmları kısıtlı bir düzeyde yaşanıyorsa, bir tanım kolaylığı olarak "normal nevrotik orgazmı", kısaca NNO adını verdik. NNO (Normal nevrotik orgazmı), bir tanımlama olarak yalnızca orgazm hazzının eksik yaşandığı hissinin ruhsal sahneye sürekli egemen olması durumunda geçerlidir.

Kitabımızın sözlük bölümünde hem OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hem NNO'nun (Normal nevrotik orgazmı) tanımları ayrıca verilmiştir.

OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hayata geçip geçmediğinin kanıtı olarak, öznenin kendi iç tanıklığından öte hiçbir dayanak noktamız yoktur. Eğer özne, yaşadığı hazzı artmaz eksilmez bir haz süreci olarak deneyimlemişse, OGP o zaman onun ruhsal dünyasında hayata geçmiştir. Ancak özne, yaşadığı hazda eksiksiz orgazmı artmaz eksilmez bir haz süreci olarak tanımlasa da aşağıdaki şu niteliklerin bir ya da birkaçının, çeşitli zamanlarda birbirleriyle yer değiştirerek öznenin orgazm anına eşlik etmesi gerekir:

A Libidinal füzyonun (bkz. sözlük: "libidinal füzyon") orgazm anında aktifleşmesi.

Libidinal füzyon sürecinin orgazm anında hayata geçmiş olmasının, yani aktifleşmesinin kriterleri ise şunlardır:

1.Orgazm anında benlik sınırlarının genişlemesi.

2.Orgazm anına zaman dışılık, zaman ve ölümün ötesinde olma hissiyatının damgasını vurması.

3.Okyanus duyguları, kozmik âlemle bütünleşmiş olma hissiyatının deneyimlenmesi.

4.Orgazm anında süblimasyon hissiyatının deneyimlenmesi.

5.Orgazm anında, libidinal füzyonun zorunlu aktifleşmesine rağmen, partnerin Ödipal ilk aşk nesnesinden olabildiğince bağımsız olması, böylece bilinçaltı ensest zinadan bağımsızlaşma.

B Orgazm sonrasında, çok uzun süreli -zorlayıcı güncel problemler söz konusu değilse, günlerce süren bir kazanım olarak- zindelik ve yenilenmiş olma, yeni doğmuş olma hissiyatının ruhsal yapıya damgasını vurması.

C. Sevgi ve şefkat, orgazm anında ve devamında, temel bir hissiyat ekseni olarak açığa çıkarken bu hislerin, libidinal füzyondan aldıkları enerji ile yani emosyon transferleri ile öznenin kendisi dâhil, dünya-varlık boyutunu kucaklayarak ruhsal sahnede belirmesi.

D. Agresyonun kendiliğinden dışta kalması.

E. Hem ruhsal hem bedensel bir algı olarak, tam bir erime hissiyatının orgazm anında deneyimlenmesi.

F. OGP'nin, ilk planda sözel dışı ve ötesi bir alan olarak deneyimlenmesi, sözcüklerle tanımlanmasının olanaksızlığı. Ancak dikkatli bir gözlem, OGP'nin psişik bileşenlerini açığa çıkararak sözel düzlemde de ifadesini mümkün kılabilir. Oysa NNO (Normal nevrotik orgazmı), kendisine bulaşmış birçok çatışma ve karmaşa ile yaşandığı için – bu çatışmalar bilinçaltı oldukları için, öznenin onları netleştirmesi olanaksızdır- öznenin iç dünyasında, emosyonel bileşenlerinin farkındalığı düzleminde net tanımlanamaz.

G. Öznenin algı düzleminde partnerin, sevgi nesnesi olarak yabancılık hissiyatından uzak deneyimlenmesi ve sevilen varlık beklentisine denk gelmesi.

H. Öznenin orgazm anına kendini tam anlamıyla teslim edebilme kapasitesi.

I. Öznenin eksiksiz orgazm anının tüm emosyonel şokunu, kaygılardan, korkulardan uzak deneyimleme kapasitesi.

J. OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) açığa çıkmasının zorunlu psişik alt zeminleri:

1.Sağlıklı yaşanmış libidinal füzyon dönemi.

2.Libidinal füzyondan sonraki kastrasyon süreçlerinde maruz kalınmış tahribatın onarılması ve böylece yitirilmiş psişik olanakların geri alınarak, geçmiş ruhsal gelişim aşamalarındaki saplantıların tasfiyesi: oral, anal, dokunsal kastrasyonlar vb. ile ilgili olarak.

3.Ödipal dönem ensest suçluluğu dehşetinin ve beraberinde kastrasyon dehşetinin aşılmış olması.

4.Cinsellik üzerinde toplumsal önyargıların yarattığı diğer baskıların aşılması gerekir. Bunları kısaca şöyle sıralayabiliriz: Utanç, suçluluk duyguları ve bunlara bağlı olarak öznenin kapıldığı öz değerlilik algısının erozyona uğramış olması; homofobi, yani eksiksiz orgazmı baskılayan sinsi bir düşman olarak homofobi.

5.Eğer öznede mevcut ise heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutunun aşılması. Bu nokta üzerinde ileride detaylı olarak durulacaktır.

6.Eşcinsel özne söz konusu olduğunda hetero fobinin aşılması.

7.Röntgencilik, teşhircilik, fetişizm vb. diğer türev cinsel yönelimleri vazgeçilmez kılan bilinçaltı korku ve kaygıların aşılması.

Kitabımızda yeni bir tezin (OGP: Orgazmın Genetik Programı ile ilgili tez) ileri sürülmesi nedeniyle, görüşlerimizi daha net açıklayabilmek için yeni kavramlar gerekiyordu. Bunlar yeni bir düşünceyi açıklamak anlamında, ihtiyaç duyulan zorunlu araç ve gereçlerdi. Bu nedenle kitabın sözlük bölümünde yer alan kavramlardan, psikoloji ve psikanaliz literatüründen alınanların kaynakları, altlarında belirtilmiştir. Kaynağı belirtilmeyen kavramlar, tezimizin daha net anlaşılabilmesi için tarafımızdan önerilmiş olanlardır.

IV. SÖZLÜK

agresyon:

Agresyon, yaşamda kalabilmek ve dürtünün nesneyi ele geçirebilmesi için zorunlu, ama aynı zamanda öznenin biyolojik donanımı ve biyolojik gereksinimleri ile uyumlu tüm girişimlerin toplamıdır. Erotizmde ise ketlenmemiş haz kapasitesinin ruhsallıkta kendini açığa vurması, bu olanağı etkin biçimde yaşama yetisidir (kadın için de erkek için de). Buraya kadar sağlıklı bir agresyon olarak girişimciliği anlattım.

Dürtü, hedef nesnesine yönelirken bir dirençle karşılaştığında agresyon bir tepki olarak açığa çıkar. Arzunun engellenmesi olasılığına karşı agresyon, amaca erişimi sağlayacak bir potansiyel olarak her zaman el altında bulunur. Ama bu veriden yola çıkarak agresyonun bu türünün patolojik bir süreç olduğu sonucuna varmak yanlıştır. Aslında OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ketlenmesinden, arızalı nesne ilişkilerinin (insan ilişkilerinin) yarattığı tahribattan kendisine karışan etkilerle şiddetlenen agresyon, bu bulaşık etkilerin fazlalığı nispetinde patolojiktir. Agresyonun patolojik türü, öznenin ruhsal yaşamını sağlıklı sürdürebilme amacının dışına düşer ve bu durumda agresyon bir sonuç olarak ortaya çar. Bu nedenle dünyamızda bir hastalık halinde yaygın olarak yaşanıyor olsa da patolojik agresyonu, insanın asli özelliğiymiş gibi düşünmek doğru bir tespit değildir. En azından insanın libidinal füzyon realitesine terstir (bkz. sözlük: libidinal füzyon). Dürtü ve onun hedefe yönelme anındaki görünümü olan arzu, daimi bir engelle ama özellikle bilinçaltı engellerle karşılaştığında, agresyon, patolojik bir güç olarak birikmeye başlar ki ancak bu noktadan itibaren onun tehlikesinden söz edebiliriz. Yoksa ağır kastrasyonlara maruz kalmamış ya da bunları aşmış öznelerde, dürtü ve arzunun makul hadlerde ertelenişi, bekleme-erteleme kapasitesini zorlamaz.

Patolojik agresyonun neden olduğu bir başka probleme de değinmemiz gerekiyor: Duyguların çift kutupluluğu… İnsanda duyguların çift kutupluluğunu vurgulayan tezler, azdırılmış ve akabinde de tehditlerle bastırılmış agresyonun sergilediği patolojik belirtileri esas almaktadır. Bu yüzden duyguların çift kutupluluğu, baskıcı kültürlerin nevrotik hale getirdiği öznenin bir özelliğidir. Öldürme eğilimi, nefret, kin, haset ve açgözlülük, hiçbir zaman kendi zıtları olan sevgi, şefkat, paylaşım, iç barış gibi sağlıklı duyguların kaçınılmaz zıt alternatifleri ve doğal zıt bileşenleri değildir. Ama yaşamın hizmetine sunulması gereken sağlıklı eğilimlerimiz, soluk alamaz biçimde bastırıldıklarında, bu sefer kendi zıtları olan duygu ve eğilimler bir tepki olarak açığa çıkar ve sağlıklı eğilimlerimizin zıt kutbunda yer alan bileşenler haline gelirler. İşte bu yüzdendir ki OGP (Orgazmın Genetik Programı) öznesi bu deli dünyanın içinde yer almaz.

anorgazmik ya da anhedonik iş makinesi

NN düzlemin işkolik öznesi… Bastırılan cinsellik, libidonun, emosyonel akışkanlığa (bkz; sözlük: emosyonel akışkanlık) aksamadan dönüşümünü engellediği için, ruhsal yapıda daima rahatsız edici bir boşluk hissi yaratır. Kastrasyonlar nedeniyle bastırılan cinsellikten dolayı NN seviyedeki fiili cinsel eylemler de öznenin beklediği doyumu veremez ve süreğen boşluk hissini ortadan kaldıramaz. Çünkü libidonun duygu akışlarına dönüşüm kapasitesi kendi asli odağında tahrip edildiği için özne, boşluk hislerine mâruz kalır. Ama bu boşluk hissi ile de yaşanamaz, ne olursa olsun boşluk hissinin ikamelerle doldurulması, özne tarafından hissedilmez hale getirilmesi gerekir. Burada, özneyi uyuşturucu çözümlerden biri işkolikliktir. Tabii uyuşturucu çözüm alternatifleri, öznede yapılanmış nevrozların türüne bağlı olarak değişir. Özne işe yoğunlaşarak, tatminsizliğin ürettiği boşluk hissini kapamaya çalışır, hatta öyle ki işten başını biraz kaldırsa, engellenemez bir itilim onu yeniden işe yönlendirir. Adeta Sisyphous söylencesinin modern bir versiyonu ile karşı karşıyayızdır. Modern çalışma düzeni, bu tatminsiz özneden mükemmel bir işkolik makine üretmiş olur. Tatminsiz özne, yaptığı işle kendisini tanımlama olanağına da sahip değildir. İki nedenden dolayı: İlk olarak gasp edilen libidosundan dolayı, yani gasp edilen libido, üretime coşkusal bir yatırımı engellediği için ve ikinci olarak Reich'ın da belirttiği gibi gasp edilen emeğinden dolayı. Öte yandan orgazm hazzında tamamlandıkça, libidonun duygulara dönüşüm kapasitesi ve ruhsal yatırım yetenekleri onarıldıkça, öznenin iş veriminin artacağı kimsenin aklına gelmez.

Anhedonik iş makinası kavramını şu tespitle noktalayalım: Yaşamayı yalnızca belli bir meslek alanında uzmanlaşma olarak görenler, gerçekten yaşamaları gereken alanlarda boşunalığı yaşarlar.

arketip

Sonraki bütün benzerlerinin esas aldığı ilk özgün model… Jung kuramında, soydan alınan, bireyin bilinçaltında bulunan, dünyayı algılama yollarını denetleyen, ırkın deneyimlerinden türemiş fikir veya düşünce şekilleri… Bu alanın içerdiği materyal bireyin yaşam deneyimlerinden değil, bütün atalarının ve dolayısı ile bütün ırkın deneyimlerinden türemiştir… Jung, rüyaların birçok düzeyde anlamlar taşıdığını görmüştür. Hastanın günlük yaşamına ilişkin anlamdan sonra çağrışımların öteye iletilmesi ile eninde sonunda toplumsal bilinçaltı anlama erişilir. Böylece, örneğin babaya ilişkin rüya eninde sonunda bütün babalığa, ilk şekillendirilmiş baba tipine erişir… İlk şekillendirilmiş tipler, bütün mitolojide, rüyalarda, dinsel geleneklerde, peri masallarında, sırlarda tekrar

tekrar görülür… İlk biçimlendirilmiş tiplerin toplamı böylece, Jung için, insan ruhunun bütün gizli potansiyellerinin toplamını Tanrı, insan ve kâinat arasındaki en derin ilişkileri ilgilendiren eski bilginin tükenmez bir deposudur. (Arkonaç 1999)

nesnesini bekleyen arketip:

İnsanın ruhsal gelişim aşamalarında karşılanması gereken çok temel ihtiyaçları vardır. Örneğin iyi bakım veren, güven duygusu yaratan, yatıştıran bir anneye, kendisinden beklenen işlevleri yerine getiren bir babaya vb. duyulan ihtiyaçlar, arketipsel kayıtlardır. Bebek ya da küçük çocuk bu kayıtların zorlayıcı itilimi ile ihtiyaçlarının karşılanması için çevresini manipüle eder. Özne, eğer bebeklik ve ilk çocukluk dönemindeki ihtiyaçları karşılanmamışsa, bütün hayatı boyunca bebeklik ve ilk çocukluk ihtiyaçlarının karşılanmasında ısrar edecektir. İşte öznenin tüm yaşamı boyunca tatmin edilmeyi bekleyen bu arketipsel odaklara "nesnesini bekleyen arketip" diyebiliriz. Burada "nesne", öznenin, ihtiyaçlarına yanıt vermesini beklediği "öteki özne"yi anlatır.

Nesnesini bekleyen arketip odakları, bilinçaltı zorlayıcı bir itilim halinde, her zaman özneyi iyileştirmek için nesnesini hep arayacaktır. Önemli olan, nesnesini bekleyen arketipin beklentilerine yanıt verilmesidir. Eğer güncel hedef nesne, beklentisine yanıt verebilirse, öznenin ideal nesnesi olur. Fakat güncel hedef nesne, yasakla ya da engellerle damgalanmış asli nesnenin ikamesi olduğu için özne, güncel hedef nesneyi, kendi geçmişindeki hangi asli ihtiyacından dolayı seçmiş olduğunu bir türlü netleştiremez. Asli nesne ya ensest yasak engeli ile damgalanmıştır ya da küçük çocuk için gerekli temel görevlerini yerine getirememiştir. Bu engel aşılabilirse, geçmişte özneyi tatminsiz bırakmış örseleyici ilk nesnelerin önemi kalmaz. Ama ne yazık ki ikame nesnelerin bu engeli aşması, öznenin arzusu ile denklik sağlaması pek o kadar mümkün değildir. Ancak burada kısa bir not olarak şunu hatırlatalım: Çok iyi yürütülen bir terapinin veya sağlıklı bir aşk ilişkisinin ya da sağlıklı dostluk ilişkilerinin umut verici imkânlarından söz edebiliriz. Anne, baba, sevgili, öznenin geçmiş yaşamında ne kadar işlevsiz olmuş iseler, anne, baba, sevgili arketipleri, nesnesini bekleyen arketipler olarak, geçmişin örseleyici nesnelerinin onarılması taleplerini o oranda sürdürürler. Nesnesini bekleyen arketip, her zaman kendi ideal nesnesini yaratma özleminde ve beklentisindedir. Yine de bu özlem ve beklentinin gerçekleşmesi olasılığının pek mümkün olmadığını belirtmek istiyoruz. Bu yüzden sevgili ilişkilerinde her iki taraf da birbirlerinden umduklarını çoğu kez bulamaz; ancak bu özlem ve beklentiyi öznenin iyileşme talebi adına bir umut olarak da kaydediyoruz.

Nesnesini bekleyen arketipi, Jung'un arketip kavramını genişlettiği anlamlara yaymayı düşünmüyoruz. Kastrasyonlar nedeniyle, tatminde eksik kalmış, gelişimlerini tamamlayamamış ve sıkıntılı yaşanmış tüm ruhsal alanlarla ilgili beklentiler, yeniden açığa çıkarak bütün bu alanların, onarım ve iyileştirilme taleplerini özneye dayatacaktır. İşte öznede onarılmayı bekleyen bu örselenmiş ruhsal alanların, bilinçaltının simgesel dili üzerinden, sembolik kılıklara bürünerek nesnesini bekleyen arketiplere dönüştüğünü düşünüyoruz. Örneğin her bebek, anneyi, ideal anneye dönüştürmek için içgüdüsel olarak manipüle eder. Daha sonra baba böyle bir manipülasyona maruz kalır. Eğer anne ya da baba bu talepleri yanıtsız bırakmışsa, öznenin ideal anne ya da baba arayışı, kendisi bunun farkında olsun olmasın ömür boyu sürecektir. Kısacası fonksiyonu eksik kalmış gerçek anne ya da babaların yol açtığı doyumsuzluklar, bu eksiklikleri dış nesnelerde tamamlama talebini dayatacaktır ki bu talebi yaratan odak, nesnesini

bekleyen arketipin ta kendisidir. Ya da özne çoğu kez bastırılmış OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ikamesi olarak, bir başka ifadeyle ideal haz yaşama beklentisine yanıt bulamadığı zaman, ona böyle hazların sunulacağını varsaydığı nesneleri ve fantastik, düşsel mekânları tasarımlayacaktır vb. Böylece fantezilerimizin de "nesnesini bekleyen arketip"lerin düşsel dünyamızda dile gelen ifadeleri, yansımaları olduğunu söyleyebiliriz.

Bebekler, her türlü ihtiyaçlarının karşılanması ya da engellenmesine bağlı olarak, bakım veren anneye ya da onun ikamesine karşı şükran ya da agresyon ve haset duyguları geliştirme kapasitesine verili bir program olarak sahiptir. Bebek, bakım veren annenin sahip olduklarını, kendisinin hayatta kalabilmesini garantilemek için yine anneden gasp etme anlamında mantık dışı bir güdü olarak haset duygusuna da kapılır (Melaine Klein). Ama bakım veren tarafından sevilme ve buna bağlı olarak gittikçe gelişen sevme kapasitesi, bebekte şükran duygularının temellerini atarken, aynı zamanda bakım vereni bir teslimiyet ve aşk duygusu eşliğinde de idealize etme kapasite ve yetisini yapılandırır.

Şükran duygusunun açığa çıkma nedenine kısa bir yanıt verelim: Çünkü hayatta kalma programı güvenceye alındığı için bebeğin bilinçaltı bir refleksle ortaya koyduğu tepki olarak şükran duygusu açığa çıkar. Bebekte sevme yetisinin açığa çıkmasına gelince: Tabii burada anneden alınmış aşk ve sevginin, tekrar anneye bir yansıması söz konusudur.

Bebeğin bakım vereni idealize etme yetisi ise, bebekte işlenmesi gereken ve ancak işlendiğinde psişik sahnede belirebilecek olan verili bir programdır. İdealizasyon ihtiyacı bakımından gerekli doyuma erişilmemişse, nesneyi (ötekini) idealize etme ihtiyacı, her zaman nesnesini bekleyen bir arketip olarak aktif olacaktır. Çünkü bebekliğinde, ilk çocukluk yıllarında karşılanmamış idealizasyon ihtiyaçlarını gidermek üzere yeterli düzeyde idealize edilecek figürleri bulamayanların, ergenlik ya da yetişkinlik dönemlerinde, siren çağrısı (bkz; sözlük: siren çağrısı) gücündeki bir davetin baskısı altında, idealize edebilecekleri nesneleri aramaları, nesnesini bekleyen arketipin asli gayesinden, yani uygun bir idealizasyon nesnesi bulma ve onun üzerinden yeterli bir doyum sağlama anlamındaki asli gayesinden asla vazgeçmediğini gösterir. Bir idealizasyon nesnesi yaratma talebi, bir yandan ebeveynin varlığını değerli kılma ve bunun sonucu olarak da kendini değerli hissetme ihtiyacına da bağlıdır. Öte yandan da kendisi için bir rol model arama anlamındaki çok güçlü bir gereksinime bağlıdır. Çünkü çocuk, hayatını tanzim edip rotasını belirlemek için ya da varoluşunun anlamına bir yanıt vermek için bir idealizasyon nesnesi arar, çünkü henüz kendinde bulunmayanı dışarıdan almak zorundadır. Tabii böyle bir transferi de ancak idealize ettiği bir varlıktan yapacaktır. Gerçek bir idealizasyon nesnesinin varlığında, insan yavrusu, kendi ruh sağlığı açısından, sevilme, sevme ve şükran duygularının güvencesi altına alınacaktır. Bunun olmayışı durumunda haset duygusunun kronikleşmesi kaçınılmazdır. Ama hasedi yaşayan kişi de iyileşmek istemektedir.

Özetle, tatmin hangi alanda eksik yaşanmışsa, nesnesini bekleyen arketip, o alandaki asli amacından asla vazgeçmez. Bu, öznenin iyileşme talebinin bir ömür boyu süreceğini gösterir ki tespitimizi, iyileşme adına bir umut olarak kaydedelim.

arzunun kayıp nesnesi:

Engellenmiş temel arzu ve gereksinimler, özneye hep bu tatminsizlikleri hissettirerek doyumlarının sağlanması yönünde baskı yapacaktır. Ama temel arzu ve gereksinimler, tabii öncelikli olarak bastırılmış cinsellik, toplumsal tabu alanında kayıtlıdırlar. Bunların mutlak doyumları özneye yasaklanmıştır. Çok erken çocukluk dönemlerine ait olmaları nedeniyle hatırlanmazlar ama asla unutulmazlar. Bu nedenle bastırıldıkları bilinçaltından doyuma erme taleplerini sürdürürler. Ancak artık hiçbirinin, gerçek anlamda, kendi gereksinim nesneleri ile doyumları mümkün olmadığı için, doyumu ikame nesnelerde arayacaklardır. Böylece kendisini gizleyen asli arzunun, bilinçaltına bastırılarak yasakla damgalanmış özgün nesnesine ya da hedefine arzunun kayıp nesnesi denir. Arzunun kayıp nesnesi, "kastrasyon" maddesinde belirttiğimiz ruhsal gelişim aşamalarının erken kastrasyonlarına bağlı olarak ortaya çıkar. Ama Freud ve izleyicileri için asıl sebep, bebeğin anne ile ikili birliğinden, anne memesinden kastre edilişidir. Bu nedenle Freudyen ekole göre arzunun kayıp nesnesi esas olarak, yitirilmiş anne memesidir.

Şunu söyleyebiliriz: Hayata geçen OGP (Orgazmın Genetik Programı), arzunun kayıp nesnesinin bu sancılı aranışını büyük ölçüde sona erdirecektir; çünkü aslında, hem bebeklikte kastre edilen libidinal füzyon odağı ile bağlantısı bakımından hem de ergenlikte kastre edilen eksiksiz orgazm hazzı olarak öznenin hayatından gasp edilen oydu. Açığa çıkan OGP, kendinde bileşen olarak, kastre edilmiş bütün ruhsal alanların olabildiğince geri kazanımını içerdiği için, bu acılı arayışı büyük ölçüde sonlandıracaktır. Ne var ki yine de geçmiş ruhsal haritasında kayıtlı nevrotik süreçler, hayalet organ belirtilerinin benzerleri halinde geri dönecek, özneye geçici sıkıntılar yaşatacaktır.

.

aseksüel eylemci

Cinsel ilişkisi hiçbir derin haz üretmemek üzere, sadece fiziksel ve mekanik-uyarımsal düzeyde olan kişi.

bebeğin piyasa değeri

Aile bireylerinin, bebeği değerlendirişlerinin ve bunu ona hissettirişlerinin, ayrıca aile bireylerinin toplumsal konumlanışlarında kendilerini nasıl değerlendirdiklerinin, kendileriyle ilgili değerlilik algılarının bebekte bıraktığı toplam tortul izlenim… Bebek kendisini bu algılar üzerinden dünyaya yerleştirecektir. Mâruz bırakıldığı kastrasyonlar, özdeğerlilik algısı üzerindeki kastrasyonlar, bebeği örselemiş midir? Ne ölçüde? Çünkü bütün bunların hepsi, bebeğin genetik yapısında taşıdığı yetilerin (insan toplumu içinde yetişme koşuluyla aktifleşecek yetilerin) ya yeşerip gelişmesi sonucunu getirecektir ya da solup gitmesi sonucunu…

benimsenmiş ensest suçluluk:

Küçük çocuklara ensest yasağına ilişkin suçlayıcı imalar, yetişkinlerin bakışlarında ya da sözlerinde o kadar dehşetle ifade edilir ki kendisini felce uğramış hisseden küçük çocuk, yine bastırma mekanizmasının çok hızlı işleyişi üzerinden, maruz kaldığı suçluluk pozisyonunu, farkına varmadan kabullendiği bir günah olarak üstlenir. Aslında bu tehditlerin sürekli olması da gerekmez, bir

kerelik yeterli doz, kastrasyonu mümkün kılabilir. Yani bundan sonrasında kişi kendisini hep şöyle algılayacaktır: "Dünyaya suçlu gelmiş özne". Bazı dinlerde insan, dünyaya suçlu gelmiş olarak kabul edilmez mi? Özetle ensest suçluluk, üretilmiş ve benimsetilmiş olur. Oysa burada bir suçlu değil, bir kurban söz konusudur. Böyle bir kastrasyonun devamı olarak küçük çocuk, karşı cinsin öteki üyelerini de bilinçaltında kayda alınan ensest suçluluğu hissi üzerinden yasaklı nesneler olarak damgalar. Bilinçaltı, yasaklanmış karşı cins figürü (anneyi), yasaklanmış cinsel nesne olarak okumakla kalmaz, onun hemcinsi olan diğerlerine aynı yasağı kopyalar ve onların hepsini yasaklı cinsel figürler olarak okur. Özne, karşı cins ilişkilerinde, istediği kadar problemsiz görünsün, bilinçaltında kandaşını kapsamına alan yasaklanmışlık yazılımı, bir biçimde aktifleşerek güncel cinsel yakınlaşmalarında tıkanmalara yol açacaktır. Bu tıkanmışlık durumu, ergen ya da yetişkin öznenin cinsel ilişkisinde, hatta mastürbasyonunda, orgazm tatmininin tatsız yaşanışı ile kolayca test edilir. Yani bir başka ifade ile orgazm tatminini eksik ya da tatsız yaşayan herkes, farkında olmadığı ensest suçluluğunun ve kastrasyon korkularının süreğen baskısı altında demektir. Burada amaç, elbette kimseye ensest ilişkileri önermek değildir, ayrıca bu bir çözüm yolu da değildir, ama üretilmiş ezici ensest suçluluğu duygusunun cinsel hayatı gasp etmesine izin verilmemesidir. Amaç ya da izlenecek yol şudur: Özne, elinde olmayan nedenlerle herhangi bir ensest fantezi baskınına uğradığında, kendine karşı tolerans geliştirmeli, suçluluk krizlerine girmemelidir.

Öznenin, ergenlik ya da yetişkinlik yıllarında karşı cinsle bir ilişkisi söz konusu olduğunda, kendisini felce uğramış -utanç ya da suçluluk hisleri ile kendini belli eden felç hali- hissetmesi, elbette bu ilk ensest suçluluğu ve kastrasyon dehşetinden kalan mirastır. Bu yüzden, Ödipal dönemde üretilmiş ensest suçluluktan dolayı ensest zinaya bilinçaltında ömür boyu tutsak ve bağımlı hale gelen (normal nevrotik) özne ergenlik döneminde, ensest arzu nesnesinden kurtulup bir dış nesne seçmeyi de bu yüzden kolay kolay beceremez. Çünkü ensest suçluluk hissi, ensest odağa bağımlı kalmanın nedenidir. Görünüşte bir dış nesne seçse bile kompleks düzeyinde ilk nesneye, bilinçaltı yapışkan bağımlılıktan kurtulamamıştır. Oysa küçük çocukların öncelikli gereksinimleri sevgi ve şefkattir. Ama bu temel talepleri göz ardı edilerek, onlara adeta cinsel bir tacizci oldukları hissi yaşatılmıştır. Kısacası terör kültürlerinde ensest konusu, hoş görülü makul bir çerçevenin dışına taşırılarak küçük çocuğun altından kalkamayacağı bir yüke dönüştürülür.

benimsenmiş tehdidin 'miş gibilik rolü'

Kastrasyon tehditleri üzerinden zorlanılan rolleri, bilinçaltı olarak üstlenmek ya da bu rolleri oynamaya boyun eğmek… Bunlar, sağlıklı ilişki koşullarında seçmeyi asla düşünmeyeceğimiz roller oldukları için "mış gibi"dir. İnsan doğasında, gelişimin normal bir sonucu olarak kendiliğinden açığa çıkan seçim ve yönelimler değildirler. Gelişimini sağlıklı tamamlamış bir özne kastre edilemez ve dikte edilen rolleri bilinçaltı düzlemde üstlenmez. Kastrasyon tehditlerinin en çaresiz avları küçük çocuklardır ve onlara benimsetilmek istenen roller, kastrasyon tehditleri aracılığıyla kolayca kabul ettirilir. O zaman küçük çocuk, nevrotik bir defans mekanizması olan bastırma mekanizması aracılığıyla kendi asli arzu, niyet ve özlemlerini bastırarak, hatta unutarak kendisinden istenen rolü oynar, yani hayati öneme sahip sağlıklı eğilimlerini bastırır. Bastırma mekanizması devreye girdiğinde özne, artık nevrotik çizgide süren bir rolü üstlenir, kendiliğinin serbest gelişim olanaklarını yitirir.

Öznenin, yukarıda söz konusu ettiğimiz hayati öneme sahip sağlıklı eğilimleri ve serbest gelişim olanakları ile, libidinal füzyon realitesini, onun zengin vital kaynaklarını, çoklu emosyonel dirimselliğini kastettiğimizi bir kere daha belirtelim.

beşeri mistisizm:

İnsanın, sadece insan olmasına, onun orijininde varlık (bkz. sözlük: orijininde varlık) olanaklarına derin bir sevgi ve aşkla bağlanıp inanma… Taşınan bu inanç gereği, insanın (orijininde varlık) olanaklarını koruyup kollama iradesine spontan olarak sahip olma… Türdeşlerine yönelik insan kardeşliği empatisine kendiliğinden sahip olma…Orijininde varlığı tüm veçhesi ile hayatında daimi kılmak… Gerçek suç ve günahın, orijininde varlık realitesine ters bir tutum izlemek olduğunu kabul eden anlayış… Bir önceki cümlede sözü edilen anlayış beşeri mistisizmin kurucu unsurudur.

bilinçaltı özne

Kavram, psikanaliz literatüründen derlemedir. Ancak bu kavram, kitabın "Ek Düşünceler" bölümünde kişisel yaklaşımımız çerçevesinde ele alınmıştır.

cinsel bağımsızlık veya özgürlük:

En üst noktasında, OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hiçbir içsel engelle karşılaşmadan, eksiksiz orgazm hazzında hayata geçebilme kapasitesi.

dayatılan arzu rolü

Toplumsal söylemin yasakları ve yaptırımcı tabuları üzerinden inşa edilmiş ve toplumsal düzlemde dolaşıma sokulmuş tüm yaygın arzular, arzu söylemleri; revaçtaki bu arzuların özneye oynayacağı roller üzerinden benimsetilmesi. Tüm reklam ve moda sektörü, bu mekanizmayı çok iyi kullanır.

defans (savunma) mekanizmaları:

Kişiyi kaygıdan, suçluluk duygularından, bilinçsiz iç ruhsal çatışmalardan, bastırılan ve kabul edilemez bilinçaltı dürtülerden ve egonun karşı karşıya gelebileceği diğer iç tehditlerden koruyan ve genellikle bilinçsiz olan otomatik savunma tepkileri. Savunma davranışı sorunlarla başa çıkmada kullanılan yaygın, normal bir tepkidir ve bilinçli olabilir. Ancak bilinçli savunma stratejileri genellikle bu kategoride değerlendirilmez. İlk kez Freud tarafından ortaya konan, ancak küçük kızı Anna Freud tarafından incelenen savunma mekanizmaları, kişi açısından sağlıklı bir uyum sağlama tepkisi olabileceği gibi, aşırıya vardırılması halinde patolojik de olabilir. Daha ayrıntılı bilgi ve birkaç örnek için: dönüşüm, inkâr, yer değiştirme, özdeşim, içe yansıtma, yansıtma, ussallaştırma, tepki oluşumu, gerileme, yüceltme, olmamış kılma, vs. örnek verilebilir. (Budak 2000)

dil öncesi:

İnsan yavrusunun konuşmaya başlamadan önceki dönemi. Bu dönem, dolayımsız algı ve emosyonların vital seviye yüksekliği ve doluluğu ile karakterizedir. Küçük çocuğun, anadilini çat-pat konuşmaya başladığı, hatta şöyle

böyle anlamlı cümleler kurduğu dönemleri de bu kapsamda düşünebiliriz. Çünkü küçük çocuk, bu dönemlerde emosyonel canlılığını hala çok yoğun bir biçimde yaşayabilmektedir. Dil öncesi dönemin eksiksiz emosyonel gücü ve zenginliği, dolayımsız algı kapasitesi, dilin öğrenildiği dönemlerden başlayarak, ama dozu yavaşça azalmak üzere, ergenliğe kadar olan dönem içinde epeyce korunacaktır. Dil öncesi dönemin eksiksiz emosyonel gücü ve zenginliğinin, dolayımsız algı kapasitesinin, anadilin kastre edici rolü ve özellikle sonraki kastrasyonların etkisi ile giderek nasıl güdükleştiği, ilerideki sayfalarda incelenecektir.

Not: Yorumlarımız hariç olmak üzere kavram, psikanaliz literatüründen alınmıştır.

dil öncesi emosyonellik ya da emosyonel canlılık:

Dil öncesi bebeği ya da anadile yeni katılan insan yavrusu, sözcüklere bağlanmamış, sözcükler tarafından netlikleri bulandırılmamış duygulanımlarını, sözcüklerin aracılığına gerek kalmadan birebir yaşar. Burada her duygu kendisidir, anadilin sembolizasyonlarının çarpıtıcı etkilerine maruz kalmamıştır. Bunlar son derece yoğun ve tok duygulanımlardır; her zaman kendi dolulukları ve parıltılı canlılıkları ile yaşanır. Yetişkin bir insanın -eğer mümkün olabilse- bu duygulanımların aynısını yaşaması, çıplak elle elektrik teli tutulmuş gibi bir etki yaratır. Dil öncesi insan yavrusunun bu emosyonel dünyası, dil öncesi emosyonelliktir. Bu emosyonel dünyanın parıltılı canlılığı ve hayatiyet yüksekliği ise emosyonel canlılıktır.

Dil öncesi insan yavrusu hangi duyguyu yaşarsa yaşasın, sevinç, haz, öfke, kıskançlık, haset, mutluluk ve benzerlerini, daima dolayımsız algı düzleminde yaşayacaktır.

"Yeni Başlayanlar İçin Lacan" adlı kitabın "Jouissance'ı Düzenlemek" başlıklı bölümünde şu ifadelere yer veriliyor:

Ancak konuya girmeden önce şu kısa notu düşmek yararlı olacak: Jouissance, Lacan terminolojisinde haz ve keyfin ya da uyarılmanın aşırı bir boyutunu temsil eder ki ortalama insanın algı ve yaşantılaştırma kapasitesinin tamamen ötesindedir. Bu nedenle sözel ifadesi mümkün değildir. Ancak jouissance, kanaatimce kapasite üstü bir imkânı değil, üstü kapatılmış bir imkânı ima eder. Ne var ki jouissance aslında ihmal edilmiştir ve sağaltıcı bir imkân olmasına rağmen dil öncesinin unutulmuş dünyasında bastırılmıştır.

"İnsan yaşamı artık kesin bir amaca sahip olmaya başlar: Jouissance'ı düzenlemek… Bedenimizde jouissance ile birlikte doğarız; bu, organizmanın kendisini kurtarması gereken aşırı bir tahrik ya da uyarı bombardımanıdır. Büyüdükçe, bedenimizden akıp gider: Sütten kesilme, eğitim, toplumsal dünyanın kuralları ve düzenlemeleri ile…

Öteki (kültürün düzeni), bedenimi belirli bir sistem (kültürün düzeni) içine yerleştirmem gerektiği konusunda ayak direr; bu sistem bana ne olduğumu ve belirli şeyleri ne zaman yapacağımı söyleyecektir." (Leader, D. 1997: 146)

Biz, jouissance'tan dil öncesi emosyonel canlılığı, zengin emosyonel uyarımları anlıyoruz. Ne var ki jouissance Lacan'ın dediği gibi bedenden akıp gitmez, anadil tarafından tutsak edilir, anadilin ve sonraki kastrasyonların anestezik hükümranlığı altına girer. Ama bu süreç ergenliğe kadar olan dönemde giderek azalan bir tempo ile inişe geçer ve asıl kayıplar ergenlikle birlikte başlar. Bu yüzden dil öncesi emosyonel uyarım akımlarının şiddetinden korunmak için özne, kaçış yollarından biri olarak anestezik bir etki yaratan nevrotik iç konuşma metninin sürekli üretimine sığınmak zorunda kalır. Bu durumun en uç örneklerini

takıntılı hastaların, birtakım sözcükleri sürekli tekrarladıkları ızdırap verici iç konuşma metinlerinde izleyebiliriz. Ama bu nevrotik iç konuşma metni, bir özne olma pozisyonunu değil, bir sözde özne olma konumunu belirler. Ya da özne dil öncesi emosyonel uyaranlardan kendini korumak için, onları bloke edip dondurmak, yani aşırı biçimde bastırmak zorundadır. Burada Reich'ın sözünü ettiği "duygusal zırhlanma"nın ilk modelini görmüş oluruz.

"Bedenimizde jouissance ile birlikte doğarız; bu, organizmanın kendisini kurtarması gereken aşırı bir tahrik ya da uyarı bombardımanıdır." Leader, saçma bir kastrasyon kuramını geçerli kılmak için akıl oyunlarına baş vuruyor. Şunu soralım: İnsan neden kaldıramayacağı bir psişik donanımla dünyaya gelsin ki! Doğa niye böyle bir saçmalık yapsın ki! Ayrıca jouissance'tan ayrışmak hemen olmuyor. Onun yaşatma gücü ergenliğe kadar devam eden süreçte kademe kademe azalmaktadır. Ergenlik yaşının da OGP'nin hayata geçmesi gereken bir dönem olması nedeniyle temel etkenin kastrasyon gerçeği olduğu artık çok açıktır. Aslında jouissance, üstü kastrasyonlarla örtülüp sesi soluğu çıkarılmaz hale getirilmiştir. OGP hayata döndüğü zaman o da bütün gürlüğü ile geri döner. Bu realite OGP'den duyulan bilinçaltı korkuların da gerekçelerini bize açıklar.

Yine aynı kitaptan şu satırlarla devam edelim:

"Küçük bir çocuktaki uyarılma, yetişkin bir insanda ender olarak görülür." (Leader, D. 1997: 147)

Bu cümlede Leader, aslında jouissance'ın bedenden akıp gitmediğini, pusuda beklediğini bir şekilde ifşa ediyor. Çünkü, jouissance yetişkin bir insanda ender olarak görülüyorsa, bastırıldığı yerden bir biçimde firar ediyor demektir. Ama eğer yetişkinlerin çoğunda hiç görülmüyorsa, bedenden akıp gittiği sonucuna değil, iyice bastırıldığı sonucuna varırız. Mistik yaşantı çalkantılarında, patlamalarında jouissance, geri gelecektir. Şöyle devam edelim: Onun geri dönüşünü engellemek için, bilinçaltında bastırma ve sansür mekanizmalarına başvuran özne, ilave olarak metafordan metafora dolaşarak da, jouissance'ın tehditkâr uyanışına karşı, kendisini güvence altına almaya çalışacaktır. Metafor metafor dolaşmayı açımlarsak: Öznenin düşüncelerinde, çağrışımlardan çağrışımlara koşuşturduğu kesintisiz bir iç konuşma metni üreterek jouissance'ı maskelemeye çalışması da diyebiliriz buna. Yani özne, iç konuşma metninin, milim aralık bırakmayarak jouissance'ı mütemadiyen baskılayışı üzerinden kendini güvenceye alacaktır. İç konuşma metninin ya da sansürün aşırı baskısının nispeten askıya alındığı rüyalarda insan –bilinçaltının öznesi- gündelik hayatındakine oranla kendini emosyonel yönden daha canlı, daha hayat dolu hissediyorsa, bunun nedeni ilksel emosyonel (dil öncesi) canlılığımızdan bir şeylerin kısmen de olsa rüyalarda aktifleşmesi ile ilgilidir.

Bir ara not olarak şunu ekleyelim: Leader'ın "Küçük bir çocuktaki uyarılma, yetişkin bir insanda ender olarak görülür." ifadesinde, sözü edilen uyarılma, mistiklerin ruhsal genişleme dönemlerine denk gelen yaşantısal süreçlerdir. Bu nedenle klasik psikanalizin, mistik ekollere ve özellikle Tasavvuf ya da Doğu mistisizmine kendini sıkı sıkıya kapaması kendi araştırma alanlarını daraltmaktadır.

Alıntılara devam edelim: Bir önceki cümleyi kastederek yazar şöyle devam ediyor: "Bu, jouissance'ın bedenden sistemli bir biçimde boşaltıldığını kanıtlar. Ama gene de bir miktar kalır; ayrıcalıklı tahrik alanları olan bedenin uçlarında ya da kösnül (cinsel, şehevi) bölgelerde tutunur." (Leader, D. 1997: 147)

Şunu söyleyebiliriz: Cinsel bölgelerde (genital alanda) kalan, tutunan kastre jouissance miktarı, NNO'da (Normal nevrotik orgazmı) açığa çıkan kısıtlı, kastre orgazm hazzına denk gelir ancak. OGP (Orgazmın Genetik Programı) açığa

çıktığı zaman, o bölgede tutunan jouissance'ın, aslında iddia edildiği gibi sınırlı bir miktar olmadığını, bedenden akıp gitmediğini, sadece, bastırıldığı için böyle bir yanılsamaya yol açtığını, ama aslında orada hep var olduğunu anlarız. Ne talihsizliktir ki, o bölgede kilit altında tutulan ve hayata geçemeyen bu yoğun, eksiksiz orgazm hazzı ya da bu yoğun hazda kendini ifade eden jouissance, yine o bölgede nevrotik belirtilerin kaynağı olarak mevzilenmiştir. Bir kere daha uyarmış olalım!

Düğüm (anahtar) fantezi:

1.İçerdikleri çatışmaların ve gizil, sembolik anlamların çözümlenebilmesi durumunda, öznenin en temel çatışmalarını sonlandıracak ve onu bağımsızlaştıracak olan fanteziler ya da düşler… Bunlar birer düğüm fantezidir, tıpkı karabasanlar gibi neredeyse hakikatlerine çok yaklaşılmış, ama yarattıkları dehşet nedeniyle, özne tarafından kaçınma refleksiyle kendilerine tepki verilen fantezilerdir. Bu nedenle içeriklerindeki çatışmaların çözümlenip, özne nezdinde netleşmesi bir türlü mümkün olmaz. Özne bu fantezileri, daha ileriye götürülmeye direnmeleri nedeniyle fark edebilir. Düğüm fantezi, öznenin, sansürü en çok aştığı, yasak arzuya ya da çatışma odaklarına en çok yaklaştığı noktayı temsil eder. Ancak alttaki yasak arzunun açığa çıkması, yine harekete geçen sansür mekanizması tarafından anında bastırılır ve bütün bunların olup bittiği o kısa an içinde özne, özellikle kâbuslarda dehşet yaşar.

Kâbus ve karabasanları da birer düğüm fantezi kabul ederek düşüncelerimizi geliştirmeyi sürdürelim. Kâbuslardaki ya da karabasanlardaki bu dehşet, bilinçaltındaki dehşetengiz kastrasyon korkusunun duygusal bir şok halindeki görünür şiddetidir. Karabasanlarda yaşanan felç hali, gerçek durumlarda yaşanan aşırı korkulardaki felç hali ile aynıdır. Bu durumu insanlar ölüm tehlikesiyle gerçek anlamda yüz yüze geldiklerinde deneyimlerler. Karabasanların çoğunun arkasında kastrasyon korkularının olduğunu biliyoruz. Buna göre, kastrasyon korkularının, özellikle kâbus ve karabasanlarda insana yaşattığı dehşetin ve felç halinin, öldürülmekte olmak ya da ölmekte olmak anının dehşetine denk geldiğini söyleyebiliriz. Örneğin panik ataklarda yaşanan "ölmekte olmak" dehşetini hatırlayalım. Bu nedenle, kastrasyonun sinsi işleyen yıkıcı etkisini ve şiddetli emosyon yükünü, böyle ender kâbus anlarında yakalamak çok şaşırtıcıdır, oysa onun şiddetli yıkıcı etkisi aslında her öznenin bilinçaltı süreçlerinde her saniye aktiftir. Sınırlı zamanlarda görünür hale gelmesine bakarak, bizi sadece bu anlarda dehşete sürüklediğini, diğer anlarda ruhumuzda yani bilinçaltında her şeyin güllük gülistanlık olduğunu sanmak çok büyük bir yanılgı olur.

2.Kâbus, karabasan veya düğüm fantezi, eşiğine kadar geldiğimiz özgürlük olanağı karşısında bir ricattır. Ama öbür rüyalarımız da aynı özgürlük imkânlarının kıyılarında gezinmez mi? Çünkü o rüyalar da kastrasyonlarla iptal edilmiş ruhsal hayatımızın dilidir. Ne yazık ki bu hayat, gündüzlerden gecelere sürgün edildi, hem de tarafımızdan anlaşılmaz bir dile tutsak edilerek.

Rüyaların anlaşılmaz sembolik dilinin, kültürlerin inanç sistemleri üzerindeki yanılsamalı etkilerinden biri olarak şu önemli notu da kaydedelim: Rüyaların sembolik dili, anlaşılmaz ve gizemli olanın boyutundan bize seslenir gibidir. Yarattığı bu etki ya da gizemlilik yanılsaması nedeniyle rüyaların anlaşılamaz sembolik dili, gaibe inancın temellerinden biridir. Ama gaibin, formu değiştirilerek özneye yabancı ve tanınmaz kılınmış "orijininde varlık" (bkz. sözlük: orijininde varlık) olduğunu, gaibin kılık değiştirmiş mesajlarının buradan yayınlandığını söyleyebiliriz.

3.Şunu belirtmekte yarar var: Rüyanın öznesi, bilinçli özneden daha zengin vital bir boyutta belirir. Özellikle dil öncesi taş devri bebeğinin, erozyona uğramamış vital seviyesine yakın bir duruştur söz konusu olan. Bu nedenle rüyalarımızdaki vital zenginlik boyutunda "orijininde varlık"a oldukça yaklaşırız.

Yukarıda "2" no'lu bölümde şöyle bir görüş dile getirilmişti: "Kâbus, eşiğine kadar geldiğimiz özgürlük olanağı karşısında bir ricattır." Bu görüşümüzü desteklemek üzere Cengiz Güleç'in "Protezli Tanrı" adlı kitabından bir pasajı aşağıya alıyorum:

"Toplumsal törelerin içimizdeki temsilcisi olan süperego, her türlü yasaklamaya karşın yeteri kadar örtülüp gizlenmeden kendine bir ifade yolu bulursa, genellikle ego'da bir anksiyete durumu ortaya çıkar. Rüyadaki sembolik dilin gizleyiciliği ortadan kalkıp, yasak arzuların apaçık hale gelmesi durumunda kâbusla uyanma gerçekleşir… Örneğin, bilinçaltı enseste ilişkin arzular bir rüyada açık bir biçimde ifade bulursa, kişi büyük bir korku ve suçlulukla uyanır. Uyanıklık halinde hissedildiğinde ancak hafif bir huzursuzluk verebilecek bazı duygular, rüyalarda çok daha keskin bir biçimde ifadesini bulabilir. Çünkü rüyalarda bilinçaltının yönetiminde olan ifadeler günlük hayattakine oranla kökten ve ilkel bir simge diliyle bilince çıkabilirler." (Güleç 2011: 295)

Önce şu soruyu bir kere daha sorup yanıtlayalım: Yasak duygular veya yasak arzular, uyanıklık halinde neden hafif bir huzursuzluk yaratır da rüyalarda çok daha keskin bir anksiyete biçiminde deneyimlenir? Çünkü uyanıklık halinde iken bütün gücü ile çalışan süperego sansürü, söz konusu yasak duygu ve arzuların tüm şiddeti ile açığa çıkmasını anında engeller; ancak kısmî olarak hissedilmesine izin verir. O zaman ego'da bu algı, hafif bir huzursuzluk olarak deneyimlenir. Ama rüyalarda zayıflayan süperego sansürünü fırsat bilen yasak arzu ve duygular, açığa çıkmak için bütün güçleri ile yüklenirler ve o zaman sonuç, kâbustur. Özne uykusundan kâbusun dehşeti ile uyanır. İster uyanık pozisyonda olsun ister düşte olsun, yasak duygu ve arzular, zaten açık olarak, öznenin farkına varacağı bir netlikte kendilerini belli etmezler; daha bu aşamaya gelmeden, uyanık ego ya da düşteki ego, tehlike sinyallerine maruz kaldıkları için sadece anksiyete yaşarlar. Yani özne, uyanıkken dozu düşük, rüyada iken şiddetli bir anksiyeteye maruz kalır. Ama panik atak tablosunda uyanık olduğu halde öznenin kaçacak yeri kalmamıştır, anksiyeteyi en yoğun şiddeti ile yaşar. Hatta travma sonrası yaşanan kâbuslar (post travmatik sendrom) bile kastrasyon kaygıları ve ensest suçluluğu duyguları ile gizil biçimde bağlantılıdır. Sanki travmanın dehşeti, kendisine eşit dozdaki kastrasyon kaygılarını ve ensest suçluluğu korkularını harekete geçirerek, travmanın dehşetini yoğunlaştırmış gibidir. Bir tür emosyonel çağrışım…

Kâbuslardaki anksiyetenin neden çok daha yoğun yaşandığına ilişkin kendi görüşlerimizi biraz daha geliştirelim: Rüyalarımızda, zayıflayan sansür ve azalan baskı nedeniyle id alanı veya libidinal emosyonel yoğunluk, kendisini özneye daha dolu hissettirme olanağına erişir. Bu durumda id (rüyaların düzlemindeki id), OGP'yi hayata geçirecek libidinal yük ve yoğunlukla doludur. Bu tespit bize ayrıca düşteki öznenin, uyanık özneden niçin çok daha yoğun vital yüklülükle dolu olduğunu da açıklar. Çünkü düşteki özne, "orijininde varlık" olanaklarına yakın bir noktada durmaktadır. Rüyalarda, id'in OGP potansiyeline, yani libidinal yoğunluğa çok yakın duruşu, bilinçli özneyi OGP olanaklarından yoksun bırakan kastrasyon dehşetlerini ayaklandıracağı için, uykudaki öznenin maruz kalacağı sonuç kâbusun dehşetidir. Günlük hayatta, bastırılmış OGP nedeniyle, emosyonel dirimsellik o kadar yoğun değildir, bu nedenle gündüz sansürlerinin engelleyici gücünden ötürü bilinçaltından bilinç alanına firar edemeyecek olan emosyonel dirimsellik (libidinal yoğunluk), yoğun bir huzursuzluğa, bastırılmış

kastrasyon dehşetleri ile yüz yüze gelmek gibi bir sonuca pek o kadar yol açmaz. İşte orijininde varlığın bu vital olanaklarının yeniden kaybı ile sonuçlandığı içindir ki kâbuslar veya düğüm fanteziler, eşiğine kadar gelinmiş, ama elden kaçırılmış özgürlük fırsatlarına işaret eder.

4.Emosyonların tok ve ham potansiyelleri üzerinde kastrasyonların yol açtığı kayıpları, hiç değilse eril özne cephesinden şöyle bir çerçeve içine yerleştirebiliriz: Eril özne, bastırılan libidosundan dolayı emosyonel dirimselliğini, emosyonlarının yabanıl canlılığını, bunların şiire gebe dinamizmini, yani şiir yoğunluğunda ama şiire dönüşmemiş tok emosyonlarını yitirirken, kendisine kala kala nevrozundan üreyen nevrotik agresyonu kalır. Eril özne, ne talihsizliktir ki baskıcı ataerkil söylemde bu nevrotik agresyon üzerinden tanımlanır artık. Acımasızlık, vurdulu kırdılı kavgalar, ataerkil baskı kültüründe eril öznenin üstün nitelikleri olarak göklere çıkarılır, ama bu agresif tutumların, öznedeki emosyonel potansiyelin kayıplarından doğan hıncın yansımaları olduğu fark edilmez. Oysa düğüm fantezilerinde ya da kâbuslarında, vital olanaklarına ne kadar çok yaklaşmıştı, adeta bir eşik atlama mesafesi kadar. Devamında eril öznenin nevrotik agresyonu, kamusal alanın çeşitli yarışma kulvarlarına aktarılır: Acımasız mevki yarışları, rakibini ezme tutumları vb. vb. Bastırılan cinsellik nedeniyle tükenen içsel emosyonel dirimsellik ve berraklığın sonucu olan iç huzursuzluk, kamusal alanda sürüp giden bu acımasız oyunlar üzerinden üretilmiş işkolikliğin besleyici kaynağı olarak, tüketim ekonomisinin insan tüketiminde kullanılır: Bütün bunlarda tüketim ekonomisinin ezen ve ezilen insanı, insani özleri bakımından birlikte tükenirler. Özgürlük karşısında toptan ricatın gerçekleştiği noktadayız artık.

dürtülerin ya da emosyonların körlüğü:

Dürtülerin ve özellikle cinsel ve saldırgan dürtülerin, tatmini mümkün kılmak için ilk nesneden başka nesnelere doğru, kendilerindeki mantık yoksunluğu nedeniyle hedef değiştirmesi. İlk nesne ile tatminin sağlanması, korku, bastırma, yasaklar ya da başka nedenlerle mümkün değilse, dürtünün, asli nesneye yönelik hedefinden koparak yön değiştirmesiyle bu ruhsal süreç ortaya çıkar.

Ne var ki cinsellik söz konusu olduğunda dürtü, bağlandığı asli nesnesine erişemeyerek ikame nesneye doğru hedef değiştirdiğinde ise, amaçladığı eksiksiz tatmine asla ulaşamayacaktır. Çünkü cinsel dürtünün eksiksiz tatmini üstündeki yasak ve baskı, dürtü ikame nesneye yöneldiğinde de devam etmektedir. Yasak, sanki asli nesneye değil de dürtünün eksiksiz tatmininin üzerine konmuş gibidir. Özne, dürtünün eksiksiz tatmininde aşırı biçimde tedirgin edilmiş, bütün çıkış yolları kapatılmıştır. Dürtünün nesne değiştirmesi, onun eksiksiz tatmini üzerindeki baskı ve yasağı kaldırmaz, bu yüzden dürtünün ikame nesne üzerinden tatmini de kısmî bir tatmindir. Çünkü ikamenin, ilk nesnenin yerini tutamaması, dürtünün ikame nesneye bütünüyle aktarılamaması nedeniyle tatmin olunamadığı için değil, ilk nesnedeki yasak, ikameler üzerinde de devam ettiği için arzunun tatmini hep eksik kalır. Ama bu ilk yasak kaldırıldığında, yani dürtü ilk nesneden bağımsızlaştığında, arzu edilen her nesne artık kendi varoluşu üzerinden özgün nesne konumuna yükselir. Çünkü artık arzunun yeni nesnesi, ilk yasak nesnenin kılığına bürünmenin ötesine geçebildiği ve sadece kendisi olarak belirdiği için bu sonuç ortaya çıkar. Özetle arzu tatmininin ilk nesne üzerinden kalkan yasağı, ikame nesneler üzerinden de kalkar. Bu nedenle OGP

düzleminde, hayatımızın ilk önemli nesnelerine bağlılık değil, ama bağımlılık ve tutsaklık geride bırakılır. OGP, cinsel dürtünün eksiksiz tatmini üzerindeki basıncı, baskıyı ve yasağı çoğu kez bütünüyle kaldırdığı içindir ki, özgün ilk nesneyi, özne nezdinde acil gereksinim nesnesi olmaktan çıkarır. Bundan dolayı OGP (Orgazmın Genetik Programı), arzunun kayıp nesnesinin sancılı aranışını da büyük oranda sona erdirir.

OGP (Orgazmın Genetik Programı), cinsel dürtünün eksiksiz tatminine imkân tanır. Bu nedenle arzunun kayıp nesnesinin sürdürdüğü saklambaç oyunu sona erer, ancak bütünüyle sona ermez. Çünkü arzunun kayıp nesnesi köken itibariyle, ketum hafızanın derinliklerinde saklı olduğu için, bütünüyle ele geçirilmesi mümkün olmaz. Nihai sonuç analizde –psikanaliz- elde edilir. Ketum hafızanın en dip katmanlarına dalabilme yetisini kastediyorum.

ego:

1. En genel anlamıyla "ben" derken kastettiğimiz, her türlü ruhsal- bedensel olayın merkezi olarak düşündüğümüz bilinçli varlığımız. Teorik açıdan nötr olan ve gündelik dilde de bu haliyle kullanılan bu ego tanımı, çeşitli kişilik teorilerinde rastladığımız ego tanımıdır. 2. Klasik psikanalizde, ruhsal aygıtın üç ana parçasından biri. İd'den türetilir ve enerjisini oradan alır. Kişiliğin, ilkel içgüdüsel dürtülerle (id, haz ilkesi), içselleştirilmiş ebeveyn ve toplum yasakları (süperego) ve dış gerçekliğin gerekleri (gerçeklik ilkesi) arasında aracılık eden bilinçli, ussal yanı. (Budak 2000)

eksik penis

NNO düzleminde, orgazm hazzının aşırı eksikliği nedeniyle, özne için yeterli haz duyumunu üretemediği algısını özneye hissettiren penis.

emosyon yoksunluğu

Ruhsal vakum pozisyonunda tüm emosyonların (değişen derecelerdeki şiddetleri bakımından duygulanımların), aşırı tahribe uğrayarak psişik sahneden çekilmesi, öznenin adeta ruhsal bir kurumaya mâruz kalması.

ensest:

Yakın akrabalar arasında yasayla veya gelenekle yasaklanan cinsel ilişki. Ensest yasağına tabi akrabalık derecesi toplumdan topluma değişse de hemen bütün bulunmaktadır. Ensestin kapsamı yasayla belirlenir, ancak kardeş-kardeş, baba-kız ve anne-oğul ilişkisi hemen tüm kültürlerde yasak kabul edilir. En sık görülen türü baba- kız ilişkisidir ve istatistiklerle bilinenden çok daha yaygın olduğu tahmin edilmektedir. (Budak 2000)

ensest yasağı (tabusu):

Ensest ilişkiye getirilmiş olan yasak. (Budak 2000)

eril füzyon:

Primat projesi (bkz. sözlük: primat projesi) ve eşcinsleşme süreçlerinin (bkz. sözlük: "eşcinsleşme" süreci), özneyi eksiksiz orgazm hazzında tamamlamasıyla, eril özneler arasında hayata geçecek olan eril özdeşleşmelerin yaşantısal derinliklerdeki ortak paydaları… Ama her şeye rağmen anaç füzyon (libidinal füzyon), sözü edilen bu sürecin olmazsa olmaz başlangıcı ve önkoşuludur. Çünkü öznenin insan olarak hayata doğmasının zemini hem orasıdır hem de libidinal füzyon, OGP'nin hayata doğmasını sağlayan iki ana eksenden biri ve birincisi olduğu için kaçınılmaz olarak böyledir. Eril füzyonu şu şekilde de tanımlayabiliriz: Eril OGP öznesi olmanın ortak paydasında ortaklaşa yaşanan ruhsal içerikler… Eril OGP öznelerinin birbirinin derinliklerini anlamaları ve sezip kavramaları ile hayata geçen ortak paylaşımlar…

eşcinsleşme süreci:

Primat projesi (bkz. sözlük: primat projesi), öznenin, kendisinde eksik yapılandığını algıladığı orgazmik haz boyutunu tamamlamak için, öteki hemcinsinin hazzını keşfetmeye ve hemcins ötekinden böyle bir olanak ve potansiyeli kendisine aktarmaya adanmış ve çoğu kez acı verici bir merak duygusu ile ömür boyu sürüp giden girişimlerinin toplam ifadesidir. Çünkü sadece bu konuda değil, insan olmanın bütün unsurları hep ötekinden ya da ötekilerden alınır. Bu kural, OGP'nin hayata geçişinde de geçerlidir. İnsan, aynı kurala bağlanarak kendisini OGP'ye taşıyacak cinselliği öğrenmek, daha doğrusu aktif kılmak istiyor. Kısacası "primat projesi", insanın OGP düzlemine yerleşebilmek için, bütün hayatı boyunca kendisine acı çektiren bitmez tükenmez bilinçaltı ısrarlı talebini anlatır. Yine öznenin üstü örtük biçimde, kendisine bu kayıp hazzı iade edebileceğine dair sanal hemcins ötekinden beklentisi ve hemcins öteki öznede bulunduğunu varsaydığı eksiksiz orgazm ile özdeşleşme girişimleri, toplam olarak "eşcinsleşme" programı ve sürecini ifade eder. Çünkü içeride yitirilen ya da bastırılan dışarıda aranır. Aslında primat projesi bir programdır ve onun modellemeler üzerinden hayata geçişinin (eğer geçebilirse) süreç olarak adı "eşcinsleşme" sürecidir. Ya da bir başka deyişle eşcinsleşme süreci, aslında, eksiksiz orgazm hazzının, hemcins ötekinden öznenin kendisine transferini sağlayacak tanıklık talebidir, yani hemcins ebeveynin ve bunun genişletilmiş bir formatı olarak hemcins ötekinin orgazm hazzına, böyle bir transferi ve özdeşleşmeyi gerçekleştirmek amacıyla tanık olma talebi… Bütün bunların, verili bir program olarak bilinçaltı süreçler ve beklentilerin basıncıyla öznenin gündemine oturduğunu belirtelim.

Kısacası, eşcinsleşme sürecini harekete geçiren, kendisinin orgazmik hazdaki eksikliği nedeniyle, öznenin, ötekinde muhakkak bulunduğunu varsaydığı büyük orgazmla özdeşleşme isteğidir ve bu, primat projesinin hayata geçmek isteyen talebidir. Eşcinsleşme süreci, erkek ya da dişi öznenin kendi biyolojik (bedensel zemin) erkekliğini ve dişiliğini, OGP'de (Orgazmın Genetik Programı) tamamlama hedefine yöneliktir. Tabii bu proje ve sürecin hayata geçmesinin olanaksıza yakın olduğunu belirtmeye gerek yok, nedenleri kitabın ilerleyen sayfalarında netleşecektir (en azından kastrasyon kültürlerinde örnek modelleme özneleri yok).

Kısa bir not ekleyerek şunu söyleyebiliriz: Büyük ihtimalle primat projesinin eşcinsleşme süreci, grup seks olaylarının da gizli motivasyonlarından biri gibi görünüyor. Ancak grup seks etkinlikleri yoluyla bilinçaltı bir umut olarak öznenin eksiksiz orgazm hazzını hayata geçirme beklentisi gerçekleşmeyecektir. Eril

kastrasyon kültürünün kastre öznelerinin birbirlerine yol göstermeleri zaten mümkün değildir.

Ek olarak şu görüşlerle devam edelim: Eşcinsleşme sürecini, öznenin hemcins ebeveyn üzerinden bilinçaltı özdeşleşmelerle OGP'yi kendine aktarma süreci olarak tanımladık. Burada işin gizemli görünen yanı, NN düzlemde öznenin hemcins ebeveyn ile, orgazm kapasitesi olarak bilinçaltı süreçler üzerinden nasıl olup da aşağı yukarı eşit derecelerde özdeşleşebildiğidir. Orgazmlarındaki bu düşük kapasite, verili bir durumun kanıtı değildir. Sadece toplumdaki yaygın bir arızanın kanıtıdır. NN öznelerin birbirleriyle orgazmda özdeşleşme süreçlerinin, sanki bilinçaltı transferler üzerinden işlediği kesin gibi görünüyor. Çünkü hemen hemen hiç kimse, hemcins ebeveyninin orgazmına tanık olmasa da orgazmlarının hemcins ebeveynlerininkine eninde sonunda benzediği gerçeği ile karşı karşıyayız. Toplum genelinde çok yaygın olarak pek çok kişinin orgazm tatminlerinde yaşadığı tatsızlık, orgazmlarının genel olarak 5-7 saniye gibi bir süre ile sınırlı oluşu ve işin garibi, önceki neslin de orgazmlarını hem haz kısıtlılığı, hem süre olarak bu çerçevede yaşadığı gerçeği, bize öznenin bilinçaltı transferlerle kendi hemcins ebeveynlerinin durumunu tekrarladıklarını düşündürüyor. Ya da büyük ihtimalle geleneksel olarak tekrarlanan kastrasyon kültürü, bu benzer sonuçları yaratıyor. Anlıyoruz ki aynı kastrasyonlar kapasite bakımından düşük aynı orgazmları yapılandırıyor (en mantıklı açıklama gibi görünüyor).

NNO'nun (Normal nevrotik orgazmı) kastrasyonların sonucu olduğu, bir kader olmadığı çok kesindir. Eğer böyle olmasaydı, hayatlarının çok mutlu tesadüfleri sonucu kastrasyon bariyerlerini ortadan kaldırma şansını yakalamış az sayıdaki kişilerde, OGP (Orgazmın Genetik Programı) potansiyeli açığa çıkamazdı. Öyle ki bu insanlarda OGP (Orgazmın Genetik Programı) potansiyeli, bariyer kalkınca kendiliğinden açığa çıkıyor ama uzun bir zamana yayılarak. Bu kişiler, sadece bir tahmin olarak söylüyorum, tüm dünyada dört beş milyon erkekle sınırlı olsa gerek. Kadınlarda da sayının aşağı yukarı bu çerçevede olduğunu düşünüyorum.

Bu bulgulardan sonra şu görüşlerle devam edebiliriz: OGP'nin hayata geçeceği toplumsal düzlemde, eğer böyle bir durum gerçekleşebilmiş olsaydı, küçük çocuklar, yine bilinçaltı özdeşleşme transferleri ile ve işletilen sağlıklı kastrasyonların sonucu olarak, OGP'yi ergenlikte yakalama şansını elde edebileceklerdi. Bu sonuca erişmek için, ille de hemcins ötekinin fiili orgazmına tanık olma şeklindeki primat projesine gerek olmayabilir de. Ya da böyle bir toplum düzeninde, ötekinin hazzını anlamaya yönelik sorudaki merak, NN düzlemdeki öznenin yakıcı merakları düzeyinde olmayacaktı. Ya da şu özet formülasyona erişebiliriz: A. Ilımlı kastrasyonlar OGP'yi açığa çıkartırken, B. Acımasız kastrasyonlar hazda kısıtlı orgazmlara yani NNO'ya tutsaklık sonucunu yaratmaktadır.

evindelik duygusu

Gündelik hayatın normal akışı ve düzeni içinde, yabancılık duygusu aşılmış olarak, ruh içi varoluş pozisyonlarının ve her dış mekânın özne tarafından kendi eviymiş gibi ruhsal bir rahatlık hali içinde deneyimlenmesi.

Evindelik duygusunun temeli: Anne-bebek aşkı sonuçta, küçük çocuk açısından, kendi ruh içi dünyasını ve çevresini kuşatan varlık dünyasını, içine güvenle yerleşeceği ve onu sarıp sarmalayan bir yuvaya, sıcak bir ana kucağına dönüştürür. Bu aşkın yapılandırıcı gücü sayesindedir ki çocuk hem kendi ruh içi dünyasını hem de tüm dünyayı kendi evi gibi benimsemenin rahatlığına erişir.

Libido, dünya-varlık ile nesne ilişkilerine ve "ben"e aynı anda yatırılır. O zaman "ben" (benlik algısı) ve nesne dünyası bir aşinalık ve evindelik duygusu içinden deneyimlenir. Nesne dünyasından (dış dünyadan) gelen tehditler (ki tehdit genelde hep dışarıdan gelir, hatta içselleştirilmiş olanların bile ilk kaynakları çoğunlukla dışsal kökenlidir) terör niteliği kazandığında, libidinal yatırımlar, nesne ilişkilerini ve dünya varlık'ı tanımlayan dış dünyadan geri alınırken, "ben"den de geri alınır. O zaman da benlik algısı, kimlik hissi ve nesne dünyası, algı-bilinçte yoğun bir yabancılık ve tekinsizlik hisleri ile deneyimlenir.

Libidinal füzyondan beslenmiş sağlıklı bir özne de dış dünyadan gelen tehditler bir terör niteliği kazandığında, bunların sonuçlarından muaf olamaz. Ama en azından geçmişindeki sağlıklı ruhsal yaşamının rezervlerini güncel terörün yıkıcı etkilerini dengeleyecek bir işlevsellikte kullanabilir. Çünkü Kore'deki savaşlarda esir düşen Türk askerleri, köy anıları ile ruhsal yıkımlardan kendilerini korumuşlardı. Tam bu noktada, eğer OGP potansiyeline sahipse, özneye çok güçlü bir destek de OGP rezervlerinden gelir. Çünkü OGP, "ben" ve nesne dünyasına tam bir dirimsel yatırımın güvencesi olarak yani libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesini ve esnekliğini yapılandırması nedeniyle, özneyi koruma altına alan en güçlü potansiyeldir.

İlave olarak şu tespitlerimizi de ifade etmekte yarar var: Annenin sunduğu sağlıklı sevgi ile hayata tutunuruz. Çünkü bebek, annenin sunduğu sevgiyi emer, içselleştirir, önce kendine öz değerlilik algısı olarak ve sonra dışarıya, anneye, ötekilere, nesnelere, dünya-varlık'a yansıtır.

Bebeğin ruhsal dünyası, anneden gelen sevgiyle yüklenip dolduğunda, bu sevgi bebekten anneye yoğun bir sevgi, aşk, idealizasyon ve süblimasyon aktarımları olarak yansır. İnsanları sevme kapasitesi ve sevilen dünyanın öznedeki merkezi ruhsallığı bu süreçte inşa edilir. Bu nedenle insan ilişkilerinde ve dünya-varlıkla ilişkilerde sevgi bağlarını geliştirmek, aynı program çerçevesinde, yani anne-bebek arası sevgi yapılanması çerçevesinde hayatta kalmanın (dış dünyaya bağlanarak hayata tutunma programının) güvencesidir. Öte yandan içinde yer aldığımız dünyada hayatımızı sürdürmek, dünya ile yabancılığı aşmak için o dünyayı tanımak zorundayız. Bebeklerin her nesneye el uzatmaları, bu verili itilim nedeniyledir. Bebek el attığı her nesne ile kurduğu ilişkide, bir yandan da nesnelerin kullanılış değerlerini öğrenme yoluyla dünyayı tanıma ve kendisine aşina kılma eğilimi olarak, nesneler dünyasını kendisi için aşina olduğu bir mekâna dönüştürürken, bu dünyaya, anneden aktarılmış sevgi ile libidinal bir yatırım yapar.

Sağlıklı öznenin, evindelik duygusu sayesinde eriştiği dinginlik hali, agresyon ve haset duyguları ile paranoid (kuşkucu) ve şizoid (korkulan, çekinilen dünyadan kendini geri çekme hali) tepkilerin ruhsal sahneyi ele geçirmesi üzerine bozulur. Sağlıklı özne, dış dünya koşullarının dikte ettiği bu savunmacı tepkilerle, evindelik duygusu arasında salınan ruhsal bir pozisyonda var olur. Ancak evindelik duygusunu bozan durumlar ne zaman normal sınırlardadır ne zaman patolojik tepkiler olarak değerlendirilmelidir? Sorumuzu şu çerçevede basitçe yanıtlayabiliriz: Dış engellerin yarattığı haset geçici, bilinçaltı engellerin yarattığı haset kalıcıdır. Dış tehditlerden kaynaklanan ve onlara bir tepki olan paranoid ve şizoid konum geçicidir, ama kastrasyonun aşırı tehditleri ile yapılanan paranoid ve şizoid konum, psikoz üretecek kadar da tehlikeli olabilir. Güncel bir dış tehdit, zemindeki örtük kastrasyon karmaşasını güçlendirebilir ya da zemindeki örtük kastrasyon karmaşası, güncel tehditlere abartılı tepkiler verilmesine neden olabilir.

Paranoid-şizoid konum ya da yanıtlar, öznenin hayatını güvence altına almak için doğuştan verili tepkilerdir. Güvenli olmayan bir dünyada, öznenin mutlak bir

güven duygusuyla hareket etmesi, yani paranoid tepkilerin mutlak yokluğu, hayati tehlikelere bir davettir. Özne dikkatli davranarak, tehlikelere karşı kuşkucu ya da onları etkisiz kılacak (gerekirse kendisinden yalıtacak, kendisinden uzakta tutacak) önlemler almak zorundadır. Hayatın av-avcı ilişkisi içinde sürüp gittiği bir dünyada, paranoid-şizoid sayılabilecek tepkiler, bu nedenle, öznenin hayatını güvence altına alan zorunlu tutumlardır. Av konumundaki tüm hayvanlarda da paranoid (kuşkucu) refleks, hayati tehlikelere karşı koruyucu bir tepkidir. İnsanların dünyasında makul sınırlarda, bu tepkilerin ruhsal bir patoloji ile ilgileri yoktur. Özetle paranoid tepkilerden bağımsız olamayız. Ancak sevdiğimiz varlıklara yönelik kaçınılmaz kuşkularımızın yanlışlığını gördüğümüzde, doğal olarak pişmanlık ve suçluluk duygularına da kapılırız (depresif pozisyon). Tehlikeli addedilen insanlardan kaçınma davranışı şizoid reflekse bir örnektir. Bütün bu tepkiler normal sınırlar içinde kaldığı sürece ruhsal bir patolojiden söz edemeyiz. Ancak tepkilerimiz, dış dünyanın arz ettiği tehlikelerle orantısız olarak arttığında, ruhsal patolojiden söz edebiliriz. O zaman da tehlikeli addedilen insanlardan kendimizi geri çekerek ya da onların üstümüzdeki negatif etkilerini sanrısal biçimde yok sayarak veya ileri patolojik tepki durumlarında kendimizi toplumsal düzenin dışında konumlandırarak, şizofrenik yalnızlıkta toplumsal gerçekliği yok ederiz. Özetle insan ruhsallığındaki verili paranoid ve şizoid tepkileri azgınlaştıran, güçlendiren ve böylece evindelik duygusunu iptal eden en temel etkenler ise (Ödipal öncesini şimdilik konu dışı bırakıyoruz), ensest suçluluğunun ve Ödipal kastrasyonların aşırı tehditkâr deneyimler olarak bilinçaltı kayıtlardaki görünmez varlıklarıdır.

fantezi:

En genel anlamıyla, gerçekte var olmayan ya da o an için var olmayan şeylerin hayali; bu şekilde hayal edilen şey. Normal koşullarda oldukça yaratıcı olan ve yaratıcı yeteneği kamçılayan fantezi, bilinçsiz çatışmaların dışavurumu, bilinçsiz arzuların doyurulması, gelecekte beklenen olaylara hazırlık, vb. gibi işlevlere sahiptir ve ruhsal dengenin, ruh sağlığının bir göstergesidir. Ancak özellikle gerçeklik yetisi zayıflamış olanlarda, yaşamı ağırlıklı olarak sadece belli kısır fantezilerin çevresinde dönenlerde, fanteziyi kuruntu düzeyine çıkaranlarda, vb. patolojik kabul edilir. (Budak 2000)

füzyon. ilk füzyon

Margaret S. Mahler, insan yavrusunun özerkliğe açılan gelişim aşamalarını, bebeğin ilk 36 aylık dönemine yerleştirir. İlk altı aylık dönem Mahler'e göre "normal otistik" ve "normal ortak yaşamsal" dönemlerdir. Bundan sonra dört alt döneme ayrılan "ayrılma-bireyleşme" dönemi başlar. Bunların ilki olan altı ve onuncu aylar "farklılaşma" dönemidir. İkinci aşama olarak on ve on yedinci aylar arasındaki döneme "alıştırma" dönemi adı verilir. Geri kalan son iki dönemi konumuzun dışında bırakıyoruz. Özellikle bu ilk üç aşama (toplamda ilk on yedi-on sekiz ay) bize göre ergenlikte açığa çıkacak olan OGP'nin zorunlu ruhsal zemini olmak bakımından önemlidir. Margaret S. Mahler'in "İnsan Yavrusunun Psikolojik Doğumu" adlı kitabının, Yavuz Erten tarafından hazırlanmış "Sunuş" bölümünden konuyu netleştirmek için bazı pasajlar aşağıya alınmıştır:

"Mahler'in gelişim kuramı, yaşamın ilk otuz altı ayı ile ilgili dönemsel belirlemelerde bulunur.

Bu sürece genel olarak "ayrılma-bireyleşme" adı verilir. Yaşamın başlangıcındaki ilk altı ay sırasıyla, "normal otistik" ve "normal ortak yaşamsal" dönemlerden oluşur.

Normal otizm evresinde bebek, varsanısal arzu doyumunda kendine yeterlidir. Somatopsişik düzeneklerle homeostatisi sağlar. Bebeğin gelişiminde, gereksinim nesnesi, içsel varsanısal nesneden derece derece dışarıdaki kaynağına (anne) dönmeye başlar. Gereksinimle bağlantılı dışarıdaki nesne, biraz olsun fark edilince, "normal ortak yaşamsal dönem" başlar.

Bebek ortak yaşamsal dönemde, bulanık da olsa dışarıda var olan bir ötekinin (anne) gereksinim nesnesi oluşundan hareketle, ona yatırım yapmaya başlar. (1)

Altıncı aydan itibaren "ayrılma-bireyleşme" dönemi başlar. Bu dönem dört alt dönemden oluşur. Altı ve onuncu aylar arasında ilk safha "farklılaşma" dönemidir… On ve on yedinci aylar arasında, Mahler'in "alıştırma" adını verdiği ikinci alt dönem kendini gösterir.

Bu alt dönemde çocuk Greenacre'ın (1957) deyişiyle, "dünya ile aşk ilişkisi" içindedir." (Mahler 2003: 8, 9, 10)

Yukarıda yazarın (1) numara ile belirttiğimiz görüşünü şu yorumla netleştirmemiz gerekiyor: Aslında bebek, ruhsal yatırımlarını mümkün kılacak arketipsel odaklara sahip olsa da anneye kendiliğinde yatırım yapmaz, bunlar annenin bebeğe yaptığı ruhsal yatırımlarla aktifleşir ve bebek, ancak bu şekilde anneye sağlıklı biçimde bağlanır. Özetle annenin bebeğe yaptığı tüm ruhsal yatırımların bebekten anneye bir geri dönüşüdür söz konusu olan. Eğer annenin bebeğe yönelik sevgi ve aşk yatırımı yoksa, kendisine ruhsal yatırım yapılmadığı için bu alanda yoksunluk, kapasitesizlik yaşayan bebek, elbette anneye ruhsal bir yatırım yapamaz. Böyle bir süreçte bebek zehirli füzyonu (bkz. sözlük: zehirli füzyon) deneyimler.

Şimdi konumuz çerçevesinde ele aldığımız bu iki kavramı yani "füzyon" ve "ilk füzyon" kavramlarını açıklayabiliriz:

İlk altı aylık dönemi kitabımızda "tekli birlik", "ilk füzyon" adları altında ifade ettik. Çünkü bu dönemde bebek salt kendini kapsayan bir tekillik algısı içinde düşünülür.

"Farklılaşma" ve onu izleyen "alıştırma" dönemlerini "ikili birlik", "ikili aşk", ya da "füzyon" adları altında belirttik. Bu dönemde bebek giderek annenin varlığının farkındadır ve ilişki artık ikili bir zeminde yapılanmaktadır.

Ancak şunun unutulmaması gerekir: Annenin, bebeğe yönelik aşk ve sevgisinin sarıp sarmalayan kuşatıcılığı olmadan, bebek kendi tekil varlığına bile libidinal yatırım yapamaz ve kendisini libidinal dolulukla yüklü tekil bir varoluş algısı içinde hissedemez. İlk altı aylık dönemde bebeğin tekli birliği anneden gelen bu libidinal akışla yüklenirse o, tekli aşkını ya da başka bir ifadeyle ilk füzyon süreçlerini yaşar. Anne aşkı ve sevgisi olmadan bu süreç hayata geçemez. O zaman bebek "zehirli füzyon"da var olur.

"Farklılaşma" ve "alıştırma" dönemleri de annenin bebeğe yönelik aşk ve sevgisinin sarıp sarmalayan kuşatıcılığı ile yapılanır. Artık bu dönemde bebek "ikili aşk", "ikili füzyon", "ikili birlik" süreçlerini yaşar. Anneden aktarılan sevgi ile varlık dünyasına yansıtılan aşk ve sevgi, ilk olarak bu dönemde sağlamca inşa edilir. Tabii ilk dönemler sağlıklı yaşanıp geride artıksız bir biçimde bırakılmışsa… Anne aşkı ve sevgisi yoksa bu süreç de hayata geçemez. O zaman bebek bu süreci de "zehirli füzyon" olarak deneyimler.

Bebeğin yaklaşık ilk on sekiz aylık dönemi, annenin bebeğe yönelik libidinal (sevgi, aşk) yatırımları ile zenginleşmişse, buna "libidinal füzyon" adını verdik. Eğer bu dönem, anneden gelecek libidinal yatırımlar bakımından yoksunsa ona

da "zehirli füzyon" adını verdik. Kitapta da sadece bu iki kavram kullanım bakımında öne çıkmıştır.

Libidinal füzyon, OGP'yi oluşturan iki ana eksenden biri ve ilki olması bakımından ve OGP düzlemindeki her orgazm anında, öznenin bu ilk kökle bağını ve yine öznenin emosyonel tarihi ile aidiyetini yeniden kurup, onu ilk emosyonel köklerine bağladığı ve zindeleştirici bir enerji ile canlandırdığı için temel bir öneme sahiptir.

gizli eşcinsellik:

Açıkça dile getirilmeyen ve çoğunlukla kişinin bilinçsiz bir bastırmaya tabi tuttuğu, dolayısıyla bilinç düzeyinde algılamadığı eşcinsellik eğilimleri. Freud'un çocukların çok yönlü cinsel sapma eğilimleri sergilediği ve daha sonra bunları bastırdığı savıyla birlikte ele alındığında gizli eşcinselliğin, normal (karşı cinsel) insanların hepsinde bulunduğu sonucuna varmak mümkündür. (Budak 2000)

İd: Freud'un üç yapılı ruhsal yapı modelinde, herkeste ortak olan temel biyolojik içgüdüleri, arzuları ve dürtüleri içeren bilinçsiz ruhsal enerji (libido) kaynağı. Toplum kurallarını, başkalarının haklarını veya duygularını ya da o anda koşulların doyuma elverişli olup olmadığını dikkate almaksızın ilkel dürtülere anında doyum arayan id, haz ilkesine göre çalışır ve acıdan kaçınmayı, doyumu maksimum düzeye çıkarmayı hedefler. İd, doyumu erteleme diye bir şey tanımaz ve o anda doyum mümkün değilse, itkinin hedefi olan eylemin veya nesnenin zihinsel bir imajını (fantezi) veya bir halisünasyon yaratarak gerilimi azaltma yoluna gider. Bu, Freud'un arzu giderme dediği şeye bir örnektir. İd'in kontrol edilmesi, enerjisini yine id'den alan gerçeklik algısına göre hareket eden egonun temel işlevlerinden birisidir. (Budak 2000)

hatırlanmayan asla unutulmayan

Bilinçte hatırlanmayan ama bilinçaltının asla unutmadığı tüm ruhsal malzeme (psikanaliz literatüründen derleme)

HEPS (hazda eksik penis sendromu)

Penisin organ olarak, tensel temas hazlarına yeterli duyarlılıkta olmayışı ve orgazm aşamasının da OKCE seviyesinde yaşanması

HEVS (hazda eksik vajina endromu)

HEPS için geçerli tanımın kadın cephesindeki ifadesi

id

Freud'un üç yapılı ruhsal yapı modelinde, herkeste ortak olan temel biyolojik içgüdüleri, arzuları ve dürtüleri içeren bilinçsiz ruhsal enerji (libido) kaynağı. Toplum kurallarını, başkalarının haklarını veya duygularını ya da o anda koşulların doyuma elverişli olup olmadığını dikkate almaksızın ilkel dürtülere

anında doyum arayan id, haz ilkesine göre çalışır ve acıdan kaçınmayı, doyumu maksimum düzeye çıkarmayı hedefler. İd, doyumu erteleme diye bir şey tanımaz ve o anda doyum mümkün değilse, itkinin hedefi olan eylemin veya nesnenin zihinsel bir imajını (fantezi) veya bir halisünasyon yaratarak gerilimi azaltma yoluna gider. Bu, Freud'un arzu giderme dediği şeye bir örnektir. İd'in kontrol edilmesi, enerjisini yine id'den alan gerçeklik algısına göre hareket eden egonun temel işlevlerinden birisidir. (Budak 2000)

ikame:

Asıl olanın yerini vekâleten tutan varlık ya da fantezi (psikanaliz literatüründen derleme).

karşı cinsiyetten kastre edilmek:

Özne biyolojik bir cinsiyetin içinde var olmakla, yani yalnızca dişi ya da yalnızca eril genitaline sahip olmakla insan oluşun bütünlüğünden, biyolojik ve ruhsal bir gerçeklik olarak kastre edilmiştir. Bu nedenle karşı cinsin bir siren çağrısı gücünde özneyi bedensel ve psişik bütünleşmede kendisine çeken reddedilemez vaat edici gücü, biyolojik kastrasyonu yani karşı cins genitalinden kastre edilmişliği ve psişik ayrılığı, iki cinsin birleşmesinde alt etme misyonunu yerine getirir. Burada sözü edildiği şekliyle cinsel yakınlaşma sürecinin sağlıklı işlemesi için, öznenin verili eksiksiz cinsel haz potansiyelini (OGP) hayata geçirebilmesi gerekir.

Karşı cinsin bir siren çağrısı gücünde özneyi bedensel ve psişik bütünleşmede kendisine çeken reddedilemez vaat ediciliğinden, cinsel bağımsızlığın yaşanmakta olduğu durumlarda açığa çıkan reddedilemez vaat ediciliği anlıyoruz. Karşı cinsten ayrılığı ise karşı cinsin ruhsallığından kastre edilmişlik olarak yorumlayabiliriz. Bu nedenle heteroseksüelliğin normal bir boyutu anlamında biseksüaliteyi her iki cinsiyeti tek bir potada eriten doğal bir yapılanma olarak değerlendiriyoruz.

kastrasyon:

Kelime anlamıyla erkek testislerinin ya da bazen kadın yumurtalıklarının kesilip atılması anlamına gelir. Ama klasik psikanalizde erkek cinsel organının, yani penisin sembolik olarak kesilmesi anlamında kullanılır. (Budak 2000)

Şu yorumu biz ekleyelim: Sembolik kastrasyon, özneye ruhsal yapısında bir şeylerin hep eksik, hep yarım kaldığı, bir bütünde tamamlanma olanağının elinden alınmış olduğu hissiyatı ile kendisini duyurur ve süreğen bir hissiyattır. Her zaman, öznenin kültür tarafından eksiksiz cinsel haz potansiyeli bakımından gasp edilişi nedeniyle herkes için geçerli olmak üzere bir nevroz sonucu yaratacak şekilde yapılanır.

kastrasyona önerdiğimiz anlam:

Öznede bir olanak ve potansiyel olarak mevcut hayatiyet alanlarının, değişen derecelerde ve geri dönüşsüz bir şekilde özneden gasp edilmesi. Ancak orgazmik terapi yoluyla OGP potansiyeli hayata geçtiğinde bu makus talih geride bırakılır…

kastrasyon çeşitleri:

Kastrasyon çeşitleri, kitabın "Kastrasyon" başlıklı bölümünde açıklanacaktır. Burada hepsi hakkında özet açıklamalar yapmakta yarar var.

1.Oral kastrasyon: Oral dönemin, yani meme döneminin bebek için şu ya da bu gerekçelerle erken ve tatminsiz kapanarak, öznede ömür boyu doldurulması zor ruhsal boşluk alanları ve nedeni belirsiz, dindirilemez özlem duyguları şeklinde arızalar bırakması. Özellikle annenin bebeğe sunduğu kucaklayıcı libidinal füzyon yetersiz kalmıştır.

2.Anal kastrasyon: Tuvalet eğitimi sırasında yetişkinlerin zorlayıcı iktidarı, bebeğin özerkleşme programını bozarak, zemininde agresyon olan ve bu agresyonun açık bir biçimde ya da boyun eğicilik şeklinde tezahür ettiği bir ruhsal örgütlenmeye yol açar. Küçük çocuğun, ruhsal özerkleşme programının bozulmasına yol açacak şekilde verilen katı ve baskıcı anal eğitim, anal kastrasyondur.

3.Ödipal kastrasyon: Küçük çocuğa Ödipal dönemde (fallik dönem), üretilmiş ensest suçluluğu ve üretilmiş iğdiş edilme dehşeti, abartılmış bir biçimde bütün ağırlığı ile hissettirilerek, en dolu genital hazza açılacak potansiyellerin işin en başında büyük oranlarda budanması süreci, Ödipal kastrasyondur. Bunun asıl yıkıcı etkileri ergenlik döneminde açığa çıkacaktır. Ödipal kastrasyon, hem erkek hem de kız çocuklar için geçerlidir. Yani sanıldığı gibi zaten bir penisten kastre edilmiş olduğu düşünüldüğü için, kız çocuğunun bundan muaf olması gibi bir durum söz konusu değildir. Çünkü erkek çocuk için penis üzerinde, kız çocuk için klitoris üzerinde, eksiksiz orgazm hazzını iptal yönünde bir baskı ve bastırma söz konusudur. Ödipal dönemde maruz kalınan ruhsal kayıp ya da diğer adıyla kastrasyon, küçük çocuğun bedensel ve ruhsal kapasite olarak yaşı ile uyumlu orgazm yetisinin bozulmasıdır. Bu ilk bozgun ki latent dönemi başlatan öncü girişimdir, öznenin ergenlik döneminde OGP düzlemine intikalini zaten olanaksız hale getirecektir. Ödipal kastrasyonlar her iki cinsiyetten küçük çocukların mastürbasyon etkinliklerine uygulanan korkutucu yasaklarla yürürlüğe konulur. Bu kastrasyon ergen cinselliğinin bir ön kastrasyonu anlamına da gelir.

4.Genital kastrasyon: Ergenlikte hayata geçmeye başlayacak olan OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı), hayata geçemeden ta Ödipal dönemde toptan iptali. Ergenliğin öznesi her zaman, kendi genital alanında orgazmının asla kendisine tam bir haz tatmini sağlamadığını hissederek, bu sürecin negatif geçerliliğini test edecektir. Genital kastrasyon, çoğu kez, ergen ve yetişkin öznenin yaşadığı nedeni belirsiz içsel boşluk ve hastalıklı özlem duygularının kökenidir. Bu süreç 'Kastrasyon' bölümünde sözü edilecek olan "ergenlik dönemi kastrasyonu" ile iç içe bir süreçtir.

5.Heteroseksüel kastrasyon: Öznenin, karşı cinsle ilişkisinde, ona yoğun genital hazlar yaşatacak olan OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) iptalinin diğer adı.

6.Eşcinsleşme kastrasyonu: Hayata geçmesi mümkün olmayan ve olamayan primat projesi ve özneyi OGP'ye taşıyacak olan bir hemcins özdeşim nesnesinin de zaten ortada var olamayışı nedeniyle, OGP'nin hayata geçemeyişi… Eşcinsleşme kastrasyonu, Ödipal dönem kastrasyonlarının iç sürecidir.

7.Anadilin kastre ediciliği: Dil öncesi bebeğinin emosyonel dirimselliğinin, anadilin giderek öznede egemen hale gelişi ve buna bağlı olarak iç konuşma metninin otomasyona bağlanışı ile birlikte uğradığı vital seviye kaybı… Ergenliğe ve devamında yetişkinliğe doğru ilerledikçe, iç konuşma metnine hâkim olan sözcüklerin, anadilin öğrenilmeye başlandığı ilk yıllarda bağlandıkları emosyonlarla irtibatları kopar, özne hiçbir vital yoğunluk taşımayan sözcüklerin ve

cümlelerin otomatik akışlarına (çağrışımlarına) maruz kalır. Bundan böyle ruh içi dünyada, duyguların sahih yaşanışı ve onların sahih ifadeleri değil, öznelerin her birine özgü ve onların nevrozlarına göre yapılanmış bir iç konuşma metni hâkim duruma geçer. Ancak böyle bir sahihliği hayata geçirme olanağı, geçici dönemler halinde, sanatçılar –şair, kompozitör, ressam vb.- için mümkündür. Öznenin maruz kaldığı kastrasyonlar ne kadar ağır yaşanmışsa, bunların nevrotik ağırlığıyla yüklenen ve bir deli gömleğine dönüşen iç konuşma metni nedeniyle anadilin emosyonel zenginlikleri kastre edişi, o kadar tahripkâr olur.

8.Dokunsallığın kastre edilişi:

Bebeğin anneyle yakın teması, ister istemez bedensel teması da kapsayacaktır ve bunun böyle olması gerekir. Bebek ya da küçük çocuk sevildiğini, onaylandığını bu bedensel temas iletişimi ile doğrudan algılar. Mıncık mıncık elden ele dolaşan bebek ya da küçük çocuk, bu bedensel iletişim üzerinden mutluluğunun keyfini çıkartır. Bedensel temasın küçük çocuğu kuşatan sevgi sıcaklığı, onda özgüvenin, değerli bir varlık olduğu hissinin, aidiyet duygusunun temellerini atar. Ancak zihinleri ensest kaygı ve korkularıyla pusulasını şaşırmış anne babalar, herhangi bir ensest imadan şiddetle kaçındıkları için, küçük çocuğun temas ilişkilerine hala şiddetle ihtiyacı varken, bu iletişimi keserler ve dokunsal kastrasyonu devreye sokarlar. Üstelik küçük çocuk, bilinçaltı sezgisiyle bunun nedenini çok iyi anlamış ve ruhunun üzerine gereksiz yere bir de ima edilmiş ensest korkusu ve olasılığının dehşeti yüklenmiş olarak. Ancak özne ömür boyu sıcak bir temasın özlemini hep duyacak, ama bu arzunun ilişkilendirildiği ensest imasının tedirginliğinden de kurtulamayacaktır. Gereksiz cinsel bir kaos böylece durduk yerde üretilmiş olur. Cinselliği bastıran kültürler, insanın gündelik yaşamında sıradan şeyleri bile cinsel imalarla yükleyen hastalıklı kültürlerdir.

Dokunsallık, hemcins kişiler arasında da eşcinsellik çağrışımı yapar korkusuyla
iptal edilir. Bu konu da ayrı bir başlık altında incelenmeyi gerektirir.

kastrasyona rıza:

Öznenin Ödipal dönem kastrasyonunu biraz da kendi kabullenişi yönündeki eğilimi. Belki de bunu daha önceki kastrasyonlar kolaylaştırmaktadır. Ama daha ziyade kendileri de kastre edilmiş ebeveynlerin bu durumlarını sezgisel olarak algılayan küçük çocuğun, ebeveynlerinden psikolojik olarak tevarüs ettiği psişik yatkınlık, yani ebeveynlerinin bu durumunu empati yolu ile sezmenin getirdiği kabulleniş, kastrasyona rıza sonucunu yaratmaktadır.

Kastrasyona rıza konusunda şu görüşleri de ilave etmek yararlı olacaktır:

İnsan yavrusu, toplumsal-ilişkisel bir varlık olarak dünyaya gelir. Bu nedenle, toplumun kültürel yapısını öğrenme ve ona uyum gösterme kapasitesine verili bir program olarak sahiptir. Onun, kültürün öznesine dönüşmesi için bu verili program sürekli aktif haldedir. Küçük çocuğun toplumsal sisteme öğrenme temelli katılım süreci aynı zamanda bir kastrasyon sürecidir. Bu yüzden, insan yavrusunun sosyalleşme güdüsü ile dünyaya gelmiş olması, kastrasyona rızanın verili zemini gibi görünüyor. Yine sosyalleşme güdüsü nedeniyle insan yavrusu, içine doğduğu toplumsal sistemi yargılamaz, olduğu gibi kabul eder. Burada Truman Show filminden bir repliği hatırlayalım: "İnsan içine doğduğu toplumsal sistemi yargılamaz." Problem, insan yavrusunun, öğrenme eksenli kastrasyon süreçlerine sokulurken, verili biyolojik ve psişik olanaklarının hayata geçebilmesi bakımından ne kadar zora koşulduğuyla bağlantılıdır.

Ödipal dönemde ise şu problem bütün ağırlığı ile küçük erkek çocuğu kıskacına alacaktır (aslında kız çocuk da bu problemi yaşamaktan muaf değildir): Ketlenen cinsel tatminin, küçük çocukta kendisini engelleyen güçleri yok etme yönünde agresyona neden olduğunu biliyoruz. Bu nedenle küçük oğlan engel güçlere karşı agresyon geliştirir. Ama aynı zamanda ötekinden, tatmini engelleyecek olan "babadan-kültür"den gelecek misillemeden de korkar. Çünkü küçük çocuk verili bir program olan ilkel, çocuksu "kısasa kısas" mantığının tuzağına düşer. Küçük çocuk aynı agresyonun babada da bulunduğunu varsayar. Güçsüzlüğü nedeniyle korkuya kapılarak, babadan gelen kastrasyon tehdidine boyun eğer ve agresyonunu bastırır. Ama boyun eğmesi, zemindeki bastırılmış agresyonu iptal etmez. Daha sonra küçük erkek çocuk, bastırılmış agresyonunu ister aktif biçimde ister pasif biçimde yansıtan bir kimlik örüntüsü sergilesin, agresyon ruhsal yapıya (bilinçaltı zemine) sürekli olarak yerleşir. Aynı zamanda onun eşlikçisi olan kastrasyon korkusu da kalıcı hale gelir. Aynı dehşetengiz korku, maço olduğu varsayılan eril öznede de kalıcı hale gelir, her ne kadar aksi yönde bir sanı mevcut olsa da.

Aslında küçük oğlanın bastırılmış kastrasyon korkusu, öbür uçtaki bastırılmış agresyonuna da eşittir, yani ne kadar bastırılmışsa o kadar agresiftir. Ancak gerek kastrasyon korkusu ve gerekse onun arkasındaki agresyon, bir bariyer oluşturarak ve libidinal füzyon akımlarının yolunu keserek, OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ergenlikte hayata doğmasını kesinlikle engelleyecektir. Bir kere daha tekrarlarsak, "kısasa kısas" mantığı, bir misillemeye uğrama kaygısı yarattığı için, kastrasyon tehditlerine boyun eğmeyi kolaylaştıran bir sonuç yaratır. Bu yüzden, eril ergen ya da eril yetişkin öznenin, Ödipal dönemden psişik miras olarak devraldığı ilkel, çocuksu "kısasa kısas" mantığını aşması daha doğrusu bunun yıkıcı sonuçlarını aşması kesin olarak zorunludur. Çünkü "kısasa kısas" mantığını üreten psişik yatkınlık, sinsi biçimde işleyen bilinçaltı bir süreç olarak, yetişkin eril öznenin güncel cinsel hayatını sürekli sabote eden gizli bir ajan gibi görünüyor. Küçük erkek çocuk, çatışmalı hale getirilmiş ruhsal yapısı nedeniyle, kastrasyon oldubittisinin kıskacına böyle yakalanır. Daha kötüsü, kastrasyon dehşeti, yetişkinlikte de hemen ilk fırsatta, tetikleyici uygun koşullarda aktifleşerek eril özneyi cinsel deneyimlerinde çıkmazlara sokacaktır. Burada ta işin en başında, çocuksu psişik yapının özneye kurduğu bir tuzak söz konusudur.

Toplumsal normlara uyumun düzenleyici etkinliği olarak suçluluk duygusu, bebeklikten itibaren insan yavrusuna neleri yapıp neleri yapamayacağının sınırları çizilirken önemli rol oynayan verili bir programdır ve kınanma, azarlanma durumlarında harekete geçer. Çünkü insan yavrusu her yöne sapabilir, suçlayarak ya da uyararak getirilen sınırlar bu keyfiliği engeller. İfademizi biraz daha genişletirsek, suçlanmaya karşı suçluluk hissini, ayıplanmaya karşı utanç hissini yaşamasının, insan yavrusunun toplumsal özneye dönüşebilmesini mümkün kılan verili bir program olduğunu söyleyebiliriz. İnsan yavrusunu, toplumsal özne olmanın sınırları içinde tutan bu duyguların derinlerdeki anlamı, eğer oyunu kuralına göre oynamazsa toplumsal sistemden dışlanma tehdidini ima etmesidir. Bilinçaltı alanda, suçlanma ve dışlanma tehditleri, özellikle ensest suçluluğu ile ilgili olanlar merkezi olmak üzere, böyle bir dehşete tercüme edilir. Orta çağda uygulanan aforoz cezaları, kitlenin bilinçaltındaki bu korku yüklü beklentisinin –toplum dışına sürülme korku ve beklentisinin- toplumsal düzlemdeki görünür ifadesidir. İnsan yavrusu, toplumsal normların dışına çıkma eğilimleri sergilediğinde, yetişkinlerden aldığı uyarılar üzerine, bu tutumunu suçluluk duyguları eşliğinde bilinçaltına (süperego alanına) kodlar ve topluma uyumu sağlayan yasaklayıcı kodlar haritası, onun bilinçaltına (süperego kayıt alanına) böylece kaydedilmiş olur. Bu nedenle tehditkâr bir kültürün felç edici

suçlamaları, insan yavrusunun bu zaafı yüzünden, "baskın basanındır" misali, küçük çocuğu daima şaşkınlık içinde gafil avlayarak tuzağa düşürür. Küçük çocuk, önceden de yapılanmış suçluluk duyguları ile birlikte, Ödipal dönem kastrasyonlarına rızaya artık zaten hazır bir haldedir. Ödipal dönemde ise cinsel hazların gelecekte de engellenmesi anlamında öyle bir bariyer oluşur ki, ergenliğin yükselen libidinal basıncı bile bu bariyerleri yıkamaz ve o zaman ergenliğin yükselen libidinal basıncı, çeşitli kanalları kullanarak nevrotik belirtiler üzerinden kendini ifade yollarına sapar. Ergenliğin büyük ruhsal fırtınalarının, çatışmalarının sorumlu kökenini burada aramak zorundayız.

Küçük çocuğun anne-babayla güçlü biçimde özdeşleşmeye yönelik verili programı nedeniyle kastrasyona rıza, son derece zararlı sonuçlar üretir. Küçük çocuk, bu özdeşleşme sürecinde kaçınılmaz olarak anne-babanın kastre ruhsal içerikleri ile de özdeşleşir. Anne-babanın sözel bir kastrasyon uyarısında bulunmasına bile gerek olmadan, onların genel hal, duruş ve davranış tarzları, bakışlarında kastre edilmişliklerinin dile gelen tüm ifadeleri, çocuk üzerinde kastre edici etkilerini zaten icra eder.

Burada çok temel bir yanılsamayı da düzeltme gereği vardır. Örneğin eril öznede dıştan görünüş olarak agresif cinsel girişimcilik ya da cinsel girişim rahatlığı veya dişil öznede cinsel ilişki rahatlığı, onların kastrasyondan muaf olduklarının asla kanıtı değildir. Çünkü kastrasyondan gerçek anlamda muaf olmak, OGP'nin ruhsal yapıda yerleşip yerleşmemiş olması ile test edilir. Bu nedenle, cinsel girişimciliklerinde görünüşte rahat oldukları izlenimlerini veren, ama OGP'yi hayatlarına geçirememiş özneler söz konusu olduğunda, her zaman, alt zeminde işleyen ama ne oldukları öznenin bilinç alanında farkındalıkla netleşmemiş kastrasyon süreçlerini düşünmek zorundayız.

Küçük çocuk cephesinde kastrasyon tuzağına düşmeyi, rızayı kolaylaştıran temel mekanizma nedir? Şu kısa açıklamayla bu sorunun yanıtını herhalde verebiliriz: Tehdit karşısında (özellikle küçük çocuklarda) yasak ya da yasak olduğu söylenen arzunun, bilinçaltının ani bir manevrasıyla bastırılması, insan ruhsallığında otomatik işleyen verili bir eğilimdir. Çocukluk yıllarında kastrasyonların tuzaklarına, metin boyunca dökümünü verdiğimiz bu verili toplam zaaflar yüzünden düşülür.

kastre benlik

Her ne yaşarsa yaşasın, yaşanan süreci, daima eksik yaşanmışlık hissi ile algılayan özne; normal nevrotik düzlemin ortalama öznesi… Duygulanımların, hazların, acıların vb. eksiksiz yaşanması, öznenin kendi iç gerçeğinde, onun eksiksiz iktidarıdır. Varlık, öznenin kastre edilmemiş ruhsal güçleri ve potansiyeli olarak varlık, yine varlığın (orijininde varlığın; bkz. sözlük: orijininde varlık) kendisini emosyonel akışlara ve emosyonel dönüşümlere açabilme yetisiyle ele geçirilir. Kastre benlik böyle bir iktidara, emosyonel akış ve emosyonel dönüşüm kapasitesine sahip değildir.

Kastre benlik bu iktidar boşluğunu, bilinçaltı seçimler üzerinden, kendince en ham anlayış çerçevesinde bir iktidar pozisyonunu simgeleyen çeşitli rollerle doldurup kapatmaya çalışacaktır.

kayıp haz

OGP'nin hayata geçemeyen, bilinçaltında bastırılmış biçimde saklı tutulan kısmı ve ayrıca bu nedenle öznede hayata geçemeyen tüm emosyon ve hazlar toplamı. Bir diğer ifadeyle, libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesinin, yani

dünya-varlıkla, insanlarla ve öznenin bizzat kendisiyle ilişkilerinde, varoluşunun özneye ilişkin anlamını yapılandıracak olan süreç olarak, çeşitli derecelerde tahribata uğraması sonucunda öznenin kendi ruhsal sahnesinde maruz kaldığı tüm kayıplar…

kısmi dürtüler ya da tümleyen içgüdüler:

Psikanalizde, cinselliği öğelerine ayırma konusunda, belirlenen en temel öğeleri tanımlamak için kullanılan bir terim. Bu öğelerden her birisinin bir kaynağı (örneğin oral içgüdü, anal içgüdü) ve bir amacı (örneğin röntgencilik –bakma içgüdüsü, egemen olma içgüdüsü) vardır. Burada "kısmî ya da tümleyen" ifadesi, bu içgüdülerin cinsel içgüdüler içinde bağımsız birer bütünlüğü olduğu anlamında değil, gelişimsel ve yapısal anlamda anlaşılmalıdır. Bileşen (kısmî) içgüdüler başlangıçta bağımsız olarak işlerken, zamanla çeşitli libidinal örgütlenmeler içinde kaynaşma eğilimi gösterir. Bu bileşen içgüdülerin kaynaşma düzeyleri cinsel örgütlenmenin hangi evrede olduğunu gösterir. (Budak 2000)

Not: Yukarıdaki tanımlara katılamıyorum, kitabın ilerleyen bölümlerinde yanıtları verilecektir.

kısmi fanteziler:

Kısmî dürtüler üzerinden kurulan, konusu kısmî dürtüler olan fanteziler.

libidinal füzyon:

1.Cinsel enerjinin ve özneyi dünyaya, hayatın akışlarına bağlayan bütün ruhsal yatırımların hem deposu hem de bu yatırımları mümkün kılma kapasitesi anlamındaki "id"in önkoşulu olarak, sağlıklı bir annenin füzyonel kucağında yaşanan oral dönem… Libidinal füzyon, sağlıklı bir ruhsal akışkanlık (bkz. sözlük: ruhsal akışkanlık veya emosyonel akışkanlık) için de geçerli ve vazgeçilemez bir önkoşuldur. Libidinal füzyon, bir dönem olarak her ne kadar ilk on sekiz ayda yapılansa da inşanın bütünüyle tamamlanması otuz altıncı aylara kadar sarkar.

"Otuz altıncı ay" ifadesi bir tahmin sadece… Çünkü bu yapının ergenliğe kadar uzanan kısmi etkileri olduğunu düşünüyorum… Ayrıca çok önemli olarak şu da var: Eğer özne OGP'yi aktifleştirirse libidinal füzyon onun hayatına bir ömür boyunca yerleşiyor. Kitabın ilerleyen sayfalarında bu ifadeyle kastedilen anlam netleşecektir.

Anne kucağında yaşanan libidinal füzyonun, öznenin bedenine ve ruh dünyasına hazzın ve dirimselliğin zemini olarak yerleşmesi, ruh sağlığımızın kesinlikle vazgeçilmez ilk koşuludur. Ancak ne var ki sonraki kastrasyon süreçlerinin ve Ödipal dönemin arızaları, bu ilk odağın üzerine gölgelerini düşürecektir. Özellikle ergenlik ve sonrasında çok daha ağır tahribat yaratmak üzere… Ama böyle de olsa, Ödipal dönem kastrasyonlarının ve önceki diğer kastrasyonların aşılıp askıya alınabildiği geçici güncel süreçlerde, libidinal füzyonun diriltici gücü, bir yaşanabilirlik imkânı halinde açığa çıkarak, öznenin insanla, doğayla, kozmik âlem ile ruhsal ilişkilerinin yazıldığı emosyonel hafıza kayıtlarına, bir yaşam türküsü olarak kaydedilir. İç dünyamızda bu negatif ya da pozitif ruhsal süreçlerin, irademizin dışında sürüp giden akışkanlığının çoğu kez izleyicisi konumunda buluruz kendimizi. Bu negatif ya da pozitif ruhsal salınımlar nasıl olup da bir uçtan bir uca gidip gelmektedir? Özne burada ruhsal baharını yaşarken, biraz sonra nasıl olup da ruhsal bir cendereye girmektedir? Nasıl olup

da can sıkıntılarının batağına saplanmaktadır? Belki de bu ruhsal vakuma, geçmiş kastrasyonlarla bağlantılı çağrışımsal gizil güncel tetiklenmeler ya da öznenin o anki ruh içi pozisyonu yol açmaktadır. Özetle ruhumuz bu duygu salınımlarının rüzgârlarında bir uçtan bir uca savrulur durur. Ama ne olursa olsun ne kadar karanlık günler yaşarsak yaşayalım, libidinal füzyon yine de yaşam türkümüzün yapılandığı, mayalandığı esas zemindir. Ruhun bahar rüzgârlarının esiş yönü, libidinal füzyondan aktüel zaman boyutumuza doğrudur, geçici süreçler halinde olsalar da.

2.OGP'nin füzyonel ekseni, yani annenin bebeği sarıp sarmalayan libidinal füzyon kucağında bebeğin benlik sınırlarını aşarak anneyle bir bütün oluşturduğu bu ilk kaynaşma, OGP'nin her yaşanışında benlik dışına taşma, en geniş bütünlük hissini hayata geçirme deneyimini yeniden canlandırır. Kişisel duygulanım tarihimizin başlangıçları ile bizi bütünleştirir ve varoluşumuzu hem aktüel an hem ruhsal hayatımızın başlangıcıyla sentezleyerek, kimlik algımızın bütünlüğü hissini teyit eder. OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı), bu yoğun hazzın yaşanışını takip eden zamanlarda da özneyi hem bir bütünlük hissi hem bu bütünlüğün teyidi olan canlılık ve zindelik hissi ile yüklemesi onun ayırt edici özelliğidir. Çünkü dil öncesi emosyonel dirimsellik çoğu kez de OGP'nin deneyimlenmesi ile harekete geçer.

3.Bebeğin, başlangıçta bütün olanakları ile açılmış bir özü yoktur. Annenin libidinal kucağı, bebeğin özünü bütün olanakları ile hayata açılmak üzere manipüle eder, böyle bir yapılanma sürecini başlatır. Bu yapılanma süreci, daha sonra kastrasyonların yol açacağı tahribata rağmen, bebekteki potansiyel yetileri açığa çıkarır ya çok az ya yeterli ya da tüm boyutları ile açığa çıkarır.

Anneden bebeğe aktarılan aşk, sevgi ve idealizasyon, aynen bir karşılık olarak bebekten anneye ve tüm varlık dünyasına yansıdığında, bebeği ilişkiler dünyasına taşıyacak olan öz yapılanır. Bu süreç aynı zamanda bebekte verili olan gizil potansiyelleri açığa çıkaracaktır, eğer yapılanmakta olan öz daha sonraki kastrasyonlara kurban edilmezse. Ödipal dönem kastrasyonları, libidinal füzyonun kurban törenidir.

4.Bebek büyüdükçe, annenin ona yönelik yoğun duygu aktarımları yavaş yavaş durulur; bu süreç, bebekte de aynen kopyalanır. Anne ile bebek arasındaki ilk yoğun aşk duygulanımları (libidinal füzyon) giderek unutulan, ama sağlam bir katman olarak bebeğin ruhsal zemininde tortulaşır. Sonradan öznenin tanrıya ya da sevgililerine duyacağı aşk, enerjisini bu tortulaşmış ruhsal katmandan alır. Özne-tanrı ilişkisinin sevgi, aşk boyutu bu nedenle, kökensel olarak anaç odağa bağlıdır. Tanrının korkutucu, cezalandırıcı nitelikleri, kökensel bakımdan, baskıcı kültürlerin dehşetengiz kastrasyon tehditlerinden kaynaklanır. Bu nedenle kastrasyonlar aşılıp OGP hayata geçmedikçe ya da libidinal füzyon bir biçimde tetiklenip hayata doğmadıkça tanrı, özne tarafından varlığı spontan bir biçimde rahim ve rahman olarak algılanan tanrı anlamında, salt sevginin tanrısı olamaz.

Sahih anlamda rahman ve rahim tanrı inancı, her zaman ruhun şifa güvencesidir. Öznenin ruh sağlığının daima, annenin libidinal füzyon şemsiyesi altında güvenceye alındığını gösterir. Anne kucağı (libidinal füzyon) tevhidin mekânıdır ve hümaniter bakışın doğduğu kaynaktır. Bu nedenle libidinal füzyon odağı tetiklenip hayata doğmadıkça, özne kozmik bütünlük hissiyatını ve yaşantılarını deneyimleyemez. Kutsalın alanına bu kapıdan geçilir. Hatta dergahlarda mürşidin sahih anaç sevgisinin, mürid üzerinde böyle bir fonksiyon icra ettiğini, ancak bundan sonra müridin içsel hakikat yolculuğuna çıkabildiğini

düşünebiliriz. Belki de Şems'in Mevlana üzerindeki diriltici ve onu içsel hakikate uyandırıcı etkisini böyle bir fonksiyona bağlayabiliriz. Devam ederek şunları da belirtelim: Sanki şu hadis ileri sürdüğümüz bu anlam çerçevesinde bir kere daha doğrulanır gibidir: "Cennet, annelerin ayağının altındadır." Burada yine Hz. Muhammed'e (S.A.V) ait olduğu sanılan şu hadisi de hatırlatmakta yarar var: "Anne ile bebeği arasındaki ilişki, Allah'tan başka herkese bir sırdır."

OGP'nin deneyimlenme anının insanda hayata geçirdiği bütünlük ve birlik hissi, libidinal füzyon eksenine bağlanması nedeniyledir. Uzakdoğu felsefelerinde cinselliğin kutsanmış olması, bir yanıyla bu köklerin ima ettiği ruhsal gerçekliğe dayanır(herhalde).

Anadolumuz'dan adını tespit edemediğimiz bir halk ozanımız şunu söylüyor: "Beşikten ötesi gurbettir." Bu söz, Hak âşıklarının ruhsal daralma anlarındaki dünya-gurbet algısını, yani dünyayı, Tanrı'dan uzakta bir sürgün diyarı olarak algılayıp deneyimleme hissini ne kadar güzel anlatıyor. Burada Freud'un söylediği şu söz bir kere daha doğrulanıyor: "İnsanın ruhsal derinliklerinde nereyi ziyaret ettiysem, bir şairin benden daha önce oradan geçmiş olduğunu gördüm."

5.Bir üst bölümdeki düşüncelerimizin kaçınılmaz sonucu olarak şu formülasyonu ileri sürebiliriz: NN (normal nevrotik) seviyede ima edilen anlamıyla tinsellik (kutsalı ima eden anlamı bakımından), kayıp hazzın kılık değiştirtilerek kutsal olduğu varsayılana yansıtılan bir ikamesidir ve libidinal füzyon süblimasyonundan kısmî olarak alabildiğini kullanır. Tinselliğin süblime akış süreçlerinin bu boyutunun üzerine, çoğu zaman kastre öznenin nevrozlarının karanlık gölgeleri düşecektir ki, bu çatışmalar mistik edebiyat tarihinde inançlı kişilerin şeytanla mücadele öykülerinde dile gelecektir.

Mistik öznenin aşması gereken engel, nevrotik öznenin egosudur. Mistisizmin uzun tarihi boyunca mücadele edilen düşman odur. Mistik öznenin temel zemini olan orijininde varlığın sağlıklı işlevsel ruhsallığı ile kastre öznenin nevrotik sorunlu ruhsallığını bu yüzden birbirine karıştırmamak gerekir.

6.Anneyi, bebeğin bakımına zorlayan aşkı ve idealizasyonu, yansıma bir karşılık olarak bebekte öz sevgisi ve öz idealizasyonunu (birincil narsisizm) inşa eder. Annenin yapılandırdığı bu öz sevgisi ve öz idealizasyonudur ki, bebeği taş devri bebeğinin vital seviyesinde canlandırır. Bu canlılık, bilinçaltının zaman dışılık boyutunda yaşayan bebeğin ruhsal varlığının sağlam zeminini de yapılandırır. Bu ruhsal zemin, NN düzlemde geçici süreçler halinde hayata taşınacak olsa bile, yetişkin öznenin ruhsal dünyasında ona biraz soluk aldıracak mistik yaşantıların, yaratıcı ya da yaratıcı-izleyici olarak, peşine düşeceği sanatsal etkinliklerin, estetik duyarlılığın ve dünya-varlık'a duyulacak aşkın bereketli toprağı olacaktır.

Eğer yetişkin özne OGP'yi hayata geçirebilirse, OGP'nin ayrılmaz iki ana ekseninden biri olarak libidinal füzyon, taş devri bebeğinin vital zenginliği seviyesinde yeniden canlanırken, güncel hayatın getirdiği çeşitli stresleri siler süpürür. Bu sonuç, libidinal füzyonun OGP öznesinin hayatına taşıdığı en önemli kazanımlardan biridir.

Libidinal füzyon, hem NN öznede hem OGP öznesinde şu ortak sonuçlara yol açar: Öznenin aşk nesnesi seçiminde rol oynayan başlıca itici güçlerden biri, ona libidinal füzyonun vital zenginliğini yeniden yaşatacağını zannettiği nesneye yönelik bilinçaltı sezgisi, sanısı ya da beklentisidir. Yani hayatımızın başlangıcındaki vital zenginliği yeniden yapılandırmamızı, bir yandan öz sevgimizi ve öz idealizasyonumuzu da yapılandırmamızı mümkün kılacağını sezgisel ya da bir sanı olarak hissettiğimiz, böyle bir vaadi

gerçekleştirebileceğine inandığımız nesneyi, bilinçaltı bir yönelimle aşk nesnemiz olarak seçeriz. O zaman o nesneyi, annemizin bizde yapılandırdığı öz sevgisi ve öz idealizasyon düzeyinde, ama bunları o aşk nesnesine yansıtarak, onda var olan nitelikler sanarak ve ona giydirerek severiz.

Annenin seven bir öteki olarak bebekte yapılandırdığı öz sevgisi, öz idealizasyonu ve ayrıca vital seviye yüksekliği, bir ötekinin, yani annenin varlığı üzerinden hayata geçebildiği içindir ki, aşkta da özne, salt öz severlik ile kendisine yetemez. Bu nedenle aşk ilişkileri hazzın, tatminin doyumlu yaşanması bakımından ötekinin (aşktaki partnerin) varlığını zorunlu kılar. Vaktiyle özneyi sevmiş ve onu canlandırmış bir anneden dolayı, ötekinin (aşktaki partnerin) özneye yönelik arzusuna duyulan ihtiyaç, öznenin ötekiyle ilişki kurma zorunluluğunu yine özneye dayatır. Bu yüzden sahih aşk, salt narsistik –yani tek başına- olamaz, ilişkisel olmak zorundadır.

Psikanalizde yaygın söylemlerden biri şudur: "Arzulanmayı arzularız." Doğrudur, arzumuz ötekinin bizi arzulamasıdır. İyi de neden? Neden arzulanmayı arzularız? Çünkü annemizin bizi her anlamda var etme hedefine yönelik arzusu üzerinden bir benlik haline geliriz. Annemizin bize yönelik arzusu, onaylanmış bir benlik olma güvencesini verebildiği içindir ki, bu sefer başlangıçtaki anne-bebek iletişimini vital zenginlikle yeniden canlandırarak bizi dışarıya, hayata davet edecek olan öteki tarafından arzulanmayı arzularız. O zaman ruhsal vakumda var olmak yerine, varoluşta (libidinal füzyonda) var oluruz. Libido, varoluşunun onayını, ötekinin arzusu üzerinden hayata geçirir. Bu yüzden sahih aşk, ilişkisel olmak zorundadır.

Not: Öz idealizasyonu, başlangıçta yapılandırıcı bir nitelik taşısa da ideal ego şeklinde devamı çok sakıncalıdır ve onun ego ideali sınırlarına çekilmesi gerekir.

7.Bebekten anneye aktarılan aşk ve idealizasyon ise sonradan, hayranlığın ve idealizasyonun kozmik âleme yansıtılışı olarak, yetişkinin hayatında doğayı bir mucizevîlik, olağanüstülük hissiyatı içinde algılamanın, yüceltmenin kaynağıdır.

Bu nedenle anne sevgisi, tabii çift yönlü olarak, ama önce annenin bebekte yapılandırdığı, ona sunduğu sevgi ve sonra da öznenin dünya-varlık'a sunduğu sevgi anlamında, hayata, aşka, dış dünyaya tutunmanın itici vital gücüdür.

Ancak işletilen kastrasyon süreçleri, öznenin yetkinleşme olanaklarını baltaladıkça ve Ödipal dönem kastrasyonları OGP'yi, yani ilerde, ergenlikte açığa çıkacak olan OGP'yi erozyona uğrattıkça, anne-bebek ilişkisinin bebekte yapılandırdığı bu sağlıklı öz, büyük ölçüde işlev dışı bırakılarak üstü örtülür. Bu demektir ki ilk odağın (libidinal füzyonun) kısmî olarak değil de olabildiğince bütünsel olarak hayata aktarılması, ancak OGP'nin hayata geçmesi ile gerçekleşir. Bu durumda bile özne, geçmişine ait nevrotik ruhsal harita üzerinden gelen geçici ketlenmelerin ve saldırıların tehdidi altındadır. Bu geçici engellere rağmen, öznenin ruhsal bütünlük algısının vazgeçilmez koşuludur.

Metnin anlam bağlamı içinde uygun olmasa da şu notu düşmek yabana atılamayacak gibi görünüyor: Libidinal füzyon, aynı zamanda huşu duyguları eşliğinde seyreden katışıksız bilimsel merakın da kaynaklarından biridir.

libidinal hafıza:

Sahih yaşanmış duygulanım süreçlerini depoladığını varsaydığımız emosyonel hafıza. Emosyonel canlılığı hayata davet etmesi onun ayırt edici temel özelliğidir.

libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesi:

Libidinal enerjinin engellere, ketlenmelere maruz kalmadan, haz, mutluluk, sevinç, öfke, acı ya da zevk vb. emosyonel dönüşümlere tam da kendisi ve sahih olarak uyum sağlama kapasitesi ya da esnekliği… Yani duygulanımsal süreçlerin, yalana tutsak olmama, kılık değiştirmeme, kendi gerçekliğini yaşama kapasitesi…

Bilinçaltı, normal nevrotik özne söz konusu olduğunda kendisindeki hastalıklı emosyonel kayıtları donmuş biçimde sürekli saklayan bir depo değildir, onun bu hastalıklı hali de devingendir. Hastalıklı bilinçaltı, id'in haz, heyecan arayan gürbüz dirimsel taleplerini, öznenin algı-bilinç sistemine parazitler üreterek yayınlayan devingen bir radyo istasyonu gibidir. İd, nevrotik öznede dirimsellik hali sürekli olarak engellendiği için, psişede her saniye parazitli bir yayını sürdürüp durmaktadır. OGP düzlemine geçiş, bu paraziti üreten temel bariyeri yıkarak psişeyi olabildiğince genel bir kurtuluşa eriştirir.

İd'in dışa taşmak isteyen gürbüz emosyonlarının önüne konulan bu bariyerler nedeniyle, libidonun emosyonlara serbestçe dönüşme kapasitesi bloke olur. Artık ne içilen bir bardak su, bir bardak sudur; ne cinsel hazlar cinsel hazlardır. Dirimselliği iptal edilen hazlar, heyecanlar nedeniyle varoluş, bir otomatın anlamsızlık boyutuna indirgenir. Diyebiliriz ki öznenin varoluş anlamının başlangıç zeminini, libidonun emosyonlara engellenmeden dönüşebilme kapasitesinde aramalıyız.

mekanik orgazm:

Genital alan mekanik uyarılmalarla da orgazma erişir, ama her halükarda ruhsal bileşenlerinden soyutlanmış ve gereken eksiksiz tatmini vermemek üzere. Bu seviyede kurulan cinsel ilişki, aslında cinsel ilişki de değildir, sadece bir vibratör orgazm ilişkisidir. Libidinal füzyon bileşeninin önemi, daha doğrusu eksikliğinin yol açtığı tahribat, işte bu içeriksiz cinsel ilişkilerde ortaya çıkar. Onun olmadığı cinsel ilişki, nevrotik düzeyde kalmış çocuksu bir genital bütünleşmenin ya da örgütlenmenin (çocuksu haz düzeyi) işaretidir, ki pek çok yetişkinin cinselliği konusunda bize genel bir bilgi sunar; kastre yetişkinlerin cinsel ilişkilerinin neden hep eksiksiz tatminden yoksun olduğunu açıklar. O zaman OGP'nin, mekanik-uyarımsal seviyedeki orgazmdan kıyas kabul etmez biçimde üstün olmasının sebebini anlamaya başlarız. Libidinal füzyon, orgazmı, mekanik bir süreçten ruhsal bir sürece yükseltir. Çünkü mekanik orgazmda partner, öznenin ruhsal sahnesinde ruhsal bir varlık olarak yoktur. Burası tam da ikilinin birbirlerini aldattıkları yerdir. Ek bir bilgi olarak şunları da kaydedelim: Öznenin OGP'deki başarısı, hem libidinal füzyona teslim olma kapasitesi ve yeteneği ile hem oral dönem süresince (eğer varsa) yapılanmış psikotik ve nevrotik odakların aşılmış olması ile mümkündür.

negatif Ödip kompleksi:

Ödip kompleksinin ters yönde gelişmesi. Erkek çocuğun babayı arzulayıp anneyi rakip görmesi ya da kız çocuğun anneye bağlanıp babayı rakip görmesi. Bu komplekse Ödipal'in negatif yamacı da denir. (Budak 2000)

nevrotik arzu:

Nevrotik özne, kendine yabancılaşmış öznedir. Kendine yabancılaştığı için asli arzularına da yabancıdır, tanımaz onları. Nevrozunun ürettiği arzuları, kendi asli arzuları sanır. Ama bunlar hep asli arzularının ikameleridir ve ikameler asli arzuya ait hiçbir şey söylemez. Nevrotik arzu şöyle tanımlanabilir: Nevrotik öznenin, emosyonların körlüğü nedeniyle, ikame arzu seraplarının peşinden koşma tutkusu. Ancak arzu serapları, gerçek bir arzu tatmini ile sonuçlanmadıkları ve öznenin susuzluklarını dindiremedikleri için, sonsuzca üretilerek, özneyi sonu gelmeyen arayışlara, kendisine sunulan her şeyi kaparcasına ele geçirme gayretlerine yönlendirir. Bu nedenle OGP düzlemi, arzu seraplarının iflas edeceği bir alana işaret eder, hem de arzu seraplarından vazgeçmek için öznenin, kendisini, zorlayıcı eğitim süreçlerine sokmasına gerek kalmadan.

nevrotik bütünlük:

Nevrozlunun kurduğu nevrotik denge. Yani nevrotik savunma mekanizmaları ile kurulmuş sallantılı denge. Öznenin kendi ruhsal olanaklarının hayata geçişinin bir ifadesi olmadığı için, gerçekte sahih bir bütünlüğü ve sahih bir dengeyi ima etmez.

nevrotik çaba:

Mantıksal düzlemden bakıldığında hiçbir sonuç vermeyeceği özne tarafından bilindiği halde, kendi iradesine hâkim olamayarak öznenin giriştiği tüm eylemler.

nevrotik enerji:

OGP-NNO makas açıklığı nedeniyle yapılanan ve nevrotik iç ben ile dışa sunulan ben ayrımında, nevrotik iç beni her an gizlemeye, toplumsala sunulan dış beni, "mış gibilik" formatında sürekli ayakta tutmaya tahsis edilen enerji. Tahsis edilen bu enerji, ayrıca, sahih yaşama kipinin, id'in gürbüz hayatiyetinin hayata geçmesini engelleyip, onu çoraklaşmaya mahkûm eden bir bastırma stratejisini de yapılandırır. Elbette öznenin sahih anlamda varoluşunu tüketen yıpratıcı bir süreçtir bu. Hayatın anlamını tüketen her eylem için tahsis edilen enerjiye de bu yüzden nevrotik enerji diyebiliriz.

Nevrotik enerji insanı tüketip yorarken, libidinal füzyondan beslenen emosyonel canlılık, kendi enerjisinin vital seviyesini korur, kendi kendinden beslenirken enerji kaybına uğramaz.

nevrotik entelektüel:

Nevrozunun baskı ve sıkıntılarını entelektüel uğraşlar içinde dağıtıp gidermeye çalışan özne. Ama bu çabalarına rağmen kendi varlık hakikatinin derinliğini ele geçiremeyen, varoluşunun spontanlığından uzak düşen, libidinal füzyon realitesini hayatına taşıyamayan özne. Nevrotik entelektüel, gelişme yolundaki uğraşlarında veya aslında gelişme yolundaymış gibi görünen uğraşlarında kendi hakikatinin derinliklerine erişemez. Onda, yüzeysel, kendilik

köklerine bağlı duyarlılıklardan yoksun, kupkuru bir entelektüel söylemin insanlar arası ilişkilerin sahnesine egemen olduğunu görürüz.

Bunun dışında, nevrotik entelektüelin asli amacı, sosyal ortamda bir yıldız olarak parlamaktır. Edindiği tüm bilgi birikimi, tevazu içinde bir araştırmacılık tutumu olarak belirmez, kendisinin önemine vurgu amacıyla kullanılır.

Düşüncelerimizi daha netleştirmek için şöyle bir örnek verebiliriz: Bakar bir köre, pencereden görünen manzarayı bütün detaylarını anlatarak ezberletebilirim. Sonra şöyle bir durum gerçekleşir: Bakar kör, yanına gelen birine karşıdaki manzarayı öyle detaylı anlatır ki, yanına gelen kişi, körün yaptığı manzara tasvirine hayran kalır. Oysa bakar körümüz, hiçbir zaman gerçekten görmesinin mümkün olamayacağı bir şeyi anlatmaktadır. Ziyaretçimiz, manzaraya ait küçük bir detay sorduğunda, bakar körümüzün vereceği bir yanıt yoktur. Tıpkı bunun gibi, nevrotik entelektüel, varoluşunun, ruhunun kıvrımlarına ait ve bilincine varılmış hiçbir derinlikli kavrayışı anlatmaz bize. Okuyup ezberlediklerinin geçit törenini sunar sadece.

nevrotik günah, nevrotik suçluluk:

Ödipal dönem suçluluğu üzerinden küçük çocukta yapılandırılan günah ve suçluluk duyguları. Bu duygular, nevrotik arazların üretici kaynağı olarak, geleceğin yetişkin öznesinin patolojik ruhsallığının şimdiden temellerini atar. Bunların, beşeri mistisizmin (bkz. sözlük: beşeri mistisizm) kaynağı olan insani suçluluk ve insani günah duyguları ile ilgileri yoktur.

nevrotik ihtiyaç ilişkisi:

Sevgilinin ya da ötekinin, nevrotik ihtiyaçların- çatışmaları giderilmesi için düşünülmesi, ilişkinin özne tarafından bu ihtiyaçlara göre yapılandırılmaya çalışılması. Süreç bilinçaltıdır.

nevrotik ihtiyaç nesnesi:

. Kastre-nevrotik öznenin, nevrotik çatışmalarının ürünü olan sanal ihtiyaçlarını karşılayacağını var saydığı nesne… Bu öznenin kendinde olup bitenlerden haberi yoktur.

nevrotik inat:

Ruh sağlığı yönündeki değişime direnç… İyileşmenin bilinmez bir süreç olarak algılanması nedeniyle öznenin kapıldığı korkunun, iyileşmeye karşı yarattığı direnç. Bu, görünürdeki dirençtir. Asıl direnç ensest suçluluğuna bağlı kaygı ve korkular ile kastrasyona bağlı dehşetle yüz yüze gelmekten kaynaklanan bilinçaltı korkulardır. Ya da nevrotik savunma mekanizmalarının çökerek, geçmişte yaşadığı travmaları yeniden yaşayacağı önsezisinden dolayı, nevrozu üreten çatışmalarla bir daha karşılaşmamak üzere öznenin geliştirdiği direnç.

nevrotik kahraman:

Yenilmezliği, yaralanmazlığı, özel biçimde korunmakta olduğu inancıyla en mantıksız ve akıl almaz, en ürkütücü girişimlerde gözünü budaktan sakınmayan kişi. Kahramanlığını, insani amaçlar doğrultusunda ve korkularının farkında olarak eyleme koyan gerçek kahramanla ilgisi yoktur bu öznenin. Nevrotik kahramanın bu tutumu kastrasyon gerçeğini, onun dehşetini görmezden gelmeye, o korkuyu bastırmaya, onunla yüzleşmemeye hizmet eder. Oysa gerçek kahraman, üstlendiği insani sorumluluk bilinci ve inancıyla korkularını yenen kişidir. Yani önce kendi içinde, uğrunda savaşılacak bir değerin mücadelesini vermiştir.

nevrotik korkak:

Her insanın belli bir cesaret gerektiren eylemleri gerçekleştirebildiği ve gerçekçi bir cesaretin eşlik etmesi gereken girişimlerde ketlenen kişi.

nevrotik korunma ya da tutuculuk:

Nevrozu sürdürmek, nevrozun çatışmalı içerikleri ile karşılaşmanın kaotik çalkantısını yaşamamak için analistin yorumuna karşı geliştirilen direnç. Nevrotik inadın bir başka belirtisi.

nevrotik kötülük iradesi:

Öznenin kendi nevrozundan doğan kötülüklerini, inatçı bir irade ile değiştirmeme kararlılığı… Aslında özne nevrozunu yaratan asli çatışmalardan kaçma stratejisine sığınmaktadır. Suçlu olduklarına, kendisine kötülük yapmış olduklarına bilinçaltı olarak inandığı ötekilerden hınç almak üzere, daimi agresyonunun eşliğinde, nevrotik öznenin sürdürdüğü kararlılık hali. Özne hiçbir uyarıyı ciddiye almadan kötülükteki inadını kararlılıkla sürdürür.

Ama yeri gelmişken şu notu ilave edelim: İnsan iyi ile kötünün bir bütünüdür denir, denir ama burada iyi de kötü de kastre öznenin nevrozunun yansımasıdır. Orijininde varlığın (bkz. sözlük: orijininde varlık) iyi'liği ile kötü'lüğünün ne olduğu sorusu yanıtlanmamışken, nevrotik öznenin iyi ve kötü nitelikleri, iyi ve kötü kavramlarını netliğe kavuşturmak bakımından doğru bir tanımlama olabilir mi? Çünkü bu iki özellik de (iyi ve kötü) nevrotik özne söz konusu olduğunda, sahih bir zeminden yoksundur. Çünkü nevrotik öznenin iyiliği de kötülüğü de onun nevrozundan beslenir. Nevrotik özne ya sopa zoruyla (kültürün baskısı ile) iyi bir insan olur ya da kötü biri. Bunların hiçbirinde onu özgür seçim mevkiinde göremeyiz.

Egosintonik (benlik tarafından benimsenmiş) eğilimin hedefe erişmesini sağlamak üzere öznenin azmine "irade" diyebiliriz. İrade hem nevrotik kötülük iradesi olarak hem hayata hizmet hedefine yönelik irade olarak tecelli edebilir. Ancak OGP'nin giderek psişik yapıya yerleşmesiyle paralel olarak orijininde varlık aracılığıyla açığa çıkacak olan irade de billurlaşır ve zorlanmasız ve ek bir eğitim baskısına gerek olmadan yaşamın hizmetine tahsis edilir. O zaman irade, öznenin varlığından spontan olarak yükselen sevgi ve şefkatin denetimine girer. Yani nevrotik kötülük iradesini dışta bırakmak koşuluyla, varlık, yani orijininde varlık'ın yaşamın hizmetine programlanmış ve sunulmuş tüm imkânları, tüm

baskılardan arındığında, onun insanda hayata geçerek kendini mümkün kılan gücü, en geniş anlamında iradenin tanımıdır.

Fruedyen anlayış, insanda verili olduğu kabul edilen "kötü niyet" üzerine inşa edilmiştir. Bunca kastrasyonlardan dolayı insanların kötü niyetin tutsağı olmaları, elbette kaçınılmazdır ve ancak bu çerçevede Frued doğruları dile getirmiştir, getirmiştir ama bunlar sağlıklı insanlardan oluşacak bir dünyanın evrensel doğruları değildir. İnsan ruhunda her türlü açlık, kötü niyetin kaynağıdır. Bu nedenle, kastrasyonların makul hadlere çekilmesi gerektiği tezinde ısrar ediyoruz.

nevrotik mahremiyet:

Nevrotik samimiyetsizlik (bkz. sözlük: nevrotik samimiyetsizlik) üzerinden inşa edilen ve öznenin başkalarından sır olarak sakladığı nevrotik dünyasının gizliliği. Ancak nevrotik samimiyetsizlik gibi nevrotik mahremiyet de bir kültürün kendi nevrozunun yansıması olduğu için, bütün öznelerin nevrotik iç dünyaları, patolojileri bakımından eninde sonunda birbirine benzer. Bu nedenle nevrotik mahremiyet, özgün, ayrıcalıklı, kendiliğin sahih olanakları ile yapılanmış bir mahremiyeti ima etmez. Herkesin ortaklaşa paylaştığı ve muzdarip olduğu, herkes için genel, ama özne tarafından salt kendisine özgü sanılan bir mahremiyettir bu. Yoksa ruh sağlığı bilimi, bunca insanı ortak patoloji teşhislerinde kümelendirebilir miydi?

Özerk bir öznenin, kendi yaratıcı sezgisi ile yapılanmış, sahih yaşanmış bir hayatın içinden gelerek, onun salt kendine özgülüğü ile inşa edilmiş mahrem dünyasını, nevrotik öznelerin, içerikleri aşağı yukarı birbirinin benzeri olan nevrotik mahremiyeti ile karıştırmamak gerekir.

nevrotik öznellik:

Mâruz kaldıkları kastrasyonların sonucunda her insan, kendi yaşam öyküsüne bağlı olarak, farklı farklı nevrotik semptomlar geliştirir. Bu durumda her özne, sanki birbirinden çok farklı, eşsiz bir öznellik sergilermiş gibi görünebilir. Aslında patolojik çeşitlilik olan bir durum söz konusudur. İşte bu tablo, nevrotik öznelliktir, insanın bozulmamış ya da olabildiğince bozulmamış özgün doğasının o özneye has öznelliği değil.

nevrotik samimiyetsizlik:

Normal nevrotik özne, uygulanan bastırmalar sonucunda, eksiltilmiş ve sakatlanmış olan cinsel ve psişik potansiyeli nedeniyle, mümkün olduğunca ruhsal hastalıklara mâruz kalmamak için, kişiliğini bilinçaltı defans mekanizmaları üzerinden kurar. Ama kendisini kendisi karşısında yabancılaştıran defans mekanizmaları yüzünden, ruhsal bütünlüğü de yarılmaya uğrar. Onun insan ilişkilerine sunduğu psişik organizasyonu, defans mekanizmalarının yalanları üzerinden yapılanır. Bundan dolayı, kendisinin asla farkına varamadığı ve varamayacağı bir yalanla yaşamaya tutsak olur. Cinsel ve ruhsal potansiyelinin bastırılmış, kendisinden kastre edilmiş bölümünü, büyük olasılıkla ömür boyu tanımayacaktır. İşte bu nedenle özne kendi içinde ikiye bölünür.

Özne, kamusal alana nevrotik mahrem dünyasını yansıtamaz, onu kendine saklamak zorundadır. Çünkü kamusal alanın tabuları, düzenlemeleri, bunların uluorta sergilenmesine izin vermez. Yani özne, kamusal alanın zorunlu kıldığı toplumsal rolü oynamaya mecburdur. Bu durumda, öznenin kendine sakladığı

nevrotik mahrem dünyası ile kamusal alana sunduğu görünür tutumu arasında bir yarılma gerçekleşir. İşte tam bu konumda özne, toplumsal ilişkilerinde içsel bir engelin onu sürekli olarak sahih bir samimiyetten yoksun kıldığını deneyimler. Sahih bir ilişkiye erişiminin daima kendi içinden engellendiği hissini yaşar. En yakınlarına, özellikle yakınlarına, çocuklarına, ebeveynlerine, kardeşlerine erişemezliği, acı çekerek hisseder. Hatta öyle ki birileriyle samimi, sahih bir ilişki kurma kararı verse bile eyleme geçme, nevrotik acılarını paylaşma kararlılığını kendi içinde iptal eden bir felç halini yaşayacaktır. Burada özneyi acı verici bir tutukluluğa, bir felç haline tutsak eden etmenin, bilinçaltındaki yapılandırılmış kastrasyon dehşeti, suçluluk duyguları ve ensest suçluluğu korkuları ile olan bağı kitabın ilerleyen sayfalarında açıklanacaktır. Yani özne acı verici bir sürgüne tutsak olmuştur. Bu, insanın uğrayabileceği büyük bir lanettir.

Özet olarak öznenin kamusal alana sunduğu görüntüsel tutumu ile kendisine sakladığı nevrotik-kastre varoluşu arasındaki yarılma ve örtüşmezlik, nevrotik samimiyetsizliktir. Fakat daha acı olanı, asla erişemeyecek olduğu kendindeki eksiltilmiş hakikati ile, açıkçası cinsel ve ruhsal potansiyelinin ve orijininde varlık'ının tüm varlık imkânları ile, bir hastalık olarak üretilmiş nevrotik varlığı arasındaki temel yabancılık ya da temel samimiyetsizliktir Ama yapılanmasından öznenin bilinçli olarak asla haberinin ve bir suçunun olmadığı zorunlu yabancılık…

nevrotik seçim:

Nevrozların bir sonucu olarak yapılanan, ama özerk bir duruşla ilgisi olmayan seçimler. Normal nevrotik öznelerin, kendi asli psişik zeminleri ile temaslarının kopuk olması nedeniyle, seçimlerindeki çoğu kararsızlıklar ve kafa karışıklıkları, nevrotik seçimin görünür özellikleridir.

nevrotik-kastre süblimasyon:

Süblimasyonun, kastrasyonların sonucu olarak öznede yapılanan şekli, NN öznenin süblimasyonu (bkz. sözlük: süblimasyon). Nevrotik süblimasyon, kastrasyonların libidinal füzyon üzerindeki engelleyici gücü nedeniyle, bu odaktan (libidinal füzyondan) ancak kısmî olarak çekip alabildiği enerjiyi (hayatiyeti) kullanır ve tüm gürlüğü ile psişik sahnede görünemez. OGP kısıtlılığını yaratan kastrasyonlar, aynı zamanda libidinal füzyonu da gölgeler, tüm netliği ile açığa çıkmasını engeller. Bu nedenle kastrasyonların aktifleştiği dönemlerde (ki çoğu kez aktiftir), libidinal füzyon gölgelendiği için, nevrotik süblimasyon, dalgalı seyreden, yani nöbetleşe açılıp kapanan, ama daha çok kapanan bir süreçtir. Daima nevrotik çatışmaların gölgeleri ile karartılmıştır.

Libidinal füzyonun nevrotik öznede tam açılımı hemen hemen mümkün değildir, ama bir aldanış olarak nevrotik özne, fantezilerin aldatıcı tuzağında onu eksiksiz olarak hayata geçirdiğini kurgulayabilir.

Nevrotik süblimasyon belki bir eseri yaratacak motivasyonu sanatçıya verebilir, ama sanatçıyı kalıcı bir ruhsal şifaya eriştiremez.

nevrotik tembellik:

Gerçek kapasitesini değerlendirme eksikliği nedeniyle, öznenin alt düzey bir performansa tutsak olması… Temelde işe yaramazlık hissi, kendini değerli hissetmemek, büyük ötekine boyun eğmek, yani onun kastratörlüğüne boyun

eğmek şeklinde sürüp giden algı ve tutumlar dikkati çeker… Bilinçaltı bir güdülenme üzerinden öznenin babayla ya da anneyle yarışmakta olduğunu düşünüp kendi hayat projelerinden geri çekilmesi ana etkenlerdir.

nevrotik ve psikotik akıl:

Aklın, öznede yapılanmış nevroz ya da psikozun ruhsal verileri üzerinden işlevsellik göstermesi.

NNO: (normal nevrotik orgazmı)

Normal nevrotik (NN) kesimde eril özne için çeşitli kaynaklarda çoğunlukla 5-10 ya da 5-7 sn. sürdüğü belirtilen orgazm. Bu süre kadınlar için ama orgazm olabilen kadınlar için ortalama 15-20 sn olarak belirtilmiştir. Ancak öyle anlaşılıyor ki eril özneler için 10 sn. ve kadınlar için 20 sn. bu alanda ender rastlanan örnekler gibi duruyor. Şuna dikkat etmemiz gerekiyor: NNO'yu (Normal nevrotik orgazmı) asıl tanımlayacak olan temel özellik, bu orgazmın süresinden ziyade, özneye yeterli tatmin hissini veremeyişidir ki özne hazda tatminsizlik hissini zaten kendisi deneyimlemektedir.

normal nevrotik (NN):

Psikanaliz normal nevrotik (NN) özneyi şöyle tanımlamaktadır: Kişilik örgütlenmesi, savunma mekanizmalarından birkaçının çeşitli oranlarda sentezi üzerinden yapılanmış olan özne. Toplumun ortalama öznesi.

Kitap boyunca "nevrotik özne" ya da "nevrotik" sözcükleri, orijininde varlık ve libidinal füzyon olanakları ile teması büyük ölçüde kesilmiş, bu nedenle sahih emosyonlarından uzağa düşmüş ve kendine yabancılaşmış öznenin tanımı olarak kullanılmıştır.

OGP: (Orgazmın Genetik Programı)

60-120 sn arasında, çok şiddetli beden, kas hareketleri ve ruhsallıkta derinleşme, yoğunlaşma, libidinal füzyon ile bağlar kurma ve zaman dışılığı deneyimleme süreçleri ile seyreden, öznede hissiyat olarak tam bir doluluk ve tatmin duygusu ile belirgin orgazm. Özne bu orgazmı, artmaz eksilmez haz hissiyatı ile onun varlığından emin olarak algılar. Bu algı kesinliği ve ardından, ikinci orgazma kadar geçen sürenin uzunluğu pek o kadar da önemli olmamak üzere, ruhsal yapıda kendini hissettiren iyilik ve zindelik hali, bu orgazm için temel bir kanıttır.

Aşkta bağlanmanın, yani sonraki aşk ve erotik nesnelerimize bağlanmanın vazgeçilmez ilk kökeni, anne-bebek ilişkisinde yaşanan libidinal füzyon dönemidir. Bu köken, OGP'nin de füzyonel ekseni, onun hayata aktarılmasının olmazsa olmaz şartıdır. Bu nedenle OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı), duygulanımsal boyutunun sahnede belirebilmesi için, libidinal füzyonun tüm derinliğinin, tarafımızdan her cinsel ilişkide tam kapasite yaşanması gerekir.

OGP'nin libidinal füzyon ekseni, uçurtmanın göklerde serbestçe uçmasını sağlayan ama bir ucu yere bağlı olan ip gibidir. Burada, uçurtma örneği, özgürlüğün bir aidiyete bağlanmakla mümkün olabileceğini savunan Kant tarafından verilmişti. Bu örnekten hareketle devam edelim: Eğer ip koparsa uçurtma yere düşer. Bu nedenle OGP, onun geçmişteki ruhsal aidiyet kökü olan libidinal füzyon ekseni olmadan düşünülemez.

Not: Orgazmın Genetik Programı'ında 60-120 saniye süren, ejekülasyona eşlik eden haz fırtınasıdır. OGP'de ejekülasyon süresi bilinen orgazmda olduğu gibi ortalama 5 saniye civarındadır. Ama NNO'da (Normal nevrotik orgazmı) hem ejekülasyon hem de kastre haz refleksi 5-6 saniye arasındadır. Yani NNO (Normal nevrotik orgazmı) adına sınırlı bir orgazm kapasitesini konuşuyoruz.

OKCE(orgazmın kronik coşkusal eksikliği)

Yaşadığı orgazmın eksiksiz bir coşkusallıkla yaşandığı hissinin öznede hiç oluşmaması ya da çok eksik oluşması… Örneğin eril özne ejekülasyon (sperm boşalımı) yaşamıştır, ama orgazmını ikna edici tatmin hissi içinde yaşamamıştır, daha doğrusu bu alandaki hissiyatı bir boşluk duygusudur. Süreç paralel bir seyir halinde kadın cephesinde de geçerlidir.

Freud, eril öznenin sevdiği, âşık olduğu bir kadınla cinsel ilişkisinde ereksiyon sağlayamaması ama bir hayat kadını ile ereksiyon problemi yaşamaması durumuna eşiyle ilişkisi bakımından, ruhsal iktidarsızlık adını vermiştir. Bu kitapta ruhsal iktidarsızlığın anlamı, orgazmın kronik coşkusal eksikliği alanına doğru genişletilmiştir. Yani özne, bir ereksiyon problemi yaşamasa da haz üretmeyen bir orgazma tutsaksa, ruhsal iktidarsızlıktan muzdarip demektir. Ayrıca kitabımızın önsözünde W. Reich'tan yaptığımız alıntılara bakılabilir. Freud'un verdiği örnek üzerinde ilerde durulacaktır.

orijininde bütünlük

Orijininde varlığın kastrasyon dışı, öncesi ve ötesi ideal varoluş bütünlüğü, ama varsayımsal değil.

Orijininde süblimasyon

Orijininde varlığıyla temas kurabilmiş öznenin, kendi varlık köklerindeki öz-idealizasyonunu, nesne idealizasyonunu, öz-sevgisini ve dünya-varlık'a sevgisini, hayatına anlam katmak üzere aktif kılarak açığa çıkarttığı ruhsal süreçler bütünü. Orijininde süblimasyon, orijininde varlığın varoluşunu bir ego şişkinliğine kapılmadan onun nezdinde değerli ve anlamlı kılar; pek kolay kolay da cephe kaybetmez.

orijininde varlık:

1.Kastre edilmiş bütün ruhsal alanların toplam vital erkini kendinde temsil eden tasarımsal bütünsellik. Ancak hayata geçemediği için, ruhsallıktan gerçek bir kayba denk gelmesi nedeniyle patojen etkiye sahip olan ve bu nedenle de tasarımsal ya da varsayımsal olmayan… Orijininde varlık, kastrasyonlarla gasp edilen, eksiltilen her türlü vital erki ve olanağı kendinde toplar. Ama ne var ki orijininde varlık, kastrasyonların sonucunda gerçek bir varlıktan sembol bir varlığa dönüşmüştür. Bu nedenle özne, orijininde varlıkta toplanmış bütün vital alanlarındaki potansiyellerinin geri dönüşsüz kayıplarından dolayı, her arzusunun bir türlü tatmin edilemezliği gerçeğiyle yüz yüze gelir ve onları bir ikame arzu formuna dönüştürerek yaşar.

Orijininde varlık yaklaşımı, ister istemez insanda bir özü ön görüyor demektir. Bu özün de annenin sevgi ve şefkatle yüklü –eğer yüklüyse- libidinal füzyon kucağında yapılandığını, insan yavrusunu böylece şempanze bir çocuktan farklı kıldığını özellikle belirtelim. Öznenin inşasını, bir inşayı mümkün kılmak için sürdürülen ceht anlamında salt performatif bir süreç olarak kültürün etkisine

bağlayan özcü karşıtı görüş, orijininde varlık tezini elbette reddedecektir. Kültürün, özneyi inşa eden etkisi elbette reddedilemez, ama özne salt kültürün inşa ettiği bir varlık olsaydı, yani özne hangi kültür olursa olsun plastik bir madde gibi onun kalıplarına girme kabiliyetinde olsaydı, kültürün kaldırılamayacak kadar ağır kastrasyonları nedeniyle hastalanmaması gerekirdi. Eğer nevrozlara duçar olmamış tek insana rastlayamıyorsak, bunun nedeni orijininde varlık gerçeğinin, kültürlerin donmuş, kalıplaşmış yapısı tarafından görmezden gelinmesidir. Yoksa ne diye insanlar nevrozlardan psikozlara kadar uzanan geniş bir yelpazede patlak veren ruhsal rahatsızlıklardan mustarip olsunlar ki?

Orijininde varlıktan esasi kayıplar şu tezahürlerde kendini belli eder:

"Hayatın, varoluşun anlamı nedir?" sorusu, öznenin orijininde varlıktan esasi kayıplarının baskısı altında ve sonucu olarak sorduğu bir sorudur ve kaybedilmiş olana yönelik sonu gelmez bir arayışın ifadesidir. Oysa annenin libidinal füzyon kucağında iken (buna eşit konumlanışlarda), hayatın anlamı sorgulanmaz, çünkü bu pozisyon zaten varoluşsal anlamın ta kendisidir. Devam edersek: Kastre özne varoluşun anlamı nedir diye sorarken aslında farkında olmadan "Kaybettiklerim nelerdir?" diye de sormaktadır. Özne bu sorgulama sürecini çoğu kez adını bir türlü koyamadığı bir iç sıkıntısı eşliğinde deneyimler. Çünkü bir iç sıkıntısı varsa, hayata aktarılmadan yitirilmiş bir potansiyel ve onun karşılanmamış ruhsal ihtiyaçları söz konusudur. Ama ruhsal imkânları olarak yitirdiklerinin neler olduğu ise, özne için asla açık değildir. Özne, yitirdiklerinin neler olduğunu asla bilemez, ama eninde sonunda içsel boşluğuna bir yanıt vermek üzere, varlığını bir anlam düzlemine yerleştirmek de ister. Çünkü maruz kaldığı ruhsal vakumu onarmak için, şöyle ya da böyle, varoluşuna bir anlam vermek zorundadır. Yorumlanmamış, tanımlanabilir ve bildik kılınmamış bir varoluş, kaos üretir; bundan dolayı yalanların zemininden de ürese, yalan üzerine de yapılansa, özne varoluşunun zorunlu kıldığı şu soruya, yani "Varoluşun anlamı nedir?" sorusuna zahiri de olsa yanıt vermek zorundadır. Böylece vereceği bu zahiri yanıtla özne, varoluş kaosunun üstünden atlamış ama temel problemini de çözememiş olur. Özne, orijininde varlığından kayıplara uğradıkça, geride kalan kısıtlı varlığının anlamına ilişkin sorgulamasını, daha doğrusu kendi nevrotik varlığının anlamı sorgulamasını, bu sefer bağımsız insani varoluşuna dair kaçınılmaz bir anlam araştırması sanma yanılsamasına düşer (birçok filozofun yaptığı gibi). Çıktığı bu yolu, (orijininde varlık) hedefine varmayı mümkün kılacak özgürleşme yolu sanmaktadır, ama gerçekte nevrozlarının kısır döngüsüne tutsak olduğu çıkışsız bir yoldadır. Aslında mahkûm edildiği bir tutsaklıktan kurtulmanın çaresiz aranışları içinde olduğunu göremez. Çünkü nevrozların içinden sorulan sorulara nevrozların içinden verilen yanıtlarla, orijininde varlığın ve onun anlamının yeniden inşasının imkânsızlığını göremez.

2.Özne adına yüz güldürecek şu olanağı da kaydetmemiz gerekiyor: Orijininde varlıktan her ne kastre edilmişse, bunlar bilinçaltında birikerek, sonradan, derinlik ve yoğunluklarıyla zaman zaman ve kısmî biçimde, öznenin ruhsal varlığını besleyecek rezervler olarak kümelenirler. Bu durum, insanoğlu adına bir tarafa kaydetmemiz gereken ümit veren bir olanaktır. Ancak bu rezervler gündelik her insanda değil, çok sınırlı sayıdaki insanda, çok kısmî ve geçici süreçler halinde de olsa hayata doğabilmektedir. Peki, bu olanaklar neden bütünüyle değil de çok kısmî olarak hayata doğabilmektedir? Veya biraz olumlu düşünürsek, bazı insanlar neden şanslıdır? Sorumuza yanıt olarak Freud'un şu sözünü açıklayıcı bir sebep olarak kaydetmek zorundayız: "Bastırma her zaman tam bir bastırma değildir." Bastırmaların aralık kalan kapısından, bastırılan ruhsal içeriklerin bir kısmı, öznenin algı-bilinç sistemine firar edebilmektedir. Eğer bir kerelik de olsa,

özne bu nadir firar anlarında kendi içsel derinlikleri ile temaslar kurabilmişse, özellikle bu aşamadan sonra, orijininde varlığın mekânı (hayata doğması engellenmek üzere, orijininde varlığın tutuklu bulunduğu ruhsal derinlik), öznenin sılası, ateşli özlemlerinin anayurdudur. Heiddegger'in, sezgisel olarak yaklaştığı, ama kökenini ve nasıllığını netleştiremediği alan burasıdır. İlave olarak buranın, Dasein'in mekânı olduğunu belirtelim. Sanırım Heiddigger'in özlem nesnesi.

Bu bağlamda aşk da orijininde varlıktan eksiltilmiş olanı, geçici ve yeniden kaybetmeye yazgılı olarak bir kere daha ele geçirme çabasıdır. Aşkın, öznede tamlık hissi yaratmasının sebebi, orijininde varlığın kadir-i mutlak bütünlüğüyle kurulan bu geçici ilişkidir.

Kadir-i mutlak bütünlükten, orijininde varlığın kendinde bütünlüğünü anlıyoruz: Yoksa elbette dış dünyada her şeyi gücünün denetiminde tuttuğunu sanma şeklindeki bir ruhsal patolojiyi kastetmiyoruz.

3.Orijininde varlık, kastrasyonlar nedeniyle ne kadar engellenmiş olursa olsun, varoluşunun sahnesine çıkacak, orada hayat bulacak potansiyeli bakımından aslında iptal edilemez. Hiç değilse, bilinçaltı özneyi vital zenginliklerle donatarak, kısmî bir biçimde rüyaların sahnesinde geri döner. Her fırsatta varlığını, kendisinin bir kalıntısı olan nevrotik özneye hissettirmeye, kendisine nevrotik öznenin kısıtlı varoluş alanında bir yer açmaya çalışır. Örneğin rüyaların, sanatsal yaratımların, aşkın veya dil öncesi ya da onu takip eden dönemlerin çeşitli duygulanımları aracılığıyla orijininde varlık, kendisini normal nevrotik (NN) öznenin algı-bilinç sisteminde ifşa etmeye çalışır, ama bu gayretlerinin hepsi geçicidir ve açılan ufuk yeniden kapanmaya yazgılıdır. Çünkü, varoluşta kısıtlı özne her seferinde yeniden kastrasyonların engelleyici gücüyle karşılaşır. Orijininde varlığın kalıcı olarak hayata doğmak isteyen ama doğamayan tüm olanakları, kaçınılmaz olarak ruhsal vakuma dönüştüğü zaman, normal nevrotik (NN) özne bu sonucu derin bir can sıkıntısı olarak deneyimler. Can sıkıntısının insanların yaşamında bu kadar hâkim olmasının sebebi budur. Bu nedenle çok iyi tercüme edildiğinde derin can sıkıntısının, varoluşumuzun anlamına ilişkin ruhsal işleyişin sırrına ait bir işaret olduğunu söyleyebiliriz.

4.Orijininde varlığın engellenen yaşam talebinin bedeli, engellenişinin derecesine göre ya nevrozlarla ya da ağır tablolarda psikozla ödenecektir. Bedelin psikozla ödenmesinin nedeni, kastrasyon tehditlerinin yol açtığı kaygının şiddetine bağlıdır. Görüşümüzü şu basit kıyaslama ile netleştirebiliriz: Açık bir tehlike ya da tehdit karşısındaki makul panik ve anksiyete reaksiyonu, kastrasyonlar söz konusu olduğunda bilinçaltı süreğen bir niteliğe ve aynı zamanda, şiddetinin oranına göre psişik yapıyı parçalayıcı bir etkiye sahiptir.

5.Yaşanmamışlıkların ani farkındalığı, ölümün kesinliği karşısında ürpertici bir titreyişe dönüşür. Bu titreyiş, aslında ölümün dehşetinden dolayı değildir, sahih kaynakları ihmal edilmiş bir varoluş karşısındaki sorumluluk ve suçluluk nedeniyle yaşanan bir irkilmedir, özne irkilmesinin nedenlerinin açıkça farkında olmasa da. Kastre özne, bu dehşetle iliklerine kadar irkildiğinde, hiç değilse varlığının köklerine ilişkin –yanıtı asla bulamayacak olsa da- bir sorgulama yoluna çıkabilir.

Libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesi, cinsel baskılar ve iptal edilen OGP nedeniyle işlevlerinden kayıplara uğradığında insan, maruz kaldığı bu sonucu, ruhsallığının sahnesinde ölüm kaygıları olarak algılar. Çünkü yaşanmamışlıklar, özneye kendisini ölüm kaygılarında hissettirir. Ölüm kaygıları, bu kaygılardan insanları kurtaracak dengeleyici ve defansif düşünce sistemlerinin inşasını (nevrotik defansif inşaları) zorunlu kılar. Ama ne yazık ki hiç kimse, böyle

defansif düşünce sistemlerinin yatıştırıcı mesajları ile de gerçekte sükûnete eremez. Çünkü insanın binlerce yıldan beri bozulan asli ruhsal dengesi bu kaygıları üretmektedir, ölüm gerçeğinin kendisi değil. İnsanlığın ruhsal tarihi, bu nedenle orijininde varlığın ruhsal tarihi değil, orijinine yabancılaşmış varlığın tarihidir. Ayrıca böyle varlıklar (orijininde varlıklar) yaşadı mı yaşamadı mı bunu da bilmiyoruz.

Kastrasyonlar nedeniyle ruhsallığında eksiltilmiş varlığını ölüm kaygılarına dönüşmüş olarak yaşayan insan, ölüm anksiyetesini aşmak için, ölümün felsefesini yapan, ölüm üzerine bir kültürel bakış geliştiren biricik varlıktır.

6.Özgürlük, orijininde varlığın (varoluşun) olanaklarının hayata doğması olarak tanımlandığında, insanda gizil olan (aktifleşmesi engellenmiş) bu potansiyelin hayata doğması, aktifleşmesi hangi psişik alt zeminleri zorunlu kılar? Şu basit değerlendirmeler işimizi epeyce kolaylaştırır. Aşağıda tespit ettiğimiz maddeler, orijininde varlığın olanaklarının hayata doğmakta oluşunun da kanıtıdır:

1.Anne-bebek ilişkisinde anneden alınmış sevgiyle yüklü olmak,

2.Sömürmemek (türdeşi koruma programına ters olduğu için) ve sömürülmemek (hınç ve öfke biriktirerek iç barışı tehlikeye sokar ve ayrıca kendindeki insanı korumama nedeniyle, türdeşini koruma programının dışına düşmek anlamına gelir),

3.OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hayata doğmuş olması,

4.Libidinal füzyon yaşantılarının, doruk deneyim yaşantılarının hayata doğmuş olması,

5.Anda var olma kapasitesi,

6.Geçmişe hayıflanmamak,

7.Kastrasyonları aşmış olmak,

8.Sanatçı ise eserini, değilse kendi hayatını bir eser olarak ortaya koymak,

9.Sahih zamansallık ve sahih hafıza boyutlarında var olmak,

10. Mümkün olduğunca çelişkisizlik.

Not: Bu toplam süreçlerin ancak OGP öznelerinde layıkıyla hayat bulabileceğini belirtelim.

7.Şu iki notu da görüşlerimize ilave edebiliriz:

a. Orijininde varlık, anne kucağında yapılandırılmış libidinal füzyon gerçeğine ait potansiyellerin deposu olmanın yanında, algıda ve duyarlılıkta ketlenmemiş bir açıklığı ve berraklığı da ima eder. Bu açıklık ve berraklığı, doğrudan algı, dolayımsız algı kipi olarak tanımlayabiliriz. Tabii bu berraklık, varoluş süreçlerine sahih katılımın da güvencesidir.

b. Orijininde varlığın sesi ("varlığı dinlemek" şeklinde tanımlayabileceğimiz bu ruhsal süreç), en ham en tok haliyle libidinal füzyonun ve zehirli füzyonun (annenin geçici yoklukları) emosyonlarından yayınlanır. Sonraki tüm ruhsal gelişim aşamalarının renklerini de yüklenerek, algı-bilinçte dilsel ifadelerini, düşünceler, şiir, müzik, resim vb. şeklindeki yaratıcı etkinliklerde ortaya koyar. Yine bu süreçlerin eninde sonunda hep kapanmaya yazgılı olduklarını bir kere daha belirtelim.

8.Bebek, orijininde varlığın libidinal füzyonda yapılanan çoklu psişik olanakları ile hayata başlar. Bebek: Libidinal füzyonun ve kısmî olarak zehirli füzyonun (annenin geçici yoklukları), hatırlanmayan ama bilinçaltının asla unutamadığı içsel psişik mekan…Gizemli bir kaynaktan türediği sanılan emosyonel akımlar için düşünülen içsel psişik mekân…Bütün bunlar bebeğin ve dolayısı ile orijininde varlığın çoklu psişik varlık mekanıdır. Ama ne yazık ki bu çoklu olanaklar

topluluğu felsefe tarihinde yanlış adlandırmalarla çoğu kez gizemci sıfatlarla tanımlanmıştır. Oysa orijininde varlığın, kökü libidinal füzyona bağlı çoklu psişik olanaklarının hayata doğduğu kaynaktır söz konusu olan. Kısacası ortada gizem diye bir şey yoktur.

orijininde varlık ve tapılacak fetiş nesneleri

İnsan, varlıkta-olmak bütünlüğünü kastrasyonlarla yitirdiği zaman, kaybını, nedenlerini bilemediği temel bir eksiklik hissi olarak deneyimler. Bu durumda onarılması gereken bir boşlukla, bir dehşet hali ile yüz yüze gelir. Söz konusu olan çoğu kez bilinçaltı bir süreçtir; bazen de bilinçte yarı buçuk sezinlenen bir durumdur. O zaman insan, orijininde varlıktan eksiltilmiş olan bütünlük gücünü, kendi dışında yarattığı bir üst güç simgesine yansıtacak ve eksiltilmiş ruhsallığının dengesini bu inançla bütünleşerek korumaya çalışacaktır. Bu nedenle orijininde varlık nerede kastre edilmişse, orada bir üst güç simgesi olarak totemler ya da fetiş nesneleri boy gösterecektir. Ya da orijininde varlık bu simgelerin kılığında geri dönecektir. Şu eski mitsel Yunan inancı, insanları güçlü oldukları için ikiye bölen tanrı Zeus ile ilgili inanç, sanki bize bu tezin doğruluğu konusunda çok şeyler söylüyor gibi.

Bu mite göre insanlar, vaktiyle dört kollu, dört bacaklı ve ortak bir boyna bağlı, ama birbirlerine göre ters yönlere bakan iki yüze sahip yaratıklarmış. Bunların bir kısmı sadece erkek bir kısmı sadece kadın ve bir kısmı da hem erkek hem kadınmış. Ama önce ara bir not olarak şu yorumu iletelim: Hem erkek hem kadın birleşik yapının, hermafrodit bir yapı olarak heteroseksüel inşanın kurucu unsurlarından olan psişik biseksüelliğe bir göndermeyi de içerdiğini kaydedelim; mitteki bu göndermede modern psikolojinin ve psikanalizin yüz yıl önce yeni keşfettiği bir gerçeğin dile geldiğini görmekteyiz. Ara notumuzdan sonra devam edelim: Bu halleri ile kendilerine öylesine yeterli ve öylesine güçlü imişler ki sonunda tanrılara kafa tutmaya bile başlamışlar. Öykünün gerisini Platon'un Şölen adlı kitabından Aristophanes'in ağzından iletelim:

"Bunun üzerine Zeus ve öbür tanrılar görüşmüş, konuşmuşlar, ne yapacaklarını pek bilememişler. Bir yandan insanları yok etmek, Devler gibi soylarını yıldırımla yakıp kül etmek istemiyorlarmış, çünkü o zaman insanların kendilerine sundukları kurbanlar var, öbür yandan da küstahlığın bu derecesine göz yumamazlardı. Zeus uzun uzun düşündükten sonra, 'Galiba bir çare buldum, insanlar hem kalsın hem de kuvvetten düşüp hadlerini bilsinler. İkiye böleceğim onları, böylece hem zayıf düşecekler hem sayıları artıp bizim için daha faydalı olacaklar. Üstelik iki bacak üstüne doğru dürüst yürüyecekler. Yine de hadlerini bilmez, uslu durmazlarsa yeniden ikiye bölerim, bu sefer tek bacak üzerinde atlaya atlaya giderler.' ….

İnsanın yapısı böylece ikiye bölününce her yarı öbür yarısını özleyip üstüne atlıyor, kollarını birbirine sarıp yeniden bir bütün haline gelmek arzusu ile kucaklaşıyor, birbirinden ayrı hiçbir şey yapmak istemeyerek, açlıktan ve işsizlikten ölüp gidiyorlarmış. Yarılardan biri ölünce, sağ kalan bir başkasını arıyor, ona sarılıyormuş." (Eflatun 1961: 43, 44)

Şölen'den alıntı ile sunduğumuz bu kısa öykü, orijininde varlığın kendine yeterli ruhsal bütünlüğü ve gücü hakkında, mitoloji üzerinden bir yanıt getiriyor. Bu mitolojik öykü, aynı zamanda orijininde varlığın kastrasyonuna dair de bir şeyler söylüyor. Sanki bu öykü kastrasyonun hem ilk uygulanışı hem de prototipi gibi görünüyor.

Eksiltilmiş orijininde varlık, yani mevcut hali ile ortalama kastre insan, bu eksikliğin ruhsal vakumunu kapamak için yollar arayacaktır: Eğer tanrı inancı ile barışık değilse, bunun yerine başka ikameler (arzunun kayıp nesnesinin yerine konulacak her şeyi) koyar, bunlar da olmazsa nevrozlarını, bunlar da olmazsa psikozunu koyar. Ancak ne yaparsa yapsın, orijininde varlıkta oluşan çatlak, bu operasyonların hiçbiri ile kapatılamayacak, yama, boşluğu tam örtemeyecektir. Örtülemeyen bu boşluk, nevrotik öznenin sürekli kanayan yarasıdır. Ancak bu boşluk, nevrotik öznenin zihninde sürekli üretilen metafor akışları ile üstleri örtülerek kamufle edilecektir. Ama metafor sanal bir yamadır, bu yüzden sonsuzca üretilmek zorundadır.

Arzunun kayıp nesnesinin ikameleri, aynı zamanda orijininde varlığın yitiklerinin de yetersiz ikameleridir ve orijininde varlığın elden çıkarılmış tüm güçlerinin yansımalarıyla sanal biçimde donatılır. Bu nedenle üst iktidarı temsil eden totemler ya da fetiş nesneleri, orijininde varlığın yitirdiği tüm güçlerin ikame nesneleridir. Aynı zamanda totemler ya da fetiş nesneleri, kendilerine yansıtılan bu güçle, eksiltilmiş orijininde varlığın (ortalama normal nevrotik özne) varoluşsal vakum karşısında kapıldığı korku ve kaygıları yatıştıran ve dengeleyen bir işleve de sahip olurlar. Ne de olsa kastre özne kendi orijininden kayıplarının orada bir yansımasını da görmektedir. Ama daha sonrasında bu totemler ve fetiş nesneleri toplumsal söylemin yaptırım gücüne dönüşürler, mutlak bir iktidar olarak. Kastrasyonların ürünü olan bu tasarımlar, kastrasyonları sürdüren düzenin bizzat dikte gücü haline gelir.

İnsan varoluşunun anlam zeminini sorgulayan varlık problemini netleştirmek bakımından şu küçük notu kaydedelim: Orijininde varlığın yitirdiği güçleri ve bütünlüğü telafiye yönelik tüm ikame girişimler, insanın kendi varoluşunun kendisi için taşıdığı anlamı araştıran varlık probleminin de temelidir. Bu nedenle orijininde varlıktan kayıplar, karşımıza varlığın (insani varoluşun) metafizik problemleri olarak çıkar.

Orijininde varlık kendi dışında kendisini tamamlayacak bir şey aramaz. Elbette o da ölümlü varlığının biyolojik ve ruhsal gereksinimleri için yaşayacaktır, ama zihni asla esasi kayıp duyguları ve kaygıları ile meşgul ve malûl değildir.

Ödipal dönem ve Ödipal kompleks:

Psikanalitik teoride, karşı cinsten ebeveynİ sahiplenmesi ve kendi cinsinden ebeveyni saf dışı etmesi konusunda çocuğun beslediği duygu, düşünce, dürtü ve fantezilerin toplamı. 3 ila 5 yaşları arasını kapsayan fallik evrede karşı cins ebeveyni sahiplenmeyi arzulayan çocuk, rakip olarak gördüğü kendi cinsinden ebeveyninden nefret eder. Genelde erkek çocuklar için kullanılsa da bu terim bazen kız çocuklarda Elektra kompleksi için de kullanılır. Freud, kız ve erkek çocukların Ödip kompleksine farklı yollardan geçerek girdiklerini savunmuştur. Ona göre erkek çocuğun Ödip kompleksine girmesi, dolaysız bir süreçtir: Fallik dürtülerin baskısıyla annesini arzular, onunla evlenmek ister. Ama kız çocuklarda durum daha dolambaçlıdır; komplekse yol açan şey iğdiş kaygısıdır; yani bir penisi olmadığını gören, iğdiş edildiğine inanan kız çocuğu bu nedenle annesinden nefret eder. Ve ona bir penis (çocuk) vermesi için babasına yönelir. Aynı şekilde Ödip kompleksinin çözülmesi de farklıdır. Erkek çocuk, cezalandırılma (iğdiş) korkusuyla annesinden vazgeçmek zorunda kalır; bu vazgeçiş sırasında cinsel dürtülerini yoğun bir şekilde bastırarak gizlilik evresine girer. Kız çocuğu ise babasınI sahiplenmek için bir kadın olmaya, annesi gibi davranmaya çalışır; annesiyle özdeşleşir, yani bir anlamda bu kompleksten hiç

kurtulmaz. Bu toplam komplekse pozitif Ödipal kompleks denildiği gibi Ödipal'in pozitif yamacı da denir. (Budak 2000)

Yukarıdaki açıklamalara şu yorumu eklemek zorundayız: Okuyucu özellikle "Erkek çocuk… bu vazgeçiş sırasında cinsel dürtülerini yoğun bir şekilde bastırarak gizlilik evresine girer." ifadesine dikkat etmeli. Çünkü bu yoğun bastırma, ergenlikte açığa çıkması gereken eksiksiz orgazm hazzının (OGP) iptalini, işin en başında, yani Ödipal dönemde gerçekleştirecektir. Kız çocuğunun durumu da daha farklı olmayacaktır. Yani orgazm sorunlu yetişkinliğin temelleri şimdiden atıldı.

Ödipal üçgen:

Ödipal dönemde anne-baba-çocuk üçlüsünün oluşturduğu ilişki üçgeni (psikanaliz literatüründen derlenmiştir).

önceden kastre ergenlik:

Ergenlikte açığa çıkacak OGP potansiyeli, daha Ödipal dönemde iptal edilmişti. OGP'nin güvencesinde ergenlikle birlikte açığa çıkacak olan psişik boyutun ve olanakların, çok önceden ta Ödipal dönemde kastre edilişi "önceden kastre ergenlik"tir.

özerklik; özerklik programı:

Her öznenin, bir sonraki nesli üretmek ve yetiştirmek, ama bir önceki nesilden de bağımsızlaşmak üzere verili kapasitesi (özerklik). Bu kapasitenin işlevsellik durumu ise özerklik programıdır. Bu kapasite eğer tahrip edilmezse, işleyen bir program olarak özneyi özerk bir varoluşa taşıyacaktır.

özne:

1.Bir kültüre ve onun anadiline aidiyeti içinde var olan insan… Bir kültürün öznesi olarak insan, onun değerlerini özümseyerek deneyimlemeye zorunludur ve bu özümseme süreçlerinde kaçınılmaz kastrasyonlara maruz kalır. Bu nedenle özne özellikle kastratör kültürlerde, orijininde varlığına ve onun varoluş imkânlarına yabancılaşır. Özne, kültürünün kodlamalarına tutsak olması nedeniyle, orijininde varlığının olanaklarını sahih anlamda ancak çok kısıtlı bir ölçek içinde tanıyabilir. Bu nedenle bir kültürün öznesi olmak, (orijininde varlıktan) temel kayıplar karşılığında gerçekleşir. İlk esasi kayıp, kaçınılmaz olarak anadilin kastre ediciliğine maruz kalmak suretiyle gerçekleşir ve Ödipal öncesi, Ödipal dönem ve ergenlik dönemi kastrasyonlarının yol açtığı kayıplar ile tamamlanır. Ancak ne var ki insan, bir kültürün aidiyetine yerleşmeden de konuşan insan öznesine dönüşemez. Nasıl ki bir bilgisayar, kendisine bir program yüklenmedikçe çalışamazsa, insan da kendisine bir kültürün kodları kaydedilmedikçe bildiğimiz anlamda insana dönüşemez. Bu nedenle insanın önce bir kültürün öznesi olması gerekir. Orijininde varlıktan bir şeyleri geri alabilmesi, ancak sonradan çok zorlu ruhsal kazı çalışmaları sayesinde mümkün olabilecektir.

Şu notu da düşelim: İnsan bir kültürün öznesi olduğunda, bir başka kültürü içten deneyimleme olanaklarının dışında kalır. Ama iki ya da üç dilli bir ortamda ve bu dillerin her birini birer anadil olarak öğrenip konuşabiliyorsa bu durumlarda özne bu dillerin her birinde özne konumlanış pozisyonlarına yerleşebilir. Öyleyse anadil bir kültürün öznesi olmanın zorunlu koşuludur.

2.Öznenin, orijininde varlıktan bir şeyleri, cüzi ve geçici süreçler halinde olsa da geri alabilmesi, bir yanıyla sanatsal yaratıcılığın (yaratıcı sanatçı ve yaratıcı izleyici olarak) sınırlı olanakları ile mümkündür. Orijininde varlığın sanatsal yaratıcılıkla bu şekilde ele geçirilişi, bir şeylerin ondan geri alınıp hayat sahnesine taşınması, öylesine kısmî olarak gerçekleşir ki, bugüne kadar hiçbir sanatçı, yapıtının, kendisinin varlık kökleri bakımından tam bir eksiksizliği dile getirdiğini söyleyememiştir. Sanatçılar, yaratılarında kendilerini tam olarak ifade etme anlamında her zaman bir şeylerin hep eksik kaldığını belirtmişlerdir. Hele şairler! İlk kastrasyonun kastratör aleti olan anadil aracılığıyla orijininde varlıktan bir şeyleri geri almaya çalışırlarken ne kadar da paradoks içindedirler. Ama şairdir bu, ne yapar eder, alacağının hiç değilse bir kısmını alır. Bu nedenle yaratıcılık Ödipal hırsızlıktır (kastrasyonların elinden bir şeyleri geri alma anlamında).

Anadilin kastratörlüğü şudur: Anadil, bir yandan emosyonel dirimselliğin vital seviyesini, sözcüklerin mekanik cansızlığı üzerinden iptal eder, diğer yandan ruhsallıkta, özellikle libidinal füzyondan gelecek emosyonlara yer bırakmamak üzere zihni aşırı biçimde istila eder. Öte yandan, özellikle Ödipal kastrasyonların yine anadile kaydedilmiş söylemleri üzerinden her an kastre edilen özne, "varlıkta-bütün olmak" olanaklarına, bu olanakları inşa edecek olan emosyonlarına yabancılaşır.

persona:

Jung'un terminolojisinde, dış dünyaya uyum sağlamak için taktığımız, toplumsal açıdan kabul edilebilir benlik "maskesi"; toplumun beklentilerine uygun olarak oynadığımız rol. Egonun (benliğin) persona ile özdeşleşmesi, kendini başkalarının gözüyle tanımlayan, kendini öyle hisseden kronik bir uyumcu kişilik yaratır. (Budak 2000)

primat projesi:

Yavru primatlar, yetişkin primatların ortamından izole edilip onların cinsel ilişkilerine tanık olmaları engellenirse, ilerde cinsel hayatları olamıyor. (Kernberg 2000: 17, 18, 19) İnsanlar da bir primat türü olarak, aslında böyle bir programa bağlıymışlar gibi görünüyor. Bu tespitten hareketle adım adım kuramsal bir çerçeve geliştirmeye çalışacağız. Oluşturacağımız bu kuramsal çerçeve, bize yorum kolaylıkları sağlayacaktır: İnsan yavrusu, özellikle Ödipal döneme girişle birlikte, yetişkinlerin cinsel yaşamına tanık olma (öğrenme) arzusunu verili bir program olarak sanki talep ediyor. Çünkü küçük çocuk, bilinçaltı bir beklenti olarak kendi cinsel projesini hayata geçirmek için bu talebinin peşindedir. Bu talebin, ensest arzudan çok daha güçlü olduğunu, hatta öyle ki sadece çocuktaki bu ilgi ve merakın, çoğu kez ensest arzu sanıldığını düşünebiliriz. Ama toplumsal ahlak anlayışımız asla böyle bir tanıklığa izin vermez. Öte yandan bu insani özlem ve talepten de asla vazgeçilmez. Çünkü hayata geçmesi gereken "OGP -primat projesi" sentezi bir program olarak durdurulmuştur. Zaten gençlerin ve yetişkinlerin, hazda eksiksiz cinsel tatmini (OGP) (Orgazmın Genetik

Programını), içten deneyimlenmiş süreçler olarak yaşamadıkları için, pusulalarını şaşırmış gibi maruz kaldıkları sıkıntılar, kaygılar, primat projesinin hayata geçemeyişinden kaynaklanır gibi görünüyor. Hatta öyle ki özne, cinsel eksende her türlü kuramsal ve akademik bilgiye sahip olsa da cinsel deneyimin asli gerçeğini bilemez. Özetle bu akademik cinsel bilgiler öznenin asli susuzluğunu gideremez. Çünkü çocuk ya da ergen, asli haz sürecini tüm derinliği ile deneyimlememiştir. Kendi başına, bu eksikliklerden doğan boşluğu aşamaz. Çocuk ya da ergenin ve sonrasında yetişkin öznenin asıl eksikliği kuramsal bilgiler değil, tüm duygusal derinliği ile eksiksiz orgazm hazzında tamamlanması gereken cinsel deneyimlerdir (bu onun cinsel projesidir). Öznenin, kendi asli haz kayıplarının neler olduğunu bilinçaltı bir itilimle öğrenmek ve böylece eksiğini gidermek amacıyla, başkalarının cinselliğine ve cinsel hazlarına ve bunlarla ilgili deneyim sahnelerine yönelik sönümlenemeyen merakı ve özellikle hemcinslerininkine yönelik merakı, primat projesinin hayata geçmek isteyen baskısını kanıtlıyor. Bu nedenle primat projesi, OGP'nin hayata geçmek isteyen talebine bağlı zorlayıcı bir program olarak görünüyor. Aslında insanın röntgencilik eğilimi de başkalarının cinsel yaşamlarını öğrenmeye yönelik dedikoducu merakı da genital hazda tamamlanmamış cinselliğini, birilerinin, özellikle hemcinslerinin cinselliğine tanık olma yoluyla tamamlama şeklindeki bilinçaltı "primat projesi" talebiyle bağlantılıdır. Primat projesi, öznenin, eksiksiz orgazm hazlarına sahip olduğunu varsaydığı ötekiler aracılığıyla, bir öğrenme süreci üzerinden OGP'yi kendisine transfer etme şeklindeki asli talebinin ifşasıdır. Porno sanayii de bilinçaltındaki bu örtük talepten beslenmiyor mu?

Primat projesi, özellikle Ödipal dönem çocuğunu ergenliğe hazırlayacak gereksinim olarak düşünülmelidir. Çünkü Freud'un hastaları, çocukluklarında, anne-babalarının sanki tanık olmuşlar gibi, ama gerçekte ise tanık olmadıkları cinsel ilişkilerinden dolayı travmalara maruz kaldıklarından söz ederken, aslında cinselliğin özünü öğrenmeye yönelik bilinçaltı meraklarının baskısı altındaydılar. Bu hastaların, ürettikleri fanteziler ile yani tanık olmak istedikleri sahneyi, sanki tanık olmuşlar gibi fantezide üreterek Freud'u uzun yıllar yanıltmış olmaları, aslında primat projesini hayata geçirmek isteyen örtük taleplerinin sonucuydu. Daha sonraları Freud, bu hastaların, anne-babalarının cinsel ilişkilerine tanık olmuşlar gibi ürettikleri fantezilerine "ilk sahne" adını verecektir. Bu nedenle "ilk sahne" fantezisini, öznenin kendi primat projesinin hayata geçmek isteyen talebi ve ürünü olarak düşünebiliriz.

röntgencilik:

Başkalarını soyunurken, sevişirken vb. gizlice seyretmenin, tercih edilen veya tek cinsel heyecan duyma yolu olduğu bir tür cinsel sapma. Burada kritik nokta heyecan duymak için çıplaklıkları, cinsel etkinlikleri gözlenen insanların, bundan habersiz olmalarının gerekmesidir. (Budak 2000)

Şu notu düşmek zorundayız: Yukarıdaki açıklamada son cümleden anlaşılabileceği kadarıyla burada, belli ki eksiksiz orgazm hazzını üretmede sonuç vermeyecek olan Ödipal hırsızlık söz konusudur.

ruhsal akışkanlık veya emosyonel akışkanlık:

1.Dil öncesi çocuğunun ruhsal dünyası, sabit, devinimsiz bir yapı değildir. Bebekte emosyonlar sürekli akış, toplanma, dağılma, yayılma halinde seyreder.

Bu emosyonel akışları belirleyen ruhsal yasa nedir? Büyük ihtimalle, yaşadığı anlar içinde bebeğin gereksinimleri ile anne-bebek ikilisinin ilişkileri ve bunların anılaşmış emosyonel dizileri, yani sevgi, aşk, idealizasyon aktarımları, kıvanç, haz, acı, hüsran, öfke, haset, şükran vb. gibi, bebeğin emosyonel hafızasında kayıtlara alınır. Şu noktaya dikkat edelim: Emosyonel hafızanın genellikle irade dışı işlediğini hep hatırda tutmamız gerekir; yetişkin bir özne bile onun dışa vurumlarını, hep maruz kalınan bir durum olarak deneyimler. Bu emosyonlar ya bebeğin ihtiyaçlarına bağlı olarak ya da hafıza kayıtları üzerinden hatırlanarak, yani maruz kalınan bir durum olarak ruhsal yapıda dolaşıma girer. Bu sürekli ruhsal (emosyonel) akış haline, ruhsal akışkanlık ya da emosyonel akışkanlık diyebiliriz. Tıpkı bir senfoninin melodik akışkanlığı gibi.

Ruhsal akışkanlığın veya emosyonel akışkanlığın, tüm zenginliğini libidinal füzyonun ruhsal akışkanlık kökeninden alan, rutinin donmuş yapısını aşan, bir kere yaşanmış olanı bir daha tekrarlamayan üst bir yaşantı ya da doruk deneyim örneğini ise Mevlana'nın şu ölümsüz dizelerinde izleyelim:

"Yeniliğe Doğru
Her gün bir yerden göçmek ne iyi.
Her gün bir yere konmak ne güzel.
Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş.
Dünle beraber gitti cancağızım,
Düne dair söylenmiş ne varsa.
Şimdi yeni şeyler söylemek lazım. (Kadir 1993: 134)

2. Emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık'a yapılan tüm ruhsal yatırımlar, anadilden önce gelir. "Kalem"in adının kalem olduğunu, "bardak"ın adının bardak olduğunu bilirim. Yaşadığım duygu özlemse adının "özlem" olduğunu bilirim. Her gördüğümde "kalem" adının aklıma gelmesi, her yaşadığımda "özlem" duygusunun adının aklıma gelmesi gerekmez. Ama zorunlu bir durumda ya da dıştan gelen bir talebe yanıt verilmesi gerektiğinde, "dil"i o zaman kullanırım. Dil, bu kullanımın aracıdır ama ne emosyonel akışkanlıktan ne de dünya-varlıktan önce gelir. Çünkü emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık, dil öncesinin zeminidir ve konuşulan dil, bunların sağlam zeminleri üzerine, gerektiğinde onları ifade etmek amacıyla yapılanmıştır (yapılanması gerekirdi). Tam böyle olması durumunda hem emosyonel akışkanlığıma hem dünya-varlık'a yönelik libidinal yatırımım dopdolu bir yatırımdır ve bunlarla aramdaki yabancılaşma bütünüyle aşılmıştır. O zaman emosyonel akışkanlığım ve dünya-varlık'la ilişkim, dilin anestezik etkisinin dışında, yoğunluğundan kayıpsız bir canlılıkla hayata geçer. Özne-nesne ayrımı, böyle bir deneyimde aşılır. Emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık, bu koşullarda gerçek olarak canlanır; isimlendirilmemiş nesnelerin eksik libidinal yatırımlardan dolayı açığa çıkan tekinsizliği, işte tam bu noktada, libidonun nesnelere capcanlı yatırımında aşılır, tabii anadili kullanma, anadile tutunma gereği olmadan...

Zihni geveze bir dile tutsak eden kastrasyonlar, OGP'nin garantörlüğünde aşıldığı zaman özne, uzun bir süreyi gerektirse de sonunda sakin bir limana demir atar, demir atar ama bu pasif bir duruş değildir, sahih ve etkin bir varoluşun gerçekleştiği bir duruştur. Çünkü varlık, emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık'a yapılan canlı libidinal yatırımlar anlamında, yani yaşantısal süreçler olarak, bu duruşun içinde ele geçirilir. Burası tam da dil öncesi libidinal füzyonun tüm zenginliği ile hayata geri döndüğü yerdir.

Nevrotik öznenin gündelik dili, hem bu dili konuşanların sözel hitaplarına muhatap olduğumuzda hem de geçmişimizdeki nevrotik dilin kayıtlarını aktifleştirdiğinde, zihnimizi bir çöplüğe çevirir. O zaman özne kendisini (psişik

boyutunda), tam bir anlamsızlığın sürüp gittiği anlamsız bir kavganın içinde bulur. Sıradanlık burada hükümranlığını kurar.

Özne en ideal, yani (orijininde varlık) pozisyonundayken (böyle bir konumlanışı var sayarsak) emosyonel akışkanlık, sözel çağrışımları düzenler, ancak buna rağmen nevrozların hüküm sürdüğü dış dünyadan gelen sözel uyaranlar (hitaplar, çağrılar anlamında), orijininde varlıkta emosyonel akışkanlığın yönünü değiştirir, çarpıtır ve orijininde varlığın gündelik sıradanlığa düşüşü bu süreçte gerçekleşir. Orijininde varlığın geride bırakılmış nevrotik yazılımları böyle tetiklenir. NN düzlemde ise nevrozlara bulaşmış ve zaten başından beri çarpıtılmış emosyonel akışkanlık, nevrotik düşünce çağrışımlarının esas failidir. Buradan şu sonuca varırız: Kastrasyonlarla çarpıtılarak hayatiyetinden koparılmış emosyonel akışkanlık, nevrotik zihinsel yapının temelidir. Bir başka deyişle ya da bu çıkarımın sonucu olarak, yabancılaşmış hafıza (bkz. sözlük: yabancılaşmış hafıza), nevrotik öznedeki emosyonel akışkanlığın sonucu olan nevrotik dile tutsaklığın tuzağında yapılanır.

Psikanaliz, kastrasyonların düşünme eylemini, düşünce akışlarını başlattığını söyler. Ama hangi düşünce akışlarını? Gerçekte düşünce akışları kastrasyonlarla başlamaz, düşünce akışlarının patolojik yoğunlaşması kastrasyonlarla başlar. Kastrasyonları kaldırın, nevrotik zihnin sonu gelmez sembolizasyonları azalır, çoğu kez de geçersiz olur. Çünkü kastrasyonlar ve cinsel tatminsizlikler, nevrotik öznede iç konuşma metninin itici gücüdür. Bu nedenle orijininde varlığın, kendi varlık derinlikleri ile bağlar kuran dili, kastrasyonlardan ivmesini almaz. Ya da en azından kastre özne bile, orijininde varlık kökleri ile temasa geçebildiği çok nadir anlarda bu dil, artık şiire ya da şiir benzeri bir derinliğe gebedir. Orijininde varlığın, kökleri, sahih hafızanın kayıt alanı olarak şiirde dile gelen hayatı böylece açığa çıkmış olur. Bu nedenle doyumlu bir libidinal füzyondan gelen nevrotik -kastre özne, kastrasyonların yatıştığı nadir firar anlarında libidinal füzyonun sürekli senfonisine, oldukça yakın bir noktadadır.

Orijininde varlığın her an hayata doğabilecek özgür, esnek ruhsal akışkanlığı, kastre özne söz konusu olduğunda nevrotik tıkanıklıklarda tükenir gider.

ruhsal vakum:

Libidonun, vital doluluk anlamında duygulanımlara, ruhsal akışlara dönüşümünün çeşitli derecelerde engellenmesinin öznede yarattığı içsel boşluk. Bu hal özneye, yaşamamakta olduğu, ruhunun bir tahta duyarsızlığı şeklinde bir boşluk tarafından doldurulduğu algısını yaşatır.

siren çağrısı:

"Siren'ler: Bu habis ruhlar, gemiciler için büyük tehlikeydiler. Mezar taşlarında, vazolarda kuş vücutlu kızlar şeklinde resimleri görülür. Odysseus, Sirenlerle bir serüven geçirmişti: Sirenler bir adada oturuyorlar, söyledikleri tatlı şarkılarla büyüleyip gemilerini parçalamak için gemicileri yanlarına çağırıyorlarmış; şarkılara kapılmamak çok zormuş. Odysseus, arkadaşlarının kulaklarını balmumu ile tıkamış, kendisini de gemi direğine sımsıkı bağlatmış. Sirenlerin felaket getirici çağrılarına kapılmak tehlikesini böylece önledikten sonra, şarkılarını dinlemiş." (Necatigil 1957)

Bu nedenle, davetkâr bir odağın özne üzerinde yarattığı reddedilemez çağrı gücü, bu kitapta "siren çağrısı" ifadesiyle belirtilmiştir.

İki tür siren çağrısını tanımlamamız gerekiyor:

a) OGP'nin libidinal füzyon boyutunu ve eksiksiz orgazm hazzını kendisine yaşatacağını var saydığı partner nedeniyle, öznenin, cinsel ilişki süresince partnerine ve cinsel ilişkinin kendisine yönelik olmak üzere kapıldığı reddedilemez çekim. Yaşandığı her seferinde, böyle bir cinsel ilişkinin, özne nezdinde reddedilemez çekim gücü. Özne olabildiğince özerkse, bu cinsel ilişki süreçlerini, kaynaşma-ayrışma deneyimleri olarak son derece verimli yaşayacaktır. Bu süreç, partner, ruhsal yatırım yapılmış bir kişi, yani bir başka deyişle demlenmiş ilişkiler üzerinden ortak duygusal tarihin öteki kişisi olduğu için, kesinlikle sevgi üzerinden yapılanır.

b) Eksik yaşanmış, tamamlanmamış libidinal füzyon (anne-bebek ilişkisi) nedeniyle, öznenin tüm hayatı boyunca, sevgi sunduğunu, sunacağını sandığı ve ihtiyaç nesnesi haline getirdiği insanlarla simbiyotik bir ilişki kurma talebi… Karşısındaki nesnenin, bu anlamda özneyi kendisine çeken gücü… Böyle bir tablo, özne simbiyoza tutsaksa ortaya çıkar. Bu insanların aşk ilişkileri, bağımlılık ve saplantılı tutkular üzerinden yapılanır. Bu tür ilişkilerin çöküşe yazgılı olduklarını söylemeye bile gerek yok.

süblimasyon veya yüceltme:

Psikanalizde, kişi veya toplum için tehdit oluşturabilen ve bu nedenle kabul edilemez olarak değerlendirilen cinsellik ve saldırganlık dürtülerinin, toplumca kabul edilebilir, hatta arzu edilir kanallara yönlendirilerek yeniden şekillendirilmesi ve içgüdüsel olmayan, öğrenilmiş dışavurumlar biçimine dönüştürülmesi. Örneğin suçluluk yüklü cinsel arzular, romantik, şiirsel veya sanatsal yaratıcılığa, röntgencilik itkileri bilimsel araştırmalara, tehlikeli saldırganlık itkileri boks, futbol gibi spor alanlarındaki rekabete yönlendirilebilir. Bu tür yönlendirmeler hem kaygıya karşı etkili bir savunma oluşturur hem de kişiye yeni doyum alanları yaratır. (Budak 2000)

Yüceltmeye ek yorumumuz: Yüceltmenin, yukarıdaki tanımda dış müdahale ile yürürlüğe konulduğu çok açık biçimde ifade edilmiş. "Suçluluk yüklü cinsel arzular" ifadesine bakarak şunu da sormalıyız: Cinsel arzuların suçluluk duyguları ile yüklü oluşu doğuştan mıdır, ataerkil kültürün kastratör baskılarının sonucu mudur? Elbette burada terör kültürünün yarattığı bir sonuçla karşı karşıyayız.

Ataerkil kastratör kültür, insanlarda kronik cinsel açlık yarattığı için, doğal agresyonu patalojik agresyona dönüştürür. Bu yüzden saldırganlık itkileri (agresyon) tehlikeli bir eğilime dönüşür. Bu nedenle insandaki kabul edilemez saldırganlık, baskı kültürünün yarattığı bir sonuçtur ve insanın doğal ve yaşamın hizmetindeki agresyonuna ait hiçbir şey söylemez. Okuyucunun, sözlüğümüzdeki "agresyon" maddesine tekrar bakması yararlı olacaktır.

Kastrasyon kültüründe geçerli olmak üzere süblimasyon ya da yüceltmeyi "nevrotik süblimasyon" adı altında kullanmayı öneriyoruz. Çünkü yukarıda sözü edilen yüceltme, nevrotik ruhsal bir örgütlenmenin telafi edici süreçleri olarak her zaman cephe kaybeder ve geçmiş kastrasyonların bilinçaltından müdahaleleri sonucunda çökme tehditleri altındadır. Doğal olarak, kurtarıcı işlevleri, özne için sürekli ve kalıcı değildir ve her zaman yaratıcı başka başka eylemlerle sürekli yenilenmeleri, güçlendirilmeleri gerekir. Bu nedenle sanatçılar ürettikleri hiçbir yapıtla ebedi bir süblimasyonu hayatlarına taşımış olamazlar, ayrıca tüm yaratma etkinliklerinde ruhsal gerçekliklerine son noktayı koymuş, kendilerine ait her şeyi söylemiş de olamazlar. Çünkü kendileri için nihai nokta olarak tanımladıkları mevkiden ister istemez kayacaklardır. Bu yüzden nevrotik süblimasyon, kökendeki nevrozu ortadan kaldıramaz, aksine o nevroz nedeniyle sürekli mevzi kaybeder. Şu noktaya geldik: Nevrozlarının nüfuz edilemez sert çekirdeği,

sanatçının ebedi huzura erişmesine direnir. Zaten ebedi huzura erişememek kastrasyonların semptomudur.

temel agresyon ya da temel anksiyete:

Hayata geçemeyen OGP'nin, kastre edilmiş miktarıyla orantılı olarak biriken agresyon ve onun yanı başında, OGPboşalımının sağlanamamasının yol açtığı sıkıntı, anksiyete… Aslında bu durum bütün kastrasyonların toplam sonucu olarak ortaya çıkar… En sağlıklı NN özne bile bundan muaf değildir. İsterseniz bu temel agresyona ölüm dürtüsü de diyebilirsiniz. Çünkü katlanılabilir bir sınırı aştığında, hazda bu kısıtlanmışlığın dışa dönük yüzü sadizm, içe, öznenin kendisine dönük yüzü mazoşizmdir.

teşhircilik:

1) Sürekli ilginin odağı olmaya, dikkatleri kendi üzerine çekmeye yönelik genel bir eğilim. 2) Cinsel organlarını uygunsuz yerlerde çoğunlukla gönülsüz izleyicilere göstererek cinsel haz almayla tanımlanan bir rahatsızlık. Her iki tanımda da karşı konulmaz bir zorlanımlılık hissedilir. (Budak 2000)

türev:

Bütünden ayrışarak bağımsız bir yapı kazanmış olan ya da bütünün içinden, değişimlere uğrayarak kopup ayrışmış ama asli olarak kaynağı o bütüne bağlı olan. Bu nedenle asli kaynakta sağaltım, ona bağlı patolojik türevleri de iptal eder.

verili röntgencilik:

Primat projesi, insan yavrusunun, tıpkı primatlarda olduğu gibi, fiili eylemlerini izleyerek cinselliği yetişkinlerden öğrenme zorunluluğunu dayatıyor. Bu nedenle primat projesi, verili röntgenciliğin itici gücüdür. Ancak geleneksel kültürün ahlaki değerleri, primat projesini hayata geçirmeye elbette izin veremez. Bu nedenle primat projesini hayata geçiremeyen küçük çocuk, geleceğin ortalama bir röntgencisine dönüşecektir. Yoksa hayvanların cinsel ilişkileri, türdeşlerinin ilgisini çekmezken, insanların kalabalık gruplar halinde bu hayvanları izlemeleri, onların başında toplanmaları başka hangi güdü ile açıklanabilir ki!

verili teşhircilik:

Çıplak bir hayvan olarak dünyaya gelen insan yavrusu, en geniş anlamında hem bedeninin hem ruhunun çıplaklığını yaşamayı seviyor. Özellikle ruhsal dünyasını doğrudan sergilemeyi, kendisini ifade etmeyi seviyor, en doğal hali olarak. Bunların üzerinde sansür uygulanmasından hoşlanmıyor. O zaman sansür otoritesi ile çatışmaya giriyor. Küçük çocuk, kendini sergileme arzusunda aşırı baskı altına alınırsa, teşhircilik, hem bedensel hem ruhsal anlamda, çeşitli ama bu sefer patolojik kılıklara bürünmüş olarak geri gelecektir.

vital - emosyonel kayıp:

Duygu dünyasının, dirimsel gücünü, canlılığını çeşitli derecelerde kaybetmesi hali…

yabancılaşmış ya da nevrotik hafıza:

Öznenin, kendisine ait olmayan, orijininde varlık köklerinden kopartılarak yaşamaya zorlandığı kastre-nevrotik hayatını hatırlamaya tahsis edilmiş olan hafızası.

Hafıza, irademizin dışında işleyen bir yetidir. NN düzlemde insanın, sahih olmayan ilişkiler üzerinden yapılanan hafızası, onun köklerine yabancı ruhsal süreçleri kaydeden bir hafızadır. Bu hafıza kayıtlarının, sahih bir hayat yaşamış olduğuna dair hiçbir his uyandırmaması, hafızasını, ruhsal içerikleri bakımından insana yabancılaştırır. Sahih hafızayı sahih varoluşun kayıtlarında aramak gerekir. Sahih hafızanın kayıtları, her hatırlama anında özneyi yeniden yaşatma gücüne sahiptir.

Şizofrenlerde dış dünyaya yönelik sevgi bağlarının, duygu yatırımlarının yıkımına bağlı olarak, öte yandan normal insanlarda uykuya dalarken ya da zihnin yorgun veya karışık anlarında dış dünyaya, dünya-varlık'a yapılan tüm ruhsal yatırımlar askıya alınır. Dünya-varlık ile insanı ilişkiye geçiren, onunla bağlar kuran sözcükler, geri çekilen bu ruhsal yatırımlar nedeniyle emosyonel bileşenlerinden ayrıştıklarında, ruhsal akışkanlığın ahenginden kopuk, yüzergezer, dağınık, ruhsal köklerine (emosyonel köklerine) ve öznenin sahih anılarına bağlanamayan ve özneye yabancı nesnelere dönüşürler. O zaman, öznenin ruhsal dünyasının unsurlarını birleştiren çimento, yani nevrotik öznedeki kısmî libidinal yatırım çözülür, hafıza, dağınık ve bağlantısız sözcük akışları içinde dağılır. Öznenin kastratör hasta kültürüyle eğreti olarak bütünleşmiş ruhsal yapısı, bu kültürel aidiyet köklerinden kopup ayrışır. O zaman, kastartör hasta kültürün söylemleri ya da öznenin geçmişinin sözel kayıtları, kılık değiştirerek, bu yapay bütünlükten kopmuş, bağlarını koparmış yüzergezer çağrışımlar veya sanrılar olarak geri gelir. Yani nevrotik kültür diyor ki: "Ölümlerden ölüm beğen! Ya ben ya psikoz!" Bu süreçler yabancılaşmış hafızanın uç örnekleridir. O zaman, özne nereye gitmiştir, nerede saklanır, sürekliliği nasıl garanti altına alınır?

İnsan, toplumsal verileri pasif biçimde kaydeden hafızası üzerinden, o topluma aidiyetini sürekli kılar. Toplumsal aidiyeti mümkün kılan bu pasif süreç (birçok olumsuzluklardan etkilenmemizin sebebi de hafızanın bu pasif niteliği değil midir?) insanı, insansızlaşma tehlikesine karşı koruyucu olarak, elbette önemli ve vazgeçilemezdir. Ama insan, bunun karşılığı olarak, kastratör bir kültürün aidiyetine yamandığında, gündelik hayatın uğultusunda kendini kaybeder. Kısacası yabancılaşmış hafıza, insana enikonu ruhsal çöpçülük yaptırır ya da ruhunun evini çöp evlere çevirir. Özetle denebilir ki, yabancılaşmış hafızanın kayıtları (aslında kastrasyonların yarattığı bir sonuç olarak), orijininde varlığın bütün vital olanaklarının üstünü örterek, insanı kendi asli köklerine yabancılaştırır.

Yabancılaşmış hafıza konusunu biraz daha genişletirsek, şu düşünceleri ilave edebiliriz: Kastre öznenin hafızası, her insanda olduğu gibi onun da mâruz kaldığı pasif bir süreçtir. Bu süreçte özne, kayda aldığı toplumsal kodlar üzerinden, kültürel yapıyla edilgen biçimde bütünleşir ve toplumsal özne olarak belirir. Ancak bu bütünleşme kastrasyon kültürlerinde, öznenin biyolojik ve psişik realitesi ile çelişecek şekilde gerçekleşir ve derin uyumsuzluklar yaratır. Uyumsuzluk, özne açısından taşınamayacak kadar aşırı boyutlara vardığında, bir defans olarak öznenin kültürel formatlarla bağı gevşer ve kültürel kodlar sisteminden kopmaya,

toplumsal-kültürel özne anlamında insansızlaşmaya başlar (psikotik tehlikeyi anlatıyorum). Çünkü kültürel kodların, biyolojik ve psişik realitesini aşırı zorlaması nedeniyle özne, bu kültürel kodlara ve yapılara tam anlamında libidinal bir yatırım yapamamıştı. Bu zorlayıcı durum şimdi, öznenin toplumsal-kültürel formatlarla bağının kopmasını kolaylaştırmaktadır. O zaman, hafızasında kayda alınmış tüm kültürel kodlar ve bunlarla bağlantılı çatışmalar, daha önceki zahiri bütünsel yapısından çözülür. Bu sefer, öznenin dıştan mâruz kalıyormuş gibi göründüğü kılık değiştirmiş sanrı ve hezeyanlar olarak geri döner. Bu yüzdendir ki psikotiğin gündüz yaşamı, rüyaların fantastik dünyasına, ama çoğu kez kâbus ve karabasanlarla yüklü fantastik dünyasına teslim olmuştur. Öznenin, kendi ruh sağlığı için, kültürün özneyi kendisine yabancılaştırıcı bu tuzağı iyi görmesi gerekir. Bu nedenle özne kendi yaratıcı kaynaklarından hareketle, özgün bir kimlik yapısı inşa etmelidir. Ama bu inşa ne kadar zordur!

Hafızanın, yabancılaşmış hafıza, sahih hafıza olarak yukarıda tanımladığımız şekilde kategorize edilmesi, konuya sadece netlik getirme amacını taşımaktadır. Elbette hafızayı bu şekilde bölümlere ayıramayız. Zaten ayıramadığımız, iyi ve kötü tüm anılar aynı hafızada depolandıkları için, nevrotik-kastre ruhsal geçmişimizden bir türlü kurtulamıyoruz.

yabancılaşmış zamansallık:

Öznenin kendi sahih varoluşunun zaman boyutunu değil, kendi içinde yarılarak kendisine yabancılaştığı varoluşunun zamansallığını yaşaması.

Zaman dışı olarak ya da sabit şimdide var olan bilinçaltının tüm ruhsal içerikleri, algı-bilinç alanına yükselip, ruhsal akışkanlık halinde harekete geçerek, zamansal boyutta görünür hale gelir, özetle özne tarafından algı-bilinç alanında yaşanır hale gelir. Ancak NN öznede vital köklerinden kopmuş olarak, ama tam selamete ermiş OGP öznesinde ise, libidinal füzyonun vital – emosyonel yüklülüğü olarak hayata doğar. Şimdi temel soru şudur: Bilinçaltı alan ya da id'in gürbüz duyguları (ya da libidinal füzyonun emosyonel dirimselliği), kendi sahih varlığını, algı-bilinç alanında ne kadar kendisi olarak görünür hale getirip, öznenin sahih zamansal varoluşunu ifade etmektedir. Oysa geçmişinde bir yığın kastrasyonlara mâruz kalmış olan özne, sahih varoluş hakikatinden uzak düştüğü için, kendi yabancılaşmış zamansallığına tutsaktır. İd alanını, çarpıtmalara mâruz bırakmadan bilinç alanına aktarabilen OGP öznesi, bu makûs talihi büyük ölçüde yener. Çünkü bu koşullarda, libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesi hayata doğmuştur. Bunun dışında NN özne, libidinal füzyondan bir şeyleri bilinç alanında yaşanabilir kıldığı geçici süreçlerde, yani bilinçaltı ve bilinç arasındaki engellerin az buçuk geçirgenleştiği ender durumlarda, sahih bir varoluşu ya da zamansallığı mümkün kılabilir. Sahih zamansallık, libidinal füzyondan çekilen sevgi, şefkat, emosyonel dirimsellik, idealizasyon ve süblimasyon akımları ile beslenir. O zaman sahih zamansallık, öznenin yaşamında gerçekten yaşanmış zamanları inşa eder.

Öznenin sınırlı da olsa sahih zamanı yaşayabilmesine, A. H. Tanpınar'ın şiirlerinden örnekler verebiliriz:

"Ne İçindeyim Zamanın" adlı şiirden bir alıntı,

"Ne içindeyim zamanın
Ne de büsbütün dışında
Yekpare geniş bir anın
Parçalanmaz akışında" (Tanpınar 1961: 7)

Ya da "Karışan Saatler İçinde" adlı şiirden bir alıntı,

"Karışan, saatler içinde hatırana
Bazı sabahlarla ikindiler yan yana,
Değişik gülleri sanki tek bir baharın;" (Tanpınar 1961: 54)

Ya da "Ayna" adlı şiirden bir alıntı,

"Hep burada, ömrün her merhalesinde,
Hapsolmuş bir şafak gibi derinde
Zamana gülecek hüznün ve neşen" (Tanpınar 1961: 50)

NN düzlemde öznenin, tok duygulanımlarının akışını, ruhsallığının sahih varoluşunu değil, daha ziyade hayata geçemeyen emosyonlarının fantezilere yansıyan sembolik ikamelerini yaşadığını, hem bu sözlüğün önceki maddelerinde yeri geldikçe belirttik, hem de kitabımızın ilerleyen sayfalarında yeri geldikçe belirteceğiz. Aslında sanat aracılığı ile hayata geçirilen bu sembolik ikame yaşantıların (tok ve dolu emosyonların, öznenin ruhsallığında, hem yüksek gerilim seviyesinde yaşanmasının hem de kalıcı bir yaşantı kazanımı olarak güvenceye alınmasının olanaksızlığını belirterek konuşursak), ruhsal vakuma karşı, sanatın sihri ile çok kısa süreli bir defans bariyeri kurduğunu söyleyebiliriz. Bu görüşümüze bir kanıt olarak yine Tanpınar'ın "Başka Bir Yıldızda" adlı şiirinden şu dörtlükle yetinelim:

"Kim bilir hangi yıldızın
Kısır çöllerinde şimdi,
Beyhude hatırlıyoruz
Bu hiç olmamış şeyleri…" (Tanpınar 1961: 23)

"Bu hiç olmamış şeyler" elbette, yaşanmadan, sadece fantezilerde kurgulanmış düşsel bir hayatı bize anlatıyor. Öte yandan "kısır çöller" ifadesinde, alttan alta bir zemberek gibi işleyen ruhsal vakumun soğuk nefesini duyar gibi oluyoruz.

"Orijininde varlık"tan bir şeyler, sanatın yaratıcı süreçlerinde hayata doğacaktır. Tanpınar'ın da peşinde olduğu saf şiirin kaynağı, orijininde varlığın vital - emosyonel kökleridir. Sahih zamansallık, ancak "orijininde varlık"tan bir şeylerin hayata aktarılabildiği bu süreçlerde deneyimlenir.

yalnızlık:

Özgün bir varoluşun zorunlu koşulu olan yalnızlık, öznenin ruhsal bir bütünlük hali içinde, kendi ruhsal kaynakları ile kendisine yeterli olması halidir. "Yalnızlık" bu anlamı bakımından, çaresizlik içinde birilerine yapışma ihtiyacı ile beliren "kimsesizlik" halinden farklıdır. Ancak "yalnızlık", sahih dostluk ilişkilerini dışlamaz ve onlara öncelik tanır.

Başkaları karşısındaki benzersizliğimiz, yalnızlığımıza sahip çıkmamızı zorunlu kılar. Kastrasyonları oldukça aşabilmiş özne, yalnızlığına sahip çıkmak için kendini zorlamaz, süreç kendiliğinden işler.

yanlış ihbar:

Özne, çok çeşitli kodlar üzerinden tutsak edilebilir. Toplumun ve ailenin değer yargıları, yıllar boyunca özneye aşılanır. Özne, bir dünya görüşü olarak aldığı bu bilgilere göre hayatının yönünü, yaşam tarzını belirler. Ancak bu kodların pek çoğu bilimsel olarak doğru değildir. İşte bilimsel yönden yanlış oldukları halde, özneye doğru diye benimsetilmiş tüm kodlamalar birer yanlış ihbardır. Bilinçaltı, çok kolay bir şekilde yanlış ihbarların tuzaklarında kandırılarak, özneyi bunların dikteleri doğrultusunda yönlendirir. Yoksa abartılmış korkularla üretilmiş olan Ödipal dönem kompleksleri, ensest ve kastrasyon dehşetleri özneye nasıl benimsetilebilirdi, nasıl değişmez hakikatler olarak kabul ettirilebilirdi ki? Bu tür yanlış ihbarlar yanlış ihbarlardır, ama duygusal olarak dehşet bileşenleriyle hafıza kayıtlarına alındıkları için, öznenin bunlardan arınması da son derece zordur.

yineleme zorlanımı:

Bu semptomlar (yineleme zorlanımı olarak ortaya çıkan tüm belirtiler) ya "bastırılanın geri dönüşünün (Freud)" dışavurumudur, yani kişinin kendi imajına uymadığını düşünerek reddettiği, bastırdığı düşünce ve duygulara karşılık gelir ya da bu tür yasak düşünceleri bilinçaltında tutmanın bir yoludur. Kişi zorlanımının tam anlamıyla bilincinde olmasa da altta yatan neden her zaman bilinçsizdir ve zorlanılan davranış veya davranışlar gerçekleşmediği veya iradi olarak engellendiği zaman, akut kaygı ortaya çıkar. (Budak 2000)

zehirli füzyon:

Anne kendi ruhsal rahatsızlıkları nedeniyle bebeğine sevgi vermede yetersizdir. Bu nedenle bebekte bütünleşik varoluşsal algı tam yapılanamaz, ruhsal yapıda bütünleşme eksik kalır. Sonuçta bebekte libidinal füzyon odağı vücut bulamaz. Bebeğin maruz kaldığı bu tablonun adı zehirli füzyondur. Böyle bir süreçten bebek, tamamlanmış bir bütünsellik algısı ile çıkamaz. Sonraki yılların ağır nevrozlara, ağır vakalarda psikoza aday öznesi bu zehirli füzyonun etkisi altındadır.

Toplumun çok büyük bir çoğunluğunda, libidinal füzyonun sağlıklı inşası hayata geçebildiği içindir ki her insan, ruhsallığının başlangıç zemini olarak tam bir ruhsal bütünlüğü deneyimlemiş ve bu deneyimi ketum hafızanın dip katmanlarında kayda almıştır. Ancak Ödipal dönem kastrasyonları ne yazık ki aşağı yukarı tüm küçük çocuklarda libidinal füzyonun üzerini ölü toprağı gibi kaplar. Kastratör kültürlerde öznenin başına ne bela geliyorsa ya zehirli füzyon nedeniyle ya da Ödipal dönemin kastrasyonları yüzünden gelir.

Koşulları itibariyle cehenneme dönüşmüş bir dış dünya da uzun bir zaman sonra özne üzerinde zehirli füzyon etkisi yaratır. Buna örnek olarak Alman temerküz kamplarındaki insanların durumlarını gösterebiliriz.

V.KAVRAMLAR

1.ANLAM

1. Tıkanan libido bunaltının, içsel boşluğun, can sıkıntısının ve varoluşsal anlamsızlığın nedenidir. Çünkü cinselliği (libidoyu) bastıran tehdit, süreğen bunaltı nedenidir. Bu yüzden öznede cinselliğin her uyanışı, kastrasyon tehdidinin sonucu olan kaygıyı, bunaltıyı, boşluk duygularını ve korkuları aynı anda tetikleyecektir. Bu tablo kastrasyonların özneye kestiği ceza biletidir. Daha önemlisi tıkanan libido emosyonel akışkanlık kapasitesi üzerine engel koyar ve onu dondurur. Bunun anlamı, siz ruhsal seviyede artık yaşamıyorsunuz demektir.

2. Libidodaki ketlenmeler, çoğu kez de fanilik duygusunun, ölüme adanmış bir dünyada yaşamakta olma hüznünün tetikleyicisidir. Nedir bu? Yaşamadan ölme kederidir. Çünkü kastre özne, (orijininde varlık) ekseninde kendisine tahsis edilmiş verili hayatı yaşayamaz, onun kötü suretlerini yaşar.

3. Hayatın ya da varoluşun anlamına dair felsefi sorgulamalar, düşünürün sıkışmış kastre ruhsallığına ait sorunlara bir yanıt olarak yapılanır. Ama bu kurgu sistem ne düşünürü iyileştirir ne de takipçilerini. Çünkü sağaltım yanlış adreslerde aranmıştır. Yanlış adresin doğru sonucu olmaz.

4. Dolayımsız algı boyutunu (dil öncesi dönemde bebeğin düşünce ve dil öncesi algı dünyasını) bir başka deyişle libidinal füzyonun algı dünyasını, bir yerlerden okuyarak edinilmiş bilgiler üzerinden kavramak, onlara derinlemesine vukufu mümkün kılmaz. Bu zorlu iş ancak bazı özel donanımlı kişilerin harcı olarak psikanaliz deneyimi içinden kısmen başarılabilir. Ama orgazmik terapi çalışmasının bir sonucu olarak pek çok eril özne, OGP'ye eriştikleri zaman bu alanlara kestirme bir yoldan erişmiş olurlar. Ancak OGP üzerinden varılan bu sonuç ile OGP öznesi olan birinin psikanaliz üzerinden varacağı sonuç arasında ikincisinin lehine olmak üzere derinlikleri kavrayış üstünlüğü olarak farklar vardır.

5. Yaşama sevinci, anneden alınmış sevginin öznede açığa çıkan yansımasıdır.

6. İnsan ne yaşamakta ise, beyin onu, yaşanan anın anlamı olarak kaydeder. Özne nevrotik midir ya da orijininde varlık ekseninde mi konuşlanmaktadır? Bu soruya verilecek yanıt, varoluşsal anlam problemini de kendi çerçevesinde aydınlatacaktır.

7. Libidinal füzyon ya da zehirli füzyon ile kurduğumuz bağlar hem iç dünyamızla hem dış dünya ile ilişkilerimizde varoluşun anlamı olarak deneyimlenir.

8. Varlık ve hakikat! Eğer varlık ve hakikat ile madde ya da kâinat ve ona ilişkin hakikat kastediliyorsa bu konuda incelemeyi bilime bırakmak en mantıklı çözümdür. Çünkü bu alanı incelemek felsefenin işi değildir; felsefe bu işin üstesinden gelemez. Eğer varlık ve hakikat ile insani varlık ve onun hakikati kastediliyorsa, burada hakikati insanın doğumundan itibaren başlayan tüm psişik süreçlerde aramak gerekir. Böyle bir incelemeye verilecek yanıtlar da felsefi sorgulamalarla bulunamaz. Aranılan yanıtlar psikanalitik ve psikolojik

çözümlemelerden ya da nörolojik araştırma alanlarından gelecektir, o da ne kadar gelebilirse.

9. Hazzı yani Orgazmın Genetik Programını harekete geçirip üretmede başarısız özne (kısacası "orijininde varlık" köklerinden kopmuş olan özne ki filozoflar dahil hemen hemen herkesi kastediyorum) varoluşunun anlamını kendi varlık köklerinden üretemeyince, varoluşsal anlam nafile bir çaba olarak akıl ve mantık yürütmelerle ortaya konulmaya çalışılır. Burada felsefenin anlam sorgulamasındaki çaresizliğinin köklerine de erişmiş oluruz.

10. Eylemlerimizden haz duyup keyif aldığımız zaman işler yolunda gidiyor demektir. Her şeyin doğru yolda ilerlediğini sanki böyle bir konumlanışta aramamız gerekir gibi. Yani ruhsal yapının sağlıklı bir yolda yürüdüğünü anlamak sanki bu kıstas ile mümkün gibi gözüküyor. Konu spekülasyona açık olsa da sağduyulu kişiler ne kastedildiğini anlayacaklardır.

11. Emosyonel dünyamızın canlılık seviyesinde ciddi kayıplar yaşanmadıkça, hayatın anlamı, ölüm, ölümden sonraki hayat gibi varoluşsal problemler sorgulanmaz. Bu özne hayatını yaşar sadece. Bütün bunlar kastre ve nevrotik öznenin sorduğu sorular ve yaşadığı problemlerdir. Canlılık seviyesindeki kayıplar nedeniyle kurutulmuş bir hayatın kaçınılmaz sonucu olarak bu sorular, öznenin yaşadığı ruhsal sıkışmaların içinden sorulur. Yitirilenler, böylece felsefe içinden açığa çıkacak yanıtlarla yeniden ele geçirilmeye çalışılır ki aslında iş işten çoktan geçmiştir.

12.. Dil öncesi dönemin en canlı en dirimsel var oluş şekli olan dolayımsız algı kipi, kastratör eril kültürlerde, ana dile geçişle uzunca bir zamana yayılarak yavaş yavaş ortadan kalkar ve ketum hafızanın dip katmanlarına çöker. Ama özne bu asli kaybı asla unutmaz (bilinçaltı seviyede unutmaz) ve özellikle ergenlik ve sonrasında daima, bilinçaltı seviyede bir varoluşsal anlam arayışı ve o köklere tekrar geri dönmek şeklinde bu saklı odak kendini çeşitli arayış kılıklarında yeniden ortaya koyar. Öznede daima, bu temel kaybı onarmak için sürekli bir arayış arzusunu yapılandırır ve arzunun kayıp nesnesinin bitmez tükenmez aranışındaki temel psikodinamik tam da budur. Bu süreç mistik bir arayış, mistik bir yol bulmak şeklinde kılıklara da girerek kültürlerin tarihinde daima kendini ortaya koymuştur.

13. Dolayımsız algı kipinizi ya da libidinal füzyon köklerinizi hayata davet edemiyorsanız, onları hayat içinde (güncel zaman boyutunda) aktif kılamıyorsanız ruhsal anlamda özgür değilsiniz demektir.

14. Var oluş köklerinden (asli olarak libidinal füzyon köklerinizden) bağlarınız koptuğu zaman can sıkıntısı kaderiniz olur.

15. Öznenin dünya görüşü onu dışarının gerçeğine ne kadar kapatıyor, onu empatiden ne kadar yoksun hale getiriyor? Bu çok temel bir sorudur.

16. Varoluşun en derin ve en yoğun anlamının resmi, eksiksiz orgazm hazzını mümkün kılan OGP penetrasyonunda çizilir. Bunun dışındakilerin hepsi ikamelerdir, hatta tanrı katına yükselme varsayımları bile. İkame olana da sembolik diyoruz.

17. Ergenlik öncesinde çocuklar hayatın anlamı nedir diye bir soruyu asla sormazlar. Çünkü o çocuksu varoluşları içinde zaten hayatın kendisini bizatihi bir anlam olarak yaşarlar. Hayatlarının her anına coşkuyla katılımları zaten kendiliğinden bir yaşamsal anlam olarak kayıt altına alınır. Bu denge ergenlikle birlikte giderek bozulur ve çocuğun ruhsal dünyası allak bullak olur. Yani ergenlik öncesinin çocukları hayatın her anını bir anlam bularak yaşama kapasitesi ile donatılmışlardır. Bütün sorun bu kapasitenin, bu yeteneğin ergenlik ve sonrasında nasıl olup da bozulduğuyla ilgilidir. Bu dengenin bozulmasında etken rol hangi arızaya dayanmaktadır? Asıl sorun budur. Bu sorunun yanıtı bu bölümün başka paragraflarında verilecektir.

Özetle, "Hayatın anlamı nedir? sorusu, kastre öznenin, ruhsal sıkışmışlıklarının bunalımı içinden sorduğu bir sorudur.

18. İnsan eksiksiz cinsel haz ve tatminleri (OGP) kısıtlamasız bir biçimde yaşamaya istediği kadar açık olsun. Eğer dış dünyadaki insani ilişkilerde, karşılıklı sevgi bağları, güven duyguları ve bütün insani duygular hayata doğamıyorsa öznenin işi çok zordur. Ama özne bu kalitedeki insanları da nasıl bulacak?

19. Hayatın anlamı, öznede ruhsal dengenin bozulduğu noktada sorulur, yani eksiksiz cinsel tatmin arzuları başta olmak üzere tüm arzularının ketlendiği ve artık gerçekleşmelerinin imkansız olduğu noktada… Asıl felaket nevrotik kastre öznenin bu soruyu (hayatın anlamı nedir?) hiç sormuyor olmasıdır. O zaman anlarız ki hastalık artık hiç fark edilmeyecek şekilde öznenin ruhsal zeminine yerleşmiştir. Bu soruyu soran kastre özne için ise en azından sanatın kapıları, bir süre sonra yeniden kapanmaya yazgılı olarak umut verici imkanlar sunmak üzere açılacaktır.

20. Libidinal yatırım yapılabilir nesne, güzeli temsil eder ve ona çeşitli libidinal aktarımlar gerçekleştiririz. Peki de hangi gerekçe ve nedenlerle bu aktarımları gerçekleştiririz? Buradaki gizem nedir? Öncelikle nesneye idealizasyon aktarımlarının mümkün kılınması gerekir. Ama asıl soru şudur ki bu idealizasyon aktarımlarının kaynağı neresidir? Ya da hangi çağrışımlarla o nesneye bu idealizasyon aktarımları yönlendirilmiştir? Burada sözü edilen idealizasyon aktarımlarının ilk önemli figürlerle (ilk birkaç yılda anneye sonra da babaya yönlendirilmiş idealizasyon, süblimasyon ve aşk aktarımları) bağı kendini hemen duyuruyor. Çekirdek ya da geniş ailenin ilk önemli figürlerinin burada çok ciddi roller oynadığını görürüz. Yani diyebiliriz ki her güzellik algısı ve yaşantısında, geçmişimizi (libidinal füzyonu) bir kere daha bir kere daha tekrarlamaktayız.

Özet olarak şunu söyleyebiliriz: Libidinal füzyonun büyüsünü kendi üzerine çekip o büyü ile aydınlanan her nesne, algı dünyamızda güzelin müstesna mevkiine yükselir.

21. Varlığın, yani (orijininde varlık) potansiyelimin ve libidinal füzyonun tüm emosyonel algı kipi ve dolayımsız algı potansiyelinin, kendini bende gerçekleştirme projesine ve onun bir akış halinde kendini gerçekleştirmesi sürecine, yaşamımızın anlamı diyoruz. Bütün sorun bu akışın engellenmemesi, önündeki engellerin kaldırılarak varlığın hayat sahnesine çıkışına özgürlük tanınması ile ilgilidir. Özneye özgü yaşamın anlamı işte bu süreçte ortaya çıkacaktır. Eğer orijininde varlık, kastrasyonların tuzaklarında kıstırılarak özgürlüğünden (hayata geçme olanağından) yoksun kılınmışsa o zaman öznenin

vay haline! Ama hemen hemen herkes bu akıbete maruz kalmıştır. Yani tablo çok kötü…

22. Libidinal yatırımın asıl anlamı, dürtünün nesneye yaptığı yatırımı sevgi eşliğinde gerçekleştirebilmesi ile mümkündür. Zaten başka türlü de olamaz.

23. Ruhsallıkta bir vakum yaşanmadan "Hayatın anlamı nedir?" sorusu gündeme gelmez.

24. Nevroz, ruhsal yapıda bir tıkanıklığın ifadesidir. Bu noktada ruhsal yapının emosyonel akışkanlık kapasitesi zaafa uğrar. Bu durum, ruhsal yapının olduğu yerde donup kalması demektir.

25. İnsanda varoluş anlamının tükenmesinin nedeni bir kültüre girmesi değil o kültürün ondan doğal potansiyelleri olarak neleri gasp ettiği ile bağlantılıdır.

26. Özellikle OGP öznesinde libidonun, dünya-varlık'a, beden-varlık'a ve özne-ben'e yaptığı libidinal ve emosyonel yatırımlar ve bunların yoğunluk derecesi varoluşun kendiliğinden anlamıdır.

27. Orgazmın (OGP) kapısı açılmadan, cennetin kapısı (varoluşsal anlamın kapısı) açılmaz.

28. Emosyonel akışkanlık (duygulardan duygulara akan dönüşüm kapasitesi) kastrasyonların etkisiyle kesintiye uğrarsa varoluşsal anlam da kesintiye uğramış demektir.

29. Kastre özne can sıkıntısına mahkumdur. Ama onu kendi başına aşabilecek olanaklardan da yoksundur. Çünkü üretken emosyonel kaynakları kilit altındadır. O zaman onu eğlendirecek, sözüm ona vakit geçirtecek dış yardımlara ihtiyaç duyar. Tam da bu noktada adına eğlence sektörü denilen bir tuzak organizasyonu devreye girer. Ona güya hoşça vakitler geçirtir. Tüm televizyon programlarında bu kurnazca kepazelikleri görmekteyiz.

30. Kastrasyonların örtülü dehşeti, eğer yüksek düzeydeyse kişinin varlık-ben'e ve dünya-varlık'a yaptığı libidinal yatırımlar pekala yıkıma uğrayabilir.

31. Anlam bilinç düzeyinde gerçekleşir. Ama algıladığım bir şeyin kendisinde bizatihi bir anlam taşıması gerekmiyor, ona anlamı ben yüklüyorum. Belki de bilinç öncesi süreçlerde çok da anlamı olmayan bir takım otomatik, kendiliğinden oluşumlar bilinç alanına yükseldiğinde sanki bir anlam odağından üretilmişler gibi bir yanılsama yaratabilir. Kim bilir belki de iç konuşma metnimizin bazı bölümleri hiç de anlam içermesi gerekmeyen otomatik zihinsel faaliyet ve süreçlere bağlı olabilir. Bunlarda sembolik ve örtük anlamlar aramada direnmek sonu gelmeyen gereksiz çabalardır. (Bir düşünce egzersizi sadece)

32. Oksitosin baskınları hayatın anlamıdır; yani bu eksende hayatın anlamını yapılandıran temeldir (şimdilik). Sorun onun nasıl elde edileceği sorunudur. O, ancak ilişkisellik içinden elde edilebilirse hayatın anlamına dair bir şeyler ele geçirilmiş demektir. Tekrar belirtmekte fayda var: Anlam, bu hormonun kimyasal yollarla alınması suretiyle elbette kalıcı olarak elde edilemeyecektir. Bu nedenle yaşanmış güzelliklerin hatırlanması bile bizi yeniden anlam zenginlikleri ile

yüklerken, kimyasal ajanların bizde yol açtığı ruhsal deneyimler, sonradan hatırlandıklarında aynı etkiyi asla yaratamazlar. Bu yüzden yaşanmışlık son derece önemlidir.

Yukarıdaki paragrafın son iki cümlesi çok temel doğruları dile getiriyor.

33. Hiçbir şey bir sarılmanın bir kucaklaşmanın yerini tutamaz. Anlam insan insana kaynaşmada yaşanır. Art niyetsiz, birbirlerine içlerinin tüm çıplaklığıyla olduğu gibi yakınlaşan kişiler arasında... Bu da ne kadar zordur! Bu nedenle hep saçma sapan ikame ilişkilerde anlam aranır.

34. Bast (Tasavvuf'ta ruhsal genleşme), kabz (Tasavvuf'ta ruhsal daralma ve sıkışma) tasavvuf ehlinin iç dünyasında dramatik bir akıştır..

35. İnsan ruhsallığı, ruhsal içeriklerimizi (emosyonel akışlarımızı) dışa yansıtarak dış nesnelerden bize geri dönüşlerini var oluşsal anlam üretmede kullanan bir mekanizmaya sahiptir.

36. Kastrasyonların sebep olduğu nevrozlar nedeniyle anlamı yitip giden hayata, felsefi sorgulamalar içinden yeniden anlam kazandırma çabaları nafile bir gayrettir.

37. Libidinal füzyon akımlarının ruhsallıktaki akışları kesintiye uğradığında yaşanılan durum özne tarafından can sıkıntısı olarak algılanır. Ama insanların canları o kadar çok sıkılır ki can sıkıntısız zamanlar çok seyrek yaşanır. Şimdi ne demiş olduk?

38. Yaşımız ilerledikçe dünya varlık'a yaptığımız ilgi ve duygu yatırımlarının azalması bir tür tükenmişlik sendromudur. Dikkat kastrasyonlarınız yine hortladı!

39. Libidinal füzyon, yalnızlığın panzehridir. Çünkü libidinal füzyonda yani anne kucağında yalnız değildik.

40. Can sıkıntısı, hazda tıkanmış orgazmın, OGP'nin dışavurumudur.

41. Erkekte döllemenin en yüksek itici gücü, bir ödül olarak sunulan tam kapasite eksiksiz orgazm hazzıdır. Yani OGP'dir. Erkek, bu haz ödülü peşinde koşarak cinsel ilişkiye yönelir. Ama kastrasyonlar nedeniyle son derece sınırlı ve tatsız bir orgazm hazzına rıza gösterir. Bu yüzden kastrasyonların tarihte işlemeye başladığı zamanlardan beri (kim bilir kaç 10.000 seneden beri) erkeklerin hayatları son derecede tatsız tuzsuz yaşanır.

42. Tüm defans mekanizmalarının insan zihninde ürettiği düşünceler, öznenin ruhunun anadilini değil, çarpıtılmış ruhsallığının dilini ifade eder. Böylece ruhun anadili, etkisiz hale getirilerek nevrozun tuzaklarında yakalanıp hapsedilmiş olur.

İnsan anlam arayan bir varlıksa, o zaman onu böyle bir arayışa iten bir takım verili psişik odakların bulunması gerekir. Eğer böyle bir şey yoksa yani psişik odaklar tatminli yaşanmış ya da kayıplar yoksa yaşam zaten anlamlı yaşanır ya da doyumlu yaşanır ve anlam aramaya gerek kalmaz. Peki bu temel psişik odaklar nelerdir? Bunlar bebeklikten itibaren hep tanımı yapılan temel gereksinmelerdir: Sevilme, kabul görme, beğenilme, aynalanma… Bu gereksinimlerin yeterince tatmin edilmemesi sonraki yıllarda öznenin anlam arayışının dinamik gücü olacaktır. Özetle anlam arayışı bir eksikliği kapatma

çabası olarak karşımızdadır.

Sorun, temel gereksinimlerin ihmal edilişinin öznede yarattığı yıkım ve boşluklarla ilgilidir. Unutmadan kaydedelim: Genital dönemle birlikte OGP'yi ihtiyaç listesinde başa alıyoruz.

43. "Varoluşun anlamı nedir?" diye soranlara şunu söyleyebilirim: "Orijininde varlık bütünlüğünüz nerede ve nasıl bozuldu ve yıkıma uğradıysa oradan onarıma başlamanız gerekir. Varoluşsal anlamın sorgulanmasına ancak böyle başlanabilir. Yani önce evdeki çöpleri temizlemek gerekiyor."

Orijininde varlık bütünlüğünde bir saniye yaşamak bile, nevrotik öznenin tüm bir yaşamından daha anlamlı ve çok daha derinliklidir. Ya da şöyle söyleyelim: Aralarında bir kıyaslama bile yapılamaz.

44. Kastratör kültürün ağır kastrasyonlarla sıkışmış öznesinde ruhsallığın dışavurumu yoğun can sıkıntılarıdır. Dünya genelinde hakim kültür, adı her neyse, bundan sonra kendi tüketim politikası gereği insanların ağır can sıkıntılarını giderecek sözüm ona tüketim ama çılgıncasına bir tüketim pazarını, kronik can sıkıntılı bu insanların kullanımına sunacaktır. Felsefi anlam sorgulaması ve can sıkıntısı, kastre öznenin semptomlarıdır.

45. OGP'nin varlığı bize tarihsel anlamda ne söylüyor: Ataerkil tarihin duygusal eksende ve kültürel yapılanmalar bakımından yanlış yaşandığını gösteriyor. Bu yanlışlığa dahil ve ilk akla gelen insani etkinlikler nelerdir? En başta pek çok örnek metinler üzerinden felsefenin kendisi. Bunun ötesinde edebiyat ürünlerinin pek çoğu. Ve tabii ata erkil kültürün nevrotik ruhsallığına adanmış birçok psikanaliz yazıları... Bunlar yanlış ve nevrotik bir ruhsallık ve ona bağlı kusurlu akıllar üzerinden üretilmişlerdir.

46. Libidinal füzyonu hayata geçirmek anlamında kararlılık, varoluşun anlamını mümkün kılmak bakımından sağlam bir duruşu ifade eder. Ama özne libidinal füzyonu hayata nasıl geçirecektir?

47. Kişi, ruhsallığında yapısal bir eksiklik hissetmedikçe varoluşsal bir anlam arayışına, bu yönde bir felsefi sorgulamaya girişmez. Özetle bu yöndeki felsefi soruşturmalar, nevrotik kastre öznenin (diyelim ki filozofun) bir semptomudur.

48. Yaşanmamış gençlik yeniden ama bu sefer onarılmış olarak yaşanılmak ister. Çünkü kastratör eril kültürlerin nevrotik özneleri, gençliklerini orijininde varlık düzeyinde zaten yaşayamamışlardır. Daha doğrusu arzu tıkanıklığı içinde ve arzu gürlüğünden, tatmin gürlüğünden yoksun bir gençlik yaşamışlardır. Kendi eril kültürlerine daima büyük bedeller ödemişlerdir. Genç bedenlerinde hasta bir ruh taşıyarak bir ömür tüketmişlerdir. Kısacası eril kültürlerde öznenin inşası daima yanlış bir inşadır. Bu nedenle böyle kültürlerin bilinçaltında hep, hayatı yeni baştan, gençliği yeni baştan ama bu sefer doğru olarak yaşama arzusu vardır. Goethe'nin Doktor Faust adlı eserinde Doktor Faust'un gençleşmek için Mefisto ile kendi kanıyla imzalayarak yaptığı antlaşmanın arka planındaki arzu eksenlerinden biri budur.

49. Bütün boyutları ile haz ve orgazmik tatmin ekseninde hayata geçen üreme programı, yaşamın anlamı denen süreci de yapılandırmış olur.

50. Bütün eksenleriyle libidinal füzyonun ve ergenlikte açığa çıkacak olan erotik eksenin (OGP'nin) bütün gürlükleriyle hayata doğması, hayatın anlamının ne olduğu sorusuna verilecek en kesin yanıttır.

51. Büyüsüne dalıp gittiği oyunlarının coşkusunda hiçbir çocuk, "yaşamın anlamı nedir?" sorusunu asla sormaz. Buradan yetişkin özneye yönelik çok temel bir soru ortaya çıkmaktadır.

52. Ruhsal dünyamızda kastrasyonlarla yitirilenlerin toplam aranışına anlam arayışı adı veriliyor ama kimse de bu temel gerçeğin, yani kastrasyonları iptal edebilmenin, anlam arayışındaki rolünün farkında değil. Eğer kastrasyonları iptal edebilirsek doğruca varoluşsal anlam noktasına varılabileceğinin kimse farkında değil. Ya da kastrasyonları iptal edebilirsek varoluşsal anlam kendiliğinden ele geçirilmiş demektir. Burada temel bir yanılsamayı düzeltelim: Anlam arayışının nihai bir sonuç olarak ele geçirilebilmesi felsefenin başarabileceği bir iş değildir.

53. Doktor Faust'un gençleşme arzusu, örtük anlamı bakımından OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ele geçirme talebinden başka bir şey değildir. Benjamin Buttom öyküsü ise, baştan sona yanlış yaşanmış bir hayatı (Benjamin Buttom dünyaya yaşlı bir bebek olarak gelir=en ağır kastrasyon) sondan başa, doğru yaşamak talebini dile getirir. Bütün bunlarda kastratör bir kültürde üretilen ve maruz kalınan kastrasyonların insanları nasıl yanlış hayatlar yaşamaya zorladığını görmüş oluyoruz. Bu öykülerde insanlar bilinçaltı bir itilimle doğru bir yaşam yoluna çıkışı arar gibidirler.

54. Hayat mücadelesi dediğimiz koşuşturma, çoğu kez kendi asli iç gerçekliğimizden kaçmaya hizmet eder. Kastrasyonlar nedeniyle üstü örtülen asli gerçekliğimizden, (orijininde varlık) asli yapımızdan kaçmak için takıntılı biçimde ürettiğimiz bir yığın uğraş ve saplantılar, kastrasyon kaygılarını gizlemeye hizmet ederken, bizatihi kastrasyonun ta kendisi olur.

Kaygılarımız, çoğu da kastrasyonlarımızdan kaynaklanır, içsel ışımamızın en büyük engelidir. İçsel ışıma ile içimizde birdenbire kendini açığa vuran ve bütün varlık alemini en derin anlamlarla yükleyen bir ruhsal varoluş kipini kastediyorum. Bu ruhsal varoluş düzleminde tüm varlık dünyası görünür ışıktan ayrı olarak farklı bir aydınlanma ile ışıldar. Burada varoluşumuzun en üst anlam ve aydınlanmasını yaşarız.

55. Bilinçaltı çatışma ve problemler, felsefi danışmanlık ya da Sokrates yöntemi ile çözüme kavuşturulamaz.

56. Bastırılan cinsellik, "Hayatın anlamı nedir?" sorusunun temelindeki itici ve negatif motivasyondur. Özetle hayatın anlamı aranırken, kişi ruhsal dünyasında neleri kaybetmişse onları aramaktadır ki uğranılan en büyük kayıp da bastırmalar nedeniyle cinsellik alanındaki tatmin hazlarında maruz kalınan kayıplardır.

57. Varoluşsal anlam, akış halindeyken yaşanır (anda var oluş). Bu durumda kişi varoluşun ya da hayatın anlamı nedir diye sormaz, bizatihi anlamın ta kendisini yaşar.

O anki ilgi ve temaya tam odaklanabilme kapasitesi... Anda varoluşun sırrı ve özeti budur. Temalar arasında kalite ve değer farkı var mıdır? Elbette vardır ama bu ayrı bir tartışma konusudur.

58. Kastrasyonlar (özellikle cinsel alanda olanlar), var oluşsal ahengi kökten bozar. Kaybedileni nasıl bulacağız? Kaybedilen şey kaybedildiği yerde aranır.

59. Küçük bir çocuk oyun oynarken, yetişkin bir kadın zevkle dikiş dikerken, pek çok erkek futbol maçı izlerken anda var oluş halindedirler ve ruhsal akışkanlık, emosyonel akışkanlık konumlanışı halindedirler. Akış hali ruhsallığın son derece sağlıklı bir formudur. Akıl hastanelerinde meşguliyetle tedavinin dayandığı ana tez de bu olsa gerek. Yani kişiye, içten gelmeyeni dıştan empoze etmek.

60. Gothe'nin Doktor Faust adlı eserinde, Doktor Faust'un gençliğe geri dönmesi aslında üstü örtük bir OGP projesidir. Daha doğrusu her insanda izlerine rastladığımız ve bir şairimizin dile getirdiği şu arzuya denk gelir: "Yaşamak istiyorum gençliğimi yeni baştan". Ancak Cahit Sıtkı burada gençlik yıllarının yaşanmış güzelliklerini özlerken, kastre özne yaşanmamış bir gençliğin pişmanlığını duyarak onu yeni baştan yaşamak ister. Öte yandan Cahit Sıtkı'nın bu mısraları ona ait bir gerçeği mi anlatmaktadır yoksa bir fantezi midir bunu bilemeyiz. Aslında bana bir fantezi gibi geliyor, çünkü cinsel bastırma kültürlerinde her hayat eksik yaşanır ama insanların bunları telafisi, fanteziler aracılığı ile nafile bir çaba olarak kapatılmaya çalışılır.

61. OGP bir gün insanlık kültürüne hakim olursa, bütün edebi ve felsefi metinler en baştan ve doğru bir perspektifle yeniden ele alınıp yazılmak zorundadır

62. Kastrasyonlar nedeniyle nevrozlara yakalanmış kişilerin kendi sahih yaşam amaçları olamaz, çünkü bu insanlar kendi asli amaçlarına nevrozları nedeniyle yabancılaşmışlardır.

63. Küçük çocuğa uygulanan ağır cinsel kastrasyonlar ergenliğe gelindiğinde öznenin ruhsal dünyasına kapatılması olanaksız karanlık bir boşluk olarak yansır. Bundan sonrasında ise gariban filozoflar hayatın anlamı konusunda o ermeyen akıllarını boşu boşuna çalıştırıp dursunlar. Filozoflar varoluşsal boşluk ve insani varlığın ne olduğuna ait bu soruya binlerce yıldır bu yüzden cevap veremiyorlar ve sözüm ona verdikleri cevaplarla da hiç kimse iyileşmiyor. Tarihte, filozofların önerileri doğrultusunda yol ve yöntemleri izleyenlerin içinde iyileşebilen tek bir insan yok.

64. Mutluluğun dinamikleri Tanrı'nın varlığı ya da yokluğu ile asla ilgili değildir.

65. "Orijininde varlık" ya da libidinal füzyon odağı ruhsal varlığımızın merkezine yerleştikten sonra anlam arayışımızın esas merkezi ele geçmiş demektir, gerisi teferruattır. Hangi zorlukları hangi güzellikleri yaşarsak yaşayalım varlığımızın merkezinde sahip olduğumuz bu imkan, güçlü bir kale gibi varlığını muhafaza eder. Böylece yaşadığımız her şeyi kendimiz olarak yaşama şansı elimizin altındadır.

2.TERAPİ

1. Kastratör kültürler, insanın ruhsal sakatlanmasının nedenidir. Hal böyle olmasına rağmen, bu ruhsal hastalıkların tedavi işini üstlenen psikiyatri, psikanaliz ve psikoloji, insanları tedavi etmeye kalkışırken kültürün düzeltilmesi yönünde hiçbir strateji geliştirmezler. Çünkü böylesine karlı bir tıp pazarını kapatmayı göze alamazlar. Yani insanlar ruhsal yönden kalıcı olarak iyileşmesinler ve ruh sağaltım pazarı böylece varlığını sürdürebilsin. Bu nedenle psikiyatri, psikanaliz ve psikolojinin ruh sağaltımı konusunda yazıp çizdiklerinin de bir anlamı yoktur. Oysa yapılacak ilk iş, kültürlerin, insanın ruh sağlığına uygun bir şekilde yapılandırılmasıdır. Bu misyon psikoloji, psikiyatri ve psikanalizin öncelikli görevi olmalıydı.

2. Terapist, sağlıklı bir anne ve babanın toplam sevgi gücünü kendi varlığında taşımalıdır. Sahih bir danışan-terapist ilişkisi terapinin güvencesidir.

3. Penisin kapısı açılmadan ruhun kapısı açılmaz.

4. Kastrasyonlar OGP'yi bastırır ama iptal edemez; bundan dolayı uygun terapilerle her zaman OGPyi ele geçirmek mümkün oluyor.

5. Kültürün kastrasyon yazılımları kendi kendine iç konuşmalarda değil terapi ortamındaki ikili konuşmalarda çözümlenir. Yani terapi ortamı bir tür kültürel çözümleme alanı gibi işler. Bu yüzden kendi kendine psikanaliz ya da terapi pek yapılamaz çok nadir durumlar dışında

6. Bu paragrafta önereceğim yöntemin hayli tepki çekeceğinin farkındayım. Ama insanda en zararlı kastrasyonları yapılandıran pagan bir mantığın yıkılması gerekiyor. Devam eden paragraflarda Ödipal çatışma odaklarından kurtulmayı mümkün kılacak bir zihinsel denemeden söz edeceğim.

Bütün danışanlara şu söylenecek: Eğer cinsel ilişki kuracağınız ya da mastürbasyon yapacağınız kapalı mekanlarda çok yakın akrabalarınızın fotoğrafları varsa herhangi bir panik ve utanç duygusuna kapılmadan sevişme ya da mastürbasyon eyleminizi çekinmeden sürdürebilmelisiniz. Eğer bu durumlarda çekingenlik ve utanç duyguları yaşıyorsanız sizde ensest suçluluk ve cinsel yasak algıları hala çok aktiftir. Bunu ortadan kaldırmanın en iyi yolu o fotoğrafların eninde sonunda birer fotoğraf olduğunu iyice kavramaktır.

Bilinçaltı, sembolleri karşılık geldiği özgün nesnenin kendisi gibi algılar. Bu yüzden anne baba ya da diğer akraba fotoğrafları önünde seks veya mastürbasyon yapamayız. Bu gerçek bize putperest pagan mantığını da açıklar. Sembolü özgün nesnenin kendisi sanmak gibi zihinsel bir şaşkınlık çeşitli putperestlik ritüellerinin temelinde aktiftir. Devam edelim: Ensest suçluluğu size durduk yerde kodlanmamış olsaydı, bu deney size asla önerilmeyecekti. Aslında zaten yapmayacak olduğunuz bir eylem, yani ensest ilişki ihtimali üzerinden boşu boşuna ürkütülmüştünüz.

Şu önemli notu da eklemeliyim: Ensest tabusu ve suçluluğu kompleksi geride bırakılamadığı zaman ne yazık ki bilinçaltı seviyede ensest zina devam ediyor demektir. İşte ben bundan korkarım. Öyleyse bu uğursuz kompleksi aşıp geride bırakmamız gerekiyor.

İhlal deneme önerisi danışanlara, maruz kalmış oldukları kastrasyon kompleksini anında göstermektedir. Onların yüzlerinde beliren dehşet ifadesinden bunu anlamak son derece kolaydır.

Şu önemli notu da eklemem gerekiyor: Dışa kapalı çekirdek aile yapıları ne yazık ki ensest karmaşasına sebep olmaktadır. Oysa dış dünyada her iki cinsten de arkadaşları olan çocukların erotik kıpırdanmaları karşı cinsteki yaşıtlarına yöneliktir. Bu tespiti Reich' ın eserlerinden de okuyabilirsiniz.

Kolaycı bir mantığa karşı şu önemli uyarıyı yapmam da gerekiyor: Bazı kıt akıllılar OGP'yi aktifleştirmek için fiili ensest ilişkiyi bir seçenek olarak düşünebilirler. Fiili ensest ilişki serbest orgazmı açığa çıkaramaz çünkü eyleme katılan kandaşlar zaten kastre öznelerdir ve bunların ilişkilerinden bir sonuç çıkmayacağı gibi ensest suçluluğu kompleksi daha da içinden çıkılmaz hale gelir. Hoş OGP öznesi de olsalar aşılmış kastrasyon odaklarını yeniden aktifleştirmenin bir mantığı olamaz. Serbest orgazmın açığa çıkması, kendisi de bir OGP öznesi olan usta bir terapistin yürüteceği terapi uygulaması ile mümkündür. Öyle bir terapist de dünyada milyonda bir bulunur mu bilmiyorum.

7. Çocukken anne babayı tanımladığımız "bir bilen kişi" sıfatını, terapi sürecinde terapiste aktarırız; böylece o, anne babanın sahip olduğu güçlü otoriteye sahip olarak bize iyileşmenin adreslerini gösterir. Tabii terapist bu yetkiyi hak edecek bilgi ve ruhsal donanıma sahipse.

8. Terapiye giren kişide bir biçimde derin utanç duyguları bilinç düzeyine çıkarılabilmişse bunların kaynaklandığı kastrasyon odakları sağaltılma imkanına kavuşur. Bu derin utanç duyguları ağırlıklı olarak ensest suçluluk duyguları, Ödipal kompleks, anal takıntılar ve homo erotik yatırımlarla (erkeklerde çok daha ağırlıklı olmak üzere) ilgilidir.

Diyelim ki kişi gündelik hayatta birilerinin karşısında, kendisinde var olduğunu düşündüğü bir eksiklik nedeniyle acz duygusu yaşıyorsa o zaman onun, geçmişte, yakını olan yetişkinler tarafından sürekli aşağılandığı sonucuna kolayca varabiliriz. Bu hissiyatı şu ya da bu vesileyle gündelik hayatında deneyimlediği zaman onun geçmiş zaman anılarına yönelerek bu çağrışımların yarattığı fırsatları terapötik sağaltım için kullanabiliriz.

Özetle, kişi çocukluğunda aşağılanmışsa, yoksun bırakılmışsa, sevgi nesneleri ile arasına bir mesafe girmişse, yakınları ona yeterli güveni vermemişse ve benzeri bir çok durumlar nedeniyle kişi gündelik hayatında zirve yapan yoğun duygusal çatışmalar yaşadığında bu duyguları en yoğun haliyle yaşamasına izin verip onu boşalttıktan sonra geçmişin anılarına dönmek ve bu yoğun duyguların yani geçmişten gelen bu yoğun duyguların güncel hayatla bağlantılarını göstermek son derece sağaltıcı sonuçlar verecektir.

Bu nedenle terapist kışkırtıcı şekilde ve ajitasyon yaratarak danışanın üzerine gidip onun sınırlarını yani defanslarını ihlal eden müdahalelerle danışanı çığırından çıkarttığında önümüze sağaltım için fırsat kapıları açılmış demektir.

9. Çocuklukta (Ödipal dönemdeyken) kastre edilen cinsel haz ve tatmin yetileri, potansiyel olanaklarından hiçbir şey kaybetmeden bilinçaltına bastırılır ama özneye gerçek tatmin imkanları olarak bunların son derece güdük suretleri kalır. Orgazm tatminlerinin bu güdük suretleri, yetişkin öznenin hayata bir türlü geçirilemeyen ve bir ömür boyu süren umutsuz cinsel fantezilerinin kökenidir.

Şunu unutmayalım: OGP olanakları bakımından, yitirilenlerin geri gelebiliyor oluşu ilerde özneyi eksiksiz orgazm tatmini yönünde iyileştirmek bakımından eşsiz bir fırsattır, çünkü orgazm terapisi ile iyileşen erkeklerde bu potansiyel, hiçbir kayba uğramamış olarak geri gelir.

10. Lacancı psikanalizin kendisi de yalanın (sahih olmayan yaşamlarının) batağına saplanmıştır. Çünkü kendileri de Freud ve sonrakiler gibi kastre özneler olarak bu makus kaderden bağımsız olamazlardı. Eksiksiz orgazmı hayata aktaramayanlar her kim olursa olsun, insanın yalana bulaşmış psişik gerçeğini, sembollerin ve fantezilerin yalan tuzaklarına düşmeden dile getiremezler. Yani onların analiz adı altındaki literatürleri sadece ve sadece kendi nevrozlarına tercümanlık edebilir.

11. (Özellikle OKB: Obsesif kompulsif bozukluk hastaları için) Danışanın aklına gelen her şeyi söylemesi istenir. Ayıp, günah, saçma sapan, bastırılmış arzular, en ayıp cinsel fanteziler ve benzeri konularda bir kurgu yapması, kısıtlamadan kendisini en yaratıcı ve en müstehcenine kadar çağrışımların akışına bırakması istenir. Mümkünse bunları çok hızlı biçimde konuşarak terapi ortamında dillendirmesi istenir. Burada ondan geçmişi anlatması değil kendisini bu fantezi seline bırakması istenir. En kaçındığı en ayıp en gizli fantezilerini anlatması istenir ama çabuk çabuk anlatması istenir. Bu uygulamada danışan öyle dil sürçmeleri yapıyor ki artık birçok gizli çatışma ve talepler kendisi için sır olmaktan çıkıyor.

12. Kastre özne nevrozlarının baskısından doğan seçeneklere mahkumdur. Yaptığı seçimlerin nevrozlarının bir tuzağı olmadığını ona kim kanıtlayacak?

13. Arızalı insan ilişkilerinin sebep olduğu ruhsal patoloji, kimyasal ajanlarla değil, yine iyileştirilmiş insani ilişkilerle düzelir. Terapide danışan-terapist ilişkisi böyle inşa edilmelidir.

14. Terapist, kavramın tüm anlamlarını içermek üzere, eylem, düşünce ve tutumda kastrasyon ötesi olmak zorundadır.

15. Sevgi görmemek, aynalanmamak, en temel gerçekliğine indirgendiğinde ölüm tehdidine maruz kalmakla eş anlamlıdır çünkü yaşama güvenliğinden yoksun olmayı ima eder. Bu nedenle güven vermeyen bir anne ne kadar tehlikeli ise hastasını sevmeyen, sözüm ona "nötr" olduğu saçmalığı ile avunan çıkarcı ve sevgi beceriksizi terapist de o kadar tehlikelidir.

16. Anne üzerine konulan ensest yasağı ve bunun küçük erkek çocuktaki dehşetengiz yansıması işin en başında OGP'yi bastırmıştır. Bu sefer OGP'yi hayata iade edecek olan da şimdi terapide annenin konumunu işgal eden terapisttir. Eğer danışanın şansı yaver gider de milyonda bir ihtimal bir OGP öznesi olan bir terapiste denk gelirse…Çünkü OGP öznesi olmayan bir terapist böyle bir orgazmik terapiyi beceremez.

17. Özne nevrozunun çatışma odağı ile yüzleşmektense, çatışmalarının kök nedeninden kaçmayı tercih edecektir. Örneğin nevrotik özne, bir kahramansa, temel korkusundan belki ölmekten, örneğin maço biri ise derindeki eşcinsel eğilimleri ile yüzleşmekten devamlı kaçacak ve ömür boyu hep reaction-formation halinde yaşayacaktır.

18. Ayna nöronları kastre öznenin kastrasyon bariyerlerini aşması için yeterli değildir. Örneğin kastre bir özne bir OGP öznesinin orgazmına tanık olduğu zaman ayna nöronları aracılığıyla taklit ederek o orgazmı hayata geçiremez. Bu

nedenle ayna nöronları sadece, kastrasyon bariyerleri oluşmamış küçük çocuklarda, yani kastrasyon öncesi küçük çocuklarda veya terapi aracılığı ile kastrasyon bariyerleri ortadan kaldırılmış yetişkin öznede, Primat Projesi zerinden hayata geçirebilir. Aslında usta bir terapistin denetiminde yetişkin öznede bu bariyerler hep ortadan kalkar. Ama terapi uygulamalarının kemikleşmiş mantığı gereği ve bu mantığa uyan terapistlerin basiretsizlikleri yüzünden, (burada Freud'un o ünlü söylemleri çok büyük bir günahın vebalini yüklenir) Primat Projesi'nin hayata aktarılma fırsatı hep elden kaçırılır. Çünkü mevcut terapi uygulamaları, yetişkin öznede libidoyu, yeniden kastre edilecek şekilde bastırır (bu uygulama Freud'un adeta vasiyetidir).

Primat projesi, primatlar seviyesinde yavru primatların, yetişkin primatların fiili cinsel ilişkilerine tanık olmalarını şart koşsa da insan seviyesinde buna gerek yoktur. Çünkü OGP öznesi olan anne babaların fiili varlığı, empati yoluyla insan yavrularının da OGP öznesi olma sonucunu yaratacaktır. Terapi ortamında ise OGP öznesi olan bir terapistin varlığı yeterlidir.

Aslında terapide danışanda ortaya çıkan ve onun nevrozlara bulaşık belirtilerle tezahür eden cinselliği, her zaman ürkütücü bulunmuştur. Oysa usta bir terapist bu belirtileri giderek danışanın ruhsallığından arındırdığında ortaya çıkacak olan sağaltılmış cinsel kapasite, klasik terapi uygulamalarında süblimasyona aktarılma saçmalığı ile tekrar bastırılır. Çünkü bu şekilde baskılardan arındırılmış cinsellik, cinselliğin açığa çıkacak olan tehlikeli içerikleri sanılmıştır. Yani "bastırılmamış cinsellik çok tehlikelidir" şeklinde safsata yüklü bir anlayış işin başından beri psikanalize hakimdir. Oysa OGP öznesi olan bir terapist, danışanı, nevrozlara bulaşık bu cinsel tezahürlerinden arındırarak onun sağlıklı cinselliğini açığa çıkarabilirdi. O zaman tehlikeli olanın, insanın bastırılmamış, cinselliği değil hastalıklı cinsellik olduğu çok kolay görülürdü.

19. Öznenin iç konuşma metnindeki nevrotik rahatsızlıklar, toplumdaki nevrotik rahatsızlıkları aynen yansıtır. Ya da toplumun nevrotik örgütlenmesi öznenin iç konuşma metninde içerilmiştir. Bu nedenle özne sağlıklı bir başka söylem düzlemine geçmeden ve mümkünse sembolik olarak o toplumsal düzlemi terk etmeden iyileşemez. Aksi halde geçmişine ait olan toplumsal, ailesel ilişkiler söylemi onun zihninde mütemadiyen hiç susmadan devinip duracaktır.

20. Kastrasyon kültürlerinin özneleri değişen derecelerde olmak üzere nevrozlara maruz kalırlar. Ama öznenin nevrozunun semptomlarını itiraf etmesi, dile getirmesi bir utanç nedeni olarak da kabul edilir. Yani ataerkil kastratör kültürün ürettiği nevroz aynı zamanda ifşa edilemez, dile getirilemez, çünkü özne burada utancın kıskacına alınmıştır. Bu durum kastre edici kültürlerin kendilerini geleneksel bir devamlılık içinde sürdürmelerinin çok kurnazca bir oyunudur da. Yoksa aksi taktirde böyle bir kültüre gelecek eleştiriler o kültürü bir devrime elbette zorlayacaktı. Bu sonuç da yerleşik çıkar dengelerinin elbette aleyhine gelişecektir.

21. Terapinin ya da psikanalizin sağaltıcı işlevinden ne anlamamız gerekiyor?

1. OGP'yi baskılayan ne kadar korku, takıntı, yanlış inanç, yanlış düşünce ve saplantılar varsa hepsini tasfiye edip geride bırakmak.
2. Nesne ilişkileri kapsamında olarak ne kadar yanlış inanç, travma ve saplantı varsa, özneyi bunların korkusundan ve katı kod yazılımlarından bağımsız hale getirmek.
3. OGP öznelerinde de zaman zaman eksiksiz orgazm hazzının iptali gibi bir durumla karşılaşılıyorsa bu takdirde, eskiden OGP'yi baskılayan zihinsel kod ve

yazılımların tekrar aktifleştiklerini, harekete geçtiklerini ve geri döndüklerini düşünmemiz gerekir.

4. Cinselliğin bu kadar yasaklarla gölgelendiği kültürlerde kişilerin cinsel iktidarsızlık problemleri yaşamaları kaçınılmaz bir sonuçtur. Daha kötüsü onlar kendilerinin düşük cinsel bir potansiyel taşıdıklarına inanırlar. Oysa bu sorunlar uygun terapilerle kalıcı biçimde iyileştirilebilir.

5. Şu bulgular çok kesindir: İnsanda tüm anksiyete ve stres kaynakları kurutulduktan sonra libidonun önünün açılması (hangi yolla olursa olsun) şifaya giden adresi bize verir. Özetle aşırı kastratör ve kaskatı bir ahlak anlayışı (özellikle cinsellik alanında) ile ruhsal şifa uygulamaları aynı kulvarda birlikte yol alamazlar.

22. Özne suçluluk duyguları yüzünden de nevrozlara maruz kalır. Bu nedenle nevrozunun köklerini görmek istemez. Bu durum terapide ya da psikanalizde öznenin sağaltıma karşı gösterdiği güçlü dirençlerin sebeplerinden biridir.

23. Tifoya yakalanmış birine doktor mikroskop altında kanındaki mikropları göstermiş ama hasta iyileşmemiş, ancak aşı olduktan sonra iyileşmiş. Terapi ya da psikanaliz de böyledir. Hastaya problemlerinin tarihsel köklerini, nedenlerini göstermek onu asla gerçek biçimde şifaya taşıyamaz.

24. Psikanalizde dil öncesinin hatırlanışı ve bu döneme ait emosyonların hayata geri dönüşü, kastrasyonların her zaman yüzde yüz başarılı olmadığını bize kanıtlıyor. Burada öznenin ruhsal şifası açısından çok önemli bir umut kapısı da açık demektir.

25. Tam kapasite orgazmı engelleyen kastrasyon bariyerleri ortadan kaldırılamadıkça hiçbir insan ruh sağlığına tam anlamıyla kavuşamayacaktır. Bu alanı iyileştirmeden insanları tedavi etmeye kalkan psikanaliz ya da psikoterapi çok büyük bir sahtekarlıkla insanları aldatmakta ve onları parasal tuzaklara düşürmektedir. Özetle her türlü psikanaliz ve psikoterapi etkinliğinin bitiminden sonra öznenin orgazmik alanının, OGP anlamında sağlığına kavuştuğunun raporu da gelmelidir ve bu şarttır. Ama henüz görmedik.

26. Travmatik etkiyi sıradan bir olay ya da etkiye indirgemek, yani onların tansiyonunu düşürmek... Ruhsal sağaltım özü itibariyle budur ve hatta kastrasyonların tahripkar etkisi de bu yolla aşılabilir. Bu tatlı su terapisi OGP'yi hayata geçirmede işe yaramaz.

27. Bisiklete binmeyi öğrendikten sonra bu davranış kalıpları refleks olarak bilinçaltına yerleşir ve bundan sonra yeniden öğrenme zahmetine artık gerek kalmaz. Bu süreç, uğranılan travmalar yüzünden maruz kalınan kastrasyonlarla yapılanan bütün zihinsel saplantılarda da tekrarlayan bir refleks olarak geçerlidir. Ne yazık ki geçmişi tekrarlayan bu refleksler terapilerde öznenin iyileşmesine karşı direnen ciddi güçler olarak dikilir. Şunu demiş oluyoruz: Geçmişte öğrendiklerini tamamen unutmanın güçlüğü ya da alışılmış yanlış kodları yeni ve sağaltılmış öğrenme kalıplarıyla değiştirmenin zorlukları...

28. Terapide iyileşme nasıl mümkün olabilir? Öncelikle her iki taraf da (terapist ve danışan) kendi libidinal füzyon alanlarına erişmeli, o odakları aktif hale getirebilmelidirler. Birinci adım budur. Aktifleşen bu alanların ilişkisel kipleri içinde her iki taraf da korkudan uzak olarak süreci götürebilmelidir. Süreç ne zaman

sona erer? Danışanın, sürecini doyumlu yaşayıp nesnesini bekleyen arketip odaklarının talepleri, doyumlu yaşanıp aşıldığında, danışan kendiliğinden süreci geride bırakarak analizden kopup bağımsızlaştığında, tedavi gerçekleşmiş demektir. Böylece analist danışanın bağlanma odağı olur, bağımlılık odağı değil. Sağlıklı iyileşme ancak bu sürecin içinden doğacaktır ve tabii o da sürecin hakkı layıkıyla verilebilirse...

29. Çok küçükken annemin bulunduğu otomobilden atıldığım ve bağıra çağıra ağladığım o sahnenin ömür boyu üzerimde çok yıkıcı etkisi olmuş. Bilinçaltında şöyle düşünmüşüm: "Madem ki annem beni atıyor, sevgiyi ilgiyi başkalarında ararım." Bunu hatırladığım şu son on günden beri başkaları benim için o kadar da önem taşımamaya başladı. Bu arada 74 yaşıma girmek üzereyim. Komediye bakar mısınız? Peki annem beni yanında niye istememişti. Çünkü ağır kalp hastasıydı ve benim hareketli varlığım onun başa çıkma gücünü çok aşıyordu ve babamdan beni yanına almasını istemişti. Sadece bu kadar. Peki asıl sebebin bir sağlık sorunu olduğunun farkına nasıl vardım? Çünkü kendim de kalp hastası olunca bedenin bu kadar güçlüklerle nasıl başa çıkamadığını çok net görmeye başladım. Buradaki geçmişe yönelik sezgim bir çatışmanın özünü çok net olarak görmemi sağladı. Bu işlerde yani analizlerde bu kadar usta biri olan ben bazı şeyleri bu kadar geç görebiliyorsam başka insanların ruhsal kurtuluş için o kadar da umutları yok demektir. Peki bu farkındalık bana ne sağladı? Şunu sağladı: Aidiyet odağım eskisinden çok daha sağlam yapılandı ve beni bir aidiyet merkezine bağladı. Bunun dışında hüzünlü bir hatıram daha var ki o da üç sene önce çözüme ulaştı.: Bu hatıradaki olay 1954 yılında Van'da geçiyor. Annemin cankurtaran arabasındaki sedyede bana hüzünlü bakış sahnesi. Oysa ben o sahnede beni hep suçlayarak baktığını düşünmüştüm. Bu hatırayı da ayrıca detaylı biçimde geliştirip yazacağım. Çünkü ensest suçluluk duyguları içeriyor.

30. 1965 yılında OGP'ye giderek açılmaya başladığımda önce paranoid düşünceler yavaş yavaş beni terk etmeye başladı. Zannettiğim kadar kimse benimle ilgilenmiyordu aslında. Kimse 24 saat beni düşünmüyordu, ayrıca niçin düşünsünler ki! Tabii bu durum tam bir yaşama sevincine açılmamla sonuçlandı. Peki ben bu algı yanılsamasına niçin kapılmıştım? Çünkü suçlayıcı katı süperegomu dışa yansıtıp ötekileri beni yargılama yetkisi ile donatmıştım. Elbette süper egomun bileşenleri arasında anne ve babamınkiler de vardı. Ama bunların gerisinde de ilk ensest suçluluğu algılarım yer alıyordu. Suçlayıcı odak orası idi. Ama 1965 yılında problem çözüme ulaşınca bütün bunların hepsi bir sis bulutu gibi dağılıp gitti.

31. Emdr'de açığa çıkan ruhsal sıkıntı tablolarında bu ruhsal sıkıntılar asli problemle ilgili değil de asli problemin ikameleri ise ya da perde anılara bağlı ise emdr nasıl sağaltıcı bir sonuç yaratacaktır. Özetle asli anksiyetenin reaksiyon formasyon semptomları üzerinde emdr uygulaması, asli sorun üzerinde gerçekten de ne kadar sağaltıcı olacaktır?

32. Akla takılan düşüncelerin (saplantı anlamında) arka planında libidonun ketlenme düğümlerini buluruz.

33. İyileştiren ilişkiselliktir ve ilişkisellikteki kalitedir.

34. Ortada kişiyi tıkanmış orgazmından (OGP'yi açığa çıkartma anlamında) kurtarmaya yönelik hiçbir cinsel terapi müdahalesi yok ama bir yığın ve aslında ne işe de yaradıkları tartışmalı birçok terapi ya da psikanaliz uygulamaları var.

35. İdealizasyon aktarımları verili bir yapı mıdır yoksa annenin aktarımları üzerinden bebekte yapılanan bir organizasyon mudur? Ya da bir potansiyel olarak var olup da annenin aktarımları ile harekete geçmekte midir? Eğer böyleyse, sanki öyleymiş gibi gözüküyor; bu durumda ruhsal yönden en tahrip edilmiş insanın bile ondaki verili idealizasyon yetisini harekete geçirerek terapötik bir ortamda iyileştirilmesi yani sevgi ekseninde iyileştirilmesi mümkün olacaktır.

36. Ataerkil kültürün kod yazılımları içinde kalındıkça terapilerin hiçbiri tam şifa adresine erişemez... "Özne ortalama seviye gelsin de" diyen ortalama terapi uygulamalarından da hiç hayır gelmeyecektir.

37. OGP'nin açığa çıkmadığı hiçbir analiz ve terapinin başarıya ulaşma şansı yoktur ya da çok kısmi bir başarıdan söz edilebilir. Bu nedenle ikide bir erilliğe ve babanın adına gönderme yapan Lacancı psikanalizin kişiyi iyileştirme şansı nedir diye sorabiliriz. Ayrıca "babanın adı" söylemi, kastrasyonu Lacancı psikanalizde daima öne çıkartmaktadır. Lacancı analiz özneyi iyileştirmek gibi bir hedef koymaz ortaya. Zaten böyle bir sonucu çok da dikkate almadıklarını ve bunun önemli olmadığını kendileri de söylüyor. Bu itirafın, üstü örtük biçimde, uyguladıkları analizlerin yetersizliğinin bir tür kabulü olduğunu söyleyebiliriz. Lacancı kuramda "özne" denildi mi akla hemen nevrozlarda kıstırılmış bir profil gelmesi hep bu ön kabuller nedeniyledir.

38. Günümüz psikiyatrisinde bir kişi iyileşmiş rolü oynayabilecek seviyeye geldiği zaman onun iyileştiğine karar veriliyor. Kendi adıma şunu çok rahat söyleyebilirim: Eğer tüm terapilere rağmen OGP potansiyeli açığa çıkmamışsa özne kesinlikle iyileşmemiştir. Ama kendini ustaca gizlemenin yol ve yöntemlerini psikiyatri sürecinde öğrenmiş olabilir. Bu sonuç bize sağlıklı olma anlamında hiçbir şey söylemez.

39. İnsan ensest ilişkiye açık bir varlıktır. Ama ensest ilişki hayata dahil olursa yani dışarıdan kız, erkek alıp verme süreci kesintiye uğrarsa o zaman kendi içine kapalı izole aile yapıları ortaya çıkar ve buradan geniş toplumsal örgütlenmelere gidilemez, devletler kurulamaz. Yani insan neslinin devamı tehlikeye girer. Ensest yasağı hayata dahil olunca da şu arıza ortaya çıkıyor: Bu yasağın, tehditkar uygulamalarında bilinçaltından etki eden basıncı öznenin tam tatminli cinsel haz boşalımını sekteye uğratıyor ve onun ruhsal dengesini bozuyor. Eksiksiz cinsel haz tatminlerindeki bu tıkanmaların, bu kültürlerde kişilerin hayatında nevrozlardan ağır tablolarda ise psikozlara kadar geniş yelpazede uzanan rahatsızlıkları yapılandırdığını belirtmemiz gerekir. Ana hatları itibariyle insanın ruhsal rahatsızlıklarını bu eksen içinde dile getirip açıklayabiliriz. Bunun dışında kalan yorumların hepsi ebelek gebelek bir sürü laflamalardır. İnsanın ruh sağlığı üzerine ya da ruhsal yapısı üzerine ne kadar kitap yazılırsa yazılsın bu eksendeki takılma onarılmadıkça insanın (insanların topyekun olarak) ruh sağlığı düzelmeyecektir. Özetle kulağı tersten göstererek insan ruhsallığında gerçeğin tanımına erişmek mümkün olmuyor ne yazık ki. Bugün (aslında tüm zamanlar boyunca) psikanalizin ya da psikiyatrinin takılıp kaldığı nokta şudur: Yukarıda özetlediğim temel problem atlanarak ve hiç gündeme getirilmeyerek insanın ruh

sağlığı konusunda kuramlar geliştiriliyor. Ama esas problem olduğu yerde kaldığı için önerilen kuramların hiçbirisi sağaltıcı bir sonuç yaratmıyor. Peki psikiyatri ve psikanaliz alanında çalışan insanların hepsi kör mü ki bu temel gerçeği göremiyorlar. Büyük bir çoğunluk elbette bu işi körlemesine yapıyor ve gerçeğin asla farkında bile değil. Ama bu kesimin dışında kalan ve bu ana problemi görenlerin (eğer görebiliyorlarsa) başvurduğu bir kurnazlık var, o da şudur: Eğer problem bu temel üzerinden düzeltilerek ortadan kaldırılırsa elbette ruh sağlığı sektörü bu alanda bir büyük darbe yiyecek ve bir pazar kapısı kapanacaktır. Bu nedenle gerek psikiyatride gerek psikanalizde insanın maruz kaldığı ensest eksenindeki kastrasyon bir ön kabul halinde değiştirilemez bir kader olarak ortaya konuluyor ve bunun etrafından dolaşılarak ve bu alandaki takılmalar yani haz tatminlerindeki tıkanmalar tedavi edilmeden, bir sağaltım stratejisi geliştirilmeye çalışılıyor. Tabii ki ham hayal. Bu uygulama elbette yüz güldürücü bir sonuç vermeyecektir. Bu uygulamalardan ancak kısmi bir başarı beklenebilir ki alanın uzmanları da aşağı yukarı bu görüşü dile getiren kanaatler beyan ediyorlar. Adeta diyorlar ki "Siz bu sonuçla yetinin çünkü sağaltımın bundan daha fazlası zaten mümkün değildir. Zaten kastrasyonlar aşılamaz doğal bariyerlerdir ve sizler bu nedenle iflah olmaz hastalarsınız, kısacası sağaltımın bu kadarı ile yetinmeyi kabullenin". Yani tedavideki başarısızlıkları, bir başka ambalaj içine konularak insanları kandırmak üzere sunuluyor. "Biz bu işi başaramadık ya da kasten görmezden geliyoruz" diyemiyorlar da bir başka ambalaj içinden piyasaya yeni bir ürün sürüyorlar.

Özetle ana eksende tedavi gerçekleştirilemediği için yanlış adreslerin kapılarını çalan binlerce psikiyatri ve psikanaliz kitabı yazılacaktır ama tedavide ana odağa yönelinmediği için bu kitaplar ve bunların dile getirdiği kuramlar üzerinden sonuçta hiç kimse yüz güldürücü bir biçimde iyileşemeyecektir.

40. Sorunlara akıl ve mantık düzleminden verilen yanıtlar, nevrotik öznede hiçbir şekilde işe yaramaz.

41. Eril kültürün nevrotik öznelerinin bin bir çeşit ruhsal patolojileri, orijininde varlık olarak insani hakikat hakkında bize hiçbir şey söylemez. Nevrotik öznenin bin bir çeşit ruhsal patolojisi insan oğlunun verili ruhsal yapısını anlatmaz, sadece bu nevrotik öznenin ruhsal patolojisini dile getirir. Bu iki alanı, nevrotik özne ve orijininde varlık alanlarını birbirinden çok iyi ayırmak gerekir. Elbette orijininde varlık da ağır stresler karşısında ruhsal sıkıntılar yaşayacaktır, onun da insan ilişkiselliği alanlarında karşılıklı ilişkilerin açmazları nedeniyle yaşayacağı sıkıntılar olacaktır. Ama bu durum, bilinçaltında yapılanmış ve bilinçaltına kaydedilmiş bir nevroza gönderme içermez ve nevrotik bir tablo da değildir.

Günümüzde psikanalizin ve psikiyatrinin sahtekarlığı nedir o zaman? Yanıt şudur: Eril kültürün öznelerinde yapılandırılmış ve adeta veriliymiş gibi ön kabul gören nevrotik patoloji, kültürün yapısı değiştirilip aşılabilecekken bu seçenek hiç gündeme getirilmez yani bataklık kurutulmaz. Çünkü sözü edilen bu sözüm ona tedavi tekniklerini uygulayan bu sektör kitlenin bu genel hastalığından parasal anlamda beslenmektedir de ondan.

42. Dil dışı ve dil öncesi düşünme kiplerimiz… Bu ifade ile şunları kastediyoruz: Sezgilerimiz, örüntü beynimiz, algılarımız ve tüm emosyonel dünyamız yani dile gerek duymayan ama kendini bize eksiksiz anlatan bu ruhsal ve duygusal süreçlerimiz… Bunlar ana dilden önce gelir ve onun üzerinde yapılanmış bir üst dildir. Bu nedenle terapilerde bu alanların onarımı çok önemlidir ve önceliklidir. Yani böyle olmalıdır. O zaman konuşmaya dayalı

Lacancı terapi bu açıdan tartışmaya açılmalıdır. Kısacası Lacancı terapi bu işin üst katman boyası gibi görünüyor.

Küçük çocuğun ruhsal alanları dil dışı etkilenmeler üzerinden ve konuşulan dile hiç gerek kalmadan bakışlardaki imalarla zaten kastre ediliyor. Bu nedenle kastre edilen emosyonel alanların yine empati yaklaşımları üzerinden uygulanacak terapi etkinlikleri ile de iyileştirilmesi gerekir.

43. Nesne ilişkilerinin iyi geçmiş olması (ağır cinsel kastrasyonların işletilmemiş olması) OGP'nin açığa çıkmasını kolaylaştırır. O zaman OGP'nin açığa çıkması için öncelikli olarak geçmişe dönük nesne ilişkilerindeki ve cinsel kastrasyonlardaki kalıntı ve pürüzleri onarmaya dönük bir terapi sürecinin işletilmesi gerekir

44. En başarılı psikoanalitik tedaviler bile bir zaman sonra mevzi kaybeder (OGP terapisini kastetmedim). Bunun üzerinde çok ciddi düşünmek gerekir. Bu durum, hayatımızın başlangıcında bize aşılanan telkinlerin nasıl inatçı bir karakterde olduğunu gösterir.

45. Çocuklukta bastırılan cinsellik (Ödipal dönemde bastırılan) bu sefer yanına yetişkinliğin bastırılmamış cinselliğini de alarak ve her ikisi de kastre edilmemiş potansiyellerini tekrar geri kazanarak analiz ortamındaki aktarımlarda bir iyileşme imkanı olarak boy gösterirler. Çünkü danışan, sürece cinsel suçlu özne olarak katılır ve şunu biliyoruz ki terapi ortamında geçmişin cinsel suçluluk duygularının ifşası, danışanın bastırılmış tüm cinsel arzularını patlatır. Bu, her zaman danışan açısından bir iyileşme umududur.

46. Geçmişteki ensest suçluluğu duyguları terapi süreçlerinde cinsel aktarımı tetikler.

47. Terapileri ya da psikanalizi süre olarak bu kadar uzatan, danışan öznenin defanslarındaki inatçılık ve dirençtir. Ama bu durum, analistin ya da psikiyatristin cebini doldurmaya yeter de artar bile. Bu nedenle psikanalizin yıllarca sürmesi gerektiğini söyleyen yaygın söylem aslında ekonomik bir tuzaktan başka bir şey değildir. Bu tablonun arkasında yani dirençlerdeki gücün arkasında yine de ayrı bir durum olarak kültürün kod yazılımlarındaki büyük basıncı (kültürün eli sopalı bekçisini) ve baskıyı da görmemiz gerekiyor. Yine kastratör kültürün bir hastalığı ile karşı karşıya geldik.

48. Histerik kendisinden öyle kaçar, öyle saklanır ki onu kendisine tanıtan doktoruna düşman olur.

49. Psikanalizde aktarımın ortaya çıkması hem beynin plastisitesini kanıtlar hem de libidinal füzyonu ve onun vital kaynaklarını yeniden hayata davet etmenin imkan dahilinde olduğunu kanıtlar. Bu tespitler bize ruh sağlığının yeniden sağlıklı olarak inşası için çok yüz güldürücü fırsatlarımız olduğunu gösterir.

50. Annenin bebeği libido ile yükleyen bakışı terapi süreçlerinde de işletilmelidir. Tabii terapist böyle bir potansiyele sahipse.

51. Bilinçaltındaki yasak düşüncelerin değil, yasak arzuların bilincine, farkındalığına vararak onlarla yüzleşmek ve böylece bu yasak arzulara bağlı suçluluk duygularının tansiyonunu düşürüp sönümlendirmek şifayı mümkün kılar.

52. Birçok anksiyete tepkisinin temelinde ağırlıklı olarak rezil kepaze olma kaygısı, harekete geçirici motor bir güç şeklinde vardır. Bu kaygıların bileşenleri olarak kastrasyon kaygıları, Ödipal suçluluk kaygıları, ensestüel eğilimlerin yol açtığı bilinçaltı ağır suçluluk duyguları ve ceza görme beklentileri ve aynı yoğunlukta ve içerikte olmak üzere homoerotik taleplerle ilgili bilinçaltı yoğun çatışmalar, prestij kaybetme korkuları ve benzerlerini sayabiliriz. Kişinin kendi ruhsallığının derin katmanlarındaki bu çatışmalara rağmen görünüşteki sakin tavrı, bilinçaltındaki aktif çatışmaların etki gücünü ortadan kaldırmaz. Yani sondaj çalışması bilinçaltı alanın sağaltımına yönelik olmalıdır. Özetle nevrotik kişinin görece sükuneti ruhsal sağaltıma denk gelmez. Devam edersek: Bilinçaltındaki bu yoğun çatışma kümeleri aynı emosyonel yükü koruyarak güncel nevrotik çatışmalarda görünür hale gelir. Yani şunu anlamamız gerekiyor: Örneğin bir panikatak nöbeti, bilinçaltındaki bu anksiyete yoğunluğu ile eşdeğer bir emosyonel yüke sahiptir. Yani sözünü ettiğimiz bu bilinçaltındaki çatışmalar kendi çıplak halleriyle değil yansıdıkları ve eklemlendikleri ikame çatışmalara bürünerek ortaya çıkarlar. Böylece asli ve özgün çatışmalar kendilerini gizlemiş ve ikame temsillerinde nevrotik semptomlar olarak görünür hale gelmişlerdir. Bu yüzden onların çözümlenmeleri ve onlardan kurtulmamız oldukça zordur.

53. Bugünkü psikoterapi ya da psikanalizin ruhsal sağaltımdan anladığı şey insanın bozulan nevrotik dengesini yeniden nevrotik eksende tesis etmektir ama sahih anlamda bir şifaya kişiyi ulaştırmak, onların akıllarından geçmez. Biraz daha açarsak şunları söylememiz gerekir: Nevrotik özne kendi stabil nevrozunda aslında dışardan bakıldığında sanki bir denge halindeymiş gibi görünür. Bu nevrotik denge asla ruhsal sağlık anlamına gelmez. Terapi ya da psikanaliz bir biçimde sarsıntıya uğramış bu donmuş dengeyi yeniden tesis etmeyi sağaltımın kendisi sanıyor.

54. Genital alan psikiyatrinin de psikanalizin de merkezi odağıdır (olmalıdır).

55. Kastrasyonların bir sonucu olarak bilinçaltında yapılandırılmış ve tatmini asla mümkün olmayan cinsel açlık, tüketim ekonomisinin temelidir. Bu açıdan baktığımız zaman Willhelm Reich'ın neden günümüz psikanaliz ve psikiyatrisinde görmezden gelindiğini anlamış oluruz. Burada bir şeyi daha anlamış oluruz: Günümüz psikoloji, psikanaliz ve psikiyatrisi tüketim ekonomisiyle iş birliği halindedir. Ya da özgürleşmiş cinselliğin ve kısıtsız cinsel tatminlerin ne olduğunu bu alanlardaki uzman kadro hiç bilmez. Yani sağaltım bekleyen bir yığın umutsuz insan, bu yetersiz ve aslında kendileri de hasta olan bu uzman kadroya muhtaç.

56. Geçmiş kod yazılımlarındaki yanlışlar düzeltilerek yanlış yazılımların yarattığı anksiyete, tansiyonu düşürülüp etkisiz hale getirilmelidir.

57. Savaş ya da kaç tepkisi organizmanın hayatta kalma refleksidir. Bütün canlılardaki bu verili tepki normal sınırlarda son derece makuldür. Ancak insanda bilinçaltında kodlanmış kastrasyon tehditleri bu çifte tepkinin dejenerasyona uğraması sonucunu getirir, onu nevrozun ana kaynağına çevirir. Bundan sonrasında kişi ya kaçınma ya da saldırganlık içeren nevrotik tepkiler

geliştirecektir. Formülasyon şudur, yani nevrozun formülasyonu: Kaçma ya da savaşma refleksine kodlanan kastrasyon tehditleri nevrozun temel dinamiğidir.

58. Hayatınızın son anlarında neleri yapmamış olduğunuz için pişmanlık duyardınız? Listeleyin. (Nevrotik öznenin pişmanlık listesi)

59. Çocukken çevremden gördüğüm sevgi, ilgi ve ihtimamı yetişkin yaşımda da bekliyorum. Tam bir saflık ve tam bir şaşkınlık.

60. Ruhsal bir travmanın ya da yanlış bir kodlamanın sağaltılması, olayın hatırlanması ile değil duygu yüklerinin yani emosyonel yüklerinin açığa çıkarılarak boşaltılması ile mümkündür. Yani diyelim ki EMDR ile… Bu yaklaşımın bir teknik olarak terapi seanslarında uygulanması sanırım sonuç verebilir.

61. Freudyen psikanaliz sürecinde ya da genel olarak terapilerde canlanan cinsellik kapıdan kovulurken, benim OGP sağaltımı anlayışımda kişiyi canlandırması için hayata davet edilir. Wilhelm Reich'ın hakkını da yemeyelim. İlk uyarı ondan gelmişti…Devam edelim: Ancak şu notu ilave etmemiz gerekir: Terapist kendi cinsel özgürlüğüne ve eksiksiz cinsel haz yaşama kapasitesine mümkün olduğunca en yakın noktada bulunmak zorundadır. Çünkü danışanın cinsel dünyasını onaracak eşcinsleşme süreci, (yani aynı cinsiyetler arası modelleme süreci) terapistin bu potansiyeline sıkı sıkıya bağlıdır.

62. Ödipal kastrasyonlarla, ensest suçlamalarıyla, homoerotik eylemlere getirilen suçlamalarla ve daha binlercesi ile yani binlerce suçlamalarla kendini sürekli suçlu hisseden insan, hem kirletilmiş bir cinsellikte var olacak hem de ruhsal huzurunu ebediyen kaybedecektir. Bu insanlara istediğiniz kadar meditasyon yaptırın, istediğiniz kadar sözüm ona mutluluk eğitimleri verin asla sağlıklı bir sonuca ulaşamayacaklardır. Savaş işin başında saçma sapan bir eğitim ve saçma sapan bir kültürün uygulamaları nedeniyle kaybedilmiştir. Yukarıda sözü edilen suçluluk kayıtları öylesine derinlere kaydedilmiştir ki oradan sökülmeleri son derece zordur. Öte yandan hayatımızın sonraki dönemlerinde çeşitli kusurlarımız, başarısızlıklarımız bu ilk suçluluk duyguları da üstlerine yüklenerek canımızı çok acıtacaktır. Yani güncel hayatımızda durumlarla orantısız panikler yaşamamızın sebebi, hep bu ilk suçluluk duygularının, güncel çatışmaların üstüne eklemlenmesi yüzündendir.

63. Çıplak bedenin ılık su ile ya da esen rüzgârla temasında ya da bir masaj uygulamasında, anne bebek ilişkisinin çıplak beden temaslarında yaşanan füzyon bağı tekrarlandığı için kişi kendini çok rahatlamış ve canlanmış, dünyaya adeta yeniden gelmiş gibi hisseder.

Terapide ise bu etki anne ikamesi olmayı başarabilen terapistin danışan ile ilişkisinde, sembolik bir ilişki olarak son derece başarılı işler. Terapinin yüz güldüren sonucu böyle bir süreçte kolayca elde edilir.

Şu notları da yazarak devam edelim: Özne ensest yasağına bağlı travmalar nedeniyle nevroza yakalanmış ve hastalanmıştır. Ruhsal dünyası bu yüzden sakatlanmıştır. Mademki o ensest yasağı nedeniyle rahatsızlanmıştır tedaviye de ensest yasağının iptali ile başlanmalıdır. Ensest yasağı özne ile karşı cins ebeveyn arasında kurulan bir yasaktır. Bu nedenle terapide, ensest yasağı üzerine konulan yasağın kaldırılması, öznenin karşı cinsle ilişkisindeki sıkıntıları

ve orgazmının üzerine konulan blokajları kaldıracaktır. Terapideki öznenin bilinçaltı, her ikisi de hemcins olsalar dahi terapisti karşı cins ebeveyn olarak algılamaktadır. Bu yüzden öznenin terapideki cinsel rotası heteroseksüelliğin güçlenmesi yönünde gerçekleşecektir. Özetle terapötik ilişki eninde sonunda sembolik bir ensest ilişkidir. Bu yüzden geçmişte ensest ilişki üzerine konulan yasakların terapideki iptali özneyi daima iyileştirecektir.

Şunu da bilmemiz gerekiyor: Terapiye giren öznenin ensest arzusu ve cinselliği, kastre edilmemiş haliyle, tüm canlılığıyla terapi ortamında yeniden belirir. Hem bu sefer onun yetişkin cinselliğinin kastre edilmemiş hali ne olacak idiyse tam da o haliyle tüm potansiyeli ile ortadadır, eşlikçidir. Bu tablo öznenin iyileşmesi için çok eşsiz bir fırsattır. Terapinin yüz güldürücü sonucu şudur: Danışanın ensest aktarımları kendi karşı cins ebeveyninden terapiste aktarıldığında danışan bilinçaltı ensest zina bataklığından kurtularak gerçekten özgürleşir. Terapinin ilerleyen süreçlerinde de danışan bu sefer terapiste yönelik aktarımlarından çözülerek özgürleşme sürecini tamamlamış olur…

Danışanın kendisine yönelik ensest ve erotik ilgisinden kaçınan ve utanan bir terapist, terapi sürecini sabote eder. Bu işi hemen bıraksın.

Danışanın burada sözü edilen teknik bilgiye bilgi düzeyinde vakıf olması, sürecin bilinçaltı işleyişini etkilemez.

64. Terapist şu alanlarda danışan üzerinde sağaltıcı bir etki yaratabilmelidir: 1.Ensest suçluluğu ve utanç duygularını iptal edebilmelidir. 2. Ödipal dönem kastrasyonlarını iptal edebilmelidir. 3. Danışanın homofobisini ortadan kaldırabilmelidir. 4. Danışanın libidinal füzyon döneminin dolayımsız algı kipini açığa çıkarabilmelidir, yani danışanı, ruhsal hayatının başlangıcı olan noktadan yeniden başlatabilmelidir. 5. Danışanın orgazmında sevgi, şefkat ve erotizm eksenlerini birleştirebilmelidir, yani sentezleyebilmelidir. 6. Danışanın şiddetli duygu boşalımlarında onun yanında olarak ona cesaret verebilmelidir. 7. Terapistin kendisi bir özdeşim ve yerine göre bir eşcinsleşme nesnesi olarak yukarıda sayılan nitelikleri kendinde taşıyabilmelidir. Bu kapasiteye sahip değilse danışan üzerinde yaratacağı şifa etkisi çok kuşku götürür ya da çok sınırlı kalır. Ya da şöyle söyleyelim: Terapist bilmediği bir konuda danışana nasıl yol gösterecektir? Çünkü böyle bir terapi sürecinde bilinçaltı transferler son derece önemlidir ve asıl hedefe bu eksende yürünerek gidilir. Burada danışanın ya da terapistin bilinçli gayretleri bir işe yaramaz.

65. Meme emmek bebek için en derin füzyonel bağdır ve en derinlikli (anne ile ilişki kurma bakımından) en anlamlı ilişki kipidir. Daha doğrusu bebekler için en derinlikli varoluşsal anlamın ifadesidir. Aşıkların öpüşme talebinde de tekrarlayan ve gündeme gelen, bu eski bağı yeniden hayata kazandırma güdüsüdür. Terapide OGP'ye geçmekte olan öznede bu arzu hiçbir örnekle kıyaslanmayacak kadar bir şiddette ve en yoğun biçimde açığa çıkar. Danışan oral döneme gerilemiştir ve oradan aldığı taze güçlerle yeniden hayata doğacaktır.

66. Yakınlık etkisi ve mahremiyet paylaşımı birincil anne bebek ilişkisi kipini yeniden harekete geçirir, ilk ilişki kiplerini yeniden canlandırır ve terapide güçlü bağların oluşmasına zemin hazırlar. Burada kişilerin aynı ya da farklı cinste olmaları sonucu etkilemez. Ama işleyen sürecin sonu büyük olasılıkla güçlendirilmiş heteroseksüellikte sonuçlanır Terapi bu bereketli ilişkiden yararlanabilmelidir.

67. OGP analizine giren kişi, analize, gizli ensest gündemi ile gelir ve bütün bu gizli gündemin eyleme aktarılmak istenen içeriklerinin muhatabı ya da partneri olarak analistini görür. Yani şifanın adresi, analizdeki kişinin analiste yönelik gibi görünen ensest arzu ve projelerinde içerilmiştir. Bunların bilinç alanında görünür ve fark edilir hale gelmesidir ki danışanın artık kastrasyon korkularının ötesine geçerek şifaya erişmesini sağlayacaktır.

68. Emosyonel kayıtları iyileştirmeden fikir ve tutumların değiştirilmesi kişiyi içsel anlamda özgür kılmaz. Bunun için bilinçaltı tutsaklıklardan özgürleştirici analizlerle kişilerin kurtarılması gerekir. Tabii ki fikir ve tutumların sureta değiştirilmesi yine de bir şeydir ama bizi nihai olarak kurtuluşa eriştirmez.

69. Nesne ilişkilerinin ruhsal yapının bütünlüğünde yarattığı tahribat şimdilik bir kenara bırakılmak koşuluyla, ruhsal bütünlük, OGP hayata davet edilmedikçe mümkün görünmüyor.

70. Özgün ilk nesnesine boşaltılamamış öfke, süreğen mutsuzluk ve çatışmaların temel nedenlerinden biridir. Yani bozulmuş nesne ilişkilerinin sorumluları ile yüzleşmeyi kastediyorum. Sorun annende mi babanda mı git yüzleş ve öfkelerini anlat.

71. Geride artık bırakmamak üzere libidinal füzyon doyumu, çözümlenmiş Ödipal dönem karmaşası, çözümlenmiş kastrasyon karmaşası, geride bırakılarak aşılmış homofobi ve elbette heterofobi, geride bırakılmış ensest suçluluğu duyguları, tabii çözüme ulaştırılmış ve düzeltilmiş nesne ilişkileri, bağımsızlaşmanın, ruhsal özgürleşmenin ve ruhsal şifanın temel şartlarıdır. Şu noktayı önemle belirtmek gerekir: Aslında pek çok insan libidinal füzyon dönemini aşağı yukarı doyumlu yaşamıştır. Ancak Ödipal dönem kastrasyonları ve ensest suçluluğu duyguları ve diğerleri kişiyi libidinal füzyon bağlarından koparark onu bu odaktan ebediyen sürgüne göndermiştir. Terapinin temel görevi, dışlandığı odakla kişiyi yeniden barıştırmak ve sözü edilen diğer sorunları aşmasında kişiye yardımcı olmaktır.

72. Terapide, yapılamayan seans çoğu kez hasta cephesinde, vakitsiz memeden kesilme anksiyetesine ve öfkesine denk de gelebilir.

73. Annenin sarmalayan sevgi kucağında yani libidinal füzyonda var olmamış bir öznenin ilerde OGP'ye açılma şansı yoktur. Eğer terapi libidinal füzyonun kucaklayıcı atmosferini yapılandırabilirse o zaman böyle bir öznenin şansı olabilir.

74. Sevgi potansiyeli hayata geçmemiş bir insanın cinselliğinden hayır gelmez. Ama sevgi potansiyelinin hayata geçmesi de bu alanda her şeyin halledilebildiği anlamına gelmez. Yani ilave olarak çeşitli vesilelerle sözünü ettiğim diğer beş altı eksende de çatışmaların çözümlenmesi gerekiyor.

75. Her türden kastrasyon, ruhsal patolojilerin temelinde bulunur. Zaten kastrasyonun kendisi başlı başına bir travmadır. Bu nedenle psişik tedaviye kastrasyonların çözümlenmesi ve kişilerin bunların baskısından kurtarılması ile başlanmalıdır.

76. Öznenin kastrasyonu, otoritenin tehditlerinden ziyade, kastratörün kendi korkularının emosyonel olarak özneye aktarılması ve böylece bu yapının onda

tekrarlanması ile gerçekleşir. Bu nedenle terapide, kendisi kastrasyonlarından bağımsızlaşmış bir terapist son derece hayatidir. Çünkü terapi süreçlerindeki aktarımlar üzerinden terapistin bağımsız kişiliği, danışanda yeni ve bağımsız bir ruhsal yapının kurulmasını mümkün kılabilecektir.

77. OGP öznesi zaman zaman geçmiş kastrasyonların geri gelen etkilerine maruz kalabilir. Burada ne yapılabilir? Kişi OGP süreçlerine ilişkin nirengi yaşantılarını, rahatlama mekanı olarak tespit eder ve hafızada oraya geri dönüşlerle kendini koruma altına alır. Tıpkı EMDR'in güvenli yeri gibi. Ya da migren ataklarımı iyileştirmek için yaptığım uygulamalarda olduğu gibi (Çok yıllar önce 1972 yılında migrenimi böyle iyileştirmiştim)

78. OGP korkusunun ardında kastrasyon korkusu ve kaygısı sırıtır. Ayrıca şu da var: Yoga OGP'yi açar mı? Diğer terapi ve beden teknikleri, Reich'inkiler de dahil olmak üzere böyle açıcı ve özgürleştirici bir etki gücüne sahipler mi? Böyle bir etki güçleri elbette yok ve literatürde de böyle bir örneğe rastlamadım. Şunu bilmekte kesin yarar var: Çözüm orgazmik OGP terapisidir. Çünkü ergenlikte açığa çıkacak olan OGP potansiyeli, daha Ödipal dönemin girişinde bastırılmıştı.

79. EMDR, büyüklü küçüklü travmalar üzerinde sağaltıcı bir etki yaratabilir. Ama ruhsallıktaki boşluğu ve sevgiye açlığı giderebilir mi? Burada güvenilebilecek tek ilişki kipi terapötik aşk ilişkisidir (sevgi ve güven ilişkisi).

80. Libidinal füzyonun tüm sevgi zenginliği, kastratör kültürün bataklıklarında en derin katmanlara gömülür. Buna rağmen onu geri alma umudu her zaman vardır ve geri alınır. Öyle olmasaydı şahsi olarak yapılandırdığım OGP terapisini başarıya ulaştıramazdım.

81. Zehirli füzyon, libidinal füzyona dönüşmek için kendisini uyandıracak ve kendisine temas edecek eli sabırsızlıkla bekler.

82. Geçmişteki kastrasyon travmaları çözülmeden güncel travmalar çözüme eriştirilemez.

83. Farkındalık içinde korkunun aşılması travmayı iptal eder. En azından bende böyle oldu.

84. EMDR ile travmalar tedavi edilebilir. Ama aynı uygulamayla bebeklikten itibaren başlayan nesne ilişkilerindeki arızalar tedavi edilemez (EMDR'nin sınırlarını konuşuyoruz). Danışan, oral döneme çekilerek ve oradan başlanarak sağaltılabilir.

85. Homofobi, kastrasyon kaygıları, ensest suçluluğu duyguları ve Ödipal dönem çatışmaları ve maruz kalınan diğer tehditler çok ciddi travma kaynaklarıdır. Bunların tedavisinde TSSB tedavi ve tekniklerinden de yararlanılabilir (mi?) (Sadece soruyorum).

86. OGP korkusu, ilk kastrasyon dehşetlerini yeniden deneyimleme ihtimali (daha doğrusu kesinliği) nedeniyle özneyi alabildiğince korkulara salar. Bu nedenle OGP tedavisi yani orgazmik terapi, aşılması son derece güç zorluklar içerir.

87. Kastratör ataerkil kültürlerin erkeklerinde yaygın olarak gözlemlenen penetre edilme korkusu, kaygısı ve fantezilerinin arkasında, kendisinden korkulan dehşetengiz bir baba imgesi vardır. Yani baba, delici ve tehditkar bir korku figürü olarak algılanır ve erkeklerde pasif eşcinsellik korkularının esas kaynağıdır. Bu kaygılar ancak anaç bir baba ile özdeşleşildiğinde aşılır. Bu arada yaratılmış korku odaklarının sanal yapılar olduğunu hatırlatalım. Özetle bir bardak suda fırtınalar kopartılmıştır. Kastratör ataerkil kültür böyle saçmalıkları çok yapar.

88. Anorgazmik ve anhedonik bir cinsel terapist kimi kurtarır, kime ne yararı dokunur ve ne kadar bir bilim insanı sayılır?

89. E…'in (bir arkadaşım) gönderdiği son mesaj, danışanın sağaltımı için terapist-danışan ilişkiselliğinin ilk anne bebek odağı düzeyindeki gibi güçlü biçimde yapılandırılması gerektiğini bize gösteriyor.

90. İnsanda, Reich'in sözünü ettiği tüm zırhlanma çeşitleri, danışanın geçmişteki muhataplarının davranışsal, sözel ve bunlara eşlik eden emosyonel kodlamaları ve uyguladıkları kastrasyonlarla birlikte yapılanır. Öyleyse sağaltım için, Reich'in uyguladığı masaj tekniklerinden önce, sözünü ettiğimiz kodlama ve kastrasyonlarla danışanı yüzleştirerek onu bu zırhlanmışlık tutsaklığından psişik düzlemde özgürleştirebiliriz.

91. RUHSAL TERAPİ'nin özü artık çok basittir: Kişideki kayda geçmiş ve abartılmış tüm korku odaklarının, kaygı ve anksiyetelerin temizlenmesi. Diğer arızalı nesne ilişkilerinin onarılması ve travma odaklarının onarılması... Burada rezerv olarak ruhsallığımızda bulunan korkuları yani yaşamın hizmetinde olan korkuları konu dışında bırakıyoruz. Terapide sağaltılacak korku odakları nelerdir? Kastrasyon kaygıları, homofobi, ensest suçluluğu duyguları, Ödipal dönem kastrasyon ve korkuları, korkulan baba figürü ve diğer korku figürleri. Çeşitli utanç temaları... Ayrıca içe atılanların (öfke, korku, aşk, nefret, cinsel arzular ve benzerleri) boşaltılması gerekir. Çünkü ifade edilemeyen, edilmeyen her duygu ve düşünce bedel ödeterek geri döner.

92. OGP'den duyulan korkunun sebepleri arasında, zehirli füzyon kastrasyonları da vardır.

.

93. Doğru yaşam, bir anlamda da OGP öznesi olmak, sağlıklı bir beynin ve ruh sağlığının temelidir. Korku ve anksiyetelerden arındırılmış bir yaşam yani doğru yaşam hayata geçirildiğinde, beyin ve ruh sağlığı nedir sorusu gündemden kalkar.

94. Psikozun kökeninde, zehirli füzyonun eşlikçileri olarak yoğun anksiyete ve korku odaklarına kesinlikle rastlayacağız. Sağaltım bu anksiyete ve korku odaklarının boşaltılması ve yatıştırılması ile ilgili görünüyor ve tabii hastanın da yalana dolana kaçmadan terapistle iş birliği yapmasını zorunlu kılıyor. Bu, işin bir yanı… Asıl zorluk zehirli füzyonun sağaltımında düğümlenir.

95. Duyguların ve onların türevleri olan düşüncelerin bastırılması nevrozların temel sebebidir. Ayrıca bastırılan duygular gönül gözümüzü de köreltir. Eski Yunan'da duyguların kabulü samimi bir yaşam üslubuymuş.

96. Kastrasyonların tırpanladığı çocukluktaki libidinal vital seviye, yeniden aktifleştirilip geri kazanılabilir.

97. Çocukluk kastrasyonları çocukluk amnezisinin temel nedenidir. Çocukluk kastrasyonları çocuksu libidinal yatırımların vital seviyesini budadığı için bunlara bağlı anı kümelerini de bastırmaktadır. Bu ne demektir? Eğer kastrasyonlar iptal edilebilirse çocukluğun birçok anılar kümesine erişmek mümkün hale gelir. Demek ki kurtarılacak libidinal vital boyut çocukluk amnezisini büyük oranda iptal edecektir.

98. Öznenin geçmiş olaylara ilişkin yorum ve kayıtlarının birer yanlış ihbar oldukları şeklinde bir yoruma erişilirse, danışanı travmaların kıskacından kurtarmak mümkün hale gelebilir.

99. Dil öncesi küçük bir çocuğu etkileyecek travmatik durumlar neler olabilir? Bu çocuk belli ki bu dönemde sözel mesajların travmalarından etkilenmeyecektir. Bu çocuğun temel duygusal, ruhsal, bedensel ve güvenliğe bağlı ihtiyaçları vardır. Yatıştırılması gerekmektedir. Sevildiğini hissetmesi gerekir. Bu gereksinimlerin karşılanmaması onda travma yaratır. O zaman dil öncesi dönemde travmalara maruz kalmış kişilerin terapisinde ilerlenmesi gereken eksen açıklığa kavuşur: Bu nedenle terapist libidinal füzyon eksenini ustalıkla inşa etmek zorundadır. Aslında terapist bilinçli olarak amaçlamış olsun ya da olmasın her terapi sürecinde libidinal füzyon dönemi yeniden tetiklenmektedir. Buna "kısmet ayağa kadar geldi" dense yeridir. Hatta aslında her terapi süreci için belli oranda bu sürecin tetiklenmesine ihtiyaç vardır. Sadece emosyonel eksende ilerleyeceğiz diye sözel çalışmalardan uzak duramayız. Konuşmaya başladığı dönemden itibaren maruz kaldığı travmalar itibariyle danışanla yürütülecek terapilerde elbette sözel müdahaleler de son derece önemlidir. Eğer üç yaşından önceki döneme ait travmalar danışan tarafından hatırlanabiliyorsa bu durumda sözel müdahaleler sürece elbette eklenmelidir. Şu notu eklemekte yarar var: Dil öncesi dönem yani onun libidinal füzyon boyutu, çocuksu cinsel içerikleri bütünüyle kapsar. Ayrıca terapi sürecinin uyandırdığı yetişkin cinselliğini de kastre edilmemiş haliyle ayağa kaldırır. İşte böyle bir süreci götürmeye ne terapist ne de danışan cesaret edebilir. Birçok terapi sürecinin yarı yolda kalmasındaki en büyük sebep budur. O zaman Freud gibi şunu demeliyiz: "Cesaret, cesaret, cesaret." Ama Freud işaret ettiğim boyutu gerçekten görerek böyle söylemedi, o tatlı su terapilerini kastederek bu öneride bulundu.

100. Oral dönemin libidinal füzyon kipi, sonradan yerini aynı dolulukta, geleceğin aşk, grup, arkadaşlık, ortak vizyon ilişkilerine bırakabildiğinde anlamlı bir hayat yaşamış oluruz. Ne var ki libidinal füzyon döneminin bu bereketli imkanlarının yolu Ödipal dönem kastrasyonları üzerinden kesintiye uğrar. Bu dönem (oral dönem), aynı yoğunlukta terapi ilişkilerinde de yapılandırılabilirse o zaman ruhsal sağaltımdan yüz güldürücü sonuçlar alınabilir.

101. İnsanlara şunu anlatmak lazım: Gıda sektörünün size aktardığı kimyasallardan arınmak için detoks uygulamalarına hazırsınız. Ama bir kültürün size aktardığı bilinçaltı zehirleri muhafaza etmek için adeta çaba harcıyorsunuz. Burada durumu dıştan enjekte edilmiş bir rahatsızlık olarak değil kendi kişisel hastalığınız ya da özellikleriniz gibi görüp nevrozlarınızı savunuyorsunuz. Onlardan arınmanın en mantıklı tutum olduğu aklınıza gelmiyor.

102. Sansüre uğrayan ruhsal malzeme bilinç alanı bakımından bilinçaltı bir içeriktir. Ama aynı ruhsal malzeme, bilinçaltı öznenin kendi bilinçli farkındalık alanındadır. Bu yüzden sansür söz konusu olduğunda, daima bilinçaltı tarafından yönetiliriz. Şunu bilmemiz gerekiyor: Biz bilinç alanında yaşarız. Bu nedenle bilinçaltı içeriklerin sürekli bilinç alanına taşınıp orada deneyimlenmesi ve bilinç alanının bilinçaltı içerikleri kendi içine alarak genişlemesi gerekir. Eninde sonunda terapinin asli amacı, deneyimleri bilinç alanında mümkün hale getirmek olmalıdır. Eğer geçmiş anılar bilince getirilemiyorsa bu konuda fazla ısrar etmeden, danışan kaçtığı, korktuğu her şeyi yaşamaya ve deneyimlemeye ve bunların fantezisini kurmaya davet edilir. Yani ihlal denemelerinin kuralları uygulanır, danışanın beden ve ruhsal kayıt tarihi açığa çıkarılmaya çalışılır.

103. 31 Aralık 2018 gecesi İstiklal Caddesi'nde içinde bomba olduğu sanılan bir çanta nedeniyle insanlar paniğe kapılıp kaçışmışlar. Sonradan anlaşılmış ki çantada hiçbir şey yokmuş. Yani ortada bir yanlış ihbar söz konusu. Tıpkı buradaki gibi hayatımızdaki birçok problem çoğu kez yanlış bir ihbardır ama bize eni konu çok sorun yaşatır. Geçmişten gelip bizi sıkan birçok problemimiz böylesine yanlış ihbarlar olarak anlaşılıp değerlendirildiğinde onlardan kurtuluruz. Tabii her sorun için bunu kastetmiyorum ama pek çok sorun bu şekilde abartılmış oluyor. Ya da ciddi bir terapiden geçilip o sorunlar, sonunda yanlış bir ihbar olarak görülebildiğinde onların ötesine geçmiş oluruz Yanlış ihbarlara kanmamızın altından eninde sonunda geçmişin büyük kastrasyon korkuları çıkacaktır.

104. Beynin iki yaştan itibaren birçok alanında nöral bağlantıların budandığı söylenir. Oysa psikanaliz gibi hafızayı aşırı çalıştıran süreçlerde, budandığı söylenen birçok alan vital yüklülüğü ile geri dönüyor. Beynin nöral bağlantılarının budandığı tezine sığınmak ancak miskin ve korkakların bir defansıdır. Yani yaşanan kaybolmaz ve ısrarlı davetlerle geri gelir.

105. Süt paylaşım savaşları: Kardeş kıskançlıklarıyla ilgili çatışmalar için bir başlangıç noktası, travmatik bir çıkış noktası aramaya gerek yok. Kardeşin doğmuş olması bizatihi bir travma olarak yaşanmıştır. Aradan yıllar da geçse beyin geçen zamanı fark etmez ve kişiye tehlikenin halen devam ettiği sinyalini verir. Bu nedenle kardeşler arası çatışmalar sona ermez. Ancak terapötik sürece girmiş olanlarda kardeş kıskançlıklarının bu yıkıcı etkileri önemli ölçülerde azaltılabilir.

106. Eşcinsel düşmanlığı ahlaki bir tepki olmaktan ziyade, sinsi eşcinsellerin kendini gizleme stratejisi olarak ortadadır. Ayrıca toplumun çok büyük bir kesimi şu ya da bu düzeyde ve yoğunlukta eşcinsel algı ve hissiyattan pek de uzak değildir. Bu yüzden kendini gizleme stratejisi toplum genelinde çok yaygın olarak eşcinsel düşmanlığıyla sonuçlanır. Bu tespitimle dünya genelinde erkeklerin terapilere girmekten kaçınmalarının temel nedenlerinden birini açıklamış oluyorum. Çünkü kişi bu yanıyla da yüzleşmek zorunda kalacaktır. Aslında korktuğu kadar bir durum da ortaya çıkmayacaktır. Homofobi eril ruhsallığının tosladığı yerlerden biridir.

107. Jouissance, Lacan'ın iddia ettiği gibi öyle bedenden akıp gitmez ve sadece bir kısmı da genital alanlarda, şehvet bölgelerinde tutunur diye bir tez ileri süremeyiz. Jouissance bir yere gitmez, bastırılır sadece. Bu tezin doğruluğu mistik yaşantı kiplerinde ve doruk deneyimlerde Jouissance'ın bir geri dönüşü olarak ortaya çıktığı gibi OGP öznesinin her orgazm deneyiminde de yaşantılanır.

Cinsel bölgelerde açığa çıkmadan bastırılmış olarak kalan Jouissance, nevrozlar üretmek üzere orada mevzilenmiş ve kümelenmiş demektir. Kilit altında tutulan Jouissance'ın geri kazanılarak hayata iade edilmesi gerekir. Not: Jouissance, Lacan literatüründe "eksiksiz tam haz" ya da "sonsuz haz" gibi varsayımsal anlamlar içerir. Ama biz biliyoruz ki o varsayımsal değil gerçeğin tam da kendisidir. Yani analistler hayata geçiremedikleri bu potansiyel için "varsayımsal" deyip çıkmışlardır işin içinden.

108. Genital alan erotik hazların yanında libidinal füzyonun akım ve aktarımlarını da arar. Öznenin kendisi zehirli füzyondan geliyor olsa da genital hazzın bütünlüğüne yani libidinal füzyona da yönelik bir eğilimi vardır. Bu durum bize terapinin belki de en umutsuz öznede bile şifa verici umudunu kanıtlar. Böylece gerçek bir onarım terapisine açılan yolun başında olabiliriz. Yani en umutsuz kişi bile verili bir program ve nesnesini bekleyen arketip gereğince libidinal füzyonla bütünleşmenin peşindedir.

109. Bende tam olan bana dışarıdan verilemez. Psişede kayıplar başladığında dış kaynaklardan telafi edici, yani gereksinim giderici arama süreçlerine gireriz. Tam bu noktada terapi için büyük bir şans görüyorum.

110. Şeytana tapma ayinlerinde ya da benzeri törenlerde görünür hale gelen tüm sembol ve figürler, kayıp cinsel hazların üzerinden üretilmiş agresif sembollerdir. Bu nedenle Satanistlerin ya da bu şekildeki tarikat mensuplarının evvela kayıp cinsel hazları bakımından tedavi edilip agresyonlarından kurtarılmaları gerekmektedir.

111. OGP terapisinde terapist, danışanın libidosunu çağrışımlarla tetikleyerek harekete geçirmelidir. Bu müdahale sağaltımın %50'den fazlasıdır. İlave olarak terapistin OGP öznesi olması da öbür %100'dür. Bu matematiğe benim aklım ermedi.

112. Küçük çocukta kastrasyonlardan geriye öfke, hayal kırıklığı ve çok güçlü fantezi etkinlikleri, reaksiyon formasyon tepkileri kalır. Devamında küçük çocukla yetişkin arasında bir iktidar mücadelesi sürüp gider. Yani küçük çocuk kastrasyona gönül rızasıyla evet dememiştir. Bunun etkileri kastrasyon odakları onarılmadıkça ömrümüz boyunca devam eder.

113. OGP'deki kısıtlanmalar mı ruhsal rahatsızlıkları yaratıyor yoksa kastrasyonlar bu ruhsal rahatsızlıkları ve beraberinde OGP'deki kısıtlanmaları mı yaratıyor. Elbette problemin asli nedeni kastrasyonlardır. Öyleyse terapide temel strateji kastrasyonların iptaline yönelik olmalıdır.

114. OGP terapisinde kimseye öncelikli olarak bir teşhis konulmaz. İlk ve en temel hedef, kişilerin cinsel yönelim ve tercihleri ne olursa olsun öznenin maruz kaldığı orgazmik haz kısıtlanması engelini ortadan kaldırmaktır. Bundan sonrasında özne kendi yolunu bulacaktır ve terapi sürecinde onun ikinci ya da üçüncü planda kalan problemleri ile ilgilenmeye bu aşamadan sonra başlanabilir. O da danışan izin verdiği ölçüde gündeme alınır. Ama gündeme alınmadığı zaman da tam bir iyileşmenin olamayacağını söylemeye gerek yok.

115. İnsan ruhsallığında, ilişkisellik içinden verilememiş olanlar kimyasal ajanlarla verilemez. Yani bu durumda psikoterapinin, psikiyatrinin ilaçla tedavisi

çok tartışma götürür. Terapi ilişkisi muhakkak ki ilişkisel olmak zorundadır bu yüzden.

116. Orgazmik terapi süreci doğru işletilirse, güncel sevgi ve aşk nesnesi ile beden temaslarında da danışanda libidinal füzyon hayata doğar. Bu bize şunu gösteriyor: Kaç yaşında olursak olalım bedenimiz dil öncesinin vital zenginliklerine erişme kapasitesine her zaman sahiptir, ancak kastrasyonlar iptal edilebilirse…

117. Enerjisini libidinal füzyondan alan ve Ödipal kastrasyonları da kırıp döken süreç açığa çıktığında adres en sağlıklı heteroseksüel yapılanmada noktalanır; hem de eksiksiz orgazm hazzında inşası tamamlanmamış mevcut heteroseksüel yapılanmaların çok ötelerinde bir inşa olarak… Çünkü libidinal füzyon süreci ister hemcins özneler arasında ister karşı cins özneler arasında açığa çıkmış olsun (terapist ve danışan ikilisini kastediyorum) süreç daima terapinin zaferi ile sonuçlanır.

118. OGP terapisinin ana çizgisi nedir? "Laf lafı açar" tekniği. Terapilerde ne konuşulursa konuşulsun konu daima gidip gidip cinselliğe ve cinselliğin bütün tarihsel aşamalarına gelip dayanacaktır. Oral dönem, anal dönem, Ödipal dönem, genital dönem yani ergenlik. Burada başarı bu süreçlerin üzerindeki bütün kastrasyonları kaldırıp bu eksenlerdeki cinselliğin serbest kalması ve üstünün açılması ile sağlanır. Zaten danışanın çağrışımları bizi bu eksenlere doğru sürükleyip götürecektir. Çünkü o zaten iyileşmek, bu yükün ağırlığından kurtulmak istemektedir. Onun bilinçaltı gizli programı ya da gündemi bu amaca erişmeye yöneliktir. Bu durumda kendisi OGP öznesi olan bir analistin işi son derece kolaydır. Tabii ki bu terapide öznenin üzerinden ensest suçluluk duygusunu, Ödipal kompleksleri, kastrasyon kaygıları ve korkularını, homofobiyi ve daha önceden saydığım diğer yükleri kaldırmamız gerekmektedir ve bu süreçte öznede açığa çıkan hiçbir cinsel eylemi, arzu, niyet ve duyguları yargılamıyoruz. Yani danışanı yargılamıyoruz, kınamıyoruz. Onda yeni suçluluk duyguları ve yeni nevroz formatları yapılandırmıyoruz.

119. OGP'nin hayata doğamayışının en önemli sebebi öznenin duygularını tümden bastıran ve kısıtlayan izolasyon ve yalıtım mekanizmasını aşırı kullanıyor olmasıdır. Bundan dolayıdır ki OGP terapisi özne üzerinde hem onun orgazmını serbestleştirici hem de bütün duyarlılığını hayata açıcı bir etki yaratır. Öyle ki böyle bir özne doruk deneyimleri yaşamaya son derece açık hale gelir. Yani orgazmın açılışı ile bu kapasitenin kazanılışı arasında dört dörtlük doğru bir orantı söz konusudur.

120. OGP'nin ortada olmayışı eril öznede nelere gönderme yapar: 1. Ödipal suçluluk duygusu 2. Ödipal'in bir sonucu olarak babaya karşı güdülen ve bilinçaltı derinliklerde sürüp giden ve görünüşte görülmeyen yoğun kin duyguları. 3. Sevgi ve nefret konusunda anneyle ilgili defterlerin kapatılmamış olması ve anneye hastalıklı bağımlılık ve örtülü öfke. 4.Ensest suçluluk duygusu ve ensest olasılığı karşısında şiddetli panik ve ensest bir fanteziye maruz kalma telaşı. Kişi bunları bilinçaltı seviyelerde yaşar çoğu kez ve farkında değildir. Ama kısıtlanmış OGP bunun şaşmaz bir kanıtıdır. 5.Ağır homofobik reaksiyonlar. 6.Orgazm anında penis ve anüs arası eşgüdümün bozulmuş olması. Yani orgazmın penisteki darbelerinin anal bölgede duyulmayışı ve bu darbelerin anal bölgede yol açtığı ritmik kasılmaların özne tarafından hissedilemeyişi. Bu durumda eril öznenin ağır

bir homofobi içinde olduğu derhal anlaşılır. 7. Bu konuyla ilgili olarak birinci ciltte uzun bir liste yazmıştım, aşağı yukarı 19 maddelik bir liste.

Yukarıda saydıklarımızın tümü öznenin bilinçaltında kümelenir ve o farkında olmadan bütün cinsel eylemlerinin tadını tuzunu kaçırmak için daimi olarak, tek saniye ara vermeden pusuda bekler. Sözünü ettiğim diğer 19 madde OGP kısıtlılığının belirtileri olarak terapide her zaman dikkate alınmalıdır. Ve ayrıca eril öznenin güldüğü ve sözünü ettiği tüm seks fıkraları onun cinsel sorunlarını yansıtan işaretler olarak okunmalıdır.

121. Aşkın dünyasında emosyonlar hakimdir. Emosyonların egemenliğinde akıl ve mantığa yer yoktur. Aşk akımlarının egemenliğinde benimsenen fikirlerin hepsi iman düzeyinde benimsenir ve bunların akli delillerle çürütülmeleri imkansızdır. Çünkü aşk, özdeşleşmelerin ve imanın mayasıdır, limbik sistemin derinliklerine işler, zaten doğduğu kaynak da libidinal füzyon alanı olması bakımından limbik sistemin derin katmanlarında içerilmiştir (öyle olsa gerek). Bu bakımdan çocukluk dünyasında kendilerine aşık olduğumuz anne babalardan aktarılan her şey akıl ve mantık tarafından çürütülemeyecek iman prensipleri olarak benimsenir. Bu süreç terapide işletildiğinde, danışanın anne babadan miras kalmış yanlış ihbarlara bağlı saçma saplantıları, terapistin düzeltici işlevi ile yerini kompleks yaratmayacak ve ruhsal yapıyı serbestleştirecek yeni yazılımlara bırakır (zaman gerektiren zorlu bir süreçtir) Özetle terapist – danışan aşkı (terapi süreci ve onu tanımlayan bir ifade olarak) özellikle bu eksende son derece verimli sonuçlar yaratır.

122. Anne sevgisinin bebekte idealizasyon aktarımlarını yapılandırdığını biliyoruz. Eğer bebek anne sevgisi görmemişse bile daha sonradan sahih bir sevgi gördüğünde ondaki rezerv idealizasyon aktarımları yeniden harekete geçebilir. Bu olanak insanın hayata bağlanabilmesi için eşsiz bir şifa fırsatıdır. Nesnesini bekleyen arketip olarak idealizasyon aktarımları üzerinden özne, yeni sevgi nesnesiyle toplumsal yapıya da katılma fırsatını yakalamış olur. Psikoterapide bu olanak asla değerlendirilmiyor (açıkçası böyle bir geri bildirimden haberim yok).

123. Korkuların, öfkelerin, kinlerin, kıskançlıkların, hasetlerin ve benzerlerinin yatıştırılması, dehşetlerin sönümlendirilmesi bir terapinin asli amacı olmalıdır. Özne bunların geçmişe bağlı yüklerinden kurtarılmalıdır. Aksi halde bu emosyonel yükler ömür boyu süren açık ya da örtük streslerin sebebidir. Tasvirini yaptığımız bu sonuçtan acımasız ağır kastrasyonların ve maruz kalınmış ciddi travmaların sorumlu olduğunu biliyoruz. Tabii nesne ilişkileri açısından yanlış öğrenmelerin de düzeltilmesine çalışılmalıdır. Bu arada terapistin kendisi de kopyalanması gerekecek örnek bir özdeşleşme nesnesi modelini sunabilmelidir. Özellikle OGP konusunda… Eğer terapistte böyle bir potansiyel varsa danışan bunu bilinçaltı seviyede hisseder ve bu hissiyat üzerinden terapistle arasında OGP özdeşleşmesi kurulur.

124. Açığa çıkamamış OGP'nin yarattığı terapötik engel, psikanalizin en sonunda gelip çattığı sert kayadır. Bu tespitimin psikanaliz tarihinde ifade ettiğim şekilde bilinmediğinden son derece eminim. Devam edersek: Psikanaliz bundan daha ileriye gidemez yani OGP alanına giremez. Psikanaliz tarafından yapılan ve psikanalizin gelip çattığı sert kaya tanımlaması, psikanalizin neden insanları

tedavi edemediğinin daha doğrusu neden dört dörtlük tedavi edemediğinin apaçık bir itirafıdır. Freud bunun nedenini açıkladığım gerekçeler doğrultusunda bir türlü görememiştir. Çünkü kendisi tanımını yaptığım orgazmik kapasiteyi bir türlü kendi hayatına taşıyamamıştır ve bu yüzden OGP'nin şifa verici gücüne tanık olamamıştır da ondan.

125. OGP öznesi olan bir terapist ile süreçte iken libidinal aktarımlar, danışanın seratonin ve oksitosin hormonlarını zirveye çıkartır (öyle tahmin ediyorum). Burada amaç libidinal fizyonu en sağlıklı biçimde ve işin en başından alarak yapılandırmaktır.

126. Homoerotik ya da heteroerotik kastrasyonların hepsi insanın ruh sağlığı üzerinde tam bir baş belasıdır.

127. Terapistin her türlü nevrotik kökenden beslenen cinsel talepleri, teröpatik süreci sabote eder. Yani terapist olabildiğince, hatta tam bir OGP duruşunda olmalıdır.

128. Kastrasyonların bilinçaltında kümelenmiş dehşeti, en kökensel stres nedenidir. Aslında iki türlü stres söz konusudur. Bunlardan birincisi kökensel stres ikincisi durumlara bağlı streslerdir. Durumlara bağlı stresler durumların düzeltilmesi ile ortadan kalkar. Kökensel stresler ise bilinçaltında kayıtlı kastrasyon dehşetleri ile bağlantılıdır. Bunlar bizim yasak arzu, duygu ve düşüncelerimizden kaynaklanır. Nelerdir bunlar? Ensest içerikli taleplerimiz, eşcinsel içerikli cinsel taleplerimiz, ahlaki ve toplumsal normlar açısından yasak figürlere duyulan cinsel arzu, agresyon ve her türlü yasak düşüncelerdir. Bunlara dair talepler ahlaki kaygılarla yasaklanır ve eyleme aktarılma durumlarında da cezalandırılırız. Ama bunlar daimi talepler oldukları için bilinçaltı üzerinden yaratacakları stresler de ömür boyu devam eder. Çünkü özne bilinçaltında sürekli olarak ceza beklediği için yaşayacağı kökeni belirsiz yoğun stresler bu yüzden ömür boyu sürer. Bu nedenle yüzleşmeler ya da maruz bırakılmalar üzerinden bu yasaklara bağlı, bilinçaltı dehşet algılarının yumuşatılması ya da oradaki suçluluk duygularıyla barışılması gerekir.

129. Hayati tehditler içeren durumlar hariç olmak üzere, tüm kültürel kastrasyonlara bağlı travma ve ketlenmelerin geride bırakılması sonucunu getirdiği içindir ki OGP'nin açığa çıkmasını çok önemsiyorum. Birinci türden travmalar (hayati tehditler) ise OGP öznesi tarafından zaten bir süre sonra kolayca geride bırakılabilir.

130. Resmi psikoterapinin sağaltımından ne anlamamız gerekiyor? Özneyi yeni bir nevrotik dengeye kavuşturan yeni bir duygusal zıhlanma. Bu yeni duygusal zırhlanmanın adı sağaltım oluyor ne yazık ki. Ve tabii ki yeni nevrotik duygusal zırhlanma bir süre sonra yeniden darmadağın olacaktır. Psikoterapilerin kalıcı şifayı neden bir türlü yapılandıramadıklarını böylece anlamış oluyoruz.

131. Psikanalizin tüm söyledikleri kastre öznelerin sakatlanmış ruhsal dünyaları içindir. Kastrasyonlar, özneyi 1000 parçaya böldüğünde sayıları 1000'leri aşan ruhsal patolojiler ortaya çıkar. Bu tablo, insanlığın verili ruhsal tablosu değildir. Bu sakat mantığı piyasaya sürüp duruyorlar.

132. Acı, korku ve kaygıyı yeniden yaşamama çabası terapilere girmeyi engelleyen en büyük güçtür. Bu durumda hipnoz, telkin ya da evrene mesajlar göndermek gibi saçmalıklar ve benzeri paket programlar, kişiye böylesine büyük yük altına girmekten onu kurtarma vaadi sundukları için pirim toplamaktadır ama kimse de iyileşmemektedir. Daha doğrusu bu programların ve etkinliklerin başarısızlığa yazgılı uygulamaları kişiler nezdinde tedavi gibi algılanmaktadır.

133. OKB (Obsesif kompulsif bozukluk) ritüelleri, yasak bir düşünce, duygu ya da arzuyu kilit altında tutmanın hizmetindedir. Bu bariyer yıkıldığında ortaya çıkan tablo genel olarak fobik reaksiyonlardır, bunlar da yararsız hale gelince ortaya çıkan tablo panik ataktır. OKB ataklarından sonra yukarıda saydığımız üç rahatsızlığın yeniden sönümlenmesi iyileşme anlamına gelmez. Ama umutlanmayalım, bu semptomlar kişinin kimlik örgütlenmesine uygun olarak yeniden yeniden geri gelecektir, ta ki sözünü ettiğimiz yasakların özne tarafından cesurca bir yüzleşmede ele alınmasına kadar. Bilincine varılan yasak düşünce, duygu ve arzu özneyi iyileştirir.

134. Kastrasyonun dehşet ve korkuları vahşi bir hayvanın dişleri arasında can verme korkusuna eşit bir korku düzeyinde yaşanıp bastırılmıştır. Bu gerçek, terapilerde kastrasyonların aşılması bakımından çok ciddi engeller yaratır. Eğer kastrasyonlar özne tarafından bu dehşet algısı seviyesinde hissedilmiyorsa (danışanın bu dehşet seviyesini yıkıcı biçimde algılamasını sağlamak terapistin görevidir), ruhsallık, kendini koruma amaçlı bir kapsül içine alarak emosyonel dünyasını duyarsızlaştırma yolunu seçmiştir ki artık ruhsal yapıda kurumalar başlamış, cinsel haz seviyesi alabildiğine en alt düzeylere inmiş demektir.

135. Biat ve idealizasyon aktarımlarının bebekte verili kökleri vardır. Bu imkandır ki bize terapide başarılı olma fırsatını sunar. Çünkü eğer terapist gerçekten sağaltılmış bir kişiyse danışan terapiste yönelik biat ve idealizasyon aktarımlarından bir süre sonra bağımsızlığını kazanmış olarak çıkacaktır.

136. Psikotik özne ancak libidinal füzyonun içine çekilerek ve müdahaleye oradan başlanarak sağaltılabilir (sanıyorum).

137. Söz (terapötik anlamda), getirme götürme anlamındaki işlevselliği ile frontal lobla limbik sistem arasında canlandırıcı ve diriltici taşıyıcılık, ulaklık görevi yapar. Onu bu görevde kullanırsak sözün terapötik etkisinden yararlanmış oluruz.

138. Kendini bize dayatan duygu ve düşüncelerimizden sorumlu değiliz. Direnirsek o zaman bilinçaltı defans mekanizmaları devreye girer ve onları ya bastırırız ya da karşıtlarına çevirir iz. O zaman da nevrotik semptomlar geliştiririz. Bu nedenle varlıklarından hoşlanmadığımız duygu ve düşüncelerimizi bastırmadan kabul edersek onları denetleme ve kontrol altında tutma şansına sahip oluruz. Kırmızı rengi görmenin günah olduğu bir kültürde herkesin nevroza yakalanması kaçınılmazdır.

139. "Laf lafı açar." sözünün en derin anlamı nedir? Biz bu sözün işaret ettiği yolu izlersek ruhsallığın kastrasyonlara bulaşmamış en saf en temiz haline yani en çocuksu haline ulaşırız anlamına gelir. Gerçek anlamda şifa verici terapiyi kastediyorum. Çünkü bastırılmış cinsellik, kastrasyonlara maruz kalmış cinsellik, sembolizasyonlara bulaşmış söylemler üretir. Yol tersten yürünürse bu sefer laf kalabalığının ardındaki asli, saf ruhsal çekirdeğe ulaşırız. Bu yüzden çoğu kez

her sohbet yatakta biter ya da böyle bir potansiyele gebedir. Ama tabii ki bu olasılıkların üstünü de çarçabuk örter kapatırız. Yani gündelik söylem kastrasyon gerçeğinin üzerini örtüp kapama fonksiyonu doğrultusunda yapılanmıştır.

140. Küçük çocuk ya da bebek diyelim, karşı cins ebeveyne büyük bir sevda yatırımı yapar. Terapötik ortamda danışan, bir süre sonra bu büyük sevda yatırımını analiste yöneltir. Bu nedenle analiste yönelik erotik aktarımında danışanın hem bebeksi, çocuksu erotizmi hem yetişkin erotizmi sentez halinde mevcuttur. Bunun terapi ortamında ustalıkla kullanımı danışanı şifaya (sahih anlamda özgürlüğe) götürür.

141. Libidinal füzyon erotik çekimin merkezidir. Burası cinsiyetlenmemiş bir alandır ve bu nedenle uzun süreli bakışmalarda özneler arası erotik çekim devreye girebilir ve cinsiyet farklılıkları ortadan kalkar. Beyin bu derinlikli bakışları aşk daveti ve erotik davet olarak okur. Bu da libidinal füzyonun siren çağrısı gücündeki çekim kuvvetini ustaca kullanmanın terapötik önemini ortaya koyar.

142. Eksiksiz orgazm hazzını (OGP) açığa çıkaramayan hiçbir terapi ve psikanaliz uygulamasının esasta bir önemi yoktur. Bu alanlardaki uygulayıcılar kısmi başarılarını önemli başarılar zannediyorlar. Ve bunlar cinsellik konusu sanki hiç yokmuş gibi sunumlar da yapabiliyorlar. Çünkü çok tanık oldum.

143. Kimler OGP düzlemine geçemedi. 1. Ağır homofobisi olanlar, 2. Homofobilerini aşmalarında başarılı olamadıklarım, 3. İyileşmiş rolü oynayanlar. 4.İnatçı defanslarını kıramayanlar ya da kıramadıklarım. 5.Paylaşımlarında samimi olmayanlar, sürekli yalan söyleyenler, asıl sorunlarını saklayanlar, terapiye gizli gündemlerle gelip bunları paylaşmayanlar…6. Ensest suçluluklarını aşamadıklarım ya da aşamayanlar

Annenin sevgi kucağında yapılanan libidinal füzyon, öznenin ruhsallığında mevcut değilse, özne ister erkek ister kadın olsun OGP'ye açılma şansını elde edemez. O zaman libidinal füzyonun, terapi sürecinde, terapist ve danışan arasında yapılandırılması gerekir.

144. Küçük çocuğun gözünde anne ya da baba kesinlikle "bir bilen" mevkiindedir. Terapi ya da analizde de anneye yöneltilmiş "bir bilen"lik sıfatı bu sefer analiste ya da terapiste yöneltilir. Böylece analizdeki aktarım süreci başlamış olur (yani danışan analistin çekim gücüne kapılmıştır. Ancak layıkıyla eğitim terapisinden ya da psikanalizden geçmemiş bir analist bu onurlu yetkiyi hak edemez).

145. Psikanalize göre semptom, bastırılan dürtü ya da düşünce ile bastıran güç arasındaki bir uzlaşmadır. Hasta bu durumdan memnundur ve semptomundan örtük biçimde haz almaktadır. Oysa hiç kimse semptomuyla öyle mutlu değildir. Semptomun dibine inmek kişi için ürkütücü olduğu, kaçtığı suçluluk duyguları ve diğer açmazlarıyla yüzleşmek zorunda kalacağı için semptomu ile uzlaşmış görünmektedir. Yani ehvenişere razı olmaktadır. Şunu diyebiliriz: Semptom, kişiler üzerinde ağır suçluluk duyguları üreten bir kültürün başarısızlığıdır. İlave olarak nevrotik öznede ortaya çıkan semptom, kastratör kültürün kendini öznede tekrarlayan bir hastalığıdır, daha doğrusu kültürün öznede dile gelen kendi nevrotik semptomudur.

146. Libidinal füzyon odağı üzerinden kurulan emosyonel aktarımlar, cinsiyet farkı dikkate alınmamak üzere aşkın kökenidir. Hem aynı zamanda bu süreçler gündelik hayatta hemcins özneler arasında hiç de az sayılmayacak bir oranda seyredip gider ama telaş ve panikle üstleri hemen örtülür. Ancak terapilerde analistle hemcins olan danışan, analistin süreci ustalıkla yönetmesi sayesinde bu süreçten onarılmış olarak çıkar.

147. Öyle görünüyor ki kastratör bir kültürün öznesi, semptomlar canına "tak!" etmedikçe terapiyi göze alamayacaktır. Buradan kastratör kültürlerin özneyi nasıl da tutsak aldığı sonucunu çıkarabiliriz. Ayrıca özne semptomlarını korumaya çalışırken kastratör kültürün faşizmi ile de iş birliği halindedir. Yani tacizci ile bir tür özdeşleşme hali.

148. OGP terapisti neden OGP öznesi olmak zorundadır? Çünkü gelen danışan ayna nöronları üzerinden terapisti kopyalayacağı için böyle bir mecburiyet vardır. Çünkü danışan farkında olmadan ayna nöronları üzerinden terapistin bütün ruh içi yapısını özümsemektedir. Zaten özdeşleşmeler ayna nöronları üzerinden mümkün olmaktadır. Terapi süreci hiç kuşkusuz "primat projesi"ni harekete geçirmektedir. Terapiye şifa verici gücünü sağlayan da bu imkandır. Şunu biliyoruz ki primat projesinin hayata geçmesi danışanın ayna nöronlarının sağlıklı çalışmasına bağlıdır. Ve yine biliyoruz ki "primat projesi" cinselliğin tüm içeriklerinin ve gizeminin ebeveynden alınmasını ima eder. İşte bu zorunluluklardan dolayı OGP terapisti hazda eksiksiz orgazmik kapasiteye sahip olmalıdır. O zaman şunu rahatça söyleyebiliyoruz: Terapistin sağlıklı orgazmik kapasitesi danışanın ruhsal sağlığını kurtaracaktır.

149. Kişi korkutulduğu, ürkütüldüğü, paniğe kapıldığı ne kadar kaygı odağı varsa (normali aşan) hepsinden arındırıldığı ve ihtiyacı olan sevgi ile yüklendiğinde iyileşmiştir.

150. OGP terapisi kimseye bir cinsel yönelimi empoze etme amacında değildir. Yani o bir cinsel yönelim terapisi değildir. OGP terapisi, genitallerin merkeziyetinde olmak ve ifadesini genitallerde bulmak üzere, bastırılmış orgazmik kapasiteyi, eksiksiz orgazm hazzını açığa çıkartmaya yönelik bir terapidir. Kişiler heteroseksüel de olabilir, biseksüel de olabilir, eşcinsel de olabilir. Bu yönelim kategorilerinden hiçbiri OGP terapisinin asli hedefi değildir. Yani bu terapi hiç kimseyi öncelikli olarak heteroseksüel, eşcinsel ya da biseksüel yapmayı amaçlamaz. Terapi ketlenmiş orgazmı açığa çıkarırken, cinsel yönelim, öznelerin kendi psikodinamiklerine kalmıştır.

Öte yandan OGP terapisi, geçmişlerinde, daha önceden saydığımız beş eksende ketleyeci kayıtlar bulunan normal nevrotik (NN) (ama psikotik ve sınır vakalar olmamak üzere) özneler için geçerlidir. Normal nevrotik (NN) olmayan insan grupları konusu, ciddi bir araştırmayı gerektiriyor. Yani bunlarda OGP terapisi başarılı olur mu yoksa olmaz mı? Şu husus aklımızın bir köşesinde bulunmalı: Eğer onlara bir biçimde libidinal füzyon süreci yaşatılabilirse bir başarı ihtimali olmalı diyorum.

Anne babanın yanlış tutumları nedeniyle öznenin yapılanmış kusurlu özdeşleşmeleri, eğer terapist anaç bir baba ve anaç bir anne olma fonksiyonunu yerine getirebilirse, özne bu durumda sağlıklı özdeşleşmeler üzerinden şifaya kavuşacaktır. Tabii burada yine terapistin bir OGP öznesi olması gereğini şart koşuyoruz.

OGP öznesi olan bir terapist, danışanın üzerinde yatıştırıcı, katarsistik ve çatışmalardan arındırıcı, aynı zamanda çözümleyici bir etki yaratır. Bunun da terapinin başarısında çok önemli bir rolü olduğunu düşünüyorum.

151. Bilinçaltının dip katmanlarına çökmüş ve reel tehlikelerle hiç alakası olmayan ama kültürel kodlarla bize aşılanmış olan korku, kaygı ve endişeler asıl mücadele etmemiz gereken ve ruhsal patolojilerimizi üreten temel sorunlardır. Çünkü bu korku, kaygı ve endişeler bizi bilinçaltının dip katmanlarından yöneterek gündelik hayatımızda bizi büyük ruhsal sıkıntılara maruz bırakırlar. Terapinin bu duygusal travma odaklarına yönelik olarak yapılması gerekir.

152. OGP kısıtlılığı nevrozlara yol açar mı ya da ne kadar yol açar? Pek çok nevroz çeşitlerinde OGP'de uğranılan kayıpların rolü ne kadardır? Bunu tam söyleyemeyiz. Ama tersten bir ifadeyle şunu kesin söyleyebiliriz: Nevrotik semptomların pek çoğu OGP kapasitesi geri kazanıldığında ortadan kalkmaktadır.

153. "Aşk şarkılarını bir çocuğun annesine yazdığı şarkılar diye hayal ederek dinliyorum. Bütün taşlar yerine oturuyor (E…n B…z)."

Ersin! Şimdi aklımda bir soru var: Bu aşk şarkılarını anneye hitaben mi yoksa anne arketipine hitaben mi dinliyoruz. Eğer ikinci şık doğruysa terapinin iyileştirme gücüne umut bağlayabiliriz. Çünkü geçmişteki anne iyileştirilemiyor. İkinci şıkta iyileşme süreci terapist ve danışan ilişkisine aktarılmış oluyor.

Ersin: Yukarıda sözünü ettiğimiz anne, ensest yasağı ve kastrasyon öncesi anne, daha doğrusu anne arketipi. Özetle OGP terapisinde yasaklar öncesine inilebildiği içindir ki şifa mümkün oluyor.

154. OGP açığa çıkmadıkça hiçbir terapi insanı gerçek anlamda iyileştirmiş olamaz. Çünkü onun açığa çıkmamış olması çatışmaların tümüyle çözülmemiş olması anlamına gelir ve bu durum tekrar nevrozları besleyip güçlendirir. Tabii sıradan terapilerde kısmi ve geçici başarılılar elde edilebilir.

155. Psikiyatrinin kişilere koyduğu teşhisler ata erkil kültürün, öznelerde tekrarlanan semptomlarıdır. Bu bakımdan insanlık adına evrensel bir doğruyu dile getirmezler.

156. İşin özü basit olarak şudur: Küçük erkek ya da kız çocuk cinsellik bakımından tehditler aldılar mı? Bu konularda korkutulup cezalandırıldılar mı? Çok kötü cinsel örneklere tanık oldular mı? Bunlar nelerdir ve kişi hangi kodlarla yüklenmiştir? OGP terapisi işte bu temel eksenler üzerinde yapılanır.

157. Bir arkadaşım bana şu önemli bilgiyi iletti: "Davranış bilimcilerinin karar verme sürecine dair önemli tespitlerinden biri insanın mevcut referans noktasına göre kayıp/zarara, kazanca nazaran çok daha hassas olduğu ve kayba toleransın daha düşük olduğu şeklinde. Bu durumun kök nedenlerinden biri şudur diyorlar: Evrimsel mekanizmamız olarak kötü ve tehditkara olan hassasiyet hayatta kalmak için daha yüksekmiş.

Davranış bilimcileri devamla şu tespitleri yapıyor: Ebeveynlerle yaşanmış ilişkilerde kötü duyguların iyi duygulara oranla daha etkili ve derinlikli olduğu geri bildirim olarak ifade edilmiş. Yani özetle yüz kere kafası okşanan çocuk bunu daha güç hatırlarken yediği tek bir tokattan travmatize olabiliyor. Bu nedenle varoluşsal ve antropolojik mirasımız travmatize olmaya çok müsait ve iyileşme

süreci ise yavaş bir ilerleme ile seyrediyor. Bir benzetme yaparsak, bir günde ortaya çıkan hasar ancak elli günde onarılabiliyor.

İnsanlara iki farklı göz resmini 0,02 saniye süreyle göstermişler. İnsanların görsel korteksine bilgi işlenmeden otomatik olarak amigdalada tehdit algısının işlendiği görülüyor beyin MR'larında. Öfkeli bir yüz mutlu yüzler arasında tespit edilebilirken, öfkeli yüzler arasında mutlu yüzler tespit edilemiyor."

Bu durumu "Kastrasyona Rıza" başlığı altında ifade etmiştim. Ama bir laboratuvar incelemesi olarak değil tabi. Sadece sezgisel olarak. Bilinçaltı kayıtlar hep hayatta kalma stratejisi ve korkuları üzerinden yapılanıyor. Geçmişin acılarına geleceğin kaygılarına odaklanmamız hep bu psişik yapımızdaki doğuştan gelen zaafımız ve eğilimlerimiz yüzünden.

Bu bilgi aynı zamanda Stockholm Sendromu'nun da temel mekanizmasını bize açıklıyor. Kastratör bir kültürde otorite önünde ya da dehşetengiz bir baba önünde neden boyun eğildiğini de açıklıyor. Ya da çocuğu yetiştiren kadınlar üzerinden babadan duyulması gereken abartılı korkuya çocuğun nasıl tav olduğunu da bize açıklıyor. Ama aynı zamanda bütün bunlardan dolayı da terapistin neden anaç bir baba ya da anaç bir anne olması gerekliliğini de açıklıyor. Geçmişin travmaları çünkü bu yetenekteki bir terapist üzerinden onarılacaktır.

Anlıyoruz ki ruhsal yapımız onarımdan ziyade örselenmelere açık. Hem de bire elli oranında. Bu da bize sıradan terapilerde kazanımların neden kısa ömürlü olduğunu çok açık gösteriyor. Çünkü dış dünyadaki ilk kastratör tetikleyicide terapinin kazanımları sil baştan yeniden geriliyor. Benim inancım ve bulgularım o ki OGP, herhangi bir terapide açığa çıkarılmadıkça kazanılmış bir şey olmayacaktır.

Ruhsal yapının böyle bir şiddete boyun eğme eğiliminde psikanalizde sözü edilen "psikanalizin sert kayası" engelini de görebiliriz. Öte yandan "sert kaya" engelinin açığa çıkan OGP terapisi ile aşılıp geride bırakıldığını da çok iyi biliyorum.

158. İnsanlar iyileşmeyi değil paket programlarla aldatılıp oyalanmayı tercih ederler. Bu nedenle zorlu bir süreç olan OGP terapisinin, insanlar tarafından tercih edilerek uygulamaya konulması zor görünüyor.

159. OGP terapisinin asli amacı, orgazmik ketlenmeyi ortadan kaldırıp onu 60–120 saniyelik orgazm sürecine doğru genişletmek ve libidinal füzyonu aktifleştirmektir. Böyle bir sağaltımın sonucunda nasıl bir cinsel yönelimi seçeceği kişinin psikodinamik süreçleri tarafından belirlenir. Yani OGP terapisi zorunlu bir heteroseksüelleştirici terapi süreci değildir, bu nedenle faşist bir uygulama hiç değildir.

160. Sevgi kapasiteniz düşükse orgazmik haz kapasiteniz de düşük olacaktır ya da tam tersi. Ama sevgi kapasitenizin tek başına iyi olması orgazm kapasitenizin dört dörtlük açılması sonucunu getirmeyecektir. Çünkü çözümlenip çökertilmesi gereken 4-5 ana çatışma ekseni daha vardır.

Nesne ilişkileri bakımındansa, mesela değersizlik duyguları aşılanarak yetiştirilmiş bir kişi kendisini eksiksiz orgazma değer görmeyecektir. O zaman terapi aşamasında terapist ivedi olarak bu problemi çözmek zorundadır. Burada bir tespit daha yapmış oluyoruz: OGP ile özgüven duygusu arasında doğru orantılı bir bağlantı vardır. Ama ne yazık ki her özgüven sahibi, OGP öznesi olur diye de bir kural yok.

161. Hiçbir paket program kişiyi varlığının hapsolduğu nevrozların hapishanesinden kurtaramaz.

162. "Geçmişin yorgunlukları şimdi çıkıyor" derken şunu demek isteriz: "Geçmişte bana acı yaşatmış olayların bir ikisinin kod yazılımları yeniden tetiklenerek güncel hayatımda bana sıkıntı yaratıyor".

163. Freud diyor ki: "Analizde, bastırılanın geri dönmesi danışanı iyileştirir". Bunca sene bastırılmış ve aşılamamış olan analizde niye geri dönsün ki! O zaman psikanaliz ortamında rol alan bir başka etkenden söz etmemiz gerekir. Şunu söyleyelim: Analistin sağlayacağı yargıdan uzak, iyi ve kötünün ötesindeki ortam, bastırılanları korku duymadan geri çağırmanın güvencesidir. Terapi ortamında bu şekilde iyileşmenin motoru, ortamın kucaklayıcı anne sevgisini inşa edebilmesi ile bağlantılıdır. Terapistin danışan tarafından kuşkuya yer bırakmayacak şekilde hissedilen kucaklayıcı anne şefkati, bastırılanın geri çağrılmasını mümkün kılan itici kuvvettir.

164. Panik atak nöbetlerinde görülen "ölmekte olmak" kaygısı, kastrasyonların kökeninde bulunan "öldürülmekte olmak" dehşetinin güncel boyutta panik atak nöbetleri üzerinden açığa çıkmasından başka bir şey değildir. Yani kastrasyonların "öldürülmekte olmak" dehşeti bu nöbetlerde tekrar geri döner.

Şu notu da önemli olarak ilave edelim: Panikte ya da çok ciddi korku yaratan bir durumda, ya da çok ciddi utanç duyacağınız bir durumda ne türden psikosomatik belirtiler verecek idiysek panik atak, OKB (Obsesif kompulsif bozukluk), fobik reaksiyonlar ve benzeri durumlarda da aynı semptomlar ortaya çıkar. Birinci durumlarda olay bilinçli ve farkında olarak yaşanırken semptomatik hale gelen ikinci durumlarda ortaya çıkan tepkilerin tümü artık bilinçaltıdır. Bu nedenle ortaya çıkan sıkıntıların kökenlerinin bulunması oldukça zordur ve ciddi bir terapi müdahalesini gerektirir. Burada özellikle tekil ve özne tarafından bilinen travmalarda semptomların kökenleri üzerinde EMDR çalışmaları yapmak oldukça yüz güldürücü sonuçlar verebilir.

165. OGP hayata geçtiğinde sorunlarınızın tümü hallolmuş demek midir? Elbette hayır! Ama sorunlarınızın %80'i çözülmüş demektir. Çünkü OGP'nin hayata geçmesi, geçmiş çatışma odaklarının çözümlenmesi ile el ele yürür. Geriye kalan yüzde yirmilik kısım nedir? Onlar hayatın hiçbir zaman kendisinden kaçamayacağımız ve bizim dışımızda olan temel sorunlardır. Bunların bizim geçmişimizdeki çatışma odaklarımızla hiç alakası yoktur. Geçim gailesi, toplumsal ilişkiler vs. gibi problem ve çatışmalardır bunlar. Bu nedenle OGP terapisinin sözü edilen yüzde yirmilik kısma erişim gücü yoktur. Buradaki gerçek durum daha önce ifade ettiğimiz bir görüşü doğrular. Öznenin iyileşmesi dünyayı iyileştirmeyecektir.

166. Orgazmda sorunlu bir terapiste veya bir analiste gitmeyin. Çünkü ruhunuzu zehirler onlar ve asla bir yarar sağlayamazsınız. Peki nasıl bir analiste ya da terapiste gidelim? Analist ya da terapist bir OGP öznesi midir? Bunu elbette bilemeyiz. Ancak sizi mümkün olduğunca iyileştirebilecek sağlıklı bir terapistte şu nitelikler olmalıdır:

1.Ahlaki yargı ve suçlamalardan uzak olmalı,
2.Sevecen ve sevgi dolu olmalı.
3.Güler yüzlü ve yaşama bağlı, yaşam enerjisi ile dolu olmalı.

4.Humor sahibi olmalı. Kendisini de "ti"ye alabilmeli.
5.Elbette alıngan olmamalı, kompleks sahibi olmamalı.
6.Narsistik bir kişilik örüntüsü sergilememeli.
7.Kendi hayatını ve değerlerini yaşama kapasitesi ve kararlılığına sahip olmalı.
8.Elbette cinsel komplekslerini aşmış ve geride bırakmış olmalı. Tabii ki homofobiden de uzak ve onu kesinlikle aşmış olmalı. Bunu terapistin bu konulardaki tedirginliğinden ya da rahatlığından ve bunların onun yüz ifadesine yansımasından anlarsınız.
9.Terapi ortamının sırlarını saklamada ketum olmalı.
10.Terapiyi, kastrasyon odaklarını çökertecek şekilde sürdürmeyi biliyor olmalı. Çünkü terapistin bu konudaki bilgi ve becerisi terapinin en temel eksenidir.
11.Psikanalizi, dinamik psikiyatri ve uygulamalarını, EMDR uygulamalarını ve diğer önemli terapi uygulamalarını biliyor olmalı.

Kadın ya da erkek, OGP'ye geçtiğiniz için iyileşmiş olmayacaksınız, iyileştiğiniz için OGP'ye geçmiş olacaksınız. Orgazmik tatmin kapasiteniz ne kadar açılmışsa o kadar iyileştiniz demektir. Bu bakımdan terapist ya da analistlerin orgazmik kapasitede dört dörtlük olması gerekir. Çünkü orgazm kapasitesi bakımından iyileşmemiş bir terapist ya da analist danışanın orgazmda gelişme sürecine egemen olamaz ve onu yönlendirmeyi bilemez. Bunlar mümkün olmuyorsa terapi ya da psikanaliz bir avuntu ve bir aldatmacadan öteye geçemez. Freud boşuna. "Psikanalizin kimseyi iyileştiremediği artık ortadadır." dememişti. Ayrıca izlediğim bir psikanaliz toplantısında bir analist dürüstçe şunları söylemişti: "Psikanaliz iyileştirmez, eğer tesadüfen iyileşirseniz bunu bir bonus olarak kabul edin. Psikanaliz size kendinizi tanımanın kapılarını açar, sadece o kadar." Tabii bu tezi ciddiye alamıyoruz. Çünkü insan hasta kalarak değil iyileştiği zaman, ruhsal yönden iyileştiği zaman, işte o zaman ancak kendini tanıyabilir.

167. Suçluluk duygusu nevrozu yapılandıran ana eksenlerden biridir. Nevrozu yapılandıran etkenlerden biri olarak suçluluk duygusu aynı zamanda terapisti ile danışan arasındaki aktarım bağlarının da ana eksenlerinden biridir. Danışan terapiste ve aktarım süreçlerine bu eksen üzerinden de yakalanır (aktarımın fırtınasına yakalanmak anlamında). Sonradan bütün bunların çocuksu bir oyunun içinden çıktığını fark ettiğinde artık terapinin sonuna yaklaşılmış demektir.

168. Panik atak, anksiyete bozukluğu ve OKB (Obsesif kompulsif bozukluk) nöbetleri özneye belli bir tatmin sağlıyor olmalı ki bir süre sonra geçiyor, tabii yeni bir nöbete kadar. Bilinç alanında acı olarak yaşanan süreç Freudun dediği gibi bilinçaltı alanda sanki bir tatmin olarak yaşanıyor. Peki bu tatmin neyin tatminidir? Bilinç alanında yaşanan nöbet ve krizlerin şiddeti öyle sanıyorum ki baskılanan OGP'nin haz yoğunluğuna veya bu hazzı bastıran kastrasyon dehşetine denk gibi gözüküyor. Öte yandan OGP öznelerinin böyle nöbetlere yakalanmayışı ileri sürdüğüm bu tezi doğruluyor.

169. Libidoları tetiklenmiş ama orgazmik tatminde tam kapasite sonul hazza erişememiş kişilerin varacağı psikiyatrik tablolardan biri de manik bozukluk gibi gözüküyor. Bunlarda sürekli uyarılmış bir libido var ama tatmin olamadıkları için de sürekli uyarılmışlık seviyesinde kalıyorlar (öyle olduğunu sanıyorum).

170. Daha önceden kayda geçmiş kastrasyon travmaları, panik atak ve anksiyete nöbetlerini harekete geçirir. Bunlar aslında tetiklenmeyi bekleyen bir bomba gibidir. Güncel bir tetiklenme bu bekleyen bombayı patlatır. O zaman panik atak ya da anksiyete nöbetleri ortaya çıkar. Ki bunların arka planında

genellikle cinsellikle ilgili dehşetengiz kastrasyon kayıtları söz konusudur.

Tehlike geçti algısı anksiyete ve panik kaygılarını yatıştırır. Ancak panik atak ve anksiyete hastalarında ve diğer ruhsal bozukluk kategorilerinde beyin, tehlike geçti sinyalini algılamaz ve sürekli uyarılmışlık ve tetiklenmişlik halinde kalır. Tedavi bu sürekli uyarılmışlık halini sönümlendirmeyi hedef almalıdır.

171. Said'i Nursi demiş ki: "Vesvese sizin özünüzden gelmez sizin özünüzü temsil etmez." Buradan yola çıkarak şunu söyleyebiliyoruz: OKB insanın özünü temsil etmez onun özünden gelmez. Bu oldukça kurtarıcı bir yaklaşım gibi gözüküyor. O zaman kişilerin içten gelen obsesyon ve kompulsiyona aldırış etmemeleri, bunları tanımadıkları birinin önemsenmeyen teklifleri gibi görmeleri gerektiği onlara önerilebilir.

Bunun gibi panik atak, anksiyete bozukluğu gibi tablolarda da özneyi semptomlarına yabancılaştırıcı böyle bir taktik uygulanabilir. Zaten BDT (bilişsel davranışçı terapi) uygulamaları da bu minvaldedir. Ancak temeldeki asli çatışmayı bulmak gerçek iyileşmeyi sağlayacaktır. Bunu unutmayalım.

Bütün bunların temelinde, özneyi kendi sağlıklı gelişimine yabancılaştırıcı kastrasyonlar realitesini görüyoruz. Çünkü kastrasyonların yol açtığı ruhsal hastalık tabloları da kişinin özüne yabancıdır ve onun özünden gelmez. Sözün kısası bu reaksiyonlar tümüyle ruhun parazitleridir.

172. Terapide kişiyi aklına gelen her şeyi söylemeye teşvik et ya da eylemsel ifade yollarına davet et. Bu durumda yasaklanmış her düşünce ya da eylem içeriği, bilinç alanına alındığında her birinin tansiyon düzeyi olabildiğince düşecektir. Buna sözel ve eylemsel "ihlal denemesi" diyelim. Ancak davet edilen ruhsal içerik, seanslarda kendiliğinden sembolik ikame materyal olarak görünürlük alanına çıkar. Biz sembolik olarak geleni netleştirerek ihlal denemesi içine almış oluyoruz.

173. OKB arka planda sizi kendinizle yüzleşmeye davet eder. Tekrarının anlamı budur ve arka planında çoğu kez yasaklanmış bir cinsel talep mevcuttur. OKB sizi kaçtığınız ve korktuğunuz bu kendi talebinizle karşı karşıya getirmeye çalışır. Peki kaçtığınız kendi yasak arzularınızla karşılaşır ve yüzleşirseniz kıyamet mi kopar? Aslında siz kıyamet kopar sanıyorsunuz ama öyle olmaz, iyileşirsiniz. Bu nedenle işi çok iyi bilen ve sizi kaçtığınız çatışmalarınızla yüzleştirecek doğru dürüst bir terapist ile bağlantı kurmanız gerekir.

174. OGP öznesi olan kişi bile sağaltımdan sonra çok uzun bir süre günlük, sıradan nevrotik özne ile OGP öznesinin standartları arasında gidip gelir. Bu durum, OGP öznesinin geçmiş nevrotik yaşamındaki kastrasyon kayıtlarının aşırı fazla oluşu ile ilgilidir. Eğer kişi bu kayıtlar üzerinde ciddi olarak çalışmaya hevesli ise sorun bir zaman sonra çözüme erişir.

175. Dediği dedik ve hiçbir sözünden dışarı çıkılamayan evdeki baba, tabii bu kişi anne de olabilir, ağır kastratör bir baba ya da annedir ve terapide bu babanın ya da annenin kofluğu üzerinde çalışmak gerekir. Yani bu baba ya da annenin yol açtığı görünür ya da görünmez semptomlar üzerinde çalışılmalıdır. Kısacası sorunların kaynakları o kadar da görünmez değildir.

176. Anne bebek ilişkisinde bebek annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında bütün bir vital güçle donanır. Anne bebek ilişkisini aynen tekrarlayan güncel aşk ilişkilerinde de kişi aynı hayatiyet zenginliğiyle yüklenir. Yani aşkın diriltici gücü

anne bebek ilişkisindeki vital zenginliğin güncel aşk ilişkisinde tekrarlanmasından ibarettir. Ama ne yazık ki aşk ilişkileri özneye ömür boyu iyileştirici imkanı sunmaz. Çünkü sevgili bir terapist değildir. Bu nedenle terapistin ustalığı (bir OGP öznesi olması) sayesindedir ki, terapide tekrarlanan ilk aşk modeli özneye ömür boyu kalıcı bir iyileşme imkanı sunar. Yani terapistle tekrarlı biçimde karşılaşma olanakları sayesindedir ki kişi iyileşme yolunda ilerler ve canlanır. Burada esas rol, dil öncesi dönemi yani libidinal füzyonu yeniden canlandıran, devindiren ve bir OGP öznesi olması gereken terapistin ustalığındadır.

OGP'nin haz ve tatmin süreçlerinde oksitosin hormonunun yoğun olarak salgılandığını düşünüyorum. Bu hormon doğum anında hem anne hem bebekte ve bir de ölüm anında çok yoğun salgılanıyormuş. Ama inanıyorum ki bu yoğunlukta olmak üzere her OGP deneyiminde de bir ödül olarak yaşanmaktadır. Tabi bir OGP öznesi olması gereken bir terapistle sürdürülecek terapi ilişkisinde de hayata geçer. İşte bundan dolayıdır ki böyle bir terapinin kişiyi şifaya taşıyan bir gücü olur.

177. İnsan ruhsallığı en çok nereden darbe almışsa, en çok hangi alanda yıkıma uğramışsa terapiye de oradan başlamak gerekir.

178. Utanç, korku, suçluluk duygusu ve panik duygularının kökeninde kurutulması, bunlara bağlı travmatik yaşantıların açığa çıkarılarak yaşanmakta olan bu ketleyici ve sarsıcı duyguların geçersiz hale getirilmesi... Yanlış ihbar, yanlış inanç ve yanlış yorum ve sanıların düzeltilmesi çalışmaları... Yaşanmış duygu ve gereksinim açlıklarının giderilmesi, sanal meme değil reel bir meme olabilmek… Çünkü yiyecek resimleri ile açlık giderilemez… Reel memeden ne anlamamız gerekir? Terapistin danışanına gerçekten sevgi duyması ya da en azından sempati duyması… Yapay bir ilgi sunumu danışanı daha çok yaralar.

179.

1.Kişilerin tabusal kod yazılımları tespit edilerek buralara nokta atışları yapılacak ve bunlar birer birer çökertilecek. Bu kod yazılımlarını çökertme yönünde yasa ve yasağı delecek türden egzersiz ve uygulamalar yaptırılacak, fantastik düzeyde ya da eylemsel düzlemde...

2.Kişilerin en derin korku ve kaygıları (özellikle örtük ve saklı olanlar) birer birer açığa çıkartılıp nokta atışları ya da hücum atışları yolu ile çökertilecek. Bu korku ve kaygılar ile yüzleşmeleri yönünde egzersizler yaptırılacak, yasa ve yasağı deliyormuş gibi fantezi egzersizleri ya da küçük çaplı reel egzersizler yaptırılacak.

3.Yukarıdaki iki uygulamayı neden yapıyoruz? Çünkü kötülük (?!) yapabilme potansiyeliniz olduğunu gördüğünüz zaman bilinçaltınızın kötülüğe adanmış varsayılan tüm ruhsal içerikleri açığa çıkar ve onlara egemen olma fırsatı sizin elinize geçmiş olur ve böylece kötülük (?!) yapma ihtimaliniz sıfıra iner. Devamında yasak kod yazılımlarının ağırlığından kaynaklanan nevrozlar, takıntılar, suçluluk duyguları ve tüm saçmalıklar sona erer, buhar olup uçar gider.

4.Kişiye kastrasyon tehditleri üzerinden aşılanan mükemmelliyetçilik anlayışı ve tutumu (ensest tabusuna en ideal seviyede riayet etme) onun maruz kaldığı ruhsal bir tutsaklık ve hapishanedir. Ruhsal sorunların birçoğu bu çatışmalı alandan da doğar. Çünkü özne kendisine aşılanan düzeyde bu mükemmelliyetçiliğe asla uyum sağlayamayacaktır ve buradan da hedefi ile gerçek durumu arasındaki fark nedeniyle ruhsal çatışmalar doğacaktır. Bu yüzden öznenin kastrasyon telkinleri üzerinden kendisine aktarılan bu ideal tutum ve düşüncelerle (ağırlıklı tabusal kod yazılımları ile, özellikle yasak cinsel

kodlarla) hesaplaşması yani yukarıda belirtilen yöntemler dahilinde hesaplaşması ve onların ağır yükünden kurtulması zorunludur.

180. Ergenlik döneminde ilk mastürbasyonunu yapan ergenin, orgazma yaklaşırken kapıldığı "bana ne oluyor" korkusu, Ödipal dönemin hem kastrasyonlarından hem de ensest yasağı korkularından kalan bir mirastır ve ergenin OGP'ye geçişini ciddi biçimde kastre eder.

181. Bastırılmış cinsel hazlar ve tam tatminli orgazm hazzı, açgözlülük ve tamahkarlığın büyük ölçüde temelidir. Bundan sonraki süreçte özneyi ahlaki yönden dizginlemek için sıkı eğitim süreçleri devreye sokulur. İşin başında alınacak önlemlerle bunların hiçbirine gerek yokken süreç çığırından çıkarılarak eziyetli bir manastır eğitimine dönüştürülür. Kimileri bu zorlu eğitimi özümseyebilir. Ama çok çok daha büyük bir çoğunluk bu yükü taşıyamaz ve ahlaken daha da kötü olur. Özetle bastırılmış cinsellik, agresyonun ve onun yol açtığı birçok ahlaki krizin sebebidir.

182. Orgazmın bütünselliğini bozan tüm kastrasyon odaklarının çökertilmesi gerekir (bunlar topu topu 4-5 ana odak ve eksendir). Bu, sağaltımın iki ekseninden biridir. İkinci ana eksen, onarılması gereken ve öznenin travmalara maruz kaldığı nesne ilişkileri (yani insan ilişkileri) eksenidir. Örneğin özne göç ve kıyımlara maruz kalmıştır. Şiddete maruz kalmıştır. Ağır ekonomik travmalara ve mobbinglere maruz kalmıştır. Kimsesiz kalmıştır, küçük yaşlarda en çok sevdiklerini kaybetmiştir. Bebekliğinde ağır ihmallere uğramıştır vb.

Sözü edilen bu eksenlerin ciddi biçimde onarımlarından sonra orijininde varlığın öznede hayata geçmesini bekliyoruz.

183.Terapistin gerçek bir sevgi ve sempati ile yaklaşması danışana neden iyi geliyor? Çünkü kastre eden babaya ya da anneye karşılık serbestleştiren, özgür bırakan bir baba ya da anne devreye giriyor ve kastrasyon korkularını ortadan kaldırıyor. Tabii paralelinde ensest suçluluğu korkuları da ortadan kalkıyor ve bunun sonucunda orgazmik haz kapasitesi tamamen özgür kalıyor. Ayrıca sürecin neden eşcinselliğe evrilmediğini de anlamış oluyoruz (eğer her ikisi de aynı cinsiyette ise). Çünkü terapist ve danışanın ikisinin de erkek olması halinde bile ikili arasında yapılanan cinsel aktarımlar, danışanın daha güçlü biçimde heteroseksüel eksene yerleşmesi ile sonuçlanır (Primat projesi). OGP'nin peniste merkezileşmesi bu yüz güldürücü sonucu yaratır. Müdahalenin tamamen kalıcı olarak yerleşmesi ve şifanın sağlanması için danışanın başka paragraflarda belirttiğim temalar üzerinde analitik yaklaşımlara da izin vermesi gerekir.

Bu arada libidinal füzyon sürecinin de öbür temel eksen olduğunu unutmuyoruz. Bütün bunların terapide sentezlenmesi bizi kurtarır, ruhsal şifaya eriştirir.

184. Katı bir nevrotik kişilik zırhı, terapiye girmenin en büyük engelidir.

185. Bastırmaların ve sansürün hafiflediği geçici dönemlerden bahsediyoruz. Freud bu ifadeyi çok kullanırdı. Burada ortaya çıkan durumun temel sebebi ne olabilir? Bilinçaltında katı sansür baskılarının gevşer gibi olduğu anları kastediyorum. Öyle anlaşılıyor ki bilinçaltında özerkleşmeye, bağımsızlaşmaya ve şifaya kavuşmaya yönelik ya da hedefi bu olan bir enerji atılımı daha olmalı. Bu tespitimizde çok haklıyız. Çünkü özellikle özerkliğin, üreme programının ayrı bir ekseni olduğunu biliyoruz. Yani psişe sansürün etkisini kaldırıp özgürleşmek

ve şifaya kavuşmak istiyor. Bu sonuç, psişenin, üreme programına bağlı olarak ayrı bir ekseni olan özerkleşme programının fabrika ayarlarıdır. Bu yapı yeniden kurulmadan ruhsallık kendi sağlıklı dengelerine kavuşamaz. O halde, burada sözünü ettiğimiz "sansürün hafiflemesi olgusu" doğrudan doğruya özerkleşme programımıza bağlıdır. Şimdi bu durumu şifaya erişmeyi müjdeleyen bir umut olarak değerlendiriyoruz.

186. Orgazmın tam doyumlu yaşanması (OGP seviyesinde yaşanması), öznenin fabrika ayarlarında kayıtlıdır. Öyle ki tam doyumlu orgazmın hem libidinal füzyon ekseni hem de ergenlikte açılan erotik eksen ile sentezlenmiş olarak hayata geçmesi gerekir. Bu sentez yapıda bir arıza varsa ya geçmişin ağır cinsel kastrasyonları ya da sorunlu nesne ilişkileri söz konusudur. Daha doğrusu ruhsal yapının çalışmasında kesinlikle bir arıza var demektir ki bu durum görmezden gelinemez. Bu nedenle her iki eksende de terapi yürütülmelidir.

187. 1.Ödipal dönem ensest suçluluğu, 2.kastrasyonlara yol açan cinsel suçlanmışlık algıları, 3.heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutu ve 4.zehirli füzyonun geride bırakılarak öznenin mutlak füzyonel kaynaşmaya yönelik acil ihtiyacını gündeme getiren gereksinimi olmadan terapi ve psikanalizlerde aktarım süreçleri açığa çıkmaz. Bu dört eksen kimilerinde topluca etkin olurken başkalarında birkaçı etkin olur. Öte yandan suçluluk duygularıyla yüklenmemiş, temel sevgi gereksinmelerinde yeterli doyumu yaşamış bir öznenin terapilerde aktarım geliştirmesi mümkün değildir. Yani iyileşmiş birinin terapisi olmaz.

188. Terapi ya da psikanalizde, danışanın cinsiyeti hiç önem taşımamak üzere geçmişin tüm ensestüel arzu ve çatışmaları analiste yansıtılır. Danışanın tüm alacakları (tüm ensest talepleri ve onarılmayı bekleyen tüm sevgi ve gereksinim talepleri) sanki analistten tahsil edilecektir. Bu durum danışanın geçmişe bağlı tüm çatışma ve saplantılarını aşmak için terapötik sürece, sağaltımı mümkün kılmak üzere eşsiz bir fırsat sunar. Terapiste yönelik olmak üzere akıl ve mantıktan uzak böyle bir yansıtma neden ortaya çıkar? Ama hemen acele etmeyelim. Danışan daha önceki insan ilişkilerinde de bu yansıtmaları zaten yapıyordu. Şimdi bu yansıtmalar terapötik ortamda bir disipline bağlanmış oluyor. Tekrar soralım: Böylesine akıl ve mantıktan uzak bir yansıtmanın sebebi hangi mekanizmalarla açıklanabilir? Bunun sebebi başka paragraflarda da belirtmiş olduğum gibi "emosyonların körlüğü" gerçeğidir. Emosyonların körlüğü danışanın iyileşme talebinin hayata geçmesine eşsiz bir fırsat sunar. Çünkü emosyonların körlüğü, nesne ayrımı yapmaz. Ama onarım bekleyen tüm ruhsal malzeme de böylece analiz edilmek üzere terapi ortamına boca edilmiş olur. Bu tablo danışanın ruhsal onarımı için elbette eşsiz bir fırsattır.

189. Terapi ya da psikanalizde kişinin iç dünya gerçeklerini dile getirmesindeki zorluk, tabusal bir gerekçe olarak büyük ötekinden (görünürde olarak aile içi otorite) duyulan korkuyla da çok bağlantılıdır.

190. Ayna nöronları gerçeğinden hareket ederek şu temel bulguya erişebiliriz: OGP terapisinde, danışanda orgazmik alanı OGP'ye açmak için terapist slaytlar üzerinden ses ve fiziksel aktivite olarak OGP'nin taklidi bir sunumunu yapmalıdır. Örneğin bu konularda model alınabilecek sağlıklı orgazmik sahneler bir rota olarak gösterilebilir.

Eğer terapi, danışanın ruhsal dünyasının yeniden yapılanması süreci ise bu durum bize terapistin neden ruh sağlığı bakımından bir örnek olması gerektiğini

ve neden bir OGP öznesi olması gerektiğini çok açık biçimde ortaya koyar. Çünkü danışan, yeniden aktifleşen çocuksu özdeşleşme süreçleri ve ayna nöronları üzerinden ister istemez terapistini (onun sezgisel olarak hissettiği iç dünyasını) kopyalayacaktır. Bu nedenle terapistin ruh sağlığı danışanın da ruh sağlığını belirler.

191. Annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında libido ile yüklenemeyen bir bebek ilerde verili cinsel projesini hayata geçiremez. Genital organlarından alacağı doyumlu hazzın düzeyi bile burada atılan temele bağlıdır.

Anne bu fonksiyonu yerine getirmemişse ne yapılabilir? O zaman sorun OGP potansiyeline sahip anne ikamesi bir terapistin müdahalesi ile çözülür.

192. Ruhunun en dip katmanlarında ağır suçluluk duyguları barındırmayan tek normal nevrotik (NN) özne yoktur. Bu nedenle uygulanacak tedavide suçluluk ve korku duyguları ile cezalandırılma beklentilerine bağlı panik, kaygı ve anksiyete üzerine inşa edilmiş bütün defansif yapıların yıkılması ve kişinin bu baskılardan arındırılması gerekir. Bütün bu sistemin ardında hep kastrasyon ve onun yol açtığı panik, kaygı ve anksiyete tepkilerini buluyoruz. Bu toplam tepkilerin adına da genel başlık olarak nevroz deniliyor.

Tedavide uygulanacak yöntem, kişiyi sürekli olarak korkularıyla yüzleştirip onlara maruz bırakmaktır. Yeri geldiğinde de düşsel ihlal uygulamaları epeyce işe yarar.

193. Sansür mekanizması bariyerini aşacak gibi olan yasak düşünce ya da düşünceler, normal nevrotik öznenin rüyalarında kabuslara yol açarken, panik atak hastasında panik atak nöbetlerini tetikler.

194. Analist ve danışan ilişkisi anne bebek füzyon ilişkisinin aktüel zamanda yeniden tekrarıdır.

195. Narsistik defans yeri geldiğinde öbür dürtülerin önüne geçebilir. Özellikle terapilerde konuşmayan danışanların narsistik örselenmelerinden dolayı suskunluğa gömüldüklerine tanık olabiliriz.

196. Cinselliğin tüm verili doğasının (primat projesi, çocuk mastürbasyonları ve diğerleri) kültür tarafından reddi, hepsinin değilse de pek çok ruhsal rahatsızlığın sebebidir. Çünkü bu durumda kişi OGP'yi hayata geçirmede büyük engeller yaşar da ondan.

197. Ruhsal patolojilerin ağırlıklı olarak temel tetikleyicileri korkular ve kaygılardır. Elbette eksik kalmış sevgi gereksinimleri ve duygusal iletişim gereksinimleridir. Devam edersek değerlilik hisleri ve özgüven hislerinin yapılanmamış olmasıdır. Bütün bunlar terapide çözümlenir ve öznenin bu temel gereksinimleri karşılanırsa, ruhsal şifa da gerçekleşmiş olur.

198. Psikiyatrik rahatsızlıklar ya da diyelim ki semptomlar kastratör dünya kültürünün kaçınılmaz sonuçlarıdır. Kimse bu tabloyu insanın doğuştan getirdiği verili bir sonuç gibi yutturmaya kalkmasın.

199. Yasaklanan alana karşı ensest tabusundan kaynaklanan güçlü bir talebin ve bu talebe karşı konulan şiddetli yasağın bilinçaltnda aynı anda sürekli olarak varoluşu nevrotik semptomların sebebidir. Buradaki mekanizma şudur: Bilinçaltı,

konulan yasağı yasak olarak değil aksine o yasağın delinmesi gereken bir emir olarak algılar, bundan dolayı yasaklar her zaman kışkırtıcıdır.

Tedavi: Yasaklanan her ne varsa ihlal denemesi yolu ile sınırlarının zorlanması. Ancak nevrotik semptom başka bir yasak yapı olarak (ikame olarak) ortaya çıkmışsa öncelikli olarak bu türden yasak yapıya sebep olan ilk yasağın ortadan kaldırılması gerekir. Nevrotik özneye şu gerçek çok iyi anlatılmalıdır: Yasak, eylem alanındadır, düşünce alanında değil. Buna direnip, yasak, düşünce alanına da sirayet ettirilirse ruhsal hastalıklar kaçınılmazdır. Özetle kişiye şunu demeyeceğiz: "Aklından bile geçirme". Ama şunu diyeceğiz: "Aklından geçirebilirsin ama yapma".

200. İdeal anne arketipi, nesnesini bekleyen arketipin uzantısında verili bir beklenti olarak her bebeğin projesidir. Bu çerçeve bize bir umut sunuyor: Gerçekteki anne ne kadar yetersiz olursa olsun terapide, terapistin anaçlık görevini layıkıyla yerine getirmesi danışanı iyileştirecektir.

201. Dostlarla bir konuşmadan alıntı: OGP'nin açığa çıkması, ensest suçluluğu, kastrasyon kaygıları ve Ödipal çatışmalar gibi sorunların aşılıp geride bırakıldığını kanıtlar. Ama kişinin geçmişte narsistik örselenmelere bağlı nesne ilişkileri problemlerini aşmak için bu eksende de terapi çalışmalarını sürdürmek gerekir.

Benim kaygım şu: Nesne ilişkilerine ait sorunlarınızın tümünü -bir kısmını değil sadece- ele alıp işleyebildik mi? İç sezgileriniz güçlendiği için bu alanı onarmak bakımından oto analizlerinize devam edin.

Yalnız şundan da kuşkuluyum: OGP açığa çıkmadan, sadece nesne ilişkilerini onarmak yüz güldürücü bir sonuç verir mi? Buna kesin olarak inanmıyorum.

Narsistik defanslar, cinsel dürtülerden daha güçlüdür. Kınanma korkusu, küçük düşme ihtimali, yargılanma ve dışlanma kaygıları öznenin davranış ve düşüncelerinde hep öne çıkar. Terapilerde öznenin suskunluğu ağırlıklı olarak hep bu kaygılar nedeniyledir. Büyük öteki yerine koyduğu analist tarafından kınanmak korkusu…

202. Ötekinin varlığı beni kendimden, kendi yalnızlığımdan dışarıya, ötekine doğru davet eder. Geçmişte annemin bende yapılandırdığı odağa doğru, beni dışarıya kendine davet eder. Başarılı bir analist burada sözünü ettiğim "ötekilik" görevini layıkıyla yerine getirebilen kişidir.

203. İlk ortaya çıkış evresinde yani ilk iki yaş evresinde cinsel dürtü ve aktarımın dışarda bağlanacak sabit bir cinsel yönelim nesnesi yoktur. Terapide ise danışan farkında olmadan bu yaşa ve onun libidinal yatırım moduna gerilemiştir. Bu durum terapide danışanı ruhsal yönden kurtarmak için eşsiz bir fırsat sağlar. Çünkü danışanın libidinal yatırımları önce analiste yönelir ve ardından dış dünyada kendi cinsel ve asli yönelimine uygun bir cinsel nesneye bağlanır ve böyle bir terapötik müdahale ile danışanın cinsel nesne seçimi kendi gerçek yoluna girer.

204. Tiyatro, sinema seyircisi ve roman okuyucusu ile tiyatro, sinema ve roman yapıtları arasındaki aktarım ilişkisi, analist ve danışan arasındaki ilişki ile örtüşür mü? Evet hatırlatıcı çizgiler itibariyle örtüşür. Fakat birinci gruptaki kişiler yaptıkları aktarımların farkında değillerken ikinci gruptakiler (danışan ve terapist ikilisi) aktarımları konusunda farkındalık kazanırlar ki bu durum terapiye ayrıcalıklı bir statü kazandırır.

205. Terapide iyileşmenin yolu, iç dünyamızın içeriklerini (ruhsal çatışmalar, kaygılar, korkular, en mahrem cinsel talepler ve benzerleri) korkusuzca dile getirebilme cesaretinden geçer.

206. Anne-bebek ve anne-çocuk ilişkisi bastırılmış cinsellik içerir. Bu içerik terapilerde ve özellikle psikanalizde açığa çıkar. Eğer terapist erkek ve danışan da erkekse, danışanın homo paniğe kapılma olasılığı son derece yüksektir ama burada açığa çıkan cinsel içerikler, heteroseksüelliği daha da güçlendirmeye hizmet eder. Buradaki cinsel içeriklerin bilinen anlamda eşcinsel erotizmle alakası yoktur, bunlar sadece aktarım süreçleridir

207. "Hiçbir ilaç kötü geçmiş bir çocukluğu düzeltemiyor." Bessel A. Von der Kolk…

Bu yüzdendir ki terapi sürecinde sahici bir sevgi bağı hariç ya da çok candan birkaç sevgili dost… Ya da güncel hayatta sağaltıcı yeni bir bağlanma süreci, şifanın adresi olabilir.

208. Rol modellerimiz (anne, baba ve diğerleri) yüzünden travmalar yaşarız. Bunlar bize bir ömür boyu acı verir. Ancak günün birinde bu rol modellerinin asla düzelemeyeceklerini anladığımız zaman onlara yönelik bağımlılıklarımızdan kesin olarak kurtuluruz (büyük ihtimalle terapi sürecinde iyileşmişizdir). İşte bu durum, tam anlamıyla (nesne, insan ilişkileri anlamında) şifaya erme demektir.

209. Terapistin cinsiyeti önem taşımamak üzere, danışanın gizli gündemi terapisti ile yatağa girmektir. Yani bu amaç, danışanda açık ya da gizli bir gündem olarak her daim aktiftir. Ama terapistin burada ikame nesne olduğunu bilmeliyiz.

Ancak terapist danışanın bu gizli projesini, yine danışanın asli cinsel projesinin inşasında kullanır. Şu gerçeği de unutmayalım: Danışanın terapistine yönelik bu gizli cinsel gündemi olmadan onun cinsel yaşamı da şifaya eriştirilemez.

210. Her kompleks, her çatışma, her nevrotik belirti kişiye kurulmuş bir tuzaktır. Ama ne yazık ki kişi, kendisinin dahli ve suçu olmayan bu tabloyu kendi suçu olarak üstlenir. Terapilere yıllarca bekledikten sonra çok geç müracaat edilmesinin sebeplerinden biri de narsistik örselenme sayfalarının ve suçluluk algılarının yeniden açılacak olma kaygısıdır. Çünkü narsistik defanslarımız son derece güçlüdür.

211. Psikanaliz ya da psikoanalitik terapi, ana kucağında kalmak isteyenler için değildir. Hayatı bir macera olarak kucaklamak isteyen özgür ruhlar içindir.

212. Dış tehlikeler bizi öldürebilir mi? Elbette. Bu nedenle ölümcül tehlikeler karşısında kapılacağımız dehşet algısı psişik yapımızın verili (doğuştan) programıdır. Kastrasyon tehditleri bu dehşetengiz algıyı kendi alanına taşıdığında son derece tehditkar bir güce erişmiş olur ki terapi süreçleri bu tehlikelere ve bu tehditlere karşı amansız bir mücadele halinde seyreder. Çoğu kez de terapi müdahaleleri bu yüzden yani kastrasyon kayasının sert yapısından dolayı başarısızlıkla sonuçlanır. Çünkü bilinçaltı, kastrasyon tehditlerini bir ölüm, öldürülme tehdidi olarak algılar ve bu bariyerler aşılamaz. Onun yazılım programı böyledir.

213. Rüyamda bir ses şöyle diyordu: "Koronavirüsten korunmak için zeki olmaya gerek yok. Kurallara uyarsan yakalanmazsın. Hepsi bu kadar."
Yahu sizin yüzünüzden sembolsüz rüyalar görüyorum. Tadı tuzu yok.
Şimdi fark ettim: Rüyanın zeki öznesi gündüzün aptal öznesini uyarıyor. Arada bir kaçamaklar yapıp dışarı, sokağa çıktım ya. Bana "salaklık yapma" diyor.
Bilinçaltı özne bilinçli özneden kıyas kabul etmez şekilde daha akıllıdır (bilinçaltı özne sansüre maruz kalmaz çünkü o bizatihi sansürün ta kendisidir). Çünkü o yıllar önceki deneyimlerden geçmiş olmanın önceliğine sahiptir. Özetle terapiler yolu ile erişilmek istenen hedef, bilinçaltı sezgisel zekayı (matematiksel zekayı değil) bilinç alanı ile bütünleştirmektir.

214. Kastrasyonlar yani Ödipal kompleks, ensest suçluluğu, homopanik gibi travmalar ile diğer ağır narsistik örselenmeler yaşanmamış olsaydı bunların dışındaki travmaların hepsi çok kolay tedavi edilebilirdi. Bu sayılan asli travmalar nedeniyledir ki sonraki travmalar algılanabileceklerinden çok daha yoğun bir şiddette algılanarak kişiyi hasta ediyorlar.
Özetle güncel travmalar geçmiş asli travmaları ve bunların içinde temaca kendilerine benzeyenleri tetikleyerek onlar üzerinden etkileme gücü kazanırlar.

215. "Fakat birçok analist aktarımdan kaçıyor diyebilirim". "Aktarım gerçek bir aşktır" Jacques Lacan

216. İnsanda bedensel ve ruhsal yapıların bazı fabrika ayarları:
1Hayatı devam ettirmek için ve bir hayat mücadelesi olarak çalışmak. Çünkü yaşayabilmek için çalışmak ve mücadele etmek kaçınılmaz zorunluluklardır
2.Libidinal füzyonda sürekli kalmanın aslında ölüme eş olduğunu fark etmek ve o kökene hayatın kesintili dönemlerinde ya da OGP anlarında dönülebileceğini kabullenmek.
3 Hayatı, üstlenilecek bir macera olarak arzu ile kabullenmek.
4.Sıkıntı ve zorlukları hayatın mecburi getirileri olarak üstlenmek ve başarıları da yine hayatın ödülleri olarak kabullenmek.

217. OGP açığa çıkmış ama nesne ilişkileri tam anlamıyla çözülememiş ise o terapi başarılı olmuş ama dörtdörtlük başarılamamış demektir. Ama sadece nesne ilişkileri üzerinde durulmuş ancak OGP hiç açığa çıkmamışsa o terapi hemen hemen hiç başarılı olamamış demektir. Çünkü açığa çıkamamış OGP potansiyeli çözülememiş kastrasyonların varlığına kesin bir işarettir de ondan.

218. Beyne kaydedilen bedene de kaydedilir. Bu kayıtların silinmesi ve tedavi edilmesi işlemine bu nedenle bedenden değil beyinden başlanır.

219. Günlük hayatta sence önemli olan A kişisine duyduğun öfke, sevgi, kıskançlık ve benzerleri duyguları A kişisinden bir başkasına aktarsaydın öncelikli olarak kime aktarırdın ya da duyardın? Bu durumda zihninde aniden bir fotoğraf canlanacaktır. O zaman güncel hayatta yaşadığın bu duygunun ilk kurucu öznesi olan kişiyi büyük olasılıkla buldun demektir. Bu çalışmaya günlük hayatın rutin akışı içinde yaşanabilecek sıradan ilişkilerdeki duygu akışlarını, gelip geçici ilişkileri değil, yakın ve sorunlu ilişkiler yaşadığınız kişileri dahil ediyoruz.
Diyelim ki sevgiline çok öfkelisin ve bu durumda "bu öfkeyi sevgilime değil de bir başkasına duysaydım öncelikli olarak kime duyardım?" diyoruz. Tabii zihnimizde aniden bir fotoğraf belirecektir. Bu noktadan sonrası o fotoğrafın sahibiyle bir yüzleşme sürecidir.

220. Hareket çekme: Birine ani bir hareket çekerek onun hangi kod yazılımının sorunlu veya katı bir yazılım olduğunu hemen anlarız. Örneğin imalı cinsel sözler, imalı bedensel hareketler, yakınlık gerektiren beden hareketleri ve benzerleri gibi. Bütün bunlardan karşıdaki insanın hangi kod yazılımlarının etkisi altında olduğunu anlarız.

Sınırları ihlal edilen insan, verdiği tepkilerle kendisinin asli kod yazılımlarını ifşa etmiş olur (son derece temel ama mevcut terapi prosedüründe uygulanamaz bir bilgi).

221. EMDR uygulaması tekil travma örneklerinde başarılıdır. Birkaç seansta sorun çözülür. Ama geçmiş bir yaşamın sevgi eksikliğinden kaynaklanan travmalarla dolu boşlukları EMDR terapisi ile giderilemez, burada bilinen terapi müdahalesi gereklidir (tahmin ediyorum).

222. İnsanı, en derin içsel hakikatine götürecek yol, sezgi kapısından geçer. Bu nedenle psikoterapiler insanlarda sezgisel algıyı olabildiğince güçlendirmeye çalışmalıdır.

223. Bilinçaltında kümelenmiş tüm cinsel tedirginlikler, tam tatminli orgazmın temel engelidir. Bu tedirginlikler kastrasyon çökertme terapileri ile saf dışı edilmeden kişi huzurlu ve tam tatminli cinsel bir yaşama erişemez.

Mesela erkeklerde ortaya çıkan ereksiyon kayıpları ve erken yaşlarda cinsel yaşamdan giderek uzaklaşma gibi tepkiler, hep bu bilinçaltı tedirginliklerin ruhsal yapıyı ele geçirmesi ile bağlantılıdır.

224. Farkındalıklar kastrasyonların oyunlarını bozar. Terapiye ayrıcalıklı bir statü kazandıran da böyle bir imkanın varoluşudur.

225. Orijininde varlıktan nevrotik özne aşamasına gelene kadar geçilen tüm süreçlerde maruz kalınan kastrasyonları aşma çabası, yani yeniden orijininde varlık olanaklarını ele geçirme çabası terapinin ana konusu olmalıdır.

226. Terapi süreci ilerledikçe ve mahrem dünya (içi cinsel emosyonlarla yüklüdür) paylaşıldıkça, istisnasız olarak kişilerin bastırılmış tüm cinsel arzu ve projeleri yeniden açığa çıkar, adeta ayaklanır ve terapötik akışa egemen olmaya başlar. Tarikatlarda da ilişkiler, kişiler arası yakınlıklar ve mürşide yapılan itiraflar nedeniyle aşağı yukarı bu çerçevede inşa edilir. Ama tarikat mensupları, terapinin danışanı iyileştirecek incelikli bilgilerine vakıf değildirler. Bu nedenle tarihte birçok tarikatta cinselliğin kontrolsüz biçimde tarikat içi ilişkilere egemen olması ve tabii ki sağaltıcı bir sonuç da yaratamaması bu temel gerçek nedeniyledir.

Eğer bir terapi sürecinde cinsel aktarımlar ve içerikler açığa çıkmıyorsa o süreç bir terapi süreci değildir ya da bir danışmanlık hizmetidir. Veya sürece katılan kişi daha önceden terapiden geçmiş ve aktarımların ötesinde konumlanmıştır. Bunun dışında şu da söylenebilir: Terapideki kişi cinsel aktarımları ya söylemiyordur ya da güçlü bir defansla bastırıyordur.

227. İnsanın kendisiyle yüzleşmesi bir yanıyla da içinde yetiştiği kültürün saçmalıklarıyla yani maruz kaldığı abuk sabuk kastrasyonlarla yüzleşmesi anlamına da gelir.228. Terapi süreci bir zaman sonra anne baba kucağı gibi kuşatıcı ve etkili olur (olmalıdır). Özetle süreç iyi anne babanın etki gücüne sahip olmaya başlar (başlamalıdır). Bu da onun iyileştirici gücüdür.

229. Cinsiyetleri hiç fark etmemek üzere karşımdakinin libidinal füzyon odağını tetikleyebildiğim zaman onu kendime aşık etmeyi de başarırım. Çünkü bu odağın tüm süblimasyon, idealizasyon ve yoğun aşk akımlarını kendi üzerime çekmiş olurum. Bundan sonrası karşımdaki kişinin benimle özdeşleşme sürecidir. Neden? Libidinal füzyon odağının tetiklenmesi, hayatı yeniden öğrenme sürecini tekrar başlatır da ondan ve aklı başında sürdürülebilecek başarılı bir analiz, terapiye eşsiz bir ayrıcalık ve statü kazandırır. Tabii ruhsallığın bu derin katmanlarına inebilmiş ya da inebilecek bir terapisti bulabilirseniz. Devam edersek: Bu mekanizmayı istersem karşımdaki kişinin ruhsal sağlığı için istersem kendi kişisel emellerim için çok rahatça kullanabilirim. Sanırım, Badeci Şeyh'in ve benzeri tarikatların, bilincine varamadan yarım yamalak kullandıkları psişik mekanizmayı açıklamış oldum.

230. Müzik aracılığıyla yaşadığımız duygular terapötik anlamda bir yüzleşme sürecidir. Müzik kişiye kendi duygu dünyasını tanıma anlamında eşsiz bir fırsat sunar. Çünkü müziğin ilksel ilham verileri olan emosyonel akışlar bir yapı olarak libidinal füzyonda kayıtlıdır

231. Aşk ve sevgi özdeşleşmenin mayasıdır. Bu yüzden sevdiklerimizle özdeşleşir onlarla benzeşiriz. Bu da OGP'nin sırrıdır. Size sürecin sırrını iletmiş oldum.
Bunları size yazdım ve ben de bir gerçeğe ulaştım (dostlara hitaben yazıldı).

232. Terapi sürecinde ilerledikçe terapist ve danışan arasındaki bağ, tam güvenli bağlanma sürecine evrildiğinde danışanın analistle özdeşleşme süreci başlar. Bu nedenle terapistin tüm kastrasyonlarını aşmış ve orijininde varlık imkanlarını kendinde hayata geçirebilmiş olması gerekir. Özetle diyebiliriz ki danışanın iyileşmesi, ağırlıklı olarak bu özdeşleşme süreci içinde ve sağlıklı bir terapistin varlığı sayesinde gerçekleşecektir. Çünkü şunu biliyoruz: Geçmişte, orada duran ve hiçbir sözel imada bulunmayan anne ve babanın sadece görünen ve kendilerinin kastrasyonlarını ima eden varlıkları, küçük çocuk tarafından aynen kopyalanmış ve anne babadaki kastrasyon odakları bu kopyalanma sürecinde küçük çocuğun ruhsal yapısında da kendiliğinden inşa edilmişti. Bu sefer süreç danışanla terapist arasında ama danışanın şifaya doğru ilerlemesi yönünde gerçekleşecektir.

233. Oto analiz (?) ya da analiz, bizi, tutsağı olarak yaşadıklarımızın bir kader olduğu yanılsamasından kurtarır.

234. Terapide danışanın itiraflarda bulunmasını ve terapi sürecine sözel olarak katılmasını engelleyen güçler nelerdir?1.Misilleme beklentisi (Otorite temsilcilerinden) 2.Utanç duyguları (Otorite temsilcileri karşısında) 3.Suçluluk duyguları (otorite temsilcileri karşısında)
Bu tespitlerde şunu görüyoruz: Kastrasyonlar danışanın dilini de ketlemiştir. Öte yandan bastırıldığı için kılık değiştirerek bilinç alanına giren ruhsal malzemelerin işaret ettiği özgün ruhsal malzemeyi danışan elbette bilinç farkındalığı içinden göremez. Biz burada danışanın bilinçli farkındalık alanında olan ve itirafı ona zor gelen görünür ruhsal malzeme ve içerikleri kastediyoruz.

235. Libidinal füzyonda annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağı, bebeği libido ile yükler ve onun bütün ruhsal kaynaklarını verimli bir şekilde harekete geçirir.

Aksi halde öznenin işi son derece zordur ve geleceğin psikoza kadar uzanan ruhsal arızalarının temeli bu yetersiz ruhsal beslenmeye bağlıdır. Bu yüzden sağlıklı bir terapi süreci sevgiyle sarıp sarmalayan bir anne kucağı gibi işlevsel olmalıdır. İş kaldı kahraman terapisti bulmaya!

236. Libidinal füzyonun oral cinselliği, anal dönemin anal cinselliği (anüs penise dahildir) ve Ödipal dönemin fallik cinselliği, ataerkil kültürde tehditler ya da imalar üzerinden bastırılıp bilinçaltına itilir ve maalesef bastırılmamış ve en doğal halleriyle gelişimlerine izin verilmez. Akıllarınca ahlaklı çocuklar yetiştirecekler, oysa ruhsal yönden sorunlu çocuklar yetiştiriyorlar ve o zavallı çocukların bir kısmına bu sefer ritalin haplarını içirtiyorlar. Devam edelim: Bilinçaltına bastırılmış ve kendi normal rotalarında gelişimlerine izin verilmemiş ve yukarıda saydığımız bu ruhsal ve cinsel malzeme, eğer sağaltıcı bir şekilde ele alınmazsa nevrozlar ve derin iç çatışmalar üretmek üzere bastırıldıkları yerde bir cerahat odağı haline gelir. Ancak terapi ya da psikanalize girildiğinde (analist bir OGP öznesi olmak koşuluyla) bastırmaların bu ruhsal malzeme üzerindeki gücü zayıfladıkça çocuksu cinsellik yani üç dönemden ibaret olduğunu belirttiğimiz çocuksu cinsellik yeniden terapi ve psikanaliz seanslarında bu sefer terapist ya da analiste yönelmek üzere ortaya çıkar ve bu sonuç şifa için bulunmaz bir fırsatken sağaltıcının (kastre ve nevrotik analist ya da terapistin) korkuları nedeniyle yeniden bastırılır ve bu nedenle nevrotik yapıda bir adım ileriye gidilmemiş olur.

Freud ve takipçileri psikanalizin aslında insanları pek de tedavi etmediğini yavaş yavaş görmeye başlamışlardı ama bu tabloda kendi paylarına düşen ketleyici rollerinin farkına varamamışlardı. Tespitlerindeki temel arızanın sebepleri, yukarıda yaptığım açıklamalarda dile getirilmiştir.

237. Çocuklukta kastrasyonlarla bastırılan cinselliğin tüm tezahürleri, eğer bastırılmamış olsalardı o halleriyle ne olacak idiyseler aynen o halleriyle terapi sürecinde yeniden geri gelir, yeniden açığa çıkarlar. Bu tablo terapide sağaltım için eşsiz bir fırsattır.

238. Psikolojik danışmanlık hocası bir arkadaşım anlattı: Sunum yapan bir psikanalist bu sunumda ergenlerle ilgili problemleri konuşurken cinsellik konusuna hiç değinmemiş ve arkadaş bana "Yahu bu nasıl olur" diye sordu.

Diyeceğim şu.: Uzun zamandan beri terapilerde cinsellik konusunun kapsam dışı bırakılmaya çalışıldığına dair bir izlenim ediniyordum. Arkadaşımın geri bildirimi bana bunu teyit etti. Burada bir tuzak görüyorum, çok arka planlardan görünmez eller tarafından yapılandırılarak uygulayıcılara empoze edilen bir oyun.

239. Gündelik zorunluluklar, sorunlar ve görevlerin dışında kalan anlarda, eğer libidinal füzyon odağı ruhsal dünyasında açığa çıkabiliyorsa o zaman kişi "kendi olma" moduna geçmiş demektir. Bu kendi olma modunun öbür ekseni olarak OGP'nin de hayata geçmiş olması zorunludur. Ne var ki çeşitli meditasyon çalışmalarının sonucu olarak ya da kastrasyon bariyerlerinin zayıfladığı çok özel anlarda (bunların neler olduğu teker teker incelenip kayda geçilmelidir) libidinal füzyon odağı zaman zaman öznenin ruhsal dünyasında açığa çıkabilir. Buna bir itirazımız olmamakla birlikte OGP ekseni dışta kaldığı için elde edilen sonuç nereden bakarsak yeniden kapanmaya yazgılı çeyrek bir sonuçtur.

240. Cinsellikle ilgili olarak suçüstü yakalandığınız ya da utandırıldığınız olayları, anıları hatırlayarak onlar üzerinde sıfırlayıcı terapi çalışmaları yapınız. Hatırladığınız ensest kazaları, ensest arzularınızı ve bu durumlarla ilgili olarak

yaşadığınız suçüstü durumlarınızı hatırlayınız. Bunlara eğer varsa eşcinsel fantezi ve arzularınız da dahil. En yakın akrabalarınızın fotoğraflarının bulunduğu bir mekanda mastürbasyon çalışmaları da yapabilirsiniz... Yani pagan putperest mantığını geride bırakın.

Not: Bunlar kastrasyonlarınızla barışmanız için önerilen fantezi çalışmalarıdır, sizden bunları yakınınız olan kişilerle fiilen eyleme koymanız kesinlikle istenmiyor.

241. Psikanaliz, insan ruhunun onarım atölyesidir.

242. Terapi ya da psikanalizde elde edilecek başarılı bir sonuç için şu hedefler ele geçirilmelidir.:

Orgazmın eksiksiz haz kapasitesinin açığa çıkması ön koşul olmak şartıyla şu 5-6 kastrasyon alanında terapinin yürütülmesi gerekir:

1. Nesne ilişkilerinin düzenlenmesi ve buradaki çatışmaların çözümlenmesi,
2. Ödipal çatışma ve komplekslerin çözüme bağlanarak öznenin bunların yükünden arındırılması
3. Oral dönemde maruz kalınan kastrasyonların çözümlenerek öznenin bunların yükünden kurtarılması ve kökensel arzunun açığa çıkarılarak hayatımıza katılması (bu en büyük başarı olur ve eksiksiz orgazm tatmininin öbür ekseni olarak romantik eksene denk gelir.)
4. Öznenin anal dönem takıntı ve komplekslerinden arındırılması.
5. Özellikle erkekler için geçerli olmak üzere homofobinin sönümlendirilmesi (Homofobi heteroseksüaliteyi yatakta alnının ortasından vurur).
6. Ensest suçluluğu ve korkusunun nötralize edilmesi

Terapi öyle abartılarak aşılmaz dağlar gibi gösterilmemeli. Yine de yukarıda maddeler halinde sıraladığım hedeflerin ele geçirilmesi tabii ki o kadar kolay değil ama bir terapi bu altı maddelik çerçevede toplanır.

243. İnsanın ruhsal dünyasının alt katmanlarında kümelenmiş agresyonların görünür bir figüre dönüşmüş ifadesi Şeytan ya da Deccaldır. Ama ne var ki bu figürlerin dış katmanları iyice kazındıktan sonra alttan çıkacak varlık bir iyilik meleğidir. Bu işlem sürecine de psikoterapi diyoruz. Peki bu psikoterapinin başarı şansı nedir? Az bir şans vardır ama bütünüyle de umutsuz değildir.

244. Bilinçaltı ağırlıklı olarak ilk kayıtları muhafaza eder. Bilinçaltının değişime dirençli muhafazakar yapısı da bu sebebe bağlıdır. Bu nedenle bu dirençli yapı terapilerde sürecin önüne bir büyük engel olarak dikilir.

245. Terapiye girip de iyileşenler aslında sağaltılan ruhsal malzemelerin neler olduğunu bilinçaltı düzlemde zaten öteden beri biliyorlardı.

246. "Ne duydun? Ne gördün? Bunları nasıl duyup nasıl görseydin daha güzel bir hayatın olurdu?" "Daha başka, daha başka?" soruları hep tekrarlanarak sorulduğunda terapi için önemli ipuçları da ele geçer. Bu yöntem danışanın bilinçaltını tetikleyerek birçok ruhsal malzeme ve düşüncenin açığa çıkmasını sağlar.

Tutsak edildiğimiz her söylem bir içgüdü ya da dürtünün yaptırım gücüne eşittir. Sorduğumuz bu türden sorularla kastrasyon dengelerini bozmuş oluyoruz.

247. İnsanın emosyonel tarihi yanlış yaşanmıştır. Özne kastrasyonlarla özellikle cinsel kastrasyonlarla yarılmaya uğradığı için, bundan sonrasında hayatı

hep yanlış yaşanmaya mahkumdur. Yarılmaya uğradığı için hem yanlış seçimler yapar hem de orijininde varlık potansiyelini hayata geçiremez. Çünkü bu yarılmalardan dolayı kendini tanımaz, kendisi olarak da kendisiyle alakası yoktur.

248. Terapiden kaçan erkeklere şunları söyleyeceğiz: "Orgazmın çok kötü, eğer bu durumu iyileştirmek istiyorsan benimle birlikte yola çık." Bu kişiye şunları söylemeyeceğiz: "Ruhsal dünyanızda nevrozun şu şu türleri var." Bu ifadeler kişinin terapiden kaçmasına yol açar. Bu kişilere şunları da söylemeyeceğiz: "Orgazm alanındaki kıstırılmışlığınız zaten birçok nevrotik semptomlarla birlikte yapılanmış. Gel bunların hepsini birlikte tedavi edelim." Bu ifadeler de kişilerin terapi sürecinden kaçmalarına sebep olacaktır. Sonuç olarak kişinin orgazmı sağaltılırken onun nevrotik semptomları da zaten onarılarak şifa gerçekleştirilmiş olur.

249. Mahrem alanların itirafı, terapide aktarımları yapılandırır. Bu durum terapinin motor gücüdür.

250. Bir OGP terapistinin başarılı olması için OGP'yi bedeninde ve psişesinde kayda almış olması gerekir

251. Terapide danışanın paylaştığı mahrem dünyası, danışandan terapiste aktarım denen süreci başlatır ve yapılandırır (kural: mahrem paylaşımlar cinsel eksende olmak üzere aktarım süreçlerini başlatır). Devamında aktarım nedeniyle, terapist ya da analist, danışan nezdinde bilinçaltı bir niyetle bir onarım nesnesi olarak algılanır ve talep edilir. Bu durum danışanın şifaya kavuşması yönünde terapiye ayrıcalıklı bir statü kazandırır. Bu nedenle terapist tedavi sürecine etiyle kanıyla yaşayan canlı bir varlık olarak katılmalıdır ve bu, danışan tarafından algılanabilmelidir. O zaman şunu anlıyoruz: Terapi gibi çok ciddi bir iş piyasada arzı endam eden korkak terapistlerle başarılamaz.

252. İç ses ya da iç konuşma metni hafıza kayıtlarımızın sürekli aktivasyonundan başka bir şey değildir. Bu metnin içeriğine dikkat ederek birçok sorun ya da ruhsal problemlerimizin kökenine inebiliriz. Bunlar çoğu kez bizim kişisel nevroz tarihimizden ipuçları verir. Öz benlikten ziyade nevrotik öznenin örtük söylemleri ile yüklüdürler.

253. Geçici sanal iyileşme: Plasebo etkisi… Psikoterapilerin başlangıçlarında bir balayı dönemi olarak yaşanabilir, kanmamak gerekir.

254. Özet olarak şunu söyleyebilirim: Genital alanı sağaltılmamış bir terapistin ne kendine ne de hastasına hayrı dokunur.

255. Belki de Freud'un kendisi anhedonik, anorgazmik ve içten içe depresif olduğu için hastalarının birçoğu da iyileşmiyordu (üzerinde düşünülmeli).

256. Akılcı yol ve yöntemlerle libidinal füzyon uyandırılamaz ve varoluşun gizemli gibi görünen güzellikleri ve bunların ruha yansıyan mucizevilik etkileri hayata davet edilemez. OGP eksenli terapi müdahalesi ile hayata davet edilen libidinal füzyon, varlığın tüm gizem ve güzelliklerini hayata davet ederek bizi hayret ve temâşa makamlarına yerleştirir. Yani bu iş Heiddegger'in söylediği gibi öyle kolay olmuyor, daha doğrusu hiç olmuyor.

Bir kere daha tekrarlayalım: Bütün bunların ruhsal besin kaynağı annenin

sevgi kucağında idealizasyon, süblimasyon ve aşk aktarımları eşliğinde yapılanan libidinal füzyon odağıdır.

257. Libidinal füzyon hayata aktarılmadan ne psişik aygıtın özgürlüğünden ne hayatın anlamından ne de cinselliğin haz tatmininin özgürce yaşanabilmesinden söz edilebilir. Çok şükür OGP hayata geçtiğinde bütün bu projeler de hayata geçiyor.

258. Dışarıdan hafızaya giren, hatırlama yoluyla dışarı atılır. Bu gerçeği psikoterapinin temel uygulama yöntemlerinden biri olarak düşünmek çok yerindedir.

259. Kendini sevmen için haklı gerekçelerin nelerdir? Aklına geldiği şekilde söyle…Mesela: "Annem beni çok sevdiği için ben de kendimi sevmeyi öğrendim." gibi… Burada amaç, danışana yararlanabileceği kendi kaynaklarını fark ettirmektir. Ama danışan beklenenin tersini de söyleyebilir.

260. Oral dönemin küçük çocuğunda çok güçlü cinsel dürtüler vardır ama cinsiyetlenme yoktur. Bu cinsel dürtüler terapi ortamında bastırılmamış halleri ile yeniden aktifleşirler. Terapiye giren kişilerin cinsel yönelimi, ağırlıklı olarak heteroseksüel bir yönelim mi olacak ya da eşcinsel bir yönelim mi olacak, bunu terapinin ilerleyen süreçleri gösterecektir. Ben bugüne kadar eşcinsel eksene yerleşen bir danışana rastlamadım.

261. Düzeyi ne olursa olsun Tourette Sendromunun altında, özgün nesnesine ifade edilememiş ve bilinçaltına bastırılmış öfke kümeleri mevcuttur.

262. Terapistin danışana, akıl verme temelinde ileri süreceği davranış kalıplarının ve önermelerin öyle sanıldığı gibi çok fazla iyileştirici bir etkisi olamaz. Burada yapılacak en iyi yaklaşım tarzı danışanın sorunlu olduğu kişilerle, eğer hayattaysalar doğruca yüzleşmesi, bu da olmazsa terapist ile sembolik yüzleşme süreçlerini, belki de uzun süre prova etmesidir (burada eğer aktarım süreçleri de -terapist danışan arası- devreye girmişse çok olumlu sonuçlar alınabilir). Özetle kapatılmamış hesaplarınızı öbür hesap sahipleriniz henüz hayattayken kapatın.

263. Terapi aktarımı hem romantik hem de erotiktir ama oral döneme bağlanan kökeni itibariyle de cinsiyeti yoktur.

264. Onarım bilinçaltında başlar. Bilinçaltında iyileşmeler yapılandıkça kişi de iyileşir. Ama bilinçaltına da bilinç üzerinden geçilir. Yani sözel terapi ile ve ayna nöronları üzerinden.

265. Kastre özne (eksik benlik), hiçbir paket program ya da telafi tesellileriyle ya da sözüm ona kendini aşma gayretleriyle eksiklerini kapatamaz.

266. OKB (Obsesif kompulsif bozukluk) ile nasıl başa çıkılır? Bu hastalık, yasak bir duygu ve arzudan ya da yasak bir düşünceden kaçma refleksi olarak sahnededir. Bu nedenle kişiyi yasak arzu, duygu ve düşünceleri ile yüzleştirmek gerekir.

Şunu unutmayalım: OKB'de kendini kişiye dayatan her düşünce ya da duygu çoğu kez semboliktir ve asli yasak arzu ya da yasak düşünceyi gizler.

Şu özet yorumları yapalım: Birçok ruhsal rahatsızlık, kökende yasak arzu ve

düşüncelerin sembolik semptomlara aktarılmasından ibarettir. Bu sembolik düzeydeki semptomatik belirtiler hastalığın kendisi sanılır.

267. Düzenlilik takıntısının altından düzenlenememiş bir cinsel yaşam çıkar, istenmeyen ve kontrol edilemeyeceğinden korkulan yasak cinsel duygu, arzu ve düşünceleri kontrol altına almak anlamında sembolik bir girişim olarak.

268. Hepimizin içinde tıpkı diğer memeli hayvanlarda olduğu gibi birbirimize sarılıp koklayıp ve bazen dil ile yalayarak (insanlar söz konusu olduğu için öperek) sevgi tezahürleri göstermeye yönelik çok güçlü aseksüel eğilimlerimiz var. Çoğu kez maruz kalınmış cinsel taciz ve eşcinsellik kaygılarımız nedeniyle bu dürtü ve eğilimlerimizi öyle bastırıyoruz ki onlardan geriye ruhumuzda kökleri kurumuş bir hayat ağacı kalıyor.

Fakat tatlı su terapi ya da psikanalizinde bu eğilimlerimiz kaldıkları yerden devam etmek üzere belki yeniden hayata doğarlar ama ne yazık ki yeniden kapanmaya yazgılı olarak. Özetle büyük kastratör yani kültür yeniden iş başındadır.

Ayrıca bir şeyler daha, terapi ya da psikanaliz ortamında kaldıkları yerden devam etmek ve hayata doğmak üzere yeniden aktifleşirler. Onlar da bastırılmış ensest eğilimlerimizdir. Ancak bu sefer rövanş terapist ya da analist üzerinden alınmaya çalışılacaktır. Buradan da güncel dünyadaki üçüncü kişilere aktarılmak üzere….

269. Depresyondan nasıl çıkılır? Elbette libidinal yatırımları yine dünya-varlık'a ve özne-ben'e yatırmakla... Bu sonuç elbette aşk üzerinden gerçekleşir. Ya terapi sürecinde terapi ortamına hakim olan aşk üzerinden ya da güncel bir aşk nesnesi üzerinden… Özetle libidinal füzyon bir kere daha hayata davet edilerek.

270. Birilerinin gözümüzün önünde ahlak dışı bir eylemde bulunması ayna nöronları üzerinden o an bizim için taklit edilecek bir model teşkil edebilir yani bizde eylemi gerçekleştirme yönünde bir tetiklenme yaratabilir, çünkü "id" her türlü uyarılmaya ve davete açıktır. Ama o modele göre davranmak da ahlaki prensiplerimizle kesinlikle uyuşmaz. İşte bu tespitten yola çıkarsak pek çok OKB (Obsesif kompulsif bozukluk) rahatsızlıklarının başlangıçlarını görebiliriz. Problemin formülasyonu şudur: Ensesti ya da diğer ahlaki yasaları ve yasakları kabullenmeyen yanımızla (id), mutlak ahlakçı yanımız (çok katı süperego) arasındaki derin çatışma... İstenilenin aynı anda reddedilmesinin sürekli geriliminde OKB'nin bıktırıcı ritüelleri ortaya çıkar.

Peki çözüm nedir o halde: İlkel benliğimizle katı süperegomuz arasındaki uyuşmazlığı, öznenin farkındalık alanında görünür kılan bir terapi sürdürmektir. Yani kişiye şunu söyleyeceğiz: "Sen bu yasak düşünceleri aslında eyleme dökmek istedin ama katı ahlaki benliğin bunu kabul etmedi ve sendeki bu iki odak arasında sürekli ve derin bir çatışma başladı. Sen ilkel benliğinin bu kurnazlığını gör ve onunla barış. Yani şunu gör: Bizim böyle arzularımız olur ama işi fazla da büyütmemek lazım."

Kültür, id'in taleplerine karşı kendi taleplerini egemen kılarak inşa edilir. Ancak kültürün talepleri "id"i, onun kaldıramayacağı kadar baskı altına alırsa öznede derin ruhsal problemler ortaya çıkar. Psikanalizin ana eksen görüşü olarak pek çok ruhsal rahatsızlığın temel mekanizması budur. Özet olarak ruhsal rahatsızlıklar, katı ahlaki kurallarla inşa edilmiş kültürlerde ortaya çıkar.

271. Kadın ve erkek için geçerli olmak üzere bastırılmış OGP, tarihsel bir olgudur ve cinsiyetler arasında ekonomik koşulların eşitlenmesi ve anadillerin cinsel eşitlikçi anlamda yeniden yapılandırılması ile aşılabilecek gibi de görünmüyor. Çözüm yolu, mevcut popülasyonu OGP terapisine almaktan ve yeni nesilleri de ılımlı kastrasyon eğitimine tabi tutmaktan ve böylece kastrasyonların tuzaklarına tekrar düşmemekten geçiyor.

272. Aile dizimi gibi terapiler neden revaçta? Çünkü çok can sıkıcı olan cinsellik temasını saf dışı bıraktığı için kimsenin canı yanmıyor. Ama kimse de iyileşemiyor.

Aile dizimi, yalana inanırsak bizim bireysel travmalarımızı ve kastrasyon realitemizi sanki ortadan kaldırır. Böylece terapi ve psikanalizin tedavi uygulamalarını geçersiz hale getirir. Kişileri terapi ve psikanalizin zahmetinden kurtarır. Ballı börek…

273. Hemcins ya da karşı cins ebeveynden beklenen ve şiddetle bastırılmış aşk ilgisi karşılanmadığında, bu talep ergenlik ve devamında, psikotik bir zemine sahip kişilerde erotomanik bir sanrıya yol açarak ilgisiz bir nesneye de yansıtılabilir.

274. Terapist danışana akıl öğretmemeli, böyle bir şey yapacaksa aktarım aşkı ve idealizasyon aktarımları yerleştikten sonra yapmalı.

275. "Aktarım aşkı, motivasyonunu libidinal füzyondan almak koşuluyla analisti de danışanı da iyileştirir. Burada en az bir kişinin sağlıklı bir libidinal füzyon köklerinden gelmiş olması şartı vardır ki o kişi de analisttir."

276. Yetersiz terapist OGP'yi yapılandıramaz. D…. Ş, "Bizim gibi olsunlar yeter" dedi, yani ortalama normal nevrotik (NN) özneyi kastediyor.

T… Y ve diğerleri de şunları söyledi: "Mevcut psikolog ve terapistlerin %70'i yetersizdir". Bu son konuşanlar kendilerini bir yere koymadılar.

277. Fobik reaksiyonlarda fobi nesnesi bilinçaltı tarafından şöyle seçilir: Fobi nesnesi öznenin günlük bilgi tecrübesinde daha önceden şu ya da bu düzeyde yüksek ihtimalle tehlikeli addedilen bir nesnedir. Bilinçaltı kastrasyon kaygısı, fobik reaksiyon süreçlerinde o nesnelere aktarılır ve o nesneler bundan böyle kişideki dehşetli kastrasyon kaygılarının yansıdığı fobi nesneleri pozisyonuna geçer.

Özetle seçilen o nesnenin öznenin yaşamında işgal ettiği sembolik anlam önemlidir. Bu sembolik anlamın ne olduğu ise terapideki kişinin öznel tarihi irdelenerek bulunur.

278. Mevcut cinsel terapistler bastırılmış insan cinselliği alanında son derece kısıtlı bir çalışma sürdürüyorlar, çünkü tanıdıkları cinsel çerçeve kendileri de dahil olmak üzere eril kültürün bastırılmış cinselliğinden ibarettir. Bastırılmış cinselliklerinden dolayı tam kapasite serbest orgazm konusunda en ufak bir bilgi sahibi değildirler, bu yüzden tam tatminli cinsel deneyimler konusunda onlardan doğru bir yorum bekleyemeyiz. Çünkü insan bir konuda ancak deneyimleyebildiği kadarını tanır. Optikle uğraşanlar bizim görme spektrumumuzun dışında pek çok dalga boyunda ışık olduğunu söylüyor ama biz göremiyoruz, tıpkı bunun gibi. Yani cinsel terapistin hastasını iyileştirme yetisi sahip olduğu seksüel tatmin potansiyeli kadardır.

279. Kendinizle en samimi anlarınızda, hayatınız boyunca yaşadığınız cinsel tatminlerin size umduğunuz doyumları asla vermediğinin elbette farkındasınız. Çünkü bu acıklı itirafları yüzlerce erkekten dinledim. Söylemeseniz de ben biliyorum. İşte bu kitapta sizlere erkeklerin maruz kaldığı bu kötü kaderin nedenlerini açıklarken çözüm yollarını da öneriyorum. Bana inanmıyorsanız tüm dünyada sayıları tahminime göre dört beş milyon (sadece bir tahmin) civarında olduğunu düşündüğüm ama kendileri bunun farkında olmayan OGP öznelerine sorun. Ama OGP terapisi ile bu potansiyeli kazanmış on iki kişiye de sorabilirsiniz.

280. İçimdeki çocuk: yani geçmişimdeki çocuk... Konu bu şekilde tam bir farkındalıkla ele alınınca kişi bağımsız bir yetişkine dönüştü demektir.

281. Bilinçaltının, hiçbir işe yaramayan kodlanmış kaygı ve korkulardan arındırılması gerekir ki bunların çoğu da geçmişimizin gereksiz yükleridir.

282. Suçluluk duygusu ile yüklü kişi kendini şantaja uğramış varsayarak gündelik yaşamında da suçlayıcı odaklar karşısında boyun eğici bir tutuma girer. Bu aşağı yukarı her zaman böyledir. Terapiye giren kişinin de geçmişi kendisinin saçma bir şekilde kabullendiği suçluluk duygularıyla yüklüdür. Şimdi terapide ne olur? Terapi ilerledikçe danışan kişinin çocuksu suçları, ensestüel arzuları bir bir ortaya dökülür. Böylece danışanın tüm suçları ve sırları terapist adı verilen odak tarafından ele geçirilmiş olur (danışan böyle zanneder) ve terapist bu andan itibaren danışan tarafından adeta şantajcı bir tehdit odağı olarak da algılanır. Terapi sağlıklı biçimde ilerledikçe danışan bu saçma sapan varsayımlarından giderek arınır ve terapisti ile arasında eşit bir ilişki kurulur (yani anne ve babasıyla). Ama her şeye rağmen terapist danışan tarafından bir korku ve çekince odağı olarak algılanıyorsa o zaman danışanın daha derinlerde gizliden gizliye işleyen önemli başka sorunları var demektir. Tabi o zaman bu sorunların ivedilikle ve önemsenerek ele alınması gerekir.

283. Hayvanların yavruyken ya da yetişkin yaşa geldiklerinde maruz kaldıkları travmalar dolayısıyla sergiledikleri emosyonel tepkilere bakarak dil öncesi dönemde insan yavrularının yaşadığı travmaların sonraki yıllara hangi emosyonel tepkilerle yansıdığını kıyaslayarak anlayabiliriz (miyiz?).

284. Geçmişin depresyonları her zaman düşünsel içerikleri bakımından geri gelmezler; bazen de emosyonel dalgalar ve fırtınalar olarak da geri dönebilirler. O zaman kendimizi kökenlerini net biçimde fark edemediğimiz duygu karmaşaları içinde buluruz.

285. Arkadaşlar terapilerinizi götürürken ilgili olarak ön bilgiler verme gereği duydum, aşağıda ön bilgi metnini okuyabilirsiniz:

1.Nesne ilişkileri ve narsistik örselenmeler yani narsistik kastrasyonlar 2. cinsel bastırmalar, yasaklar, ensestüel suçluluklar, homofobi, özetle cinsel kastrasyonlar. … terapiler bu iki temel eksen üzerinden ilerlemelidir.

286. İhlal denemesi kişide yoğun bir gerilim yaratmışsa doğru yerdeyiz demektir yani doğru bir noktaya parmak bastık demektir.

287. Anneme duyduğum sevgiyi dünyaya yansıtarak insanlara hak etmedikleri değerler atfetmişim. Bu gerçeği fark etmek, gerekmeyen insanları artık umursamamak gibi çok hayırlı bir sonuç da yaratıyor. Çünkü aktarımın mantık dışı büyüsü bozulmuş oluyor böylece.

288. Terapide temel prensipler.
1.Terapide sır olmaz. Yani en gizli fantezi ve niyetlere kadar analistle paylaşılır.
2.Terapide yalan beyan olmaz.
3. Terapide, danışan dolgu malzemesi kullanmamalı.
4. Danışanın seanslarda defansları fazla kullandığının farkında olması için dikkati çekilir.
5. Terapide nezaket olmamalı. Nezaket aşırı ise bastırılmış kişilik anlamına gelir.
6. Danışan her zaman emosyonlarıyla, düşünceleriyle anlattıklarının içine yerleşmelidir. Anlattıkları bir yerde kendisi bir başka yerde olmamalıdır.
7. Terapide utanç olmamalı.
8. Danışan terapistin işini kolaylaştırma hedefi gütmelidir.
9. Terapist kurnazca stratejiler gütmemelidir.
10. Danışan samimi olmalıdır.
11.Terapide ayıp olmaz, kınama, kınanma olmaz.

289. Kastrasyonlarla özneden alınanların (emosyonel potansiyeller ve zenginlikler olarak) kısmi telafi yollarından biri de sanat etkinlikleridir (izleyici ya da yaratıcı etkinlikleri anlamında).

290. Kastratör kültürlerin, insanları ruhsal yönden hasta ettiği bilinen bir gerçektir. Böyle bir kültürde mümkün olduğunca kendini iyileştirebilmiş insanlara bilge gözüyle bakılır. Oysa insan bu türden kastrasyonlara maruz kalmamış olsaydı zaten bir bilgelik potansiyeli ile dünyaya gelecekti. Bu nedenle terapilerin öncelikli hedefi kastrasyonları olabildiğince sıfırlamaya çalışmaktır.

291. Eril kastrasyon kültürün insanları, çok sorunlu bir cinselliğe mahkum edildikleri için ruhlarında da art niyetli düşünceler beslerler. Bu nedenle ruhları selamete erdirmek için çeşitli yol ve yöntem öneren kitapların çözümleyici olarak hiçbir değeri yoktur.

292. OGP terapisinde (eşcinsleşme) süreci, eril cinsel bölgeleri merkeze aldığı için danışanı daha da erkekleştirici bir süreçtir. Çünkü hazzı en yoğun biçimde peniste toplar.

293. Bir arkadaş grubu ile mesajlaşma:
"Çünkü ben sizin özgün nesneniz oldum. Bu nedenle benimle irtibatınız sürerken, yapılandırıcı nesneniz olmam nedeniyle OGP potansiyeliniz de üst seviyelerde seyredecektir."

294. Nevrotik öznenin sakladığı sırlar terapi sürecinde başka türden sırlara evrilebilir (danışanın bilinçaltı bir başka taktikle kendini yeniden gizleme stratejisi olarak). Yani danışanın yeni nevrotik defanslar yönüne sapma olasılığı çok yüksektir.

295. OGP'ye erişen bir danışan bir müddet sonra yeniden gerileyebilir. Ya da danışan OGPye hiç geçememiştir. Bunların arkasında, bilinçaltı homofobi (danışan ve terapistin hemcins olma durumlarında) ya da bilinçaltı ensest

korkusu etkenlerini (bunlar bir biçimde yeniden etkinleşmiş olabilirler) düşünmek gerekir. Yani danışan bilinçaltı bir hamle ile terapinin iyileştirici cinsel aşk aktarımını askıya almış olabilir.

296. Terapide aktarımın ortaya çıkması danışan açısından şu özel durumların kanıtı olarak görülmelidir: 1. Danışanın kastre cinselliği bir aktarım süreci olarak açığa çıkmıştır ve bu tablo danışanın sağaltımı için eşsiz bir fırsattır. 2. Danışanın nesne ilişkilerindeki kastrasyonları ve engellenmeleri bir aktarım süreci olarak danışanla terapist arasında yeniden kurulur ki bu da danışanın sağaltımı için eşsiz bir fırsattır.

297. Güvenli bağlanmanın ardında öncelikli olarak sözel onaylanmalar değil emosyonel kabuller olmalıdır. Örneğin annenin kabul yüzü…

298. Erkekler şu ya da bu şekilde, cinsel tatmin projeleri anlamında kastre edilmiş olduklarını bilinçaltı düzlemde bilirler. Uğradıkları ruhsal kayıpları öbür erkek bedenleri ve psişesi üzerinden bir biçimde telafi etmeye de çalışabilirler. Erkekler arasında çok sık rastlanan ve el etkinlikleri şeklinde ortaya konan cinsel şakaların altında böyle bir örtük mekanizma vardır. Burada primat projesinin eşcinsleşme adı altındaki bir başka formu ile karşı karşıyayızdır (telafi edici modelleme ve eril cinsel özdeşleşmeleri şeklinde bilinçaltı olarak aktifleşen bir program).

299. Terapi seanslarının danışan açısından yorucu geçmesi aslında hayırlıdır. Buradaki yorgunluk, üstü örtülerek görülmez hale getirilmiş kastrasyon ve travmaların aktifleşerek görünür hale gelmesinden dolayı yaşanır.

300. Eril kastrasyon kültürlerinde erkekler şu iki konuda tahammülsüzdürler: 1.Ensest suçluluğu alanı 2.Eşcinsellik kaygı ve korkuları… Ensest suçluluğu alanında erkeklerin elbette kaygıları ve korkuları vardır. Ama erkeklerin eşcinsellikle ilgili kaygı ve korkuların konuşulmasına asla tahammülleri yoktur ve buradaki kaygı ve korkuları, ensest kaygı ve korkularının çok ötesindedir, tabii bu durum terapide ilerlemeyi çok zorlaştırır.

301. Terapide aktarım aşkı genitale vurur ve genitale yansır. Burada iyileşmek isteyen cinsellikle karşı karşıyayızdır.

302. Terapide dürüstçe paylaşım (özellikle cinsel konularda ve cinsel kastrasyonlar konusunda), libido üzerine kastrasyonlar tarafından konulmuş bariyerleri yıkarak libidonun özgürleşmesi sonucunu getirir ve özneye OGP hedefine daha kolay erişim fırsatı sunar.

303. Ketum hafıza kayıtlarındaki yanlış ihbarlar doğruları ile değiştirilip dönüştürülebilir mi? Eğer terapist sevgi dolu kişiliği ile danışanla arasında sağlıklı bir anne-baba-çocuk üçgeni kurabilmişse bu elbette mümkündür.

304. Semptomu sebep sanarak tedavi etmeye kalkışmak şifa sonucunu getirmez. Birçok psikoterapi yöntemi, örneğin BDT (bilişsel davranışçı terapi) bu tarzda hareket ediyor ki sonuçlar her zaman geçici ve aldatıcıdır. Travmatik anı açığa çıkmadıkça sağaltım ve dolayısı ile şifa gerçekleşmez.

305. İçselleştirilmiş yanlış bilgi yanlış ihbarın en mükemmel örneğidir.

306. Bilinçaltı, emosyonel tecrübeyi asla unutmaz. Eğer bu emosyonel tecrübeler bir travma üzerinden gelmişse o travmatik etkilerle ve yaşanmış deneyimle barışmak gerekir.

307. Kaz, ördek ve tavuk yavruları yumurtadan çıktıkları ilk anda, gördükleri ilk hareketli varlığı anneleri zannederler. Eğer bir benzetme yapacak olursak tıpkı bunun gibi terapide libidinal rezervleri harekete geçen danışan, bütün cinsel arzu ve ilgisini terapistine ya da analistine aktarır ve burada cinsiyet farkı önemli de değildir ve terapinin sonucunu da etkilemez. Libido tıpkı kaz ve ördek yavrularında olduğu gibi adeta körlemesine, cinsel nesnesini seçmiştir ve terapistini kendisinin özgün cinsel nesnesi sanmaktadır. Çünkü libido ikinci bir özneyi yani partneri zorunlu kılar. Ama libidonun, yıllardır maruz kaldığı tutsaklıktan kurtuluşu başka türlü de mümkün değildir.

308. Üreme programımız, bizi hep öteki(lerle) ilişkide olmaya zorlar. Bu anlamda bizler kendinde tam olmayan, yani eksik varlıklarız (ötekine ihtiyaç duyan) ama bizim doğal varoluşumuz böyledir. Doğal olmayan varoluş kipimiz ise kastrasyonlar nedeniyle kısıtlanan potansiyellerimiz üzerinden eksik varlıklara dönüştürülmemizdir. Yani doğal eksikliklerimizin üzerine kastrasyonların yapılandırdığı yapay eksiklikler inşa edilir.

309. Bastırılmış orgazm ya da libido ile libidonun her an atağa geçme hamleleri arasındaki sürekli çatışmanın pek çok örnekte hiperaktivite reaksiyonlarına yol açabileceğini düşünüyorum.

310. Orgazmın gasp edilişi elbette bir kastrasyondur. Ama bizim tek kastrasyonumuz o değildir. Nesne ilişkileri içinde birçok yönden kastrasyonlara ya da çok ciddi engellenmelerede maruz kalırız. Kapsamlı bir terapide bütün bunların tek tek ele alınması gerekir.

311. Ağır cinsel baskı ve kastrasyonların egemen olduğu toplumlarda insanlar şu ya da bu seviyede organize ettikleri nevrotik defanslarına sarılarak kendilerinin dengeli bir hayat sürdürmekte olduklarına dair bir yanılsama geliştirirler ve bu yanılsamaya sıkı sıkı bağlanırlar. Herkesin kendi aklını beğenmesinin sebebi de budur. Gözlemlediğimiz böyle bir insanlık tablosundan insanlık adına hayır beklemek boş hayaldir.

Şimdi şu soruyla karşı karşıyayız: Böyle bir kültürün nevrotik insanları nasıl iyileştirilecek? Maalesef iyileştirilemeyecekler çünkü ortalama nevrotik öznenin iyileşmeye karşı son derece dirençli defansları vardır ve kurduğu bu nevrotik dengenin bozulmasına asla razı olamaz. Bu nedenle terapötik müdahale ancak belli bir düzeyde sağ duyusunu korumuş insanlar için mümkündür. Onların da %80'i üç beş seans sonra terapilerden kaçacaklardır.

312. Orgazmın genetik programı hayata geçmezse ne olur, kıyamet mi kopar? Zaten cinsel baskı kültürlerinde bu potansiyel hayata geçmiyor. Peki o halde sorun ne? Bu durumda elbette kıyamet kopmaz ama insanlar bu kaybın bedellerini çeşitli düzeylerdeki nevrozlarla öderler. Ancak ne var ki çok büyük bir çoğunluk nevrozlarının semptomlarını çeşitli defans mekanizmaları ile baskılamaktadır ve aslında kendilerini de kasarak dışarıya karşı iyiymiş gibi bir portre sunabilmektedirler. Yani kol kırılır yen içinde kalır misali bir tutum sergilemektedirler.

313. Hipnoz ya da antidepresanlar yapay iyilik halleri yarattıkları için bastırılmış ruhsal malzemenin kendi travmatik potansiyeliyle açığa çıkması engellenmiş olur ve travmatik ruhsal malzemeye erişim imkanı ortadan kalkar; bu nedenle travmatik odak üzerinde öznenin bilincine vararak o travmayı aşmasını sağlama anlamında tedavi edici değerleri yoktur.

314. Anadilin iyileştirici gücü: Anadil, duyguları harekete geçirince bastırılmış duyguları ve onların ket vurucu gücünü algılamak öznenin farkındalık alanına girer. Bu farkındalık, sağaltım olanağını mümkün kılar. Sağaltıcı çalışma, dilin tetikleyici etkisiyle açığa çıkan duygular üzerinden yürütülür

315. Kimse nevrozundan sorumlu değildir.

316. Bir bebeğin özlemi anne kucağı ve anne memesidir. Bebek ancak kendini bu koşullarda bir bütün olarak hisseder. Yetişkinlikte ise kişi sevgiliyle kaynaştığında bu bütünlük algısına erişir. Özetle yetişkinlik hayatımızda daima hayatımızın ilk iki yılının özlem, arzu ve deneyimlerini tekrarlarız. Bir de dediğim gibi bu açık, kesin olarak OGP deneyimlerinde kapatılır. Bu sonuç da sadece OGP öznelerine hastır.

Şunu bilelim: Paragrafın başında sözünü ettiğimiz açığın NN öznelerinin sevgili ile ilişkilerinde kapatılması ikame tatmindir, OGP yerine geçemez.

Şimdi şu tabloya bakalım: Libidinal füzyonun (ilk iki sene meme dönemi, birincil narsisizm dönemi) asli arzu köklerine ve kaynaklarına kalıcı olarak geri dönemeyiz. Bu kaynağı güncel hayatımıza kalıcı olarak katamayız. Sebepleri şöyle sıralayabiliriz:

A. Bu dönemin emosyonel vital seviyesi (canlılık seviyesi) son derece yüksektir. Yetişkin normal nevrotik insan bu yoğunluktaki bir ruhsal deneyimi kaldıramaz, çünkü onun deneyim kapasitesinin üstündedir. Özellikle Ödipal dönemin kastrasyonları bu dönemin üstünü örter ve kapatır. Fakat bu ilk iki seneye özlemimiz de dinmez ama ona erişim imkanlarından da yoksun kalmışızdır. İşte trajedimiz budur. Bu ilk iki senenin emosyonlarının ruhsal dünyamızda zaman zaman yer alması ve deneyimlenmesi ruhsal bütünlüğümüz açısından gerekir ki bunu bize, OGP özneleri için mümkün olmak üzere OGP olanağı sağlar.

B. Güncel yoğun aşk bağlılıklarının bu ilk iki senenin ruhsal içeriklerini hayata geri çağırma olasılığı çok yüksektir. Ancak bu esnada OGP alanlarının da tetiklemesi çok yüksek orandadır. Fakat özne bu güçlü deneyimi kaldıramayacağı için açılacak olan bu ruhsal sayfa bilinçaltı bir refleksle alelacele kapatılır.

C Peki çözüm nedir? a) Kastrasyonları çökertme terapisi. b) OGP'nin bu şekilde açığa çıkartılması. c) Libidinal füzyonun açığa çıkarılması.

Böylece ruh, iç yapısında sahih barış halini yaşar.

317. Kültürün kod yazılımları ile kültürel bir özneye dönüştüğümüz kesindir ve toplumsal kimlik donanımımız onun tarafından yapılandırılır. Ama bizim bir de bütün bu kültürel yazılımlardan ayrı olarak özgün bir doğamız da vardır, özellikle OGP bunların içinde en geniş kapsamlı olanlarından biridir ya da bir müzik dehası olarak doğmuşuzdur veya resim yetenekleri ile donatılmışızdır. İşte kastrasyonlar, saydığımız bu doğal imkan ve yetileri ortadan kaldırır. Gerçek bir terapide bu imkan ve yetiler kişilere yeniden iade edilmelidir. Çünkü geçici olarak semptom giderici terapiler sadece bir oyalama ve aldatma yemidir.

Bilinç ile bilinçaltının barışması ya da olabildiğince bütünleşmesi terapinin sonul amacıdır.

Şunu soralım: Oral dönem bebekleri beş yüze yakın ses çıkartma potansiyeline sahiptir. Ve bunların çoğu, ana dile girişle birlikte tırpanlanır. Şimdi soralım, "O güzel bebek seslerine ne oldu?" Onların başına ne geldiyse sizin pek çok ruhsal potansiyellerinizin başına da aynen o geldi. OGP terapisi en azından orgazm ekseninde ve onun tüm alt küme programlarını kurtarma anlamında bir operasyondur.

318. Terapide yönlendirme soruları… Bu soruları kendimize de sorabiliriz.:
1. Ahlaken yasaklarınız nelerdir?
2.Hangi eylem ya da fantezilerinizden dolayı suçluluk hissi duyuyorsunuz?
3. Kesin yasaklarınız (tabularınız) nelerdir? Bu yasakları deldiniz mi? Bu durumda neler hissettiniz?
4.Kendinizde neleri değiştirmek istiyorsunuz?
5.Çocukken ya da daha sonra maruz kaldığınız travmalar ya da tacizler var mı?

319. Bilinçaltı yazılımları ve kod yazılımları terapisi... Bunları çökertmeye yönelik etnometodolojik yaklaşımlar… Dokunulduğunda aşırı tepki verdiğiniz bedensel noktalarınız sizin kastre edilmiş noktalarınızdır. Buradan yola çıkarak terapi haritası yapılandırılabilir.

Beyin kayıt tutar ve bu kayıtları bedenin kayıtları gibi yansıtır. Bu nedenle "beden kayıt tutar" mottosuna fazla kanmamak gerekir. Ya da bedendeki kayıtlardan yola çıkarak beyindeki kayıtlara da erişebiliriz. Bu tutum terapinin yol haritasıdır.

320. Özne kendindeki ensest eğilimlerinin, homoerotik yönelimlerinin, onlar her ne kadarsa farkına vardıkça normal nevrotik (NN) pozisyondan sağlıklı bir pozisyona geçecektir.

321 Terapilerde danışanın terapiste karşı geliştirdiği defans ve dirençlerin arkasında bilinçaltı olarak kendi anne babasının yerini korumak ve o yeri terapiste bırakmama refleksi de vardır. Yani danışanın ruh dünyasında anne babası ile terapist arasında bir iktidar mücadelesi sürer gider. Başlangıçlarda danışan kendi ebeveyninin tarafındadır ve sürekli olarak sinsi bir faaliyet şeklinde terapisti yıkma projeleri geliştirir..

322. Danışanda OGP'yi açığa çıkaran etken primat projesidir. Bundan dolayı terapist bir OGP öznesi olmak zorundadır.

323. OGP terapisi, Ödipal dönem kastrasyonları ile libidinal füzyon kastrasyonlarının, kişinin elinden aldıklarını söke söke geri alma operasyonudur.

324. OGP heteroseksüalitenin kurtuluş misyonudur. Aslında tüm cinsel yönelimlerin de kurtuluş misyonudur

325. Terapi ortamında danışanın açığa çıkan erotizmi aslında çocuklukta anneye yönelik erotizmin ta kendisidir ve bu sefer terapiste yönelmek üzere atağa kalkar. Bu sağlıklı tablo örselenmiş Ödipal dönem erotizminin ve yetişkin erotizminin sağlıklı biçimde inşasına fırsat tanır. Çünkü terapi örselenmiş çocuksu ve yetişkin erotizminin yeniden sağlıklı biçimde sentezleyen inşa çalışmasıdır.

326. Küçük erkek çocuk ergenlik öncesinde ya da Ödipal dönemde ya anneye veya diğer yasaklı kişilere çok yoğun ensest arzular duymuş ve bu duygularını aynı anda şiddetle bastırmış olabilir. Ama duyulan ve bastırılan cinsel arzu son derece yoğun bir biçimde bilinçaltında aynen korunmuştur. Fakat yetişkinlik yıllarına gelindiğinde eril özne bu sefer güncel sevgiliyle penetrasyona girdiğinde sürekli erken boşalma problemi yaşamaya başlar. Peki ama niçin? Çocukluktan kalma ensest arzular ve heyecanlar içerdikleri kastrasyon korkuları ile birlikte güncel sevgiliyle ilişkiye yoğun biçimde aktarılır ve bu yoğun heyecan nedeniyle erken boşalma olayı gerçekleşir. Bunun sebebi güncel sevgili değildir geçmişin çok arzu duyulmuş ve ensest tabusuyla görünmez kılınmış yasaklı nesneleridir. Yani güncel sevgili eril özneyi çok heyecanlandıran özgün nesne değildir, gerçekte ise özgün nesne bilinçaltının alt katmanlarında harekete geçerek eril özneye kumpaslar kurmaktadır. Yasaklı cinsel nesneye çocuklukta duyulmuş yoğun cinsel arzu şimdi güncel cinsel ilişkide erken boşalmanın sebebidir. Ancak burada gerçekleşen boşalma, kastrasyonların etkisi altında olduğu için bir OGP orgazmı değildir.

Penetrasyonda geç boşalmanın sebebi ise şudur: Eril özne Ödipal anneden kopamadığı için güncel sevgiliyi özgün nesne seviyesine yükseltememiştir. Anneye yönelik bastırılmış erotik arzuya tutsak olduğu için ondan kopamamaktadır. Yani güncel sevgiliye duyulacak yoğun erotik arzu geçmişteki Ödipal annenin güncelde de sürüp giden etkisi nedeniyle bastırılmaktadır. Tabii ki görünüşte arzu duyulmayan cinsel obje ile başarılı bir penetrasyon yaşanamaz ve eril öznenin orgazma erişmesi bin bir zahmete ve yorgunluğa mal olur. Önemli bir etken olarak erkeğin bilinçaltında sürüp giden ensest suçluluğu… Bu da penetrasyonda geç boşalmanın çok önemli bir başka sebebidir. Penetrasyonda geç boşalmanın bir başka sebebi olarak dehşetle algılanan homofobinin ayrıca önemli bir rol oynadığını düşünüyorum.

Son olarak şu notları da düşelim: Erken boşalmalarda ensest yasaklı cinsel nesneye duyulan ensest arzu bastırılmamıştır ama açık kimliği sansürlenerek maskelenmiştir. Geç boşalmada erotik dinamizm donup kalmış vaziyetteyken erken boşalmada son derece aktiftir ama orgazmın heyecansal kalitesi de son derece düşüktür..

327. Lacan ve Freudun sözünü ettikleri kastrasyonlar, içinden çıkılmaz ve öznenin bunlara ebediyen tutsak olduğu verili yapılar değildir. Lacan ve Freud'un aşılamaz dedikleri kastrasyonlar pekala aşılır ve özne tam kapasite özgür orgazm potansiyelini ele geçirebilir. Freud ve Lacan aşılamayan kastrasyonların arzunun kayıp nesnesi sendromunu ürettiğini ve bu sonucun da öznenin kaderi olduğunu söylediler. Herkesi tezlerinin doğru olduğuna inandırmaya çalıştılar. Onlar arzunun kayıp nesnesinin aranışını hep kendi tezlerine temel yaptılar. Aslında böylece kastrasyonlarla içleri boşaltılmış ve ruhu aç insanların piyasa ekonomisinin tüketici müşterileri olmaları çok kolay hale geliyordu. İşte hile buydu. Oysa orgazm terapisi ile hayata davet edilen OGP arzunun kayıp nesnesinin aranışı saçmalığını sona erdirir.

Ben Freud ve Lacan'ın ve pek çok analistin kendi kastrasyon bariyerlerini asla aşamadıklarından son derece eminim.

328. Terapinin ya da psikanalizin yüce nesnesi (analist ya da terapist) hiçbir zaman yaşlanmaz, hep genç kalır. Onun genç portresi ilk bebekliğin genç annesinden yansımalar taşır.

Analist ya da terapiste yansıtılan aşk aktarımı ya da libidinal yatırımlar yine ilk anne aktarımlarından derlenir ki bu da bize oral dönem bebeğinin anneyle ilişkisinin bir tür cinsel (cinsiyetlenmemiş) kaynaşma ilişkisi olduğunu kanıtlar. Ödipal dönem ise bu aşamalarda ikinci duraktır.

329. Delfi Tapınağı'nın girişinde şu ifade vardır: "Kendini tanı." Ama kastrasyon kültürlerinde kişinin kendini tanıması mümkün değildir. Çünkü kastre özne kendi özgün varlığından sürgüne gönderildiği için kendini tanıyamaz. Onun kendinde tanıdığı, orijininde varlığının bozulmuş suretidir.

3.SUÇ

1. Her itham, cinsel bir suçlamadır (kişi bilinçaltında böyle algılar, çünkü ilk suçlar Ödipal suçlardır, ensest arzu suçlarıdır: kültür böyle yorumlayıp küçük çocuğun üstüne bu büyük suçu yıkar).

2. Kabahatlerin üstlenilmemesinin arkasında ensest suçluluğu, Ödipal suçluluk ve homofobi temel bilinçaltı etkenler gibi gözüküyor. Çünkü kişi güncel kabahatlerle bilinçaltında kümelenmiş bu suçlar arasında bir biçimde bağlantı kuruyor ve tabii güncel kabahatleri üstlenmekten kaçıyor (bir yanılsama olarak doğuştan suçlu özne algısı). "Kimse kabahatini kabullenmez" söylemindeki temel psikodinamik budur.

3. Cinsel baskının ve ekonomik adaletsizliğin olduğu her yerde suç her zaman olacaktır. Bu başka bir konu.

4.YAŞAMA PROGRAMI

1.Hayatta kalma stratejisi olarak misilleme beklentisi, bilinçaltı çalışan bir süreçtir. Paranoya bu odaktan da beslenir.

Bu süreç özellikle bilinçaltı ensest suçluluk nedeniyle yine bilinçaltı çalışır.

2. Küçük çocuk anneyi ele geçirerek bakım görmeyi garantilemek için onun her arzusunu yerine getirmeye çalışır. Annenin garantisi çocuğa göstereceği sevgi ile kanıtlanmış olur ki bu bakımdan sevgi insani ilişkilerde öznenin hayatta kalmasını mümkün kılacak en başat duygudur. Bu beklenti öznenin bilinçaltında işleyen bir programdır.

3. Hayatta kalma programı olumsuza odaklıdır. İnsanın sürekli olarak olumsuz düşünceler üretmesinin temel sebebi budur. Zihin hayatta kalmayı mümkün kılmak için her saniye, bu program nedeniyle muhtemel olumsuzlukları bertaraf etmek üzere çalışmaya programlıdır.

4. C…. Merhaba: Annelerini emen köpek yavruları ile ilgili geri bildirimin çok güzeldi. Bu manzara karşısında heyecanlanman, coşku duyman senin hayata, dünyaya bağlanma arzuna denk geliyor. Dünyanın gözlerimizin önüne serdiği

böyle manzaralara her zaman dikkat et. Anaç hayvanın meme sayısı az yavru sayısı fazlaymış. Bu nedenle memeyi kapan besleniyormuş. Peki bu durum neye denk geliyor? Elbette senin iş aramadaki enerji ve performansına denk geliyor. Yani gördüğün manzarada kendini okudun. Bu nedenle ruhun canlandı, heyecanlandın.

5. Bizi bedenen ve ruhen yaşatan birine şükran duyarız. Bu nedenle şükran duygusu yaşama dürtüsünün (tabii ki her canlıyı ve hayatı koruma yönündeki doğal dürtümüzün) bir sonucu olarak aynı zamanda üreme programına da bağlıdır.

Şunu söyleyebiliriz: Merkezde üreme programı olmak üzere yaşam dürtüsü ve üreme dürtüsü iç içe ruhsal yapılardır.

6. İnsan yavrusu her canlı gibi dünyaya hayatta kalma güdüsü ile gelir. Burada bebek için en önemli güvence annenin varlığıdır. Bebek anne varlığını sürekli yanında hissederek hayatta kalma teminatını almış olur. İşte tam da bu noktada nesne sürekliliği hayata geçmiş demektir. Nesne sürekliliği algısı tam olarak yapılandığında insan yavrusu sağlıklı bir ruhsal organizasyona erişmiş olur. Çünkü hayatta kalacağına dair güven duygusu yapılanmıştır.

7. Hayatını koruma dürtüsü insanda belli seviyede paranoid tepki ve refleksleri yapılandırır. Bu her canlı için kaçınılmaz bir sonuçtur. Paranoid tepkiler ruhsal dengeyi şu ya da bu nedenle bozmaya başladığında bir hastalıktan söz edebiliriz.

Yukarıda tanımı verildiği ölçüde paranoid tepkiler yaşam dürtüsünün bir alt kümesidir. Çünkü düşmanlarla dolu bir dünyada belli bir dozda paranoid olmak zorunludur.

8. Ölüm içgüdüsü ve dolayısıyla mazoşizm gerçekse, ruhsal yapı mutsuzluğa adanmışsa o zaman ruh sağaltımının ne gereği var? Ya da bu saçma tez, gerçek olarak kabul edilirse, bu varsayım neye hizmet eder? Mutsuz insanlar üretmeyi hedef alan böyle bir tez, tüketim toplumunun, tüketmeye hazır ruhu aç insanını meşrulaştırarak, sömürü ekonomisine hizmet eder. Böylece Freud'un sinsice neyin hizmetine kendini sunduğu anlaşılmış olur.

Ayrıca bu saçma varsayım, özneyi, nevrozuyla yüzleşme zahmetinden korur ve nevrotik korkaklığı meşrulaştırarak, özneyi korkaklığın rehavetinde eylemsizliğe sürükler.

Ölüm içgüdüsünün tatminsiz OGP'nin agresyona bürünmüş bir formu olduğunu başka paragraflarda detaylandırarak açıkladım.

5.OGP (Orgazmın Genetik Programı)

1. Verili bir durum olarak erkeğin iki dakikada orgazma ermesi (orgazmın başlamasına kadar geçen penetrasyon süresi) döllemeyi mümkün kılmak için yeterlidir ve bu durum cinsel hazlarında kastre edilmemiş bir erkek için problem de değildir. Yani erkeğin iki dakikada orgazma ermesi tam tatminli orgazmı yaşamasını, eğer, bu potansiyeli ele geçirmişse, engellemez, ama orgazma erme sürecinin uzatılması erkeğin yaşayacağı orgazm hazzını daha da arttırır. Öte yandan erkeğin, kısa sürede orgazma erişebilmesi, kadının (kadın orgazm için daha uzun zamana ihtiyaç duyar) orgazm yaşamasını engeller. Öyleyse erkeğin hem kadının orgazm yaşamasını sağlamak hem kendi orgazm hazlarını daha da

yoğunlaştırmak bakımından orgazma erişme süresini (ejekülasyona kadar geçen süreyi) uzatmayı öğrenmesi gerekir.

2. Danışanı OGP'ye taşıyan nedir? 1. Analistin OGP öznesi olup bu programa ait bütün adresleri biliyor olması, danışanı yönlendirmede kılavuzluk etme bakımından son derece önemlidir; 2. Analistin OGP konusunda son derece korkusuz olması, danışan üzerinde yüreklendirici bir etki yaratır. 3.Analistin kastrasyonları çökertici terapi uygulama becerisi.

3. Sevgililerimiz ikame nesneler olarak özgün nesne konumuna gelemezler. Bu nedenle bir süre sonra onlardan çok da kolay ayrılabiliriz. Ama onlar, uğrunda emek ve zaman harcanmışsa, bizim için bu şartlar altında, terk edilemeyecek özgün nesne statüsüne kavuşurlar. Tabii OGP öznesi için ayrıcalıklı bir durumu da eklemek zorundayız: OGP öznesi bir süre sonra, bağlar kurduğu sevgiliyi özgün nesne konumuna getirme potansiyeline sahiptir (adeta verili olarak). Çünkü sevgiliyle ilişkisinde ek fantezilere gerek duymaz, sevmişse sevmiştir. Daha önemlisi ensest yasaklı nesnelerden koparak bağımsızlaştığı için güncel sevgiliye sahih bir aktarımla bağlanır.

Not: Özgün nesne nedir? Özgün nesne, cinsel ilişkide ek bir fanteziye gerek kalmadan orgazmı mümkün kılan partnerin kendisidir. Özgün nesne ek fantezileri dışta bırakır. OGP öznesinde sevgili, orgazmı mümkün kılmak için tek başına yeterlidir ve partneri dışta bırakan gizli erotik fantezilere gereksinimi ortadan kaldırır.

4. İnsan kastratör bir kültürün ahlaki normları içinde kendi özgün (orijininde varlık) varoluşunun yoluna çıkamaz. Kültürün, nevrotik özneyi yapılandıran normları en başta buna engeldir. Hangi kültürden olursa olsun, OGP öznelerinin, spontan varoluşu öne çıkaran duruşları, üreme programının doğal ahlakını mümkün kılarken, uluslar üstü insan kardeşliğini de ortaya koyar. OGP, ORGAZMIN EVRENSEL SABİTESİDİR.

5. OGP bir gençlik aşısıdır. OGP'nin kastrasyonu kesinlikle ruhsal yaşlanmanın sebebidir.

6. OGP bastırılırken diğer bütün heyecan kategorileri de bastırılır ve böylece insan anhedonik bir özne haline gelir.

7. Orgazmın niçin OGP düzeyinde yaşanması gerekir? Çünkü özneyi cinsel ilişkiye motive eden ödül bilinçaltı kayıtlar bakımından OGP'dir. Bu yüzden öznenin, orgazmı OGP düzeyinde yaşaması kendi örtük motivasyonunu tanıması bakımından şarttır.

8. OGP, ejekülasyonla birlikte başlayıp onun bitiminden sonra da yoğun bedensel dalgalanmalar eşliğinde devam edip giden ve ortalama 90 saniye süren haz fırtınası sürecinin adıdır. Özetle ejekülasyon ve orgazm ayrı ayrı süreçlerdir.

9. OGP dolu bir rezerv olup da tam boşalırsa tükenecek bir kaynak değildir. Her OGP deneyimi kendi doluluğunda yeniden yaşanır ve her seferinde kendisinin yenilenen rezervlerine sahiptir.

10. OGP orgazmı ne anlama gelir? Eğer küçük çocuk cinsel kastrasyonlara hiç maruz kalmamış olsaydı yetişkinlikte ne kalite ve seviyede kastre edilmemiş bir orgazm yaşayacak idiyse öyle bir orgazmın hayata geçmesi anlamına gelir.

11. Yaratmak ve üretmek, birçok yönden tam tatminli orgazmı hatırlatır ve sanki onun bir tür ikamesidir.

12. Cinsel projesini (OGP) hayata geçiremeyen özne mutsuzdur (yani hemen hemen herkes).

13. OGP, öznenin, vital kaynaklar bakımından en hayvani (yani en masum, en canlı), sevgi ve füzyon ekseni bakımından en insani yanıdır.

14. Sevgi ve şefkat akımlarından da beslendiğinde, erkek ve kadının orgazmları, emosyonel derinlik bakımından ne kadar da birbirine benzer. Çünkü orgazmın sevgi ve şefkat akımları annenin libidinal füzyon kucağında tüm bebeklere armağan edilmiştir. Erkeğin orgazm anını yoğun agresyonla deneyimlemesi ise kendi ruhsallığına karşı büyük bir yıkım operasyonudur ve kastrasyonlara ödenen bir bedeldir.

15. Annenin libidinal füzyon kucağından dişi doğulur, sonradan erkek olunur. Dişi genitalle doğan ise zaten dişidir. Erkek için tehlike şudur: Erkek olayım derken ilk kökle (libidinal füzyon) bağı kaybetmek ve ruhsal iktidarsızlığa yakalanmaktır (OGP'nin dışına düşmek).

16. Hiçbir dürtü nihai olarak (toptan kendini tüketerek) doyuma erdirilemez, çünkü o zaman kendini tüketir. Lacan'ın böyle bir yaklaşımından söz edilir. Çünkü Lacan'a göre bu durum, dürtünün ölümü demektir. Örneğin en yoğun biçimde ve tümden bir tatmin sağlayarak yaşanan orgazm cinsel arzuyu tümden sonlandırır gibi absürt bir Lacancı yaklaşım aşağı yukarı böyle bir tezi ileri sürüyordu. Bu tezlerin, sağlıklı bir orgazmın doğuşunu engellemek üzere manevralar olduğunu sanıyorum. Ama özne kastrasyondan muafsa, dürtü her harekete geçişinde, elbette ön planda cinsellik yani orgazm olmak üzere, eksiksiz olarak tatmine erişir. Birinci kitabımın ana tezi de zaten buydu. Öte yandan tatminin ertelenmesi gibi durumlarda OGP öznesi, sağlıklı erteleme- bekleme kapasitesi nedeniyle bir sorunla karşılaşmadan durumun üstesinden gelir.

17. OGP, ergenlikte genital organların önderliğinde açığa çıkabilirdi, tabii özne Ödipal dönemde kastre edilmemiş olsaydı…Böyle olması durumunda libidinal füzyonun tüm emosyon zenginlikleri, OGP'nin eksiksiz haz tatmininde tüm gürlüğü ile hayata geçerdi ve hiçbir bilinçaltı bastırma bariyeri tarafından engellenemezdi. Yani anne üzerine konulan ensest yasağının ya da kültürün söylemindeki kayıtlı ensest yasağının burada hazzın eksiksiz tatminini engelleyici hiçbir gücü olmazdı. OGP'nin hayata geçişi bu iki faktörün ötesinde ve sonrasında gerçekleşirdi.

18. OGP'ye geçemeyen özne, anne saplantısını aşamaz, anne saplantısından, bağımsız özne olarak anne sevgisine geçemez. OGP öznesinin bile bu nihai sonuca erişmesi epeyce zaman alacaktır.

19. Bastırılmış OGP'deki sıkışmış enerji, zaman zaman bazı insanlarda "cin çarpması" dediğimiz duruma ama aslında bir tür histeri krizine yol açar (sanıyorum).

20. Freud ve sonrakiler (örneğin Lacan; tabi Reich hariç) orgazm konusuna hiç ama hiç değinmeyerek, onu en güdük ve en hasta haliyle ortada bırakmışlardır.

21. Genital alan eksiksiz orgazm hazzına açıldıkça, ruhsallığın kendini dünyaya aktararak ifade etmesi (sözel ve emosyonel olarak) ya da kendi doğumunu gerçekleştirmesi o oranda mümkün olur.

22. OGP öznesinde birçok engel aşıldıktan sonra, fantezi ve iç konuşma metninin akış ve hareketlerinin kesildiği süreçlerde, libidinal füzyonun aydınlığı ışıldar, tekinsizlikler, ruhsal vakumlar değil.

23. Jouissance, nevrotik öznenin orgazmında kendini gizler ama OGP'de açığa çıkar.

24. Lacan orgazm konusunda ne söyledi? Aradım, bulamadım.

25. Gerçek bir sevgiden beslenmeyen cinsellik dejenerasyona mahkumdur. Ahlaksızlık insanı daha müthiş ve sağlıklı bir cinselliğe taşımaz. Şöyle devam edelim: Sevgiden beslenmeyen bir insan özgür olamaz, çünkü bu durumda varoluşsal kökler hayata doğamaz.

26. Penis sadece görünen kısmı olarak dışa uzanan bölümü ve testislerden ibaret değildir. Daha fazlasıdır. Penis, en uç kısmından başlayarak testislerden ve sonra apış arasından geçip anüs deliğinin tam altında biten bir organdır. Orgazm anında penisin görünen kısmıyla apış arasından geçip anüs deliği altında biten bütün sistem orgazmın sarsıntısına katılır. Ancak penisin anüste biten kısmında anal kaslar orgazm sürecine açılıp kapanmalar şeklinde katılır. Özetle orgazm anında peniste hissedilen darbeler anüste de açılıp kapanmalar şeklinde gümlemelidir. Bu sistemsel bütünlük oluşmadan OGP orgazmından söz edemeyiz.

Şimdi bakalım kastratör bir kültürde OGP orgazmının başına neler geliyor? Küçük çocuğa uygulanan kastrasyon tehdidi, ensest suçluluğu duyguları, Ödipal dönem kompleksleri ve erkeklerde ağır bir baskı halinde sürüp giden homofobi, sözünü ettiğimiz bu tam tatminli orgazmın bütünlüğünü bozar. Özellikle homofobi erkeklerde anal bölge duyarlılığını baskıladığı için OGP orgazmının, penis ucundan anal halka kaslarına kadar uzanan kabiliyet ve potansiyeli de iptal edilir. Anal bölgede hissedilecek olan orgazmik impulslar, homofobi nedeniyle bastırılınca hep bildiğimiz ve tatsız tuzsuz normal nevrotik (NN) erkek orgazmını sahnede görürüz artık.

Penisin orgazmik tetiklenmeleriyle anal bölgede ortaya çıkan haz yoğunlaşmaları, eğer bastırılırsa, bastırılmış olarak kalmaz ve kişide homofobiyi besleyen ya da bazen anal seks taleplerini ya da fantezilerini gündeme getiren bir odağa dönüşür, çünkü burada bastırılanın kılık değiştirerek geri dönüşü söz konusudur. Ya da penisin haz kapasitesi kastrasyonlarla iptal edilirse bu sefer onunla ilgili haz alma işlevi anal bölgeye aktarılarak bir denge kurulur. Ancak anal bölgenin bu yeni transferde haz algı kapasitesi son derece kısıtlıdır. En azından

pasif gay ilişkilerinde penis ve anal bölgelerin toplam orgazmlarının hazlar toplamı OGP orgazmlarındakinin defalarca gerisindedir. Bu durum, kastrasyonlara bağlı olarak orgazmik haz tatmini ekseninde bütünsel yapısı bozulan penis alanının kişiye ödettiği bir bedeldir.

27. Anüs, penis ve vajinaya dahildir. Orgazm bütünlüğü (OGP) kaybedildiğinde anal hazlar, OGP'ye oranla çok güdük haz organizasyonları olarak geri döner.

Şu eklemeyi de yapalım: Orgazm darbelerinin anüste algılanamaması, dışarıdan bir cisimle uyarılarak tamamlanması talebini de yaratır. Öte yandan anüs penis hattının hiçbir erkekte çalışmadığı da ayrı bir gerçektir. O zaman bu problemin erkek popülasyonunda çok yaygın olduğunu rahatça ifade edebiliriz. Zavallı erkekler bu durumun OGP'nin iptaline bağlı olduğunu bir türlü akıl edemezler ve karşılaştıkları sonucu örtük pasif eşcinsel taleplerle bağlantılı olarak düşünüp boş yere kaygılara kapılırlar.

28. Geçmiş nesne ilişkileri çok arızalı da olsa, bu odaklara bağlı anksiyete aktif de olsa, eğer öznede bir biçimde OGP açığa çıkmışsa (elbette OGP terapisi ile), bu olanak onun psişesinden, bu arızalı ruhsaal odakların gerilim yükünü zaman içinde tahliye edecektir. En azından özneyi daha ağır ruhsal bozukluklara gerilemekten kurtaracaktır. Ruhsal sağaltımın devamı başarılı nesne ilişkileri terapisidir.

29. Ilımlı kastrasyon süreçlerinden geçilip, OGP hayata aktarıldığında, Lacan'ın nispi olarak doğru söylediği şu ünlü tez yani anadilin kastre ediciliği (emosyonların sözcüklere bağlanmadan yaşanabilirliği pozisyonu üzerine anadilin koyduğu blokajlar olarak) bile özne üzerinde o kadar da kastre edici bir etki yaratmaz.

30. Kitabımda ne demiş oldum (birinci cilt)? OGP'nin kayıp haz olarak bir kader olmadığını, geri kazanılabileceğini... Buradan çıkan sonuç da şudur: Kastrasyonlar OGP'nin üstünü örter ama onu yok edemez.

31. Derin içgörü anlarına ulaşmak özellikle OGP öznesi için daha kolaydır.

32. Eksiksiz orgazm hazzında kapasite kısıtlılığı sevgiliye sürekli libidinal yatırım yapmanın engelidir. Bu nedenle sevgililer arası ilişkiler bir süre sonra çökmeye mahkumdur.

33. Çok kötü orgazmı olan çiftlerin (ya da insan teklerinin) çok kötü aşkları, çok kötü evlilikleri, çok kötü arkadaşlıkları olur. Sonra da kimse gelip çöken ilişkilerinin ardından ağıtlar yakmasın.

34. OGP, sürüngen beynine karşı, insan olmanın onurunu temsil eder.

35. Dünyalı çıkar kaygıları OGP öznesinin bile dengesindeki altın oranı bozar. Şimdi ne demiş olduk?

36. OGP açığa çıktığı zaman, eğer özne geçmişte yoğun olarak örselenmişse yoğun acıları da açığa çıkarıyor karşılığında. Nevrotik özne derin haz ve mutlulukları yaşamaktan kastre edildiği için, sınırlı hazlarla yaşamanın sonucu olarak derin acıları da yaşamaktan kurtulmuş oluyor. Peki şimdi ne demiş olduk?

En etkili anestezi nevrozun kendisidir. Öyle ki insanı içten kurutur.

37. OGP, dil öncesinin yani libidinal füzyonun emosyonel dirimselliği ve vital doluluğu hayata davet edilmeden aktifleşemez. Nelerdir bunlar? Bunlar idealizasyon, süblimasyon ve sevgi akımları ile güvenli bağlanmadır… Ancak dil öncesi için sözü edilen bu vital olanaklar adeta elektrik akımı şiddeti ile o kadar yoğun bir emosyonelliği barındırır ki öznenin bu alanı deneyimlemesi son derece ürkütücüdür kendisi açısından ve ön korkularla doludur (bu ön korkuların yoğun kastrasyon korkuları olduğunu belirtelim). Çünkü bu yoğun duyarlılığı deneyimlemek, özne açısından ürkütücü psikotik bir sürece girme tehdidi gibi algılanır (acaba aklımı mı kaybediyorum paniği). Bu yüzden eksiksiz orgazm hazlarını tam deneyimlemeyi engellemek için daima bilinçaltı bir engel (OGP'nin içerdiği yoğun emosyonlar nedeniyle) aktif olarak devrede demektir. Bebeğin en iyi koşullarda yetiştirilmiş olması dahi galiba bu bariyerin ortadan kaldırılmasını pek o kadar garantilemiyor. Özellikle bu dönemin (dil öncesinin) son derece zengin sevgi, idealizasyon ve süblimasyon akımlarının orgazm anında yeniden hayat bulması, saydığımız nedenlerden dolayı oldukça zor görünüyor. Oysa saydığımız bu toplam nitelikler ruh sağlığının vazgeçilemez zeminidir. Bu çıkarıma bakarak varacağımız sonuç, insanın ruh sağlığının en iyi koşullarda bile her zaman tehdit altında olduğudur. Çünkü ruh sağlığının en temel garantileri olan bu olanaklar hafızanın ketum katmanlarında unutulmuştur. Oradan güncel yaşama iyileştirici etkilerinin yeniden davet edilmesi çok da mümkün görünmüyor. Ruh sağlığını korumak için insanoğlunun ne yapıp edip bu rezervleri günlük hayatında aktifleştirmesi gerekiyor. Bunun yolunun OGP terapisinden geçtiğini hep belirttim.

38. Kastrasyonları aşarak eksiksiz orgazmik hazzı açığa çıkarmanın son derece zor olduğu ortada. Bu iş imkansıza yakın derecede zor. Peki o zaman kastrasyonlar yüzünden ruhları hastalanan çok büyük bir çoğunluk ruhsal kurtuluşları için ne yapacak? Mademki ruhun bu kurtuluş yolu kapalı, bu insanlar o zaman ne yapsın? Geride kalan ve bir kurtuluşu mümkün kılamayacak olan alternatifler şunlar olabilir. Ama önce şunu belirteyim: Bu tespitleri öneri ve akıl verme anlamında kesinlikle söylemiyorum. İnsanların çaresizlikten neler yapabileceklerini anlatmaya çalışıyorum. İnsanlar çaresizlikten şu saçma yollara başvuruyorlar: 1.Kişi ya bir inanç sistemine tüm gücüyle inanarak bağlanır 2. Ya da meditasyon uygulamalarına katılır 3.Veya Yoga uygulamalarına katılır 4. Ya da bunlara benzer başka tür etkinliklere katılarak ruhunun huzura ermesi için bir çaba içine girebilir. 5. İşkoliklik, obezite, politik kısır çekişmeler ve kitabımın birinci cildinin başlarında açıkladığım bir yığın uğraş biçimleri… Yani burada ehvenişerleri konuşuyoruz. Bu saçma etkinliklerin öznenin ruhsal dünyasını özgürleştirici bir etkisi olmayacaktır. Tekrar belirteyim.

39. Cinsel gerilimler, bütünüyle eksiksiz orgazmik hazza dönüşemediklerinde semptomlar üretmek üzere kümelenirler. Bazı şanslı insanlar bu nevrotik semptomları bir takım yaratıcı ya da üretken faaliyetlerle yapıtlara, eylemlere dönüştürebilirler. Ancak bu şanslı kişiler o kadar azdır ki süblimasyon mekanizmasını insanlığın genel ruhsal selameti için bir çıkış yolu sanmak çok yanıltıcıdır. Ne var ki süblimasyon mekanizmasını kullanan bu şanslı kişiler de ağır nevrotik semptomlara maruz kalmaktan kendilerini kurtaramazlar. Çünkü bu konuda çok örnekler var. Yani olağanüstü yaratıcı olup nevrozlar içinde boğulan birçok deha var.

40. OGP öznesinin gerilemesi (zaman zaman olabiliyor) yeniden bastırma olayına bir örnektir, bir diğer adıyla eski ruhsal haritanın yeniden aktifleşmesidir. Bu özne, önünde açılan yeni hayatın getireceği değişim ve dönüşüm dinamiklerini kaldırmayı göze alamadığı ya da açığa çıkacak yeni çatışma alanlarıyla yüzleşmekten kaçtığı için, yani kastrasyonları tam çözümlenemediği için yeniden bastırma yoluyla kendi eski nevrotik kastre boyutuna geri dönebilir. Özetle bu özne OGP'nin bereketli ruhsal olanaklarından geçici bir süre için yararlanmıştır (tabii ne kadar sahih yaşamıştır bu süreci, tartışma götürür). Çünkü kişinin kastrasyonlarla ürkütülmüşlüğü o kadar yoğundur ki OGP'nin siren çağrısı gücündeki davetine icabet etmeyi kimi zaman da reddedecektir bu yüzden.

41. Cinsel ilişki ve sonuçta orgazm, öznenin kendi öznel bütünlüğünü mümkün kılmıyorsa, kişi eksiklik duygusunu tamlık algısına eriştiremeyecektir. Kastre özneler bu bereketli ruhsal sonuçtan ne yazık ki çok uzaktırlar.

42. Anaç köklerden ya da libidinal füzyondan beslenmedikçe orgazmın OGP seviyesinde yaşanması olası değildir.

43. Cinsel hazlarında kastre edilmemiş bir insan kolay kolay yarışmacı tutumlar geliştirmez, eksiklik hislerine, aşağılık komplekslerine kapılmaz. Ama eski ruhsal haritadan gelen birtakım tetikleyici unsurlar olabilir ve bunlar zaman zaman devreye girebilir. Böyle bir durum her zaman olasılık dahilindedir. Çünkü ne de olsa özne nevrotik bir geçmişe sahiptir. Ama OGP öznesi her şeye rağmen kendini düzenleme refleksine artık sahiptir.

44. Jouissence, bastırılan aşıldığında açığa çıkar. Yani "bastıran", Jouissence'ın üstünü örten bir örtüdür. Daha doğrusu bastırma bariyeri tam olarak aşıldığında, eksiksiz orgazm hazzı (OGP), Jouissence olarak açığa çıkar.

45. Tam tatmine erişemeyen dürtü (tam kapasite cinsel tatmin odaklı), kör itilimler halinde daima tekrarlanacaktır. Yani yineleme zorlanımı olarak ortaya çıkacaktır. Ve amacına erişemeyecek olan bu nafile tekrarlarında kendi asli ve eksiksiz tatminini arayacaktır. Burada yine bilinçaltı bir itilimle peşinde olunanın ağırlıklı olarak OGP olduğunu belirtelim.

46. Şu ya da bu biçimde açığa çıkan OGP, geçmişin arızalı nesne ilişkilerini önemli ölçüde onarma imkanına sahiptir. Bu olumlu sonuca bakarak, çok uzun bir zamana yayılsa da ufuk aydınlıktır.

47. Talep ihtiyaçtan doğar. İhtiyaç ise ya bedensel ya da ruhsal bir şeyin eksikliğinden kaynaklanır. Bu formülasyon bize asli bir gereksinim olarak OGP'nin varlık sebebini açıklar. Ne demiş olduk? OGP hem bedensel hem ruhsal temelli çok ciddi bir ihtiyaçtır.

48. Ejekülasyon bedensel gerilimi epeyce boşaltır ama ruhsal gerilimi boşaltamaz. Sorun da zaten burada düğümlenir.

49. Orgazmın (OGP), romantik ekseninin beslendiği libidinal füzyon kökeni aynı zamanda sanatsal duyarlılığın da beslendiği kaynaktır. Bu yüzden OGP'nin ruh sağlığı açısından önemi çok büyüktür.

50. Orgazm, asabi bir gerilimin giderilmesi olarak değil, emosyonel dünyanın açılımının ve hayatla bağların güçlenmesinin hizmetinde kullanılabiliyorsa anlamlıdır. O zaman onun adı OGP'dir.

51. Hayvanlar bile öğrenilmiş çaresizlik durumuna sokulabildiklerine göre... OGP öznesi de bu duruma maruz kaldığında kendini pek o kadar kurtaramaz. Ancak onun nevrotik öznelere göre daha şanslı durumda olduğunu söyleyebiliriz. Çünkü kendini onarma potansiyeli daha yüksektir.

52. İlk sevgili ile kurduğumuz sahih ilişki hayatımızın sonraki yıllarında hemen hemen hiç kimseyle kurulamadığı ve tabii ki kurulamayacağı için de hayat boyu kendimizi hep yalnız hissederiz. Çünkü muhataplarınız çoğunlukla ortalama nevrotik özneler olacaktır ve ortada onlara ne kadar güvenilebileceği problemi vardır. İşte tam bu noktada OGP, libidinal füzyonun emosyonlarını güncel algı dünyamıza taşıyabildiği için sahih, içten bir ilişki kipini hayata geçirme programı ve fırsatı olarak düşünülmelidir, eğer böyle bir yoldaş bulabilirseniz.

53. OGP'nin bastırılması nedeniyle çocukluğun çok yönlü cinsel etkinliklerinden bir tanesi ya da birkaçı ama tabii gerçek bir doyumu üretmemek üzere öznenin hayatının merkezine yerleşebilir. (Freud çocukların çok yönlü birer sapkın olduklarını söylemişti)

54. OGP'de yitirilen, çılgın bir eylemin hazzında aranır. Bu haz süreci sonuçta ölüme doğru gitse bile. Örneğin ölüm riski taşıyan her türlü çılgınca etkinliği kastediyorum. Örneğin Rus Ruleti ilk aklıma gelen. Ölüme doğru koşan bütün çılgınca eylemlerde biz bu kıstırılmışlık duygusunun (OGP'de kıstırılmışlık) kendine bir çıkış yolu aradığına, bir patlamanın içinden bile olsa kendini ifade etmeye çalıştığına tanık olacağız. Özne bu çılgın koşuda bilinçaltındaki amacına erişecek midir? Kesinlikle hayır!

55. Patlatamayan patlar (cinsel tatmini kısıtlı yaşayan kişi). Libidinal boşalımını eksiksiz gerçekleştiremeyen kişi yıkıma uğrar.

56. OGP adamda ciddi kafa yapar ama yan etkisi yoktur.

57. Nevrotiğin cinselliği olmaz kepazeliği olur. Bu nedenle eril kültürde cinsellik üzerine tüm göndermeler çeşitli cinsel patalojilere bir göndermedir ve onun hastalık tablolarının birer tanımlamasıdır.

58. OGP, libidinal füzyonun emosyonel akımlarının devreye girmesini ve Ödipal dönem kastrasyonlarının aşılmasını zorunlu kıldığı içindir ki nevrotik ya da psikotik öznenin çok mükemmel orgazmlar yaşayabilecekleri yönündeki bir varsayım işin başında geçersizdir. Çünkü böyle bir sonuç nevroz ya da psikozun ötesine geçebilmiş olmayı zorunlu kılmaktadır da ondan.

59. Göründüğü kadarıyla, haz tatminlerindeki eksiklik bakımından (özetle orgazm olma anlamında ya da temasın yoğunlaşan duyguları bakımından) ister heteroseksüel ilişkiler olsun ister eşcinsel ilişkiler ya da diğer cinsel alternatif ilişkiler olsun, hepsi haz kısıtlanmasından mustariptir ve tatminde eksikliğin tehditleri altındadır.

60. Cinsel tercihleri ne olursa olsun ya da haklarındaki nevrotik ya da psikotik teşhisler ne olursa olsun bütün bu insanlarda ortak payda olarak gasp edilen orgazmı görmemek mümkün değil. Peki neden böylesine çok yönlü semptomatik bir tablo ortaya çıkıyor. Bunun yanıtını kişinin gelişim aşamalarındaki nesne ilişkileri ile bağlantı kurarak kavramamız herhalde daha doğru olur. Burada gasp edilen orgazma farklı seviyelerde verilen yanıtlar söz konusudur. Öznenin cinselliği gasp edilir ama herkeste aynı olmamak üzere farklı farklı tepkiler üzerinden çeşitli nevrotik ya da psikotik semptomlar ortaya çıkar. Bu durum, kişinin kişisel tarihi ve kişisel gelişim çizgisi ile ilişkili bir konudur.

61. OGP'nin hayata geçmesi için iki şart gereklidir: Birincisi libidinal füzyonunun aktifleşerek hayata doğması, ikincisi Ödipal dönemde ya da daha sonrasında yapılanan kaygılarıyla homofobiye bağlı kastrasyonların aşılıp geride bırakılması...Ensest suçluluğunun aşılması zorunluluğunu birincil şart olarak hemen ilave edelim… Bu zorlu görevler başarılmadıkça umut edilen sonuç hiçbir zaman elde edilemez.

62. OGP öznesi orgazm anlarında dil dışı ve öncesi alana taşındığı içindir ki (zihninin tüm dil etkinlikleri devre dışı kalmıştır) eksiksiz orgazm tatmini (Jouissance) bakımından kastrasyona yani hazda kayba maruz kalmaz. Özetle konuşan bir varlık oluşu onu bu anlamda kastre edemez.

63. OGP'den duyulan korkunun sebebi, zehirli füzyon kastrasyonları ve libidinal füzyonun yoğun haz bombardımanının özne tarafından bilinçaltı seviyede korku duyularak sezilmesi ve Ödipal dönemin dehşetengiz kastrasyonlarıdır. Terapi ortamında, bu dehşet odaklarının yeniden aktifleşeceğini bilinçaltı düzeyde sezen özne, bu nedenle, iyileşmenin yükünü taşıyacak cesareti kendinde bulamaz ve çoğu kez de terapiden kaçar. Ne demiş olduk? Terapiden geçmek ve işi sonuna kadar götürmek büyük kahramanlıktır.

64. Sonsuz haz, anne bebek füzyonunda anneyle tam bir bütünleşme halinde yaşayan bebeğin durumunu anlatır bize. Sonraki yıllarda kaybedilen işte tam da budur. Ancak OGP'de bu haz, orgazmın iki ekseninden biri olarak hayata geri döndüğü için yitirilen bütünlük OGP'de ele geçirilmiş olur. Bu yüzden OGP öznesi kendi (orijininde varlık) bütünlüğüne olası en yakın pozisyondadır ya da çoğu kez tam içindedir.

65. OGP öznesi, herkesin bu potansiyele sahip olmasını canı gönülden diler. Kendisiyle barışık ve bütünleşik olduğu için kıskançlık ve haset duyguları onda yer edinemez.

66. Orgazm olmaya odaklanmak hazzı kilit altına alır. Ketlenen haz bu sefer bir geri dönüş olarak orgazmı tekrar engeller. Öte yandan bilinçaltı kastrasyon kaygıları, ensest arzu korkuları ve homofobi de orgazm olmayı engellerken ya da geciktirirken onun haz kapasitesini de çok büyük oranda ortadan kaldırır. Pek çok normal nevrotik (NN) özne bu eksenlerde sağaltım gerçekleşince şifaya kavuşabilecektir. Çünkü rahatsızlıkları aşağı yukarı bu eksenlerle ilgilidir.

67. Her bebek, sevgisiyle sarıp sarmalayan bir annenin kucağında gözlerini cennete açar. Kişinin sonradan maruz kalacağı kayıplara bir sanal çözüm olarak, gelecekteki cennet tasarımları kaynağını bu kökenden alır. Oysa OGP öznesi orgazm anlarının hazlarında yaşadığı bir iki dakikalık yücelme hisleri ve doruk

deneyimlerinde bu cennete geri döner ama takip eden günlerde bu deneyimlerin zenginleştirici yansımalarını da yaşar. Bu süreçler OGP'nin kişiye bağışladığı bir ödüldür. Ayrıca OGP öznesi ruhsallığının ilk köklerine de dönebildiği için psişik yarılmalardan azade ve bütünlüklü bir kimliktir. Özetle ortalama öznenin geleceğe (öte dünyaya) yansıttığı cennet tasarımları, OGP öznesinde hayatın merkezindedir.

68. Lacancı sonsuz hazzın bedensel ve emosyonel karşılığı OGP'dir.

69. Orgazmik haz, deneyimlendiği anda sonuna kadar yaşanıp tüketilmedikçe, gerilim kümelenmeleri bedenden ve psişeden tahliye edilemez. Bununla ne demek istiyoruz? Bu tahliyeler gerçekleşmedikçe sözü edilen gerilimler ömür boyu sürecektir. Bu cümlenin düz anlamı şudur: OGP'nin açığa çıkmasını engelleyen kastrasyonların yol açtığı çatışmalar çözümlenemeden kalacak ve etkilerini ömür boyu sürdürecektir.

70. Eril kastratör kültür, eril öznede kronik agresyonu yapılandıracak düzeyde eksiksiz orgazmik hazzı sınırlandırır.

71. Anüste gümlemeyen orgazmın önemi yoktur. Özellikle eril orgazmında homofobi nedeniyle bu bağlantı koptuğu içindir ki anal bölgede kaybedilen normal heteroseksüel orgazm hazzının yankısı, bu sefer, eril öznenin pasif biçimde yer aldığı anal eşcinsel fantezilerde geri gelir. Ancak kaybedilmiş olan asli OGP hazzı bu ikame çözümlere rağmen kendi gürlüğünde ele geçirilemez. Şunu da söyleyelim: Bu türden fanteziler eril özneyi eşcinsel bir tercihe mi yönlendirmiştir? Böyle bir eşcinsel renkten söz edilse de kesin bir tercihten söz edemeyiz.

Orgazmda penis anüs arası (testislerden ve apış arasından geçerek) bağlantı koptuğunda (homofobi nedeniyle) bu psişik yapısal bozulma erkeklerde pasif eşcinsel fantezileri gündeme getirerek anal bölgedeki kayıp bu şekilde telafi edilir (sanki). Bu fanteziler erkeğin eşcinselliğine dair bir şey söylemez. Burada söz konusu olan durum heteroseksüel erkekte orgazmın psişik yapılanmasına ait bir bozulmadır.

Penisin kökü, anüsün ağız dibinden başlar. Yani anal bölge haz algısı bakımından, penisten pay alır. Ya da bu haz penisin hazzına dahildir. Bu bölgenin, birçok erkekte görüldüğü üzere, anüs ağzının altından ya da anüs içinden okşanması, penis hazzındaki OGP kaybını geri almak gibi bilinçaltı bir projeyle ilgili gözüküyor. Ya da kastrasyonlar nedeniyle penis hazzını öne çıkaramayan eril öznede haz bölgesinin anal bölgeye kayması bir telafi mekanizması olarak ortadadır. Yani penisin asli kısmı değil arka kısmı nöbeti devralarak aktifleşir. Ama şöyle ya da böyle kastrasyonlar nedeniyle asli denge bir kere bozulmuştur. Kısacası anüste gümleyen orgazm, sistemin sağlıklı işlediğinin kanıtıdır.

72. OGP sürecini içten deneyimlememiş hiç kimse, okusa da kitabımı layıkıyla anlayamayacaktır. Yani hemen hemen hiç kimse…

73. Toplumsal eril kimlik bir öğrenme sürecidir ve bir performansı gerektirir. OGP ise kişinin verili potansiyellerinin orgazmik haz boyutu itibariyle doğal yapısıdır ve doğal gelişiminde herhangi bir performansı zorunlu kılmaz.

74. OGP, ruhsal yapının en derin katmanları ile bağlar kurmanın ve oradan enerji alarak vital kaynakları güncel eksende yeniden zenginleştirmenin ve etkinleştirmenin en kestirme yoludur.

75. OGP'ye erişmek nesne ilişkilerindeki arıza ve sorunları giderir mi? Önemli ölçüde ağırlıklarını azaltır. Ayrıca OGP'ye erişmek, terapi sürecinde nesne ilişkilerindeki sorunları da çözümlemeyi gerektireceği için böyle bir sonuç elde etmek son derece mantıklıdır.

76. Bir annenin doğum anında maruz kaldığı oksitosin bombardımanının yoğun duygusal yaşantısı, OGP öznesinin eksiksiz orgazm hazzının tatmin anında da yaşanır (tahmin ediyorum).

77. OGP neden insan ruhsallığının nihai test noktasıdır? Çünkü onun varlığı iledir ki insanın tüm emosyonları hiçbir nevrotik çarpıtılmaya uğramadan kendilerini ifade ve ifşa etme imkanına kavuşur. Ruhsal varlığımızın kökleri ile bilinç alanımız arasındaki bu kesintisiz bağlantı bize ruh sağlığının ne olduğunu açıklar.

78. OGP öznesi her zaman toplumsal "iyi ve kötünün ötesi"nde konuşlanabilmelidir ve genel geçer kısıtlayıcı ahlak yasalarının dışında ve onların etki alanından uzakta olmalıdır. Zaten bir süre sonra da bu nitelikler onun asli özellikleri haline gelecektir.

79. Hangi yolla gerçekleştiği önemli olmamak üzere OGP hayata geçtiğinde öznenin gideceği adres, eğer çok istisnai bir durum söz konusu değilse, ağırlıklı olarak heteroseksüalitedir. Peki eski cinsel tercihlere ve fantezilere ne olur? Arada sırada oralar da ziyaret edilir. Çünkü geçmişte yaşanmıştır.

80. Willhelm Reich, yazdığı "Orgazmın İşlevi" adlı kitabından sonra konuyu "orgon enerji kabinleri"ne kadar ilerletti. Yazdığı ilk kitap ona yetmedi. Neden acaba? Çünkü ilk kitabında anlattığı orgazm tanımı sezgisel düzeyde ona göre orgazm gerçeğini, tüm potansiyel genişliği bakımından bütünüyle anlatmıyordu. Bu eksiklik neye denk geliyor? Onun orgazm tanımıyla benim orgazm tanımım arasındaki makas açıklığına denk geliyor. Bu kitapta onun çizdiği orgazm grafiği ile benim anladığım orgazm grafiği arasındaki farkı kapama çabası Reich'ı orgon enerji kabinlerini icada kadar götürdü. Sanırım o, OGPyi tanımış olsaydı işi abartmazdı. Çünkü aslında OGP'ye işaret etmekle yetinirdi ki OGP, orgazm konusunda gelinebilecek son noktayı gösterir bize.

81. OGP korkusunda "savaş ya da kaç" seçeneklerinden "kaç!" tepkisi, her zaman ön plandadır. Bu tespit bize kastrasyonların limbik sistem üzerinden egemen gücünü gösterir.

82. Eksiksiz orgazm hazzı, bütünüyle tahliye edildiği zaman (her seferinde dört dörtlük yaşandığında), o hazzı üreten cinsel gerilim ancak o zaman tamamen boşalabilmektedir. Aksi halde cinsel gerilim boşalamadığı için ruhsal yapıda arıza yaratmak üzere birikir. Ya da ruhsal yapıdaki arıza nedeniyle gerilim boşalamamaktadır. Hazzın tamamen boşalamaması (beden ve psişeden tamamen tahliye edilmesi anlamında) ruhsal yapıda stres olarak birikir. Uzun vadede stres ne türden yıkıcı etkilere sahipse burada da aynı sonuçlarla

karşılaşırız. Bu nedenle orgazmın, içerdiği en derin haz yükünün her seferinde sonuna kadar yaşanması gerektiğini ileri sürüyorum.

83. Üretilemeyen tam tatminli orgazm hazzının karşılığında ancak nevroz üretebilirsiniz. Ya da maruz kaldığınız nevrozlar veya bastırma etkinliği, tam tatminli orgazm hazlarınızı baskı altına alır.

84. OGP'nin, libidinal füzyon ekseni ile bağlantılı olması, orijininde varlık potansiyelini sevgi ekseninde yapılanmak üzere harekete geçirecektir. Bu durumu, insanlığın ruhsal kurtuluşu için bir umut olarak görmeliyiz.

85. OGP potansiyelinin hayata geçemeyişi, bazı tablolarda manik bozukluğun potansiyeli olarak yapılanabilirken, bir yandan melankolinin de olası deposudur. Bipolar bozuklukta, bir mutluluk iması, yolunu yordamını bilemeyen bir boşalma olarak, hedefine varamamak üzere OGP potansiyelini harekete geçirirken, bunun tam tersi olarak küçük bir mutsuzluk iması, kayıp bir potansiyel olarak OGP kaybının yasını, melankoliye, depresyona düşme sonucu yaratacak şekilde harekete geçirebilir (bunlar bir tahmin sadece).

86. Oksitosin hormonunun en yoğun salınımı libidinal füzyona ve onun ruhsal derinlik yaşantılarına denk gelir (oksitosin hormonu ile bağlantıyı bir tahmin olarak söylüyorum ama sezgilerimde de yanılmadığımı sanıyorum). OGP sürecinde de yaşanan yine oksitosin hormonunun yoğunluğudur. Oksitosin yoğunluğudur ki kişiyi OGP'nin hemen sonrasında ruhunun derin katmanlarından beslenmiş gibi capcanlı ve dipdiri kılar. Bu yoğunluk hayata geçirilebildiğinde de terapideki birçok engel aşılabilmiş demektir. İşin bu kısmı çok güzel. Ancak OGP'nin de bağlı olduğu üreme programı aslında, cinsel etkinliği sırasında insan mutlu oldu mu olmadı mı pek önemsemez. O üremeyi garanti altına almak ister. Böyle baktığımızda şunu görüyoruz: Hazzın programı ile üremenin aciliyet programı örtüşmüyor. Bizim bütün hedefimiz bu iki programı bütünleştirmek ve daha doğrusu üreme programının ötesinde cinsel yaşamı insan oğlunun mutluluk üretebilmesinin hizmetine vermektir. Çünkü kanıtlar gösteriyor ki sadece üreme programı düzeyinde kalmak, hazzı yaşanmamış olarak bırakmak çok ciddi ruhsal hastalıklara yol açıyor ya da onların bir sonucudur.

87. Serbest orgazma (OGP) kendini teslim edememenin arkasında, orgazm anında yakalanma korkusu gibi çocukluktan kalma bir refleksin sınırlı da olsa payını düşünmemiz gerekiyor.

88. OGP en güçlü yumuşatıcıdır ve yan etkisi yoktur.

89. Libidinal füzyondan birçok emosyon OGP anında deneyimlenir. Emosyonların bu şekilde açığa çıkarak deneyimlenmesini hangi içsel yasa yönetir bu konu şimdilik meçhuldür. OGP'nin bu geniş kapasiteli duygu spektrumu hazda kısıtlı normal nevrotik (NN) orgazm deneyimlerinde ise hayata geçemez.

90. En temel tatmin hazzınız elinizden alınmışsa kendinizi hayat boyu hep eksiltilmiş bir varlık olarak algılarsınız. Arzunun ikame nesnelerde bir türlü tatmin bulamayışının temel sebebi budur. OGP hayata geçtiğinde bu ruhsal arıza sona erer.

91. Merhaba dostlar! B…, asker dönüşü bir de gitmiş Ki…v'e uğramış. Amaç belli. Her neyse, birlikte olduğu kadın bunun iki dakika süren orgazmına tanık olunca "Bu ne ya!" demiş. "Sen iyi misin?" demiş. Ne demiştim ben, dünya OGP'yi tanımıyor. Bir hayat kadınından daha güvenilir bir tanık bulabilir miyiz bu konuda?

92. OGP hayata geçtiği zaman Mephisto'nun Fausta aktardığı gençliğe yeniden geri dönme programı da hayata geçmiş demektir.

93. OGP'deki tıkanıklığı, vücut bütünlüğü bakımından algı bozukluğu yaşayan hastaların durumuyla bazı bakımlardan kıyaslayabilir miyiz? Bence kıyaslayabiliriz.

94. Cinsellikle ilgili tehdit, suçlama ve imalar Ödipal dönemde ne kadar yoğunsa OGP'yi o oranda felç eder.

95. Çocuksu ve bebeksi cinselliğin ahlaki normlar dışı ve ötesi (kastrasyon ötesi) erotizmi, anaerkil ilksel toplumların yetişkin öznelerinde açığa çıkmalı (belli bir oranda böyle olduğunu sanıyorum).

96. OGP öznesinde orgazm süresi ile ejekülasyon süresi birbirine eşit değildir. NNO (Normal nevrotik orgazmı) öznesinde ise orgazm süresiyle ejekülasyon süresi birbirine eşittir, o da toplam olarak 5-6 saniye sürer ancak. Oysa OGP öznesinde orgazm süresi ejekülasyon süresini defalarca katlayarak onun çok ötelerine geçer. Bu yüzden OGP'de orgazm ortalama 90 saniyeyi bulur.

97. Nevrotik öznenin orgazmı en tatminli bir süreç olarak tamamlanamadan yolun en başlarında tükenir. Bunun bir yandan kastrasyonlara bağlı bir yandan da o an yaşanmakta olan tatsız orgazmı geçiştirmeye bağlı çeşitli nedenleri vardır.

98. OGP kanalı açıldığında Freudçu ve Lacancı arzu diyalektiği çöker ve dağılıp gider.

99. OGP, limbik sistemin bir dışavurumu olarak dil dışı bir yaşantıdır.

100. Şu önemli soruyu sormayı unuttum: OGP öznelerinde gizil bir potansiyeli açığa çıkarttığım doğru. Acaba onlarda öyle bir potansiyel vardı da ben mi açığa çıkarttım yoksa bendeki potansiyel, aktarımlar üzerinden onlarda inşa mı edildi? Bu çok temel bir soruyu bugüne kadar hiç sormamıştım. Bunun yanıtlanması gerekiyor. Şu da bir gerçek Mozart bir analist olsaydı karşısındaki danışanı büyük bir kompozitör yapamayacaktı. Öyleyse ben, onlarda zaten olanın hayata doğmasını sağladım, o kadar.

101. Sağlıklı bir libidinal füzyon dönemi OGP'nin ana eksenidir. Toplumun çok büyük çoğunluğu zaten bu alt zemine sahiptir. Şimdi ne demiş oldum? Eğer orgazmik terapinin zorlu yolculuğu göze alınabilirse toplumun çok büyük yüzdesi iyileşme şansına sahiptir.

102. Normal nevrotik orgazm, OGP'nin "cam tavan sendromu"dur. Ancak arada bir fark var: Burada cam tavan sendromu değişmez bir kadere denk

gelmez. Yirmi beş santim sıçrayan pire (yani orgazmik terapiden geçen özne) bu andan itibaren yüz santim sıçrama potansiyelini kazanır.

103. Tam tatminli orgazmın genital hazzı, libidinal füzyonu davet eder

104. Reich, en tepe noktasındaki en yoğun doyumu ile birlikte orgazmik hazzın aniden inişe geçtiğini söyler ve sağlıklı orgazm tanımını böyle yapar. Bu aslında onun normal nevrotik (NN) öznesinin olası en iyi orgazmıdır. Oysa OGP'de haz noktası gerçekte normal nevrotik orgazma (NNO) göre çok daha yüksek bir haz yoğunluğu seviyesinden başlar ve 60-120 saniye arasında sürüp gider. Süreç bu şekilde yaşanmadan hakiki anlamda orgazmik tatmin yaşanmış ve beden erotik geriliminden gerçek anlamda kurtulmuş olamaz. Bu sonucun hasıl olamaması durumunda kesinlikle şu tespiti yapabiliriz: Ortalama nevrotik özne açısından ortada çok önemli ruhsal sorunlar var demektir. Bu yüzden dönemi için en önemli bulguları gerçekleştirmiş olan Reich'ın yazdığı kitaptaki orgazm tanımı bana göre eksik bir tanımdır.

105. Cinsel iktidarsızlık yani OGP'de tıkanıklık arttıkça tahrik edici cinsel aksesuarların miktarı ya da uygulamaları artar. Bütün bunlar OGP'deki tıkanıklıkları kapatmak için uygulanan ve tatminkar bir sonuca da ulaşamayan soytarılıklardan başka bir şey değildir.

Cinsel aksesuarlara en basit anlamında seks shoplarda satılan cinsel tahrik araç ve gereçleri ve çeşitli aksesuarları gösterebiliriz. Bir başka örnek de "Gözleri Tamamen Kapalı" filminde olduğu gibi ilginç gizemli esrarengiz ritüellerle sürüp giden saçma cinsellik ayinleri ve bunların tümü…

106. OGP (Orgazmın Genetik Programı) bir anlamda penisin başında saklıdır.

107. Her erkek elbette orgazm oluyor. Bunda şaşılacak bir şey yok çünkü bu bir fizyolojik olanak ve bedenin yapısında bulunan bir imkan. Sorun şurada: Erkeğin orgazmı libidinal füzyonun sarıp sarmalayan sevgi kucağından besleniyor mu? Çünkü ancak bu koşullarda eril orgazmı insani bir hüviyet kazanır. Sevgili ile yaşanacak aşk bağlılığı bu potansiyel üzerinden gerçekleşir.

108. Bir arkadaş şunu yazdı: "OGP (Orgazmın Genetik Programı) öznesine her gün bayram". Ama bu söz çok önemli bir tarihsel gerçeği de ifşa ediyor. Şöyle ki: OGP'nin ataerkil düzende gasp edilen ruhsal gürlüğü, kısa süreli bayramlarda sanki sembolik anlamda geri kazanılmak istenirmiş gibi. Ancak ne var ki kastrasyonlarla gasp edilenlerin bu kısa süreli bayramlarda (isterse uzun süreli olsun) geri kazanılması elbette mümkün değildir. Ancak burada bir imkan olarak şunu görüyoruz: Yitirilmiş OGP'yi geri kazanma talebi toplumsal hafızanın bilinçaltında sürekli var olan bir talep olarak karşımıza çıkıyor. Kültürlerin bayram etkinlikleri, festivalleri ya da orji uygulamaları sanki hep bu kaybı telafiye ya da geri kazanmaya yönelik ve toplumsal hafızanın bilinçaltından gün yüzüne çıkan örtük talepleri olarak görünüyor. İşte bu bir umuttur.

109. OGP elbette en yoğun haz deneyimidir ama sadece bu kadar değil tabii...Emosyonların ketlenmesiz dışavurumu ve öznede sezgi kapasitesinin hayata geçmesi olarak kişinin kendisi olması anlamında kendi ruh dünyasının kapısından içeri girebilmesi anlamına gelir. Bu nedenle ruh sağlığı açısından en önemli eksen olması bakımından onun mutlaka ele geçirilmesi gerekir.

110. OGP öznesinde bile orgazm anında penis başının kaygan bir yüzeyle (ister vajina içi ister kaygan avuç içiyle) teması kesildiği anda OGP orgazmı süreç olarak çöker. Bu nedenle OGP öznesinde bile penis başını hesaba katmayan sadece penis gövdesi ile sürdürülen bir mastürbasyonda orgazm işin en başında eksiksiz haz üretme bakımından verimsizliğe mahkûmdur.

111. Cinsel ilişki, sonul amaç olarak, orgazm hedefine yöneliktir. Çünkü üreme programı en azından erkek için orgazmı tartışmasız olarak şart koşar. Ama ortalama insan seviyesinde orgazm, haz olarak son derece düşük seviyede yaşanır. Bu, çok bilinen bir durumdur. Ama insanların bu düşük orgazmik haz seviyesine rağmen partner bulma yönündeki motivasyonları çok güçlüdür. O zaman bu üst seviyedeki motivasyonun sebebi nedir. Bu üst seviye motivasyonun sebebi belli ki bilinçaltında kayıtlı OGP yazılımıdır. Yani insanlar bilinçaltı güdülenmeyle OGPyi bulmak için yola çıkıyorlar ama NNOya (Normal nevrotik orgazmı) ulaşıyorlar. Yani temelde, bilinçaltı bir itilim olarak OGP'ye erişmek orgazmın gizil ve başat motivasyonudur.

112. Kastratör ataerkil kültürün yarattığı insan tipi, verili ve değiştirilemez bir insan tipi olarak algılandıkça ve bu kastratör ataerkil kültür verili ve biricik bir yapı olarak kabul edildikçe onlarla uzlaşmam mümkün değil. Ben bastırmanın kader olmadığı ve ılımlı kastrasyonların kültürleri yapılandırması gerektiği yönündeki bir insan ve kültür anlayışından yanayım. Özetle, uygulanmakta olan bu rezil kepaze yalanı bir insan ve kültür gerçeği olarak, insanoğlunun biricik hakikati olarak elbette kabul etmiyorum.

Eee canım sen kabul etmiyorsun da öteki insanlar bu zor işi nasıl başarsınlar ki. Zaten başaramıyorlar. Ben bu işin kolay olduğunu söylemiyorum. Kişi birey olarak yeterince güçlü olmadıkça bu dediğim yola zaten çıkamaz. Böyle bir direncin arkasında, kişilerin yaşam hikayesine ve onların sağlıklı yapılanmış ruhsal organizasyonlarına bakmamız lazım. O zaman tek tük örneklerle de olsa bastırma uygulamalarının kader olmadığını ve gerekirse delinebileceğini görmüş oluruz.

Şu sonuca varmış olmuyor muyuz? Her kastratör kültür ve onun toplam ürünleri (kültür adı altındaki her şey) kendi kurdukları yalanlar üzerine inşa edilir.

113. OGP'nin libidinal füzyon ekseni, nevrotik özne ekseninden gelen agresyon ve şiddeti, doğal bir tepki olarak dışta bırakır daha doğrusu onun ortadan kaldırılmasından sonra yaşanabilir. Meşru agresyon hariç olmak üzere kaba şiddet ve OGP bir arada olamaz.

114. OGP ile ilgili şu temel gerçeği kaydetmemiz gerekiyor: OGP öznesinde OGP'nin hayata geçmesi öncelikli olarak şu koşulu gerektirir: Penis, orgazm gerçekleşene kadar son derece kaygan ve sıcak bir ortam içinde olmalıdır ve penisin baş kısmı bu ortamla doğrudan yoğun temas halinde bulunmalıdır. Çünkü orgazm hazlarını algılayacak en yoğun sinir kümelenmeleri penisin baş kısmındadır. Tabii orgazm tam anlamıyla sönümlenene kadar penisin ortamla teması sıkı biçimde sürmelidir. Orgazmın sönümlenmesinden ise şunu anlıyoruz: Peniste haz algısı sıfırlanacak ve penisin okşanması artık haz üretmeyecek ama erkeği rahatsız da etmeyecek. Özne, peniste hazzın kendini ikmal ederek finalin gerçekleştiğini kesin biçimde algılar. Kaldığımız yerden devam edersek: Özellikle, penisin içinde olduğu ortamın kayganlığı OGP'nin gerçekleşmesi için vazgeçilemez temel koşuldur. Çünkü penisin fabrika ayarları bu şekilde

yapılanmıştır. Tabii ki bu tanımlama ile ilk akla gelen ortam, vajinal ortamdır ya da eril özne, mastürbasyonunda böyle bir fiziki ortamı sağlamak zorundadır. Kişi OGP öznesi olsa dahi bu koşullar yerine getirilmezse orgazmının kalitesi son derece düşük bir seviyede gerçekleşir. Yani kastrasyonlardan arınmış olmak OGP için vazgeçilmez ilk koşulsa ikincisi de biraz önce yukarda saydığımız fiziki ortam zorunluluğudur. Ama bunun tersi doğru değildir. Yani normal nevrotik (NN) özne fiziki koşulları yerinde bir cinsel ilişki gerçekleştirse dahi kastrasyonlarından arınmamış olduğu için orgazmında OGP kalitesini asla elde edemez.

Şu notu önemle kaydetmek gerekiyor: OGP neden 60-120 saniye sürer? Çünkü kaygan ortam ya da vajinal ortamda git gel hareketleri bütün penisi kavradığında, özellikle penisin baş kısmı ön planda olmak üzere haz algı kapasitesi doruk deneyime evrilir. Haz algısı öylesine yoğundur ve ortalama normal nevrotik (NN) özne bu yoğunluğu kaldıramaz. Bu yoğun doruk deneyimde peniste yoğunlaşan haz algısı ancak 60-120 saniye süren çok yavaş bir git gel sürecinin sonunda sönümlenir (yönetimi penisin kendisine bırakarak). Oysa ortalama nevrotik özne bu süreçte, penisine temas edildiğinde acı duyar ve bu temastan kaçınır. Bu durum kaynaklarda tespit edilmiş bir gerçektir.

115. OGP'nin hayata geçmiş olması neden önemlidir? Çünkü biriken cinsel gerilimin ona denk bir orgazm hazzı ile psişeden tahliye edilmesi gerekir. Orgazmın fabrika ayarları böyledir. Bu işleyen bir mekanizma olarak son derece önemlidir. Yani kişi sağlıklı bir psişe sahibi midir, bunun kriteri, biriken cinsel gerilim ile haz boşalımının birbirine denk olmasıdır. Burada ruh sağlığına ilişkin temel bir denklem görmekteyiz. Yani kişinin ruh dünyasında bir takım ruhsal arızalar, nevrotik kümelenmeler var mıdır yok mudur, bunu OGP'nin mevcut olup olmayışı ile anlarız. OGP'nin varlığı ya da yokluğu bundan dolayı son derece önemli bir ipucudur. Çünkü OGP'nin denklemde eksik oluşu, bedeli öznenin ruh sağlığı üzerinden ödenen yıkıcı kastrasyonların ve yine onların yol açtığı ruhsal arızaların varlığını kanıtlar.

Tam tatminli orgazm realitesi "öznenin sürekli cinsel ilişki kurmasını zorunlu kılar" şeklinde bir yanılsamaya da düşmememiz gerekir. OGP öznesi sabah akşam ille de cinsel ilişki kurmak zorunda değildir. Aynı zamanda abartılmış bir cinsel perhize girmemek koşuluyla bekleme-erteleme kapasitesine de sahiptir.

Peki OGP öznesi ruhsal rahatsızlıklara hiç mi yakalanmaz. Zorlayıcı koşullarda elbette o da bundan muaf değildir. Ama iyileşip toparlanma şansı çok daha yüksektir. Unutmayalım ki kastratör nevrotik kültürümüz kedi ve köpeklere de kendi nevrozlarını pekala bulaştırıyor. Bir şeyi unutmayalım: OGP öznesi sorunlarını nesne-ilişkisel seviyede yaşar, seksüel kastrasyonlar seviyesinde değil. Çünkü OGP öznesinin bundan böyle tam tatminli orgazm anlamında kastre edilmesi imkansızdır. Ancak eski ruhsal harita kayıtlarından tetiklenen bazı geçici etkiler, OGP öznesinin orgazm alanında geçici ketlenmelere yol açabilir. Ama yine de OGP öznesi tekrar toparlanacaktır.

116. OGP'nin zorunlu iki ekseni:
1.libidinal füzyon yani oral dönemin, aşkta romantizmi besleyen emosyonel ekseni ve 2.genital dönem.

Bunlar aşkın vazgeçilmez iki ana eksenidir. Ödipal dönem kastrasyonları, genital dönemin yani ergenlik ve yetişkinlik döneminin verimli orgazmını (OGP) engeller ve oral döneme erişimi zorlaştırır. Bu son cümleden de şunu anlayacağız: Oral dönemin idealizasyon ve süblimasyon akımlarının orgazm anında orgazm erotizmi ile sentezlenmesi… İşte bu potansiyel engellenir.

117. Bebek bütün duygularını doruk deneyimler halinde yaşar. OGP de bir doruk deneyimdir. Buradan çıkan sonuç şudur: Bebekliğin bütün vital emosyonel zenginliği yetişkinin OGP anında hayata geçer. İsterseniz buna mistik deneyim deyin.

118. Ertelenmiş haz, öznenin takıntısıdır ve her zaman tatmin edilerek boşalmak ve kendi gerilimini sıfırlamak ister. Bu saptamada OGP'nin reddedilemez kendi gerçek ve saplantılı projesini görmüş oluruz. Çünkü engellenmiş ve ertelenmiş en büyük haz odur.

OGP ile ilgili bu takıntı ve onun tatmin peşinde koşan beklentileri nevrozların yapılanmasında etkendir ve nevrotik semptom ve semboller onun şu ya da bu gerekçelerle baskılanmış talebinin çarpıtılmış ifadeleridir.

119. Tam doyumlu yaşanamamış bir haz (OGP) onun ısrarla kompleksel bir çatışma eşliğinde aranmasını gündeme getirir. Anne odağı ile meme hazlarından kopuşun ve tam anlamıyla yaşanmaları kastre edilmiş orgazmik hazların sürekli aranışının ardındaki motivasyon budur. Şunu iyi bilelim: OGP'nin tüm potansiyeli bilgi olarak bilinçaltında mevcuttur ve bu bilinçaltı bilgi, öznenin kör bir itilimle onu ömür boyu arayışının itici gücüdür.

120. OGP ruhsallığın en çıplak halidir. Kim bu kadar çıplak, açık ve ortada görünmek ister ki? Oysa nevrotik öznedeki mahremiyet ve onu koruma kaygısı bütün ilişkilere samimiyetsizliğin gölgesini düşürür.

121. OGP'nin hayata geçmiş olması şu sonuçları zorunlu kılar: 1.Kişi orgazmını tam doyumlu yaşamış mıdır? Kişi bunun yanıtını bilecektir. Çünkü bizden saklasa bile ne yaşadığını kendisinden saklayamaz. 2.Orgazmın bitiminde kişi kendini yorgun değil, zinde hissediyor mu? Orgazmdan sonra yorgunluk etkisi nevrotik öznenin tükenmişlik sendromudur.3. Ölüm dışılık ve zaman dışılık hissiyatı deneyimlenmiş midir? 4. Libidinal füzyon orgazm anında güncel deneyim alanına girmiş midir? 5. Ruhsallıkta barış duyguları aktifleşmiş midir?

122. Bastırılmış cinsellik (libidinal heyecanlar, erotik duygular, seksüel haz duyma kapasitesi, tam tatminli orgazmik kapasite olarak) kendi potansiyeline geri dönmek için uygun tetikleyicileri bekler (bastırma bariyerlerinin yıkılmasını). Terapötik ortamın giderek derinleşen tema ve konuları bu uygun tetiklenmeleri yaratır ve terapi ortamında erotik duygular, hayata yeniden dönmek için adeta havada uçuşurlar. Bu sürecin sağlıklı olarak ancak OGP öznesi bir terapist kılavuzluğunda hayata geçebileceğini tekrar belirtelim.

123. Eğer "arzu > tatmin" ise ortada ruh sağlığı açısından bir problem var demektir. Eğer arzu = tatmin ise ruh sağlığı bakımından işler yolunda gidiyor demektir. Daha önce Wilhelm Reich bu denklemi ortaya koymuştu. OGP terapisi ise konuya daha üst bir skordan başlıyor. OGP öznesi ile ortalama özne aynı arzu seviyesinden yola çıksalar da OGP öznesinde tatmin düzeyi ortalama öznenin tatmin düzeyinin çok ötelerine geçer, daha doğrusu o arzunun hakkı olan eksiksiz orgazmik tatmini hayata geçirir. Buradan şu zorunlu sonucu çıkarırız: Ortalama nevrotik öznede orgazmik tatmin seviyesi her zaman arzu yoğunluğunun gerisinde kalır, ondan daha küçüktür. Bu nedenle ortalama nevrotik öznede cinsel tatmin her zaman bir eksiklik algısı içinde deneyimlenir.

124. Freud şunu söylüyor: "Haz ilkesi gerçeklik ilkesine uyarak amacını bir süre erteleyebilir." Biz devam ederek şunları söyleyelim: Ancak bazı psişik rahatsızlıklarda hatta toplumun ortalama öznelerinin pek çoğunda bu erteleme, hazzın iptali düzeyine varır. Özellikle şizofrenide, ağır depresyonlarda olduğu gibi. Hazzın kaynağı libido olduğuna göre bu tablolarda bir libido yatırımı çekilmesinden söz edebiliriz. Hazzın en yoğun biçimde hayata geçtiği OGP'de bu makus talih, aşılıp geride bırakılabilir.

125. Cinsellik psikanalizin başat konusudur. Ama psikanaliz literatüründe orgazm ile ilgili tek satır bulamazsınız. Yani cinselliği konuşabilirsiniz ama onun ana eksen dışavurumu olan bir konuyu konuşamazsınız. Bu konunun üstü sıkı sıkıya örtülmüştür. Oysa atlanılan bu ana konu, öznenin ruhsal dünyasının bütün gelişim aşamalarını içerir. Şöyle ki: Her insanın mastürbasyonda özellikle orgazma erişmek için başvurduğu fanteziler vardır. Kişi bu fantezileri kullanmadan orgazma kolay kolay erişemez. Öznenin başvurduğu bu fantezilere bakarak onun ruhsal gelişim aşamalarını ve buradaki takılma noktalarını kolayca tespit edebiliriz. Kısacası kişinin orgazma erişme sürecinin sergilediği tablo ve orgazmik kapasitesinin altında onun ruhsallığının tüm akışlarını ve tüm takılma noktalarını, gelişimindeki duraklamaları tespit etmek son derece kolaydır.

126. Üreme dürtüsü var oldukça OGP realitesi ortadan kaldırılamaz. Eğer OGP potansiyeli biyolojik ve psişik kayıtlardan silinirse o zaman cinsellik mekanik uyarımsal seviyede yaşanır. Gerçekte de pek çok örnekte zaten böyle yaşanıyor.

127. Bilinen ortalama orgazmda ejekülasyon süresi ile orgazmın haz ve coşku süresi birbirine eşittir, o da 5 ya da 6 saniyedir. Ya da bilinen ortalama orgazmda ejekülasyon bittiğinde orgazmın çok kısıtlı haz ve coşku süreci de sona erer. Oysa OGP'de ejekülasyon süresi 5-6 saniye sürse de orgazmın kendisi (yani haz fırtınası) ortalama 90 saniyedir ve bu süre zarfında penis ereksiyon durumunu muhafaza eder ta ki haz ve coşku algısı, peniste, bedende tabii insanın tüm ruhsal varlığında tamamen sönümleninceye kadar. Bu tablo bize ejekülasyonun ve orgazmın birbirinden tamamen farklı şeyler olduğunu gösterir. Bizim üzerinde durduğumuz ejekülasyon değil, biraz yukarda tanımını yaptığımız tam tatminli orgazmın (haz fırtınasının) ta kendisidir.

128. OGP'nin hayata geçemeyişi nedeniyle libidinal füzyonun (orijininde varlığın) en derin emesyonlarını orgazm anında deneyimleyemeyen özne için "arzunun yüce nesnesinin" çaresizce aranışı, bundan böyle kaçınılmaz ve umutsuz bir kader haline gelir. Normal nevrotik (NN) özne (toplumun ortalama özneleri, ki hepsi ortalamadır), yetersiz OGP'nin açtığı boşluk nedeniyle umutsuz bir tamamlanma arayışı içindedir.

OGP'nin hayata geçtiği her seferinde ise orijininde varlık yeniden hayata doğar. Bu nedenle sözü edilen umutsuz arayış büyük ölçüde sona erer (neden büyük ölçüde de tam değil?).

129. Ödipal kastrasyon sırasında küçük çocuk maruz kaldığı tehditler üzerinden anneye yönelik cinsel tutkusundan vazgeçerken aynı zamanda penis üzerinden ergenlikte açılacak OGP olanaklarından da vazgeçer. Asıl tehlike budur.

Devam edersek: Anneye yönelik cinsel tutkudan küçük erkek çocuk vazgeçmiş midir yoksa onu bastırmış mıdır? Tabii ki bastırmıştır ama bastırılan içerik bilinçaltında ergenliğe yönelik olarak küçük erkek çocuğun tüm cinsel haz

tatmin kapasite ve olanaklarının altını oymaktadır. Ergenliğe gelindiğinde bu sonuç ergenin makus talihi olarak ona çok acı bedeller ödetecektir. Yani OGP projesi hayata geçemeyecektir.

130. OGP, ruhsal dünyamızın iptal edilmiş bio-psiko-enerji santralidir.

131. OGP açığa çıkabiliyorsa, insan ruhsallığında bu potansiyeli biyolojik ve ruhsal seviyede karşılayan ve ona denk gelen yapılar kesin olarak var demektir. Burada kuşkular ortadan kalkar. Yani olay sadece simgeselle alakalı değildir. Simgeselin öncesinde var olan biyolojik ve psişik potansiyeller simgesel alanda ne kadar dile gelebiliyor ya da bu potansiyeller ne kadar hayata geçerek simgeselde ifadesini buluyor. İşte bu son tespit (bir önceki cümlede) çok önemlidir.

132. Öznenin cinsel özgürlüğü, orgazmının haz doluluğu ve tatmin seviyesi ile ölçülür.

133. Orgazmın Genetik Programı'nın açığa çıkması haz ilkesinin en sağlıklı biçimde hayata geçmesine imkan verir. Hatta öyle ki bu kapasite hazzı erteleme bekletme sabrını da kişiye kazandırır

134. Bir arkadaşla telefon konuşması: "Kastrasyonların giderek kalkmasının ne anlama geldiğini herhalde deneyimsel olarak anlamaya başlamış olmalısın. Tabii kastrasyonunun geçmişte neleri, hangi potansiyeli kastre ettiğini de anlamış oluyorsun.

Neyi mi kastre etti? OGP'de yaşadığın 60 saniye var ya, işte onu kastre etti."

Hazzın ve tatmin algısının bu kastrasyonu ruhsal yapıya genel bir mutsuzluk ve kastre benlik hissiyatı şeklinde kaydedilir.

135. Dostlarla bir konuşmadan alıntılar: "Sizler OGP öznesi olabildiğiniz için kastrasyon açmazlarının ötesine geçtiniz. Daha sağlam bir kimlik algısına eriştiniz. Bu son derece önemli bir kazanımdır. Sonuçlarını yaşıyorsunuz ama temel dinamiklerini bilmiyorsunuz. Bir gün bir araya geldiğimizde anlatırım.

Benim yazdıklarıma mı yoksa gönderdiğim yazıya mı katılamıyorsun. Gönderdiğim metin özet olarak şunu söylüyor: Erkeklerde anne kucağında anneyle yaşanmış bütünlüklü süreç Ödipal dönemin kastrasyonları nedeniyle kapanıyor ve erkek çocuğun bu ilk kökenle bağları kesiliyor. Ama OGP hayata geçtiğinde bu bağlar yeniden kuruluyor ve kimlikte bütünlük hissi tesis edilmiş oluyor. OGP orgazmının ruhsal dünyamızda yarattığı derinleşme hissi bunun kanıtıdır.

Yani OGP'de her seferinde anne kucağına ya da benim ifademle libidinal füzyon odağına geri dönmüş oluruz. Çünkü OGP yüksek enerjisini bu odakla kurduğu bağ nedeniyle ele geçirir.

Yani o odağın vital seviye yüksekliği böylece yeniden ele geçirilmiş olur. Bu durum, kimlik algımızda tam bir bütünleşmenin teyit edilişidir.

136.Bütün mistik ekollerin farkında olmadan peşine düştükleri şey yeniden libidinal füzyon ile hayati bağlar kurmaktır. Ancak içlerinde 10.000'de bir kişi, geçici süreçlerle sınırlı olarak bu hedefe erişebilir.

Yani OGP en kestirme yoldur ama ona erişmek de sıradan ölümlüler için aşağı yukarı mümkün değildir.

Ama günlük hayatın sürekli aktif haldeki kastrasyonları nedeniyle OGP'de ele

geçirilen sihirli aura zaman zaman iç dinamizmini geçici olarak yitirebilir. Bu nedenle içinde yaşadığımız kültürün kastratör baskılarını tartışmaya açmamız gerekir. Tabii ki kadın cephesini de bu kültürel baskılardan muaf tutamayız.

137. OGP libidinal füzyona giden kapıları açar. Ya da cinsel hazlara kapıldığımızda bilinçaltı gündemimiz bir yanıyla tatminde kısıtlanmamış erotik hazları ve öbür yanıyla libidinal füzyonun vital doluluğunu yani ruhsallığımızın en dip katmanlarını ele geçirmektir. Gerçek cinsel bir tatmin bu alanlar ele geçirildiğinde hayata aktarılmış olur. Bu proje kiminle (erkek ya da kadın) hayata geçiyorsa o bizim partnerimizdir.

138. Haz ve heyecanların son hadlerine kadar zorlanarak adeta ölüme meydan okuma deneyimlerinde (Rus ruletinden en tehlikeli akrobasi oyunlarına kadar) tam tatminli orgazmın bilinçaltı aranışı söz konusudur. Çünkü ölüme yakın tehlikeli deneyimlerin heyecan yoğunluğu bilinçaltında OGP'nin yoğun haz tatmin ve heyecanına eşittir. Yani bu ölüme meydan okuma deneyimlerinin yüksek heyecanları, yitirilmiş tam tatminli orgazmların ikameleridir. Ama ikame, asli olanın yerini tutamayacağı için kişinin umduğu gerçek tatmin bu tehlikeli oyunlarda ve girişimlerde bile bir türlü mümkün olmaz.

139. Cennet (OGP) genitalin ucundadır.

140. Bunca yıldan sonra OGP ile ilgili olarak şu tespiti yapabiliyorum: Orgazmın Genetik Programı açığa çıktığında çok şeyi başarmış oluyoruz. Özellikle ensest suçluluğunu, fiili kastrasyon kaygılarını, homofobi korkularına dayalı ketlenmeleri onararak başarı elde edebiliyoruz. Ancak bunun dışında kalan diğer nesne ilişkileri alanı fiilen ele alınıp işlenmedikçe, bu alanlardaki sağaltımlar eksik kalıyor.

141. OGP bir oksitosin bombasıdır (sanırım).

142. OGP'de kaybedilen yoğun haz tatmini, bu yüksek heyecanın kaybına eşit olduğu varsayılan yüksek bir heyecan içinde kumarda da aranabilir. Ama bu yol yitirilen OGP'yi asla geri getiremez, birçok ikame heyecanın (örneğin otomobil yarışçılığı, dağ tırmanma sporları vb.) bunu başaramayışı gibi.

143. Her arzu tatmini sembolik anlamda bir tür orgazmik boşalmaya denk gelir. Ya da şöyle de söyleyebiliriz: Tam tatminli orgazmdaki kayıplar kendini ikame arzu tatminlerinin boşalımlarında teselli eder. Tüketim toplumlarında ise alışveriş çılgınlığı böyle bir örneğe denk düşer.

144. Penise statüsünü kazandıran onun aracılığı üzerinden ötekiyle yaşanacak olan cinsel füzyondur. Bu füzyonda her iki taraf da bilinçaltı bir arzu olarak gündemden düşmüş OGP'nin bir biçimde geri geleceği şeklinde sanal bir beklenti içindedir. Penisin sembolik düzenin simgesi olması çok daha sonraki bir konudur.

145. Heyecan, korku ve benzeri uyarılmalar cinsel uyarılmalarla da benzerlik gösteriyormuş. "Bebar Bilim"de söylendi.

OGP kastrasyon korkuları ile bastırıldığı için güncel bir korkunun onun tellerini titreştirmesi (tatmin etmesi anlamında değil) de çok beklenen bir durumdur. Bu

nedenle yüzleşmediğimiz ve dip derinliklerini göremediğimiz korkularımız ruhsal ve cinsel özgürlüğümüz konusunda kendimize koyduğumuz engellerden başka bir şey değildir.

146. Serbestleşen dürtü (yani açılan, aktifleşen OGP anlamında), peşine düştüğü nesneyi, özgün ve arzusuna denk nesne konumuna getirir. Arzu ve nesnesi, yani nesne için kurulan düş ile nesne eşitlenmiş olur. Nesnenin bundan haberi var mıdır? Ben, özne merkeze alındığı zaman ne yaşar, onu anlattım.

147. "Gözleri Tamamen Kapalı" filmi, en derin ve en yoğun cinsel tatmin hazlarını üretemeyen insanoğlunun gelip takıldığı ve çakıldığı bir çıkmazı anlatıyor, (her ne kadar Kubrick böyle bir şey anlatmak istemiyor olsa da filmin senaryosunda bu itiraf hissediliyor). Gizemli ritüellerle, seks ayinleriyle cinsel haz tatmininde maruz kalınmış tıkanıklık asla çözümlenemeyecektir. Stanley Kubrik'in takılıp kaldığı ve anlayamadığı nokta burasıdır. Çünkü sağlıklı ve tam tatminli bir cinselliğin nasıl olması gerektiği konusunda kendisinin bize ilettiği en ufak bir mesaj yok, sadece abartılmış fantezileri var. Filmde ayine katılan tüm kişiler bu esrarengiz seks ritüelleri ile sanki bilinçaltında saklanan büyük cinsel haz potansiyelini ele geçirmeyi nafile bir çabayla umut eder gibidirler.

Filmdeki ritüeller, asli haz kaybının nafile aranışının ikameleri olarak o kadar net gözüküyor ki.

148. Tatminli seks (eğer mümkün olabiliyorsa), partnere güçlü ruhsal bir yatırımın temelidir.

149. Beynin plastisitesi OGP'yi açığa çıkaramaz. Sinirbilimciler ellerinde sihirli bir değnek var sanıyorlar. Kastrasyonlar öyle sihirli değneklerle ortadan kaldırılıp etkileri yok edilemiyor. Bu ciddi bir terapi konusudur ve sinirbilim bu konuda bir şey yapma gücüne sahip değildir.

150. Cinsel gerilim ancak OGP'nin tatmin düzeyindeki hazzı üzerinden boşalarak gerçekleşir. Bu sürecin işlemesinde bir engel varsa, ki aşağı yukarı herkes böyledir, o zaman ruhsal yapıda bir tıkanma söz konusu demektir. Yani insanlar cinsel hazzın tatminsiz kalması nedeniyle değil bu hazzı engelleyen kastrasyonlardan dolayı ruhsal yönden hastalanıyorlar. Bu durum, kişilerin OGP terapisine alınmasını gerektirir.

Yukarıdaki açıklamalardan hareketle şu tespitleri de yapmamız gerekiyor: Freudyen teze göre boşalamayan cinsel haz ya da haz fazlası (tam da bizim dediğimizi anlatan bir tanımlama), anksiyete nedenidir. Ancak bu durumun tam tersi geçerlidir: Çünkü gerçekte kastrasyon anksiyetesi hazzın bütünüyle boşalmasını engeller. Bu nedenle insanlar tam boşalamayan cinsel hazlardan dolayı değil, tam tatminli boşalmayı engelleyen kastrasyon travmalarından dolayı ruhsal bakımdan hastadırlar. Burada bir tespit daha yapalım: Freudyen tezin ileri sürdüğü görüş, eril kastratör kültürün ortalama nevrotik öznesi için geçerlidir ama Reich ise bu kültürün cinsel hazzın tatmini bakımından en sağlıklı olabilecek öznesini temel alarak kuramlarını üretti. Ama Reich da Freud da aslında bu örneklerin bile tatmin hazzında kısıtlı örnekler olduğunun farkında değillerdi. Çünkü Freud ve Wilhelm Reich söz konusu kilitli hazzın OGP düzeyindeki varlığını tanımıyorlardı; çünkü onların yazılarının hiçbirinde böyle bir bilgiye sahip

olduklarına dair bir imaya rastlanmaz. Bu arada Reich'ın Freud'a kıyasla çok daha ileri bir cinsel devrimci olduğunu belirtelim.

151. Eşcinsel erkek bir analist, eşcinsel ya da heteroseksüel danışanlarını OGP adresine götürebilir mi? Eşcinsel terapist eğer kendi orgazmlarını OGP düzeyinde yaşıyorsa sonuç yüz güldürücüdür.

152. Bakarsınız bir kayadan su sızmaktadır. Sonra suyun sızdığı noktaya delici bir aletle vurduğunuzda su gürül gürül akmaya başlar. Bu benzetmede biz normal nevrotik öznenin orgazmı ile OGP orgazmı arasındaki farkı görürüz.

153. OGP süreci, OGP öznesi usta bir terapist tarafından hayata aktarıldığında, kişide bilinçaltı alanla bilinçli alan kaynaşarak bir büyük bilinç alanı ortaya çıkar. Bilinçaltının gizli düşünceleri ve örtülü duyguları bu birleşik bilinç alanında görünür hale gelir. Emosyonel zenginlikler (libidinal füzyon kökenli ruhsal içerikler) ruhsal yapıda tomurcuklanıp çiçek vermeye başlar. Bu sürecin adına "hayatın anlamı" diyebiliriz. O zaman anlıyoruz ki hayatın anlamına felsefi yorumlar ya da paket programlar üzerinden erişmek mümkün değildir.

154. Kastratör eril kültürün insanı, gasp edilmiş cinsel hazlarından ve arızalı nesne ilişkilerinden dolayı yüksek oranda agresyon, hınç, haset ve sinsilikle yüklüdür. Willhelm Reich'ın kastratör eril kültürün orgazmik hazlarda olabildiğince tatmin yaşayabilen insanı, yukarıda saydığımız ruhsal arızalardan o kadar da arınmış değildir ama bu kültürel çerçevede olabilecek en insani ruhsal portreyi de bize sunmaktadır.

155. OGP, libidinal füzyon ile ergenlik döneminin (genital dönemin) erotizmini birleştirdiği içindir ki genital alan ayrı libidinal füzyon ayrı ve OGP ayrı diyemeyiz. Libidinal füzyon ile ergenliğin genital erotizmi birleşerek aynı anda ruhsal yapıda deneyimlendiğinde sürecin adı OGP olur (olacaktı ama olamıyor bu cinsel baskı kültürlerinde).

156. OGP öznesi bir kişi ile ortalama normal nevrotik (NN) bir öznenin orgazm anlarındaki beyin kayıtları alınsa, sonuçlar birbirinin aynı mı olur? (Sanmıyorum)

157. Freud özellikle cinsel hazların tam anlamıyla doyuma ermesinin, kastrasyonun sert kayası nedeniyle imkansız olduğunu söylemişti. Psikanalizin üzerine kurulduğu temel denklemlerden biri de budur. Bunu Lacan da söyleyip durdu. Willhelm Reich ise gerçeğin ancak bir kısmını görebildi. Peki biz ne yapmış olduk: Bu kayanın ötesine geçilebileceğini ve sonucun her zaman OGP olacağını kanıtlamış olduk.

158. Penetrasyonun en büyük ödülü orgazmdır, tam tatminli orgazm. Şu denebilir: Aşk ilişkisinin romantik ekseni ve aşk bağlılıkları da birçok eksiği kapatamaz mı? Muhakkak ki kapatır ve böyle bir ilişki son derece önemlidir. Ancak orgazm ekseninde ciddi bir arıza varsa bu aşk ilişkisi romantik yoğunluğuna rağmen bir zaman sonra tavsayıp sona erecektir, çünkü ilişkinin en büyük ödülü ortada yoktur ve bu ödül eksikliği, ilişkideki güçlü motivasyonları muhakkak ki zayıflatacaktır.

159. Nesne ilişkileri ne kadar mükemmel yapılanmış olsa da kişide OGP açığa çıkmıyorsa ortada bir büyük ruhsal sorun var demektir. Aslında OGP'nin açığa

çıkamaması nesne ilişkileri alanında kastrasyonlara dayalı bir sorunun halen devam ettiğini gösterir.

160. Bir erkek neden aptal gibi, orgazmından alacağı yoğun hazdan korkar ve bu hazzı yoğun yaşamamak için her türlü bilinçaltı tedbiri alır? Çünkü bu tam tatminli haz geçmişte, özellikle Ödipal dönemde kastrasyonlar üzerinden bastırılmıştı ve şimdi bu yoğun haz açığa çıkarsa, o ketleyici kastrasyonlarla yeniden karşılaşma tehlikesi ve dehşeti gündeme gelecektir ve eril özne bu nedenle tam tatminli orgazmdan korkar.

Erkekler tabii ki açık seçik ve bilincinde olarak "ben tam tatminli orgazmdan korkuyorum" demiyorlar. Ama bilincinde olmadan, tam tatminli orgazmın açığa çıkmasını engelleyici stratejilerle hareket ediyorlar.

161. Lacan insanın Jouissances'la yani sonsuz bir haz potansiyeli ile dünyaya geldiğini ve bu yoğun hazzın zamanla bedenden akıp gittiğini söyleyerek şunları ilave eder: "Çok az bir kısmı şehevi alanlarda kalır." İnsanlar aslında bu sonsuz ve yoğun hazzın uyarılmasından ürkerler. Bu nedenle bu potansiyel haz, hayata geçmesin diye erkekler penisin baş kısmını tehlikeli haz alanları olarak görürler ve mastürbasyonlarında bu bölüme el değdirmezler (işin bu kısmı benim tespitim. Lacan bu konuda bir şey söylemiyor.). Oraya temas etmek istemezler. Çünkü bomba gibi patlayacak orgazm boşalmasından korkarlar bilinçaltı bir refleks olarak. Tekrar belirtmem gerekirse bu sakat durum kastrasyonların sonucudur. Ama Jouissances geri alınamaz mı? Elbette alınır. O zaman Lacan'ın bedenden akıp gittiğini söylediği sonsuz haz aslında bir yere gitmemiştir, bastırıldığı için orada nevroz üretmek üzere kümelenmiştir. Tam da bu konuyu birinci ciltte aşağı yukarı bu satırlarla anlatmıştım. Asıl tartışmamız ve nedenlerini keşfetmemiz gereken konu hazzın bu büyük potansiyelinden neden kaçtığımızı anlamaktır: Sebeplerden birini birkaç satır yukarıda açıkladım ama devam edelim: Çünkü hazzın bu fazlası insanlara prepsikotik korkuları ima ettiği için bütün bu kaçışlar yaşanıyor. Aslında Reich, OGP potansiyelini tanımamış olsa da sezgilerinden hareketle bu korkuya "orgazm korkusu" adını da vermişti.

162. OGP özneleri, orgazm tatminlerini hem doyumlu yaşıyorlar hem de iş hayatlarında çok üretkenler. Bu konuyu yakından biliyorum. Bana ilettikleri ifadeleri daha üretken olup daha az yoruldukları yönünde. Tatminsiz özne hem yorgundur hem de üretim eylemine o kadar gönülden katılamaz. Sözünü ettiğim OGP özneleri elbette sabah akşam seks yapmıyorlar ama kendilerini mutlu edecek bir düzeyde tabi ki seksi yaşıyorlar. Gönüllerinin daha huzurlu olduğunu ve iş hayatlarını daha verimli götürdüklerini biliyorum. Orgazmlarını tatminde çok sınırlı yaşayanlar, görünüşü kurtaracak şekilde belki kendilerini işkoliklikle dengeleyebilirler. Ama bu elbette aldatıcı bir durum. Ben demin sözünü ettiğim bu özgür insanları tanıdım. Dönüşüm ve değişimlerini izledim. Nerden gelip nereye evrildiklerini biliyorum.

163. Cinsel hazlar, tam tatminli yaşandığında (OGP düzeyinde) mistik haz kipini de içinde barındırır. Böylece erotizm, süblimasyon ve mistik coşku yoğunluğu aynı sürecin içinde sentezlenir. Hazzın doluluğu NNO öznelerinde kaygı ve kastrasyonlarla (tabii ki bilinçaltı olarak) çarçur edildiğinde bu sentez yapı bütünlüğünü kaybeder ve hiçbiri kendi başına işe yaramayan bir dağınıklık içinde harcanır gider. Mistik duygular herkeste öyle sebilullah ele geçmiyor ama OGP özneleri olmadıklarından emin olduğum çok az sayıdaki tarihi örneklerde mümkün olabildiğini sanıyorum; Yunus ya da Mevlana gibi… Ama örnekler çok

az. Onların böyle mistik açılımlara nasıl olup da erişebildikleri ilginç bir araştırma konusu olabilir. Öte yandan Yunus ve Mevlana'nın cinsel yaşamlarına erişim yolumuz maalesef kapalı. Özetle mistik yolun pratiklerini yıllar boyu uygulasanız da mistik yol size gelmiyor. İşin bu yanı, yani ortalama insanlar söz konusu olduğunda mistik deneyimlerin ele geçirilişinin zorlu oluşu yine kastrasyonların kurdukları bariyerlerle ilgilidir.

164. Bastırılan OGP en eril görünen erkeklerde bile pasif eşcinsellik fantezilerine ya da bazen fiili denemeler şeklinde sonuçlara yol açabilir ve yapılacak ciddi bir araştırmada bu belirtilerin eril öznelerdeki yansımaları izlenebilir.

165. Bir arkadaşımla sohbetten alıntı:
E..r..n: "Arada asil ruhlu insanlar var tabi. Sayıları çok az ama çok kıymetliler benim için. Hep yakınımda tutmaya çalışıyorum onları. Onların sırrını da merak ediyorum. Eğer OGP öznesi değillerse nasıl yine de bu karakter asaletine ulaşabiliyor ve onu koruyabiliyorlar?

Ersin: Bu kişiler muhakkak ki OGP öznesi değiller. Ama maruz kaldıkları kastrasyonlar o kadar da şiddetli değildir ve oldukça iyi nesne ilişkileri vardır ve bunlar sanırım OGP öznesi olmaya en yakın noktada duruyorlardır. OGP'nin yaşandığı an, orijininde varlık kökleriyle en derin ve en tam temasın yaşandığı andır. İşte bunu deneyimlemeleri imkansızdır ama şu ya da bu biçimde sezgilerini haklı çıkaracak içsel bir derinliği de barındırıyorlar olsa gerek.

166. Danışan ve terapist arasında erotik aktarım olmadıkça OGP hayata geçemez. Çünkü bu erotik aktarım Orgazmın Genetik Programı'nı harekete geçirecek olan primat projesini tetikler. Danışanda OGP, bu erotik aktarımda ve aktifleşen primat projesi üzerinden mayalanır. Ancak analist kesinlikle bir OGP öznesi olmak zorundadır.

167. OGP orgazmında peniste patlayan haz bombasının gümlemesi anal bölgede de yankılanır. Bu nedenle penis başından başlayarak ve apış arasından geçip anal bölgeye yani anüs alanına, anal kaslara kadar bütün bölge, bu en yüksek haz düzeyini deneyimlemiş olur. Fakat eril kültürün yaygın homofobisi nedeniyle orgazmın bu büyük haz bütünlüğü kesintiye uğrar ve anal bölge devre dışı bırakılır. O zaman orgazm hazzı olarak çok az ve güdük bir haz boyutu penisin nasibine düşer.

168. OGP'nin şimdilik erkek orgazmına ait metrik ve ruhsal ölçümleri:
1.Orgazm, spermlerin gelmeye başladığı anda başlar ve penisin okşanmaktan haz alma kapasitesinin sıfıra indiği ana kadar devam eder ki bu sürecin adı haz fırtınasıdır, işte orgazm bu haz fırtınası bitene kadar devam eder. Ejekülasyon ise orgazm demek değildir, orgazm burada tanımladığım haz fırtınasıdır ve ejekülasyondan bağımsızdır. Haz fırtınasında süre 60-120 saniye arasındadır. Verilen saniyelerin sonuna doğru gülme ya da ağlama refleksi kendiliğinden açığa çıkar. Orgazmın bu ölçümlenebilir bitim anından itibaren bir zindelik hali de ortaya çıkar ve aşağı yukarı (eğer çok güncel ve önemli bir problem yoksa) ikinci bir cinsel ilişkiye kadar bir enerji rezervi olarak devam eder.
2.Orgazmdan alınan haz bu ortalama 90 saniye boyunca dayanılamayacak kadar yoğun bir hazdır ve buna iki haz ekseni eşlik eder: a)yoğun erotik haz, b)

libidinal füzyonun bütün romantik ve yoğun aşk duyguları yani tüm idealizasyon, tüm süblimasyon, tüm sevgi ve şefkat duyguları sürece katılır. Bu durum kişide, sanki göklere yükselmişçesine bir algı ve hissiyat yaratır.

3.Bütün beden bir epilepsi nöbetinde olduğu gibi baştan aşağı sarsıntılar geçirir. Burada bedensel sarsıntı tablosu, Wllhelm Reich'ın yaptığı bütün tanımlamaları, çok daha yoğun olarak sergiler. Süre Reich!ta olduğu gibi 5-7 saniyede kalmaz, 60-120 saniye arasındadır.

4.Orgazmın peniste algılanan tüm impulsları bütün apış arasından geçerek anüsteki kas kasılmalarında da gümlemeler şeklinde algılanır.

5.OGP süreç olarak sona erene kadar ereksiyon hali devam eder ve refrakter dönem hemen hemen hiç oluşmadan penis, ikinci bir penetrasyona hazır hale de gelebilir.

169. Ağır uyuşturucu etkisi altında bastırma bariyerleri çökse bile OGP açığa çıkamıyor. O halde OGP'nin açığa çıkmasını engelleyen bariyerler, sanabileceğimizden çok daha güçlüdür.

170. OGP'nin hayata geçirilebilmesi için önümüzde iki yol vardır. Birincisi "kastrasyon çökertme terapisi" ki bu kitlelere uygulanacak geniş kapsamlı terapi uygulamalarını gerektirir. Ama bu alanda terapist kadrosunu yetiştirmek çok uzun bir zamana mal olur. İkinci yol ise o da uzun bir zamana ihtiyaç gösterir ama kültürün yapısında devrimci bir uygulamayı gerektirir: Şöyle ki çocuk üzerinde uygulanacak cinsel kastrasyonlar en ılımlı düzeye indirgenmelidir.

171. Orgazm, beden ve ruhun kendini emosyonel olarak ifade edişinin en üst düzeydeki dışavurumudur. Orgazmın en üst noktada kendini ifade edişi ise ancak OGP'de mümkündür.

172. OGP orgazmında, orgazmın haz ve kas darbeleri anal bölgede de çok güçlü biçimde hissedildiği içindir ki anüs penise dahildir. Peki bu kesin bilgiye nereden sahibim? Şöyle ki: Henüz üç buçuk belki de dört yaşlarımda iken yaptığım ilk mastürbasyonda yaşadığım orgazm aynı burada anlattığım gibi penis anüs ekseni boyunca ve yoğun bir haz deneyimi şeklinde gerçekleşmişti. Orgazmın peniste hissedilen haz ve impulslarını aynı şekilde anal bölgede de hissetmiştim. O yaşlarda henüz hiçbir cinsel baskı ve tehdide maruz kalmadığım için (çünkü kastrasyon ve tehdit hep dışardan gelir, bu nedenle kastrasyon kendiliğinden gerçekleşmez) bu orgazm deneyimimde yaşadıklarımın tümünün insan oğlunun en doğal ve bozulmamış orgazmik dışavurumu olduğuna dair kesin bir bulgu ve bilgiye sahibim.

Tabii şunu ilave etmem gerekiyor: Burada anlattıklarımın tümü cinsel baskıya maruz kalmamış küçük bir çocuğun, bedensel tepkiler ve yaşanan haz doluluğu bakımından orgazm deneyimidir. Yetişkinlik dönemine geçildiğinde bu orgazm, çok daha zengin ve haz dolu bir deneyime evrilir. Ancak ne var ki cinsel baskı kültürlerinde bütün bu anlattıklarımın hepsi ortalama nevrotik öznenin hayata geçemeyecek ütopyasıdır. Şunu unutmayalım yetişkin kastre eril öznenin orgazm kapasitesi yukarıda örneğini verdiğim küçük çocuğun serbest orgazmının bile seviye olarak çok altındadır. Peki bu kesin bilgiye nerden sahibim? Eh onu da siz bulun artık! (Söyleyeyim: Bir kastratör olan babam sayesinde bu çocuksu potansiyeli ben de kaybetmiştim ama sonra yirmi bir yaşımda, 1965 yılında onu OGP olarak geri kazandım. Yani bu kitaplar bir deneyimin içinden gelen bilgilerle ve uzun araştırmaların sonucu olarak yazıldı).

173. Ejekülasyon orgazm değildir ve sadece ejekülasyonla ruhsal yapıda psişik gerilim giderilmiş olamaz. Orgazm, daha doğrusu yoğun haz fırtınası ejekülasyon anında deneyimlenmedikçe kişi sürekli olarak ruhsal gerilimin baskısı altında kalır. Öte yandan hormonal alt zemin kişiyi sürekli olarak orgazmik boşalmaya doğru kışkırtır. Bu nedenle ruhsal gerilim tam tatminli orgazmla sürekli giderilmelidir. Bu mekanizmanın aksayarak işlemesi bize kastrasyonları ve onların yol açtığı nevrotik kişilik örgütlenmelerini düşündürmelidir.

174. Alkol ve madde bağımlılarının bunları kullanırken yaşadıkları ruhsal süreçler sanki bir yanı ile OGP anında deneyimlenen ruhsal süreçleri andırır gibi. OGP potansiyelindeki ciddi ruhsal kayıplar bu maddelerin kullanım anında bir nebze olsun geri alınırmış gibi bir izlenim bırakıyor. Ancak ne var ki bu kimyasal ajanlarla alınan sonuçlar asli kaybı tümden çözüme ulaştıramayacak geçici ve kısmi telafilerdir. Uyuşturucu madde kullanımının vazgeçilemez bir tutkuya dönüşmesinin sebebi yukarıda saydığımız bu hassas ama çözüm de üretemeyen dengelerdir.

175. Kötü nesne ilişkileri de OGP'nin açığa çıkmasını engeller mi? Elbette hem de nasıl! Ama çocuklukta yaşanmış olması koşuluyla…

176. Realize edilemeyen cinsel haz ve tatminler, OGP anlamında olarak, sayıca çok az bazı kişilerde mistik yaşantı kipleri ya da sanatçılardaki yaratıcı süreçler olarak geri döner.

177. Oral dönemde libidinal füzyon hiç deneyimlenmemişse ya da çok az deneyimlenmişse kişinin OGP'ye erişme şansı sıfıra yakındır.

178. OGP öznesi orgazmının süreç olarak sona erdiğini nasıl anlar? Ortalama 90 saniyelik orgazmın (haz fırtınasının) sonuna gelindiğinde penis artık vajinal ortamdaki gelgitlerden haz alma kapasitesini tüketmiştir, haz algısı sıfıra inmiştir ve refrakter döneme girmiştir. Ancak normal nevrotik (NN) eril öznede olduğu gibi orgazmın bitişinden itibaren penisin vajinal temastan acı duyması diye bir durum söz konusu değildir. Çünkü normal nevrotik (NN) eril öznede yeterince tamamlanmamış hazzın artık miktarı (yaşanamamış çok büyük miktarı) acı algısına dönüşme potansiyeli taşır. OGP eril öznesi ise ortalama 90 saniyenin sonrasında yine erekte olabilir ve penetrasyonu yeniden başlatabilir. Fakat bu kadar yoğun bir haz sürecinden sonra ikincisine artık gerek var mıdır diye de sorulabilir.

179. OGP orgazmı, cinsel hazları bastırılmış tüm insanlarda olduğu gibi bedenin bir yükten kurtulma refleksi anlamında sadece ejekülasyon değildir, o ortalama 90 saniye süren bir huşû ve yücelme sürecidir ve yine aynı zamanda ruhun yenilenip tazelenme sürecidir de. OGP orgazmı bedensel refleks düzeyinde ise bir epilepsi nöbeti gibidir. Tam bir deşarja denk gelir,

180. OGP orgazmı neden 60-120 saniye arasında değişir? Buradaki en önemli etken arzunun yoğunluğu olarak gözüküyor. Arzu yoğunluğu ne kadar fazlaysa ve bir önceki orgazmla araya ne kadar zaman girmişse sonuncu orgazmın süresi de o kadar uzun oluyor. Ama yine de arzu yoğunluğuna öncelikli olarak yer vermek zorundayız. Güzel haber şu ki yukarıda verilen sürelerin hangisi ile yaşanırsa yaşansın OGP'de orgazmik tatmin kayıpsız bir biçimde

hayata geçer. Hazzın tam tahliyesi bu verilen süreleri zorunlu kılmaktadır ve tam tahliye ancak böyle gerçekleşmektedir. Eğer cinsel haz ve arzu birikimi orgazm yoluyla tam tahliye edilemiyorsa yani orgazm eksik ve arızalı yaşanıyorsa ortada ruhsal problemler var demektir. Normal nevrotik (NN) popülasyona dahil erkeklerin orgazm sonrasında yaşadıkları iç boşluk ve suçluluk duygularının, eksiklik algısının tanımladığımız bu OGP orgazmında yeri yoktur. Ayrıca OGP öznesinin haz yüklü arzu yoğunluğu ile nevrotik öznenin agresyon yüklü ve açgözlü cinsel iştahını birbirine karıştırmamak gerekir.

181. Anüs gümlemeden, penis çalışmaz.

182. OGP insanda süblimasyon algılarını çok güçlendiriyor ve partner ve tüm dünya bu ışık altında görülüyor. Yani korunması gereken kutsal sevgili ve kutsal dünya...Ayrıca bu algılar mucizevilik, ilahi hayranlık ve tanrısal kutsallık hissiyatlarını son derece güçlendirir. İşte tam bu noktada metafizik argümanların tuzağına düşmek çok kolaydır ama biz bu işin şiirini ve tadını yaşayacağız fakat tuzaklara düşmeyeceğiz.

183. OGP ruhsal yapının doğal elitizmidir ya da daha doğrusu insanı en doğal yollardan elit bir konuma getirir. Kastrasyonlarla üstü örtülmüş bu verili programın hayata geçirilmesi insanı ruhsal yönden kendi tamlık haline ulaştıracaktır.

184. Mevcut cinsel terapistler normal nevrotik öznelerin kastre cinselliği üzerinden bir bilgi birikimine sahiptirler ve bu kastre insanları belki bu çerçevede kalmak üzere şöyle böyle iyileştirebilirler. Ancak bu cinsel sağaltım uzmanları OGP hakkında en ufak bir bilgi sahibi değildirler ve normal nevrotik ortalama kişiyi OGP seviyesine asla taşıyamazlar.

T….r merhaba! Senin tanıdığın o birkaç terapist belki iyi niyetli insanlardır ama yukarıda saydığım gerekçelerden dolayı benim ne yapmak istediğim ve misyonumun ne olduğu konusunda doğal olarak en ufak bilgi sahibi olamazlar. OGP alanında zannediyorum dünyada çalışan tek kişi de benim. Bu yüzden dünyanın çeşitli yerlerindeki önemli klinik ve kişilere yolladığım kırk davet mektubu bir yankı uyandırmadı. İşte içinde bulunduğum zorlukların nedeni budur.

185. Erkekte penis başından başlayıp apış arasından geçerek anüste biten hat, tümüyle penis sistemidir. Orgazm anında yoğunluk peniste olmak üzere bütün bu sistem orgazm hazzını ve orgazmın impulslarını algılar ve deneyimler, daha doğrusu böyle olması gerekir çünkü penis sistemi böyle çalışır. Anal hazlar diyebileceğiniz ama penise bağlı ve onun tarafından tetiklenen bu hazlar sentezlenmiş bir şekilde orgazm anında deneyimlenir. Ancak kültürün yerleşik ahlaki kodlarındaki yaygın homofobi nedeniyle erkekte penis sisteminin anal bölgeyi de kapsayacak şekildeki bu bütünlüklü işleyişi bozulur ve orgazmın anal bölgeye uzanan bu haz deneyimleri algı sisteminin dışına atılır. Ancak ne var ki dışa atılan dıştan ve atıldığı yerden geri döner. Orgazm anında anal bölgede de hissedilmesi gereken bu haz deneyimleri yani algı sisteminin dışına atılan ve anal bölgeyi de kapsaması gereken bu orgazm hazları bu sefer dışardan anüsün içine bir şeylerin girmesi şeklinde ya da kişilere göre değişen tamamlayıcı fanteziler üretir. Yani ürküntü duyulan şey geri dönmüştür. O zaman şunu görüyoruz: Homofobi heteroseksüel orgazm hazzını parçalamış ve onun bütünlüğünü bozmuştur. Bu nedenle diyoruz ki "homofobi heteroseksüelliği yatakta vurur".

Şunları da ilave edelim: Bu sistemsel haz bütünlüğünü bozan sadece homofobi değildir; Ödipal suçluluk duyguları, ensest suçluluk duyguları da bu yapısal bozulmanın birinci dereceden suçluları arasındadır.

Not: Penisi erekte etmek için kullanılan kaslar aynı zamanda anüste de bir kasılma ve gevşeme hareketlerine yol açar, bunlar birlikte çalışır. Özetle bu konunun ahlaki önyargıların dışında olması gerekir.

186. Orgazmik tam doyum kapasitesi yani OGP, arzunun kayıp nesnesinin aranışını çok büyük oranda iptal eder. Neden tam değil? Yanıtı okuyucuya bırakıyorum.

187. OGP, üreme programına bağlı doğal bir yazılım olduğu içindir ki orgazm terapisinde bir kazanım olarak açığa çıkabiliyor. Buradan şu sonuca da varabiliriz: Kimseyi OGP eksenli bir terapi yoluyla cinsel bir patolojiye yönlendiremeyiz.

188. Tıkanan libidinal boşalım kanalları nedeniyle, libidonun dışa aktarımında (hazzın tümüyle beden ve ruhsal aygıttan tahliyesi olarak) yaşanan düzensizliklerin yol açtığı semptomlardan biri sanırım hiperaktif reaksiyonlardır.

Öteki semptomlara gelince şu tahminleri sıralayabiliriz: 1.Manik reaksiyonlar, 2.Panik atak ya da anksiyete panik (bunların bir kısmında problem, bastırılmaya çalışılan eşcinsel algı nedeniyle yaşanan kaygı ve korkuların yol açtığı panik bozukluklardır), 3. Anhedoni 4.Bazı depresyonlar, 5. Bağlantılı olabilecek bazı başka semptomlar…

Bir tahmin ve bir düşünce egzersizi olarak yazdım ama iç sesim bana haklı olduğumu söylüyor. En azından, kastrasyonların çok işletilmediği kültürlerde hiperaktivite rahatsızlıklarının olmadığı haberini aldım.

189. Cinsel eksende OGP orgazmını yaşamadan, nesne ilişkileri ekseninde ise libidinal füzyonu yakın temas (beden bedene sarılıp kaynaşma) ilişkisinde gönül rahatlığı ile yaşamadan kişi kendini tanıyamaz.

190. Oral yolla beslenmede hiç kimse bir oral orgazm şeklinde bir doyum yaşamaz. Ama cinsellikte doyum için genital organlar aracılığıyla orgazm yaşamak şarttır.

191. Anüs=penis; penis=anüs denklemi üzerinde düşünülecek…

1.En önemli not olarak öncelikle şunu belirtelim: Bu denklem en sağlıklı heteroseksüel orgazmını tanımlar.

2.Tahrik penisten başlar ve devamında apış arasından geçerek anüste de algılanır. Öyleyse bu bir sistemsel bütünlüktür.

192. Penis-apış arası-anüs hattının orgazmik hazda bütünsel yapısı bozulur ve sabote edilirse (normal nevrotik orgazmı zaten hep böyledir), orgazmik impulslar güdük bir biçimde sadece peniste algılanır ve anüs bölgesi bu algıdan koparılır ve orgazmik darbelerin hissedilişi bakımından algısız bir yapıya dönüşür. Ama bozulan orgazmik algı dengesi böyle kalmaz, anüs (anal hazlar anlamında) çok güdük cinsel hazların merkezi olarak geri döner. Bu nedenle ortalama öznelerin şu ya da bu biçimde anal bölgeleri ile başları derttedir. Öte yandan anüs kendi başına orgazm potansiyeline sahip değildir. Bu yüzden penisin hiç katılmadığı salt pasif eşcinsel ilişkinin bir OGP deneyimine hatta bir NNO (Normal

nevrotik orgazmı) deneyimine bile evrilebileceğini sanmıyorum.

193. Haset sahibinde temel bir tatminsizlik odağı vardır. Ya da şöyle söyleyelim: OGP öznesi asla haset sahibi değildir

194. Prostat orgazmı (Uzakdoğu tekniği olarak tanıtılan uygulama), çöken OGP nedeniyle anal bölgede kaybedilen hazların bir ikame üzerinden geri dönüşüdür (tahmin ediyorum). Bu nedenle Uzakdoğu seks bilgeliğinin sadece bir fiyasko olduğunu rahatça söyleyebiliyorum. Öte yandan OGP orgazmında penisin ereksiyon hareketliliği anal bölgede kasılmalar olarak yankılanır ve penisteki aynı haz yaklaşık olarak orda da algılanır. Bu tablo hem bedensel hem ruhsal algı seviyesinde tam bir bütünlüğün ifadesidir.

195. Orgazmın yoğunluk seviyesi ne kadar yüksekse ve dolayısı ile cinsel tatmin hazzı beden ve ruhsal aygıttan ne kadar tahliye edilebiliyorsa (libidinal gerilimi tahliye etmek anlamında) ruh sağlığı da o kadar iyi demektir.

196. Anüs penise dahildir. Anüs penis hattında bir sistem arızası ortaya çıkar da OGP tatmininde bir arıza yaşanırsa pasif eşcinsel (daha doğrusu anal) fantezi temaları ister istemez devreye girer. Bu tablo pek çok heteroseksüel erkekte kaçınılmaz olarak fantezi düzeyinde yaşanır. Yani reddedilen penis-anüs hat bütünlüğü bu sefer bir bela olarak anüs üzerinden geri döner ama kendi doğal organizasyonundaki haz doluluğunu da üretemez.

197. OGP'ye, orgazm anında her zaman bir özlemin hüznü de gizliden gizliye eşlik eder.

198. Orgazm kapasitesinde kısıtlılığın erkeklerde yol açtığı sonuçlardan biri de cinsel taciz ve tecavüzdür. Oysa OGP öznesi, onur sahibi biri olarak bu tür yollara baş vurmaz. Çünkü her zaman libidinal füzyonun onurunu korumak onda verili bir reflekstir.

199. OGP yoğunluğu ile toplumsal eril kimlik arasında en ufak bir bağlantı yoktur. Örneğin maço bir erkekte orgazmik kapasite çok düşük olabilir, hiç de şaşırtıcı olmayan daha doğrusu beklenen bir sonuçtur bu.

200. OGP, emosyonel ve fizyolojik olmak üzere iki eksende yapılanır. Emosyonel eksen haz fırtınasını içerirken fizyolojik eksen penis üzerindeki temasın sürekliliğini (yani haz fırtınası bitene kadar devam eden tensel sürekliliği) kapsar; bunlardan biri eksik olduğu zaman OGP hayata geçemez

201. Zaman ilerledikçe cinsel kastrasyonların gücü daha da artar. Bu nedenle ellili yaşlara doğru erkeklerde ciddi cinsel performans kayıpları ortaya çıkar. İyi olan şu ki bu arızaların pek çoğu organik kökenli değildir. Bu performans kayıplarını kapama yollarından biri olarak birçok erkek şaşkınlıklarından ve çaresizliklerinden dolayı anal bölgeyi bir şekilde uyararak ereksiyon sağlamaya ve ardından ejekülasyona ulaşmaya da çalışır. Böyle bir zorlukla karşılaşmamak için erkeklerde OGP'nin hayata geçmesinin şart olduğunu söylüyoruz.

Ayakta ya da otururken penis dibini hareket ettirdiğinizde anal kaslarınız da buna yanıt verir. Tersi olarak anüs kaslarınızı hareket ettirdiğinizde penisinizde de bir hareket olacaktır. Bu fizyolojik bir sistem demektir. Oysa buradaki sistemsel eşgüdüm kastre erkeklerin cinsel ilişkilerinde bozulur yani orgazm anında

penisteki darbeler anal bölgeye yansımaz. Çünkü birinci denemeler cinsellik dışıydı oysa orgazm anı geçmiş kastrasyon kaygılarının ve homofobinin denetimi altındaydı, ahlaki kaygılar içindeydiniz ve bu yüzden sistemsel algı bütünlüğünüz bozuldu.

Kastrasyonlar yüzünden ereksiyon sorunu yaşayan pek çok erkekte sistem tersten işletilerek peniste ereksiyon ve ardından orgazm sağlanır. Bunun erkek açısından can sıkıcı bir durum olduğunu söylemeye gerek yok.

202. Bir arkadaş grubu ile mesajlaşma:

OGP olanağını size sunmak benim sorumluluğumda ve benim görev alanımda. Ama sahip olduğunuz bu potansiyeli ömür boyu korumak da size ait bir sorumluluktur. Bu potansiyeli bazı durumlarda geçici olarak kaybedebilir misiniz ya da gerileyebilir misiniz? Böyle bir durum elbette ihtimallerden uzak değil ama bunun sebeplerini de size gönderdiğim çeşitli mesajlarda açıklamıştım. Öyleyse sizden ne bekliyorum? Hayata bağlanmanızı ve libidinal enerjinizi korumanızı bekliyorum. Bu hedef sizin en öncelikli misyonunuz olmalıdır.

203. Kastre erkeklerin OGP'de maruz kaldıkları sürekli tatmin kaybı, asli bir potansiyel kaybıdır

204. Eğer OGP hayata geçmemiş ise özne değişen ölçeklerde cinsel patolojilerden ve özellikle de kısmi eşcinsel içerikli olanlardan yakayı kurtaramaz ama bu eğilimlerini maskeleyerek yaşarmış, o ayrı bir konu.

205. OGP id'in tam tatmini ile sonuçlanır. Zengin insani içeriğinin kökeni de budur. Bu nedenle id'den korku duyanlar asılsız bir endişeyi dile getiriyorlar. Tehlikeli olan OGP öznesinin id'i değil kastre öznenin hastalık yüklü id alanıdır.

206. Farkında olmayarak OGP'ye geçmiş olan kişilerin içine düşecekleri bir tuzak vardır: Bu insanlar (sadece bir tahmin olarak söylüyorum, bunlar tüm dünyada erkek olarak belki dört-beş milyon kadardırlar) yeni ruhsal konumlanışlarının farkında olmadıkları için geride bırakıp ötesine geçtikleri kültür dünyasını (toplumu) hala biat edilecek bir otorite figürü olarak algılarlar. Oradan bağımsızlaşarak kendi özgün ve özgür dünyalarını kurmaları epeyce zaman alır. En azından ben 1965 yılından 2001yılına, psikanaliz sürecimin ortalarına kadar 36 sene zaman zaman bu sorunları yaşadım, bu yüzden kesin bilgi sahibiyim. Ama benim bir yol göstericim yoktu, bu nedenle yolum çok uzadı.

207. OGP, ruhsal derinliğe açılan kapıdır.

208. Ejekülasyon erkeğin çocuk sahibi olması için yeterlidir ama bu OGP düzeyinde bir cinsel performans anlamına gelmez, yani cinselliğin ruhsal düzlemde sağlığına dair bir şey söylemez.

209. Penetrasyonda anorgazmik tepki veren kadınların ve ejekülasyondan öte orgazmın haz fırtınasına adım atamayan erkeklerin cinsel yaşamlarından söz etmek pek de mümkün görünmüyor. Peki bunlar toplumun yüzde kaçına denk gelir acaba? Büyük ihtimalle toplumun büyük bir çoğunluğuna…

210. Libido OGP üzerinden boşalmadan ruha huzur yoktur

211. Kadını kendi bedeninin içinde tanımak, kendi bedeninde yaşatmak (kadının erkek tarafından ruhun içine alınması, ruh içi yapıda erkek tarafından özümsenip sönümlendirilmesi) verimli penetrasyonun zorunlu koşuludur.

212. Sadece ejekülasyon cinsel enerji ve gerilimi boşaltmaya yetmez, bu tahliye ancak OGP ile mümkün olabilir.

213. 18 dakikalık erkek mastürbasyon videosu izledim. Aşağı yukarı 40 erkek vardı. Ereksiyon çok iyi, penis boyları çok iyi, ejekülasyon da çok çok iyi ve çok iyi fışkırtıyorlar. Ama en önemli eksen olarak haz fırtınası sıfır. "Dünyanın Öbür Ucundaki Ev" adlı filmde başrol oyuncu Colin Farrel'in bir sahnedeki orgazmik haz fırtınasının 20'de biri kadar. Varın hesap edin. Acıklı. İşte kitabımda bu trajediyi anlatıp durdum. Bu video da bana eşsiz bir kanıt oldu.

214. Cinsel hazlar libidinal füzyona bağlıdır ve oradan köken alırlar. Bu nedenle cinsel hazlar insanı derinlik yaşantılarına davet ederler. Ya da cinsel hazların, insanı, varlığının en derin katmanlarına doğru çekmesi bu yüzdendir. Burada OGP özneleri için konuşuyorum.

215. Kadınlar olamıyor erkekler doyamıyor (yani orgazm tatminleri yeterli olamıyor).

216. Orgazmik iktidarsızlık: Eril öznenin dopdolu bir orgazm (OGP) yerine, haz fırtınasından yoksun NNO'ya (Normal nevrotik orgazmına) tutsak olması.

217. NNO (Normal nevrotik orgazmı), OGP ile kıyaslandığında adeta gizli cinsel açlık gibi semptomlara sebep olur.

218. Arkadaşlar bir metin gönderdim. Özellikle şu ifadeye dikkat edin. "Eğer cennette yaşayacağınız cinsel tatmini dünyada yaşasaydınız hazzın şiddetinden dolayı düşüp bayılırdınız". Bu ifade size (OGP:Orgazmın Genetik Programı) hakkında ne söylüyor? Belli ki sözü geçen ifadede bu potansiyele ait bir sezgi var ama dünyada hayata geçirilemeyeceği için cennete ertelenmiş. Ne kadar büyük bir işin üstesinden geldiğimizi görüyor musunuz?
Bütün bu toplam ifade aslında bize arzunun kayıp nesnesinin ne olduğunu da çok net anlatıyor. Yani bastırılmış en yoğun cinsel haz ve tatminleri, OGP'yi kastediyorum.

219. Sağlıklı eril orgazmının ne olduğunu merak ediyorsanız, üç buçuk dört yaşlarında ve kastrasyona maruz kalmamış bir erkek çocuğunun mastürbasyonda yaşadığı kuru orgazmını izleyin ya da tahmin edin ve bunu on beşle çarpın o zaman kastrasyon ötesi yetişkin eril öznenin nasıl bir orgazm yaşayacağını tahmin edebilirsiniz. Bu küçük erkek çocukta orgazm anında penis-anüs hattı son derece sağlıklı çalışır. Erkek çocuk bu deneyimi algı dünyasında apaçık yaşar.

220. Ruhsal patolojilerden sorunlu tüm kişilerin cinsel yaşamı, orgazm tatmini ekseninde son derece kötüdür ve yetersiz orgazm problemleri ile başları derttedir.

221. OGP'ye geçen her erkek bir penis sahibi olduğu için sevinç duyacaktır.

222. Anaç sevgi taşımayan bir erkek OGP programını hayatına taşıyamaz. Eğer özne bir şekilde OGP programına geçerse onda anaç sevgi programı da açığa çıkar. Böyle bir erkek, baba olduğu zaman onun adı artık "anaç baba"dır.

6.AYNA EVRESİ

1. 6-8 aylık bebeğin, ayna karşısında kıvanç ve coşkuyla izlediği imge, kendisinin anne tarafından onaylanmış ve sevilmiş varlığıdır. Bu nedenle bebek, ayna evresi ile birlikte kendi nezdinde kendisinin onaylanmış varlığını bulur, anne aracılığıyla edinilmiş varlığı bundan sonra onun varlığının evi olacaktır. Tabii bebek burada kendine duyduğu sevginin kıvancını yaşamakta, kendini değerli hissetmektedir. Bu onayla birlikte, kabul edildiği bu dünyada tüm yabancılaşmaların ötesinde var olacaktır. Tabii çeşitli kastrasyonlar, ona bir onaylanma içinde verilmiş bu yapıyı tahribata uğratmazsa... Şizofrenin" ayna delilin"de ise verilmiş onayın geri alınışını ya da hiç onaylanmama durumunun trajik akıbetini izleriz.

Bebeğin ayna karşısındaki imgesi nedeniyle yaşadığı coşku, bu dünyada bir yabancı olmadığının, onaylanmış bir varlık oluşunun, onun nezdinde sevinçle karşılanışıdır. Kazanmış (anne onayıyla) olduğu bir özün, onun nezdinde, kendi kendisiyle aşina hale gelen bir varlığa dönüşmesinin coşkusudur. Yani kendi varlığını kendine aşina hissetmektir ya da kendini kendi evinde yaşar gibi hissetmektir deneyimlenen. Kendi varlığı ile aşinalık ilişkisi böylece yapılanmış olur. Tabii anne sevgisi olmasa bu deneyimlerin hiçbiri yaşanamaz (zehirli füzyon). O zaman çocukta ya da ilerideki yetişkin öznede bu bütünlüklü yapı (onaylanmış bir varlık olması bakımından) dağılma tehlikesiyle karşı karşıya kalır.

6-8 aylık bebeğin, aynadaki imgesi karşısında duyduğu coşku ve kıvancın sebebi, annesinin kendisini sevdiği gibi kendi kendisini sevebilmesi nedeniyledir. Bu bebek aynadaki imgede kendisini sevilesi bir varlık olarak görmektedir. Burada elbette Lacan'ın ayna evresini anlatmadım.

2. Küçük çocuk ontolojik çaresizliğinin farkındadır (yeri geldiğinde yetişkin insanların da farkında olacağı ve buna maruz kalacağı gibi). Küçük çocuk bu çaresizliği elbette aşmak ister ve bu çaresizliği aşmak için benzeşeceği, öyküneceği modeller seçer (...gibi olmak). Ama bu süreç çocuk bakımından insani gelişme programıdır; sözü edilen bu süreç ayna karşısına geçince başlar diye bir şey yok. Ama bebeklikte yaşanan bu ilk ontolojik çaresizlik durumu çocuk büyüdükçe ve güçlü özdeşleşme nesneleri ile kaynaştıkça geride bırakılır. Yetişkin özne, hayatının çok zorlu dönemeçlerinde bebekliğindeki bu ilk ontolojik çaresizliği tekrar yaşayacaktır, böylesi durumlarda öfke ve hüsran duyacaktır. Ancak bütün memeli yavruları ve pek çok türlerin yavruları -örneğin kuş yavruları- süresi hayvandan hayvana değişmek üzere ontolojik çaresizlik dönemlerinden geçerler... Şimdi Lacan'ın ayna kuramı ne kadar geçerli?

3. Abartılı gücün, iktidarın ve güce yönelik arzunun kaynağı gasp edilen kayıp hazlar ve hayata geçemeyen OGP nedeniyledir. Çünkü özne bu eksende ciddi potansiyel kayıplarına uğramıştır. Ayrıca güç, gerekli ölçülerde olmak üzere (yaşamayı mümkün kılacak yeterli düzeyde) hayatta kalabilmenin olabildiğince garantisidir. Bu nedenle güç talebinin kaynağını Lacancı "ayna evresi"ne bağlamanın bir mantığı yok.

4. Aynalanmamış bir bebek, Kohut'un ifadesiyle anne tarafından varlığı onaylanmamış bir bebek, öyle Lacan'ın iddia ettiği gibi ayna karşısında kendi varlığını coşkuyla karşılamaz. Bebeğin aynadaki görüntü aracılığıyla bedensel eşgüdüm kazandığı tezi ayrıca ne kadar doğrudur? Aslında bebek gelişen ve açılan nörolojik programı nedeniyle bedensel eşgüdüm yönünde ilerlemektedir. Ayna aracılığıyla bebek aynada kendini görmekle ne bedensel eşgüdüm sağlar ne de giderek özne-ben haline gelir. Birincisi açılan nörolojik programlar ile ilgilidir, ikincisi aynalayan bir annenin varlığı nedeniyledir (1.bedensel eşgüdüm ve 2.özne-ben yapılanması). Bebek aynalanma yani annenin onaylaması sayesinde bir özne-ben olmaya doğru ilerlerken yavaş yavaş kültürünün öznesine de dönüşmeye başlar. "Bu süreçte bebek de giderek kendine yabancılaşır ve özne-ben böyle bir yabancılaşma pahasına gerçekleşir." şeklindeki Lacan'ının tezi de doğru gözükmüyor. Çünkü bu durum, bir yabancılaşmayı kanıtlamaz, çocuğun özü özdeşleşmeler yoluyla kültürün içinde böyle kurulur. Bebeğin, daha öncesinde, kendisine yabancılaşacağı bir öz de ortada yok zaten. Bebeğin kültürün öznesine doğru evrilmesinin zaten bir başka yolu da yok.

5. "Ben" ilk kez ayna imgesiyle mi yapılanmaya başlıyor, yoksa belli bir oranda annenin aynalama fonksiyonları ile önceden yapılanmış "ben", yanındaki annenin de imgede çocuğu onaylayan teşvikleriyle aynadaki imgede mi tanınıyor ve çocuk tarafından onaylanıyor. Tabii ki ikinci şık mantıksal görünüyor.

6. Bebek aynadaki görüntüsünü tanıyor mu yoksa onu oyun arkadaşı mı sanıyor? İkincisi doğru gözüküyor...

7. "Lacan'ın ayna evresine göre küçük çocuk aynada kendini kendine dışsal olarak görüyor. Onunla özdeşleşiyor." Ama çocuğun bu görüşü, dıştan gördüğümüz birini görme biçiminden hiç de farklı değildir. Soru şu: Kendimizi aynada görürken o anki iç dünyamız, emosyonel boyutumuz, psişik varlık alanımız da aynaya yansıyıp orada var oluyor mu orada görünüyor mu? Aynadaki yansımamızda kendi iç varlık boyutumuzu, selfimizi, bütün bunların hepsini dış görünüşümüzü görür gibi orada yansımış olarak görebiliyor muyuz? Elbette hayır. Böyle bir yansımayı ancak annemizin, yakın dostlarımızın bize yönelik bakışlarında algılayabiliriz ya da bir onay olarak bunu öyle algılayabiliriz.

8. Yeterince sevmiş ve aynalamış bir anneden sonra kişinin artık kendisini aynalayacak birilerine ihtiyacı kalmaz.

7.BASTIRILANIN GERİ DÖNÜŞÜ

1. Bastırılanın geri dönüşü çoğu zaman sağlıklı bir ruhsal içerik olarak gerçekleşmez. Bu geri dönüş çoğunlukla nevrotik çok az oranda da psikotik bir semptom olarak belirir.

2. Toplumsal varlıklar olduğumuz için topluma uyum sağlamamızı mümkün kılan aldanma (savunma) mekanizmalarıyla dünyaya geliriz. Bu mecburiyet biyolojik beden gerçeğimizi bile belli oranlarda çarpıtmalara uğratır ve bizi ömür boyu sürecek yanılsamalara tutsak hale getirir (örneğin kendini cinsel suçlu bir özne olarak algılamak, cinsel potansiyelindeki kısıtlanmaları verili bir yapı sanmak, beden kapasitesini düşük bir performansta algılamak vb.). Bu anlamda ilk çarpıtmalar aile ortamında ve ailenin çocuk üzerindeki telkinleri ve kodları

üzerinden gerçekleşir. Ama realitesi çarpıtılan beden ve ruhsallık bunun hıncını almak üzere ürettiği nevrotik ve psikotik semptomlarla geri döner. Özetle insanın işi çok zor.

8.LİBİDİNAL YATIRIM

1. Dile getiremeseler de insanlar birbirlerine ve dünya-varlık'a libidinal yatırımlarla bağlanırlar (çünkü sevgi, cinsel arzu ve güzellik algıları, libido adını verdiğimiz aynı bağlanma ve ruhsal yatırım alanlarından doğarlar ve birbirlerini tetiklerler). Libidinal yatırım bundan başka nedir ki?

2. Libidinal yatırımlar bir mekana ya da kurulacak ilişkilere alışmak ve onlara duygu ve ilgi yatırımları yaparak kendimize aşina hale getirmek için gereklidir. Bütün bu yatırımlar sevgi duyduğumuz her varlığa, habitatımıza ve bizzat anadilimizin kendisine de yönelir. Anadilimizi kapsama alanına aldığında -ki başka türlü olamaz- anadilimiz, tarafımızdan aşinalık deneyimlerimiz olarak ruh içi varlığımızda deneyimlenmiş ve içe alınmış olur.

3. İnsanın kendi bedeni ile kurduğu bütünleşmişlik ilişkisi yani "ben ve bedenim biriz" ilişkisi, kişinin bedenine yaptığı libidinal yatırımlar yani ilgi ve duygu yatırımları ile mümkündür. Bu yatırımlar "ben ve beden"i bir organizma bütünlüğüne kavuşturur. İnsan dünya -varlık ile kurduğu ilişkide de tıpkı bu örnekte olduğu gibi bir organizma bütünlüğüne erişir adeta (yani bebeğin henüz sekiz aylıkken ayna karşısına geçmesiyle olmuyor). Şunu der kişi: "Ben ve dünya biriz". Aynı durum insanın kendi ana dili ile kurduğu ilişkide de söz konusudur. Bu nedenle insan ve anadil bir organizma bütünlüğü halinde yapılanır. Bu yapıların ileri düzeylerde dağılarak ayrışması ağır şizofreni vakalarının çok dikkat çekici bir özelliğidir. Kısacası bütünlüklü insani varlık, yukarıda saydığımız yönlerde yapılmış libidinal yatırımlar ile mümkün gözükmektedir. Şunu diyebiliriz: Libidinal yatırımlar nesneleri ya da konuşulan dili özneye ait kılar. Devam edersek negatif bir portre olarak şunları da yazalım: İnsan, kendi nevrozu ile kurduğu nevrotik bütünlük ilişkisi (sallantılı bir ilişki olarak) nedeniyle nevrozundan kolay kolay vazgeçip bir ruhsal vakuma maruz kalmayı göze alamaz. Çünkü nevroz, daha ciddi dağılma tablolarına karşı kişiyi koruyan bir bariyerdir. Yani ehveni şer… Nevrozların insan ruhsallığında egemenlik kurarak kalıcılık kazanmalarının sebebi budur.

4. Libido, yatırım yaptığı her nesne ile sevgi ve aşinalık bağları kurmak ya da bir tür sevişme ilişkisi yaşamak ister. Bu eğilim temel insan gerçeklerinden biridir. Ama tutuklu bir kültürle uyum içinde kalmak bakımından bu asli eğilimlerimizin çoğunu bastırarak o tutuklu kültürün formatlarına uydurmaya çalışırız. Tabii o zaman da bunlar bilinçaltının hayata geçmemiş arzu kipleri olarak bizi daima tatminsizliklerle damgalar (ruhsallığın, yaşamı eksik yaşama algısı olarak). Herhalde genital alanda maruz kaldığımız bu toplam kastrasyon kümelenmeleri, her fırsatta emosyonları uyarılmaya ve tetiklenmeye (baştan çıkarılmaya) açık halde tutuyor. Öte yandan kastrasyonlar, libidoyu daha kaygan ve istikrarsız hale getirerek onun çok yerde eksen kaydırmasına da yol açıyor. Örneğin cinsellikle ilgili yasağın bir sonucu olarak libido, aksi gibi gidip gidip yasaklı nesnenin ya da yasaklanmış arzunun etrafında dönüyor.

5. Üreme programının haz fazlalıkları (üreme etkinliği için gerekli olandan fazla olan libidinal arzu rezervleri), hayatın tüm renklerinin, zenginliklerinin ve güzelliklerinin hizmetinde kullanılır.

6. Gözden ırak olan gönülden de ırak olurmuş. Bu sözün psikoanalitik anlamı nedir? Yani sevilen bir varlık ile aramızda uzun bir zaman mesafesi oluşursa ona yöneltilmiş libidinal yatırımlar geri alınmaya başlanırmış. Özne bunu istemese de bu böyle oluyormuş. Çünkü araya zaman mesafesi girdiğinde duygu ve ilgi yatırımları zamanla zayıflıyor. Anlıyoruz ki duygu ve ilgi yatırımları reel ilişkiselliklerden beslenmektedir. Kişi geçmişten uzaklaşsın ve reel varoluş pozisyonunu sürdürebilsin diye böyle zorunlu bir durum bize kendini dayatır. Bunun tersi bir durumda geçmişe ya da onun sabit bir anına çakılır kalırız.

9.ORİJİNİNDE VARLIK

1. Orijininde varlık, kastre öznenin veda ettiği bir düş ve umutsuz bir arzu hedefidir. Orijininde varlıkta, yaşamın anlamı olan tüm vital doluluk, emosyonel canlılık ve güç, kastre öznenin fantezilerinde, düşlerinde yankılanır durur.

2. Nietzsche, kaderini severken, bu kaderin hangi bilinçaltı süreçlerin içinde ve o süreçlerden geçerek yapılandığının farkında mıydı ve bu süreçleri denetlemek onun elinde miydi? Onun önüne konulan kader, gerçekten de onun orijininde varlık imkânlarının toplamı mıydı yoksa bu varlık imkânlarından kastre edilişin sonucu olan bilinçaltı bir nevrotik kendilik inşası ya da defansı mıydı? Nietzsche'nin kendi orijininde varlığını hayata taşıyabildiğini düşünmüyorum, çünkü böyle bir transfer gasp edilmemiş toplam bir libidinal rezervin kişinin hayatına taşınmasını zorunlu kılar da ondan. Nietzsche'de böyle bir sonuç görmüyoruz.

3. Orijininde varlık olarak insan ölümden korkmaz. "Özgür insan ölümden korkmaz" derken, Spinoza bunu mu kastediyordu? Orijininde varlık olma olanağını elde edememiş her insan -ki aşağı yukarı her insan böyledir-ölümden korkar. Çünkü orijininde varlık olanaklarıyla yaşayamamış olmak, ölüm korkularına tercüme edilir. Ölüm korkusu, yaşanmamış bir hayatın öznedeki trajik algısından başka bir şey değildir(Yalom).

4. Libidinal füzyonun kastrasyonlarla yitirilen ve yaşaması engellenen orijininde varlık imkanları, sanatın yaratıcı süreçlerinde kısmi olarak hayata doğar ve hem sanatçıya hem de yaratıcı izleyici (yani yapıt aracılığı ile bir kendilik yapılandırabilen kişi) kitlesine bir süreliğine can sıkıntısının ötelerinde soluk alma imkanı sağlamış olur.

5. Nietzsche'nin üst insanı ne kadar özgürdü? Çünkü nevrotik özne kendinde olup bitenlerden en son haberdar olur. Yani her şey olup bitmiş iş işten geçmiştir ya da başka bir ifadeyle, bende gerçekleşecek olan bana hep sonradan haber verilir, ben onu önceden inşa edemem. Bu durum nevrotik öznenin kaderidir. Yani üst insan nevrotik öznenin bilinçaltı fantezisinden doğan bir tasarımdır. Ancak kastrasyonların makus talihine maruz kalmamış ve olabildiğince orijininde varlık imkanlarına sahip özne, üst insan pozisyonundadır ama bu durumu da o yaratmamıştır, bu durum onda verili olanakların toplamıdır.

6. Özne, idealizasyonlarını yansıttığı odağa sarsılmaz bir inançla bağlanır, o odağın her sözünü, inancının amentüsü olarak kabullenir. Kişinin toplumsallaşma süreci bu mekanizma üzerinden yapılanırken, özne tam bir aidiyete kavuşmanın güvencesini böylece sağlamış olur. Kısaca bu mekanizma öznenin toplumsallaşmasını mümkün kılar ama karşılığında özne, özgün birey olma olanaklarından (orijininde varlıktan) elbette büyük ödünler vermiş olur.

7. Kültürün öznesi, konuşan özne olduğu için bütünlükte yarılmaya uğramış değildir. Onun bütünsel varlığından eksilmeye ve yarılmaya maruz kalmasının temel sebepleri, uğradığı kastrasyonlardır. Nevrotik öznenin kendi nevrotik iç konuşma metni ya da güncel konuşma dili ve bunların içerikleri, varlıkta ve olmakta eksikliğinin sebebi değil bu eksikliğin sonucudur. İnsan konuşan bir özne olduğu için bütünlüğünden yarılmaya uğramaz, o, kastrasyonlarla yarılmış olduğu için nevrozlara bulaşmış ve sahih arzularını ve kendi özünü dile getiremeyen bir dil üretmek zorunda kalmıştır. Bu nevrotik dilin arızalarına bakarak "konuşan özne varoluşsal bütünlüğünde yarılmaya uğrar" tezi doğru değildir. Öznenin bütünlüğünde eksilmeye maruz kalması -kısacası- konuşan bir özne olmasından değil, kastrasyonlar üzerinden nevrozlara tutsak olması nedeniyledir. Yani orijininde varlığın kendisi ve konuştuğu dil arasında bir yarılma söz konusu değildir. Ya da şöyle söyleyelim: Nevrotik öznenin defanslarla örülü dili ile kendi nevrotik ruhsallık inşası arasında sıkı bir örtüşme ve kaynaşma vardır. Orijininde varlığın dili bir bütünlüğü anlatırken kastre öznenin dili bir dağılmayı anlatır.

8. Kastrasyonların harekete geçirdiği bastırma mekanizmaları, arzuyu (arzuları) çarpıtır, onları yönlerinden ve hedeflerinden saptırır. Bu durumda özne yarılmaya maruz kalır ve konuştuğu dili de bu yarılmanın hizmetinde kullanılır. Bu andan itibaren öznenin konuştuğu dil, onun sahih arzularına dair hiçbir şey söylemez. Ama yarılmış özne ile yarılmış öznenin kendisini anlatan nevrotik özne dili arasında sıkı bir örtüşme vardır. Ama bu arızalı sentez yapıyı sağlıklı ruhsallığın ölçüsü olarak almıyoruz.

Örneğin anne-babanın yatak odalarında neler döndüğünü merak eden bir çocuk ya iflah olmaz bir dedikoducuya dönüşecektir ya da bir araştırmacıya… Burada özne asli arzusunu anlatan bir dile değil asli arzusunu çarpıtarak anlatan sembolik bir dile başvuracaktır… Ama o odada gerçek sevgiler üzerinden yaşanmış cinsel ilişkilere tanık olan bir çocuk, asli arzularını hiçbir çarpıtmaya dönüştürmeyecek ve gelecekte ne olacaksa o olacaktır ve bu oluşun arkasında kalıntı ve kendine yabancı bir tortu kalmayacaktır ve sembolik bir dil de ortaya çıkmayacaktır

9. Çarpıtılan arzu öznenin yarılma sebebidir. Asli arzusu ne ise ona yabancılaşan ve onu tanımayan -bastırdığı için tanımayan- özne yarılmış ve kendine yabancılaşmış öznedir.

10. Nevrotik özne, sahih arzularının yerine onların ikamelerinden oluşan bir dünyada yaşadığı için, zaman zaman içinde bulunduğu dünyanın gerçek olup olmadığından kuşkuya kapılır ve bu dünyanın bir rüya olabileceği hissini yaşar (ihtimalini düşünür, çünkü orijininde varlığından kopuk oluşu nedeniyle böyle ihtimalleri sezinlemektedir). Bu akıbet öznenin realite algısında kuşkulara, gediklere yol açar. Oysa dünya varlık'a ve öznenin kendi bedensel ve ruhsal varlığına (özne-ben'e) yapılan tam bir libidinal yatırımda böyle bir kuşkuculuk gündeme gelmez.

11. Tamlığını koruyan özne (ya da ne kadar koruyabilmişse) hayatta bir şeyleri eksik yaptığı ya da bir şeylere yetişemediği algısını yaşamaz (kişilerin binecekleri tren ya da uçakları kaçırdıkları rüyaları hatırlayalım). Kendi doluluğu içinde kendini, kendi dışında aramaz.

12. Orijininde varlık, orijininde varlık olmanın tüm imkan ve zorunluluklarını tam bir teslimiyetle kabul eder, önünde açılan hayatı, kastre edilmemiş ve edilemez varoluşunun tüm özgürlüğü ile kucaklar.

13. İnsan, orgazmlarının tatsız yaşandığını nasıl kendindeki kayıtlar üzerinden sezgisel olarak algılıyorsa, Nietzsche de orijininde varlığın mevcudiyetini, kendindeki örtülü kayıtlar, bilinçaltı kayıtlar üzerinden algılamış olmalı. Bu varlığı kendindeki tüm varoluş doluluğu ile hayata geçiremese de onun kendindeki kayıtlarını, tasarımlar olarak yazıya geçirmiş ve buradan bir üstinsan kurgusunu ortaya çıkarmıştır. Yani sezgiler var ama realizasyonlar yok.

14. Konuşan özne, orijininde varoluş boyutundan eksilme anlamında ille de olmakta-eksik, varlıkta-eksik sonucuna maruz kalır diye bir yasa yok. Ama özne bilinçaltı çatışmalar ve bastırmalara maruz kalarak her türlü emosyon ve ilgi yatırımları anlamında hem kendi ruhsal ve bedensel varlığına hem de dünya varlık'a eksik libidinal yatırımlar yapmak zorunda kalıyorsa, o zaman sözünü ettiğimiz akıbet ortaya çıkar. Özne, özellikle cinsel haz kapasitesini kısıtlayanlar başta olmak üzere libidinal yatırım kapasitesi kastrasyonlar nedeniyle önemli ölçüde yıkıma uğradığı zaman bu akıbete maruz kalır. Çok daha başka travmatize edici etkenler söz konusu değilse, Ödipal dönem kastrasyonlarına rağmen, ergenlik dönemine kadar çocuğun her anlamda libidinal yatırım yapma kapasitesi yerindedir. Ergenlikle birlikte cinsel haz ve doyumların kendi şanına yaraşır biçimde ergen bedeniyle uyumlu olarak hayata geçemeyişi nedeniyle bu denge bozulacaktır ve bu andan itibaren, kaybın ifadeleri olarak, yoğunlaşmış nevrotik iç konuşma metni, öznenin asla kendi asli arzusunun ifadesi olmayan gündelik sembolik ve ikame konuşmalar öne çıkacaktır ve o zaman felsefi ya da analitik gözlemci büyük bir yanılgıya düşerek şu yorumu yapacaktır: "Konuşan özne, 'olmakta-eksik, varlıkta-eksik' sonucuna maruz kalır." Peki felsefi ve psikanalitik gözlemcinin kendisi her anlamda bütünsel bir varlık mıdır ki böyle bir yorum yapabilmektedir? Bu gözlemciler de elbette eksilmeye uğramışlardır ve kendilerini bir bütün olarak algılayamadıkları için bu akıbeti, elbette büyük bir yanılgıya düşerek, insanın konuşan bir varlık oluşuna bağlamaktadırlar. Kastrasyonlara uğrayan insan, olmakta ve varlıkta bütünlük olanağını kaybeder ve bu kaybı iç dünyasında "olmakta ve varlıkta eksiklik" olarak deneyimler ama gözlemci bu sonucu, "konuşan özne olma bu işin sebebidir" diye bir sonuca bağlamakta diretir.

Aslında kastrasyonlarla yarılmış özne kendini bütünleştirecek olanakları aramanın zorlu yollarına çıkar. İnsanın kendini arayışı anlamında çileli yolculuğu bu trajik gerçeğimize (kastrasyonlarla bölünmüş olduğumuz gerçeğine) bağlıdır. Şiirlerde ya da mistiklerin iç sezgi anlarında zaman zaman dile gelen "olmakta ve varlıkta bütünlük" ifşaları ve deneyimleri temel kayıplarımızı dengeleyici defanslar olarak ortadadır. Demek ki dil bu tecrübeleri ifade etmeye pek de engel değil, hatta bunları öznenin ruh dünyasında bütünlüklü bir yapıyı ifşa ve ifade etmenin zorunlu koşuludur. Yani dil burada olabildiğince bütünleştirici bir sonuç yaratıyor. Anadil özneyi bölmek yerine bu gibi durumlarda onu olabildiğince bütünleştirmenin hizmetinde de kullanılabiliyor.

15. Nietzsche'de hayata geçemeyen tam tatminli cinsel hazlar, bu sefer onun yazılarında elektrik yüklü, şimşek gibi çakan düşüncelerde dile gelir (tabii ki sembolik bir dil üzerinden). Ama bu hazlar ne yazık ki gerçek bir tatminde sönümlenemezler. Bu nedenle Nietzsche'de düşünsel yaşamın tansiyonu bir ömür boyunca hep yüksek seyretmiştir.

16. "Gerçek beni bastırmak", bunu Freud'un hocası Prof Mynert söylüyor. Peki bir insanda öz denen bir şey yoksa, gerçek benlik ne demek oluyor o zaman? Gerçek benlik denen özü nerede arayacağız? Yine gidiyoruz anne bebek ilişkisinin ilk dönemlerine (libidinal füzyon odağına) ... Orada yapılanan vital olanaklar toplamına gidiyoruz...

17. Orijininde varlık olarak insanın emosyonel varlığı elbette çok yönlü, çok çeşitli zengin bir manzara sergiler. Ama nevrotik öznenin yaşamı, nevrozunun türüne ve rengine bağlı olarak inanılmaz bir patolojik çeşitlilik sergiler.

18. Kendini bulma yoluna çıkmak ve ne yazık ki bunu hiç başaramamak, kültürün kastre öznelerinin makus talihidir. Bu tespit o kadar doğrudur ki geçmişin tekke, zaviye ya da manastırlarında, bunu ancak çok çok az sayıdaki insan başarabilmişti. Bu durum çok ciddi araştırmaları zorunlu kılıyor.

19. Olabildiğince orijininde varlık pozisyonunda yaşanıldığında, varoluşun her anına, içten içe, bestesi henüz yapılmamış ham ve tok, garip bir musiki eşlik eder. Hayatın anlamı işte tam da böyle pozisyonlarda kendisini özneye ifşa eder. Bu müziğin, libidinal füzyon ya da dil öncesi alanla bağlantılı olduğunu biliyoruz.

20. Ermişlik, kendinden gizlenmiş olanı ya da gasp edilmiş olanı geri kazanmaktır (böyle olması gerekirdi).

21. Din, iptal edilen orijininde varlığın yerine ikame edilen bir afyondur. Onun iptali ile açılan boşluk, adına din denilen ikame bir afyonla doldurularak özne aldatılır ve uyutulur.

22. Sahip olunması gerekenlere işin başında sahip olanların ("orijininde varlık" bütünlüğüne sahip olmak anlamında), varoluşun anlamına dair bir sorgulama olarak dünyada arayacakları bir şey kalmamıştır. Tam da bu noktada Siddarthalık gayreti de askıya alınmış olur ya da daha doğrusu işin en başında gereksizleşmiş olur. Budha'nın ya da daha başka türden arayışların yoluna çıkanların tüm arayışlarının özü esası, hep bu nafile yere arayıp bulma çabalarından ibaret yaşam öyküleridir. Yani uzun süre bir ağacın altında oturmakla kimse aydınlanmıyor. Orijininde varlıktan temel kayıplar bu uygulamalarla geri kazanılamaz. Ama bu uydurmalara milyarlarca insan inanırmış bu da ayrı bir problem.

23. Biyolojik donanım bakımından dünyaya eksik geliyoruz. Bu zorunlu sonuç bizi üretim yapmaya, iş birliği kurmaya, çoklu gereksinimlerimizi gidermek için zorunlu iş bölümüne mecbur ediyor. Ayrıca üreme programı da bizi toplumsal ağın içinde bulunmaya kesinlikle zorlamaktadır. İnsan bu güçlerin zorlayıcı gücü karşısında direnerek yalnız başına bir hayat süremez. Varlığı ötekinin varlığına ve onunla kurulacak iş birliğine muhtaçtır. Bu gerçeklerin üzerine esas etken olarak insanın toplumsal bir varlık haline gelmeden, biyolojik bir hayvandan kültürün insanına dönüşemeyeceği gerçeğini de eklememiz gerekir. Bütün bu toplam

etkenlere bakarak insanın neden dünyada tek başına var olamayacağını anlamış oluruz. Ancak bu gerçeklere bakarak insanın kastre özneler gibi bir muhtaçlık içinde olduğu tezini ileri süremeyiz. Evet bütün bunlardan dolayı insanın diğerleriyle ilişki kurma gereksiniminden kurtulamayacağını, bunun boş bir hayal olduğunu ileri sürebiliriz. Ancak kastrasyona uğramış nevrotik öznenin durumuyla insanın biraz evvel yukarda tanımladığımız doğal durumu arasında bir eşitlik denklemi kurmamak gerekir. Kastre özneden kasıt onun cinsel haz potansiyellerinin dumura uğratılmış olmasıdır. Bunun sonucunda kültürün öznesi nevrotik bir özne haline gelir. Oysa yukarıda tanımını yaptığımız tablodaki insan da öbür insanlarla ilişkiye muhtaçtır. Ama cinsel hazları kastre edilmediği için bu çerçeve içinde, ruhsal ve zihinsel özgürlüğüne sahiptir. Cinsel yönden kastre edilmemiş olması onu, yukarıda saydığımız çoklu gereksinim ve çoklu ilişkilere muhtaç olma durumundan kurtaramaz. Onun bu durumunun nevrotik bir özne olmakla ilgisi yoktur. Özetle doğal muhtaçlık durumu insanı nevrotik kastre bir özneye dönüştürmez ve onu arzunun kayıp nesnesini mütemadiyen aramak zorunda bırakmaz. O zaman şunu söylüyoruz: Orijininde varlık sadece ontolojik çaresizlik durumuyla hesaplaşmak zorundadır, kastre özne ise hem ontolojik çaresizlikle hem de kastrasyonların başına açtığı belalarla…

24. Orijininde varlığın ilişkisellik ve gereksinim kipleri, tüketim ekonomisinin çıkarları doğrultusunda kullanılamaz. Çünkü orijininde varlık yapısı, böyle bir kullanıma direnir. Öte yandan OGP öznesi orijininde varlık'a en yakın konumdadır Neden bütünüyle değil? Cevabı okuyucu bulacak.

25. Orijininde varlığın öznesi de stresler karşısında ruhsal sıkıntılara ve bir tür nevrotik semptomlara maruz kalacaktır. O da nevrotik özneler gibi ilişkisellik kiplerinin ve üreme programının denetimi altındadır. Ama bu alanları nevrotik özneler gibi ağır çatışmalarla yüklü olarak yaşamayacaktır, çözümlere de çok kolay erişecektir.

26. İnsanın diğer hayvanlarda olduğu gibi doğuştan getirdiği bir özü yoktur. Zamanı geldikçe kültürle etkileşim içinde bir bir açılıp gelişecek potansiyelleri vardır. Onun özü diyebileceğimiz bir şey varsa eğer bu öz, kültürün içinde ve ilişkisellik ağları içinde yapılanır. Bundan dolayıdır ki sadece insanoğlu dissossiyatif reaksiyonlar geliştirebilir ve sadece insanoğlu şizofreniye yakalanır. Burada bir ayrım yapmak zorundayız: Yukarıda sözünü ettiğimiz tehlike kastratör kültürün, orijininde varlık gerçeğinin çok dışına düşmüş özneleri için yüksek oranlarda geçerlidir. Orijininde varlık gerçeği söz konusu olduğunda sözünü ettiğimiz tehlike oranları çok çok düşük olmalıdır diye düşünüyorum.

27. Kültürün içinde oluşan özne-kimlik kişiye dışardan, kültür tarafından verilir. Bunun bir başka yolu da yoktur. Asıl sorun, aktarılan bu özne-kimliğin yani kültürel özne-kimliğin insanın biyolojik doğası ile ne kadar uyumlu olup olmadığı ile ilgilidir. İnsanın ruhsal kaderi bu iki unsur arasındaki uyum ya da uyumsuzlukta belirir. Kastre edici kültürler kesinlikle uyumsuzluğu güçlendiren yaralayıcı kültürlerdir.

28. Özne kastratör ve para egemen bir kültürde kendi olma imkanlarını en başta kaybedince, varoluşu elbette bir fiyatla ölçülecektir. Kendi olma bütünlüğüne sahip bir özne için varoluşunun para ile ölçülebilir bir karşılığı yoktur.

29. Orijininde varlık bütünlüğünü yani omnipotans pozisyonunu kaybeden özne, ki hep kaybedecektir, bu kaybın boşluğunu kendi dışındaki bir üst omnipotans figür yaratarak onda arayacaktır ki ona da "tanrı" diyecektir.

30. Orijininde varlık öncelikli olarak sinir bilimin araştırma konusudur (olmalıydı, olmalıdır).

31. Nietzsche'nin güç iradesi kavramını orijininde varlığın bozulmamış bütünlüğüne erişme amacı olarak anlamamız gerekir. Nietzsche burada anladığım kadarıyla hep adres şaşırmıştır. Çünkü ağır bir nevrotik olan Nietzsche'nin orijininde varlık olanaklarına nüfuz etmesi zaten mümkün değildi.

32. Zalimin acımasızlıklarının altında onun orijininde varlığından maruz kaldığı gaspların oranını görmemiz gerekir. Burada tabii zalim (sadist) öznenin maruz kaldığı eksiksiz cinsel haz tatminlerini en ön plana alıyoruz. O, OGP'den hadım edilmiştir.

33. Orgazm hazzında tatminsizliğin yarattığı agresyonu eril öznenin asli kimliğine ait bir özellik sanmak çok büyük bir yanılgıdır. Nevrotik tezahürler öznenin orijininde varlık potansiyelinin ifadesi olan kimlik örüntüleri değildir. Peki o zaman asli özne nerede? Maalesef o kayıptır.

34. Jung'un insani yapının adeta doğal bir formu olarak gördüğü persona, kastre nevrotik öznenin bir semptomudur.

35. Nevrozlara duçar olmak istemiyorsak, orijininde varlık bütünlüğüne sahip olmalıyız; çünkü bu ruh sağlığımızın vazgeçilmez temel şartıdır. Ama bu varoluşsal bütünlükte yer almak her şeyin hallolduğu anlamına gelmiyor. Çünkü biz ilişkisel varlıklar olarak bizi sevgisiyle bütünleştirecek ve kucaklayacak ötekine de ihtiyaç duyarız, çünkü bize, sevgiye ihtiyacımızın olduğu böyle bir doğa dayatılmıştır. Bu verili ve kaçınılmaz gerçek hem mutluluğumuzun sebebi olacaktır hem de ters giden süreçlerde elbette mutsuzluğumuzun sebebi olacaktır. Öte yandan doğuştan getirdiğimiz temel ihtiyaçlarımız vardır. Eğer bunlara bakarak insanın eksik bir varlık olduğu söyleniyorsa ki doğrudur, temel ve doğal gereksinmelerimizle bağlantılı bu problemi, verili temel varoluş gerçeğimizle bağlantılı olarak çözmemiz gerekir. Özetle bütün bunlar orijininde varlık pozisyonundaki insanın kastre nevrotik özneler gibi yarılmaya uğradığının kanıtı değildir. Şu ana kadar yukarıda yazdığımız temel eksikliklerin psikanaliz ve Lacancı eksiltilmiş özne doktrinleriyle hiç ilgisi yoktur.

Şimdi gelelim Lacancı "öznenin eksikliği" yaklaşımına: Lacancıların insanın verili eksikliği olarak ifade ettikleri kastrasyonlar ana başlıklar olarak şöyledir: "Küçük çocuk anadile kaydolur ve dil öncesi var oluş kipinden kastre edilerek eksik bir özne olma yolunda ilerler. Devamında Freud, sütten memeden kesilen insan yavrusunda sütten kesilme müdahalesinin bir kastrasyon etkisi yarattığını söyler. Devamında Freud Ödipal kastrasyonlardan ve bağlı olarak ensest arzu yasaklarından söz eder. Ben de bunlara küçük (erkek) çocuğun homofobi dehşetlerine tutsak kılındığını ilave ediyorum. Şimdi sorun şu: Bunlar yukarıda dökümünü verdiğim doğal eksikliklerimiz gibi doğadan verili olarak maruz kaldığımız eksiklikler değildir, kastratör bir kültürün başarısızlığı olarak bize dayatılmıştır. O zaman şunu anlıyoruz: Yukarıda Freud ve Lacan'a bağlı olarak kastrasyon adı altında saydığımız saçmalıklar bir kader değildir, basiretsiz eril

kültürlerin saçmalıklarıdır. Başka kültürlerde örneğin anaç kültürlerde hayat çok başkadır.

36. Orijininde varlığın kastrasyonlarla yitip giden tüm vital alanları bir kaynak olarak ezoterizmi beslemiş ve ezoterik sembollere dönüşmüştür. Ezoterizmin tüm sembolleri, orijininde varlığın yitip giden tüm imkanlarının, anlaşılmaz sembollerde bir kere daha anlaşılmaz hale gelmesidir. Yani kastrasyon uygulamaları ne kadar eskidir diye sorarsak o zaman şunu deriz: Ezoterizmin tarihi kadar eskidir.

37. "Oluş yolu"nda tükenmiş (yorulmuş) olan orijininde varlık, sonuçta adeta kendini imha noktasına varır (kendi var oluşunun sahnesinden çekilir). Bu kendini imha ediş, eylem olarak sanki kökeninde ölüm içgüdüsü varmış gibi zannedilebilir ama bu dürtü, nihai amacı "oluşu mümkün kılmak" olan orijininde varlığın beklenen öfkesidir. İnsani özün gelişip serpilmesine duyarsız bir dünyaya karşı duyulan haklı bir öfkedir bu.

Faust onu oluşa götürecek ve oluşunu tamamlayacak bilginin peşindedir. Bu temel hedef baştan sona Faust adlı eseri kat eder. Mephisto ile en tehlikeli antlaşmaya girmesi sırf bu amaçla bağlantılıdır. Ama kendisinin bu bilinçaltı projesinden (orijininde varlık'a yeniden kavuşma projesinden) Dr. Faust'un en ufak bilinçli farkındalığı söz konusu değildir.

38. Anadillerin yetersiz iletişim aracı olmaları (anadil her zaman orijjininde varlığın ve libidinal füzyonun gerisinde kalır) özneyi eksiltmez, yalnızca insanlar arası iletişimi yetersiz hale getirir. Çünkü anadiller orijininde varlığın tam bir tercümesini yaparak görünürlüğe çıkartmada her zaman yetersizdir. Özneyi eksilten ve onu merkezinde yarılıma uğratan, onun psişik bütünleşmesini engelleyen, kendisine en çok yasaklanmış olan şeydir. Sır saklamaya gerek yok: Yasaklanan şeyin tam tatminli cinsel hazlar olduğunu ve cinsellik üzerine ağır ambargolar uygulandığını ve bütün bu yasaklamaların öznenin ağır ruhsal rahatsızlıklara maruz kalmasına sebep olduğunu, onun psişik bütünlüğünü bozduğunu, özneyi orijininde varlık ekseninde tamamlanmaktan alıkoyduğunu, onu yarılmaya uğrattığını biliyoruz.

39. Yitirilmiş fallus (öznenin verili omnipotans varoluşu), hayata davet edilen OGP ile yeniden geri kazanılır. Burada geri kazanılanın öznenin orijininde varlık bütünlüğü olduğunu bir kere daha söyleyelim.

40. Orijininde varlığından kastre edilen kişi (kastratör kültür öznelerinin kaçamayacağı bir sonuçtur bu) kendi köklerinden sürgün edilerek kendi varlığının içinde kendine karşı bir yalnızlığa mahkûm edilmiştir. Bundan dolayı kendini insanların arasında da yalnız hisseder. Kendisi ile ilişkisinde bütünleşik insan başka insanların arasında bu yalnızlığı hissetmez.

41. Bilinçaltında ensest suçluluk duygusu, kastrasyon dehşeti ve homofobi dehşeti olmadan hiçbir kaygı ve suçluluk duygusu insan ruhunda süreğen bir biçimde yer edinemez. Bu komplekslerden uzak insanı, sağduyuya bağlı vicdan yönetir.

42. İnsan oynadığı toplumsal rolleri yaşarken hayvan kendini yaşar. Böylece yalana tutsak insanın karşısında mutlak doğrudan yana olan hayvanın kendini

yaşama tercihini (yönelimselliğini) görürüz.

Memeli beyni ile frontal lob yani insan beyni arasında süren bir çatışma varsa bu durum nevrozu üretir. Memeli beyni dürtülerin tatminini dikte ederken insan beyni tarafımız frontal lob, bu dürtüleri baskılamaya ve çarpıtmaya çalışır (en fazla olarak eril kültürlerde buna zorlanır). Ama memeli beyni dürtü tatmininden asla vazgeçmez ve insan beynimiz memeli beynimizin isteklerini sürekli bastırmaya maruz birakınca bu çatışma sonuçta ciddi nevroz tabloları üretir.

Sonuçta, bastırılan cinsellik örtülere bürünür. Bu örtü ya kara çarşaftır ya da normal nevrotik öznenin sahte personasıdır.

43. Orijininde varlık aynı zamanda ahlaki bir varlıktır ve ahlaki değerlere kendiliğinden sahiptir. Kastratör eril kültürlerde bile, inşa edilen ahlaki yapı hareket noktası olarak orijininde varlıktan yola çıkar. Ama onu bozulmuş çarpıtılmış bir kılığa da sokarak ya da daha doğrusu kendi bozulmuş yapısına uygun bir ahlaki yapıyı orijininde varlığın özgün doğasından bozarak inşa eder.

44. Özgür irade bilinçaltındadır, yani onun alanındadır. O da büyük ölçüde kişideki geçmiş özneler toplamıdır (eğer önceden kastre edilmemiş olsalardı). Ne anladık? Özgür irade orijininde varlıkta içerilmiştir.

45. OGP'nin gasp edilişi ile birlikte orijininde varlığın ortadan kalkan bütün imkanları yani doğal ve üstinsan potansiyeli, teknolojinin ürettiği yapay zeka ve android saçmalıkları ile geri kazanılmaya çalışılmaktadır. Doğal olanın kaybı hiçbir zaman bu ikame saçmalıklarla onarılamayacaktır. Kaldı ki bugüne kadar kendini orijininde varlık imkanları bakımından tüketmiş olan insanlık bu yapay zeka ve android saçmalıklarıyla bu sefer geri dönüşsüz biçimde kendini bir kere daha tüketecektir. Bu tükenişin adı uygarlıkta ilerleme olarak da sunulacaktır. Burada bir büyük kepazelikle karşı karşıyayız.

Neyi anlatmış oldum? On binlerce yıldır ortadan kalkmış olan orijininde varlık imkanlarının hazin öyküsünü anlatmış oldum. Ayrıca şunu bilmemiz gerekiyor: Burada herkes için sözünü ettiğim orijininde varlıktan esasi kayıplar ve ortaya çıkan psişik sorunlar kastre özneler bakımından bilinçaltı süreçlerdir ve bilinçli olarak fark edilemezler.

46. Kastratör kültürün ortalama nevrotik insanı kendi orijininde varlık gerçekliğinde asla yaşamaz, orijininde varlığın en gürbüz duygu ve dürtülerinin sembollere dönüştürülmüş kurgu dünyasında yaşar. Bu nedenle eski Hint düşünürlerinin, dünyanın bir maya yani bir hayal ve kurgu olduğunu, daha doğrusu asıl insani özü yansıtmadığını söyleyen görüşleri böyle bir sezgiden yola çıkar. Onlar bu realiteyi sezdiler ama özünü sanırım ki göremediler. Şu formülasyona ulaşabiliriz: Normal nevrotik, nevrotik ya da psikotik öznenin dünyası bir kurgu dünyasıdır, bir simülasyondur.

Mayanın örtüsünü kaldırarak orijininde varlığın hakikatine doğru çıkılan yolculuğa insani gelişme adını veriyoruz. Ancak bu yolculukta insani öze varmak imkansız denecek ölçüde zordur. Sınırlı ölçülerde bir şeyler başarılabilir. Ama o kadar. Bu alanda, dünya edebiyatından sanki hedefe tam anlamıyla erişilebilirmiş gibi bir yanılsama yaratan örnekler verebiliriz: Richard Bach'ın Martı Jonathan Livingston'ı ve Herman Hesse'nin Siddartha'sı vb.

47. İnsanın özgürlüğü, kaybettiklerini geri kazanması ile mümkündür. Biz başka bir forma dönüşemeyiz. Kendi orijininde varlık yapımıza geri döndüğümüzde özgürlük kazanıldı demektir. Çünkü şeftali ağacı ayva vermez

Üstinsan fikri Nietzsche'de sezgilere dayalı olarak vardır. Deneysel bir bulgu olarak ortada yoktur. Aslında üstinsan, orijininde varlık pozisyonuna geri dönmüş ve onu kazanmış kişi demektir. Bu durumda kişi fazlalıklardan arınarak yani nevrozlarından arınarak ya da kendi varoluş hakikatini ele geçirerek sadeleşir. Nietzsche'nin ağır bir nevrotik olduğunu da ilave edeyim. Özetle üst insan, esasi varlık nosyonundan kendi kayıplarını aşmak bakımından onun en derin susuzluğuydu.

48. Tasavvufun insanı-ı kamili, orijininde varlığın karikatürize edilmiş bir formundan ibarettir. Orijininde varlık insani varoluşun biyolojik zeminleri ile en sağlıklı temas halinde iken, insan-ı kamilde bu biyolojik zemin özellikle cinsellik ekseninde inkar edilir.

49. Orijininde varlık pozisyonundaki insanın nitelikleri neler olmalıdır?
1 OGP'yi hayata geçirmiş olmalıdır.
2 Duyguları ile canlı bir temas halinde bulunmalıdır.
3 Duyguları ile düşünceleri arasında zıtlık olmamalıdır.
4 Samimi olabilme kapasitesi taşımalıdır.
5 Kendisine ve dünya varlık'a ilgi ve ihtimam göstermeli ve yaşamı ve onun tüm kaynaklarını korumaya çalışmalıdır.
6.Sevgi ekseninde yaşamalıdır.
7 Üreme programının verilerine göre bir yaşam sürmelidir.

50. Freud şunu söyler: "Küçük bebek memeden aldığı haz ve keyfi asla unutmayacak, bu haz ve keyfi hayatının her aşamasında arayacaktır." Freud'un bu tezi doğru mudur ve kökenlerine dikkat edilerek yeterince net açıklanmış mıdır? İleri sürülen tez doğrudur ama açıklamalar çok eksiktir. Meme dönemi ya da libidinal füzyon dönemi zaten cinselliğimizin ve orgazm yaşantımızın bileşen kökenlerinden biridir. Cinsel arzularımızın her periyodik uyanışında bileşen eksenlerden biri olarak bu odaklar da tetiklenir. Yani biz erotizmi yaşarken bu odaklarla da bilinçaltı düzlemde bağlantı kurarız. Bu yüzden tablo Freud'un gözünde meme dönemine bir özlem şeklinde algılanmıştır. Tam tatminli orgazm yaşantısında bu eksenler orgazm anına eksiksiz haz şeklinde katılarak öznede bir bütünlük algısı oluşturur. Freud'un sözünü ettiği özlem duygusu normal nevrotik öznelerin yetersiz orgazmlarının yol açtığı hastalıklı bir sonuçtur. OGP öznelerinde böyle bir tablo ortaya çıkmaz, insan elinin altında olan bir şeyi neden özlesin ki.

51. Orijininde varlık pozisyonunda iken özne, varoluş amacımız nedir ve biz nereden geliyoruz gibi soruların hiçbirini sormaz, çünkü bu pozisyondaki varoluş, sorulmuş bütün bu sorulara verilen toptan bir yanıttır.

52. Heidegger'in anlattığı varlık, aslında kastrasyonların basıncı altında tuz buz edilmiştir. Heiddegr'in hep aradığı ama bir türlü bulup somut biçimde önümüze koyamadığı varlık'ın akıbeti böyle olmuştur. Oysa onu bir libidinal füzyon düşünde dahi bulabilirdi.

53. Özgür irade, insanın kendi olmaklığının tüm imkanlarını ortaya koyabilmesidir.

54. Özgürlük, kendinde oluşa izin vermektir. Ama bu izin insanın iradi izni ile gerçekleşmez, kastrasyonlardan muaf öznenin kendi bilinçli iradesinin dışında bir var oluş formudur.

55. OGP öznesi, birilerine zarar vermiyor olmaları koşuluyla insanların cinsel yönelimlerini yargılamaz. Bunu ancak cinsel tatminde kısıtlı sinsi nevrotikler yapar.

56. Kastrasyonlardan olabildiğince korunmuş ve orijininde varlık imkanlarını hayata taşıyabilmiş özne o oranda psikoza yakalanma olasılığından korunmuş olacaktır. Buradan şu sonuca varıyoruz: Orijininde varlık imkanlarından uzağa düşmek o oranda ciddi sorunların sebebidir.

57. Orijininde varlık olarak insanda cinsellik, aşk ve sevda ekseninde yapılanmıştır, cinsel bir patoloji içermez. Bu yüzden onun cinselliğinden kimseye bir kötülük gelmeyecektir. Cinsellik anlamında dejenerasyona yönelik eylemler kastre öznelerden gelir.

58. Nevrotik kişinin özgür seçimi söz konusu olamaz. Çünkü o nevrotik çatışmalarının, nevrotik arzularının ve nevrotik kimlik örgütlenmesinin doğrultusunda yaptığı seçimlerini, kendi özgürlük yollarının çeşitli alternatifleri sanır. Burada öznenin farkında olmadan kendi kendini aldatması söz konusudur. Özgürlük ruhsal yapı tarafından özümsendiğinde yani orijininde varlık bir kimlik örgütlenmesi olarak sahnede göründüğü zaman ise seçimler zorlayıcı olmaz.

10.TARİKAT

1. Devşirmeler, devşirildikleri yaşın biat ruh halinde takılı kalırlar. Bu gerçek bize tarikatlardan illegal örgütlere kadar birçok yapıların neden çocuklara el attıklarını açıklar.

2. Bebeklikte anneye yöneltilmiş idealizasyon ve süblimasyon akımları ve yatırımları daha sonraları yansıtıldığı nesneleri ya bir iman ya da bir aşk nesnesi durumuna yüceltir. Dini fanatizmin veya gizli bir örgüte bağlılığın köklerini de bu mekanizmalar bize gayet net açıklar. Bu yatırımlar kişinin bağlandığı dünya görüşü ve algısını yapılandırır ve değişime karşı son derece dirençlidir. Bu nedenle bir örgüte ya da bir tarikata kapılanan kişi bunu özgür bir seçimle yaptığını söylese de aslında o örgüt ya da tarikatın propaganda kapanında çoktan kıstırılmış ve kuşatılmış demektir.

3. Hipnotik telkinin temelinde, anneye yönelik idealizasyon ve süblimasyon akımlarına bağlı olarak anne karşısında ona her şeyi bilen otorite yetkisini tanıma eğilimimiz mevcuttur. Yani ilk bebekliğin anneye biat eden ve onun her arzusunu yerine getirmeye hazır eğilimimizin hipnozcuya yöneltilmesi söz konusudur. Böyle bir bağlantıda küçük çocuk, anneye nasıl yalan söylemiyorsa söyleyemiyorsa aynı ilişki özne ile hipnozcu arasında da geçerlidir.

4. Sömürgeciler, sömürülen halklar üzerinde egemen olduklarında, onların idealizasyon nesneleri haline gelirler ve böylece bu halklara efendi karşısında boyun eğdiren biat süreci tamamlanmış olur. Gerisi artık gönüllü kölelik sürecidir. Yani bebeğin anneye yönelik idealizasyon aktarımı efendiye aktarılır ve böylece

aktarım, enerjisini ilk nesne yatırımlarından aldığı için kölenin efendiye boyun eğişinde tersine çevrilmesi çok zor bir direnç söz konusudur. Çünkü efendiye baş kaldırmak anneye babaya baş kaldırmaktaki tabusal yasaklarla yüklüdür. Yani her şeyi kendisine borçlu olduğumuz ilk nesneye baş kaldırılmaz. İşte efendi kölenin gözünden böyle algılanır. Ya da şöyle söyleyelim: Bebek veya küçük çocuk annesinin arzu nesnesi olmak ister. Annesi ne arzuluyor ise o olmak, o isteği yerine getiren nesneye dönüşmek ister. Efendi köle ilişkisinde ise köle, efendi karşısında küçük bebeğin anne karşısındaki pozisyonuna yerleşir. Şövalyeler şöyle demezler mi? "Arzunuz arzumdur majesteleri!" Peki çözüm nedir? Çözüm ataerkil kültürün bağımlılık ilişkisi kipinden, üreme programının doğaya bağlı özerkleşme programına geçmekle mümkündür.

5. Libidinal füzyonu açığa çıkarma yanılsamasını vadeden her odak, öznede o odağa biat arzusu yaratır. Tarikatlerde mürşitlerin kişi üzerindeki etki gücünün sebebi budur. Peki nasıl oluyor da bir dış güç, özne üzerinde bu kadar etki gücüne sahip olabiliyor. Çünkü özne libidinal füzyonla bağlarını aslında koparmak istemez ama Ödipal dönemin kastrasyonları, nevrozlar üretme pahasına ne yazık ki bu bağları koparmıştır. Ancak eksiksiz orgazm hazlarında (OGP) biz o kökensel odağa geri döneriz. Ne var ki kastre özne böyle bir potansiyel şansına sahip değildir. Bu nedenle cinselliği kastre edilmiş her insan libidinal füzyon vadini sunan her arzu serabının peşinden koşacaktır. Ama OGP öznesi bu yanılsamaların peşinden koşmaz.

6. Despotun üstün gücü kişiyi acz duygusuna tutsak ettiğinde, kişi despotu, önünde büyük saygı ile eğildiği bir biat nesnesi olarak algılar. Burada özetle biat eden küçük çocuk ve biat edilen anne-baba ilişki kipi tekrarlanmıştır.

7.Kastratör kültür, biata eğilimli özneler yaratır ve böylece ast üst hiyerarşik yapılanmayı mümkün kılar… Asli amacı da budur. Sürecin devamı sözü edilen kişilerin bir tarikat şeyhine, bir parti liderine, bir diktatöre boyun eğmesiyle sonuçlanır. Biat, kastratör kültürün nevrozunun bir semptomudur.

8. Küçük çocuğun libidinal füzyondan gelen idealizasyon aktarımları uzun bir süre anne babaya yönelik olarak varlığını korur. Bu yüzden küçük çocuklar onlarla özdeşleşmenin anaforuna kapılırlar. O zaman çocuk şöyle söyler: "Annem, babam her şeyi bilirler, ne söylerlerse doğrudur." Bu mekanizmanın tuzağına yetişkin kişiler de düşebilir mi? Elbette düşebilirler. Her türlü tarikat üyeliği, mürşide bağımlılık, siyasi parti liderlerine bağımlılık vb. zaten konumuza yeterli örnekleri sağlar. (Bir de "para para para"yı unutmayalım)

9. Anne babanın sevgi sunumunda eksiklikler varsa (azımsanmayacak sayıda insan yetişme koşulları nedeniyle böyle bir boşluk ve eksiklik algısına sahiptir) bu boşluğu tarikatlar ya da siyasi ideolojiler de doldurabilir. Böylece kişilerin ihtiyaç duydukları temel aidiyet duygusu grup içinde, grup tarafından kullanılmak üzere yeniden yapılanmış olur. Öte yandan ülkemizde bazı tarikatların yaptığı gibi yoksul çocuklara para ve barınacak yer sağlanması gibi yardımlar, o çocuklar tarafından koruyucu anne ve baba yaklaşımı ve bir grup aidiyeti olarak algılandığında tarikatların insanları ele geçirme projesi hayat bulmuş olur.

10. Tarikatçılık, bazı coğrafyalarda bir yönüyle de eşcinselliğin meşru maskesi gibi duruyor sanki.

11. Sorgusuz sualsiz kabul edilen anne söylemi odağını eline geçiren her güç, kişi üzerinde akıl ve mantıkla sarsılamayan bir otorite gücü kazanır.

12. Tarikatlardaki ayin ve ritüellere katılanların, oto hipnoza maruz kalmış gibi bilinçaltlarının en derin katmanları düzensiz emosyonel boşalımlar halinde aktifleşir. Bu emosyonel boşalımların az bir kısmı libidinal füzyon kökenli iken çok önemli kısmı, bastırıldıkları için çarpıtılmış ruhsal malzemelerdir. Ancak şu var ki bütün bu yaşanan ruhsal süreçler, emosyonel boşalımlar kalıcı bir şifaya dönüşmez, sadece ayin süreçlerini kapsar, bunlar da şifa anlamına gelmez. Bu yaptığım tespit bizzat mutasavvıfların kendileri tarafından da dile getirilmiştir. Şunu demişlerdir: "Kabz (içsel daralma) ve inbisat (içsel genişleme) süreçleri nöbetleşe yaşanır ve hakim olan kabz sürecidir."

11.KASTRASYON

1. Kastrasyon anksiyetesi anadile, sadece geçmiş ve gelecek zaman kipleri olarak yansır ve sonsuz şimdi algısını bloke ederken hafızanın bütünselliğini de ortadan kaldırmış olur. Çünkü kastrasyon, psişenin tarihine bir başlangıç zamanı olarak kodlanır ve kişi hafızasında geriye döndüğü zaman o andan sonralarını hatırlar ama o anı ve öncesini hatırlamaz ve bu nedenle sonsuz şimdide var oluşun ayrıcalığını yaşamaktan men edilmiş olur.

2. Kadınlarda OGP'ye erişme güçlüğünün arkasında eril kültür nedeniyle kendi organlarını değersiz hissettirilmeleri gerçeği de bulunmaktadır. Tabii, kadınların kendi cinselliklerinden utandırılmaları, cinselliğin çok günah ve ayıp bir etkinlik olduğuna inandırılmaları gibi çok önemli faktörleri de konuya katmamız gerekiyor. Öte yandan penis hasedi (Freud) nedeniyle vajinal alanı tedavülden kalkmış bir değer olarak algılamak zorunda bırakılmaları da bu sonucun en sorumlu ajanları arasındadır.

3. Nerede kastrasyon varsa orada alkol ve uyuşturucu vardır. Kastrasyon ruhu katılaştırınca bu sorunun çözümü için alkol ve uyuşturucular devreye girer.

4. Bastırılmış erkek cinselliğinin dışa vurum yollarından biri de küfürbazlıktır. Ne kadar çok küfür o kadar çok eril kimlik…

5. Anal kastrasyonlar (özellikle homopanik üzerinden dehşetli biçimde korkutulmuş olmak) özneyi ve onun girişimci yanlarını pasifize ederek beraberinde pek çok şeyi de bastırır.

6. Yontula yontula bende kalanlar, sana eşittir. Bu sonuca da kastrasyon diyoruz.

7. Orgazmı ve hazzı kastre eden kastrasyonun zemininde yoğun korku faktörü vardır.

8. Kastratör kültürdeki baba figürü, erkek çocuğa görünür bir tehdit yöneltmese dahi varlığının genel psikolojik tablosu itibari ile yani kastratör bir kültürün ürkütücü öznesi olması bakımından erkek çocuğu yine de kastre eder.

Buradan çıkan sonuç şudur: İnsanın kastrasyonlar üzerinden kastratör bir kültüre dahil olarak özneleşmesi daima tehditler üzerinden bir aktarım sürecidir.

9. İlk kastrasyon travması ya da travmaları (ensest suçluluğu, Ödipal tehditler ve homofob) olmadan sonraki travmalar o kadar da örseleyici olmaz. Eğer ilk kastrasyon diye bir şey öznenin psişik kayıtlarında yoksa ya da çok iyi bastırılmışsa ya da kapsül içine alınmışsa, özne travmatik olay ya da durumları geçici bir tehlike olarak algılar ve daimi biçimde etkilenmez. Ancak yukarıda sözünü ettiğimiz bastırma mekanizması her zaman sorunsuz işlemez, birçok durumda da bastırılanlar geri dönerek bedel ödetir ve güncel travmanın üstüne eklemlenerek onu cehennem azabına çevirir.

10. Kastrasyonlar sembol kullanımının temelidir. Bastırılan ruhsal içerikler kılık değiştirerek semboller halinde geri dönerler. Bu durumda sembol kullanımı bastırılanın dehşetini maskeler.

11. Kastrasyon kültürlerinde tek tip ruhsal patoloji görülmez, çoklu ruhsal patoloji kümelenmeleri vardır (ruhsal patoloji grupları). Bu kümelenmelerin her biri için ayrı bir aktif delirant (grubu etkisine alan etkin psikotik), kendi patolojisini paylaşan kümeyi etkisi altına alır. Özetle kastrasyon kültürlerinde yaşanan ciddi nevroz çeşitleri (kümelenmeleri) kadar cemaat gruplaşmaları (nevrotik gruplaşmalar ya da nevroz çeşitleri) hep görülecektir.

12. Kastrasyonların, sonunda kesin olarak galip gelmesiyle zapturapt altına alınan sözde yetişkin özneye yanlış bir tanımlama olarak olgun insan denir. Bu insanın kendisinin orijininde varlık imkanlarından neler kaybettiğini ne kendisi ne de içinde yetiştiği kültür bilebilir. Ne var ki kültürün kendisi de kendisinin neler ve ne potansiyeller kaybettiğini asla bilemeyecektir.

13. Kastrasyonların olası sonuçları bakımından bazı durum tespitleri:

1. Mazoşizm, sadizm ve frijidite, insan ruhunun doğal bir yapılanması değildir, bastırılmış cinselliğin yan ürünleridir ki bastırılmış cinsellik de kastratör kültürlerin yarattığı kaçınılmaz sonuçlarıdır.

2.Penis hasedi de küçük kız çocuğunun gelişim aşamalarının doğal bir sonucu değildir. Eril kültür kadınlığı alt sınıf bir insan kategorisine indirgediği için bu yanlış algıyla yetişen kız çocuklarında, kendilerinde olmayan penise karşı bir haset gelişir. Sorun kültürün hastalığının çocuklarda tekrarlanmasıyla ilişkilidir. Yoksa bir vajina sahibi olmak isteyen birçok erkeğin varlığını açıklayamazdık. Eril cinselliği tamamen ya da kısmen bastırılan erkeklerin de önemli bir kısmında bu türden fantezilere çok sık rastlanır. Öte yandan eril kültürlerde eril cinselliğinin bu şekilde bastırılması da çok yaygın bir durumdur. Şimdi ne demiş olduk?

Özetle bir kültürün hastalıklarından doğan sonuçlar insan yavrusunun ruhsal gelişimi hakkında hiçbir şey söylemez sadece o kültürün ruhsal hastalıklarını bize anlatır.

3.Küçük kız çocuğunun babaya yönelik aşkının temelinde, o kız çocuğunun anne ile özdeşleşmesi gerçeği mevcuttur. Kız çocuğu anneyle özdeşleşme sonucu olarak aşağı yukarı şöyle der gibidir: "Annem ve ben aynı erkeği sevdik". Daha sonraki aşamada Ödipal kastrasyonlar sonucu olarak kız çocuğu babaya yaptığı aşk aktarımlarından öbür erkeklere yönelik aşk aktarımları aşamasına geçer. Kız çocuğunun anneye yönelik kıskançlığı da yine aynı erkeği paylaşamıyor olma gerçeğine bağlıdır (çünkü üreme programı kişinin kendisine ait tek partneri öngörür de ondan). Eğer kız çocuğunun özdeşleşmesi baba ile

olmuşsa bu özdeşleşmenin lezbiyenlikle sonuçlanması da yüksek ihtimal dahilindedir. Aynı durum çaprazlama olarak erkek çocuklar için de geçerlidir.

4.Küçük kız çocuğu penis hasedi nedeniyle, penisin eşdeğeri olmak üzere babadan bir bebek talebinde bulunmaz (Feud). Anneyle özdeşleşmiş olduğu ve çocuk doğuranın anne olduğunu bildiği için kendisi de ilerde bir bebek sahibi olma düşünü kurar. Kız çocukları bu yüzden evcilik oyunları oynar ve oyuncak bebekleri vardır. Yani tanık oldukları aile yapısını kendi çocuk oyunlarında tekrarlarlar ve kendilerine orada bir rol verirler. Bu rol de küçük kız çocuğu için annelik rolüdür. (Sadece bir tespit, bir komplekse gönderme içermiyor.)

5.Kadının ezildiği eril bir kültürde bu aşağılanmanın kadın cinselliğine yansımış ifadesi mazoşizmden ya da eril tarzı bir protestodan başka bir şey olamaz. Hiçbir kadın da bu aşağılanmayı gönül hoşnutluğu ile kabul etmiyor. Tüm kadın özgürlük hareketlerinin arkasında bu tespiti görebiliriz.

14. Kastrasyonlar genel olarak suçluluk ve utanç duyguları ile birlikte yapılanır ve bunlara kafa tutmak aynı utanç ve suçluluk duygularını uyandıracağı için çok zordur. Terapilerde de itiraflarda bulunmak yine bundan dolayı çok zordur. Terapistle itiraflar ne kadar çok ve çabuk paylaşılırsa terapi süreci de o kadar kısa sürer. Öte yandan yaşadığınız ve bastırılmış suçluluk ve utanç duygularınız bunları size aşılayan anne babalarınızın utanç ve suçluluk duygularıdır. O zaman şöyle düşünün: "Başkasının utanç ve suçluluk duygularını neden ben taşıyayım?"

15. Tüketim toplumlarında para en büyük fallustur. Para hırsı, bir yanıyla, aşırı kastre edilmiş cinsel haz ve tatminlerin yetersiz bir ikamesidir. Bu nedenle parasal kayıpların pek çok erkekte cinsel iktidarsızlık sorunlarına yol açmasına şaşırmayalım.

16. Bağımsızlaşamamış kastre öznenin, bir şeyleri, birilerini idealize etme açlığı sönümlenmemiştir. Öznenin idealize etme açlığı birtakım nesnelere ya da kişilere bağlanarak bir tapınma kültürünün doğmasına yol açar. Bu gerçek bize pagan tapınmacılığının kökleri konusunda çok aydınlatıcı bir fikir verir. Tek tanrılı dinlerde bile sürüp giden ve bir lider etrafında toplanan cemaatler, tek tanrıcılığın gerçekte pagan tapınmacılığı karşısında kesin bir zafer kazanamamış olduğunu gösterir. Aslında transendental tanrı fikrinin pagan tapınmacılığının üst bir seviyede incelmiş bir türevi olduğunu da söyleyebiliriz.

17. Simgeselleştirme nesnesini eksiksiz hedef alan ve açığa çıkaran doğru bir tanımlamaya denk gelir mi? Hayır! Çünkü simge, kendi kökeninin tam bir tercümesi ya da ikamesi değildir. O her zaman eksik bir ikamedir ve özgün olanın vital doluluğuna da asla sahip değildir.

18. Çocuksu vitalitenin (hayatiyet doluluğunun) bozulmuş bir formu ve figürü olarak kuklalar, çocuklar üzerinde bazen son derece ürkütücü bir etki de yaratır. Hayaletler, zombiler vs. de yetişkin özneler üzerinde böyle bir etki yaratır. Çünkü bunlar, içleri hayatiyetten boşaltılmış tekinsiz figürler olarak daima ensest içerikli kastrasyonlarımızın ürkütücü ikame figürleridir.

19. Küçük çocuk kültürün dünyasına girdiği için cinsellikten kastre edilmez, cinsel yönden kastre özneler tarafından kastrasyona uğratılır. Kültürün, yani dilin dünyasına girerek ketum hafızanın dip katmanlarına gömülme nedeniyle unutuluşa mahkum edilen dil öncesi alanı, bu yorumdan kısmen muaf tutuyoruz. Ama bu unutuluş bile aslında kastrasyon değildir, adı üstünde bir unutuluştur. Ne

demiş olduk? Uygun orgazmik terapi ile bu alan hayata doğar. Hayata doğacak olanlar nelerdir? Bunun yanıtını okuyucu bulsun!

20. Freud ve Lacan, sonuçta cinsel arzusunda tatmine eremeyen, sürekli cinsel arzu nesneleri peşinde koşan doyumsuz özneyi öne çıkartıyorlar ki bu duruma bakarak onların tüketim ekonomisi ile adeta örtük biçimde (belki de kasıtlı) iş birliği içinde olduklarını söyleyebiliriz. Eksiksiz tatmine erişebilen bir özne kavramı onların öngörüsünde yer almıyor, ayrıca kısıtlı cinsel tatminlerin kaçınılmaz bir kader olduğu onların başat söylemidir. O zaman burada Freud'dan başlayarak sürüp gelen kasıtlı bir tuzağı, kötü niyeti görmek zorundayız. Özetle tüketim ekonomisi kendi çıkarı için bu mevcut kastrasyon kültüründen vazgeçemez.

21. Kastrasyonların ağırlığı ergenliğe ve yetişkinliğe doğru giderek arttıkça, bu süreç ruhsal ve emosyonel bir vakum alanı yaratır. Yani kastre edilen ruhsal ve emosyonel alanın (yani "orijininde varlıktan" esasi kayıplar olarak) yerinde bu esasi kayıp miktarına denk bir vakum oluşur. Böyle bir vakum alanını örtmek, buradaki boşluk ya da deliği kapamak üzere, ruhsal ve zihinsel yapı, sürekli olarak çağrışımları harekete geçirerek bir yamama faaliyeti başlatır. Burada bilinçaltı olarak şöyle bir strateji söz konusudur: Bilinçaltı akıl, temel çatışma nedenlerini algı-bilinçten uzak tutmak üzere zihni ikame tercümelerle meşgul ederek, özneyi kaçtığı kendi temel ama ürküntü duyduğu çatışmalarından ve elbette ürküntü yaratacak olan serbest ve tam tatminli cinsel hazlarından uzaklaştırmış olur. Çünkü iç ve dış uyaranların sürekli değişimi zihin alanını sürekli devindirerek ruhsal ve zihinsel alandaki çağrışımları hep devinim halinde tutar. Ancak bu aşırı zihinsel çağrışım faaliyetleri esas olarak ergenlikle birlikte güçlü bir etkinlik olarak devreye girecektir. Bu döneme kadar ergenlik öncesi çocuk, ruhsallığının özgür konumlanışının ifadeleri bakımından kendi varoluş düzleminde o kadar da kastrasyon tahribatına uğramamıştır.

22. En azından küçük erkek çocuk açısından şunu netleştirelim: Erkek çocuğun pipisi mi kastrasyonla tehdit ediliyor yoksa kandaşına ensest yönelimi mi? Penise açık bir tehdit gelmese bile, kandaşa yönelik ensest arzu, tehdit ya da kınanmayla karşılaşınca, küçük erkek çocuk bu kınanma ya da tehdidin, erotik hazzının merkezi alanı olan pipisini de kapsayacağını varsaymaktadır. Bu aşamada ensest yasağı, küçük erkek çocuk açısından, pipisinin kesileceği tehdidini de kapsar. Çünkü bu yasak arzunun haz ya da tahrik ve uyarımları onun pipisinde hissedilmiştir. Öyleyse "pipi" suçlu organdır. Bu aşamadan sonra içinde bulunduğu kültürel yapının kastrasyon yasakları ve uygulamaları her ne ise, yetişkinliğe eriştiğinde bile özneyi kolayca boyunduruk altına alır.

23. Rekabet, kayıp ve eksiklikte gündeme gelir. Rekabet eğilimi de kastrasyonların bir dayatmasıdır. Peki öznede eksik olan nedir? Kastrasyonlar özneden neleri gasp etmişse onlar? Öncelikli olarak OGP…

24. Yabancılaşma olgusu, gasp edilmiş ruhsal alanları ve maruz kaldığı ruhsal kayıpları nedeniyle öznenin kendisini eksiltilmiş hissetmesine bağlı değiştirilemez bir sonuçtur. Özne, içindeki bu eksikliği görmemek, daha doğrusu ruhsal vakumunun dondurucu veçhesini görmemek için özellikle iç konuşma metni ve fanteziler üzerinden bir dolgu çalışması yapmak zorundadır. Yani özne burada ruhsallığının gürlüğünü değil, varoluşundaki (ruhsallığındaki) eksikliği ve güdüklüğü yaşamakta ve bu trajik sonucu, kendine yabancılaşma olarak

deneyimlemektedir. Ruhsallığın, biyolojiye dayanan zeminlerine kadar -örneğin vital doluluk, canlılık ve kitapta (birinci ciltte) saydığım tüm alanlar- pek çok reel potansiyeller tahrip edilince, elindekilerle geride kalan özne, kesinlikle kendisini kendisi karşısında -aynada bile (aynaya bakma tedirginliği ve bilinçaltı bir süreç olarak çalışan "Ah seni ensest suçlusu seni" tedirginliği… Ya da sayılabilecek pek çok örtük suçlar nedeniyle)- eksik hissedecektir.

25. Ayna karşısında bebek gerçekten ne yaşar? Bunu yine de bilmiyoruz. Ama mezralarda yaşadıkları için hiç ayna görmemiş yetişkin kişilerin, kendilerini ayna karşısında ilk gördüklerinde panik halinde kaçtıklarını biliyoruz. Bu tepki kökenimizdeki gizil ikizlik varsayımımıza bağlı yapılandırılmış psikotik korkunun aynadaki görüntüde ilk kez açığa çıkmasının şokuna bağlı olabilir mi? Şöyle söyleyelim: Benim kendimde, kendime ilişkin, bilmediğim, içime bir biçimde yerleşmiş ama kendini göstermeyen tehditkar gizil varlık algısı gibi de olabilir ya da kastrasyonlarla ikiye bölünmüş öznenin gündelik nevrotik benliği değil de sahneye çıkmayan gizil benlik organizasyonu, yani ÖTEKİ…

Ama bilinçaltı ikizlik varsayımımız bile kastrasyonlarla yitirdiklerimizin bir ötekimizde, kısacası bilinçaltı olarak varsaydığımız ikizimizde, eksiksiz var olduğuna ilişkin gizil varsayım ve algımızın, aynadaki görüntüde tekinsizlik hissi şeklindeki deneyimlenmesinden dolayıdır.

Bir de şizofrenlerdeki "ayna delili" gerçeğini ele almalıyız. Bu aşamada şizofren, yitirmekte olduğu özne-ben varlığını sabitlemek isterken ve kendine bu şekilde yabancılaşmayı aynadaki görüntüsünde deneyimlerken, aslında kendinde yitirilmiş libidinal rezervlerinin boşalmasından dolayı, ayna içindeki görüntüsüne bakarken orada boşalan ve dağılan benliğini kaygıyla izlemektedir.

Şizofren bu yutulup gitme karşısında çaresizce tutunacak bir şeyler aramaktadır. Bu örnekte de benliğin eksilmesi gerçeği ile (bir başka eksilmişlik gerçeği ile) karşı karşıyayız. Yani tasarımsal mükemmel ikiz imagosunu yaratan kastre özne-ben, şimdi bir kere daha, bu sefer ikinci yıkım sürecine girmiştir. Şizofren aynada neyi kurtarabilirse kendisinden geriye o kalacaktır.

26. "Zaten insan yavrusunun mutlak tatmine giden yoluna dilin-simge'nin kurduğu kültürel alan başlangıçta ket vurmuştur." (Tura 2009; 200; Freud'dan Lacana Psikanaliz; İstanbul, Kanat Kitap)

Cevap: Yani şempanze çocuklar demek ki mutlak tatmin halinde yaşıyorlar, çünkü konuşmayı bilmiyorlar ve bir kültüre dahil değiller. O halde kastrasyonlara da maruz kalmamışlardır (!?). Mutlak tatminin kendisi annenin libidinal füzyon kucağında inşa edilir ve tabii başlangıçta ket vurulan da bu imkanın kendisidir. Bütün sorun, kültürün dehşet yüklü kastrasyonlarının kurduğu tuzaktan kaynaklanır, bir anadil edinmekten değil. Bir de ılımlı kastrasyonların uygulanması durumunda bu acayip sonuçlar ortaya çıkmaz. Anlaşılıyor ki dil ya da simge burada kastrasyon tuzaklarının sadece taşıyıcısıdır. Yoksa kastrasyon, dile gerek kalmadan yetişkinin bakışlarındaki dehşet anlamı üzerinden de gerçekleşir.

27. Hayvanlar cinsel yönden kastre edilemezler. İnsanların bu alanda kastre edilebilmeleri acaba çok yönlü toplumsal yapıya uyum -biat- mecburiyetine bağlanabilir mi?

Bunları alt alta yazalım:

1.Yaşamak için, ölmemek için toplum normlarına biat etmeye yatkınlık;

2.Biat eğilimi (doğamızdaki adeta verili ahlaki çatlak);

3.PTS (post travmatik sendrom), dissosiyatif reaksiyonlar, inkar mekanizması, travma sonrasında derecesine göre hafıza kaybı… Örneğin Ödipal ve öncesinin hatırlanmaması, yani aslında kim olduğunu hatırlamamak

4.Yukarıda saydıklarımız, Ödipal ensest suçluluk kaygılarına ve maruz kalınan tehditlere bağlanabilir. Böylece yukarıdaki savunma mekanizmaları güçsüz oldukları yaşlarda çocukların kolayca kastre edilmeleri sonucunda devreye girer ve onların işini bitirir. Böylece toplumsal normlara biat eden sürü tekleri üretilmiş olur.

28. Simgesel alanın (kültür ve anadil), özellikle tam doyumlu cinsel hazları bastıran yasaları, elbette tüketim ekonomisinin işkolik ve anorgazmik iş makinalarını üretmenin emrinde kullanılır. Böyle bir simgesel düzen yani kültür, insanda yaşanabilirlik adına ne varsa kastre eder. Freud ve Lacan ve bu çizgide olanlar, bu kaskatı çalışma düzenini simgesel alan diye bir yutturmacanın peşinde, sürekli böyle bir algı operasyonu peşindeydiler.

29. Baba despot biri olduğu zaman erkek çocuğun onunla hem özdeşleşmesi mümkün olmaz hem de babanın temsil ettiği sosyal rollere bağlı toplumsal dünya, çocuğun gözünde korkularla yüklü, içine adım atılamaz bir mekana dönüşür (dönüşebilir).

30. Gerçekliğe doğa koşulları nedeniyle zorlanırız (yani aslında tam da böyle olmalıydı). Kastratör bir kültürün özneyi davet ettiği sosyal gerçeklik ise nevrotik öznelerin kurduğu bir yapıdır ve doğada karşılığı yoktur. Bu yapıyı normalliğin ölçüsü olarak alamayız. Gerçek kültür, doğa koşullarının zorlayıcılığından kaynaklanarak inşa edilen ve doğa yasaları ile uyumlu kültürdür. Böyle bir kültürde saptırıcı, nevrozlara tutsak edici etkenlerin bulunmaması gerekir. Nevrotik inşaları kültüre dahil edip, yetişen her çocuğu bu hasta kültür dünyasına davet etmek, bu yapıyı simgesel gerçeklik diye tanıtmak asla inandırıcı değildir ve etik de değildir.

31. Dil öncesi dönem, öznenin yaşamında arzunun kayıp nesnesi olarak hep aranır. Şöyle açıklayalım: OGP, bir yandan dil öncesi emosyonel alanın dolayımsız algı, mutlak haz ve tatmin gibi vital köklerine bir yandan da yetişkin erotizmine (yani tam tatminli orgazmik kapasite) bağlıdır. Libidinal füzyonun biraz önce saydığımız emosyonları ergenlikte açığa çıkacak olan orgazmik haz (yetişkin erotizmi) ile sentezlenerek yaşanacağı için, OGP, her seferinde öznenin geçmiş ve güncel psişik bütünlüğünü teyit eder. Onu libidinal füzyon ekseni üzerinden kişisel tarihinin kökensel aidiyetine de yerleştirir. Ama Ödipal dönemde kastrasyona uğrayan küçük çocuk, bu sentez yapı bakımından bütünsel haz ve tatmin anlamında ne yazık ki yarılmaya uğrar ve ilk varoluşsal kökleri (dil öncesi ya da libidinal füzyon) ile bağlarını kaybeder. O zaman çocuklukta maruz kalınmış bu yarılma, yetişkin öznede, erişiminin bir türlü mümkün olamadığı ilk köklere (dil öncesi alana) derin özlemlere yol açarken, ona ikame tatminlerle, yetersiz ve güdük orgazmlarla oyalanmanın da yolunu açmış olur.

32. Lacancı kuramda tutarsızlıklar:

a.Simgesel düzen: Saat düzenine bağlı olarak çalışılan emek köleliği düzeni, kapitalizmin sömürü düzeni, simgesel düzen diye davet edilen alandır… Bu alan erilliğin alanıdır diye bir yutturmaca gündemde tutuluyor. Ruhsal yönden sağlıklı kişinin simgesel düzene uyum sağlaması gerektiği ve bunun ruhsal olgunlaşmanın işareti olduğu yalanı yutturuluyor.

b. İmgeseli geride bırakıp simgesele yerleşme palavrası hiç kuşkusuz eksiksiz orgazm tatminine de ket vuruyor. Buradaki hile şu: Kapitalist sömürü düzeninde orgazmın kastre edilmesi ve öznenin dil öncesi alanın vital köklerinden beslenmemesi gerekir. Çünkü cinsel haz kapasitesi yerinde bir toplum kapitalist sistem için çok tehlikelidir. Bunun için de Lacan'a göre imgeselin terk edilip simgesele geçilmesi gerekir. Yani şunu diyor: Libidinal füzyonu (imgeseli) kökten tırpanlayın ve onun yetişkin orgazmına katılacak boyutunu kastre edin ve simgesel düzene yani kastrasyon düzenine geçin.

c. Matmazel Noralya'nın Koltuğu romanının kahramanı Ferit, imgesele gerilerken sağlıklı bir ruhsallığa doğru yol almaz, bir tür zehirli füzyona doğru geriler. Sağlıklı kişinin (OGP:öznesi) imgesel alanı (dil öncesi) da sağlıklıdır.

d. Dil öncesini sağlıklı yaşamış biri, simgesel alana da sağlıklı geçiş yapar. Ayrıca dil öncesinin emosyonel zenginliğinden, vital kök ve kaynaklarından toplumsal özne konumlanışında da sağlıklı biçimde beslenir. Böyle bir özne simgesel düzende en verimli çalışan kişi konumundadır. Çalışması hem verimlidir hem keyifle çalışır ve üretkendir.

e. Simgesel düzen (bilinen düz anlamı ile toplumsal alan, kültürün düzeni. Bin bir çeşit kastrasyon alanı) ne kadar sağlıklı özneler üretiyor? Bu soruyu hep sormamız gerekir. Çünkü toplumun ortalama özneleri hem cinsel hazlarında ağır kastrasyonlara maruz kalmışlardır hem de çeşitli nevrozlara yakalanmışlardır.

f. Bu arada şunu soralım: Bir toplumda layıkıyla kaç kişi simgesel düzenin insanı olabiliyor? Herkes bu kadar hasta iken! Bunca kastrasyondan sonra ortada sağlıklı bir simgesel alan da kalmamışken… Simgesel alan denilen yutturmaca kastrasyon kültürleri söz konusu olduğunda, özne ruh sağlığı bakımından tam bir çıkmazdadır.

33. Ödipal ve ensest kastrasyonlar, orgazm haz ve tatminlerini çok büyük oranda kastre etmiştir. Bu nedenle insanın orgazm haz ve tatminlerinin yaşanma seviyesine bir ucundan bağlı olan bütün bir emosyonel dünyası da kaçınılmaz olarak, vital yoğunlukları bakımından aynı seviyede derinlemesine kastrasyona maruz kalmıştır. Yoksa öznenin anadile bağlanarak kültüre giriş yapması, kendi başına bu seviyede genel bir emosyonel kastrasyonla sonuçlanmazdı.

34. Libidinal füzyonun, orgazm anında açığa çıkamaması, yitirilen OGP olanağı olarak, kültürün öznesinin en büyük kaybıdır.

35. Bilinen anlamında eril kültür, dil öncesi insan yavrusunun toplam potansiyellerinin kastrasyonu üzerine yapılanır. Hatta psikanaliz insan yavrusunun kültüre girişini bu şarta bağlar. Ama aynı zamanda psikanaliz bu itirafı yaparken suçüstü yakalanmış olur. Çünkü sadece insan yavrusunun dil öncesi imkan ve potansiyelleri kastre edilmekle kalmış olmaz, aynı insan yavrusunun ergenliğe geçerken hayata doğması gereken cinselliği de ilk ruhsal zemininde, çocuklukta kastre edilmiş olur. Özetle OGP'nin bu biyolojik potansiyel ve donanımının, psişik eksende ifadesi de kastre edilmiş olur. Psikanalizde insan yavrusunun dil öncesi toplam potansiyel realitesinin kastrasyonlarından söz edilirken, aynı insan yavrusunun cinsel potansiyellerinin (haz kapasitesi, tatmin olabilme kapasitesi olarak) nasıl feci şekilde kastre edildiğinden hiç söz edilmez ve bugüne kadar psikanaliz üzerine konuşanlar bu gerçeğe hiçbir biçimde değinmemişlerdir. İnsanın kültürün konuşan öznesine dönüşmesinin, cinsel potansiyellerinin bu şekilde kastrasyonuna bağlanmasının mantığı anlaşılır gibi değil. Yani konuşan insan öznesi olmanın, aynı insanın cinsel potansiyellerinin de kastre edilmesi şartına bağlanması arasında aslında hiçbir mantıki tutarlılık yok.

Bu kasıtlı uygulama, aralarında hiçbir sebep-sonuç bağı olmayan iki şeyi birbirine lehimlemekten farklı değildir.

36. OGP'den vazgeçilirse, toplumsal formatlarla uyumlu ve görüntüsel olarak dört dörtlük bir erkek resmi sergilemenin önünde hiçbir engel kalmaz. Yani kastrasyon kültürünü destekleyen psikanaliz aşağı yukarı bunu söylemiş oluyor. Oysa görünürlükteki bu kastre erkeğin, eril cinselliğin gerçek kapasitesi ile hiçbir alakası yoktur. Çünkü eksiksiz hazzın bu iptali, otoritenin (fallus diyelim) önünde gerçek bir erkek olarak dikilme tehlikesini (kafa tutmanın sakıncalarını) bertaraf eder. Toplumsal kastre erkeklik formatını kabullenmek kastrasyon kaygılarını sureta yatıştırıcı bir sonuç yaratır. Böylece otoriteden gelecek ceza bertaraf edilmiştir. Oysa eksiksiz hazda direnmek, bu tehditlere rağmen başkaldırıda direnmek öznenin çocukluktaki kastrasyon tehditlerine bağlı kaygı ve tedirginliklerini aktif bir pozisyonda tutar. Ama eksiksiz tatmin hazlarında cinsel özgürlük bu tehditlere rağmen direnme kararlılığı ile kazanılacaktır. Peki kolay barış nedir? Özne dopdolu haz kapasitesinin sınırlandırılmasına boyun eğmekle, kastrasyonun dehşetengiz gerçek tehdidini görünüşte bertaraf etmiş olur.

37. Verili bir program olarak kültürün öznesine evrilmek veya konuşan özneye dönüşmek neden simgesel bir kastrasyon olsun ki! Bu doğal sürecin ataerkil kültürün tehditkar kastrasyonları tarafından kesintiye uğratılması başlı başına bir cinayetken, kastrasyonları gelişmenin verili bir programı gibi sunmanın arkasında nasıl bir tuzak olduğu sorulmalı. Yapay ve üretilmiş bir süreç olarak kastrasyon (ataerkil kastrasyon) insanlarda ömür boyu yol açtığı derin ruhsal açlıklar üzerinden tüketim ekonomisinin tüketime hazır, ruhu aç insanlarını üretmektedir.

38. Ataerkil kültürün fallus merkezli olduğu söylenir, bu anlamda taşıdığı önem ortaya konur. İyi de işlevsiz bir fallus (OGP'den kovulmuş) önemsense ne olur önemsenmese ne olur?

39. İnsanın dil üzerinden dünya-varlıkla kurduğu ilişki, çocukluktan ergenlik ve sonrasına doğru olan hat boyunca yoğunluğu zamanla artan bir iç diyalog haline geldikçe, insanın dünya varlıkla dolayımsız ilişki kipi anadilin hükümranlığında askıya alınır. Sonuçta giderek aşırı hızlanmış bir iç konuşma süreci, öznenin hem kendisiyle hem de dünya-varlıkla kuracağı sezgisel ilişkiyi iptal eder.

40. Klasik psikanalizin cinselliği bastırırken kurduğu tuzak:
Psikanaliz insanda iki temel dürtüden söz eder: 1. cinsellik 2. agresyon
Cinsellik psikanalize göre kontrol altına alınmalı ve agresyon da denetim altında tutulmalıdır. En azından sportif faaliyetler agresyonu denetlemede işe yarar vb…
Ataerkil düzen, tüm küçük çocuklarda daha işin en başında, ensest yönelimleri vb. kötülükleri bünyesinde taşıdığını iddia ederek cinselliği bastırır ve bastırılarak güdükleşen cinsel alan, bastırıldığı oranda patolojik agresyon üretir. Yani insanın özünde olduğu varsayılan agresyon, bastırılan cinselliğin bir türevi olarak ortaya çıkar. Oysa sağlıklı agresyonun, öznenin, hayatı korumasının bütün verili potansiyellerini bünyesinde taşıdığı gerçeği bu yutturmaca kuramda es geçilir. Eğer cinsel alan bastırılarak bu kadar güdükleştirilmeseydi, insanda doğal olarak bulunan sağlıklı agresyon patolojik tezahürlerle örneğin sinsiliklere vb. bulaşmış olarak ortaya çıkmaz, aksine tüm yapıcı girişimlerin sağlıklı motivasyonu olarak tezahür ederdi.

Buradaki tuzak nedir? Cinsellik bastırılmaya devam edilirse, ruhu aç insanlar, tüketim ekonomisinin en garantili müşterileri olurlar. Cinsel açlık, tüketim ekonomisinin ve açgözlülüğün temelidir. Çünkü bir türlü giderilemeyen ruhsal açlıklara dönüşmüştür.

41. Libidonun bedensel ve psişik alanlara güçlü yatırımları ruh ve beden sağlığının temel garantörüdür. Eğer libidinal yatırımlar bu alanlardan bir biçimde geri alınırsa, geri alınmanın miktarına bağlı olarak bu her iki alanda da insan eksiklik, dağılmışlık, bütünleşememişlik ve parçalanmışlık algılarını deneyimleyecektir. Libidoda böyle bir yatırım çekilmesi, beyinde beden haritası üzerinde herhalde algı bozucu etkiler yaratacaktır (tahmin ediyorum).

Lacancı kurama gelirsek: Ayna evresinden önce ve hatta bu evrede küçük çocuğun, bedenini parçalanmış, eşgüdümden yoksun olarak algıladığı tezi savunuluyor. Bu kuramın kanıtı nedir? Sadece bir tahmin var ortada. Bu yaş çocuğunda bir libidinal yatırım çekilmesi kanıtlanabiliyor mu? Kaldı ki bir libidinal yatırım çekilmesi öncelikle cinsel bastırmalar üzerinden yapılanır. Bu nedenle öznenin bedensel ve ruhsal bütünlük algısında derecesine bağlı olarak azalma, ağırlıklı olarak ergenlik döneminde başlar. İleri şizofrenlerde bedenin parçalanmış algılanışı, öznenin ilk dönemlere gerilediğini hiçbir biçimde kanıtlamaz. Bu tabloya bakarak, ayna döneminden önce bebeğin kendi bedenini parçalı algıladığı tezine bir kanıt bulamayız. İleri şizofrenin durumu çok aşırı biçimde libidinal yatırım çekilmelerinin yarattığı bir tablodur, yani bedenden çekilen libido yatırımı… Bedende parçalanmışlık deneyimi ve ruhsallıktan, benlik organizasyonundan çekilen libido yatırımı: Kısacası ileri düzeyde depersonalizasyon deneyimi vb.

Eğer anne yapılandırmışsa ya da bu potansiyeli tahrip etmemişse bebek işin başından beri libido yüklülüğü imkânına sahiptir. Bu nedenle oral tepki ve refleksleri son derece sağlıklıdır. Bebeğin libidinal yüklülüğü, bedensel tamlık organizasyonu algısının, bu dönem bebeklerinde oluşmamış olduğu yolundaki Lacancı tezi geçersiz kılar.

42. Ana dile girmek insanı kendi libidinal füzyon realitesine yabancılaştırmaz. Kültüre geçişle birlikte devreye giren kastrasyonlar ve özellikle Ödipal dönem ve ensest kastrasyonları, etkileri ergenlikle birlikte çok daha netleşecek sonuçları itibariyle, anadili nevrotik çarpıtmaların hizmetine soktuğunda, özne kendi libidinal füzyon realitesine, yani özüne ya da kendi (orijininde varlık) realitesine yabancılaşır. Ve konuştuğu dil, kendi asli talep ve niyetlerini değil nevrotik öznenin, çarpıtılarak kılık değiştirmiş ikame arzu ve taleplerini ifade etmenin hizmetine tahsis edildiğinde, hem konuştuğu dil öznenin kendisine yabancıdır hem öznenin kendisi kendisine yabancıdır.

Şakıyarak öten kanarya ya da bülbül kendi özlerine yabancılaşıyorlar mı? İhtiyaçları, arzuları için ağlayan ya da mutlu olduğu için gülen bebek, kendi özüne yabancılaşıyor mu (doğallık tezahürleri)?

Sonuç: Yaşamak için zorunlu ilişkisellik ve iletişim kipleri, yabancılaşma sonucu yaratmaz. Yabancılaşma süreci bunların üzerine bindirilen kastrasyonların sonucudur.

43. Çocuk annesinin arzu nesnesi ya da annenin arzusunun arzusu olmak ister (Lacan). İyi de neden? Çocuğun bu talebinin bir gerekçesi olmalı… Çocuk verili bir toplumsallaşma güdüsü ile dünyaya gelir ya da bu nörolojik program bir süre sonra aktifleşmeye başlar. Böylece kültürün temsilcisi olan annenin yönlendirmesi ile onun arzuladığı şeylere dönüşerek kültürün öznesi haline gelir.

Öte yandan annenin arzu nesnesi olmakla küçük çocuk hayatta kalmanın güvencelerini de sağlamış olur.

44. Beden-ruh dualizminin temelinde, kastrasyonlar nedeniyle beden ve emosyonel dünyamıza yapılan libidinal yatırımlardaki azalmayı ya da bu yatırımların geri alınması ihtimalini, kısacası beden ve ruh ikili yapısının dağılıp bölünmesi tehdidini buluruz. Bu yatırımlar ana hatları ile nelerdir? Bunlar çeşitli emosyonel yüklülüklerle gerçekleşen ilgi yatırımlarıdır aslında. Bunlar da -öz değerlilik, öz beğeni, narsistik öz ilgi, oto erotik beğeniler, bedene yönelik öz bakım ve kollayıcılık vb. Yukarıda tanımladığımız böyle bir ayrışma tehdidi ve olasılığı, kastre insanı beden-ruh ikiliğini var saymaya götüren temel nedendir. Yani beden bir yerde ruh ayrı bir yerde olarak hissedilen dehşet tablosunu kastediyorum. Ancak, libidinal yatırımlar bedenden geri alındığında, ikisi de birbirinden ayrı ve kendi bütünlüğünü koruyan iki ayrı varlıktan, ruh ve beden olarak iki tam ve sağlıklı varlıktan artık söz edemeyiz. Bu durumda dışarıdan bakıldığında beden bütünlüklü görünse de ruh, aslında psişik organizasyon çöker, dağılır. Depersonalizasyon, bu ayrışmada ilk duraktır.

45. Kastrasyonların yol açtığı kayıplar, eğer müdahale edilmezse geri dönüşümsüz süreçler olarak trajiktir. Anlayacağımız kastre kültürlerin öznelerinin geçmişleri son derece trajiktir.

46. Lacan'a göre bebek, anadile girmekle, dil öncesi özüne yabancılaşıyor. Oysa sözü edilen bu öze yabancılaşmaya neden olan, ensest ve Ödipal dönem kastrasyonlarıdır. Bunlar öncelikli olarak dil öncesi psişik malzeme ile bağını keserek özneyi dil öncesi özüne de yabancılaştırır, kısacası onu o odaktan koparır, bir daha öznenin kendisi geri dönene kadar ama OGP öznesi olarak geri dönene kadar… Bu nedenle sözü edilen yabancılaşmanın, küçük çocuğun anadile girmesiyle başladığı tezi geçerli değildir.

47. Bastırılan cinsellik, öznenin hayatındaki yasak kodlarından, öznenin bilinçaltı seçimine en uygun olanına kodlanarak orada takıntı nevrozları geliştirir.

48. Erkek çocuk (3-5 yaş) babadan ceza gelir korkusuyla, onunla özdeşleşme sürecine girmeyebilir. Eril özne olmanın toplumsal norm ve görevlerinden kaçabilir. Bu tablo, eril kültürün bir hastalığı olarak çok yaygındır

49. Cinsel bastırmalar, aslında küçük çocuğun yetişkinliğe doğru gelişecek olan bütünlüğünü kastre eder. Dil öncesi dönem öznenin varlıksal bütünlüğünün ilk adımıdır ama tümü değildir. Anadile girişin, bu bütünlüğü iptal ettiği tezi ise bir saçmalıktır ya da daha doğrusu anadil, bu bütünlüğü iptal edecek kastratör göndermelerle yüklü olduğu için, yıkıcı etkilere yol açar. Lacan'ın tezi ise şudur: Anadile giriş, küçük çocuğun dolayımsız, doğrudan algı kipini iptal eder ve anadil bu doğrudan algının yerini alarak onu kastre eder. Ancak bu tez çok kısmi olarak doğrudur. Dil öncesinden başlayarak, özne, kastre edilmemiş olsaydı nasıl psişik ve zihinsel bir bütünleşme programı sergileyecekti, bunu ne yazık ki bilemiyoruz. Yani bunun canlı örneklerinin ortaya çıkması binlerce yıldır hep engellenip duruyor. Ama OGP öznesi orgazm anında ve onu takip eden uzunca bir süre dolayımsız algı kipinin ham ve tok algı deneyimlerini yaşar.

50. Cinsellik başta olmak üzere birçok ruhsal alanda yetersiz tatmin, hasedin ve her türlü melanetin nedenidir.

51. Özne kastratör bir kültürün kodları üzerinden parçalanarak orijininde varlık bütünlüğünü kaybeder. Yelpazenin çeşitli yerlerine yerleştirilmek üzere her öznede birbirinden farklı binlerce nevrotik tezahürler ortaya çıkar. Sonuçta her öznenin kişisel geçmişindeki takılma noktaları ile ilintili paramparça nevrozlar tablosu ile karşılaşırız. Tabii bu noktaya gelindikten sonra da yazılan binlerce teşhis metni, yazı, kitap artık bundan böyle kültürün bu paramparça, alt üst olmuş öznelerini bir bütünde toplayamayacaktır. Yani kültür, özneleri binlerce parçalara bölmüş ve onları bütünleştirmek için binlerce strateji geliştirmiştir, ama hepsi boşuna. Bu nedenle mevcut kültürlerin başka türlü olup olamayacakları sorusunu hep akılda tutmak zorundayız.

52. Cennet anne kucağıdır... İyi de sonraki yıllarda, yetişkinlikte hiçbir kucak bizde bu duyguyu yaratmaz. Hatta annemizin ki bile. Demek ki o günlerden bu yıllara yitip giden çok önemli kayıplar söz konusu olmalı. Şunu söyleyelim: Yetişkinlikteki anne, çocukluktaki annenin yerini tutmaz… Neden? Yetişkin öznenin çocuklukla kıyaslandığında maruz kaldığı kayıplar nelerdir? Detaylı olarak araştırılmalı ama zaten biliyorum: Çünkü ensest suçluluk duyguları araya binlerce ışık yılı bir mesafe koymuştur. Anneyle yabancılaşmamızın altından da hep bu menhus ensest yazılımları çıkar.

53. Kastrasyon kaygısını, organ düzeyine indirgemek, kadınların nasıl olup da kastre edilebildiğini açıklamaz. Erkek çocukta öyle görünse bile, kastrasyon organa uygulanacak bir tehdit değil, tam tatminli cinsel hazlar üzerine uygulanan bir tehdittir ve her iki cinsteki küçük çocukları ayırt etmeden kapsar. Bu durum bize kız çocuklarının da nasıl olup kastre edilebildiğini çok net açıklar.

54. Toplumsal ahlakın her türden güncel tehdit temaları (özellikle cinsellikle ilgili olan temalar) ve öznenin bu temalara yönelik bitmez tükenmez arzu ve istekleri… Yasağı delme yönünde bilinçaltı arzuları… Yasak düşünce, zihnin atsineğidir çünkü.

55. Dıştan gelen kalıcı anksiyete... Örnek: Bilinçaltındaki kastrasyon anksiyetesi... Dıştan gelen geçici anksiyete... Örnek: Durumsal tehditler ve kaygılar (örneğin tanık olunmuş şiddetli bir patlama, deprem ya da sizi kovalayan bir köpek…). Ancak bu sonuncular, içsel kalıcı anksiyeteyi (kastrasyon anksiyetesini) tetikleyerek post travmatik sendroma yol açabilir. Kısacası kastrasyon anksiyetesi bu güncel travmalardan birinin üzerine kodlanarak onu bir post travmatik sendroma dönüştürebilir.

56. Uygarlığın değil, ağırlaştırılmış ensest yasağının ve Ödipal tehditlerin bedeli nevrozdur. Ya da akıl dışı cinsel yasakların, bu yasakların öznece hissedilen dehşetengiz baskısı nevroz nedenidir. İnsanları ağır suçluluk krizlerine sokan ensest yasaklarının, kaygı düzeyini alabildiğince yükselten cinsel yasakların bedeli nevrozdur, çok ileri durumlarda ise psikozdur.

57. Küçük erkek çocukta kastre edilen "pipi" değildir, onun aracılığı ile yaşanacak olan eksiksiz cinsel haz ya da tam tatminli orgazm kapasitesi kastre edilir. Kastre edilen ise ergenlikte açığa çıkacak olan orgazmın genetik programıdır (OGP).

58. Ölümcül ciddi tehditlere maruz kalmak, kaldırılması çok ağır bir deneyimdir. Kastrasyon tehditlerinin altından da hep bu ağır korkular çıkacaktır. Yani kültürün değerleri hep ölümcül tehditler üzerinden insanlara (çocuklara) kabul ettirilir. Özetle kastrasyon tehditleri öldürülme beklentileri ile birlikte kodlanarak kayda alınır.

59. Orgazmın genetik programından duyulan korku, bu korkuyu üreten kastrasyon anksiyetesine eşittir. Daha doğrusu sözü edilen bu anksiyete, orgazmın genetik programının aktifleşmesi ihtimalinden duyulan korkuyu üretmiştir. Burada, daha önce Reich'in minimal seviyede ifade ettiği kastre orgazmdan duyulan korkunun, OGP (Orgazmın Genetik Programı) düzeyindeki maksimum seviyesini buluruz.

60. Bastırma mekanizması, ensest yasağını çok erken dönemlerde ve çok katı uygulayan kültürler için geçerlidir. Ensest yasağını daha ileriki yıllara, örneğin altı yaş ya da ergenlik yıllarına öteleyen kültürlerin insanları herhalde bilinçli yalanı kullanırlar, bastırma mekanizmalarını değil.

61. Kastrasyon anksiyetesi, tek başına en büyük stres kaynağıdır. Birçok ruhsal hastalıklarımızdan hemen hemen tek başına o sorumludur.

62. Bebeğin dünyaya gelişinden itibaren çok çeşitli ve çok yönlü emosyonel kapasitesinin kastre edildiği bilinen bir gerçektir. Bunu nörologlar da söylüyor. Ama asıl cinsel baskılarla gerçekleşen kastrasyonlar merkezde olmak üzere maruz kalınan bu toplam tahribat, bu talihsiz tablonun ortaya çıkma nedenidir. Çünkü OGP geri kazanıldığı zaman öznede birçok ruhsal kayıplar yeniden aktifleşiyor.

63. Korku bileşenine bağlı negatif öğrenme süreci, özneyi her anlamda engelleyici bir özelliğe sahiptir. Kastrasyonun insanı felç eden etki gücü de buna bağlıdır. Korku eşliğinde öğrenilen bilgi ne yazık ki özneyi her zaman özgürlüğünü kısıtlayacak şekilde kendine tutsak kılar. Örneğin ensest yasağı bu türden öğrenilen bir bilgidir ve negatif etkileri bir ömür boyu sürer.

64. İnsan ruhsallığı, içinde bulunduğu kültürün moduna göre renk değiştirir. Bu nedenle kültürün kastre ettiği ruhsal alanları geri kazanma şansı her zaman mevcuttur, yani hastalık kültürden gelmektedir de onun için... Şunu anlamış oluyoruz: Nevroz ya da psikoz öznenin değil kültürün hastalığıdır.

65. Psişik bir mekanizmayı da anlamayı kapsamak üzere "bastırmak", insani özü kastratör bir kültüre feda etmek demektir.

66. Aldatmak, yarılmaya uğramış, bütünlüğünü yitirmiş, eyleminden içsel olarak kopuk insanın harcıdır. Ayrıca o, önce kendini aldatmıştır.

67. At, köpek, kedi ve diğer tüm hayvanlar, bunların hepsi orijininde varlıklardır ama insanlardan gelen tehditler karşısında onların bile nevrotik tepkiler geliştirmeleri kaçınılmaz bir durumdur. Buna paralel olarak orgazmın genetik programının öznesi olan kişinin geçmiş nevrotik kayıtları, onun başına elbette ciddi problemler açacaktır. Özetle, orgazmın genetik programının öznesi olmak,

nevrotik bir kültürün tahribatından korunmanın ya da muaf olmanın büyük ölçüde garantisi olsa da mutlak garantisi değildir.

68. Kastrasyonda etkili olan odak sadece Ödipal dönem ya da ensest yasaklar değildir. Örneğin üretim-tüketim ekonomisinde, ticaret yapan biri bu ticaretin acımasız kuralları üzerinden kendi sevgi potansiyelini kastre edebilecektir. O zaman ister istemez bu tutumunun bir yansıması olarak kendi özgür cinsel hazlarını da kastre edecektir. Burada kastrasyon bizzat öznenin kendisinden kendisine yönelmiştir. Özetle bir insan hem OGP öznesi hem bir vicdansız olamaz.

69. Limbik sistemin korteks sistemine direnen bir gücü var. Örneğin başlayan orgazmın, korteks tarafından bastırılamamasını örnek olarak alabiliriz. Limbik sistemin bu gücüne kişinin insani özü ya da yaşam kaynakları diyelim. Eğer korteksin otoritesi mutlak olabilseydi her insan en kastratör kültürel yapının formuna girer ve ruhsal hastalıklara yakalanmazdı. İnsanların ruhsal hastalıklara yakalanması bize, ironik bir ifadeyle dile getirirsek, bastırılan limbik sistemin, korteksin otoritesi karşısında hıncını aldığını gösterir.

70. Ortalama nevrotik insanın sevgiden, barıştan yana doğasının gündelik hayatın normal seyrinde değil de bazen LSD gibi kimyasal ajanlar alındığında ortaya çıkması çok dramatik bir durum. Kimyasal ajanların bazı durumlarda ortaya çıkarttığı sevgiden, barıştan yana olan bu psişik tablo, belli ki öznenin libidinal füzyon dönemi ile kurulan bağlantılarla ya da o yapının açığa çıkması ile ilgili. Bu tespit ile hangi trajik gerçekliğe erişmiş olduk? Demek ki öznenin sevgi ve barıştan yana olan doğası kültürün, kastrasyonlar üzerinden agresyonu kışkırtan yapısı nedeniyle ortadan kaldırılıyor ve hasta bir insan ruhsallığı karşımıza çıkıyor.

71. Freud şunu söylüyor: "Her çocuk, cinselliğinden dolayı günahkar olmaya mahkumdur." Oysa gerçek bunun tam tersidir: İnsan yavrusu cinselliğinden dolayı günahkar olmaya mahkum değildir, cinselliğe kastrasyonlar üzerinden suçluluk duyguları bulaştırıldığı için cinsellik kirlenir ve insan yavrusu bu bulaşıklıklardan dolayı kendini günahkar ve suçlu hisseder. Burada bir çarpıtma söz konusudur. Cinsel suçluluk algısı verili bir durumu değil yapılandırılan bir aktarımı ifade eder.

72. Kastratör kültürlerimizde bebeğin yetişkin özneye doğru evrildikçe, emosyonel dünyasının vital doluluk ve emosyonel canlılık bakımından ileriye doru, gelişme serpilme yönünde bir sürece yerleştiğini söyleyebilir miyiz? Veriler bunun tam tersini kanıtlar nitelikte. Çünkü ergenlikte açığa çıkan ruhsal hastalıklar ergenliğe özgü doğal tablolar değildir, kastrasyon kültürlerinin ergenlerde tekrarlanan ruhsal hastalıklarıdır.

73. Çocuk aile içinde istenildiği kadar kastre edilmeden yetiştirilmiş olsun. Kastrasyonun ağırlıklı olduğu bir kültürde en sağlıklı çocuk bile o toplumun içinde eksiksiz cinsel tatmin hazlarında kaçınılmaz olarak belli oranlarda kastrasyona uğrayacaktır.

74. Bir yasa ve yasağın kastre edici gücü, bu yasa ve yasağı koyanın, konuya ilişkin olarak beslediği nefret ve dehşet duygusu ile orantılıdır (özellikle anne ve babalar). Çünkü nefret, dehşet ve kınamaya ilişkin dışa vurumlar, muhataplar üzerinde çok etkili kastre edici bir güce sahiptir, hele özne çocukken.

75. Çok az sayıdaki örneğin dışında hemen hemen hiç kimse gerçekte nevrozundan kurtulmak istemez. Çünkü nevrozu yaratan asli nedeni, yani öznenin karşılaşmak istemediği çatışmalarının kökenlerini keşfetmenin dehşeti, nevrozun semptomlarından çok daha katlanılmaz olduğu için, kişiler nevrozlarına rıza gösterirler.

76. İnsanların nevrozlara yakalanma sebebi, salt anlamda uygarlığın kendisi değil, bu uygarlığın uyguladığı kastrasyonların dehşet seviyesidir.

77. İnsan zihninin günde 70.000 düşünce üretmesi onun verili doğal bir özelliği değildir. Bu durum, kastre öznede nevrotik ruhsal yapının insan zihnine bir yansımasıdır Bunun sebeplerini başka paragraflarda detaylı olarak açıklamıştım.
.

78. Cinsel kastrasyonlar genital organlar üzerinde elbette biyolojik bir tahribat yaratmaz. Ama bu organlar aracılığı ile cinsel hazların algılanması bakımından beyindeki şalterleri kapatır.

79. Eski ruhsal ya da zihinsel haritada kayıtlı yoğun korkular! Ne yazık ki bilinçaltının öznenin hayatını koruma altına alma programı nedeniyle, orgazmın genetik programının öznesi bile bu yoğun korkular nedeniyle şiddetli biçimde tehdit edilebilmekte, onun şanına yaraşır özgür bir yaşama intikal edişi zaman zaman sabote edilebilmektedir. Aşılmış tehdidin zaman zaman geri dönüşü.

80. Katlanılmaz anksiyetelere sanal ve sağlıksız çözümler olarak nevrozlardan psikozlara kadar uzanan geniş bir yelpaze seçenekleri mevcuttur. Beyin bu stratejiyle katlanılmaz anksiyetelere karşı bir tür aldatıcı çözümler bulmuş ve özneyi psikotik ya da nevrotik olanın sanal ve aldatıcı dünyasında belli bir çözüme eriştirmiş gibi olur. Yani beyin katlanılmaz anksiyetelere karşı kendi ürettiği sanal ama sağlıksız yapılar üzerinden öznenin ruhsal varlığının idamesini gerçekleştirmiş olur. Özetle katlanılmaz anksiyetelerin yol açtığı ruhsal boşluk, nevroz ve psikoz üretimleri üzerinden şöyle ya da böyle kapatılır.

81. Nevrotik öznenin yalanını, yani nevrozunu sürdürme kararlılığını ve direncini, onun ruh sağlığının ya da ruhsal dirençlerinin işareti olarak görmemek gerekir. Örneğin onun aşırı tutuculuğu ya da yaşama düşman olma kararlılığı ahlaki bir direnç değil nevrotik ruhsal sakatlığının dile gelişidir. Nevrotik özne hep bu türden yalanların arkasına gizlenir.

82. Al homoyu vur heteroya ikisi de dağılıp gitsin havaya (her iki alanda da yaşanan son derece kötü cinsellikler nedeniyle yazdım…).

83. İnsan, tarih boyunca ruh huzurunun peşinde olmuştur. Bu proje, ardında bir kaybı saklıyor demektir. Buradan şu sonuca kolayca varabiliriz: Demek ki kültürler insanları öylesine kastre etmiş ki bu kayıplar onarılarak tekrar geri kazanılmak isteniyor. Sözünü ettiğimiz kastrasyonlar da ağırlıklı olarak eksiksiz cinsel tatminler üzerine uygulanan kastrasyonlardır.

84. İradi kararlarla kastrasyonun sinsi baskılarını iptal ederek kendimizi özgür kılabilme düşü ham hayalden öte bir şey değildir. Bu ütopik mesajlarla, ruhsal özgürlüğüne sahip çıkmak gibi mesajlarla insanlara boş hayaller vadeden bir yığın saçma sapan paket programlar ortada dolaşıp duruyor. Kastrasyonların

ruhsal dünyamızın dip katmanlarında yarattığı ağır tahribat onarılmadıkça insan oğlunun ruhsal yönden özgürleşmesi asla mümkün olmayacaktır.

85. Eksiksiz orgazm hazzını yaşamasındaki kapasite düşüklüğü, öznenin duyarlılık gerektiren diğer alanlarda da emosyonel kapasitesini kesinlikle azaltacaktır.

86. Kastre bir kültürün içinde şekillenen insan ruhsallığını insanın verili ruhsal doğası olarak kabul etmek çok yanlıştır. Bu yanlış tutumların sonucu olarak eğer insan psikolojisi bilimsel yöntemlerle araştırılacaksa buradan varılacak sonuçlar da elbette son derece yanlış olacaktır. Mevcut haliyle kastratör kültürlerdeki insan ruhsallığı, insan ruhsallığını bilimsel olarak araştırmak için gerçek bir zemin olamaz.

87. Normal nevrotik bir toplumun (kastratör bir kültürün) bireyleri üzerinde yapılan bir ruhsal araştırmanın sonucu olarak elde edilen ortalama değerler, insan ruhsallığı açısından hiçbir doğruyu ifade etmez. Bu nedenle sinir biliminin insanın ruhsal hallerini beyinde görüntüleme yöntemleri üzerinden yaptığı tespit çalışmaları, normallik adına gerçekten de ne söyleyecektir çok tartışma götürür.

88. Bebekler sinestezik bir kapasite ile dünyaya geliyorlarmış ama sonradan bu kapasite budanıyormuş. Bununla ilgili bir tezi birinci ciltte ben de ifade etmiştim. Ama bu operasyonu, yaşanabilirliğe ait bir kapasite kaybı olarak ifade etmiştim. Hatta hayatın şiirsel bir düzlemde yaşanabilirliğinden ebedi bir kastrasyon olarak ifade etmiştim.

89. Kültürünün kastrasyonlarına maruz kalmış bir bilim adamının görüş ufku, onun elinde olmayan nedenlerden dolayı çoğu kez kapalıdır. Bu yüzden onlardan yenilikçi buluşlar beklememelidir.

90. Kastrasyon kültürlerinde öznellik dediğimiz şeyin arkasından belki de nevrozlarımızın çeşitliliği çıkacak. Ancak nevrozlardır ki insanları kendi iç dünyalarında ötekilere olabildiğince yabancı ve anlaşılmaz bir hale getirir. Bu hastalık tablosunun çok yönlü tezahürlerinin yarattığı patolojik ruhsal çeşitliliği, her insanın ayrı bir öznelliği olarak yorumlamak hem çok yanlıştır hem istemeden de olsa nevrozları savunmak anlamına gelir.

91. Sorun insanların baştan çıkarılmaları değil, nasıl oluyor da baştan çıkabildikleri ile ilgilidir. Yani hangi tatminsizlik odakları insanları baştan çıkmaya davet edebilmektedir. Sorun, kültürün insanlarda hangi haz ve tatmin arayışlarını kastre ettiğini, bastırılan bu tatmin odaklarının nasıl bir baştan çıkarılma davetine hazır halde beklediklerini görmemizle ilgilidir.

92. İnsan bebeği dil öncesi dönemde beş yüze yakın ses çıkarma kapasitesine sahip imiş. Bir kültüre girip o kültürün dilini öğrenmekle insan bebeği sahip olduğu bu seviyedeki ses potansiyelini büyük ölçüde kaybedip kültürün öznesine dönüşürken o kültürün ana dilinin sınırlı sesleri ile yetinmek zorunda kalıyor, geri kalan ses imkanları budanıyormuş. Ancak burada şöyle bir tespit yapabiliriz: İnsan bebeğinin bu ses çıkarabilme kapasitesi, çok sınırlı örneklerde büyük ihtimalle müziğe aktarılarak orada büyük ölçüde sanki varlığını sürdürme imkanı bulmaktadır (özellikle operada… İnka sanatçısı Yma Sumac'ı hatırlayalım. Sesi kimilerine göre yedi oktavdı kimilerine göre ise beş buçuk oktav).

93. Bebeklikten başlayarak çocukluk ve sonrasında devam eden gelişim çizgisi boyunca öznenin yitirdiği tüm emosyonel ve psişik olanakları (çoklu, sinestezik ve benzeri toplam olanakları) düşündüğümüzde şu sonuçları görüyoruz: Özne bu kayıplara uğramadan da yetişkinliğe erişemez miydi? Elbette erişebilirdi. Ama o zaman böyle bir özne, üretim tüketim ekonomisinin istediği özne olmayacaktı. Şimdi hile anlaşılmaktadır: İnsan beyni pozitif yönde olduğu gibi negatif yönde de bir plastisiteye sahiptir. Sinir biliminin de belirttiği gibi hayatta kalma organizasyonu olarak beyin, gereken durumlarda öznenin tüm gelişim programlarını kültürün egemen güçlerinin talepleri doğrultusunda dumura uğratarak, özneyi hayatta tutmak için negatif plastisite çizgisinde de kastre edebilir. Üretim tüketim ekonomisi işte bu yönde yani özneyi kastre ederek ondan kendi çıkarına uygun bir özne tipi yaratmaktadır. Yoksa öznenin sağlıklı bir biçimde bebeklikten itibaren getirdiği potansiyelleri daha da geliştirerek hayatına devam etmesi için hiçbir engel yoktur. Öznenin bu şekilde güdükleştirilmesi doğal bir gelişim adına hiçbir doğruyu dile getirmez, sadece büyük bir hile ve tuzağı ifşa eder. Böyle kastre özne, tüketim ekonomisinin ideal müşterisidir.

94. Penetre etmeye kıyamam: Çok hasta ve çok narin bir anneden erkek çocuğuna kodlanan bir söylem. Öyle bir söylem ki aynı zamanda bu, karşı cinsin bütün bireyleri için de kodlanarak geçerli hale gelen bir söylem.

95. Eksiksiz cinsel tatmin hazlarından kastre edilen miktar, öyle iddia edildiği gibi (Freud: süblimasyon kuramını hatırlayalım) çok da hayırlı ruhsal süreçlere evrilmez.

96. Cinsel saldırganlık ya da cinsel tamah veya genel olarak şiddetli agresyon, eksiksiz orgazm hazzındaki tatminsizliğin yarattığı açlıktan beslenir.

97. İnsanın kendisini arayışı bir ömür boyu sürüyorsa bunun anlamı nedir? Demek ki insan, kendi içinde bir ömür boyu kapatamayacağı bir boşluğu doldurma çabasındadır. Bunun yerine bir şeyleri koyma arayışı çeşitli felsefi ekollerin yanıtlarından çeşitli dinlerin yanıtlarına kadar çok çeşitli bir stratejiyi içerir. Aslında iptal edilen orijininde varlık çeşitli sembolik ikamelerle yeniden inşa edilmeye çalışılmaktadır. Ama bütün bu çabaların ham hayal olmaktan öteye geçemeyeceğini belirtelim. Ayrıca şu sonuca da varıyoruz: Kastrasyonların etkileri, tedavi edilmezse bir ömür boyu sürüyor.

98. Maçoluğa yapılan her yatırım, eksiksiz orgazm tatmininden bir büyük kayba da denk gelir daima. Aslında maçoluğun arkasında sağlıklı eril cinselliğinde (orgazmik tatmin kapasitesinde) maruz kalınmış büyük kayıplar söz konusudur. Cinsel haz kapasitesi kısıtlanmadan maçoluk yapılanamaz. Çünkü orgazmik tam tatmin kapasitesi, nevrotik agresyonu her zaman yatıştırarak dönüşüme uğratır. O zaman ne anladık? Orgazmik haz kapasitesinden her kaybın yarattığı agresyon, maço ruhsallığında agresif yapıyı inşa eder.

99. Cinsellik bütün hormonal seviyeleri ve tüm emosyonel kipleri ile birlikte hayata geçmelidir. Cinselliğin salt ejekülasyon seviyesinde dile gelişi, özneyi ruhsal sağlık yönünden şifaya kavuşturamaz. Yani doğa insanın ruh sağlığını cinsel haz ve tatminlerinin eksiksiz ve tam kapasite dile gelişine bağlamıştır. Buradan şu sonuca varırız: Eğer kastrasyonlar normal nevrotik seviyede bile olsa bir sekel bırakmışsa yanlış uygulanmışlar demektir.

100. İnsanı bir kültüre katılmak hasta etmez ama organizmanın ve psişenin kaldıramayacağı kastrasyonlar vardır; ruhsal hastalıklar, bunların özneye zorla kabul ettirilmesinden doğar.

101. Ödipal dönemde iptal edilen eksiksiz cinsel haz kapasitesi ne eşcinsellikte ne başka seksüel formlar içinde (bu formlara heteroseksüaliteyi de dahil ediyoruz) ele geçirilemez, geri kazanılamaz. Zaten bütün bu formların hepsi iptal edilenlerin yerine konmaya çalışılan ikame uygulamalar ya da arayışlardır ki kaybedilmiş olanı asla geri getirme gücüne sahip değildirler. Bu formlarda kişiler daima eksiksiz cinsel tatmin hazlarını çok sınırlı düzeylerde yaşamaya mahkumdurlar.

102. Aşırı nezaketin ardından öznenin şiddet içerikli misilleme beklentisi de çıkabilir.

103. Beynin, ne pahasına olursa olsun hayatta kalmaya programlanmış oluşu bilinçaltı çatışmaların temel sebebidir. Bu nedenle beyin, özneye bir zarar gelmesin diye içinde yaşanılan kültürle sahtekarca bir uzlaşma içine de girebilir. Ama bu uzlaşma elbette nevrozlarımızın da sebebidir. Ayrıca orijininde varlığı dışlama anlamına gelir.

104. Zorlayıcı cinsel kastrasyonların olduğu toplumlarda özne, zorlu eğitim süreçlerinden geçerek ve bastırma mekanizmalarına aşırı biçimde yüklenerek toplumca istenilen ölçülerde bir bireye dönüşebilir. Ama bu kişilerin ruhsal dünyaları ister istemez çok çeşitli nevrozları ve kötülükleri de barındırır. Özetle aşırı kastratör kültürler, sürekli olarak kötülük üretirler.
Bastırılmış çocuk cinselliğinin yarattığı çocukluk nevrozlarını çocukluğun normal gelişim sürecinin bir parçası olarak kabullenmek bütünüyle yanlış bir yaklaşımdır. Bu yanlış ön kabulün sonucu olarak çocuklarda tanık olduğumuz nevrotik semptomları çocukluğun doğal tezahürleri saymak şeklinde bir yanılgıya düşüyoruz. Bu nedenle de durduk yerde problemli çocukları eğitmek gibi bir zorlukla karşılaşıyoruz ve çocukların bu nevrotik tezahürlerini de onların doğasının normal bir yansıması olarak kabul ediyoruz. Bu durumda kastratör kültürlerin oynadıkları olumsuz roller ihmal edilmiş oluyor. Mesela hiperaktif çocuk yoktur, ağır kastrasyonların bazı çocuklardaki tezahürlerinden biri hiperaktivite bozukluğudur.

105. Bebeklikten yetişkinliğe doğru evrilirken insan neler yitirir? 1.Emosyonlarının dirimsellik seviyesini kaybeder ve bütün emosyonel dünyası adeta kurur. Ancak bu emosyonel dünyadaki dirimsellik seviyesi elbette geri kazanılabilir. Kaldı ki orgazmın genetik programının geri kazanılması da bu kapsam dahilinde düşünülmelidir. 2. Sağır ve dilsizler de yetişkinliğe doğru evrilirlerken acaba onların da emosyonel dünyasında dirimsellik seviyesinde bir kayıp söz konusu mudur ya da ne miktarda? Eğer böyle ise bu iptal insan oğlunun ruhsal gelişim çizgisinde doğal ve beklenen bir sonuç mudur? Ya da bu iptal kastratör kültürel ortamın özne üzerindeki bir etkisi ise sağır ve dilsiz bu etkiyi nasıl kendinde kayda alabilmekte ve yürürlüğe koyabilmektedir (büyük ihtimalle yetişkinlerin bakışlarındaki dehşet ifadeleri üzerinden kastre ediliyor olmalılar)? Bu ikinci şık tartışmaya açmak istediğim bir konudur.

106. İnsanların hep bir yol göstericiye ihtiyacı olduğu söylenir. Elbette kastrasyonlarla yolundan saptırılmış ve nevrozlara bulaştırılmış insan, kendi

başına yolunu bulamayacağı için bir yol göstericiye ihtiyaç duyacaktır. Ancak ne var ki yol göstericilerin kendileri de kastrasyonlarla yolları saptırılmış ve nevrozlara bulaşmış insanlardır. Burada sanki körün sağıra yardımı gibi bir durum söz konusu olmaktadır.

107. Cinsel kastrasyonlara bağlı kaygı ve korkular üzerinden yapılandırılmış kod yazılımlarını kendi başına değiştirmek ya da sıfırlamak hemen hemen imkansızdır ya da çok zordur. Ne yazık ki güncel hayatın en sıradan kaygı ve korkuları bu ilk kaygı odaklarından beslenerek dehşetleri gereğinden çok fazla artmış olarak algılanır. Yani kastrasyon kaygılarının (elbette Ödipal ve ensest kastrasyonları konuşuyoruz) etkileri sadece kendi alanları ile sınırlı kalmaz alanlarını olabildiğince başka ruhsal alanlara doğru genişletirler.

108. Kastrasyonlardan arınmışlık ruh sağlığının temelidir. Bu gerçeği atlayarak özne üzerinde, muhafazakâr ahlak anlayışları doğrultusunda bastırma operasyonlarının uygulanmasının gerekliliğine ilişkin zorunluluk inancı bize şunu gösterir: Demek ki özne doğuştan ruhsal sorunlu ve ahlaki bozulmaya açık öznedir ve bu durumun bastırma operasyonları ile düzenlenmesi ve zapturapt altına alınması gerekir. Bu kadar saçma bir mantık olamaz. Çünkü dünyaya gelen her insan yavrusu özerkleşme ve üreme programı ile birlikte doğar ve özerkleşme ve üreme programı bilinen anlamda ahlaksızlığı zaten dışta bırakır ve doğal özerklik ve üreme programının üzerine uygulanacak bastırma operasyonları nevroz dediğimiz ya da ileri durumlarda psikoz dediğimiz hastalık hallerinin üremesine neden olacaktır.

109. Katı ahlakçı yargılar nevrozlara kapı aralar.

110. Nevrotik öznede dürtü kendini kendisi olarak değil kılık değiştirmiş ifade biçimleri halinde ve bir semptom şeklinde dışa vurur. Tedavi, semptomun çözümlenmesine bağlıdır. Demek ki yasaklar dürtüleri semptomlara dönüştürüyor. Şöyle de diyebiliriz: Arzu ve arzunun tatmini kendi kapasite doluluğu seviyesinde tatmine erişemiyorsa, bu boşluk öznede nevrotik semptomlara neden olur. Semptomların ne olacağı ise öznenin kişisel geçmişi ve bu geçmişteki psişik takılma noktalarıyla bağlantılıdır ve örtük biçimde bu takılma noktalarını dile getirir.

111. Kastre eril öznede sosyal dürtü, cinsel dürtüden daha güçlüdür (ya da korkak insanların tümünde diyelim). Yani bu şu demektir: Kastre özne cinsellikle ilgili tüm etkinliklerini bir sosyal statü uğruna gerçekleştirir. Yani sosyal statü nedeniyle evlenir, cinsel arzuları toplumsal normlarla uyumluymuş gibi roller oynar vb. Aslında sahih arzuları ile oynadığı roller birbiriyle örtüşmez. Burada onun oynadığı rolün soytarılığı ile karşı karşıya buluruz kendimizi.

112. Hazda bütünselliğin parçalanmış olması, bütünsel özne varlığının da parçalanmışlığının nedenidir.

113. Kastrasyonlar eğer topluca ifade edersek, tüm yasaklar, korkular, utançlar, suçluluk duyguları, cezalandırılma ve misilleme beklentileri, homofobi ve benzerleri küçük çocukta ayna nöronları aracılığıyla kopyalanır. Çocuk bunları ayna nöronları aracılığıyla özellikle anne-babadan kopyalar. Yani anne babanın ruhsal hastalıkları çocukta tekrarlanır.

114. İnsanlar yarım kalmış ya da koparıldıkları meme hazlarından dolayı değil, bir ömür boyunca son derece eksik ve yetersiz yaşadıkları orgazm hazlarından dolayı dertli ve problemli varlıklardır. Problemin temelinde ise ağırlıklı olarak Ödipal dönemin kastrasyonları ile ensest yasakları bulunmaktadır. Yoksa meme hazlarını yaşamak bakımından özellikle yurdumuzda pek çok bebek son derece talihli durumdadır. Öznenin ruhsal bütünlüğünden yoksun bırakılışı özellikle Ödipal dönem kastrasyonları ve ensest yasaklarıyla doğrudan doğruya bağlantılıdır. Bütün bu kastrasyonlar öznenin özellikle orgazm anında ve ama genel olarak tüm yaşamı boyunca ruhsal hayatının başlangıçları yani oral dönem ve libidinal füzyon kökleri ile yetişkinliğinin ruhsal yapısı arasında yapılandırılması gereken bütünlüğü her zaman sekteye uğratır. Problemin sebebi araya giren Ödipal dönem kastrasyonları ve ensest yasağının öznede ruhsal bütünlüğü sabote eden bu etkilerinden dolayıdır.

115. Cinsel haz ve tatminlerin kökten iptali ya da aşırı bir düzeyde sınırlandırılması anlamında kastrasyon, cinsel özgürlüğün kökeninde örgütlenmiş negatif bir yapıdır. Bu organizasyonun ruhsal özgürlüğü ele geçirişi o kadar köktendir ki temelindeki dehşetengiz korkular nedeniyle özellikle eril özneler ve bunların hatta en erkek geçinen örnekleri bile genital alanlarında eksiksiz orgazmik haz tatminlerini yaşamaktansa kastrasyon korkularının karşısında boyun eğmeyi bir yol olarak tercih ederler. İşte bütün bunlar bize terapinin neden şifa vermede çok zorlandığını açıklar.

116. Kastrasyonlar şu ya da bu biçimde nevroz üretiyorsa ortada kültürün çok yanlış bir uygulaması var demektir. Tam da bu noktada kültürün yapısal nitelikleri ve bunların işleyişlerindeki arızalar, sakatlıklar ele alınmalıdır. Bağlantılı olarak, saldırgan cinselliği eril öznenin cinsel bir dışavurumu sanmak nevrotik kastratör kültürün çok temel bir yanılgısıdır. Çünkü tablo ergenlikte açığa çıkması gereken orgazmın genetik programının bastırılmış olması nedeniyle bu potansiyelin sadece agresyona dönüşmüş bir ifadesidir. Bu agresyon sağlıklı eril cinselliği hakkında bize hiçbir şey söylemez, sadece yetişkin eril öznenin nevrozunu anlatır.

117. Kastrasyon ile cinsel arzuların bilinçaltına bastırılması anlaşılmamalıdır. Çünkü bu durumda nevroz, ileri durumlarda ise psikoz nedenidir bütün bu uygulamalar. Gerçekte ise sağlıklı kastrasyondan, öznenin cinsel arzularını bastırmaması, bunların farkında olması ama bunları partnerinin hilafına eyleme koymaması şeklindeki bilinçli eylem stratejileri anlaşılmalıdır. Böylesine bilinçli bir farkındalık seviyesinde olmak ruh sağlığının güvencesidir. Çünkü psikanalizde sözü edilen anlamda bastırma denen bir yalanla hayat yaşanamaz. Şundan dolayı: Psikanalizdeki anlamıyla bastırma, öznenin kendi dürtü ve eğilimlerinden kendisinin haberi olmaması demektir. Bu da en kesin anlamında öznenin kendisini tanımaması demektir.

118. Baskılanarak bilinçaltına itilen ruhsal malzeme o alanla ilgili olarak öznenin kendisine yabancılaşması ile sonuçlanır. Ancak cinsel alanda baskılananlar ise ne yazık ki ruhsallığın pek çok alanına bulaşır.

119. Ataerkil düzende kastrasyon en başta öznenin özerklik programını ve tamlık olanaklarını ortadan kaldırır. Gelişimin özerklik programı çerçevesinde belki de asla ortaya çıkmayacak olan ensest eğilim ve ilişkiler ve bunları ima

eden kaygılar, küçük çocuğun gelişiminin bu noktasında son derece bozucu etkiler yaratır. Özetle ataerkil kültür aslında belki de asla gerçekleşmeyecek olan bir tehlikeyi gereksiz yere abartarak bu durumu insanların genel ruhsal belası haline getirmiştir.

Bu kaygılara şundan dolayı gerek yoktur: Bir başka örnek verirsek: Sağlıklı bir anne, bebeğini kendi ruhsal vakumuna çekmez ve ayrıca onun böyle bir ruhsal vakumu da yoktur. Bu tehlikenin artık hangi türden anneler nedeniyle gündeme gelebileceği anlaşılır.

120. Freud analizin gelip çattığı sert bir kayadan söz eder. Özne bu sert kayadan dolayı analiz yoluyla özgürleştirilemezmiş. Bu sert kayanın ensest suçluluğu iması nedeniyle maruz kalınan çok ciddi kastrasyonların nüfuz edilemez sert kabuğu olduğu kuşkusuzdur.

121. Kastrasyonlar günaha çağrının kışkırtıcı odağıdır. Kışkırtıcı süper egonun da kökeni burasıdır. Bastırılmış haz kapasitesi nedeniyle bilinçaltı arzu, elinden alınmış olanakları geri kazanmak üzere bu sefer akıl almaz ataklar üzerinden ama tam tatmin anlamında asla umduğu sonucu da elde edememek üzere eyleme geçecektir.

122. Öznenin kendine yabancılaşması, libidinal füzyonun emosyonel potansiyelinden ne kadar koptuğuyla ve ondan ne kadar uzaklaştığı ile tanımlanabilir. Yani bu yabancılaşma o potansiyelin elden kayıp giden miktarlarıyla bağlantılıdır. Öte yandan öznenin, orgazmın genetik programı potansiyellerinden kopuş miktarı da bu yabancılaşma ile doğrudan bağlantılıdır. Öznenin bir kültüre dahil oluşu onun kendi özüne yabancılaşması sonucunu getirmez, daha doğrusu bu sonucu getirmemesi gerekirdi. Ama bir kültürün kastrasyon uygulamalarının yarattığı tahribat özneyi kendi özüne, demin yukarda saydığımız potansiyellerine ne kadar yabancı kılmıştır, bu potansiyelleri ne kadar işlemez hale getirmiştir, problemi bu soruların eşliğinde irdelemeliyiz.

123. Kastratör bir kültürün insanlarının yargıları, ürettikleri düşünceler, değer yargıları her zaman kuşku ile karşılanmalıdır. Çünkü bu insanların zihin alanlarının kısıtlı yapısından çok da sağlıklı düşüncelerin üremesini bekleyemeyiz.

124. Anadil ihtiyaç halinde kullanmamız gereken bir araç olmalı idi. Onun tüm bir gün boyunca zihnin içinde milim boşluk bırakmadan devinip durması aşırı kastratör bir kültürün öznelerde yarattığı nevrozların bir yansımasıdır sadece. Çünkü bu kültürün insanlarının zihni gereksiz bir yığın saplantı ile yüklüdür ve bu kişilerin zihni adeta geviş getirircesine tüm gün boyu bu saplantıların içinde dolanıp durur. İfadesini anadilin sembolik ifade kalıplarında bulan kastrasyonların zihin üzerindeki bu egemenliği öznenin hem kendi kastratör kültürü ile bağını ayakta tutar hem de öznenin köşe bucak kaçtığı kastrasyon dehşetlerinin üstünü örtüp gizleyerek özneyi kastrasyon dehşetleri ile beklenmedik bir şekilde yüz yüze gelmekten korumuş olur. Anadilin zihin üzerindeki bu türden egemenliği insan ruhsallığının doğal yapısına dair hiçbir şey söylemez ve ruhsal bir kazanım da değildir.

125. İnsan yavrusu bir kültüre kayıt olmadan o kültürün öznesine dönüşemez. Bu durum öznenin kendine yabancılaşmasını değil kendini o kültürün içinde

bulduğunu kanıtlar. Çünkü daha öncesinde insan bebeğinin yabancılaşabileceği kendine ait bir özü bir yapısı mevcut değildir. Bu yüzden burada kendi özüne bir yabancılaşmadan söz etmenin anlamı yoktur. Bizde olmayan bir şeye nasıl yabancılaşabiliriz ki! Yani insan verili bir öze sahip olmadığı için ona zaten yabancılaşamaz ama hayata açılabilecek verili potansiyelleri pekala kastre edilebilir. Kastrasyon kültürleri de bunu yapıyor. Zaten nevroz ya da psikoza da bu yollardan gidilir.

126. Ataerkil kültür, ortada ruhsal yönden sağlıklı, arızasız tek insan bırakmamıştır. Bu nedenle Ödipal dönemde kastre edilen tüm insanların ruhsal gelişimleri bu dönemin ruhsal arızalarında ömür boyunca çakılı kalır, en azından cinsel yaşamı bu dönemin çatışmalarının ötesine geçemez.

127. Sünnet sadece bir operasyondur. Cinsel hazzın eksiksiz kapasitesini ketlemekle herhangi bir ilgisi yoktur, onu asla engelleyemez. Asıl kastrasyon kültürden gelir, kültürün söyleminden gelir. Kültürün söyleminde ensest tabusu üzerine konulan yasak ve günah söylemleri, öznenin özellikle eksiksiz orgazm hazzında tamamlanacak olan haz yaşama kapasitesini felç eder. Asıl kastrasyon budur ve eksiksiz orgazm hazzını tam kapasite yaşama kabiliyeti üzerine indirilen bir darbedir. Bu temel gerçeğin farkına varılamadığı içindir ki ejekülasyon, orgazmın kendisi sanılarak büyük bir yanılgının içine düşülür ama özne yaşadığı birçok ruhsal açmazı bu odaktaki ketlenmeyle bağdaştıramaz, burnunun dibindeki arızayı göremez. Erkekler için konuşarak şu notu düşelim: Erkek orgazmı için üç aşama söz konusudur. 1. Penisin ereksiyonu, 2. Ejekülasyon (sperm boşalması) 3.Ejekülasyonla aynı ana denk gelen "haz fırtınası". Asıl orgazm bu haz fırtınasıdır ama çok büyük bir çoğunluk -aşağı yukarı tüm popülasyon diyebiliriz- bu haz fırtınasını yaşamadığı için ejekülasyonu orgazm zanneder.

128. Sadece boşalma düzeyinde kalan orgazmın sağlığa zararlı yanı özellikle şu açıdan ele alınmalıdır: Bu durumda ruhsallığın derin katmanları, varlığımızın derin köklerine kadar inen emosyonel boyutları hayata doğamadığı için bu durum ruhsal alanda çok büyük bir sıkışmaya yol açar. Bu durumdan tabii ki geçmiş zamanlarda yaşanmış ve özellikle Ödipal dönemde yaşanmış kastrasyonlar elbette sorumludur. Şu halde kastrasyonları aşmak, orgazm hazzının güçlenmesiyle, orgazmın hayata geçmesi de ruhsal hayatın sağlığına kavuşması ile sonuçlanır.

129. Ödipal dönem kastrasyonları ve ensest yasağı travmatik süreçler oldukları için zihnin sansür mekanizmaları üzerinden bastırılır ve unutulur. Ama bu bastırma geri dönüşlü bir etki üzerinden dil öncesi dönemi de hatırlanmamak üzere bastırılmaya maruz bırakır. İyi de neden? Ödipal dönemin kastrasyonları olmasaydı OGP ergenlikte açığa çıkacak bir süreç olarak bünyesinde hem yetişkin erotizmini hem dil öncesinden miras kalan sevgi, şefkat, süblimasyon akımlarını birleştirerek özneye tam bir ruhsal bütünleşme olanağını sunacaktı. Ama dil öncesi bu alan, cinselliğin öbür ekseni olarak büyük oranda bastırılır ve özne bu alanı çoğu kez deseksüalize ederek yaşar ama çok sınırlı olarak ve çoğu kez de asıl emosyonel dirimselliğinden çok şey kaybetmiş olarak. Çünkü bu eksenler anne kucağında yapılandığı için, cinsel yasakların kodlandığı bilinçaltında ensest bir ima olarak okunur (anneye yakınlığı nedeniyle) ve öznenin farkındalık alanından uzaklaştırılır, yani bastırılır. Bu nedenle dil öncesinin emosyonel duygu dünyasının dirimsel kapasitesi başlangıç olarak Ödipal

dönemde bastırılır. Asıl bastırma ergenlik döneminde gerçekleşecektir. Peki dil öncesi ruhsal alan öznenin ruhsal dünyasına şu ya da bu nedenlerle hiç dahil olmayacak mıdır? Elbette olacaktır ama özne bunu çoğu kez deseksüalize edilmiş olarak yaşayacaktır, orgazmik deneyim anlarında değil ve bazı çok özel durumlarda mistik yaşantı kipleri olarak cinsellikten de arındırılmış olarak. Bu temel gerçek bize, özellikle erkeklerin, kadınları yatılacak kadın tapılacak kadın diye ikiye ayırdığını (Freud) ve kendi cinsel hayatlarını böylece sabote ettiklerini de açıklar.

130. Cinsel arzularda ortaya çıkan yönelim değişiklikleri olarak nesne değiştirmek, kastrasyonların varlığını ortadan kaldırmaz. Ayrıca kişinin cinsel yönelimi bir biçimde değişse de maruz kalmış olduğu kastrasyonlar yine aynen kalır. Buradan şu kesin sonuca varırız: Cinsel yönelim değişikliği, bastırılmış orgazmik kapasiteyi yani orgazmın genetik programını asla açığa çıkaramaz. Zaten cinsel yönelim değişikliği kastrasyonun bir sonucu olara ortaya çıkmıştı. Özet olarak şunu anlamamız gerekiyor: Eşcinselliği seçen bir erkek ya da heteroseksüelliğe dönüş yapan bir başka erkek bu konumlanışlarında kastrasyonlarının ötesine geçmiş olmayacaklar. Yani OGP ortada yoksa kastrasyonlar yerli yerinde duruyor demektir.

131.. Eril kültürde kişilerde yapılandırılan kastrasyon kaygıları, panik atak, anksiyete bozukluğu, obsesif kompulsif bozukluk vb tüm semptomların temel zeminidir.

132.. Freud ve sonrasında Lacan, kastrasyonları bebeğin memeden kesilmesine bağlayarak bu operasyonu bütün kültürler için evrensel bir plana yerleştirirler. Lacan ise Ödipal dönem kastrasyonlarını bu ağırlıkta önemsemez. Böylece meme dönemine bağlı kastrasyonlar önümüze aşılamaz bir engel olarak konulur. Yani ne yapılırsa yapılsın kastrasyonlar aşılamaz ve onların yarattıkları belalı sonuçların önüne geçilemez. Aslında çok ustaca bir politikayla bu durum kaçınılmaz bir sonuç olarak kabul ettirilmeye çalışılır. Aşılabilecek bir problem neden böyle bir tarzda önümüze konulur? Burada ince politik bir hesap vardır ve birilerinin çıkarlarına uygun politik bir söylem devreye sokulmaktadır. Tabii böyle yapılarak aslında çözülebilecek bir problem olan Ödipal dönem kastrasyonları çözümsüz bırakılmakta ve geniş kitleler böylece uyutulmaya çalışılmaktadır. Ast üst hiyerarşik toplumsal yapılanmanın ve üretim ve tüketim ekonomisinin ayakta kalabilmesi ancak bu yolla yani kastrasyonlar canlı tutularak sağlanabilir. Büyük tuzağın özü esası budur. Çünkü meme dönemi kastrasyonları aslında sağlıklı meme dönemi yaşayan çocukların çoğunda aşılıp geride bırakılır ama problem sanki sadece oradaymış gibi bir söylem üretilir. Böylece Ödipal dönem kastrasyonları es geçilerek aslında çözülebilecekken çözümsüz bırakılır ve ekonominin ihtiyacı olan tüketmeye aç, mutsuz ve boyun eğmeye, ast üst ilişkisine uyum sağlamaya hazır özne böyle üretilir. Yani insanlar kastrasyonlara tutsak halde bırakılarak böyle bir düzenin devamı sağlanır. Özetle öznede nevrotik suçluluk duyguları yapılandırılmadan ve özne nevrotik hale getirilmeden toplumsal düzendeki ast üst ilişkileri ve tabii toplumun hiyerarşik yapısı inşa edilemez. Şunu tekrar ilave edelim: Tüketim ekonomisinin her an tüketmeye hazır, ruhu ve gözü aç öznesi de böyle üretilir.

133. Bebek dil öncesi dönemin dolayımsız algı ve haz dünyasını sürdürmek ister. Dilin zaman içinde giderek dolayımsız algının yerini sembolik ifadeler ile işgal etmesi sonucunda bebeğin dil öncesindeki dolayımsız haz yaşama

kapasitesi uzun bir zamana yayılarak bilinçaltına bastırılır ve unutulur. Ama aslında bu unutma süreci ha deyince aktif hale geçmez. Sözünü ettiğimiz bu bastırma asıl Ödipal dönem kastrasyonlarıyla ve yine uzun bir zamana yayılarak devreye girecektir ve yıkıcı tahribatını özellikle ergenlik yıllarından başlayarak gösterecektir.

Özetle ana dile yerleşmek özneyi dolayımsız algıdan aşırı düzeyde koparmaz. Dolayımsız algıyı iptal eden asıl etki Ödipal kastrasyonlarla birlikte ama uzun bir zamana yayılarak gerçekleşir. Ve tabii asıl facia ergenliğin başlarından itibaren devreye girer.

Burada okuyucuyu aydınlatmak için kısa bir not düşelim: Kastrasyonlar öznede iç konuşma metnini aşırı aktif hale getirdiğinde anadilin bu aşırı aktivasyonu dolayımsız algıları iptal eder, üstlerini örter. Özetle burada anadilin kastrasyonu Lacan tarafından çok abartılmıştır. Kastre eden anadil değil kastrasyonlardır ve anadil sadece bu sürecin el aletidir.

134. Ergenlik döneminde, hormonların seviyeleri ile cinsel tatmin seviyesi eşit olsaydı (cinsel haz tatminleri hormonların yüksek yoğunluklarına paralel yaşanabilseydi) öznenin geçmiş nesne ilişkileri nevrotik belirtilere dönüşmeden büyük ölçüde tolere edilebilirdi.

135. Freudun "Haz İlkesinin Ötesinde" adlı bir kitabı var. Haz ilkesinin ötesi ne ifade eder? Bu soruya şu cevabı veriyorum: Neyi ifade edecek? Bastırılmış eksiksiz cinsel haz ve tatminlerin yasaklanarak gömüldüğü toplu mezarı ifade eder. Buradan da "ölüm dürtüsü" saçmalıkları gibi sonuçları çıkartanlar onlardır.

136. Nevrotik öznenin zihinsel etkinliği, bastırma mekanizmasının bir sonucudur ya da onun sağlıksız işletilmesinin. Bastırma mekanizması devreye girmeden beden ve zihin ikiliği de (dualizm) ortaya çıkmaz. Bastırma mekanizması nedeniyle insan varlığında bedensel ve zihinsel-ruhsal iki ayrı yapı oluşur. Çünkü bu müdahale onu bedenine yabancılaştırırken bedenini ve duygularını birbirinden koparacaktır. Özne kendi içinde yarılarak kendine yabancılaşacaktır ve bu tabii ki kaçınılmaz bir sonuçtur.

137. Orgazmın genetik programının, öznenin ruhsal dünyasına hakim olmasıyla beynin ilkel dürtüleri yöneten bölgelerinin, en ilkel bölümlerinin öznenin ruhsal hayatını ele geçirmesi gibi bir patoloji asla ortaya çıkmaz. Ayrıca o bölgeler neden doğuştan hasta olsunlar ki? Bu türden psikotik tabloların ortaya çıkması bozulmuş cinselliğin ruh sağlığını bozmasından kaynaklanan bir sonuçtur. Bu noktada tabii ki bir soru sormamız gerekiyor: Cinsellik nasıl dejenere oluyor ruh sağlığı nasıl bozuluyor?

138. Kendi özüne ihanetin anlamı nedir? Şudur: Bir ömür boyu gurbette yaşanılması (kendinden uzakta), oysa böyle yaşanılmaz.

139. Yanlış ihbarlarla (yani aslı esası ve ciddi karşılığı olmayan kastrasyonlar) kurulan kod yazılımlarından oluşan psişik varlık aynı zamanda ortalama öznenin tanımıdır(?!).

140. Bastırılmış cinsel haz, agresyondan alınan hazza dönüşür ki, burada bastırılan cinsel doyum hazzı ile ona denk düzeyde açığa çıkan agresyon hazzı arasında doğru orantılı bir denklem kurulabilir.

141.. Eril kültürü baz alarak kuramlar geliştirmek çok büyük bir zaman kaybıdır. Çünkü eril kültürün kastre öznesi varoluş sadeliğini yitirince ruhsal yapısı tam bir kaos içine girer. Bu kaotik yapıyı anlatmak için milyonlarca kitap yazılsa yine de bu tabloyu tanımlamaya yetişemez. Burada insanın çok yönlü çeşitliliğinden söz edemeyiz. Bu tablo insanın uçsuz bucaksız, sonsuz görünen ruhsal yapısını anlatıyor sanılsa da aslında ortada olan ruhsal yapının kaosudur. Bu bir hastalıktır.

142.. Okuduğum bir paragrafta doyurulmamış isteklerden söz ediliyor. "Doyurulmamış istekler" ne ola ki? Cinsel bastırmalar ve kastrasyonlar çok güçlü olunca, sorunun çözümü kara delikler mesafesince bizden uzaklaşır. Kendileri kastre edilmiş olan analistler, burunlarının dibindeki çözümü göremezler. Söz konusu paragraf orgazmın genetik programının iptaline ilişkin o kadar aşikar göndermelerle doluydu ki ancak bir kör ortadaki bu gerçekleri göremezdi. Yani kastrasyon, öznenin körlüğüdür.

143. İnsanın nevrotik bir varlık olması ensest ilişkinin kendisine yasaklanmış olması nedeniyle değildir. Bu sorunun böylesine saçma bir gerekçeyle hiçbir alakası yoktur. Sorunun özü şudur: Ensest yasağının neden olduğu bastırmalar ve sansür mekanizması öznenin hem dil öncesi dirimsel köklerini hem Ödipal dönem ile birlikte filizlenmeye başlayan genital cinselliğini emosyonel işlevsellikte büyük bir tahribata uğratır. Eksiksiz cinsel tatmin hazları ve ruhsallığın dirimsel kökleri bakımından uğranılan ciddi kayıpların sebep olduğu yetersizlikler, öznede gizil agresyonları yapılandırarak onu öfke yüklü nevrotik ve anhedonik bir özneye dönüştürür. Sebep budur.

Kısacası küçük çocuğun cinsel potansiyeli ve dil öncesi algı ve dirimsel zenginlikleri, kastrasyon tehditlerinin sonucunda bastırılmıştır. Burada sadece ensest yasağının tehditkar iması çocuk için yıkıcı olmamıştır, yukarıda saydığımız yaşanabilir alanların bu tehditler üzerinden bastırılması son derece yıkıcı olmuştur.

144. Kastrasyon, ruhsal yapının, kastrasyonun gerçekleştiği bir çatışma noktasında takıldığını ima eder. Bu bakımdan yıkıcı kastrasyonların uygulandığı kültürlerde insanların zihinsel akışlarında muhakkak ki yoğun çatışmalara ya da takılmalara rastlamamız kaçınılmazdır.

145. Ergen krizleri öznenin gelişim programının bir sonucu değildir, eril kültürün ürettiği bir tablodur.

Talia Fruhauf'tan bir alıntı ve devamında benim yorumum: "Ergenlik bir kişinin farklı kimlikleri bir araya getirme zamanıdır." Benim yorumum: "Bu tablo yani farklı kimlikleri bir araya getirme saçmalığı, çocukluktan itibaren uygulanan cinsel kastrasyonların yarattığı parçalanma ve kaosa denk gelir ve sadece bunların bir yansımasıdır. Yani ergen bu dağınık tablodan sözüm ona tutarlı bir ruhsal bütünlük yapılandırmak için, adına ergen krizleri denen yüksek bir bedel ödemektedir."

146. Kastratör kültürlerde yaşlılıkla birlikte dünya varlık'a ve özne- bene yapılan libidinal yatırımlardaki azalmaların geçmiş kastrasyonlarla bir bağı elbette var. Ancak yaşlanmakla birlikte libidinal rezervlerde azalmaların, buradaki durumla ilgisi bakımından araştırılması gerekir. Ancak kastre öznenin gençlik yıllarında da sözünü ettiğimiz bu alanlara ne kadar sağlıklı ve sahici yatırımlar yaptığı çok tartışma götüren bir konudur.

147. Baskıcı kültürlerin ahlaki kaygıları ve normları üzerinden çoğu kez yaşama sevincimizi, kendimize ve dünyaya yaptığımız libidinal enerji yatırım rezervlerimizi yitirebiliriz ki çoğu kez de hep böyle olur.

148. Anne babalar nasıl kastre edilmişlerse çocuklarını da öyle kastre ederler. Bu nedenle kastrasyon kuşaklar arası sürüp giden kültürel bir aktarım süreci ya da negatif bir aktarım belasıdır.

149. Bastırma mekanizmaları öznenin karşısına "ölümlerden ölüm beğen" tehdidiyle dikilir. Çünkü özne yasakları (özellikle cinsel yasakları tabii ki), tehditleri dinlemese toplum tarafından cezalandırılacaktır, tehditlere boyun eğdiğinde ise nevrotik bir hasta olacaktır.

150. Freud kendi nevrozlarından doğan agresyonlarını insanlığın genel hali sandı ve öyle yorumladı. İnsanların hemen hemen hepsi de Freud gibi nevrozlara yakalanmış oldukları için onun ileri sürdüğü bu kuramı insanlığın normal hali olarak kabullendiler. Burada hastanın, hastalığını insanlık adına genelleştirmesi gibi bir tablo ile karşı karşıyayız.

151.. Öznenin içine tam olarak yerleştiği nevrotik denge, okuma ve araştırma eylemlerinin en büyük engelidir (nevrozları üzerinden var oluşta sınırlandırılmış özne). Çok büyük bir çoğunluk kitap okumak gibi bir alışkanlığa sahip değilse sebebi de budur. Ki bu durum bize kültürün içinde bulunduğu dramatik çıkmazı çok iyi gösterir. Ancak özne, içine yerleştiği nevrotik dengeyi sallantılı bir biçimde yaşıyorsa, işte bu insanlar kendi hayatlarında okuma araştırma gibi bir süreci başlatabilirler (bir tahmin).

152.. Bastırılmış agresyon, alınmamış intikam ruhsal yaşlanmanın sebepleri arasında gibi gözüküyor.

153. Kaderine rıza göstermek gibi yaklaşımların bir şeylere hizmet etmesi gerekiyor. Bunun sebebi çok açık: Görünüşte sakinleştirilmiş, agresyondan arındırılmış ve kaderine razı insan ancak despot ve soyguncu bir iktidara hizmet eden kullanışlı bireylere dönüşebilir. Bu yüzden dinler çoğu kez biat eden kul özneler yaratma peşindedir ki despot iktidarlar yönetimlerini sürdürebilsinler diye.

154. Bebek, işletime açılmak üzere tetiklenmeyi bekleyen bir libido potansiyeli ile dünyaya gelir. Bu bakımdan bebekte erotojen bölgeler her zaman için erotik uyarılmalara açıktır. Ya da bu bölgelerle bir temas, bebekte elbette erotik uyarılmalara yol açacaktır. Bebekteki bu verili durumu zıt ebeveyne bağlayarak buradan Ödipal kompleks kuramlarına geçmenin bir anlamı yok. Sorun verili bu potansiyel üzerinde kültürün oynadığı dehşetengiz kastrasyon rolleri ile ilgilidir. Problemi yaratan kültürün uygulamalarıdır. Yani bu demektir ki bir başka kültürde ataerkil kültürlerin yol açtığı ruhsal arızalar asla gündeme gelmeyecektir. Bebekteki erotojen bölge uyarılmaları yetişkinler tarafından tehdit edildiğinde ise kastrasyon süreçleri devreye girer.

155. Ödipal dönem kastrasyonları, libidinal füzyonun ya da dolayımsız algı kiplerinin ya da mistik algı ve emosyonların hayata doğmasının en büyük engelidir. Burada anadilin kastre ediciliğinin dolayımsız algı boyutlarımızın hayata

doğmasını engeleyen etkisi -ki böyle sınırlı bir etki var elbette- çok da önemsenecek bir boyutta değildir. Bu konuyu birinci ciltte tüm ayrıntıları ile incelemiştim.

156. İnsan kendinden budananları, kendi varlık imkanlarından gasp edilenleri, bilinçaltında mekan tutan dinmez bir arzuyla geri almak ister ve onları yeniden geri kazanma özlemi içindedir. Ama ne yazık ki kültürün bu soygunu Ödipal dönemin sonlarına doğru tamamlanmış ve bitmiş olur. Öznenin bundan sonra yapacak hiçbir şeyi kalmamıştır. İnsanın psişik tamamlanmamışlığını ve ruhsal yarım kalmışlığını hep kendisi ile ilgili bu asli projenin yarıda kalmasına bağlayabiliriz. Nesnesini bekleyen arketipin ya da arzunun kayıp nesnesinin derin bir susuzlukla aranışının nedenlerini de böylece anlamış oluruz.

157. Eksiksiz cinsel tatmin ve hazların yani orgazmın genetik programının hayata geçemeyişi zorunlu olarak insanoğlunun ruh sağlığının tehdit altında olduğunu bize gösterir. İnsan hangi başarılara ve gelişmelere imza atarsa atsın bu ruhsal alan onarılmadıkça onun gerçek bir mutluluğundan söz etmek elbette mümkün değildir. Bu onun en yaralı yanıdır. Çünkü bu durum nedeniyle insanoğlunun kendi ruhsal dünyasında nasıl bir tahribat ve yıkıma uğradığını keşfetmek bizzat insanın kendisi için bile artık mümkün değildir. Çünkü öznenin ruhsal dünyası çok temel bir eksikle damgalanmıştır ve bu damganın silinmesi, arıza onarılmadıkça ne yazık ki mümkün de değildir. Kastre öznenin bağrındaki sürekli sancı nedir? Bu sancı kendisini her anlamda bir türlü dışsallaştıramayışının (kendini gerçekleştirme anlamında) yarattığı yürek sancısıdır. Dışsallaştırmanın içte kalan miktarı bir ruh sancısı olarak, bir ruhsal hastalık olarak orada kabuk bağlamak üzere yapılanır. Bu nedenle insanoğlunun gelişimine, mutluluğuna ilişkin genel felsefi çıkarım ve tartışmalar eninde sonunda boş ve saçma laflamalardan öteye geçemez ve pratikte insana yararı dokunur hiçbir sonuç da üretemez. Çünkü kastrasyonlarla zihni dağıtılmış, ruhsal dünyası parçalanmış insanın kendini toparlamak üzere nafile düşünsel süreçlerde sayısız arayışlara girmesi ve bu süreçlerin insani düşünme eylemi olarak değerlendirilmesi zaman kaybıdır. Ne yazık ki orgazmın genetik programının öznesi olan kişiler bile kendi geçmiş nevrotik tarihlerinden gelen refleksler ve alışkanlıklar nedeniyle adeta hayalet organ sendromu gibi bir etki altında yeniden yeniden ama geçici olarak bu mutsuzluk ataklarının tuzaklarına düşeceklerdir.

158. Her övgü de her suçlanma da cinseldir. Çünkü her ikisi de öncelikli olarak Ödipal ve ensest odakların tellerini titreştirirler. Ve sonrasında daha önceki ruhsal odaklara uzanırlar oraların tellerini de titreştirirler (bu konu genişletilerek araştırılacak). Bu yüzden özellikle suçlanma ve tehdit edilme durumları Ödipal ve ensest köklerle bağlantıları nedeniyle o köklerdeki suçluluk algıları, cezalandırılma beklentileri ve onlarla bağlantıları nedeniyle son derece ağır yaşantılardır. Peki övgüler neden cinsel ima yüklenirler? Bunun cevabını da okuyucu bulsun.

159. "İnsanda ruh sağlığı nedir ne değildir, bunu tam olarak kanıtlayamayız" şeklinde ortada bir varsayım dolaşıyor. Diyelim ki bu iddiayı kanıtlayamayız ama ben en azından insanda orgazmik eksiksiz bir haz boyutunun gasp edildiğini çok rahat bir biçimde kanıtlayabilirim ve bu gasp edilen alanın insanın ruh sağlığından çok şeyleri alıp götürdüğünü de ifade edebilirim. Bu tezimi deneysel

ve ölçülebilir olarak da kanıtlayabilirim, çünkü ben bir kuram, bir varsayım ileri sürmüyorum, metafizik bir tezi hiç savunmuyorum. Tamamen kanıtlanabilir, ölçülebilir bir tespiti dile getiriyorum.

Toplumun katı ahlakçılığı, eksiksiz orgazmik haz tatmin boyutunu, Orgazmın Genetik Programını kısıtlarken kişinin geçmiş tarihiyle bağlantılı takılma noktaları ile ilgili olarak çeşitli şekillerde ruhsal rahatsızlıklara yakalanmasına sebep olur. Orgazmik haz kısıtlanması, açığa çıkarttığı ruhsal rahatsızlıkları güçlendirirken bu ruhsal rahatsızlıklar da bir geri dönüş üzerinden orgazmik tatmin boyutunu sürekli baskı altında tutar. İşte böylece içinden çıkılmaz bir kısır döngü meydana gelmiş olur. Özetle kısıtlı orgazmın altında muhakkak örtülü biçimde bir ruhsal rahatsızlık aramamız gerekmektedir.

160. Topluma uyum programı insanı toplumla özdeşleşmeye götürür. Ama her zaman onu mutlak uyuma da zorlayamaz. Öznenin belli serbestliği ve imkanları vardır. Yani özne her zaman üstü çizili özne değildir. Aksi halde toplumda devrimleri ve yeni atılımları, toplumu değiştiren ve dönüştüren yenilikleri, yaratıcılıkları açıklayamayız.

161. Agah Aydın diyor ki: Bastırılan beden bunun intikamını alırmış. Şimdi aynı kişiye soralım: Bastırılan cinsellik de bastırılan orgazmik kapasite de geri dönüp nevrotik kılıklar ya da psikotik tablolar halinde kişiden bunun intikamını almayacak mı? Sanırım A…h A..n bu soruya "Evet!" diyecektir.

162. Dile gelemeyen cinsellik bağırsakları bozar. Aslında pek çok şeyi bozar.

163. Bir toplumun var olması kurallara dayalı bir yapıyı zorunlu kılar. Kurallar olmadan toplumsal organizasyondan söz edemeyiz. Ama hemen aklımıza şiddetli ölümcül yasakları getirmeyelim. İşin bu yanı acımasız kastrasyonlarla özneleri sakatlayan ataerkil kültürlerle ilgilidir. Çünkü bu kültürler kişilerin yaratıcılığa açık potansiyelini özellikle şiddetli cinsel yasaklarla her zaman bastırır. Küçük çocukların, ergenlerin aileleriyle inatlaşmaları onların kendilerine ait yeni bir alan yaratma arzusunun şiddetli yasaklar üzerinden göz ardı edilmesi yüzündendir. Bütün bunları dikkate aldığımızda, her insanın, toplumun makul ölçülerdeki normlarına uyum gösterme yetisi ile dünyaya geldiğini görürüz. Sorun öznenin katlanılamayacak kadar şiddetli yasaklarla tahakküm altına alınması ile bağlantılıdır. Çünkü onun dürtüleri bu durumda yaşama hakkı tanınmadan sınırlanmaktadır. Özetle insanın nevrotik bir varlık olarak ortaya çıkması verili bir durum değildir, kültürün hastalığı ile ilgili zorunlu bir sonuçtur. Demek ki insanın imkanlarını, potansiyellerini dikkate alan bir kültürde, diyelim ki ana erkil bir kültürde bu hastalık tabloları ortaya çıkmayacaktır. Böyle bir toplum düzeni de kuralları dayatır elbette ama böyle sağlıklı bir toplumda, bildiğimiz anlamdaki aşırı baskılayıcı kastrasyonlarla ilgisi yoktur bu dayatmaların.

164. İnsan kültürün öznesi olduğunda bu kültürel yapı onun varoluş hakikati olacaktır. Bunun başka türlü olması mümkün değil. Çünkü insan kültürel bir varlık olarak bu süreçlerden geçmek zorundadır. Bu durum onu kendi özüne yabancılaştırır diye bir tez ileri sürmenin anlamı da yok. Çünkü bundan önce insanın bir özü yoktur eğer kültüre göre orantılarsak. Kültürün öznesi eğer kastrasyonlarla hem algı kiplerinde hem cinsel potansiyellerinde zaafa uğratılırsa

öznenin kendine yabancılaşması bu durumda gerçekleşir. Özne kendi hakikatini, sağlıklı ve aşırı kastre etmeyen bir kültürde kazanır. Kendine yabancılaşma denen durum ağır kastrasyonlarla seyreden kültürel uzlaşımlarda gerçekleşir. İnsan elbette bir kültürün öznesi olacaktır. Bunun zorunluluğu kuşku götürmez. Sorun onun dürtü ve itilimlerinin baskılanarak güdükleştirilmesiyle ilgilidir. Burada uygulanan kastrasyonların acımasızlığı söz konusudur.

165. Eril kastrasyon kültürünün kastre öznelerinin ruhsal yapısı, kastratör bir kültürün özneleri için ortalama değerleri ifade eder, evrensel ölçüleri değil.

166. Günümüz psikanalizinde, insanın maruz kaldığı kastre ruhsal yapı onun kastre edilen cinselliğine değil de sözüm ona kaçınılmaz zorunlu bir iki duruma bağlanmaktadır: Bunların birincisi, bebeğin ayrı kaldığı memeyi ömür boyu özlemle arayacağı tezidir. İkincisi ise kişinin ana dile girdikçe dolayımsız algı temelinde kastrasyona uğrayarak yarıldığı ve bütünlüğünü kaybettiği tezidir. Böylece kastre edilen cinsellik realitesinin üstü çizilmiş olur. Burada kimler hangi hile ve kumpas peşindedir çok ciddi düşünmek gerekir. Çünkü buradaki hilede piyasa ekonomisine hizmet eden bir ihanet söz konusudur. Çünkü kastre edilen cinsellik düzeltildiğinde piyasa ekonomisi ruhu aç müşterisini kaybedecektir. Bu da onun çöküşü demektir. Oysa öbür iki kastrasyon kaçınılmaz durumlar olarak kabul edildiğinde özne cinsellikte kastre pozisyonda muhafaza edilmiş ve piyasa ekonomisinin ihtiyaç duyduğu ruhu aç özne de böylece garantilenmiş olur. Bu özne elbette piyasa ekonomisinin aradığı müşteri profilidir. Şunu iyi bilmek gerekir ki kastre edilen cinsellik aşıldığında sözü edilen diğer iki pozisyon hiçbir biçimde özneyi kastrasyona uğratmayacaktır ve bu tezler büyük bir yalandır.

167. Kastrasyon, başlangıç olarak Hristiyan ve Yahudi ahlakının bir dayatmasıdır (bu bir tahmindir sadece, üzerinde düşünülmeli).

168. Dil öncesi emosyonelliğinin kastrasyona uğraması Lacan tarafından insan oğlunun derin özlem duyguları ve özlem acıları ile yüklü bir varlık olmasının temel sebebi olarak gösterilir. Aslıda çok sınırlı bir düzeyde doğru olan bu tezi çok da ciddiye almayarak devam edersem: Bu durum öznenin kültüre girişle ama elbette eril bir kültüre girişle ödediği ilk bedeldir (bence sınırlı bir düzeyde). Dil öncesinde maruz kalınan bu kısmi kastrasyon öznenin ilk kastrasyonudur ve başlangıçtır. İkinci ve en büyük darbe Ödipal katrasyon ve onunla eş zamanlı olarak ensest yasasından gelecektir. Bu iki kastrasyonun birleşik ve güçleri artmış etkileri özneyi, ergenliğe girdiği zaman tamamen yere serecektir.

169. Cinsel kastrasyonlar bu kadar ağır işletilmeseydi, bir kültürün öznesi olmak kişiyi vital olanaklarından bu kadar boşaltamazdı.

170. İnsanın kültürel bir varlık oluşu onun biyolojik varlığının üzerine eklemlenmiştir. Çok ağır travmalarda bu kültürel özne yapısı çözülerek insan biyolojik varlık yapısına kadar gerileyebilir. Ancak bu durumda öznenin gerilediği yapının vital seviyesi çok yüksek bir yapı olduğunu hiç düşünmeyelim. Bu yapı artık çökmüş bir yapıdır. Hatta çok şiddetli travmalar söz konusu olduğunda orgazmın genetik programının öznesi olmak bile kişiyi biyolojik varlığa doğru gerileyerek dağılma tehlikesinden belki de koruyamayabilir (bir tahmin sadece). Özne-ben varlığının içinin tamamen boşaldığı ağır şizofreni vakalarını düşünebiliriz.

171. Kastratör kültürlerde insanların zihni günah ve suçluluk duyguları ile yüklüdür. Kişi kendisini dünyaya suçlu olarak gelmiş gibi hisseder. Aslında kültürün hastalığı öznede tekrarlanmaktadır.

172. Tehditlerin olduğu yerde insanın ruh sağlığı tehlikeye girer. Bu insan OGP öznesi olsa bile, dehşetengiz düzeyde olmasa da bu tehlike yine belli bir oranda onun için de söz konusudur.

173. Umulan tatmin hazzı (OGP) ile bulunan kısıtlı tatmin (bastırılmış orgazm: NNO=Normal nevrotik orgazmı) arasındaki makas açıklığı bundan sonraki her ihtiyaç nesnesi üzerinden tatmin çabalarında kendisindeki eksikliğin gölgesini ya da bu eksiklikten üreyen derin çatışmaları bu ilişkilerin üzerine düşürür. Yönelimleri ne olursa olsun çiftlerin sürekli çatışmalarının altında bu süreğen tatmin eksikliği, bilinçaltındaki kışkırtıcı etkendir.

174. Yasağın arzuyu güçlendirdiği tezi sadece bir safsatadır. Yasak, yasaklanmış tatminin üzerine bir hırsızlık heyecanı olarak eklemlenir, artmış bir reel haz olarak değil. Bu eklenti erotik olanın hanesine yazılamaz. Yemeğin tadından ayrı olan eklenti baharat gibidir. Yasağın eşlikçiliği üzerinden yaşanan arzu tatmini, kendi asli orijinal haz tatminindeki gür potansiyele hiçbir zaman denk gelmez. Bu çok büyük bir aldatmacadır.

175. İnsanın biyolojik ve ruhsal doğasının imkanlarını gasp etmemesi koşuluyla bir kültürün iyice tespit edilmiş ılımlı yasa ve uygulamaları insanlaştırıcı kastrasyondur. İnsanlaştırıcı kastrasyon Fransua Dolto'dan alıntıdır.

176. Beden ve onun imkan ve talepleri, insan varlığının verili doğasıdır. Bu imkan ve talepler bebeğin sevgi dolu bir aile ortamında yetiştirilmesi durumunda kendi tam potansiyeline erişerek hayata doğar. Bu potansiyeller, sevgiden yoksun ilişkiler ortamında hayata doğamayacakları için bu durum kaçınılmaz olarak ruhsal hastalıklara yol açacaktır. Zaten doğanın isterlerine uyum sağlanamadığında hastalık durumları kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Yoksa kişi neden hastalansın ki. Demek ki ruhsal sağlığın verili bir kod yazılımı var ki ona ters düşüldüğünde kişiler ruhsal yönden hasta oluyorlar. Özetle kendisine ihanet edildiğinde beden ve ruhsal aygıt bunun intikamını kötü biçimde alır. Bedenin ve ruhsal aygıtın bu imkan ve potansiyelleriyle bağları nasıl kesilir? Bunun yanıtını en geniş anlamda acımasız kastrasyon süreçlerinde aramamız gerekiyor.

177. Hezeyanlı köken ya da soyağacı fikrinin arkasında kesinlikle şiddetle reddedilen bir ebeveyn figürü bulunmaktadır. Örneğin Schereber'de bu figür bizzat ciddi kastratör olan kendi babasıdır.

Schereber Almanya'da eyalet baş savcılığına atandığı gün şizofrenisi patlak verir ve bu göreve hiç başlayamadan bir akıl hastanesine kaldırılır ve orada on sene kalır. Bütün bu olup bitenleri onun "Akıl Hastalığımın Tarihçesi" adlı kitabından izleyebilirsiniz. Ayrıca Freud kendisini tanımamış olsa da bu kitaptan hareketle "Schereber Vakası" adlı bir kitap da yayınlamıştır. Bu kitabı da okuyucuya öneririm. Savcı Schereber kendi kitabında bir hezeyan geliştirir ve kendisinin bir kadına dönüştüğünü, tanrıdan hamile kaldığını söyler ve hezeyanlı köken ve soy fikrine tipik bir örnek verir. Yani o artık kendi babasının değil

tanrının soyunu devam ettirecektir. Bu mantıkta onun kendi babasıyla yaşadığı derin çatışma artık iyice belirgindir.

Yabancılaşmış dünya algısının arkasında ise sosyal ortamla derin bir uyumsuzluğun yansıması görülür. Bütün bu sonuçların arkasında da örseleyici kastrasyon yaşantılarının ve tetikleyici figürlerin ilk unsurlar olduklarını düşünebiliriz. Schereber'in yabancılaştığı bir dünya içinde var olduğu algısının arkasında yine onun kendi kastratör babasını görmekteyiz. Baba Schereber'in Nazi Almanya'sında faşist gençliğin eğitiminde yararlanılan bir rol model olduğunu ve faşist gençliğin eğitimi için kitaplar yazdığını belirtip konuyu kapatalım. Ama kapatmadan önce büyük oğulun da intihar ettiğini ek bir bilgi olarak ilave edelim.

178. İşin içinde anadil de kısmen bir kastratör olarak dahil olmak üzere kastrasyonlar, kişide dolayımsız algı ve dolayımsız vital potansiyeli kastre eder. Çünkü zihnin arı duru berraklığını bulandırırlar da ondan. Böylece insani varoluşun bütün şiirsel renk ve imkanları ortadan kalkmış olur. Ancak burada şöyle bir teselli bulunur: Elden giden, kaçıp giden, kaybolan ya da çalınanlar, sanatsal üretimlerde parça parça ve kısmen geri döner. İnsanın ilk özgün varoluş kipiyle kastre varoluşu arasındaki bu makas açıklığı insanın eksiltilmiş varoluşunu yapılandırır. Buradaki kayba başat bir kayıp olarak orgazmın genetik programının insan varoluşundan dışlanmasını da çok önemseyerek kaydediyoruz. İnsanın biyolojik donanım eksikliği (ontolojik çaresizlik) ise onun doğuştan getirdiği bir eksikliğidir ve bu durum insanda hiçbir eksiklik algısı yaratmaz. Burada yine de çok önemli bir kaybı yani toplumun ortalama moduna ve genel söylemine adapte olma uğruna öznenin kendi ruhsal imkanlarında uğradığı kayıpları da dile getirmemiz gerekiyor.

179. Gölge: Orijininde varlıktan gasp edilen tüm vital olanakların kendisinde toplandığı varsayılan tasarımsal varlık…Ancak bu tasarımsal varlık çoğu kez karanlık gölgelerin altında gizlenmiş ürkütücü imalarla da yüklüdür, kastrasyonların ima ettiği korku, kaygı ve tehditlere bağlı olarak (bana göre).

180. Kastre öznenin bilinç alanı, orijininde varlıktan ve onun gizeminden dışarıya sürülmüştür. Ne yazık ki kastre öznenin kayıpları çok büyüktür.

181. Kastratör bir kültürde insani gerçeklerle cesurca yüzleşmenin yerini dini inançların kabulü alır. Uzak Doğu'da ruhen temiz kalmak için cinsel ilişkilerden kaçınmayı öğütleyen inançları örnek verebiliriz. Böylece dini dogmalar ve günah fikri, insan cinselliğinin sağlıklı ve gürbüz organizasyonunu gasp eder.

182. Telefonlarda, kullanılmış önceki pencerelerin pilin şarj ömrünü tüketmesi gibi bilinçaltında kayıtlı endişe ve kaygılar da insanın ruhsal enerjisini emip tüketir. Bu kayıtlı sayfalar temizlenmeden ruhsal özgürleşme mümkün değildir.

183. Ölüm tehlikesi karşısında yaşanan stres ve anksiyetenin, kastrasyon kaygılarıyla bir bağı yoktur. Fakat öznede yoğun kastrasyonlar söz konusu olduğunda, ölüm tehlikesi kastrasyon kaygılarını tetikleyip onlara bağlanarak dehşet algısını güçlendirir. Ancak kastrasyon kaygılarını geride bırakmış bir kişide bu anksiyete ve stres çok daha kolay yatışır. Tıpkı hayvanlarda olduğu gibi.

184. Kastrasyon kaygıları anda var olmayı engelleyen ve her an bir tehlikeyle karşı karşıyaymışız gibi bizi strese sokan temel bir odaktır. Normal tehlike durumları bile bu odağın kışkırtıcı etkisiyle bir felaket gibi algılanarak kişinin gündelik hayatını berbat eder.

185. Yaşlandığımız için hayattan bezmiyoruz. Çok yönlü kastrasyonların yarattığı tükenmişlik sendromu yaşlandıkça daha da arttığı için bu bezginliklere kapılıyoruz.

186. Yetişkinin kastrasyonlara bağlı kaygıları aktarım yoluyla küçük çocukta tekrarlandığında tıpkı bir virüs programının bir bilgisayarın bütün işletim sistemlerini bozması gibi çocuğun ruhsallığındaki tüm dengeleri sarsar.

187. Kastrasyonlar penis üzerinde hazzı ve tatmini algılama kapasitesini baskılar. Bu baskıların bilinçaltı süreçler olarak işlediklerini hep akılda tutuyoruz.

188. Kastratör ataerkil kültürde bastırılan orgazmın genetik programı (OGP), çeşitli cinsel patolojiler kılığında geri dönecektir. Burada şu noktayı önemle belirtmek gerekir: Böyle kültürün eril öznelerinde bu geri dönüş bazen heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutu olarak bilinçaltı pasif eşcinsel talepler şeklinde de gerçekleşebilecektir. Kastratör eril kültür, kendi cinsel projeleri görünüşte ne olursa olsun bu sonuçtan maalesef kaçamaz. Burada bastırılan cinselliğin kaçınılmaz sonuçlarından biriyle karşı karşıya kalmış oluruz.

189. Kastrasyon kaygıları, ilkel kaçma-öldürülme korkularının etkisiyle azgınlaşır ve bu azgınlaşmış halleri ile kayda alınır. Bundan dolayı tüm kastrasyon kaygıları ilkel kaçma korkuları ile ilişkili olan öldürülme korkularından beslenir ve yıldırıcıdırlar.

190. İnsanın yaşadığı hayatta tatmin edilmemiş talepleri kalmışsa bu hayat yaşanması gerektiği gibi yaşanmamıştır yani yanlış yaşanmıştır.

191. Cinsel arzu ve duygularımızı bunların muhatabı olan birine tam olarak açtığımızda ilgisizlikle karşılaşmak, akabinde bizim orgazm boyutumuzu da o kişiyle yaşanacak haz doluluğu bakımından anında kesintiye uğratır. Şunu belirtmek istiyorum: Paralı seks, en tatminli haz ve doyum ekseninde her zaman yarı yolda kalacaktır.

192. Libidinal füzyonun daha önce hep açıkladığım yoğun füzyon hazları, sonradan genital alanların orgazmik haz yoğunluklarına aktarılır. Orgazmın genetik programının sırrı işte bu gizemli aktarımlardadır. İyi de Ödipal'den çıkarken bu hazların akıbeti ne olur? Hepsi kastrasyonlarla çarçur edilir, geriye orijininde varlık değil nevrotik öznenin kendisi kalır.

193. Bir semptom olarak yineleme zorlanımı ve onun kendine özgü dışavurumu, bastırılan ruhsal içerik ve arzuların sansür mekanizmasını zorladığı her durumda ortaya çıkar. Sansürün zayıfladığı her durumda bastırılan ruhsal içerik öznede dehşete yol açtığı zaman ensest arzu el yıkama ritüeline dönüşebilir. Bu ritüel ensest arzuyu bastırıcı bir güç olarak yineleme zorlanımı şeklinde sahnede belirir. O zaman şunu söylüyoruz: Yineleme zorlanımı sansürün bir semptomudur.

194. Heteroseksüellik de yasak, homoseksüellik de yasak. O zaman serbest olan ne? Tabii ki aseksüellik. Kültürün kastrasyonlarından sonra kastre insanların mantığı bilinçaltı düzlemde böylesine abes bir biçimde çalışır ve böyle bir yaşamı hayat tarzı haline getirir (Sanırım kastrasyon kültürlerinde birçok kişideki bilinçaltı gizli proje, yaygın yılgınlıklarından dolayı sanki buymuş gibi.).

195. Panik atak krizlerinde kastrasyon anksiyetesinin dehşeti görünür hale gelir.

196. Cinsel dürtünün OGP seviyesinde tatmininden kaçmayı zorunlu kılan kastrasyon tehditleri, nevrotik fobilerin, panikatakların vb. sebebidir. Çünkü orgazmın genetik programındaki kısıtlanma, ürkütücü kastrasyon korkularıyla yapılanmıştır da ondan.

197. Kastrasyonların bilinçaltındaki sürekli varlığı, insan ruhsallığındaki süreğen, sinsi ve yıkıcı stresin kaynağıdır.

198. Kastre öznenin id'i, örselenmiş ve hasta bir id'dir. Bu nedenle id ile ilgili Freudyen tez asla geçerli değildir. Freud id'e verili bir yapı olarak saldırgan ve nevrotik nitelikler yüklemişti. Oysa id'in baskıya maruz kalması bilinçaltı bir öfke tepkisi olarak onu saldırgan bir hale getirir.

199. Özne, cinselliğinin tüm tezahürlerine ensest yasağı blokaj koyduğu için hastalanmıştır. Yani yasak sadece karşıt ebeveyn ile sınırlı kalmamıştır, bütün karşı cins bireylerini içine alacak şekilde genişleyerek öznenin cinselliğinin tezahürlerini tüm alanlarda kastre etmiştir. Öznenin hastalanması, nevrozlara yakalanması bu en geniş çaplı cinsel kastrasyonlar nedeniyledir.

200. Kastratör kültürde penisin ereksiyonu babaya kafa tutmaktır. Erkeklerde birçok sorun bu metaforik ilişkilerde de düğümlenir. Biyolojik donanım ve hormonların basıncı penisi erekte ederken baba metaforu penisin haz boyutunu kastre eder. Bu ikisinin çatışmasında, uzlaşı olarak nevrotik öznenin hazda kısıtlı orgazmını sahnede görürüz. Ama başka bir sonuç da eril öznenin gereksiz boyun eğici kimlik organizasyonudur.

201. Direnç, yasak kod yazılımlarından başka nedir ki? Bunlar da sonunda gelir kültürün ya da ailenin yasaklarına bağlanır. Yani terapilerde danışanın aşamadığı dirençler, yasak kod yazılımlarının kırılamayan gücü demektir.

202. Kastrasyon dehşeti, insanın hayatını korumaya yönelik normal bir tepki olan misilleme beklentisini ciddi paranoid bir tabloya dönüştürebilir.

203. Kastrasyon kaygıları bir kültürün hurafe ve batıl inançlarını da belli oranlarda yapılandırır. Örneğin kötü ruhlar, kastratör bir babanın, görüntüsü çarpıtılmış tehditkar varlığına denk gelir ya da bilinçaltı ensest suçluluğun cezalandırıcı figürleri olarak da okunabilir.

204. Köy düğünlerinde erkeklerin tabanca ile havaya peşpeşe ateş açmaları, yitirilmiş OGP hazzı ile bire bir özdeş ve eşittir. Ancak tabancadan patlayan, eril öznenin penisinden o şiddette patlayamaz.

205. Tatminsiz erkek her an cinsel uyarılmışlık halindedir. Sürekli, olası cinsel nesneler peşinde koşar. Bu durumu erkeğin cinsel aktivite üstünlüğüne bağlamak son derece yanlış bir yorum olur. Buradaki durum eksiksiz orgazm hazzındaki yetersizliğin bir dışavurumudur sadece. Orgazmın genetik programı üzerinden tatmine erişildiğinde erkeğin ruhsal dünyası da sükunete erişir.

206. Kastratör ataerkil kültürün eksiltilmiş öznesi, yani orijininde varlığından eksiltilmiş öznesi, omnipotans bir özne olamamanın isyanını açık ya da örtük yaşayacaktır (görünür semptomlar olarak ya da sembolik tezahürler olarak). Ruhsal hastalıkların varlığı başka türden bir açıklamayı zaten imkansız kılıyor.

207. Cinsel yönelimlerinin ne olduğu hiç fark etmeden genelde bütün cinsellikler kötü, yani tatmin hazzında veya sonul hazda son derece eksik yaşanmaktadır. Bu nedenle cinsel tercih gruplarının hiçbiri diğerinden daha üstün ya da tercih edilir değildir.

208. Çiftlerin cinsel ilişkileri, geçmişlerinin bir yığın arıza ve problemleriyle yüklüdür. Sanki partner, sevgilinin arızalı geçmişinden sorumlu gibi bütün öfke ona yönlendirilir. Yatak öncesinde birbirleri ile en ideal biçimde geçinen çiftler ilk cinsel ilişkilerini takip eden süreçte muhakkak ki çatışacaklardır. Neden? Çözümü okuyucuya bırakıyorum. Devam edersek, bu süreçlerin bilinçaltı işlediğini söylemeye gerek yok.

209. Kastrasyon, biyolojik insanın kültür içinde şekillenmesidir. Bu şekillenmeyi mümkün kılan toplam öğrenme süreçleridir. Ama kastrasyon kültürlerinde bu uygulama, çoğu kez bir budama operasyonu olup çıkar.

210. Orgazmın genetik programının imkanları kastre edildiğinde açığa çıkabilecek tüm sapkın eğilimler kişi tarafından sözüm ona bastırılabilmişse bu insana normal insan diyoruz. Şimdi ne demiş olduk? Eğer bu ikincil bastırmaları kaldırırsak sözü edilen bu örtülü eğilimler kesinlikle açığa çıkacaktır. Sevgili ağır nevrotik özne, bir yere kaçamadın, daha doğrusu kaçacak yerin de yok!

211. Memeden kesilmek kastrasyon değildir. Gerçek kastrasyon orgazmın genetik programının geri dönüşsüz olarak çok büyük oranda iptalidir. Hangi alanda olursa olsun kastrasyon akıbetleri (potansiyellerin iptal akıbeti) o alanlardaki kastrasyonu bize tanımlar.

212. Kastratör ataerkil bir kültürün özneye bıraktığı ruhsal miras, en derin suçluluk duyguları, en yoğun korkular ve kaygılardır. Bunlar ataerkil kültürün öznelerinde nevrozları sürekli olarak besleyip duracaktır.

213. Kıskançlık, yarışmacılık ve haset, kastre cinselliklerden de beslenir. Bu açıdan da yarışmacı tüketim ekonomilerine bakmak gerekir.

214. Farkında olunsun ya da olunmasın kişinin en büyük kaybı ve onun ardından yaşadığı yas, cinsel hazların kastrasyonu ile ilgili olanlardır. Orgazmın

genetik programında uğranılan büyük kayıplar nedeniyle bilinçaltında yaşanan onarılmaz yası kastediyorum.

215. Utandırılan ya da yasaklanan her şey zihnin atsineğidir. Ya da akıldan bir türlü çıkartılamayan mor tilkidir. Yasaklar zihne böylesine güçlü bir şekilde yerleşebildikleri içindir ki kastre edecek güçleri o yüzden çok fazladır. Bu nedenle yasaklar ruhsal dünyaya kastrasyon olarak yerleşirler. Sorun yasağı dikte eden güç karşısında duyulan korkudan kaynaklanır. Korkmayan insan kastre edilemez. Özetle "insanı korkular yönetir. Peki kahraman kim? Korkularını aşabilen kimse!" Bu söz de Henry Miller'a ait.

216. Anaç kültürlerde ilk sahne diye bir saçmalık yok. Hal böyle olunca bununla ilişkili kompleks yüklenmeleri de yok. Onun için hep sorun kültüre bağlı diyorum. Aslında ilk sahnede olan şudur: Bilinçaltı transferlerle ebeveynlerin nevrotik ruhsallıkları çocuğa aktarılıyor. Sağlıklı cinselliği olan anne babaların çocuklarına böyle kötü bir miras bırakmaları söz konusu değildir.

Kastratör kültür değişim ve dönüşüme uğrarsa bu saçma sapan yapılar da yıkılır gider. Yani Ödipal kültür verili bir yapıyı değil kendine özgü hasta bir ruhsal inşayı ifade eder. Freudun hatası, kastratör kültüre özgü olanı evrensel sanmasındadır.

İlk sahne: Küçük çocukların, anne babalarının cinsel ilişkilerine tanık olmalarından dolayı yaşadıkları travma süreçleri olarak tanımlanır. Çoğunun fantezi saçmalıkları olduğunu Freud sonradan fark etmiştir.

217. Ödipal kompleksin yapılanması için ille de babadan uyarı gelmesi gerekmiyor. Ödipal yasakların toplum söyleminde dolaşıma girmiş olması özneyi kastre etmek için zaten yeterlidir.

218. Kastrasyon tehditleri doğrudan doğruya bilinçaltı alanları hedef alır ve etkiler, devamında bilinçaltında, öldürülme dehşetleri eşliğinde kayda alınır. Anne babaların kendi kastrasyonlarını ve bu konudaki kendi kaygı ve korkularını sözlerde, bakışlarda ima etmeleri küçük çocuğun bilinçaltını etkiler ve onu şiddetle travmatize eder (çünkü korku ve dehşet, anında limbik sisteme iner ve orada kökleşir, kastrasyon böyle işler). Kastrasyon tehditleri bilinçaltının en derin katmanlarını etkilediği içindir ki psikanalitik ya da psikoterapötik müdahaleler çoğu kez yüz güldürücü sonuçlar vermez. Çünkü bilinçaltının derin katmanları kendi sırlarını algı-bilince iletmez. Bu bölge bastırmanın ve sansürün merkezi gibi görünüyor. Ya da bu beyin bölgesi kastrasyon tehditlerini, öldürülme tehditleri gibi algılayarak özneyi kastrasyonun çizdiği sınırlar içinde tutmaya çalışır. Onun görevi öznenin hayatını korumaktır. Bu durumda tedavinin özü nedir? Beyin bir tehlike olmadığına ikna edilebilirse o zaman tedavi olasılığından söz edebiliriz. Peki özne nasıl iyileşecek? Özünde dinginliği yaşayan bir OGP analisti sayesinde. Çünkü danışan, onun sakin ruhsallığını aktarımlar yoluyla devralacaktır.

219. Toplumsal düzen tabularla kurulur. Toplumsal bir varlık olarak insan yasak olanın önünde korkuya kapılma şeklinde bir psişik programla yüklenir ve yasak olanın dışına çıkma durumunda utanç duygularına ve ceza görme dehşetlerine maruz bırakılır. Normların dışına çıktığında korku ve utanç duyguları insanın karşısına dikilir. Normları muhafazanın bekçileri olan korku ve utanç duygusu insanın karşısına korkutucu hayaletler, zombiler, hortlaklar şeklindeki imagolara dönüşerek de dikilebilir. Bu noktada kabusların da psikodinamiğini

kavramış oluruz. Devam edersek: O zaman "savaş ya da kaç" tercihlerinden "kaç" tercihi yürürlüğe konur. Sözü edilen süreçler bilinçaltı olarak çalışır ve insan üzerindeki dikte gücü çok yüksektir. Bu yüzden insan kastre edilebiliyor ve toplumsal olanın sınırları içinde tutulabiliyor. Ama yasak olanın ölçüsü kaçtığında insan ruh hastası oluyor.

220. Küçük çocuklar anne ve babalarının kaygı, anksiyete ve panik düzeyleri üzerinden kastre edilirler.

221. Cinsel alanlarımızı özel alanlar olarak başkalarına karşı koruma altına alırız. Ama iş burada bitmez, kastrasyonlar nedeniyle biz onları kendimize karşı da koruma altına alırız. Böylece insanın kendi bedeni ile arasında bir yarılma ve yabancılaşma süreci başlamış olur.

222. Kastre özne kastratör kültürün ajanıdır. Hiçbirine bulaşmaya gelmez, hele aydınlanabileceklerini sanmak hemen hemen boş bir hayaldir.

223. Anneye ait olan vajina erkek çocuk için bir yasak ve bir dehşet alanıdır. Birçok erkeğin iktidarsızlık sorunlarının altında ve vajinadan tiksinip ürkme tepkilerinin gerisinde hep bu kaygılar vardır. Çünkü burada erkek çocuk bilinçaltında şu denklemi kurmuştur: annenin vajinası = bütün kadınların vajinası. Öyleyse anne ikamesi olan bütün kadınların vajinası da yasaklanmış bir alandır. Ama babanın penisi üzerinden erkek çocuğa böyle bir tehdit iması gelmez.

224. Egzersiz yoluyla kazanılmış refleksler üzerinden sağlanan gevşemeleri kastetmiyorum. Bilinçaltı alanda kastrasyonların yarattığı çatışma odaklarını sönümlendirerek erişilen rahatlamayı kastediyorum. Birinci yol döllenmemiş bir yumurta gibidir ruhsal şifa kapasitesine bu yüzden sahip değildir

225. Temas, cinselliğin özünde ve temelindedir. Çünkü üreme programı çiftleşmeyi ve bu da teması zorunlu olarak gündeme getirir. Kaldı ki bebeğin meme emme refleksi ve bundan duyduğu haz da üreme programına dahildir. Oral dönem hazlarını unutamadığımız için değil üreme programının sonucu olarak bu hazları ararız. Oral dönemi aramamız belki de bu hazların en kastre edilmemiş hallerine duyduğumuz özlem nedeniyledir. Aslında bu hazların üzerine kültür tarafından uygulanan kastrasyonlar nedeniyle orgazmın genetik programı hayata geçemediği içindir ki bu sefer hastalıklı özlem duygularıyla geçmişin, kastrasyona uğramadan önceki bu hazlarını yani o dönemin kastre edilmemiş cinsel ve oral hazlarını ararız. Ama bunlar kastrasyona uğramış bu halleriyle yetişkin öznede olması gereken olgunlaşmış cinsel hazlar ve orgazm programı değildir.

226. Tehditkar kaplan, kastratör kültürün kastratör güçlerinin tehditkar ve acımasız kötü niyetini simgeliyor. Küçük çocuk, kastrasyonu, bu vahşi hayvanın saldırısı düzeyinde tehditkar bir tehlike olarak algılar. Kastrasyonun yıldırıcı gücü buradan gelir. Küçük çocukların korkutulduğu umacılar, öcüler hep bu tehditkar kastrasyon odağına bağlıdır.

227. Kastrasyon (çok ciddi ve toplam kastrasyonlar olarak homofobi, ensest suçluluğu duygusu, kötü nesne ilişkilerinde değersizlik algıları, Ödipal dönem kastrasyonları, libidinal füzyonun kastrasyonları) haz tatmininde eksiksiz cinselliğin kanseridir.

228. Kastrasyon, libidonun yatırım kapasitesinin birçok alanlarda sınırlandırılmasıdır.

229. İnsanın ruhsal dünyası her anlamdaki örtünme ve kapanmayı kaldırmaz ve buna zorlanırsa hastalanır.

230. Dürtüyü frenleyen mekanizmanın aşırı kullanımı, emosyonel canlılığın köklerini kurutur. Buna öznenin vereceği yanıt ya nevrozdur ya da çok ileri durumlarda psikozdur.

231. Kastrasyonlar, tüm kaçıngan kişiliklerin ve onları yapılandıran kaygıların temelidir.

232. Utandırılmışlık ve suçlanmışlık ne kadar yoğun yaşanmışsa kastrasyondan etkilenme miktarı da o oranda artar.

233. Orgazmın genetik programındaki kısıtlılık, güncel sevgiliyle cinsel ilişkide orgazma erişebilmek için eşlikçi cinsel fantezileri (yani güncel sevgilinin dışındaki arzu nesnelerini tasarımlayan fantezileri) zorunlu kılabilir. Bu ne demektir: Normal nevrotik düzlemde sevgililerin cinsel ilişkileri ve orgazm tatminleri birbirlerine ihanet ettikleri gizli fanteziler eşliğinde sürüp gider. Ama bu gerçeği kimseyi suçlamak için söylemiyoruz. Burada orgazm hazzının kastrasyonuna bağlı olarak, kültürün öznelerde kendini tekrarlayan bir hastalığı söz konusudur.

234. Ödipal dönem kastrasyonları, dil öncesinin yani libidinal füzyonun ruhsal süreçlerinin de açığa çıkıp deneyimlenmesini engelleyerek çift eksende kastrasyonları gerçekleştirmiş olur Söylemeye gerek yok, öbür eksen kastre edilen orgazmın genetik programının potansiyelidir.

235. Orgazmın genetik programının görünürlük sahnesine çıkması sıfır düzeylerine inmişse bunun olası sonuçlarından biri ama sadece biri psikozdur (tartışılabilir).

236. Kastrasyonun bir diğer adı da "korkuyla koşullanmadır."

237. Doğanıza, en genel anlamda üreme programı ve onun türevlerine direnmeyin, doğal ahlakınız bozulur. Çünkü insan kendi doğal ahlak programı ile dünyaya gelmiştir. Bağnazlık bu programı bozarak insanı en kısa zamanda ahlaksız bir yaratığa dönüştürür.

238. Her ruhsal patolojinin, orgazmın genetik programı üzerinde muhakkak ki kısıtlayıcı bir yansıma etkisi vardır. Kısıtlanmış orgazmın genetik programı ise kendi geri dönüşünde bu sefer o ruhsal patolojiyi kışkırtarak daha da kemikleştirici bir etki yaratır.

239. Normal nevrotik eril özne toplumsal eril kimliğe bütünüyle kendini adapte etmiş ve görünüşü kurtarmış olabilir. Bu özne eğer orgazmın genetik programı (OGP) düzlemine geçerse o zaman gerçek anlamda haz kapasitesinde özgürleşmiş olacaktır. Ve tabii kendi cinsel organının gerçek sahibi olma anlamında erkek olmayı da deneyimleyecektir. Yani toplumsal eril özne kimliğinin

içine o zaman tam yerleşmiş olacaktır. Bu kimliğin abartılı eril roller biçiminde yapılanmaması şartıyla….

240. Tacizci, cinsel bir acizdir.

241. Cinsel tatmin üzerinde uygulanan ağır kastrasyonlar, bilinçaltı agresyon yapılanmalarının temelidir. Keza ilk bebeklikte verilmemiş sevgi, güven ve gösterilmemiş ihtimam, değerlilik algısının yokluğu... Bunlar da bebeklikten başlayarak agresyon kümelenmelerini ve tabii kökeni ve nesnesi, hedefi belirsiz derin özlem duygularını yapılandırır.

242. Orgazmın genetik programı çok mu önemli? Evet son derece önemli. Eğer herhangi bir nedenle asli bir psişik odağınız travmaya maruz kalmışsa bu travmanın ruhsal dünyanızda yaratacağı tahribata katlanmak zorundasınızdır. Orgazmın genetik programı alanında maruz kalınmış ağır kastrasyonlar ruhsallık üzerinde son derece tahripkar etkiler yaratır. Elbette her zaman orgazmın genetik programı düzleminde sürekli cinsel ilişkiler kurmak zorunda değilsiniz. Önemli olan orgazmın genetik programı kanalınızın sürekli açık olmasıdır.

243. Bastırılmış orgazmın yarattığı gerilim öznenin günlük yaşamında birçok alana stres yaratan bir etken olarak yansır. Buradan yola çıkarak stresli ve gerilimli insanların cinsel alanda da tıkanıklık sorunları ile yüklü olduklarını görebiliriz.

244. Orgazmın genetik programındaki kısıtlılık nedeniyle eril cinselliği yoksunluk sendromuna maruz kalmıştır ve aşağı yukarı hemen her erkek bu yoksunluk sendromundan mustariptir. Ama bunun farkında değildirler. Bu nedenle kendisinden farklı cinsel tercihleri olanlara tepki veren ortalama erkekler, dönüp kendilerine baktıkları zaman kendilerinin nasıl cinsel bir yoksunlukla karşı karşıya kalmış olduklarını görebilselerdi, o zaman onarıma önce kendilerinden başlanması gerektiğini kabul edeceklerdi.

245. Erken bebeklikte anneye yönelik olarak başlayan ve babayla devam eden idealizasyon, aşk ve süblimasyon süreçleri anne ve baba ile özdeşleşme şeklinde devam ederken, küçük çocuk da kültürün öznesine doğru evrilir.

Şunu unutmuyoruz: Anne ve babalar da aynı kültürün özneleridir. Kültürün ruhsal patolojisi ve hastalıkları anne ve babada yapılandığı için onlarla özdeşleşen küçük çocuğa da aynen geçer. Kod yazılımları olarak, değer yargıları olarak, yasak ve diğer türden korkular olarak küçük çocuğa aynen aktarılır. Böylece kültürün ruhsal rahatsızlıkları sosyokültürel aktarımlar olarak yeni doğanlarda da tekrarlanıp gider.

246. Ensest suçluluğu kayıtları, Ödipal dönem çatışma kayıtları, kastrasyon tehditlerinin kayıtları, homofobik panikler olmadan hiçbir korku söylemi ya da dehşet duyarak izlediğimiz korku filmleri insanı etkileyemez. Buradan yola çıktığımızda şizofrenlerin kabuslarında izlediğimiz korku ve dehşet sahnelerinin arka planlarını da görmüş oluyoruz.

247. Kastratör ata erkil kültürün çarpıttığı kadın doğası, psikanalizin tanımladığı gizemli ve erişilmez kadın dünyasının temel nedenidir. Ayrıca "kadın

ne ister" sorusunun anlaşılmaz gizemli kaynağı da burasıdır. Yani kadın böyle bir kültürde ne istemesi gerektiği konusunda işin başında şaşırtılmış bir durumdadır. Örnek mi? Bir kısım kadınların, vajinası varken bir penis sahibi olmayı istemek ve penis hasetlerine kapılmak…Ama bir vajina sahibi olmak isteyen pek çok erkeği de unutmuyoruz.

248. Cinsel haz algısına getirilen ağır yasaklar, her türlü libidinal yatırımın geri çekilmesi ya da yıkılması tehdidini gündeme getirebilir. Bu sürecin ileri aşamalarında kişi ciddi izolasyonlara girebilir.

249. Cinsel arzu ve tatminlerinde ketlenmiş kişide, bilinçaltına itilmiş cinsel arzu ve tatmin potansiyelinin OGPdüzeyinde her harekete geçişi kaygı uyandırırken, bu kaygı bilinçaltındaki aktif cinsel arzuyu, bir geri dönüş hareketi ile yeniden bastırır. İşte bu kısır döngü kaygının temel nedenidir. Çünkü insan tehlike karşısında panik tepkisi verir, burada ayaklanan bilinçaltı yoğun cinsel arzu yoğun kastrasyon kaygılarını uyandırmıştır. Panik tepkisi ise yürek çarpıntısı, ter boşalması, kaygı vb. gibi belirtilerle kendini ifade eder. Yani kastre özne serbest cinsel hazza yönelik cinsel uyarılmayı büyük bir tehlike olarak algılamaktadır. Onun bilinçaltında serbest cinsel haz ölüm ve öldürülme tehditleriyle birlikte kodlanarak yazılmıştır. Çünkü bu bastırmaların sebebi öldürülmeyi ima eden dehşet yüklü kastrasyonlardır.

250. Freud'un sözünü ettiği bastırma mekanizması başarılı olabilir mi? Pek çok örnekte başarılı olabilir. Ama karşılığında kişi sürekli mutsuzlukla bedel ödemek üzere başarılı olur. Bazan da bastırmanın zayıfladığı zamanlar olur. Bu durumda da kişi korktuğu ve kaçtığı ruhsal malzeme ile karşılaşınca derin kaygı ve panik duygularına kapılır, diyelim ki panik atak nöbetlerine yakalanır.

251. Nevrotik öznenin orgazmın genetik programı düzeyinde tam sağlıklı bir cinsel yaşamı (eşcinsel, heteroseksüel, biseksüel ve diğerleri dahil olmak üzere) olamaz. Öte yandan herkes ortalama nevrotik olarak tanımlandığına göre şimdi ne demiş olduk?

252. Kastrasyonun işleyen yaygın görünümlerinden biri de şudur: Babadaki cinsel erk yoksunluğunu oğula da aktarma şeklinde bir sosyokültürel aktarım... Ama bu uygulamanın alt metninde babadan oğula yönelik bir kıskançlık da görünebilir. Oğulda cinsel özgürlüğün, orgazmın genetik programının yeşermesini engellemek. Yani kendinde olmayandan oğulu da yoksun bırakmak. Oysa ne kadar yanlıştır: Sanılır ki cinsel erkte güçlü baba, oğulda cinsel erkin açığa çıkmasını engellemektedir. Olası tablolardan birini anlattım.

253. Orgazmın genetik programının açığa çıkması olasılığı karşısında öznenin bilinçaltı olarak kapıldığı orgazm kaygısı, her orgazm öncesinde canlanan kastrasyon kaygısıdır.

254. Freud Ödipal çocukta kastrasyonun cinsel organı, fonksiyonu bakımından kastre ettiğini ve tabii felç ettiğini söylüyordu. Freud bu tespiti yapıyor ama kastre edilen eksiksiz cinsel hazzın nasıl geri kazanılacağını hiçbir zaman ve hiçbir eserinde söylemiyor. Bu alanı Freud, sonradan "psikanalizin sert kayası" olarak tanımlayacaktır. Çünkü insanları yeterince iyileştiremiyordu. Bu tanımlama ona başarısızlığından bir kaçış kolaylığı sağladı. İşte orgazmın genetik programı

kişiden kastre edilenin geri kazanılabileceğini ve nasıl kazanılabileceğini bize anlatmaktadır ki bu yanıyla orgazmın genetik programı bir devrimdir.

255. Sevecenlikle boyun eğmelerin arkasında misilleme beklentisi, kaygı üreten bir etken olarak mevcuttur diyebiliriz. Günlük hayatta pek çok ilişki bu kaygıların perdeleri arkasında gizlidir. Gören bakan da insanlar arasında sahici bir sevgi bağı var ve sevgi ilişkileri sürüp gidiyor sanabilir.

256. Normal nevrotik öznenin ya da kastre öznenin, orgazma erişmek için kendine özgü ve mahrem fantezilere başvurmak zorunda olması nedeniyle onun sevgililik ilişkileri, kendisi böyle olmasını gerçekten istemiyor olsa da tam bir samimiyet ve içtenlikten yoksundur. Ayrıca bu durum çiftler arasında çeşitli fantezileri uygulamaya koyma taleplerinin de temel motivasyonudur. Ama bu durum bize şunu kesinlikle kanıtlar: Yani sevgilisi, normal nevrotik veya kastre öznenin özgün nesnesi olamamıştır. Bu tabloya bakarak normal nevrotik öznede biz bir kabahat ve suç aramıyoruz ama onun toplumdaki şiddetli cinsel ve genel ahlaki kastrasyonların sadece bir kurbanı olduğunu söylemiş oluyoruz. Özetle cinsel kastrasyonlar, sevgilinin, öznenin özgün nesnesi olma projesini sürekli sabote eder.

257. Normal nevrotik eril özne, toplumsal ortalama erkek olmak için penisinde yoğunlaşacak OGP hazzı anlamında erkekliğinden vazgeçiyor, yani orgazmın genetik programının öznesi olmaya veda ediyor.

258. Ödipal dönem kastrasyonları, şırınga edilmiş söylemlerdir. Hatta kastre edici bütün söylemler birer şırınga uygulama işlemidir. Oysa meme dönemine bağlı libidinal füzyon ve zehirli füzyon dönemleri sadece iç kaynaklı duygular üzerinden yapılan yatırımlara bağlı inşalardır. Libidinal füzyon duygu yatırımları ile zenginleşirken zehirli füzyon, sevgi yatırımı bakımından yoksullaşmış bir süreçtir. Oysa Ödipal dönem veya fallik dönem, söylem tehditleri üzerinden çocuksu cinsel duygu ve tatminlerin duygu ve haz zenginliğini ve canlılığını bastıran bir yıldırma projesidir.

O zaman şunu söylemiş oluyoruz: Ödipal dönem ve beraberindeki kastrasyonların tümü, ensest suçluluğu ve devamında homofobi, bütün bunların hepsi sosyokültürel aktarımlar olarak sözel telkin ve tehditlerle yapılanmışlardır. Bu nedenle toplam travmatik kayıtları temelleri bakımından ikiye ayırıyoruz: 1. Emosyonel kökenli olanlar (oral dönem), 2. Söylemler üzerinden cinsel dürtü, eğilim ve arzulara uygulanan kastrasyonlarla yapılananlar (Ödipal ya da fallik dönem).

Bu nedenle zehirli füzyonun sonu eğer psikoza çıkarsa sağaltım sözelden ziyade füzyonel aktarımlar yoluyla gerçekleşebilir. Eğer Ödipal dönem kastrasyonları söz konusuysa terapötik müdahale sözel düzlemden rahatça başlayabilir ve korkulara dayalı kodlar kırılmaya çalışılır.

259. Kastratör bir kültürde her özneye cinsel fantezilerin çeşitli sapkınlıklarından belli bir pay düşer. Kastre özne böylece orgazma erişmek için kendi kişisel tarihine bağlı çeşitli sapkın fantezilerden destek alır.

260. Bilinçaltında emosyonel yükleri ile birlikte kayda alınan kod yazılımları, örneğin kastrasyon kodları ve bunlara bağlı kod yazılımları diyelim, akıl ve mantığı hiç dinlemezler, onlara ciddi biçimde karşı koyarlar. Böyle kayıtlarla yüklü

bir kişi kendisindeki bilinçaltı emosyonel kayıtlar karşısında eli kolu bağlı kalır; örneğin cinsel yakınlaşmalarında sürekli ketlenmelere maruz kalır.

261. Nevrotik, diğer adıyla kastre öznenin niyetler organizasyonu ve fantezi dünyası bir bataklıktır.

262. Ego idealinin ya da ideal egonun gerisinde kalmak utancın kökenidir (alıntı).

263. Kastratör kültürlerde her erkeğin erkekliği kendi erkekliğinden duyduğu kuşkularla yüklü olarak inşa edilir ve keza kadınların kadınlığı da öyle. Her erkek ergenlik yılları boyunca birçok kere yaşadığı ve hemcinsine yönelik arzu kaymaları nedeniyle şu aptalca sorunun ağırlığı altında da ezilmiştir: "Acaba ben eşcinsel miyim?"

264. Peniste kayba uğrayan OGP hazzı, anüste ancak kısmi anüs etkinliği olarak geri döner. Bu tabloda OGP orgazmının anüste de patlayan darbeleri hissedilebilmeliyken hissedilemez. Şu açıklamayı yapalım: Çünkü penisin bitim noktası anüsün alt dış kısmıdır. Veya anüs de penise dahildir. Orgazm hazzında kısıtlı birçok erkekte anüsün uyarılarak erken orgazm sağlanması, böylece orgazma erişme süresinin kısaltılması bu nedenledir. Bozulan anüs penis hattının sağlıklı bütünlüğü sanki bu çıkmaz yol uygulaması ile yeniden kurulmak istenir gibidir. Bu uygulamada cinselliğin yasak alanını delen yasak da rol oynuyor (bilinçaltı bu etkinliği yasaklanmış homo erotizim olarak yorumlar da ondan). Çünkü yasağın heyecanı erotik heyecana eklemlenerek sanal biçimde erotik hazzın arttığı sanısını yaratır. Böylece yasağın kışkırtıcı etkisi cinsel uyarılmada rol oynar. Ama hemen şu kaydı düşüyoruz: Bu yollarla sağlanan orgazm, hiçbir zaman orgazmın genetik programına ait en ufak bir ima taşımaz. Bunlar daha ziyade mekanik uyarımsal seviyede orgazmlardır.

265. Sevemediği için tam tadında penetrasyona giremiyor, tam tadında penetrasyona giremediği için de sevemiyor: Modern insan... Eril kastrasyon düzenin yok ettiği ve kapitalizmin de üstüne atladığı bu özne yapılanması… Sevgide yoksunluk, temel bir seksüel kastrasyondur.

266. Kastrasyon ölüm gibidir, zengin fakir ayırt etmez, herkesin kapısını çalar. Zengin fakirden belki elli kat daha zengindir ama aynı ruhsal çaresizlik ve yoksullukta eşittirler, aynı mutsuzlukta eşittirler.

267. Kastratör kültürlerde iktidarlar ayakta kalabilmek için her öznede özgüveni iptal etmek zorundadır. Bu sinsi politika her ailede tekrarlanır. Denebilir ki böyle kültürlerde her birey özgüven eksikliği üzerinden çökertilmiş bir ruhsallık inşasına tabi tutulur. Sonuçta krallık, sultanlık ve firavunluk yönetimlerinde halk tepedeki siyasi erkin kulları olur.

268. Eğer aşırı eril performans sunumlarıyla yüklü bir kimlik örüntüsüne sahipseniz o zaman genital alanın orgazmik hazlarından yoğun biçimde kastre edilmişsiniz demektir. Çünkü bu durumda geçmişte maruz kalmış olduğunuz aşırı kastrasyon tehditleri nedeniyle bilinçaltınız homofobiyle ve aşırı eril performans edinme kaygılarıyla yüklü demektir. O zaman genital alanda tam doyumlu haz üretimi yapmanız dopdolu orgazmlar yaşamanız mümkün değildir.

269. Kastrasyon kültürlerinin erkeği psişik bakımdan cinsel iktidarsızlıktan mustariptir. Kadına yönelik şiddetin arkasında bu temel gerçeği görmemiz gerekiyor. Çünkü eksiksiz orgazm hazzında kısıtlı eril kişide bilinçaltındaki agresyon odakları çok yüklüdür. Bu yüklülük en ufak bir imada eril özneyi örselenmiş narsistik odaklar üzerinden agresif bir eyleme yöneltir. Buradan cinayet eylemlerine kadar da gidilebilir.

270.Bastırılan libido hangi semptomlar ya da semboller üzerinden geri döner? Bu arada semptomların da birer semptom olduğunu unutmuyoruz. Bütün bunlar aynı zamanda bir dil gibi yapılanan bilinçaltının kendi sembolik dilidir.

Bu sembol ya da semptomlar nelerdir? Bütün nevrozlar. Örneğin OKB, kleptomani, psikosomatizasyon, obezite, yaratıcı sanatsal etkinlikler, tüm sportif etkinlikler, yani futbol, boks vb.

271. Ürkütüldüğümüz mekanlardan kaçtığımız gibi kastrasyonların yasakladığı alanlardan da öylece kaçarız. Buradaki korkular bilinçaltına bir program olarak nüfuz eder. Akabinde oralardan yönetiliriz. Tekrar ifade edelim: "Bizi korkular yönetir. Kahraman, korkularının üzerine giden insandır" (Henri Miller: Cinsellik Dünyası adlı kitaptan)

Şu önemli notu ekleyelim: Kastrasyonlara maruz kalmış olduğunuz ana baba evine uzunca bir aradan sonra bir ziyaret yaparsanız enerjinizin düştüğünü hissedersiniz. Yani sinsi kastrasyon tekrar işbaşındadır.

272. Özne olmak, bir eksiği değil eksiltilmiş olmayı ima eder. Birinci tanımlama Freud ve Lacan'ın tanımlamalarıdır ve öznenin kurtuluşuna ait bir umutsuzluğu ima ederken benim savunduğum ikinci tanımlama öznenin kurtuluşuna ait temel bir umudu ima eder. Çünkü eksiltilmiş olanların geri kazanılması umudu hep vardır.

273. İşin özeti şu: Cinsel hazların kısıtlılığı, uygulanan kastrasyon tehditleri ile bağlantılıdır. Kastrasyon tehditleri anksiyetenin ve kaygının da kökenidir. Bu nedenle kişi cinsel arzu ve hazlara yöneldiğinde, özellikle orgazm anında kastrasyon anksiyete ve kaygıları da otomatikman harekete geçip kişiyi bunaltır. Yani cinsel arzu ve hazlar hangi tehditlerle bastırılmışlarsa aynı tehdit ve kaygılarla cinsel eylem ve orgazm anında sahneye çıkıyorlar. Mekanizma budur.

274. Libidinal füzyonun kastrasyonu ve devamında Ödipal dönem kastrasyonu yani bu sefer genital üzerine uygulanan kastrasyonlar, öznenin ruhsal dünyasında bir boşluk ve kara delik olarak yapılanır. Birincisi evrenin çöküşü olarak tanımlanabilir, ikincisi ise kastre öznedeki arzunun sonsuz dinamiğini yaratan vakum olarak.

275. Kastrasyonlar kendi anestezileriyle uygulandıkları için onlardan dolayı uğradığımız zararlar çoğu kez hissedilmez ve kendimizi o sakat halimizle son derece normal de sanırız.

276. Zehirli füzyon "ölmekte ve öldürülmekte olmak" tehdidinin yapılandığı bir süreci ima eder. Bu süreçten geçen bebek ruhsal enerjisi yapılandırılmamış içi boş bir kabuk halinde geleceğe uzanır. Bu bebeklerin ileride psikoza yakalanma olasılıkları oldukça yüksektir.

277. 21 Ekim 2019 Pazartesi günü … Kafe'de yapılan psikoloji toplantısında, orgazm konusuna yanıt verirken tedirginlik sergileyen tepkileri bakımından … Bey ve katılımcılar ne demiş oldular?

1) … Bey verdiği ve kendi tedirginliğini dile getiren tepkileriyle aşağı yukarı şunları söylemiş oldu (kendisi klinik bir psikolog): A. Orgazmla ilgili olarak kendi kişisel utanç duygularını ve bu konuya ilişkin korkularını sergilemiş oldu ki buna bakarak psikanalizden fiilen geçmemiş olduğunu anlıyoruz. B. Kendisinin orgazmla ilgili ciddi sorunları olabilir: Bunlar ya orgazmı mümkün kılacak sapkın fanteziler olabilir ya orgazma erişme güçlüğü olabilir ama öyle anlaşılıyor ki kişisel olarak onun orgazm alanı rahat yaşanmıyor. Çünkü benim beklenmedik biçimde orgazm konusunu ortaya atmam onda bir şok ve panik etkisi yarattı. Hatta öyle ki orgazm konusunun kişisel bir alana ait olduğu, oraya girilmemesi gerektiği, psikanalizin de bu konuyla ilgilenmemesi gerektiği şeklinde panik yüklü bir tepki verdi. Şunu demiş oldu: İnsan cinselliği konuşulabilir ama orgazm hayır.

2. Katılımcılar da aşağı yukarı aynı tepkileri vermiş oldular. Herkes kişisel orgazm alanını, anlaşılıyor ki çok sorunlu yaşıyor.

3. Topluluğun verdiği genel tepkiden anlaşılan şudur: Orgazm alanı çok kişisel bir alandır ve buraya girilmemesi gerekir ve burası gözlem dışı, inceleme dışı olmalıdır. Buradan rahatça orgazmın kitlenin yaralı alanı olduğu, oraya el sürülmemesi gerektiği şeklinde bir defans ortaya çıkıyor. Yani hem Freudçu olacaksınız hem cinselliğin önemli ekseni olan orgazmı konu dışı bırakacaksınız. Ya da cinselliği konuşacaksınız da orgazma el sürmeyeceksiniz. Böyle bir saçmalığa benim aklım ermiyor.

4. Freud'un kendisi çağına göre bir cinsel devrimcidir. Cinselliği en ince ayrıntılarına kadar incelemiştir, bütün bu alanları mercek altına almıştır. Ama asla orgazm konusunu bağımsız bir çalışma ve araştırma alanı olarak incelememiştir. Şundan kesin olarak eminim: Orgazm konusunu kendisi de son derece sorunlu yaşıyordu. Bu alanları incelerse kendisi hakkında kaçınılmaz olarak ifşalarda da bulunmuş olacaktı bir bakıma, ki Freud böyle bir itirafı kolay kolay göze alamaz. Orgazm konusunda aynı vurdumduymazlığı Lacan'da da görüyoruz. O da bunca araştırmalarına rağmen orgazm konusunda bağımsız bir araştırmaya girişmemiştir (umarım yanılıyorumdur). Bu konu onun söylemlerinde laf oyunlarıyla üstü örtülerek geçiştirilmiştir.

O zaman bütün bu bulgulardan hareketle şu sonuca varmış oluyoruz: Psikanalizden geçmiş olmak da tek başına kurtarıcı, şifa getirici bir sonuç yaratmıyor. Çünkü psikanaliz süreçlerinden geçen bu kişilerin orgazmik alanları üzerinde şifa verici müdahalelerde bulunulmadığı, bu alanlara hemen hemen hiç girilmediği kesin olarak ortadadır.

Son olarak şunu söyleyebilirim: Lacancı ya da Freudçu araştırmalarda, aşağı yukarı tüm insanlardaki orgazmik kapasite kısıtlılığı verili bir durum şeklinde yorumlanarak onun kaçınılmaz sonucu olan patolojiler yani sapkınlıklar ister fantezi düzeyinde olsun ister eylemsel olarak gerçekleştirilsin, bunlar orgazmik kapasite kısıtlılığının dışındaki nedenlere bağlanarak açıklanıyor, tabii danışan da iyileşemiyor. Bütün bu tablo verili bir sonuç olarak kabul edilince cinselliğin bu sapkın uygulanışlarına meşruluk kazandırılmış oluyor. Oysa sözü edilen bu sapkınlıkların çoğu da insan doğasının doğuştan getirdiği sapkınlıklar değildir, abartılmış kastrasyonların yan ürünleridir. Yani itiraf şu: "Düzeltemiyoruz, öyleyse böyle kabul edin". Hani psikanalizin şu "sert kayası".

Şaşılacak olan şudur: Kastrasyonların yol açtığı psişik akıbetleri Freud'un kendisi çok mükemmel bir biçimde dile getirmiştir ama bu eksende kişileri iyileştirmek bakımından bir teknik geliştirmeyi de kendisi gündeme getirmemiştir.

Yani sorunları göstermiş ama çözümlerini gösterememiştir. Yine geldik psikanalizin "sert kayasına".

278. Kastre özne kastratör kültürün en önde koşan askeridir. Bu kültür onu hasta etmiş olsa da.

279. Bastırılan orgazmın genetik programının semptomlarından biri de obsesif kompulsif bozukluktur. Eğer orgazmın genetik programını bastıran yasak, küçük çocukta cezalandırılma beklentisi ve suçluluk duygularını yapılandırmışsa… Bastırılan eksiksiz orgazmik hazzın öbür semptomlarının neler olacağı, kişinin geçmiş yaşamındaki ruhsal takılma noktalarıyla bağlantılıdır.

280. Eksiltilmiş öznenin yani kastre öznenin mutluluğu değil fantezileri olur ve bunlar üzerinden sanal mutluluklar üretir.

281. İnsanda toplumsal örgütlenme zorunluluğu, kendiliğinden bir sürü liderini ortaya çıkarırken topluluğun geri kalanında da biat eğilimlerini yapılandırır. Bu refleksler insan oğlunun fabrika ayarlarında mevcuttur. Yöneticilere uyum gösterme tepkisi insan oğlunun doğasında kayıtlıdır. Birçok nitelikli dolandırıcılık olaylarında zeki dolandırıcıların bu insani zaafa dayanan ruhsal mekanizmayı, kökenini bilmeseler de çok iyi kullandıklarını görürüz. Dolandırıcı, otoritenin kılığına giren bir tilkidir.

282. Kastrasyon tehditleri, anne ile ensesti ve ensest iması içeren her şeyi yasaklar. Bu süreçte babanın tehditkar varlığı ciddi bir terör havası da yaratır. Devam edersek: Bilinçaltının tekil olanı genelleştirmesi nedeniyle anne bütün kadınlara teşmil edilir. Bu durumda anneye ait her şey bütün kadınlarda da yasaklanmış olur. Annenin en merkezi organı olan vajina da erkek nezdinde yasaklanmış olacağı için erkek bu yasağı bütün kadınların vajinalarına yansıtır. Trajedi burada başlar. Erkek bu nedenle kadında vajinayı yutucu bir boşluk, içinde penisi keseceği varsayılan bir makas saklayan bir yer olarak tasavvur edebilir. Bütün bunların hepsi yasak vajinayı saklamak ve örtmek içindir. Bu gizleme stratejilerinden biri de penisli anne ya da penisli kadın imgesidir. Böylece vajina bir kere daha örtülüp saklanmış olur. Bu tespit bize, neden pek çok erkeğin transgenderleri merak ettiğini ya da onlarla cinsel ilişki kurmaya eğilimli olduklarını açıklar. Böylece erkek, çıplak görüntüsünden ürktüğü vajina karşısında bir kamuflaj çalışması yapmış olur yani transgenderin görünen penisinin arkasında annenin görünmeyen vajinası saklanmış olur. Bu nedenle pek çok erkekte kabul edilen tek organ penistir sanki. Yine bu nedenle pek çok erkeğin, mastürbasyonda orgazma ermek için penis fantezisini doyum ve ejekülasyon nesnesi olarak kullanmasının dinamiği budur ya da penis imajinasyonu erkeğin ideal penisine denk geldiği için onu heyecanlandırıp orgazmı mümkün kılmıştır. Hatta bazen ya da çoğu kez anne imgesi bir erkek imgesinin altında da saklanabilir. Manzara bu sefer erkeğin erkeklere ilgi duyması şeklinde sahnede belirir. Bu erkeklerin pek çoğu -bu fantezileri ömür boyu sürse de- hayatlarını daima bir kadınla birleştirirler. Yine geldik aynı noktaya: Cinsel yönelimi belirleyen temel faktör, cinsel nesnenin vazgeçilemezliğidir.

283. Geçmişte ciddi kastrasyonlara maruz kalmış olmak bazı kişilerde sinsiliklerin temelidir, bir başka ifadeyle gizlenmiş düşmanlık. Birçok kişide ise kastrasyonlarla yitirilenlerin ikameleri olarak bastırılmış cinsellik, açgözlülüğün temelidir.

284. Dışarıdan tehdit gelmedikçe, anneye karşı yaşadığı cinsel heyecan, küçük erkek çocukta korku, kaygı ve ceza beklentisi yaratmaz. Yani diyoruz ki kastrasyonlar hep dışardan gelir. Ama içe alındıktan sonra da hep içerden gelir.

285. Hadım edilme kompleksi kültürde genital organlara yapılan değer yatırımları ile ilgilidir. Bu yatırım nasıl gerçekleşir? Hangi cinsiyet, kültürde değerli addediliyorsa onun sahip olduğu genital organ da yüksek bir değer kazanır ve öbür cinsiyette kıskançlık duygularına yol açar. Ancak değerli organın sahibi olan taraf da onu kaybetme kaygısı şeklinde bir kompleks geliştirir ki bu komplekse de hadım edilme kompleksi diyoruz. Yoksa hiçbir genital organ verili bir yapı olarak öbüründen daha üst bir değere sahip değildir. Değer tayini kültürel yapının kod sistemlerine göre şekillenir.

Kız çocuğun anneye yönelik hıncı diye bir şey de yoktur, ama başka bir nedenle derin bir öfkesi vardır sadece. Bunun da sebebi kültürel yapı içinde değer bakımından ikincil statüye atılmış olmasıdır. Bu sonuçtan anneyi sorumlu tutar, çünkü anne onu kız olarak dünyaya getirmiştir, erkek olarak değil.

286. Bedenin bütünlüğünü korumak, verili bir reflekstir, bunun Lacan'ın iddia ettiği gibi parçalı beden fantezileri ile alakası yoktur. Bedeni dış tehlikelere karşı koruyan verili bir refleks söz konusudur. Hadım edilme kompleksi de bu refleksin alanına dahildir.

287. Orgazmın genetik programında kastrasyonlar üzerinden maruz kalınan kayıplar derecesine göre öznenin ruhsal dünyasında agresif ya da pasif tepki formlarına dönüşür. Ya da en azından geri kazanılan orgazmik kapasite bu kayıpları onarır. Çünkü iyileşen örnekleri biliyorum.

288. Cinsel tatminsizlik (orgazmın genetik programında tıkanıklık, ki hemen hemen herkes böyledir) birçok örnekte de cinsel tacizciliğin kışkırtıcısıdır. Aynı zamanda anal cinselliğin de cinsel patoloji denilen diğer olguların da kışkırtıcısıdır. Ana eksende tatminsiz kalan cinsel enerji kendine bu türden boşalım kanalları açar. Bütün bu açılan kanallar, eksiksiz orgazmik haz tatminindeki kayıpların yerine geçirilmeye çalışılan ama yetersiz ikamelerdir. O zaman şunu anlamış oluyoruz: Neden birçok ortalama normal nevrotik özne bir biçimde cinsel patolojilere bulaşmış durumdadır. Ve şunu da anlamış oluyoruz: Öznenin cinsel patolojileri, kültürünün kendisinde tekrarlanan hastalıklarıdır.

289. Kastre özne, kastrasyonlarla baskı altına alınıp rotasından saptırılarak yapılanmış mevcut emosyonel ve zihinsel yapısını, tüm defansları üzerinden üretilmiş dünya algısını, gerçekliğin biricik ölçüsü zanneder.

290. Kastratör kültürlerde cinsel dürtü ham ve kaba tezahürlerden sözüm ona estetik bir tezahüre dönüştürülür. Bu kültürün insanları bir yandan cinselliğin özgün doğasını katlederler bir yandan da kendilerinin ürettikleri içeriksiz nevrotik cinselliğin kaba ve doğrudan tezahüründen de tiksinirler, sanki bütün bunların sebebi kendileri değilmiş gibi… Nevrotik kimlik örgütlenmelerinin cinsel tezahürlerini kendilerince estetik bir kılıfa da sokarlar. Bu hasta yapının ürettiği yetersiz sanatsal üretimlerini, estetik ya da sanat adı altında pazarlarlar.

291. Kastrasyon kökenli tüm korkular, öznenin kendi içine yönelik sezgi ve keşiflerin en büyük engelidir.

292. Tüm nevrotik semptomlar, ruhun emosyonel akışkanlık prensibine, onun bu doğal tezahürüne aykırıdır. Nevrozlar ruhun senfonisini katleder.

293. Dasding'e erişme arzusu, bir transformasyon olarak kadında penis kıskançlığına aktarılmış olabilir mi? Fallusa sahip olma anlamında, erişilemeyen dasding yerine fallusa sahip olmak? Ama zaten ona da erişilemeyecektir.

294. Yasağı delme arzusu yasaklanmış olanın baskın bir şekilde geri gelme talebinden başka bir şey değildir. Bende verili olmayan bir yönelimin arzusunu duyamam.

295. Libidinal füzyonun aktüel anda varoluş hakkı gasp edilirse öznenin simgesel düzendeki varoluş dengesi temelden sarsılır. Kastrasyon kültürlerinde zaten hep böyle olur.

296. Süper egonun bilinen yüzü özneyi toplumsal ahlak ve normlara uymaya zorlar, yani öznenin içinden gelen dürtüleri, ağırlıklı olarak da cinsel dürtüleri bastırma yönünde işlevseldir. Süperegonun bu baskın gücünün arkasındaki öbür yüz özneyi ahlak dışı eylemler yönünde olabildiğince kışkırtmaya çalışır. Bastırılanı geri çağıran kışkırtıcı bir ajan olarak işlev görür. Yani bastırılanın iptali yönünde bir sabotaj, bir yapıp yıkma ritüeli söz konusudur. Küçük çocuklar plajlarda yaptıkları kumdan kaleleri bir süre sonra yıkıp yerle bir ederler. Burada, çocukların kaleleri yıkma eylemi sözünü ettiğimiz sembolizasyona çok temel bir gönderme içerir. Yani burada süperego yasakları delmek isteyen arzunun denetimine girmiş gibidir.

297. Paranoya öznenin bilinçaltında tortulaşmış korku ve kaygılarından beslenen bir hezeyan sistemidir. Öznenin bilinçaltında kayıtlı bu korku ve kaygılar o kadar inatçı ve dirençlidir ki onları bir türlü yerinden oynatamayız. Bunlar öncelikle kastrasyon kaygıları, ensest suçluluk duyguları, Ödipal dönem çatışmaları ve özellikle erkekler için geçerli olmak üzere derin homofobidir. Bu homofobiyi özellikle erkeklerin kendilerinde algıladıkları homoseksüel eğilimlerden duydukları dehşetli korku olarak ifade edelim.

298. Suçlu kastre özne bir başka deyişle de kendini doğuştan suçlu algılayan özne, sürekli olarak paranoid (hastalık anlamında değil) reaksiyonlar içindedir ve üst otorite tarafından sürekli takip edildiği sanrılarını geliştirir. Bu yüzden kastratör kültürün faşist devleti, kastre öznenin bu nevrotik durumunun devamından kendi otoritesini sürdürmek için medet umar. Çünkü paranoid kuşkularla yüklü kişilerin otoriter güçlerce yönetilmeleri çok kolaydır. Bu yüzden egemen güçler kitlelerin ruhsal yönden sağlıklı olmalarını temelde istemeyeceklerdir.

299. Bedenin ve ruhsallığın bütünlüğünü korumaya yönelik defanslar ve bu bütünlüğün parçalanması ihtimaline karşı kaygılı bekleyiş insanda verili bir yapıdır. Böyle bir tehdit algısına karşı geliştirilen tüm stratejiler verili savunma refleksleridir. Hadım edilme kompleksi ve kaygısı da bu tehdit algısının bir alt kümesidir. Bütün bu verili psişik refleksler kastrasyon kültürlerinde çetrefil bir hal alır. İlave edersek şizofrenlerin kendi bedenlerinin parçalanmış olduğuna ilişkin kaygılı fantezilerinde yukarıda sözü edilen tehdit algısının da kısmen bir rolü olabilir belki. Araştırılması gerekir sanıyorum.

Peki burada ruhsal yapıyı birleştirecek güçlü çimento nedir? Elbette birleştirici

güçlü bir libido ve güçlü bir libidinal yatırım kapasitesi. Bunun en üst örneği OGP potansiyelinde hayata geçer.

300. Ölüm kaygısı, kastre öznenin kaygı nevrozudur.

301. Kastrasyonlar nedeniyle insanda cinsel tatminin doğal yapısı bozulunca cinsel hazzın tatmin edilmeden kalan kısmı, katlanılmaz bir haz fazlası şeklinde jouissance yapılanması olarak bilinçında kümelenir. Bu katlanılmaz artık haz, çok az kişide, mistik coşku deneyimlerinden, Stendhal sendromuna ve benzeri durumlara kadar bir semptom yelpazesi halinde geri gelir. Ancak orgazmın genetik programının hayata geçmesi ile jouissance, en yoğun en dengeli orgazm hazzına aktarılmış ve böylece sahih anlamda dengeli bir yapıya kavuşmuş olur. Yitik jouissance, orgazmın genetik programı ile hayata geri döner. Özetle jouissance mistik, gizemli ve insan doğası ötesinde bir yapı değildir. Gizemli hale getirilmiş dünyalı bir yapıdır.

302. Fallik (Ödipal) dönem ve ensest kastrasyonları nedeniyle öznenin cinsel dünyasında libidinal füzyonla bağı kesilince ortaya çıkan tablo, ağırlıklı olarak ergenlikle birlikte öznenin ruhsal dünyasına bir eksiklik algısı olarak kaydedilir. Lacancı ya da Freudçu eksiklik tanımının kökü burasıdır. Bu eksiklik algısı öznenin sadece cinsel yaşamında ve cinsel etkinlik anlarında hissedilmez, daha doğrusu sadece orgazm doyumu anında hissedilmez, onun yaşamının bütün anlarına sürekli bir eksiklik algısı olarak damgasını basar.

303. Babanın yasası denilen yasalar bütünü (kastrasyonlar, ensest yasağı, Ödipal kompleks ve homofobi olarak geri dönen homo erotizm yasağı), binlerce ve binlerce yıl önce kimler tarafından inşa edildi? Bugün bile ata erkil kültür düzenimiz hala onların abartılmış ve saçma sapan uygulamalarının boyunduruğu altındadır.

304. Psikopatoloji kastratör kültürün semptomudur.

305. Toplumsal bir varlık olarak özne hem yakın çevresindekilerle hem de içinde bulunduğu kültürün üst değerleri ile özdeşleşmek zorundadır. Bu sonuç toplumsallaşmanın kaçınılmaz sonucudur. Ama ağır kastrasyon kültürlerinde bunun bedelinin de çoğu kez "ciddi kastrasyonlar" olduğunu belirtelim.

306. Lacan'ın sözünü ettiği parçalanmış beden fantezisi, sadece bir tasarım değildir. Kişinin bedensel bütünlüğüne yönelik bir dış tehdidi, daha doğrusu en büyük kastrasyonu, bütün bir bedene yönelik toptan bir kastrasyonu ima eder; çünkü biz gerçekten de böyle bir akıbete maruz kalabiliriz. Şizofrenlerde görülen parçalanmış beden fantezileri, onların maruz kalmaktan ölesiye korktukları en büyük kastrasyon tehdidini ima ederken öte yandan bedeni ve ruhsal yapı algısını bir bütünlük içinde algılamayı sağlayan toplam libido yatırımlarının genel çöküşüne de bağlanır.

Şunu çok rahat söyleyebiliriz: Bedeni tehdit eden toptan kastrasyon tehlikesi zorunlu bir sonuç olarak parçalanmış beden dehşetini bilinçaltında kayıt altına almıştır. Tehdide maruz kalan kişi böyle bir tehdit anında zaten sonucun ne olabileceğini bilmektedir. Yani parçalanmış beden fantezilerinin bilinçaltında somut bir karşılığı vardır. Bunlar aslında bir fantezi değil, gerçek tehditlere karşı fantezi düzeyinde verilmiş defansif yanıtlardır.

Parçalanma fantezi ve dehşetleri, korunma stratejisi olarak yaşam dürtüsünün hizmetindedir.

Burada Lacan'ın "ayna evresinden önce bebek bedenini parçalanmış ya da parçalı algılar" tezine destekleyici bir göndermede bulunmadım ve böyle Lacancı teze de zaten katılmıyorum.

307. Yaşanmakta olan orgazm seviyesinin (haz seviyesi, orgazmın süresi ve diğer toplam nitelikler bakımından) arkasında öznenin yaşanmış hayatının toplam özeti vardır. Örneğin hazda en yoğun yaşanan orgazmlar kastrasyon dehşetlerinin aşılmış olduğunu gösterirken, sönük ve heyecansız orgazmlar kastrasyon dehşetlerinin bilinçaltında aktif olduğunu ve bir psikoterapi uygulamasının zorunluluğunu kanıtlar. Bu nedenle psikanalizde orgazmı dikkate almayan yetersiz yaklaşımların stratejik bir değeri yoktur.

Böylece şu notu düşebiliriz: Her kastrasyon, orgazmik terapi ile müdahale edilmezse, yarattığı tutsaklığı kalıcı hale getirir.

308. Ataerkil kültürün ortalama öznesi duygularını çelişkili yaşar. Bu kültürün öznesi hiçbir zaman kendinde bütünleşik bir varlık haline gelemez. Çünkü dehşetengiz kastrasyonlar öznenin ruhsal bütünlüğü üzerinde parçalayıcı bir etki yaratmıştır.

309. Annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında ve sevgi yüklü bakışı nedeniyle, bebeğin bölünmeye uğraması zaten mümkün değildir. Yarılma, Ödipal kompleks ve ensestüel suçlamalar üzerinden tam tatminli cinsel hazlar (OGP) üzerine konulan blokajlar nedeniyle gerçekleşir ki bunun faturası en ağır biçimde, ilerde ergenlik döneminde ödenir. Lacancı yarılma kuramı bu perspektif doğrultusunda düzeltilebilir.

310. Gündüz hayatı sansür mekanizmalarının güçlü baskıları altında geçer. Gece bu baskılar epeyce azalır ve bu nedenle rüyanın öznesi uyanık özneye göre vital yönden çok daha enerjiktir çünkü vital enerji üzerinde gündüz vaktinin yorucu kastrasyon basınçları oldukça azalmıştır. Bu nedenle rüyanın öznesi, vital köklere daha kolay erişebilmesi nedeniyle derin anlamlar ve duyarlılıklar yaşamaya açıktır. Şu sonuca varıyoruz: Kastrasyonlar aynı zamanda ruhsal enerjilerimiz üzerinde tüketici bir etkiye sahiptirler.

Güncel hayatın akışı içinde herhangi bir bedensel hastalığa ve güncel bir ruhsal probleme bağlanamayan iç sıkıntıları, yani kabz halleri kesinlikle geçmiş zamanın kastrasyonlarıyla bağlantılıdır ve tedavileri de yukarıdaki paragrafta belirtilen orgazmik terapi uygulamalarıyla mümkündür.

311.Kendini bulmak (?!) için Hindistanlara aşramlara gidip oralardan hep eli boş dönen insanlar ve oranın yerleşik kendi insanları aradıklarını bulamamış kişilerdir. Durumun meditasyon uygulamaları ile hiç alakası yok ve bu uygulamalar çok geçici süreler dışında kalıcı anlamda şifa verici değildirler. Yıllardır ruhumuzun alt katmanlarında sürekli aktif halde bulunan kastrasyonlar, problemin ana sebebidir. Bu baskılara yönelik ve onları yok edecek, aynı zamanda tam tatminli cinsel potansiyeli açığa çıkaracak bir terapi uygulaması ile aranılan hedefe erişilir.

312. Kastratör bir kültürün öznesi olmanın bedeli nevrozlarla ödenir. Bu nedenle nevroz, Freud'un dediği gibi uygarlığa ödenen bir bedel değildir, bu bedel ne yazık ki sağlıksız bir uygarlığa (faşist bir uygarlığa) ödenir.

313. Nevrotik körlük: Öznenin maruz kaldığı kastrasyonlar nedeniyle kendi ruhsal gerçekliğini ve çatışmalarının kökenlerini görmede kapasite yoksunluğudur.

314. Penisin haz algısına ve doyum kapasitesine yönelik tehdit almamış bir erkek çocukta kimlik organizasyonu kastre edilmemiş penis algısı üzerinden gerçekleşir, silinmiş bir penis algısı üzerinden değil.

315. Kültürün müdahalesiyle küçük çocuk anneden koparak kültürün düzenine yerleşiyor değildir. Bu süreç beynin gelişim programıyla ilgilidir ve zamanı geldikçe bu program bir bir açılarak küçük çocuğu, kültürün öznesine dönüşeceği bir yola aktarır. Bir kültüre katılma küçük çocuk açısından bir öğrenme sürecidir yani küçük çocuk kültürünün ondan istediklerini öğrenir ve ona göre kendini yapılandırır. İşte biz buna yani bu sürece kastrasyon diyoruz. Sorun şudur: Sözü edilen kastrasyon ya da öğrenme süreci çocuğun verili dengelerini bozmayacak bir ölçüde olmalıdır. Ağır ve şiddetli kastrasyonlar tedavisi zor sorunlar yaratır.

Annenin sarıp sarmalayan kuşatıcı sevgi çemberi çocuk büyüdükçe gevşemeye başlar ve çocuğu daha özerk gelişecek biçimde serbest bırakır. Bu koşullar yerine geldiğinde öznenin geçmişe, anaç odağa yönelik hastalıklı özlem duygularından söz edilemez.

Ama bir iki sene sonra Ödipal dönem kastrasyonları devreye girdiğinde ergenlikte açılacak OGP olanakları daha bu dönemde şimdiden kastre edileceği için ergen öznenin geçmişe yönelik özlemleri bu nedenle aktifleşir.

316. Kültür, zorlayıcı kastrasyon süreçleri üzerinden kurulduğunda her insan ruh sağlığı bakımından arızalıdır. Bunun kaçışı yoktur. Bireysel uygulamalarda kastrasyonları makul sınırlara çekilecek şekilde çökertmeye yönelik uygun terapilerle bu açmaz geride bırakılabilir.

317. Öznenin kültürün söyleminde edinmiş olduğu kod yazılımları, adeta biyolojik bir dürtüsellik seviyesindedir. Çünkü bunların çoğu biyolojik yapıları da baskılayacak şekilde organize olmuşlardır da ondan.

318. Mevcut eril düzenin sağlıksız kod yazılımlarını ve sağlıksız insan ilişkilerini düzeltecek bir kültür devrimi yapılmadan, ruh sağlığı bozulmuş insanların iyileşmesi mümkün değildir.

319. Kastrasyonların içte yarattığı ruhsal tahribat ne yazık ki kişinin kendisi tarafından net bir biçimde ne algılanabilir ne tanımlanabilir. Çünkü sözü edilen bu kastre özne kendisini asla tanımaz, kendi orijininde varlığına yani libidinal füzyonda yapılanmış ama bastırılmış olan orijininde varlığına tamamen yabancıdır. Bu yüzden uğradığı ruhsal tahribatın net olarak farkında değildir ama bu operasyon sonucunda maruz kaldığı semptomlardan da kurtulamaz. Bu nedenle kastre kişinin kendisini ruhsal yönden çok iyiymiş gibi gösterdiği ve sürdürdüğü maskeli balo oyununa hiç aldanmamak gerekir. Çünkü kişinin cinsel hayatındaki genel durgunluk, libido düşüklüğü, genital alanda haz algılama yetisinin düşük hadlere gerilemesi, genel karamsarlık, kaygı, derin can sıkıntıları,

anlamsızlık ve boşluk duyguları ile mutsuzluk halleri bize onun sağlıksız ruhsal tablosu hakkında ikna edici yeterli kanıtı sağlar.

320. Kastrasyonların insan ruh sağlığını ve cinsel tatmin eksenini bloke eden etkisi aynı zamanda kötü nesne ilişkilerinin yıkıcılığına temel bir kanıt sağlar. Çünkü kastrasyonlar da kötü nesne ilişkilerinin kaçınılmaz bir sonucu olarak sahnede belirir.

321. Kastratör kültürler bir korku imparatorluğudur. Geçmişlerinde yaratılmış kastrasyon tehditleri bu kültürlerin insanlarını dehşet operasyonları üzerinden yönetmeyi son derece kolaylaştırır.

322. Bir toplumda üretilen felaket söylemleri kişilerin geçmiş kastrasyon travmalarının üzerine eklemlenince toplumsal bir paniği harekete geçirir: İşte koronavirüs…

323. Ensest yasağı verili bir yapı değildir. Tamamen toplumsal ahlaka ilişkin bir kayıttır ama biyolojik bir dürtü gücünde etkilidir. Zaten insanları ruhsal yönden tahrip eden gücü de onun bu olağanüstü etkisinden kaynaklanır.

324. Kastrasyon realitesini reddetmek, onu aşmak ve onun bizden gasp ettiklerini geri almak için bilinçaltı bir itilimle, boşuna bir çaba olarak imkansıza teşebbüslerde bulunmak… Nedir bunlar? Çılgın dağcılık sporları, yüksek hızlarda araba yarışları vb. (Dünyanın düz olduğunu kanıtlamak için giriştiği çılgınca deneyde ölen adamla ilgili olarak bu paragrafı yazdım. Bu adamın öyküsünün altından kesinlikle bir psikoz tablosu çıkacaktır.)

325. Küçük kız çocuk bulûğ çağına kadar babasının biricik sevgilisi, gözbebeğidir. Bulûğ çağına erişildiğinde birçok baba serpilen genç kızı karşısında ensest bir algıya maruz kalmamak için ilgisini geri çeker. Ama genç kız bunu baba ilgisinden yoksunluk ve baba tarafından yüzüstü bırakılmışlık olarak algılar. Bu algı güçlü bir travmatik etki yaratır. Bu durumda genç kız ya da ilerisinin genç kadını iki duygu çatışması içindedir. Birincisi yitirilmiş baba ilgisini geri kazanmak, ikincisi ise kendisini terk eden babadan intikamını almak. Bu çatışmanın tüm duygusal tonları genç kadının ileride erkeklerle kuracağı ilişkilerde kendini belli edecektir. Bu durumda kadının davranışlarında şu tezahürleri bekleyebiliriz: Erkek tarafından terk edilmeye tahammül edilemeyecek derecede derin bir öfke ve agresyon. Özetle kadının agresyon ve kadınsı oyun taktiklerinin arkasında hep reddedilmiş dişiliğinin intikam arzularını görmekteyiz. Öyle ki erkek kadından özür dilese bile yıllar boyu süren sinsi bir kin duygusu. Şunu da söyleyelim, kadın erkeğe ne kadar kötü davranıp zulmetse de erkek tarafından her şeye rağmen el üstünde tutulma talebi onun gizli gündemidir.

Burada neyi anlamış olduk? Ölüm anına kadar Freudun bile çözememiş olduğu temel bir sorunun yanıtını bulmuş olduk. Freudun sorusu neydi: "Bir kadın ne ister? Ömür boyu bu sorunun yanıtını bulamadım." Freud böyle söylemişti.

Kadın, baba tarafından reddedilmiş dişiliğinin bütün kapris, oyun, hınç gibi çeşitli yansımalarını ömür boyu hep sergileyecektir. Kadınlardan bu nedenle fazla adalet beklememek gerektiğini söyleyen Freudyen tez yabana atılmayacak gibi görünüyor.

Sevgilisinden ilgi ve ihtimam gören bir kadın bu nedenle çoğunlukla öbür kadınların haset ve kıskançlık konusu olur.

326. Beyaz kaplanda varsaydığım kötü niyet, aslında kastratör faillerin özneye yönelik tehdit imasının beyaz kaplana yansıtılmasından başka bir şey değildi. Yani kastratörün özneye yönelik tehdit iması bir beyaz kaplanın öldürücü ve korkutucu gücüne eşit duruyor. Ya da daha doğrusu kastratörün öldürücü tehdit iması içeren varlığı insanda geçmiş kastrasyonlar nedeniyle zaten mevcut olan ölüm ve öldürülme anksiyetesine kodlanarak dolaşıma sokulur. Bu nedenle kastrasyon tehditleri özne üzerinde son derece yıldırıcı bir etki gücüne sahiptir.

Birçok insanda zaman zaman yırtıcı vahşi hayvan fantezileri ortaya çıkabilir. Burada kastrasyon tehditlerinin aktarıldığı fantezi nesnelerini ve onlardan duyulan korkuların aslında öznenin bilinçaltındaki kastrasyon korkularına denk geldiğini bulgulamış oluruz.

327. Kötülük neden çekicidir? Çünkü kişiye kastrasyon örtüsünün altındaki insani özü gösterme vaadini sunar da ondan. İnsanda kötülüklerin türediği kaynak kastrasyonların tahripkar etkisi ile bağlantılıdır ve onunla birlikte inşa edilir. Yani kötülük bir nevroz olarak üretilmiştir. Bu üretilmiş kötülük aşıldığında biz insani hakikatimize ulaşabiliriz. Örtük vaat budur. Çekici olan kötülük değil aslında onun gizlediği hakikattir. Ya da diyelim ki kötülüğün peşinden giderken bilinçaltının kör itilimi ile aslında onun gizlediği kendi gerçeğimizin peşinden gideriz.

Sözü edilen gerçeğimiz de ağırlıklı olarak enseste ilişkin arzularımız ve onlara ilişkin tatmin beklentilerimizdir. Bunun yanında öznede libidinal füzyondan uzak düşmüş olmanın bilinçaltı derin hayal kırıklıkları da vardır. Bu bileşke güçler bize kötülüğün altında gizlenen ensest arzuya erişimi gizliden gizliye vadeder. Çözüm nedir peki? … Çözüm belli…

328. Geçmişte sürekli eleştirilmiş olmak, kişinin gelecekte her anını tedirgin yaşama nedenidir.

329. Susturulmuş ruhsal içerikler (ağırlıklı olarak cinsel içerikli ve yasaklanmış olanlar) obsesyonlar olarak da geri döner. Bu arada obsesyonların özgün arzuyu semboller üzerinden ifade eden bir dil olduğunu unutmuyoruz ya da obsesyonlar sembolizasyonun ta kendisidir.

330. Üreme programı son derece güçlü ve dirençli bir programdır. Ama yaşama programı ya da yaşam dürtüsü ondan daha güçlü bir programdır ve bireyin hayatta kalması onun birinci önceliğidir. Bu nedenle üreme programı üzerinden yani cinsel arzuları üzerinden tehdit edilen birey, yaşama programının müdahalesi ile cinsel dürtülerini kontrol altına almak için bütün bastırma mekanizmalarını harekete geçirir. Kastrasyona rıza eğilimi doğrultusunda gürbüz cinsel güdülerini bastırır. Tabii bilinçaltı olarak yapar bunu. Tespit ettiğimiz bu psişik çerçeve bize cinsel kastrasyonların neden bu kadar başarılı olabildiğini açıklar. Ama üreme programı da bu durumda boş durmaz, faaliyetlerini sürdürür ancak kendini açıkça dile getiremeyeceği için nevrotik semptomlara dönüşmüş olarak ruhsal sahnede belirir. Böylece cinsel ahlak dediğimiz sahtekarlığın temelinde çok ciddi kastrasyon korkularının bulunduğunu anlamış oluruz.

Yukarıda tespit ettiğimiz bu ruhsal gerçeklik bize terapi müdahalelerinin neden ölümüne ve ölüme karşı çok zorlu bir mücadele olduğunu ve öznenin gözünü niçin yıldırdığını da açıklar.

331. Çeşitli kastrasyonlarla yolumuz kesilir ve bu yüzden çeşitli şekillerde engelleniriz

332. Toplumdaki genel nevrotik tablo kastratör eril kültürün yaygın bir hastalığıdır, insanın verili ruhsal yapısı değildir. İnsan yavrusu yalana dolana bulaşmadan dünyaya gelir ve yalanı eril kültürün kastrasyonları üzerinden öğrenir. Mitolojilerdeki öyküler hep kastratör bir kültürün hastalık yaratıcı etkilerinin sonuçlarıdır. Hatta Hristiyanlıkta insan yavrusunun dünyaya günahkar geldiği şeklindeki söylem de böyle bir safsata ile bağlantılıdır.

Yani bu hastalıklı yaygın halden çıkmak mümkün mü? Zor olmakla beraber imkansız değil.

333. Bir tehdit bir uyarı almadan kastrasyon gerçekleşmez.

334. Korku kastrasyonun temelidir.

335. Babanın ya da onun ikamelerinin, kastre eden dehşetengiz bakışının arkasında, bir toplumun binlerce yıldır sürüp gelen kastrasyon dehşetlerinin tortulaşmış gücü vardır. Bu yüzden kastre eden, baba aracılığı ile kültürün kendisidir.

336. Kastrasyon tehditleri verili korku reflekslerimize bağlandığında, bu tehditler bir ömür boyu sürmek üzere bilinçaltından bizi yönetmeye başlar. Böylece kişi kastrasyon tehditlerinden sonra kaçma tepkileri vererek bunlarla ilişkili kaçma sembolizasyonlarını inşa eder. Örneğin eşcinselliğe kayma çoğu kez bir kaçış sembolizasyondur. Hep saydığım şu 4-5 kastrasyon ile ilgili olan tepkiler rol oynar burada.

337. Çoğu kez erkeklerin giriştikleri birçok işlerde üst üste başarısızlık sergilemeleri çok dikkat çekicidir. Bu erkeklerin zeka ve yetenek donanımı bakımından bir eksiklikleri de yoktur aslında. O zaman bu tabloda sorun nedir? Başarılı olmak babaya kafa tutmak ya da onunla rekabet etmek, onu geçmek anlamında olmak üzere birçok erkeğin bilinçaltına kodlanmıştır. Erkek, kastrasyon kaygıları nedeniyle bu rekabete, bu yanılsamalı rekabete girişmekten ürktüğü için onun birçok işte başarısızlığa uğradığına tanık oluruz, çünkü sürekli olarak kendisini sabote etmektedir.

338. Her kastrasyon kendi alanıyla ilgili sonu gelmez nafile bir ikame nesne arayışı yaratır. Yani kastrasyon bir tane değildir. Psişede kayıtlı her temel gereksinim alanı kastre edilmeye açıktır.

339. Kastratör bir kültürün kastrasyonlar üzerinden insan ruhunda yarattığı tahribat hormonal desteklerle ya da ilaçlarla düzeltilemez. Bu türden uygulamalarla elde edilen kazanımlar her zaman geçicidir. Şöyle de söyleyelim: İlaç destekleri ile kastrasyon bataklığından çıkılamaz.

340. Engellenmiş yaşamlar olarak gasp edilen ruhsal alanların bir başka dışavurumu da rüyalarda ortaya çıkar: Kişi rüyasında yetişeceği veya gideceği yere geç kalır ya da bineceği aracı kaçırır. Burada kişi son derece telaşlıdır, panik halindedir ve derin kaygılar yaşamaktadır. Rüyasına eşlik eden ana duygular bunlardır.

341. Bastırılmış OGP nedeniyle bilinçaltı agresyonla yüklü kişinin ahlakı, ancak zorlama ve baskı yoluyla yapılanır. O da en kısa zamanda yıkılmak

üzere...Yani insanlara ahlak felsefesi empoze etmek bu yüzden işin başında başarısızlığa mahkumdur.

Öte yandan bastırılmış cinselliğin uysal kişisi de ahlaki yönden özgür seçimlerin ahlaklı kişisi değildir.

342. Bazı şanslı ya da uygun biçimde sağaltılmış erkekler dışında hemen hemen her erkek, yaşaması gereken orgazmın çok az bir miktarını yaşar. Yaşaması gereken orgazmın on beşte ya da yirmide biri düzeyinde diyelim…

343. Bir kültürün insanlarının nevrozlara yakalanmaları onların suçu değildir ama bize o kültürün, nasıl hasta bir kültür olduğunu da kanıtlar.

344. Ortalama normal nevrotik insanın -ki toplumun hemen hemen bütününe denk gelir- saplantı ve takıntıları eğitim yoluyla ortadan kaldırılamaz. (Bilişsel Davranışçı Terapi'nin kulakları çınlasın). Bunların içinde genel ahlaka aykırı olan saplantı ve takıntılar cezalarla ortadan kaldırılıp engellenmeye çalışılır ama bu da boşuna bir çabadır. Ceza, genel kabullere uymayan nevrotik saplantıyı ortadan kaldıramaz.

345. Obsesif Kompulsif Bozukluğu yaratan çatışmalar, Ödipal kompleks çatışmaları, ensest suçluluğu duyguları ve çatışmaları, homofobik reaksiyonlar ve çatışmalar… Bunlar beyinde görüntülenebilir mi ya da sinir bilimin müdahaleleriyle bu çatışmalar psikanalize ve terapiye ihtiyaç göstermeden çözülüp iyileştirilebilir mi? Sanmıyorum (bir düşünce egzersizi sadece)

346. Cinsel yasaklar, cinsel kastrasyonlar ve özellikle ensest arzu üzerine konulan ciddi yasaklar ve blokajlar, insanın yasak olan her şeye karşı duyduğu karşı konulamaz merakın temelidir. Çünkü bilinçaltı, konulan yasağı yasağın delinmesi emri olarak da algılar. Bu nedenle yasak, zihnin atsineğidir. Bir şey daha var, yasak yasak arzuyu bastırıyor ama onun bilinçaltındaki aktif faaliyetini iptal edemiyor. Şimdi geldik mi nevrozun anavatanına.

347. Korkuların korkularımdır, paniklerin paniklerimdir, sevgilerin sevgilerimdir, bilgilerin bilgilerimdir, konuştuğun dil konuştuğum dildir, özetle sen neysen ben de oyum. İşte kastrasyonun özet tanımı. Hepimiz aynı tornadan çıktık.

348. Güncel travma geçmişin kastrasyon travmalarının üzerine bindiğinde ortaya çıkan dramatik tablo güncel travmanın bir sonucuymuş gibi görünür

349. Kastrasyonların varlığı ya da yarattığı ruhsal sonuçlar beyin görüntüleme taramalarında kanıtlanabilir mi? (merak ediyorum)

350. Orgazmın genetik programındaki ketlenmeler öznenin emosyonel yaşamında ciddi ketlenmelere de denk gelir ve onlara ait bir göstergedir.

351. Kastrasyon kültürü, kişinin ahlakı haline gelmişse o kişi hapı yuttu demektir.

352. Kastratör eril kültürün insanı, cinsel tatmin hazzı bakımından her zaman derin bir açlık içindedir. Ayrıca bu kastre özne kaçınılmaz olarak şu ya da bu şekilde seksüel patolojilere bulaşmıştır. Çünkü orgazmın genetik programındaki kısıtlılık bu türden -derecesine göre- seksüel patolojiler yapılanmadan görünür

hale gelemez ya da birlikte yapılanırlar.

Özetle kastrasyonlar seksüel patolojileri yapılandırırken orgazmın genetik programını da orgazmik kısıtlılığa mahkum eder.

353. Libido seviyesi yerlerde sürünüp agresyon üretmeye başladığında kişi bazı örneklerde bir suç makinası olacaktır.

354. Hayvanlar, ikame nesne nedir bilmezler. Biz de orijininde varlık modunda kalsaydık ikame nedir yani yalan nedir bilmeyecektik ve avatarlarımız da olmayacaktı. Nevrotik özne orijininde varlığının kötü kopya bir avatarıdır.

355. Sevişme eyleminden sonra çiftlerin önemli bir kısmı birbirleriyle adeta kedi köpek gibi olurlar. Bu neden böyledir? Çünkü sevişme eylemi daha doğrusu penetrasyon, her bir kişinin geçmiş kastrasyon odaklarını ve bunlara bağlı öfke ve hayal kırıklıklarını bilinçaltında harekete geçirdiği için kişi içindeki bu öfke ve hayal kırıklıklarından doğan agresyonu partnerine yansıtır. Bir de bilinçaltı olarak gizliden gizliye beklenen tam kapasite orgazm hayata geçememiştir. En basitinden şöyle bir fantezi kuralım: Eğer bu penetrasyon her ikimiz için de son derece tatminli olsaydı şu an sevgilimle kavga ediyor olur muyduk?

356. Her kastrasyon kendi alanında çökertilmelidir. Örneğin OGP alanında başarı kazanıldığında, ruhsallığın her alanında da başarı kazanılmış olmuyor. Mesela nesne ilişkileri alanı ayrı bir kastrasyon alanıdır ve kendi başına ele alınıp işlenmelidir.

357. Kadınların aşağılandığı ve narsistik örselenmelere maruz bırakıldığı eril kastratör kültürlerde kadınlardan, bu aşağılanmaları nötralize etmek ya da bilinçaltı düzlemde bunun intikamını almak için şu davranış ve tutumları bekleyebiliriz:

1 Hatalarını asla kabul etmeyeceklerdir. Çünkü hatalarını kabullenmeleri geçmişte aşağılanmış oldukları gerçeğini kabullenmeleri anlamına gelir onların nazarında.

2 Sevgili ilişkilerinde kıskançlıkları erkeklere nazaran çok daha güçlü olacaktır. Çünkü bir başka sevgili ihtimali onların geçmiş narsistik yaralarını erkeklere oranla daha fazla kanatacaktır.

3 Bilinçaltında, aşağılanmalarının sorumlusu olarak bir yanıyla sevgilisi olan erkeği de suçlayacaktır kaçınılmaz olarak ve bundan dolayı partnerle sahih bir duygusal ilişki kurmada zorlanacaktır. Daima bin bir kuşku içinde olacaktır.

4 Erkeklerin ilgisini daha çok çekmek için erkekler arası rekabette yaşanandan daha fazla olmak üzere birbirleriyle yarışacaklardır.

5.Tüm stratejilerini hayata geçirmek için de çok kolay yalanlar üreteceklerdir.

6 Burada şimdi ne görmüş olduk? Kadın popülasyonunun geçmişte maruz kaldıkları aşağılayıcı kastrasyonlar nedeniyle ruhsal yapıda birçok yönden çok yaralı olduğunu ve çok çocuksu kaldığını.

358. Bir dostla sohbetten…

E…ciğim dediklerinin hepsi doğru, her satırına katılıyorum. Homofobi erkeğin yatak başarısızlıklarının altındaki en temel etkenlerden biridir. Ayrıca çok yoğun biçimde örtük agresyonların da kaynağıdır. İki erkeğin birbirine meydan okumasının altında bu odak sessiz biçimdeki etki kaynaklarından biridir.

E…ciğim yalnız şunu ilave etmem gerekiyor: Nevrotik kadınların da ruhsal bir

derinlikleri yoktur. Buradan şu sonuç çıkıyor: Kadın ya da erkek nevrotik öznenin ruhsal derinliğinden söz edemeyiz.

359. İnsanı adam etmek için kullanılan kasap bıçağına kastrasyon (!?) denir.

360. Cinsellik üzerinde uygulanan çok ağır kastrasyonların (sözünü ettiğimiz o dört beş kastrasyon) sebep olduğu günah ve suçluluk duyguları, kaçınılmaz bir sonuç olarak birtakım ruhsal rahatsızlıklara da yol açacaktır (maruz kalınan ruhsal kayıpların bir bedeli olarak). İşte bu ruhsal tablaya 'nevroz' ve nevroza maruz kalan kişiye de 'nevrotik özne' adı verilir. Bu nedenle toplumdaki herkes istisnasız olarak nevrotik olduğu için toplumun ortalama insanına 'normal nevrotik' adı verilir.

361. Erkeklerin sevgililerine anne aktarımı yaptıkları bilinen bir gerçektir. Annede bize yönelik bir ihmal sezinlediğimizde onun ilgisini çekmek için her türlü numarayı da yaparız çünkü her talebimiz sevgiyi ele geçirme talebidir. Yetiştirme yurtlarında o zavallı çocukların nasıl umutsuzca bir anne beklentisi içinde oldukları bilinen bir gerçektir. Devam edersek: Borderline bir sevgili bir yüceltici bir alçaltıcı tutumuyla erkekte anneyi mutlak olarak ele geçirme itilimi yaratırken manzara görünüşte erkeğin borderline sevgiliye kapılması olarak görünür. Yani erkek bir tuzağa düşerek görünüşte böyle bir kadına kapılırken bilinçaltında da ele geçirilemez anneyi ele geçirmeye çalışmaktadır. Borderline kadının manevrası bilinçaltında erkeğin annesini de deformasyona uğratmıştır.

362. Özellikle cinsellik üzerine uygulanan ağır kastrasyonların nevrotik semptomlar ürettiğini biliyoruz. Özetle, nevrotik semptomlar kastrasyonların ikameleridir. Özne, bu ikame nevrotik semptomların gerektirdiği eylemleri yapmaya dürtüsel düzeyde zorlanır. Örneğin kleptomani. Ya da cinselliğin başka türev eylemleri... Semptomları uygulamaya koyma yönünde kişi içten gelen bir zorlanma hisseder. Bunları yerine getirmeyi de kendi özgürlük hakkı olarak algılamaya başlayabilir. Bu zorlantılı yönelimlerin özgürlükle hiç alakası yoktur, Böyle bir kişi semptomlarının kölesi durumuna düşmüştür o kadar. İşte nevrotik semptomlar olarak ortaya çıkan röntgencilik, kleptomani, teşhircilik, sık sık eş değiştirme gibi girişimler bir eylem serbestliğidir ama ruhsal özgürlük değildir. Kastre edilmemiş ruhsal özün hayat bulması özgürlüktür.

363. Kastrasyonların çarpıttığı zihinler kendi özgün gerçekliklerini göremezler.

364. Kastre kişinin hem kendisi ile hem sevgilisi ile ilişkisi bölünmüş bir özne-kimlik ilişkisidir. Hem kendine yakındır yani nevrotik semptomları ile içli dışlıdır hem de kendine yabancıdır çünkü bu semptomatik kimlik onun kendisi değildir ve aynı zamanda biraz önce saydığımız aynı karmaşalar eşliğinde sevgili, özneye hem yakın hem yabancıdır. Özetle özne ne kendini tanır ne de sevgiliyi.

365. Hangi yolla gerçekleştirildiği önemli olmamak üzere, bastırılan cinsellik aslında OGP kastre edilir.

366. Kastrasyon hiçbir zaman içerden gelmez, her zaman dışardan gelir; ama içeriye alındıktan sonra da her zaman içerden gelir.

Eğer çocuklarda cinsel utanç ve suçluluk duyguları yapılandırılmamışsa Ödipal komplekse girmeleri pek de mümkün değildir. Özetle anne ve babanın cinsel suçluluk ve utanç duyguları aktarım yoluyla çocukta tekrarlanmaya

başladığında bunun sonucu Ödipal komplekstir.

Şu aşamada biraz daha genelleyici bir sonuca varmamız mümkün: Eğer anne babalar kendi suçluluk duygularını herhangi bir davranış kalıbını hedef alarak çocuklarına aktarmışlarsa o davranış kalıpları da çocuklar tarafından daima suçluluk ve utanç duyguları ile deneyimlenecektir. Örneğin tuvalet eğitimi anne babaların suçluluk ve utanç duyguları üzerinden çocuklarına aktarılmışsa, tuvaletle ilgili konular çocuklarda utanç ve suçluluk duygularına yol açacaktır. Sadece bu kadar değil, anne babaların utanç ve suçluluk duyguları üzerinden yaşadıkları her düşünce ve davranış kalıpları çocuklarda aynen kopyalanacaktır.

Kendi çocukları için başkaları sorduğunda abimin ya da dayımın çocukları diyen şaşkın erkekleri biliyorum. Sebebi sorulduğunda şu yanıtları vermişlerdir: Eğer benim çocuklarım derse onun bir kadınla cinsel ilişki yaşadığı anlaşılırmış, bu durum da çok ayıpmış.

367. Ensest suçluluğu ve buna bağlı utanç duygusu kişinin karşı cinse yaklaşmasını ayıp ve günah duyguları ile engellediğinde, artık eşcinsel yönelime ya da başka türden cinsel tercihlere giden yolun kapısı aralanmış demektir.

368. Panik atak, anksiyete bozuklukları, fobik reaksiyonlar, obsesif kompulsif bozukluklar… Bunların birçoğunun kökeninde kastrasyon kaygılarını, ensest suçluluğunu ve homofobiye bağlı misilleme beklentilerini görmek çok mümkündür. Peki misilleme kimlerden gelecektir. Elbette süperegonun kayda almış olduğu ahlak bekçileri olarak otorite figürlerinden gelecektir bu misilleme ve bu misilleme hem de yırtıcı bir hayvanın dişleri ve pençeleri tarafından parçalanma tehdidi düzeyinde olacaktır. Özne bu misillemede hem kendisinin hedef seçildiğini hem icracı otorite güçlerini açık ve seçik olarak göremez, bu yüzden ondaki kökeni belirsiz bu kaygı son derece yüksek bir seviyeye erişir.

Şunu demiş olduk: Eğer dehşetin gerçek kökeni kişi tarafından fark edilirse bu dehşet tuzağı denilen oyun bozulur.

369. Korku hayatı kısaltır (yaşanmaya değer anlar bakımından).

370. İnsanoğlu kastrasyonlar nedeniyle varoluşta tuzağa düşürüldüğü için varoluşsal kaygı ve problemler yaşamaktadır.

371. Kendi normalinin çok üstünde yaşanan korkuların temelinde, geçmişin üstü örtük ve ha de1ince farkına varılamayan kastrasyon kaygıları yer almaktadır.

372. Kastrasyonlar bütünüyle çökertildiğinde ve eski nevrotik ruhsal harita etkinliğinin sıfıra yaklaşması için gerekli süre de tanındığında, en ahlaksız insana değil en ahlaklı insana erişmiş oluruz.

373. Kastrasyon odağı karşısında duyulan korku aynı zamanda ona karşı bir agresyonu da yapılandırır. Oluşan korku ile agresyon güç bakımından birbirine eşittir. Çünkü özne kastrasyonu gönül hoşnutluğu ile karşılamamıştır.

374. Sansür kültürden gelir, bilinçaltından gelmez. Ama kültürün yasakları bilinçaltına yerleşti mi artık bilinçaltından gelir.

375. Bastırılan ağlama isteği bastırılan orgazma da denk gelebilir. Çünkü her ikisinde de duygunun kendini ifade ederek dış dünyada görünür hale gelmesi engellenmiştir. Şunu çok kesinlikle söyleyebilirim: Serbestçe ifade edilmesi

engellenmiş orgazm ve kendini orgazmına teslim edebilme kapasitesinin yetersizliği, öznenin dışa aktaracağı her duygusal ifadesinin de ketlenmesi sonucunu getirecektir. Duygusal ifadelerimizin kendini dile getirmesi bu bakımdan birbirleri ile organik bir bağlantı ve etkileşim içindedir.

376. Ağır kastrasyon süreçlerinin işlediği kültürlerde her insan, kendini ve ötekileri sevebilme kapasitesi bakımından sorunludur. Bu nedenle böyle kültürlerde (ne yazık ki aşağı yukarı tüm dünya böyledir) kişinin kendini ya da ötekileri sevebiliyor olması uzunca bir terapi sürecine gereksinim gösterir (sevebilmede kısıtlı özneleri kastediyorum yani çok büyük bir çoğunluğu). Bu problemleri aşma yönünde piyasadaki paket programların da çok sayıdaki yetersiz terapistin de tuzağına düşmemek gerekir.

Not: Kastre özne ne yazık ki sevme kapasitesinde önemli ölçülerde kısıtlanmıştır. İnsanda sevgiyi yeniden yapılandırmak için ne dini mesajlar ne de paket programlar işe yaramıyor. Erich Fromm'un bir baş yapıt olan kitabı "Sevme Sanatı" da ne kadar işlevsel olabilmiştir cidden çok merak ediyorum.

377. Bastırılanın geri dönüşü nevrozdur, ama reddedilen ve inkar edilenin geri dönüşü psikozdur. Çünkü dışarıdan geliyormuş gibi algılanır. Freud bu konuda çok aydınlatıcı yorumlar yapmıştı.

378. Cinsel kastrasyonlar, en hafifi fantezi düzeyinden başlamak üzere eylemsel düzeye yansıyan bir yelpaze boyunca Freudyen düzeyde anlaşılmak üzere cinsel patolojilerin temel nedenidir.

Çünkü cinsel kastrasyonlar, genital alanlar merkezde olmak üzere kişinin cinselliğini ve cinsel kimliğini tam olarak üstlenmesinin engelidir ve mantıksal bir sonuç olarak kastrasyonların hedef aldığı yapı heteroseksüelliktir. Çünkü psikanalizin tarihinde eşcinsel eğilimlerin ya da diğer cinsel sapmaların kastre edildiğine dair bir bulguya rastlamıyoruz, çünkü bunlar yolundan alıkonulmuş heteroseksüelliğin semptomları olarak kabul edilmişlerdir. Bu kastrasyonların sonucunda kaçınılmaz olarak ortaya çıkan boşluğu, biraz yukarda belirttiğimiz ve Freudyen düzeyde anlaşılmak üzere cinsel patolojiler doldurmaya başlar, eylemsel ya da fantezi düzeyinde olmak üzere.

Özet olarak şunu söylüyoruz: Cinsellikten ve cinselliğinden utandırılmamış ve günah duygularına bulaştırılmamış, yasaklarla yolu engellenmemiş hiç kimse Freudyen anlamda olmak üzere cinsel patolojilere maruz kalmaz. Burada heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutunu kapsam dışı bırakıyoruz.

379. İnsanlar yaşları ilerledikçe büyümezler, daha fazla kastre edilirler; çoraklaşmadır bunun adı. Posası çıkmış bu insana da yetişkin insan denir

380. Kastre edilmiş her potansiyel, insanın asli özüdür ve buna en başta gasp edilen orgazm dahildir.

381. Bilinçaltımızda, maruz kalacağımızı düşündüğümüz ya da tahmin ettiğimiz eleştirilere karşı sürekli tepki ve savunma fantezileri geliştiririz. Bu çerçevede olmak üzere söz konusu eleştirilerin, eleştirici aile ortamı içinde anne-baba-çocuk üçgeninde yapılandığını belirtmeye gerek bile yok.

382. Eğer kastrasyonlar ve tabii özellikle ensest ve Ödipal kastrasyonlar ve bunun yanında erkeklerde ağırlıklı olmak üzere homofobi çok şiddetli biçimde

kayıtlara alınmışsa, bu kişiler panik atak krizlerine yakalandıklarında bu krizlere dehşetli bir ölüm korkusu da eşlik edecektir. Çünkü öldürülmek korkusu kastrasyon uygulamalarının temelinde vardır da ondan.

383. Küçük çocuğun gelişim aşamalarının her birinden ötekine geçişi doğal bir tamamlanma ve ayrışma süreci olarak işlemez, düpedüz bir koparılma baskısı halinde uygulamaya konulur. Bu uygulama şekli küçük çocuk için her aşamada bir travmaya maruz kalmak demektir. Çünkü süreçlerin hiçbiri doğal seyrinde işlememiştir küçük çocuk açısından, her sürecin kendi olgunlaşması içinde sonraki bir sürece taşınması engellenmiştir. Bu nedenle küçük çocuk her yeni süreçte bir önceki kapanmamış sürece daimi bir özlemi hayat boyu duyacaktır ya da o dönemlere özgü onarılmamış travmaların etkisini ömür boyu taşıyacaktır ve bu tablo onun ruhsal dünyasına, tamamlanmamış bu ruhsal süreçler nedeniyle birer nevroz kaydı olarak işlenecektir. Buradan "arzunun kayıp nesnesi"ni arama saplantısının ne olduğunu anlamak artık çok kolaydır.

384. 1) Birinin bir yerine bir şey olduğu zaman genital bölgemde derin bir sızı ve bıçak saplanmış gibi bir acı algılıyorum. Yani karşımdakinin acısını duyuyorum, içimde hissediyorum ama bunun fiziki hissedilişi genital bölgede gerçekleşiyor. Sebebi ne? Kastrasyon kaygılarımın bir tetiklenmeyle açığa çıkması. Özetle genital alan, kastrasyon algısı ve kaygısının merkezidir (diyebilir miyiz?).

2) Uzun zamandan beri tansiyonuma bakmaktan ürkmem nedeniyle hem kendim bakarken hem de doktorlar baktığı zaman tansiyonumun yüksek çıkması yine kastrasyon kaygılarıma bağlı gözüküyor.

3) Özet olarak birçok fobik reaksiyonlarımızın, anksiyete tepkilerimizin ve bunun gibi birçok ruhsal tablomuzun arka planında kastrasyon kaygısının oldukça önemli bir rolü var (kastrasyon kaygılarımın bunca üstesinden gelmiş olmama rağmen…).

385. Kastrasyon kaygısı ve dehşeti, vahşi bir hayvanla karşı karşıya kalındığında yaşanan kaygı ve dehşet algısına eşittir. Çünkü bilinçaltında kastrasyon kaygısı bu düzeyde algılanır ya da beyin tehlikeyi bu düzeyde yorumlar. O zaman anlıyoruz ki kastratörler bilinçaltı düzlemde yırtıcı bir vahşi hayvan tehdidi gibi algılanmaktadır. Kastratöre kolay kolay karşı gelinemeyişinin sebebi de budur. Bu nedenle kastrasyon kaygılarının görünür ve görünmez etkileri üzerinden yaşanan bedensel ve ruhsal tablo çok zorlayıcıdır.

386. Kastrasyonlar, aslında ruhen ve kısmen de beden olarak daima genç kalacak insanları ruhen ve bütünüyle de beden olarak birer ihtiyara dönüştürür.

387. Orijininde varlık kökleri ile bağlantıları koptuğunda ki bu bağlar her zaman kopar, insan kendi orijininde varlık gerçeğinden de çok uzağa düşer.

388. Maruz kalınan kastrasyonla birlikte, onun neden olduğu kayıpları geri almak için gerekli mücadele gücünü de kaybederiz.

389. Sevilmiş, kabul edilmiş, istenilmiş ve himaye edilmiş olmak, anne tarafından idealize edilmek ve anneyi idealize etmek dünyaya yeni gelen bebeğin, kendisi bilinçli olarak farkında olmasa bile en temel ihtiyaçlarıdır. Bu ihtiyaçların karşılanmamış olması kişinin hayatında geleceğe doğru büyük bir iç boşluk olarak taşınır. O zaman kişinin hayatı, sebeplerinin asla farkına

varamayacağı ve kökeninin ne olduğunu bilemeyeceği bir şeyleri aramakla geçer, aslında verilmemiş olanları aramaktadır.

Peki yukarıda saydığımız bu temel ihtiyaçları bebekliklerinde gereğince karşılanmış kişilerin akıbeti ne olur? Onlar da yaklaşık aynı akıbete maruz kalırlar. Çünkü birkaç sene sonra Ödipal ya da fallik dönemlerde küçük çocukların karşılaşacağı katlanılmaz baskı ve engeller bu sefer sözünü ettiğimiz o ilk dönemin (libidinal füzyonun, orijininde varlığın) üstünü örterek onun kazanımlarını geçersiz hale getirir. Böylece her durumda insan oğlunun kendi orijininde varlık kökleriyle bağlantılarının koparak temel bir yarılmaya ve ruhsal yoksulluğa maruz kaldığını anlamış oluruz. İşte bu durum ruhsal yapısında bölünmüş insanın hayat boyu süren acılı arayışlarının temel dinamiğidir.

390. Bayram coşkusu, insanların orijininde varlık bütünlüğünden eksiltildiği kastre kültürlere özgüdür ve o insanların bu ruhsal kayıplarını geçici olarak geri almaya yönelik nafile çabaları olarak yorumlanabilir (adeta bir tür ölü diriltme töreni gibi).

391. Ödipal döneme gelindiğinde küçük çocuğun ruhsal dünyasında, utanç ve suçluluk duygularını mesaj olarak alıp özümseyecek bir kapasite uç vermiştir. Artık bu çocuk kastrasyonların tuzağında kıstırılacak kıvama gelmiştir.

392. Libidinal füzyonun, ergenlikte hayata geçmesinin önüne engeller konulması bakımından Ödipal dönem kastrasyonları ve ensest suçluluğu duyguları ile bağı son derece nettir. Şöyle ki: Libidinal füzyonun vital seviye yüksekliği ergenlik dönemine kadar olabildiğince korunur ama ergenliğe gelindiğinde bu vital seviye yüksekliği ve dirimselliği adeta bıçakla kesilmiş gibi ortadan kalkar. Peki ne olmuştur? Ergenlik öncesinde cinsel hormonlar yeterli seviyede ortada yoktur. Bu nedenle cinsellik üzerindeki Ödipal dönemin kastrasyon baskıları çok güçlü değildir. Sonuç olarak libidinal füzyondan gelen dirimsellik enerjileri ve vital seviye yüksekliği, ruhsal yapıda ergenlik yıllarına kadar olabildiğince korunma altına alınmıştır. Ergenlik ve sonrası dönemlerde ise özne için hayatın tadı epeyce kaçacaktır. Çünkü sembolik kastrasyon, ciddi ruhsal sorunlar ve tahribat yaratmak üzere artık iş başındadır. Şimdi orgazmik kapasite, etkinleşen kastrasyon kaygıları nedeniyle ergenin hormonal seviyesi ile uyumlu tatmin imkanlarından, artık yoksundur. Yani Ödipal dönemin kastrasyonlarıyla baskı altına alınmış cinselliği ergenin hormonal seviyesi ile uyumlu seksüel tatminlerin yaşanmasına şimdi imkan vermemektedir. Bu durum kaçınılmaz ve çok ciddi ergen krizleri anlamına gelir.

393. Kökleşen nevroz bundan böyle öznenin kaderidir, ondan kurtulmasını önerdiğin zaman da senin en büyük düşmanın olur.

394. Cinselliğin bastırıldığı kültürlerde cinsellik, özellikle o coğrafyadaki küçük yerleşim birimlerinde rezil kepaze bir şekilde yaşanır. Neden?

395. Bizde harekete geçmek üzere bekleyen bir utanç yazılımı elbette vardır ama utanma duygusu içerden gelmez, dışardan gelerek aktifleşir. Devamında ise içe alınarak ruhsal aygıtın kendi doğal tepkisiymiş gibi algılanır ve bu andan itibaren, silinmesi ve etkisizleştirilmesi çok zor bir yaptırım gücü kazanır.

Aynı tezleri suçluluk duyguları, misilleme beklentileri gibi temalarla ilgili olarak da ileri sürebiliriz.

396. Karabasan, bilinmezin dehşetiyle karşımızda durup kanımızı dondururken, arkasında, bildiğimiz ama kendisinden ölesiye ürktüğümüz bir gerçeği de saklayarak bize dehşetengiz imalarda bulunur. Soru şu: Saklanan sır ya da dehşetengiz ima nedir? Bunu da okuyucu cevaplasın.

397. Penetre edip kaçmak, yani cinsel ilişkiyi istikrarlı biçimde sürdürememek… köken olarak ensest suçluluk... Sosyal ortamlardan ve insan ilişkilerinden bir süre sonra kaçma tepkisinin kökeninde, güvensiz bağlanmaların ve başka faktörlerin yanı sıra ensest suçluluğu çatışmaları da yer alır… Bu ilişkiyi sabote etmek üzere biraz sonra "ya baba gelirse", çünkü kastratör baba (bu kastratör, anne, dayı ve amca da olabilir) bilinçaltından her an çıkıp gelebilir, o zaman, içinde bulunulan ortamı terk etmek gerekir… Sosyal ortamlarda olsun, iş ortamlarında olsun, evlilik ilişkilerinde olsun bilinçaltındaki cezalandırıcı kastratör baba faktörü yaşanılan anların tadını tuzunu sürekli kaçırmak üzere hep geri gelir. İnsanı bulunduğu ortamı terk etmeye, açıkçası hayatın her alanında geri adımlar atmaya zorlar. Daha doğrusu kişi bu geri çekilme eylemlerini, farkında olmadan yapar.

398. Anne ile sürekli iç içe olmak bir süre sonra büyüme adayı olan küçük çocukta yutulma kaygıları yaratır ki bu tepki son derece sağlıklıdır. Çünkü küçük çocuğu, özgürlük alanını yapılandırması bakımından uyarır. Bu nedenle anneyle sürekli iç içelik daima bir tehdit içerir.

399. Bilinçaltında tam doyumlu cinsel hazza karşı büyük engeller varsa kişi bazı örneklerde bu içsel boşluğu yemek hazlarıyla doldurmaya çalışır ki buradan da obeziteye doğru yol almak kaçınılmaz hale gelir. Bu tablo, eğer hormonal bir bozukluk söz konusu değilse düşünülebilir.

400. Nevrotik ortalama özne şaşırtılmış bilincin öznesidir ve böylece kendi kendisi olamamanın bedelini öder.

401. Püritenlik saplantısının ya da saçmalığının ardında ensest suçluluğu ile cinsel arzuları inkara dayanan ve kişinin kendisini bu şekilde sürekli aldattığı sahte bir namusluluk anlayışı vardır. Orgazmın genetik programında bu sahtekarlık oyunu bozulur.

402. Kötü annenin çekiciliği ve kişiyi anaforuna alan karanlık kuyu etkisi... Bu etki, anneliğin adeta şeytana adanmış çekici ve büyüsel anafor gücünü akla getiriyor. Böyle bir etkinin kaynağı nedir? Şunu söyleyebiliriz: Ensest suçluluğu, özellikle erkeklerde bilinçaltı olarak böyle cezalandırıcı ve dehşetengiz bir anne resmi yapılandırır ki bu resim sonradan fantezilerdeki Meduza, cadı ya da şeytan formlarına dönüşerek kendini gizler ama ensest arzu duyulan anne burada alt zemindedir, bu nedenle de çok çekicidir.

Bir de şu var: Bir annenin, düşman bir hedefe karşı seferber ettiği kendi tüm negatif güçlerinin, özneyi yıkıcılık ve tahripkarlık yönünde harekete geçirmesi… Annenin böylesine sahip olduğu karanlık bir gücü vardır. Devam edersek: Özne bilinçaltı ensest suçluluğu nedeniyle işin en başından itibaren anne karşısında onun her emrine itaat etmeye mecbur olarak boynu bükük bir pozisyondadır. Her kişinin bilinçaltında ve ensest suçluluğundan köken alan bu "Medusa anne" odağı, başka güçlerce ele geçirilip özneyi kullanma yönünde de etkili olabilir. Ve kişi böyle dış bir davete, karşı koyma gücünü yitirmiş olarak uymak zorunda kalır. Bu etkinin Siren çağrısı olduğunu da ara bir not olarak belirtelim.

Annemiz Medusa anne midir, tartışma konusu bu değildir. Onun karşısındaki bilinçaltı ensest suçluluğumuz nedeniyle onu biz Medusa anne kimliğiyle donatırız ve bu ruhsal odağımız üzerinde baskı kurabilmeyi başaran güçlerin de bir otomat gibi denetimi altına gireriz.

Erkek çocukta anneye karşı ensest suçluluğu nedeniyle korkuya dayalı ve korkudan köken alan boyun eğici bir teslimiyet vardır. Çeşitli terör örgütleri, bu anlattığım mekanizmayı farkındalık düzeyinde bilmeseler de bu odağı harekete geçirerek kişiler üzerinde etkili olabilmektedir. Kan davalarını annelerin kışkırtmasında da bu Medusa anne rolü çok etkili olmaktadır sanırım.

403. Bir kültürün yapısı olumsuz yönde ne kadar değişirse değişsin (faşist Almanya'daki "İnsan Haraları" örneklerinde görüldüğü gibi) insan oğlunun oral döneme, diğer ruhsal gelişim basamaklarına bağlı temel gereksinimleri ve bütün bu dönemlerin fabrika ayarları hiçbir zaman değişmeyecektir. Bu temel gerçek göz ardı edilerek insan üzerinde oynamaya kalkışacak hiçbir insan projesi insana rağmen hayata geçirilemez. Bu nedenle insan doğası insana karşı ve bu insan doğasını yıkmayı, yapı-söküme uğratmayı hedef alan hiçbir kötü niyete izin vermeyecektir.

Eğer her şeye rağmen insan oğlunun gelişim basamakları yukarıda çerçevelerini çizdiğim insan oluş karşıtı projelerle sabote edilirse bu sefer uygulanan bu yıkım projelerinin bir sonucu olarak nevrozlar ya da psikozlar dünyayı istila edecektir. Doğal gelişim projemiz kendisine oynanan oyuna bu şekilde cezalandırma ya da dejenerasyon yanıtı ile tepki verecektir. Ama dünya zaten bu insan formları ile dolu. Şimdi ne demiş olduk?

404. Ödipal dönem kastrasyonları ile ensest suçluluğu kastrasyonları, hayatın sonraki yıllarında bir ömür boyu sürmek üzere oral dönemin (libidinal füzyonun) bereketli ruhsallığının hayata doğmasının önünde ciddi bir bariyer oluşturur. Libidinal füzyonun hayata doğması için Ödipal kompleks ve ensest suçluluğu kompleksi ile homoerotik dehşet gibi sonraki kastrasyonların çökertilmesi gereklidir. O zaman libidinal füzyon hayata doğarak özneyi tüm ömrü boyunca hayret ve temaşa makamlarına taşır. Böyle mutlu bir tesadüfün olmadığı durumlarda ki zaten çok yüksek oranda hep böyledir, aynı sonuç eğitim, yani diyelim ki tekkelerdeki eğitimlerle de ancak çok çok kısmi olarak sağlanabilir. Ancak bu durumda amaca erişenlerin sayısı elbette çok azdır. Sözünü ettiğim o küçük azınlık nasıl olup da başarılı olmuştur, bu imkansız tablo nasıl ortaya çıkmıştır araştırılması gerekir.

405. Ruhsal gelişimin çeşitli aşamalarında maruz kalınmış ciddi yoksunluklar ruhsal haritaya boşluk (vakum anlamında) olarak kaydedilir. Bundan sonrasında kişi hep bu boşlukları doldurmak yani nesnesini arayan arketip anlamında olmak üzere güncel hayatında bilinçaltı arayışlarla ömrünü tüketir.

Yoksunluklar, kastrasyonlar ya da engellenmelerin durakları nelerdir?

A. oral dönem

B. anal dönem

C. fallik dönem ve eş dönemde Ödipal dönem

D. genital dönem: Geçmiş kastrasyonlar nedeniyle bu dönemde açığa çıkması gereken OGP potansiyeli, Ödipal dönemde baskılanmış olarak kişiyi tatminde arızalı normal nevrotik öznenin orgazm seviyesine mahkum eder. Daha doğrusu ergenlik döneminin kişiyi taçlandıracak olan OGP programı aşağı yukarı on sene öncesinden kastre edilmiştir.

406. Cinsellikle ilgili bir yasak insanların aklına sokulursa o yasağı delme arzusu da insanların aklına sokulmuş olur. Bastırılmış cinsellik hep bu yasakları delme yönünde fırsat kollayıp durur. Çünkü yasaklanan cinsel dürtü aslında eyleme konulmak istenen arzudur.

407. Yasaklanan şeyler merak edilirken, aslında arka planda merak ettiğimiz şey, gasp edilen cinselliğimizin ne kadarının bizden alınıp götürüldüğünün acı veren merakına denktir.

408. Ödipal ve ensest komplekslere bağlı kastrasyonların arkasında en dehşetengiz korkularımız saklıdır.

409. "Cinsel ilişkide orgazmdan zevk alırsam cezalandırılırım." Bilinçaltındaki bu kayıt OGP'nin aktifleşememesinin temel sebeplerinden biridir. Bu, koyu dindar veya koyu ahlakçı bir mantıktır

410. Ödipal kompleks, ensest yasağı ve buna bağlı ensest suçluluk duyguları, toplam bir karmaşa olarak ketum hafızanın dip katmanlarına bastırılır. Bütün bunlar çocuk 3,5-5 yaş civarında iken olup biter. Hayatı boyunca insanın cinsel yaşamını ketlemek, orgazmik kapasitesini bloke etmek üzere sinsi faaliyetlerini sürdürürler. Bu ketleyici yapı, kendisiyle bağlantılı çeşitli nevroz türlerini ortaya çıkarır. Bunlar ruhsal rahatsızlıklarımızda ayrı bir kümedir. Diğer eksen ise insan insana ilişkilerimizde yaşadığımız travma ve çeşitli sorunların kümelendiği "nesne ilişkileri"dir.

Ancak cinsel eksende bir kompleks yapılanmamışsa nesne ilişkilerindeki travma ve sorunlar o kadar da tahripkar olmaz. Yani yüksek ihtimalle terapi müdahalesine pek de gerek kalmayacaktır…

411. Bir dostla mesajlaşmalardan:.

-Özne kastrasyonlarla özellikle cinsel kastrasyonlarla yarılmaya uğradığı için, bundan sonrasında hayatı hep yanlış yaşanmaya mahkumdur. Cinsellik üzerine uygulanan ağır kastrasyonlar ve yasaklar nedeniyle her şeye cinsel ima yüklenen bir kültürde insanlar, birçok nesne ve temayı cinsel uyarıcı etkiler olarak algılar. Cinselliğe bulaşmayan hiçbir uyarılma ya da duygu türü ortada kalmaz, birçok şey cinselleştirilir. Devamında her şeyin cinselleştirilerek şaka konusu yapıldığı kültür yapılanmaları ortaya çıkar.

-Klasik psikanaliz için ne denebilir? Öznenin nevrozda kalışını devam ettirmek üzere kullanışlı ama insan doğası ile uyumsuz, o özgün doğayı açığa çıkarmaktan aciz bir kuram denilebilir. Yani sadece nevroza katlanmayı öğreten bir klinik uygulama. Freud zaten bunu söylüyordu.

-Çocukların "ceeee!" oyunları da yokluğun yerine varlığı ikame oyunudur. Çocuk gözlerini kapattığında varlık dünyası yok oluyor, gözlerini açıp "cee!" dediğinde varlık dünyası yeniden geri geliyor (Freud). Böylece bu oyun sayesinde çocuk yokluk anksiyetesini aşmış oluyor. İleri şizofrenlerde sorun şu ki varlık dünyası bir daha geri gelmiyor ve hep yokluk anksiyetesi içinde yaşıyorlar.

412. Emosyonel boşluk, libidonun çok yönlü yatırımlarının askıya alınmasını ima eder.

413. Kültürün dikte ettiği yasaklar nedenli suçlayıcı, kastre edici ve ensest dehşeti yaratan bir seviyede ise ve özne de bunlardan ciddi biçimde etkilenmişse

geleceğin öznesi o oranda ağır nevrotik semptomların, OKB (Obsesif kompulsif bozukluk), anksiyete ve kaygı bozukluklarının hedefi olacaktır.

414. Bastırılmamış cinselliğin kendisi değil, ataerkil kültürlerde onun deforme edilmiş formu her türlü mel'anetin kaynağıdır.

415. Çocukken çok mu mutluyduk? Bu soruya çeşitli şekillerde cevaplar verilebilir. Çoğunun da belli oranlarda doğruluk payı vardır. Ama asıl gerçek şudur: Çocukluk yıllarında maruz kalınmış kastrasyonlar çocuk ruhsallığı üzerinde şu aşamada o kadar yıkıcı bir etki yaratmaz, bu yıkıcı etki ergenlik ve sonrasında ortaya çıkacaktır. Bu nedenle ergenlik öncesi çocukların dünya varlığa, ilişkiselliğe ve kendi özne benlerine yaptıkları libidinal yatırımlar çok zengin ve yoğundur. İşte bundan dolayı çocukluk yıllarımızı çok mutlu yaşanmış olarak hatırlarız. Yine aynı büyülü etki genç insanların ilk aşk deneyimlerinde de tecrübe edilir.

416. Kastrasyonları (öncelikli olarak cinsel kastrasyonları kastediyorum) aşmış ya da onlara çok fazla maruz kalmamış bir insan, ihtiyaçlarının yeterli düzeyde karşılanması durumunda herhangi bir ek talepte bulunmaz. Ama bu, uzun ve çileli manastır ya da tekke eğitimleri ile kazanılmış bir refleks değildir.

417. Astral seyahat iddiaları, öte âlemlere duyulan özlemler hep ayağımızı bastığınız dünyayla ilgili temel tatminsizliklerin telafisine yöneliktir. Bu dünyada ele geçirilemeyenler hep öte alemlerde aranır. Bu nedenle on binlerce yıldır hep kastre insanların tarihini yaşadık.

418. Çocukluğundan itibaren eleştirilmeye alışmış bir insan aynaya baktığında kendini beğenmez.

419. Anneye karşı ensest arzu kaygısı ve akabinde fiili kastrasyona maruz kalma korkusu nedeniyle cinsel arzular toptan ve şiddetle bastırılırsa eril öznenin tüm cinsel arzuları bütün kadınlar karşısında da bastırılıp ortadan kaldırılabilir. Böyle bir operasyonun eril özneyi şu ya da bu seviyede eşcinsel kutba yerleştireceği netlik kazanır.

420. Kişinin durumlarla orantısız aşırı korku tepkilerinin ardında, bilinçaltı olarak her zaman geçmişin yoğun kastrasyon kaygıları mevcuttur.

421. Ensest suçluluğunun en tahripkâr etkisi, yakınlarının sevgisini kaybetme ve gözden düşme kaygılarına denk gelir ki bu durum gerçek bir ölüm kaygısından daha dehşet vericidir.

422. Bir yanda erkeklerin yaşadığı son derece haz yoksunu orgazmlar var öte yanda aynı erkeklerin cinsellik uğruna kadın peşinde ya da kendi cinsel yönelimleri peşinde koşuşturmaları var. Aynı mantık dışılık kadın cephesi için de söz konusu...Bu iki eksen yani bir yanda hazda ve reel tatminde kısıtlı cinsellik ve buna mukabil acil bir partner arama motivasyonu birbirleriyle uzlaşmaz görünüyor. Özetle her iki cinsin de cinsellikle ilgili ve karşı cinse ya da partnere yönelik motivasyonları cinsel güdülerden ziyade başka motivasyonlarla açıklanabilir sanıyorum. Ortada bir garabet var. Çünkü kişilerin yetersiz orgazm düzeyleri nedeniyle bir partnere delicesine ya da özlem ve arzu ile bağlanmalarını gerekli kılacak motivasyon nedir diye soruyorum. Büyük ihtimalle

burada toplumun insanı bir partner bulmaya zorlayan baskısı ve bir rol üstlenme sahtekarlığı önemli rol oynuyor olsa gerek.

423. Kastrasyonlar, ağırlıklı olarak cinselliğin emosyonel ve tam tatminli haz boyutunu iptal eder. Erkeklerde erektil disfonksiyon, orgazm yetersizliği ve kadınlarda frijitlik, anorgazmi sorunları gibi arızaların da yüksek oranlarda sebebidir. Bunlara ilave olarak öznenin, hayatını anlamlı yaşama doğrultusunda kayıplara uğraması da bir başka büyük kayıp alanıdır.

424. Kastrasyon kültürlerinde orgazm, tam doyumlu haz anlamında her zaman kısıtlıdır. Bunun birinci sebebi kastrasyon gerçeğidir. İkinci ve daha az rastlanan bir sebep ise ilk orgazm deneyimini, orgazmın varlığından hiç haberdar olmadığı için panik halinde yaşayan ergenlerin durumudur. Yani ergen "bana ne oluyor" diye bir büyük paniğe kapılır. Bundan sonraki orgazmların tam kapasite yaşanmasına kişi daima korkuyla direnir. Bu yüzden orgazm deneyimini düşük kapasitede ve adeta kendini güvenceye alarak yani orgazmını haz düzeyinde baskılayarak yaşar. Ama bu kişiler de öteden beri zaten kastrasyon belasına yakalanmışlardır.

425. Keyif alınan pek çok etkinlikle keyif aldığımız cinsel etkinliklerimiz arasında bir takım ciddi benzerlikler var. Bu nedenle bastırılmış cinsellik vakalarında bastırılan cinsel hazların ikameleri olarak bu keyif verici etkinlikler ön plana çıkar gibi gözüküyor. Örneğin kumar heyecanı ya da kleptomanların hırsızlıkları gibi…

426. Kastrasyon kişinin sadece ruhsal potansiyellerini kastre etmez, onun dilini de kastre eder. Bu nedenle terapiye ya da psikanalize giren kişiler çok uzun bir süre boyunca bir türlü serbestçe konuşma pozisyonuna geçemezler.

427. Şizofrenlerde ağırlıklı olarak şu bulgulara da rastlanır: Bir yerde yazılmış bir yazı, televizyonda spikerin bir an bir gülümsemesi, okunan kitaptaki rastgele bir cümle... Şizofren bütün bunlardan kendine yönelik bir ima, bir tehdit ve bir suç isnadı çıkarır… Şizofrenin bu algı çarpıtması nereden kaynaklanır? Yüksek ihtimalle ensest suçluluğu yaratan yasaklar bazı zamanlarda onun zihninde delinmiştir. Cinsel yasaklı eylemlere fantezi düzeyinde zaman zaman kapılmış olabilir. Hemen ardından bunları bilinçaltına alelacele bastırmış olabilir. Bütün bunların devamı olarak bir süperego krizi sanki iş başındadır. Özetle şizofren öznenin bir misilleme beklentisi içinde olan bilinçaltı korku odakları burada son derece aktif gözüküyor… Yine geldik kökendeki ensest suçluluk duygusuna...

428. OGP'nin kayıp miktarı hem erkekte hem kadında anal bölgeleri, haz almada kısıtlı ayrı bir cinsel bölge ya da organ haline getirir. Eril öznenin kendi anal bölgesinin ikincil genital bölgeye dönüşmesinden haberi olmayabilir mi? Pek olası gözükmüyor. Ama eril özne böyle ikincil bir genital donanımı eyleme döker ya da dökmez, tabii ki bu çok ayrı bir iradi konudur.

Yukarıda tasvirini yaptığımız tablo bize şunu açıkça gösteriyor: OGP'nin aktifleşmesini engellemenin bedeli yani anüs-penis bütünlüğünün de kastrasyonlarla bozulmasının bedeli anal bölgeyi ayrı ve bağımsız ama güdük bir haz bölgesi haline getirmekle ödenmektedir. Ama şunu tekrar ilave edelim: OGP'de kısıtlı kişilerin penisten ya da vajinadan kısıtlı orgazmlar yoluyla aldıkları hazlar ne yazık ki hep yarım yamalak kalmaya mahkûmdur. Öte yandan anal

bölgeye uygulanacak cinsel uygulamalar yüksek seviyede orgazm tepkileriyle de sonuçlanmayacaktır.

429. Ensest yasasının bilinçaltındaki kışkırtıcı oyunları nedeniyle normal nevrotik öznenin bilinçaltı da bir desise yatağıdır.

430. Ödipal ve ensestüel kastrasyonlara maruz kalmamış biri sonraki kastrasyonlardan ya da travmalardan aşırı düzeyde etkilenmez.

431. Ruhsal dünyamızın en derin katmanlarında, bütün yırtıcı vahşi tehditkarlığı ve aynı zamanda gizil özdeşleşme nesnesi olarak o kara panter hâlâ yaşıyor. Kara panter tehditkar varlığı ile eril kültürde ensest yasaklarının ve kastrasyonların temelindeki korku odağı olarak bugün hala aktiftir. Özdeşleşme nesnesi olarak da sanırım ilksel insanların büyü kültürünün temelinde yer alıyor olsa gerek. Tabii kara panter, kişilerin yaşam öyküleri ile bağlantılı olarak bir beyaz kaplan ya da muhteşem bir erkek aslan da olabilir.

Kastrasyonların bu kadar etkili olması ve ciddi nevrozlara sebebiyet vermesi o kara panter karşısında duyulan yoğun korkunun, kastrasyonların tehditkarlığına aktarılması nedeniyledir ve bu nedenle kastrasyonların arkasında daima kara pantere bağlı olarak bir öldürülme tehdidi mevcuttur.

Ama sonuçta şunu söyleyelim: Kara panter'in gücü, cinsel kastrasyonların aktif olduğu üç buçuk, beş yaşları içinde çok etkindir. Bu dönemde kastre edilmemiş çocuklar için artık Kara panter bir fantezi nesnesidir. Öte yandan terapilerde kastrasyon odaklarını aşan kişiler için de Kara panter artık bir fantezi figürüdür.

Doğamızda var olan vahşi hayvan korkusu, kastratör figürlere aktarılarak onları bizim gözümüzde korku duyulan ve önlerinde boyun eğilen bilinçaltı biat nesnelerine dönüştürür. Bu sefer kastratör figür bir Kara panter formunda düşlerimizde belirir. Ama Kara panter, dirimsel güçleri ile bilinçaltımızda dirimselliğimizi de güçlendiren özdeşleşme nesnemizdir.

432. Psikanalizi kuran ilk kadro ve sonrakiler kendi kastrasyonlarını aşamadıkları için kuramlarında da bir yığın ciddi çelişkiler kaçınılmaz olarak mevcuttur. Özellikle ensestüel kastrasyonlar konusundaki acımasız yaklaşımları burada bir örnek olarak verilebilir. Küçük çocuğu, dünyaya cinsel suçlu olarak gelmiş sakıncalı bir varlık olarak görme eğilimleri şaşılacak şekilde ağır basmaktadır.

433. İnsanoğlu biseksüel bir varlıktır. Çok büyük bir çoğunluk heteroseksüel yönelimli biseksüeldir. Daha az bir grup ise eşcinsel yönelimli biseksüeldir. Ama şuna dikkat edelim: Eşcinsel yönelim bütün yönelimlerin ortak paydasında mevcuttur. Alt bilinçte ise eşcinsel yasaklara ait kendiliğinden bir kayıt yoktur. Eşcinsel yasaklar kültürün söyleminde kayıtlıdır ve oradan bilinçaltına aktarılır. Bu birbirine zıt çifte kayıt öznenin bilinçaltına çeşitli nevrotik arazlar, homofobi, seksüel iktidarsızlık ve Orgazmın Genetik Programı hazzında yetersizlik olarak yansır.

Bir başka paragraf çalışmamda belirttiğim gibi OGP hazzındaki kısıtlılık, ensest tabu sistemi için de geçerlidir. İşte bu iki ruhsal sorun ya da tablo gasp edilen orgazmdan birinci derecede sorumludurlar.

434. Cinsel kastrasyonların arkasında daima bir misilleme beklentisi ve ona bağlı olarak öldürülme kaygıları vardır. Öldürülmeyle ilgili anksiyetelerin en temel

sebebi cinsel kastrasyonların içerdiği ve ceza olarak öldürülmeyi ima eden bu misilleme beklentisi nedeniyledir.

435. Yasak arzu ve onu ifade edememe baskısı arasında yaşanan çelişkinin sonuçlarından biri de kekemelik olabilir, üzerinde kafa yormak gerekir. Bir diğer husus da şudur: Yaşanmış ve unutulmuş ama alt bilinçte aktif bir travma da kekemelikle sonuçlanır. Çünkü kişi hem travmayı anlatmak istemekte hem anlatamamakta oluşu nedeniyle bu gerilim kekemelikle sonuçlanır. Genelde çelişkili arzuların aynı anda bilinç alanına yüklenmesi, kekemeliğin temel sebebidir.

436. Bilinçaltında üreme programı ve yaşama programı gibi verili programların engellenmesine karşı konulan yasaklar hariç, yasak diye bir şey yoktur. Diğer yasaklar kültürün kodlarında kayıtlıdır. Ama bir süre sonra kültürün yasakları da bilinçaltına kaydolur. Böylece bilinçaltında toplumsal olanlarla ilgili olmak üzere bir tema hem serbesttir hem yasaktır. Bu çatışmalı durumdan öznenin nevrozları ortaya çıkar ya da çok ileri aşamalarda psikozlar…. Peki bu kötü kaderden nasıl kurtuluruz? Bilinçaltına geçilmiş yasak kodları dehşetengiz ağırlıklarından kurtarıp sadece uyulması gereken ve bilincinde olduğumuz basit kurallara dönüştürmekle.

437. Seri katiller kastratör eril kültürlerin bir semptomudur. Yani bu kültürler büyük bir başarısızlığın kanıtı olarak karşımıza çıkarlar. Şunu kesinlikle söyleyebiliriz: Cinsellikte tam tatminli hiçbir özne özünde kan dökücü eğilimler taşımaz, çünkü otobur bir canlı türü olan insanoğlu bu vasıflarıyla paralel barışçı bir ruhsal yapıya sahiptir. Özetle bastırılan cinsellik agresyon sebebidir ve bu agresyon aşırı hadlerde, başka etkenlerin de eklenmesiyle seri katilliğe dönüşebilir.

438. Kastratör kültürün eril öznesi kendisinin orgazmik tam tatmininde her zaman için yetersiz bir öznedir.

439. Kastrasyonlar öznel dehanın katilleridir.

440. Kastratör bir toplumda kastrasyonların yeniden geri gelişi OGP öznesi için de çoğu kez geçerli olabiliyor. Çünkü böyle bir toplumda herkes potansiyel bir kastratör ajandır. Bu nedenle OGP özneleri gereksiz pek çok kişiyle ilişkilerini kesmelidir.

441. Şunları da söyleyelim: Sevgilinle yatağa girerken umduğun haz tatmini ile bulduğun haz tatmini arasındaki fark senin kastrasyonuna denk gelir. Ya da çok lüks bir lokantada yemek yedikten sonra önüne gelen faturayı ödemek için elini cebine attığında hiç paran olmadığını ve kredi kartlarını da evde unuttuğunu fark ettiğin zaman yaşadığın şok da kastrasyon şokunun bir benzeridir vb.

442. Paranoyada, şizofrenide kişinin öldürülme fantezileri ve korkuları, bilinçaltı ensest arzularından dolayı cezalandırılma beklentileri ile bağlantılıdır. Yine geldik kastrasyon konusuna.

443. Erotik tetiklenme sağlıklı bir libidinal füzyon kökeni ile bağlantılı değilse kişinin güncel seks ilişkisinden hayır gelmez. Ama çok büyük bir çoğunluk sağlıklı bir libidinal füzyon kökeninden gelmektedir yoksa orgazmın genetik programı terapileriyle kişileri orgazmın genetik programına taşımam mümkün olmazdı. Ama böyle olsa da büyük bir çoğunlukta toplam kastrasyonlar libidnal füzyonun orgazm anında deneyimlenmesinin yolunu tıkadığı için yine büyük bir çoğunluğun cinsel ilişkilerinden tatminsiz yaşanır.

444. Çeyreğin çeyreğinde kalan ortalama erkek orgazmı, birçok örnekte anüsten geri döner yani anüse bir şeylerin girdiği fantezileri ya da korkuları üzerinden geri döner.

445. Homofobinin bedeli heteroseksüel haz potansiyelinden, orgazmın genetik programından kayıplar pahasına ödenir.

446. Kastrasyon mağduru hiçbir insan mutlu olamaz. Çünkü kastrasyon deneyiminin doğasında mutluluk diye bir şey yoktur. Kişi kendini kasarak iyiymiş gibi görünse de bu temel gerçek değişmez. Hayatları boyunca insanların içini basan can sıkıntısı ve benzeri bunaltı hallerinin sebebi bu temel ruhsal kayıplardır. Bu nedenle panik atak, anksiyete bozukluğu gibi ölüm kaygıları ile ilişkilendirilebilecek tüm ruhsal tepkiler en üste açıklamasını yaptığım kastrasyon kaygı ve köklerine bağlıdırlar. Bu nedenle hayatın anlamsızlığına felsefeden çözüm aramak, işin en başından itibaren sonuçsuz kalmaya mahkûm nafile bir çabadır.

447. Kastre özne bir yandan çarpıtılmış bir bilincin öznesidir öte yandan asli arzularına yabancılaşmıştır ve onlar da çarpıtılmıştır. Orijininde köklerinden kopması nedeniyle hem bilinç olarak hem arzuları bakımından maruz kaldığı deformasyonları kendi özgün varlığı sanır. Bu tablo esasi varlık nosyonunun hayata geçememesinin en temel nedenidir. Sonuç olarak varlık probleminin felsefi temennilerle çözümlenebileceğini sanmıyorum. Çözüm var mı? Zor olsa da var.

448. Cinsellikle ilgili korku yüklü reflekslere, kastrasyon adını veriyoruz. Aynı şartlı refleksler başka temalar üzerinde de pekala yapılandırılabilir.

449. Kastre kişi şeytana dönüşür, şeytanı dışarda aramanın anlamı yoktur. Cennet ise kastre edilmemiş öznenin algı dünyasında içerilmiştir.

450. Willhelm Reich şunu söylemişti: "Çocukları travmatize eden, anne babaların cinsel ilişkilerini izlemek değil, cinsel yönden tıkanmış insanların agresyon yüklü cinsel etkinlikleridir. Çocuk bundan korkar. Sevgi ve sevecenlikle yaşanan bir cinsel ilişkiye tanık olmak çocukları travmatize etmez"

Bir arkadaşım da şunu söyledi ki kesinlikle katılıyorum: "Anne babanın cinsel ilişki sahnesine tanık olan çocuk, anne baba tarafından şiddetle azarlanır ve anne baba panik yüklü tepkiler verirse çocuk ciddi biçimde kastre edilir."

451. Libidinal füzyonun haz alanları bedende kayıtlıdır. Ancak oral dönem sonrası kastrasyonlar nedeniyle bunların haz potansiyelleri oldukça düşmüştür ya da duyarsızlaşmıştır. Şimdi gelelim bu beden bölgelerine: Genital organlar ve

alanlar, deri, bakışlar ve dudaklar, bütün bunlar libidinal füzyonla güçlü bağlar kurma anlamında haz potansiyelleri düşmüş de olsa şehevi bölgeler olarak özneyi kendi çekim alanına alır. Yalnız şunu bilelim, bu erojen bölgeler orgazmın genetik programının öznelerinde yine tam ve dolu haz potansiyelleri ile hayata geri dönerler.

452. Yunan mitolojisine göre, öbür yarımızı bulma metaforunun hayata geçtiği en iyi örnek, eksiksiz orgazm anında partnerle yaşadığımız kaynaşma sürecidir ya da böyle bir etkinlik üzerinden kendimizle bütünleşme sürecidir. Burada partnerin bizimle eşit düzeyde ve aynı yoğunlukta bir kaynaşmayı yaşayıp yaşamadığının güvencesine sahip değiliz. Çünkü deneyimlerimizin, partnerin varlığına rağmen öznel yaşanıyor olması bizi böyle bir güvenceden her zaman yoksun bırakır. Ama en azından tekil özne olarak biz yaşamış oluruz.

Ancak şu önemli notu düşelim: Orgazmın genetik programının terapi sürecinde danışana nasıl aktarıldığı ve organik seviyede ortak tepkilerle (OGP analistininkiyle ortak tepkilerle) nasıl seyrettiğini açıklamak ayrı bir problem… Herhalde burada ayna nöronları, terapi sürecinde etkinleşerek orgazmın genetik programını mümkün kılacak transferleri gerçekleştiriyor olsa gerek.

453. Kastrasyon kültüründe olumsuzluğun kayıtları o kadar güçlüdür ki sağlıklı bir insan bile bu kültür içinde libidinal yatırımlarını zaman zaman tam olarak gerçekleştiremez.

454. Kastrasyon biyolojik organizmaya da indirilen bir darbedir.

455. Cinsel kastrasyon, kendisiyle ilgili değilmiş gibi görünen başka ruhsal problemlere de yol açmaktadır.

456. Organizmanın gereksinimlerini bir dürtü ve itilim olarak bilinç sahnesinin farkındalık alanına, özneyi eyleme mecbur ederek gönderen alan: İd... Bu alanın itilimleri özne tarafından iki türlü deneyimlenir:
1) Eğer özne kastre edilmişse çarpıtılmış olarak ve nevrotik semptomlarla da yüklü olarak... Bunun sonucunda öznenin bütün pisişik sistemleri bir yalanın hizmetinde olarak öz algı fonksiyonları bozulmuştur. 2)Eğer özne kastre edilmemişse ham, tok, vital doluluk seviyesi yüksek, canlı, kıpır kıpır algı ve emosyon deneyimleri olarak, gürbüz emosyonel ifadeler olarak...

457. Nörolojik programı gelişip açıldıkça bebek, anne ile ikili birlikten çıkıp kültürün dünyasına yerleşmeye başlar. Kültürün dünyası çoklu ilişkilerin dünyası olarak bir üst iletişim kipini, yani dili zorunlu kılar. Bebek üçüncülerin dünyasında kastratör ataerkil bir Ödipal kültürle de karşılaşır olumlu bir anaerkil kültürle de karşılaşabilir. Çocuk özellikle ataerkil kültürün kastrasyonlarına maruz kalmak koşuluyla anadile kaydolur diye bir kural yok. Çocuğun kastre edilmesi ayrı bir olaydır, anadilin öğrenilmesi ayrı bir süreçtir. Ama kültürün kastrasyona dair söylemlerinin anadilde içerilmiş olmasına bakarak bu iki alanı birbiriyle karıştırmamak gerekir.

458. Ödipal dönemin küçük erkek çocuğu, pipisi ile oynarken ya da mastürbasyon yaparken baba ya da başkaları tarafından tehdit edildiği zaman, bu tehdit üzerinden asıl cinsel arzu ve hazlarının yasaklandığını ve bunların suç, ayıp, günah ve mekruh olduğunu sanır. Pipisinin kesileceği algısı aslında ikinci

planda kalır ki geleceğin yetişkin erkeği için asıl tehlike yukarıda belirttiğimiz algı yanılsamasıdır. Daha kötüsü kültürel kodlardaki yazılıma göre penisin hedefi vajina ya da karşı cinstir. Ama cinsel arzusu Ödipal dönemde yasaklanmış yetişkin erkek, bu sefer bilinçaltında kadına arzu duymanın yasak, ayıp, günah ve mekruh olduğunu bir ölçüde kurgulamaktadır. Bu hatalı kurgunun eril öznede bilinçaltı olarak bazen heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutunu yapılandırması beklenebilecek bir sonuçtur.

459. En azılı suçlular, tecavüzcüler ve akla gelebilecek tüm bir suçlu yelpazesi, söylemesi komik kaçacak ama zorunlu ve normal bir sonuç olarak ağır kastrasyon ve ensest suçluluğu duygularının katlanılmaz baskıları altındadırlar

460. Eğer rüyanızda aslan, kaplan veya panter gibi hayvanlar gördüyseniz bunlar sizin bilinçaltı kastrasyon korku ve kaygılarınıza denk gelebilir. Ama bu rüyada sizi koruyan köpek gibi hayvanlar gördüyseniz bunlar da sizin kastrasyonlarla yaptığınız bilinçli mücadelede ulaştığınız güçlü duruma işaret edebilir. Çünkü çatışmalarınızın dehşet yükü ehlileşmiş demektir.

461. Kastre öznelerin her cinsel deneyimi, orgazma yaklaşma anında tüm geçmiş seksüel kastrasyonları ayaklandırdığı için eril özne orgazm deneyiminden son derece yorgun çıkar. Oysa aynı deneyim OGP öznesi için zindeleştirici ve şifa verici bir deneyim olarak yaşanır.

462. Eril öznenin genital kastrasyona tutsak oluşunun bazı belirtileri: 1.Bazı durumlarda yönetici sorumluluğunu üstlenmekten kaçınmak. 2. Vajinaya girecek ya da orada boşalacak kadar kendini değerli hissedememek ya da kendini buna layık görememek.3. Vajinaya girmekten derin utanç ve suçluluk duyguları duymak ve eril rolü oynamaktan kaçınmak.

463. Pagan mantık bir çeşit nevroz üreticisidir.

464. Yaş ilerledikçe bunamayla ilişkilendirilen bazı bulgular aslında kişilerin ağırlaşan nevrozlarıdır ya da yaşlılık huysuzluklarıdır. Çok yıllar geçmiş olmasına rağmen ilk çocukluk yıllarında maruz kalınmış ve çözümlenmemiş kastrasyonların, daha da ağırlaşan faturaları ödenmektedir.

465. Asla olamaz yapamam diyeceğiniz her şey (ahlak dışı kabul edilen) sizin kastrasyon alanınıza dahildir. Bunları zaten yapmayacaksınız ama kendinizi yapabilirmiş gibi bir panik dehşeti içinde algıladınız yani kastrasyon dehşeti sizi böyle bir yanılsamanın içine hapsetti yıllarca. Aslında bir bardak suda fırtına koparılmıştı (Mc. Daff sendromu).

466. Bastırılmış orgazm (OGP) ya pasif bir kişiliğe ya da agresif bir kişiliğe yol açar.

12.LİBİDİNAL FÜZYON

1. Müziğin ritmi, dil öncesi emosyonların dalgalı akışlarından kaynaklanır ve bu ritmik ve dalgalı akışların bir yansıması ve tekrarıdır. Yani emosyon, geçmişteki bebekte hangi akış ve dalgalanmalar halinde seyretmişse müzikte de o şekilde hayata doğar.

2. Coşkuya adanmış ama eril kültürlerde kaynakları bastırılmış libidinal füzyon, bazı eski kültürlerin şenlik, kutlama ve orji törenlerinde kısmen (?) geri döner.

3. Doğa güzelliklerine duyduğumuz hayranlık ve sevgi, bebeklikte anneye duyulan hayranlık duyguları ile idealizasyon aktarımlarının, özneyi yaşatan bir güç olarak güncel zamanda yeniden aktifleşmesinin sonucudur. Libidinal füzyon bu doğuşun kaynağıdır.

4. Ruhsallık, libidinal füzyondan beslenmedikçe, can sıkıntısı, geçmeyen zaman algısı kaçınılmaz bir sonuçtur.

5. Libidinal füzyon, ruhu besleyen en sağlıklı kaynaktır. Daha doğrusu dengeli ruhsallık bu kaynaktan beslenir.

6. İnsani onurun kökeni, annenin sarıp sarmalayan libidinal füzyon kucağıdır (yeterince sevilmiş olmanın doyumu). Bundan dolayıdır ki sevmeyen bir partnerle zoraki ilişkiye giren bir erkekte ereksiyon sorunu ortaya çıkacaktır.

7. Dil öncesi alanın vital seviye yüksekliği, bakir doğaya, vahşetin canlı varoluşuna duyduğumuz sevgi ve aşkın, özlemin kaynağıdır.

8. Ensest, üreme programının başlangıcıdır. Aşıkların sevişmeleri ve birbirlerine karşı duydukları çekimin temeli dil öncesi anne-bebek bağıdır; bebeğin bu ilişkiyi deneyimleyiş kiplerinden, buradaki yoğun emosyonlardan köken alır.

9. Anne kucağı, sevgiliyle penetrasyonda yeniden inşa edilir

10. Dil öncesi aşk ekseninin (sevgi, idealizasyon vb.olarak) yetişkin cinselliğinde açığa çıkması Ödipal dönem kastrasyonlarıyla engellendiği için bunca nevrozlar yaşanıyor.

11. Libidinal füzyon, aşkın romantik ekseni oluşu nedeniyle cinsiyetsiz ama erotik nitelikli bir alandır. Güncel aşk ilişkisinin romantik eksenidir.

12. Annenin bebeğe yönelik yüceltici aktarımları (idealizasyon ve süblimasyon aktarımları) bebekte öz değerlilik ve tüm güçlülük algılarını yapılandırır. Yetişkinlik yıllarında bile hemen hemen herkesin pohpohlanmalar karşısında etkilenmeleri, halk deyişiyle "gaza" gelmeleri bu yüzdendir.

13. Danışan analizde konuşurken, analistiyle ikisinin birlikte çırılçıplak sarmaş dolaş yattıkları talep ve fantezisini iletir. Burada danışanın asli ve örtük arzusu nedir? Bu fantezinin içinde elbette belli bir erotik tetiklenme ve arzu da vardır ama aslında talebin adresi nedir? Burada oral dönemin anne bebek ilişkisinin çıplak ten temasları yeniden bir arzu olarak güncel boyuta taşınmıştır. Peki bunun anlamı nedir? Danışan iyileşme yolunda ilerliyor demektir.

14. Annenin libidinal füzyon kucağında sevgiyle sarmalanmadıkça, bebekte hayata açılacak ve vital seviyesi çok yüksek, canlı, emosyonel zenginliklerle

yüklü nörolojik programlar aktifleşemez. Ama ne yazık ki aktifleşen bu nörolojik programlar daha sonraki kastrasyonlarla da katledilir.

15. Libidinal füzyonun süblimasyon akımlarından beslenen bir insanın, dünyanın ödüllerine gereksinimi kalmaz. Bu gerçek bize sayıları çok az olan mistik öznelerin, dünya hırsları ile bağlarının neden koptuğunu gayet net açıklar. Mistik öznelerde bu süreçler nasıl işliyor? Sebilullah mı? Sanmıyorum ve çok kısmi olduğunu düşünüyorum. Ama buna rağmen yine de aldıkları ödül çok büyüktür ve alınmış bu büyük ödülden sonra diğer dünya ödüllerinin gerçekten de bir önemi kalmaz.

16. Ağaç altı kuytuluklarındaki huzurun nedenlerini yazarsak: Bu mekanlar, sessiz ve karmaşasız ortamlar olarak homeostasisi, anne bebek ilişkisinde bebeğin homeostasiste erdiği huzuru ya da tam tatminli bir orgazmdan (orgazmın genetik programından) sonra yaşanan mutlak dinginliği ima eden ikamelerdir. Bütün bunlar, kısmen bizim en temel kayıtlarımızın aranışlarına ve özlemlerine denk gelir. Anne-bebek kaynaşmasının ve orgazmın genetik programı sonrası homeostasis deneyimleri, bu tabloda en temel ve genelde geri dönüşsüz kayıplarımızın ikameleri olarak ön plana çıkar. Hemen hemen herkes çok kısmi de olsa, ağaç altı kuytuluklarında anne-bebek homeostasisine zaman zaman geri dönerek, orada ruhsal organizasyonunu yenileme olanağını bulabilir ama buna rağmen orgazmın genetik programını ima eden alan deneyimsel olarak özneye kapalıdır. İşte bütüne yakın ya da hemen hemen herkes bu yüzden en sağlıklı yenilenme ve dinlenme olanağından yoksundur, bu olanağa erişemez ama verdiğimiz örnekte bu olanakları kısmi olarak yaşar... Oysa orgazmın genetik programı, kozmik bütünlükle birleşmeye, kaynaşmaya denk gelir...

17. Anne, bebeğinde yapılandırdığı "benlik" ile ilişki kurduğunda, bebeği ile kurduğu bu ilişki artık bir ikizlik ilişkisidir. Bu nedenle anne, aslında bebeği üzerinden kendisiyle de ilişki kurmuş olur ki bu ilişkide bebek de mutlak yabancılığın aşıldığı bir deneyim yaşamış olur. Bu nedenle kişi, füzyonel ilişkiler yaşamadıkça mutlak yalnızlığını ve yabancılığını aşamayacaktır. Ve tabii füzyonel ilişki, öncelikle bakışlar üzerinden kurulan köprü aracılığıyla gerçekleşir. Bu tezin önemi, Freud ve çoğu ardılı için çok merkezi önemdeki salt verili dürtü kuramını reddetmesidir. Yani annenin özenli sevgi aktarımları yapılandırmadıkça bebekte de dürtüler sağlıklı bir zeminde hayata doğamıyor. Oysa onlar dürtülerin verili olarak bebekle dünyaya geldiğini söylüyorlardı. Yutan bir annenin kucağında bebeğin dürtülerinin nasıl trajik sonuçlara maruz kaldığını isteyenler araştırabilir.

18. Bebekliğinizde size hayran bir anneniz olmasaydı, bugün ne bir tanrı inancınız ne bir güzellik anlayışınız, ne aşk ne sevda coşkularınız ne de hayatınızı güzel kılacak hiçbir arzu ve talebiniz olmazdı.

19. Libidinal füzyonun, kendini yaşanabilir süreçler halinde öznede ifşa ettiği var oluş kesitleri, öznenin kendi özgür var oluşunun görünürlük sahnesine çıktığı deneyimlerdir. Bu imkan nevrotik ortalama insanda belki de hiç açığa çıkmaz, sanatçı kişiliklerde ise tekrar kapanmaya yazgılı olarak kesintili var oluş süreçleri olarak hayata doğabilir. Oysa tüm küçük çocuklar ve bebeklerde, onların kendi imkanlarının tüm gürlüğü ile hayatlarının merkezine yerleşir. Özetle kastrasyon belasının henüz gadrine uğramamış bütün insan oluşlar, bu beladan hep azade olacaklardır.

20. Dü…ne Cü..lu şunu söylüyor: "Sanat aracılığıyla belki de hakikate daha kolay erişebiliriz." Bu tez ileri sürüldüğünde kişilerin hakikatin kökeni karşısında kör bir durumda oldukları gerçeği ortaya çıkıyor (bu ifadeyi yaygın bir tavra işaret anlamında kullanıyorum, şahsınızı ima ederek değil). Bu köken yani hakikat, uzak, metafizik bir platforma yerleştiriliyor. Oysa sanatın kaynağı metafizik bir uzaklıkta bulunmuyor. Sanatın kökeni yine insan denen varlığın gerçeğinde yer alıyor. Peki nedir bu gerçek? İnsan denen varlığın gerçeği onun dünyaya gelişi ile başlıyor. Bu bakımdan kastrasyonların gadrine uğramamış insan bebeğinin libidinal füzyondaki tüm emosyonel zenginlikleri, sonradan kastrasyonlarla üstleri örtüldüğü için yeniden sanatın alanında dünyaya gelmek, varlığının hakikatini açık kılmak için sembolik bir dil içinden görünürlük platformuna çıkıyor. Sanatın malzeme derlediği alan meçhul olmasa da (benim için meçhul olmasa da), bu alandan sanatın üretim sürecine nasıl geçildiği ve bu sürecin nörofizyolojik temelleri belki çok sonraki araştırmacılar tarafından netleştirilecektir.

Dü.. Cü.. şunu söylüyor: "Aklın yokluğuna delilik diyoruz. Muhayyile aklın yokluğu durumunda devreye giren bir insan yetisidir. Akıl faaliyetteyken muhayyile çalışmaz. Sanat muhayyile kökeninde temellenir." Burada ileri sürülen tez, yani muhayyile ya da yaratma süreçleri için ileri sürülen tez aynen libidinal füzyon süreçleri için de geçerlidir. Ama insan, kendi varlığının çok uzak geçmişine erişim yolları kapandığı zaman yani ketum hafızada kilit altında tutulduğu için ona erişimi zaten olası değildir (özel bazı durumlar hariç). Bu durumda özne sanat denen yaratım sürecini göklerden gelen bir vahiy ya da lütuf sanacaktır.

Şunu önemseyerek kaydedelim: Bu ruhsal odak kendiliğinden harekete geçtiği zaman ya da sanatsal yaratılar bu odağı tetikleyip harekete geçirdiğinde, insan ruhsallığı tam bir şifa halini yaşar. Aslında buna sanatın katarsis etkisi de diyoruz. Ama dediğim gibi kökenin meçhul oluşu, ketum hafızada içerilmiş olduğu için meçhul sanılması, yanlış bir yorum olarak sanatın gerçeği, bir gizem perdesinin arkasında saklanırmış gibi bir yanılsama yaratıyor.

Dü… Cü.. şunu söylüyor: "Bir bilim adamının göremeyeceği şeyleri bir sanatçı görebilir. Bir akıllının göremeyeceği şeyleri bir delinin görmesi gibi" (Bence: Ama o deli libidinal füzyona sağlıklı bir biçimde erişim imkanlarına sahipse bu teze katılabilirim. Ama ne yazık ki delinin elindeki bu doğal imkan da yani libidinal füzyona erişim imkanı kastre edilmiştir). "Sanatla din aynı yerde durur her ikisi de anlar ama açıklayamaz. Bu yüzden sanatçıdan açıklama bekleyemeyiz" (Bence: ilhamın da vahyin de kökenleri ortakmış gibi görünüyor. Bu ortak köken tekrar belirtiyorum 'libidinal füzyon'dur. Ama bu kökenle aramıza milyonlarca ışık yılı gibi bir mesafe girerek ona yabancılaştığımız için oradan gelen mesajları hep ilahi bir kattan geliyormuş gibi yorumluyoruz). "Açıklama bilim ve felsefenin işidir ama anlama din ve sanatın işidir" (Bence: Kişi "libidinal füzyon" ekseninde yaşarken, her şey hiçbir açıklamaya gerek kalmadan kendi sessiz dili içinden öznece çok net anlaşılır ama ne yazık ki kimselere anlatılamaz, aktarılamaz. Ama sanatın formları içinden bir biçimde dile getirilirken de kendinden çok şey kaybederek görünürlük alnına taşınabilir sadece).

Erişim ufkumuza kapalı olan libidinal füzyon alanı veya öyle olduğu sanılan, daima iç derinliklerimize duyduğumuz özlemin nedenidir. Burada şunu da ilave edebiliriz: Sanatçı bir yapıt ortaya koyarken yüzünü, ilhamı bahşedecek olan geleceğin ufkuna çevirdiğini sanırken aslında yüzü geçmişe dönüktür. Bu nedenle sanatta olsun felsefede olsun, insan gerçeği hep yanlış adreslerde aranacaktır. Tabii söylemeye gerek bile yok: Aranan elbette bu yolla bulunamayacaktır.

D C şunu söylüyor: "Tutkularından arındırıldığında insandan geriye normal insan kalır. Modern insan tutku sahibi olmaktan korkar. Meczub "deli" demektir, lakayt olmaktır" (Bence: Aslında sözünü ettiğim libidinal füzyon odağı yetişkin

öznenin kaldıramayacağı kadar yoğun duyarlılıkların kaynaştığı bir alandır ama geçmişte kastre bir özne olarak var olmuş hak yolcusu, tekkedeki egzersiz ve uygulamalarla, sözünü ettiğim bu odağı harekete geçirebilir. Tabii bu durumda engellenemez bir emosyon fırtınasının önünde savrulur. Bu durum aklın tam anlamı ile ötesine geçilen bir alışmamışlık, daha doğrusu bir deneyimsizlik dönemidir. Yani kastre özne bu köklerle ebediyen bağları koparak kupkuru bir kabuğa dönüşürken, mistik özne nice yıllardan sonra geçici ve sınırlı dönemler halinde ona dönmenin kaldırılamaz şokunu yaşar. Özetle ataerkil kültürün bedelini çok kötü öderiz ve en başta bu sistemi savunanların kendileri olmak üzere).

21. Ruh molekülü: DMT seviyesi ölüme yakın insanda, doğum yapan annede ve dünyaya gelen bebekte çok yüksek seviyede bulunurmuş. Stres altında da üretimi artarmış. Bu hormon yüksek sevgi duyguları yaşatıyormuş, kutsallık duyguları… Bu hormon hayvanlarda da bitkilerde de salgılanıyormuş… Birinci ciltte libidinal füzyon, eksiksiz orgazm hazzı süreçleri ve mistisizmle ilgili olarak geliştirdiğim tezler böylece beyin kimyası ve hormonal seviyede de doğrulanmış oldu (?).

Not: Tesla da gözlerini kapadığında salt koyu mavi bir fon görürmüş.

22. DMT alan denekler, bilincin vücuttan ayrılması, sonsuzluk, ölümsüzlük hissi ve her şeyin bir parçası olma, benlik algısını yitirme, zaman algısının değişmesi ya da silinmesi, tam bir huzur, mutluluk hali deneyimlediklerini söylemişlerdir.

Tüm bu tespitler. eksiksiz orgazm hazzı (orgazmın genetik programı) yaşanırken deneyimlenen ve tarif ettiğim ruhsal hallerle tam bir paralellik içindedir.

23. Epilepsi nöbetlerinde de DMT yoğun biçimde salgılanıyormuş. Yine bu konuda birinci ciltte ileri sürdüğüm tez, beyin kimyası düzeyinde kanıtlanmış oldu.

24. Bedenimizin olduğu gibi ruhumuzun da her an beslenmeye ihtiyacı vardır. Bedenimiz her an duyduğu bu ihtiyacı besinlerle, ruhumuz da ilişkisellik ve sevgi bağları ile gidermeye çalışır. Bu yüzden amiplere benzeriz. Besin ortamında uzantılarını dışarı uzatan amipler asitli ortamlarda bu uzantıları içeri çekerek kendi içlerine kapanırlar (örnekleme Freud'tan alıntı). Tıpkı bunun gibi biz de sevgi ortamlarında dışa açılırken sevgisizlik ve ilişkisizlik durumlarında kendi içimize kapanırız. Her an sevgi ve ilgiyle beslenmek galiba bizim en asli ihtiyacımız gibi görünüyor. Bu nedenle sevgisizlik ve ilişkisizlik ortamları, tahribatının derecesine göre bir süre sonra öznenin ruhsal dünyasının altını oyan bir ruhsal vakum alanına, zehirli füzyon alanına dönüşür.

25. Dolayımsız ya da doğrudan algı şu demektir: Libido nesneye doğrudan yatırım yapar, hiçbir sembolizasyon veya ikame anlamlar ve araçlar kullanmaz. Bu durumda öznenin yaşayacağı tüm emosyonlar en tok ve dolu halleri ile yaşanır.

26. Yeterince aynalanmamış bebeklerde, nesnesini bekleyen arketip daha sonra nasıl bir sürece evrilir? Yeterince aynalanmamış olmanın yarattığı yoksunluk (aynalanma özne olmaya doğru evrilmenin ön koşuludur) tablolarına baktığımızda aşırı uçlar olarak neleri görürüz? Böyle tablolarda libidinal füzyonun,

erken bebeklikte anneye yansıtılmak istenen sevgi, idealizasyon ve süblimasyon talepleri sonradan, yüceltilmek istenen nesneler arar ve bulduklarını birer tapınma ve bağlanma nesnesine dönüştürür. Bunlar artık özne nezdinde bir iman ve bir amentü nesnesidir. Libidinal füzyonun bu ruhsal akışları, yansımaları ve dış dünyadaki nesne ve düşüncelerle, inançlarla kurduğu bağlantılar son derece yapışkan ve inatçıdır, hemen radikal inançlara dönüşürler. Sözü edilen bu bağlar o kadar güçlüdür ki öznenin maruz kaldığı illüzyon fark edilemez bile. Burada kökten dincilikten kara sevdaya kadar pek çok dirençli davranış kalıplarının kaynaklarını görürüz. Bu duruma, elbette bebekliğinde libidinal füzyon akımlarına anne tarafından yeterli ayna sunulamamış ya da Ödipal dönem kastrasyonları ile yolları kesilerek bağımsızlaşmaları engellenmiş kişilerde rastlanılır. Özetle kapatılmamış ruhsal hesap iş başındadır.

Libido, özerklik programı tam yapılanmamış kişilerde -hemen hemen herkes böyledir- nesnelere yapışkan bir biçimde bağlanır hatta fikir ve düşüncelere de bağlanışı böyledir. Libidoyu bu bağlarından koparmaya çalıştığınız zaman eğer muvaffak olursanız, özne bunun bedelini çok ciddi depresyonlarla öder. Bu bağların kopmasını özne ruhsal bir vakum olarak deneyimler. Ruhsal vakumdan kurtulmanın yollarından biri de psikozun halüsinasyon dünyasına sığınmaktır.

Ruh sağlığı açısından doğru olan, güvenli bağlanmanın içsel temsilcilerinin öznelerin örtük-ketum hafıza kayıtlarından silinmemiş olmasıdır. Bu durumda özne sağlıklı özerklik programının güvenli şemsiyesi altındadır. Güvenilir içsel temsilcilerin ketum hafıza kayıtlarından bir biçimde silinmesi özneyi ruhsal vakum durumuna sokar.

27. Duygu renklenmelerinin de kaynağı libidinal füzyondur.

28. Dine ve onun dogmalarına bağlanmamızın arkasında libidinal füzyonda annemize duyulan aşkın gücü yer almaktadır. Bu yüzden dine bağlılığın arkasında akıl ve mantık değil aşkın akıldışı bağlılığı ve saplantısı mevcuttur. Yine bu yüzden dini inanç sistemlerinin sarsılması son derece zordur ve bütün müdahalelere karşın son derece dirençlidirler. Bu bağlılığın arkasında libidinal füzyon yer aldığı için inançlı insanın dinle bağı son derece duygusal ve kökten bir bağdır. Müminin ruhsal hayatı dini inançları aracılığı ile bu köklerden beslenir. Ancak bir şeyi unutmayalım: Ödipal dönem kastrasyonları müminin bu köklerden sürekli ve verimli bir şekilde yararlanmasının önünde de çok önemli bir engeldir. Onu kurtarmaz. Yani müminler olsun diğerleri olsun bu köklerle bağların zaman zaman kopmasına bağlı olarak ruhsal daralma süreçleri yaşayacaklardır. Kaldığımız yerden devam edersek: Dinin afyon etkisi aşkın libidinal füzyon köklerinden beslenen afyon etkisinden farklı değildir ya da onun aynen bir tekrarıdır. Bu kökleri görememek metafizik inançlara ve batıl inançlara saplanıp kalmanın sebebidir. Çünkü libidinal füzyon, bir büyü gücü etkisine, bir siren çağrısı gücüne sahiptir ki buradan metafizik saplantılara kaymak kaçınılmazdır. Ancak işin farkındalığında olursak o zaman libidinal füzyon köklerinden en verimli biçimde faydalanabiliriz. Örneğin şiir ya da müzikte örneklerine rastladığımız cinsten sonuçları kastediyorum.

29. Doğrudan veya dolayımsız yaşanarak söze dökülmesi mümkün olmayan her türlü duygu ve yaşantı ve tabii ki kişinin dil öncesi dönemine ait duygu dünyası ya da varoluş kipi de Lacan'ın "gerçek: real" kavramı içinde düşünülebilir. Çünkü bu alanlar hiçbir zaman sembollere dönüştürülerek ifade edilemez ya da şimdilik diyelim. Ama bu alan yine de müziğin en geniş dilinde kendini ifade edebilir…

30. Gelişim ve özerkleşme programımızın gereği olarak libidinal füzyonda sürekli kalamayız. Gereklerini ve zorunluluklarını yerine getirmek için fiilen hayata katılmak zorundayız. Yani yetkinliğe doğru evrilmek ve özerk bir özne olmak zorundayız. Bu nedenle ruhsal gelişme programı ya da özerkleşme programı eğer sağlıklı işlemişse, ilk odaklarla bağımlılıkları (bağlılıkları değil) zaten tasfiye eder. Eğer libidinal füzyon dönemi tam bir tatminle kapanmamışsa, özne o dönemden kalan özlem duygularının tutsağı olacaktır. Devam edersek, özerkleşme programımızın sağlıklı yaşanmış olması koşuluyla hayattaki tüm girişimlerimiz, atılımlarımız için gerekli enerjimizin başlangıç noktası libidinal füzyondur. Ona bundan böyle ancak OGP (Orgazmın Genetik Programı) anlarında geri dönerek özlem giderir, kişisel tarihimiz ve varlık bütünlüğümüz ile bağlarımızı yeniden teyit ederek en yoğun ve en derin tatminlerimizi yaşamış oluruz.

31. Annenin yeni doğan bebeğine yüklediği yüceltici anlamlar yine ruhsal dünyasında annenin kendisini, tamamlanmış ve bütün eksikliklerinden arınmış bir self idealizasyon algı platformuna yerleştirir. Böylece anne bebeğinin varlığı aracılığıyla bir tamamlanmışlık hissiyatına, deneyimine erişmiş olur. Öte yandan annenin gerçekle teması da sürmektedir, çünkü bebeğine bakabilmesi kendi hayatını devam ettirebilmesi için gerçeklikle teması şarttır. İşte annenin gerçeklikle bu temasıdır ki sonradan bebeği toplumsallaşma sürecine aktaracak bir etki odağı olarak işlev gösterecektir. Öte yandan bebek de hayatta kalmasının güvencesi olarak annesinin gözünde teşkil ettiği bu yeri koruma arzusunu hep sürdürecektir. Böylece annenin biricik varlığı olma şeklindeki bilinçaltına itilmiş bu arzu, hayatı boyunca özneyi etkileyecektir.

Annenin ilgisi çocuğun dışında bir başka alana kaydığı zaman, çocuk hayatta kalma güvencesinin tehlikeye girdiğini, kendisinin bütünlüğünden eksiltilmiş olduğunu ve kendisinin bir tehdit altında olduğunu hissedecektir. Burada sonraki yıllarda maruz kalacağımız mobbinglerin ilk çekirdeklerini de görürüz. Unutmayalım kardeş kıskançlıklarının da kaynağı burasıdır.

32. Dile gelmez olandan, dil öncesinden devşirilerek dile getirilen, yazıya geçirilen ya da besteye aktarılan her şey, her ifade, her söz, her melodi insanın hakikatine, insani hakikate dairdir.

33. Uygarlığın incelik ölçüleri, sağlıklı anne bebek sevgisinin içinden doğabilir ancak. Sanki 'bebek İsa"nın anne Meryem kucağındaki kutsanmışlığını canlandıran resim konumuza örnekmiş gibi duruyor.

34. Tinselliğin ruhsallıktaki yeri sanki birincil narsisizm ya da orijininde varlığın eksiksiz bütünlük algısı (ideal ego) alanı gibi gözüküyor. Bunu tabii ki anne sevgisinin yapılandırdığını söylemeye gerek yok. Anneden bebeğe aktarılan idealizasyon, sevgi ve yüceltme duygularının bebekte bu ruhsal alanı inşa ettiğinden kuşku duyamayız. Bu nedenle sahih bir ruh sağlığı libidinal füzyonda annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında yapılanır. Bu ifadeyle bir bakıma terapistin ve terapi sürecinin nasıl olması gerektiğini de anlatmış olduk.

35. Libidinal füzyonun, anne tarafından kutsanmışlık duyguları, öznenin değerlilik algılarının, dindeki huşu ve kutsallık duygularının, dünya-varlık'a duyulan derin hayranlık duygularının temelidir.

36. Sevgilerimizin ve yaşam bağlarımızın yapılandığı ilk temel eksen olarak libidinal füzyon bizim mitolojik dünyamızdır.

37. Mitler aracılığıyla da olsa bir yalana neden inanılır? Bu yalanın kesin bir inanç seviyesine yükselişindeki insani psişik mekanizma nedir? Bu sorunun yanıtı daha önceki maddelerden birinde verilmişti. Konuyu tekrar ele alalım:

Kültürde büyük ötekinin özellikle annenin tüm aktardıkları, küçük çocuğun ona yansıtılmış idealizasyon ve süblimasyon akımlarından dolayı bir amentü olarak benimsenir. Mitlerin anne ve kültür tarafından aktarılan prensiplerinin özne tarafından bir amentü olarak, değişmez bir inanç olarak benimsenmesinin sebebi budur.

Libidinal füzyon akımlarından beslenen her düşünce, öznenin mitsel inanç dünyasını yapılandırılır. Bu alanın süblimasyon ve idealizasyon akımları hangi düşünceye yansırsa onu mitsel bir dünyaya bir inanç sistemine dönüştürür. Bu dünyadan transfer edilen her süblimasyon ve idealizasyon aktarımı ister bir inanç sistemine ister aşık olunan bir kişiye yansısın onu bir amentü nesnesine dönüştürür, kişi ona bir amentüye bağlanma arzusu ile bağlanır.

38. Lacancı arzu aslında siren çağrısının çekim gücüne kapılmayı ima ediyor olmalı. Çünkü bu çağrı hem çok kolayca tetiklenebilir hem de önüne geçilemez bir davet gücüne sahiptir.

Lacan'ın "agalma" kavramı bana şunu ima ediyor: Libidinal füzyon uyumundan bizim nesneye yansıttığımız ve siren çağrısının çekim gücündeki aktarım. Yani yansıttığımızın çekimine kapılıyoruz. Sevgilide de libidinal füzyonumuzdan ona yansıttıklarımızı seviyoruz.

39. Agalma, libidinal füzyonun, yansıdığı nesneyi özne açısından bir tutku ve özlem nesnesine dönüştüren büyüleyici gücüdür. Zeminde libidinal füzyonun idealizasyon ve süblimasyon akımları bulunur. Birincil narsisizmde bebeğin, anneden kendisine gönderildiği için kendisine yaptığı bu yatırımlar sonradan dışa yansıtılınca, özne yansıtma yaptığı her şeyde kendisini bulur. Bu nedenle yansıtma yaptığımız her varlık garip biçimde, yani sebebini anlayamadığımız garip bir biçimde bize aşina gelir. Asırlar öncesinden onu tanıyormuşuz gibi… Dindeki "kalubela" kavramı da bu örneklemeye kesin olarak alınabilir.

40. Sağlıklı yapılanıp sağlıklı yaşanmış libidinal füzyon odağı ruh ve akıl sağlığının da güvencesidir. Devamında ise şu yargıyı ileri sürebiliriz: Libidinal füzyon odağında var olmak bizatihi özgürlüktür.

41. Birisi için dünyanın en değerli varlığı olmak... Bu bizi dünyaya, kendimize ve hayata bağlar. Burada sağlıklı bir terapinin nasıl olması gerektiğine dair ipuçlarını da görürüz.

42. Bağlanma nesneleri ile kötü ilişkiler yaşamış, yani zehirli füzyonda çakılıp kalmış kişilerde bile libidinal füzyon odağı, sağlıklı bir biçimde yapılanmak üzere tetikte bekler. Psikotiklerin, terapilerde analiste karşı yapışkan aktarım geliştirmelerinin temelindeki gizli arzu budur. Bu olasılığın insan için bir umut olduğunu düşünüyorum.

43. Libidinal füzyon yeniden ele geçirilemezse kişi gelişemez. Bunun da yolunun OGP'yi hayata davet etmekten geçtiğini söylemeye gerek yok.

44. Libidinal füzyonun sevgi rezervleri kapitalist sistemde sürekli imha edilir ve boşa harcanır.

45. Libidinal füzyonla kısmi bağı olan ama onu bütünüyle hayatlarına davet edemeyenler ya sanatçı olurlar ya da sanat sever. Bu alanla bağları tamamen kopuk olanlar en sıradan hayatları yaşarlar. Ya peki bütünüyle bağ kuranlar!

Libidinal füzyonla bütünüyle bağlar kuranlar psikanalizin iddia ettiği gibi psikoza girmezler ya da her ne demek istiyorlarsa. Onlara öznel var oluşlarının en güzel anlam kapıları açılır. Orada zaten sanatı yaratmaya gerek de yoktur ve yaşayacakları hayat bizatihi sanatın ta kendisidir. Çünkü sanat ve onu ifade eden araçlar, zaten varoluşsal bir eksikliği telafi eden ikame süreçlerdir. Psikoza girmek ise o alanla yukarıda tanımladığımız anlam ve çerçevede bağlar kuramayan talihsiz insanlar için geçerlidir, yani zehirli füzyonda çakılıp kalmış olanları kastediyorum.

46. Lacan anladığım kadarıyla kendi psikanalizinde dil öncesine inip libidinal füzyonu hem tanımamış hem onun şiiri besleyen kökünü görmemiş. Çünkü "başka bir dünya" (Laca'nı Anlamak adlı kitapta sayfa 119) tanımlaması ile dediğim alanı asla tanımamış olduğu ve bu derinliklere inip o alanı deneyimlemediği çok net anlaşılıyor. Şiiri kökensel olarak sanki gizemli bir kaynağa bağlıyor ve sanki o kökü aslında keşfedip deneyimlememiş gibi. Özetle bu yüzden bu alanı gizemli bir tanım içinden bize veriyor ki benim nezdimde sözü edilen alanı aslında fiilen deneyimlememiş olduğu anlaşılıyor.

47. İki sevgilinin libidinal füzyonda kaynaşmaları, aslında kendi libidinal füzyon alanları üzerinden kendi bütünlükleri içinde kendi kendileriyle kaynaşmalarını gündeme getirir. Kişi böylece kendi tarihsel köklerine bir kere daha dönmüş olur. Özetle kişi ötekinin, karşısındaki kişinin aracılığı üzerinden kendi kendisiyle, kendi tarihsel kökleriyle kaynaşabilir ancak. Ama özne, kendi kökleri ile kaynaştığı zamanki yoğunlaşmış emosyonlar (bu odaktaki ana duygu ve emosyonlar) güncel sevgilisine de yansıtılarak onunla kaynaşmakta olduğu izlenimini pekala edinebilir ve bu bir yanıyla doğrudur da. Özetle sevgililik ilişkilerinde libidinal füzyon odağı aktifleştir. Bunun da bir ön koşulunu yeniden belirtelim. Ancak sağlıklı anne bebek ilişkisi içinde yapılanmış libidinal füzyonda böyle bir insan hayata doğmaktadır. Bunun dışında kişi güncel ilişkilerinde sevgiyi anlamakta ve onu hayata geçirmekte hep beceriksiz kalacaktır.

48. Libidinal füzyondan gelecek yoğun bir emosyonel dalga (mesela Stendhal sendromu gibi), kişi tarafından çıldırmakta olduğu yanılsaması içinden algılanır ve süreç alelacele kapatılır. Kişi böylece kendisinin en anlamlı ve zengin ruhsal kaynaklarını kilit altına almış olur.

49. Ağırlıklı olarak libidinal füzyonda ikamet etmek ve Ödipal kastrasyonları en az kayıplarla aşmış olmak koşuluyla insanlar arası düşünce farklılıkları hiç de önemli değildir. Burada insan kardeşliğinin en evrensel formuna erişiriz. Bu nedenle öznenin orgazmın genetik programında (OGP) ikameti doğal bir yapı olarak insan kardeşliğinin teminatıdır.

50. Libidinal füzyon en sağlıklı insan ruhsallığının, anadil ve ulusal kimlik öncesi ortak ve evrensel köküdür. LİBİDİNAL FÜZYON RUH SAĞLIĞININ EVRENSEL SABİTESİDİR.

51. Libidinal füzyonda yaşanan dolayımsız algı deneyimleri ile zehirli füzyonda yaşanan dolayımsız algı deneyimleri özdeş kipler değildir. Birincisinde özne bu odağın geri dönüş akımlarına maruz kaldığında yuvaya dönüş hissi yaşarken ikincisinde özne tekinsizlik hisleriyle yüklenir ve derin korkulara kapılır, Dramatik tablolarda ise ruhsal vakuma maruz kalır.

52. Jouiissance ile dünyaya gelirmişiz. O, zamanla bedenden veya ruhsallıktan akıp gidermiş. Ancak bir kısmı yani çok küçük bir kısmı genital alanlarda kalırmış. Lacan böyle söylüyor. Peki Jouissance'tan ne anlamak gerekir? Ben şunu anlıyorum: Jouisssance, libidinal füzyonu da kapsamak koşuluyla, bebeğin kendisiyle birlikte doğan tüm vital olanaklarının yoğunluğu ve zenginliğidir. Eğer o, beden ve ruhsallıktan tahliyesi beklenen normal bir gelişim süreci olsaydı, ona yönelik mistik özlemler yaşamazdık. Bu nedenle Lacan, yukarıda ileri sürdüğü tez ile bize, bir kültürün yanlış uygulamalarını, yani kastrasyonlarla maruz kaldığımız büyük kayıpları doğal bir şeymiş gibi kabul ettirmeye çalışır görünüyor. Bu tez Freudun "kültürden vazgeçemeyiz, bu nedenle karşılığında ödediğimiz nevroz yükünü kabullenmeliyiz" şeklindeki teziyle paralel gözüküyor. Peki burada bir oyun, bir tuzak, bir hile var mı? Elbette var. Bu konuyu daha önce defalarca açıklamıştım.

53. Her füzyonel talep cinseldir (libido yüklülüğü). İster cinsellikte olsun ister aşkın romantik ekseninde olsun ister sevginin diğer tezahürlerinde olsun füzyon talebi cinsel bir taleptir. Bu füzyon talebi ve ihtiyacıdır ki öznenin aşktaki partnerine bağlanma itilimini üretir. Güncel süreçlerde de hayata bağlanmamızı mümkün kılar.

54. Cennet, dolayımsız algı kipinde yaşanır ya da libidinal füzyon alanında. Daha doğrusu orgazmın genetik programının deneyimlendiği her anda…

55. Denizin ya da rüzgarın insan teniyle temasında yaşadığımız haz ve erotik uyarılmaların kökeni anne kucağındaki füzyonel ve libidinal uyarılmalardır.

56. Dıştaki pek çok insanı libidinal füzyon odağımız nedeniyle vaat edici bir aşk objesi olarak algılarız ve bu yüzden bakışlarımız onlara kenetlenir. Yanılır mıyız? Hem de nasıl!

57. Libidinal füzyon alanı yetişkin öznenin orgazm anına dahil olamadığı için (Ödipal kastrasyonlar bunu engellediği için) özne kişisel tarihini bütünleştirmekten, bütünlüklü bir özne olma imkanlarından yoksun kalır. Bu durumda ele geçemeyen libidinal füzyona derin bir özlem duyar. Freudyen psikanaliz yanlış bir yorumla bu özlemi memeye duyulan özlem şeklinde yorumlamıştır. Yani burada bir özlem söz konusu değildir aslında, söz konusu olan kayıpları telafi arzusudur sadece.

58. Sarhoşluk hallerinde libidinal füzyondan bir şeyler bulanık biçimde ve kısmi olarak geri döner. Ama burada libidinal füzyonun eksiksiz vital seviye yüksekliğini beklemeyelim.

59. Artık şu tespit iyice kesinleşmiş durumda.: Psikanalizin sonsuz haz dediği, benim libidinal füzyon kipi diye tanımladığım sürece denk geliyor. Benim tespitimde bu süreç oral dönemi kapsamak üzere annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında libido ile yüklenen bebeğin genel ruhsal ve vital seviye yüksekliği yani dolayımsız algı kipi... Bu dönem Ödipal kastrasyon dönemleri başlayana kadar aşağı yukarı aynı yoğunlukta devam edebiliyor. Kötü talih, asıl Ödipal dönem kastrasyonları ile birlikte başlayacaktır.

60. Sevgisiyle sarıp sarmalayan bir annenin kucağında yaşanan dil öncesi ya da dolayımsız algı kipi veya libidinal füzyon dönemi, cennetin prototipidir. Ve orgazmın genetik programı da kopmaz biçimde onunla birleşmiş, kaynaşmış süreçsel bir yapıdır. Bu nedenle her OGP sürecine ve sonrasına sanki cennette yaşanıyormuş gibi bir doruk deneyim algısı eşlik eder. Devam ederek şunları da yazalım: Libidinal füzyon alanı yaşandığında kişi sürekli olarak aşk halini deneyimler. Bu süreç bir yanıyla mistiklerin geçici cennetsi ruh hallerini besleyen kökendir.

61. Çok ender de yaşansa ve herkes yaşamasa da doruk deneyimler, onu yaşayan insanlara hiç de yabancı gelmez. Neden acaba? Acaba bu doruk deneyimler daha önceden özne tarafından yaşandı mı? Evet aynen öyle. Bunlar öznenin dil öncesi ve dolayımsız algı yaşantıları döneminde zaten sebilullah yaşandı.

62. Güncel hayatta bilinen anlamında insan insana bedensel temasta ötekine, libidinal füzyon emosyonelliğinden ancak kısmi bir şeyler aktarılabilir. Ama her iki insanda da şu ya da bu nedene bağlı olarak (örn: terapi, aşk) libidinal füzyon odağı aktif duruma geçmişse, burada yaşanan emosyonel durum tam bir yıldırım çarpmasıdır.

63. Acılar libidinal füzyonun kabuğunu çatlatır. Ve bu gereklidir de. Çünkü o zaman gerçekliğe adım atmış oluruz. Böylece iki dostumuz olur libidinal füzyon ve yaşadığımız acılar.

64. Anne ve bebek arasındaki bağlılığın kalite ve yoğunluğu, sonraki yıllarda öznenin tüm ilişkilerindeki ve yöneldiği değerlerdeki bağlılık kapasitesini ve amaçlılığı yapılandıracaktır.

65. Libidinal füzyonda bebeğin cinsiyeti yoktur sadece ona yüklenmiş libidonun yoğunluğu vardır. Yani yüklenen libidonun yüklenişindeki oran söz konusudur. Yani annedeki libido yoğunluğunun bebeğe yüklenişindeki oran söz konusudur. Cinsel yönelimin nesneleri ve bunlara yönelik arzunun düzeyi ise kastre edici kültürlerde kişilerin kaçınamayacağı bir talihsizlik olarak sonraki kastrasyonlar tarafından belirlenecektir.

66. Güvenli bağlanmanın güncel boyutta bir tekrarı anlamında bir insanı derinden severek ona bağlanmak, insana ilişkin tüm susuzluklarımızı sona erdirir.

67. Karşı cinsin kokusundan etkilenme çok derinse, bu etki libidinal füzyon kayıtlarına kadar iner. En derin duygular (en derin yaşanan her duygu böyledir) gider o kaynağa dayanır ya da oradan doğar.

68. Müzik ve onunla birlikte şiir ve tabii diğer güzel sanatlar, libidinal füzyonun hiçbir yere bağlanmadan akıp giden emosyonel akışkanlığına, kendi formları içinde ifade edilebilir somut bir yapı kazandırır ve onu gerçekliğimizin dünyasına (güncel dünya) ait kılar. Libidinal füzyonun bu hiçbir yere bağlanmadan akıp giden emosyonel akışkanlığı, OGP sürecinde de yaşanabilen somut bir deneyime bağlanmış olur.

69. Cennet anadillerin dışında ve öncesindedir (libidinal füzyon). Bu nedenle cennette libidinal füzyonun emosyonelliğinin dışında bir başka dil yoktur ki bu da evrensel insan kardeşliğinin ortak kökenidir. LİBİDİNAL FÜZYON İNSAN KARDEŞLİĞİNİN EVRENSEL SABİTESİDİR.

70. Libinal füzyonda kalmak, annenin arzusuna biat etmeyi zorunlu kılar ama bu, şövalyenin bir kraliçeye biatı gibi gönülden gelir. Bu arada rüyalarda görülen kraliçe figürlerinin neden annelere bir gönderme içerdiğini anlamış olduk. Tespitimizi bir ara not olarak belirttikten sonra devam edelim. Sonuçta anne arzusu çocuğun ufkudur. Babanın otoritesi bile annenin onay verdiği oranda etkilidir (son cümle Lacan'a ait).

71. Libidinal füzyon insanı geleceğe doğru iter. Geleceğin yönünü geçmiş zaman belirler.

72. Bebeğin libidinal füzyonda kalma süresi, bakıma muhtaçlık düzeyi ile ilgilidir. Gelişim programları açılan bebek giderek bu odaktan çıkar ve anne de onu bu odaktan çıkmaya özendirir.

73. Libidinal füzyonda uzun süre kalamazsınız (bebeği değil, yetişkin Orgazmın Genetik Programı öznesini kastediyorum). Bu, hayatın mecburiyetlerine ve gerçeklerine ters düşer. Libidinal füzyon nerelerde ve hangi periyotlarda yaşanır? Öncelikli olarak cinsel ilişkilerde, partnerle sarmaş dolaş olmuş pozisyonlarda ve en yoğun olarak orgazm anında… Devamında güncel hayatın temaşa anlarında ve benzeri idealizasyon aktarım anlarında yaşanır. Yani onun ruhsal hayatımız için çok büyük bir ödül olduğunu söylemiş oluyorum. Ama hayatın zorunlu gerçeklerini de ihmal etmiyoruz.

74. Sevilmiş, yatıştırılmış ve korkutulmamış bir bebek, sağlıklı yetişkinliğin temelidir. Bebeğine bağımlı olmayan bir annenin sevgi kucağında libido ile yüklenmiş bebek dünya ile mücadele edecek gücü kazanmış demektir.

75. Annenin ihtimamı, bakımı ve yoğun sevgisi ile bebekte yarattığı güven duygusu, bebek tarafından omnipotans algı olarak deneyimlenir. Bu ruhsal deneyim bebeğin hafıza kayıtlarına, onun anavatanı ve ilk yurdu olarak işlenir. Bebek daha ileriki yıllarda bu eski yurda hep özlem duyacaktır darda kaldığı zamanlarda. Ama kendisini yenileyecek ve canlandıracak gücü de bu odaktan alacaktır ve yaşam yoluna yeniden güçlenmiş olarak devam edecektir. Bu dönemi bebeğin birincil narsistik dönemi olarak da tanımlayabiliriz. İşte bu döneme, sağlıklı yaşanmış bu döneme libidinal füzyon adını veriyoruz. Bunun tam tersi durum ise zehirli füzyon olarak tanımlanabilir. Zehirli füzyon, bebeğin hafızasına temel eksiklik algısı olarak kaydedilir. Böyle bir yetişkinin ciddi bir terapötik müdahale ile sağaltımı zorunludur. Libidinal füzyonu deneyimlemiş bir bebek ise Ödipal dönemde kastre edildiğinden, onun libidinal füzyon ile kökensel bağları da

kastre edilmiş olur. Bu yüzden birincisinin libidinal füzyona özlemi engellenmelerden, ikincisininki ise yoksun bırakılmaktan kaynaklanır. Şunu belirtelim ki zehirli füzyondan gelenlerin haz alma kapasiteleri yok gibidir. Zaten onlar psikoza doğru bu yüzden de kolayca kayabilmektedirler.

76. Libidinal füzyon, sevgi, inanç, aşk, dostluk ve benzerleri bütün insani varoluş kapasitenizin mayalandığı sağlam zemindir. Bu zemin, annenin sarıp sarmalayan sahih sevgi kucağında yapılanır. İlk insani özümüz ve hakikatimiz, bu sevginin açıp işlettiği beyin programlarımızla geleceğimizin ufkuna doğru yol alır.

77. Dil öncesi ya da libidinal füzyon döneminin arızalı geçmesi anksiyeteye dayanıksızlığın temel nedeni gibi gözüküyor. Bu kişiler Ödipal dönemin kastrasyon tehdit ve korkularını kesinlikle kaldıramayacaklardır. O zaman çok ağır yaşandığı takdirde Ödipal dönem kastrasyon tehditleri psikotik yönde bir sonuca yol açacaktır (Freud'un "Kurt Adam" hikayesini hatırlayalım; psikotik çizgileri olan ağır bir nevrotikti).

78. Libidinal füzyon ve zehirli füzyon öznenin realidir (real: dile gelemeyen, dil ile ifadesi mümkün olamayan her şey: Lacan).

79. Bebek ya da dil öncesinin çocuğu, annesinin sarıp sarmalayan sevgisi üzerinden kendisini hem kendinde bütünleşmiş hem de annesi ile bütünleşmiş hissettiği bir süreç yaşar. Bu ruhsal yapılanma, ruh sağlığının ilk ve en önemli temel koşuludur.

Anne bu ilişki kipinde sevgi veren ve bebek de sevgi alan nesnedir. Ama zamanla bebek ve devamında küçük çocuk, aldığı bu sevgiye karşılık şükran duymayı ve sevgi vermeyi de öğrenir. Böylece sevgi ve bağlılık ilişkileri küçük çocuğun ruhsal dünyasına kodlanmış olur. Ondan sonraki ilişkileri hep bu ilk ilişki kiplerinin çeşitli oranlardaki tekrarı mahiyetinde olacaktır.

80.En derin özlem nesnemize -ki bu, bilinçaltımızda, oral dönemin en başından beri kaynaşmış olduğumuz anneye denk gelir- ulaştığımız anda her türlü özlem ve susuzluğumuz sona erer ve kendimizi tıpkı dil öncesi dönemde olduğu gibi bütünleşmiş hissederiz ya da böyle bir yanılsama yaşarız. Çünkü hiçbir güncel nesne bu ilk özgün nesnenin yerini tutamayacaktır ve bu yüzden hasretlerimiz hiçbir zaman sona ermeyecektir. Ancak OGP'yi deneyimleme anlarında bu makus talih aşılır.

81. Hafif sinestezinin arkasında, dil öncesi dönemde anneden alınan yoğun sevginin dünya varlık'a yansıtıldığı emosyonel çeşitlilik ve zenginlik potansiyeli vardır. Çünkü bu dönemin anne kucağı emosyonel akışkanlığın mekanı olarak müziksel algı zenginliğinin de (müziği üretecek ilk zemin olarak) yapılandığı ilk rahimdir. Bu nedenle dünya varlığın algılanan her estetik görünümüne sessiz bir müzik de eşlik eder. Şunu demek istiyorum: Müziğin insanda uyandırdığı duygusal akışkanlık ama sesi olmayan bir müzik, müziğin insanda uyandırdığı duygular anlamında, duygusal akışlar anlamında müzikal bir etki ve akış…

Yukarıdaki sözler, libidinal füzyon döneminin duygu ve algı formlarını reel gündelik yaşamına taşıyabilen çok çok az sayıdaki insanlar için geçerlidir. Bu grubun içine çok daha az sayıdaki mistikleri de katıyoruz.

Bu tablo çok küçük bir azınlık için şans ve mutluluk ifade eder ama kastrasyonların basıncı altındaki çok büyük bir çoğunluk için vahim bir durum söz

konusudur. Böyle karanlık bir tablonun sebebi ise büyük çoğunluğun bir türlü kurtulamadığı kastrasyonlarla kucak kucağa sürdürülen kastre hayatlarıdır.

82. Bir şeye heyecanlanmanın, heveslenmenin ve onu arzu ile misyon edinmenin enerjisi libidinal füzyondan gelir. Çünkü libidinal füzyon çok çeşitli ilgilerimizin enerji kaynağıdır.

83. Aşkta bağlanmanın ilk örneği anne bebek ilişkisidir ama bebek zaten bu bağlanma kapasitesi ile dünyaya gelir. Annenin sevgi dolu varlığı bu programı tetikler sadece. Anne bebek ilişkisi bu bağlanma kipinin kalitesi bakımından çok önemlidir ki ilerde de öznenin sevgiliyle ilişkisi bu ilk ilişki modeline göre yapılanacaktır. Şu notu da düşelim: Sevgiyi ustalıkla vermeyi bilen biri, bebekliğini anne sevgisi bakımından arızalı yaşamış bir insan üzerinde sağaltıcı bir etkiye de sahip olabilir. Bu son tespitimiz özellikle terapi ortamlarınnda terapistler için çok uyarıcı olmalı. Sağlıklı terapist profilini anlatıyorum.

84. Genital alanların haz kapasitesi libidinal füzyona kapı açar. Bu onun fıtratındadır ama ya orgazmın genetik programının öznesi olmak ya da ciddi bir orgazm terapisinden (OGP: Orgazmın Genetik Programı terapisi) geçmek koşuluyla…

85. İsa Mesih belki de karşısındaki insanlarda onların libidinal füzyonunu canlandıran bir etki gücüne sahipti. İnsanlar üzerinde şifa verici, iyileştirici gücü buradan geliyor olsa gerek (bir tahmin sadece). Özetle günümüzün terapistleri de aynen bu niteliklerle donanmış olmalıdır. Kişi böyle şifa verici bir canlandırma gücüne, insanlara şifa verme gücüne sahip ise muhakkak ki yoğun sevgi veren bir annenin libidinal füzyon kucağında dünyaya gelmiş olmalıdır. Hazreti Meryem böyle bir anneydi herhalde.

Devam edersek: Hazreti Meryem;in kutsal annelik nitelikleri olmasaydı, ruhsal şifa veren bir İsa Mesih'in varlığından söz edemezdik.

……..

Libidinal füzyon nedir diye sorarsanız, o, yitirdiğimiz cennetin ta kendisidir.

Artık şu sonuca varıyoruz: Sözünü ettiğimiz ruhsal cennetin anahtarları sembolik anlamda İsa Mesih'in elindeydi.

86. İleri sürdüğümüz düşüncelerin bilimsel bir hüviyetinin olabilmesi için yanlışlanabilir olmaları gerekir. Yanlışlanamayan düşünceler dini bir dogma olmaktan öteye geçemez. Çünkü deney ve araştırma alanına alınmaları işin en başında engellenmiştir. Böyle bir engellenmede bilimsel çalışmanın da yolları tıkanmış olur.

Yanlışlanamayan düşünce sadece imanın konusudur. İmanın kökeni de dil öncesi dönemde anneye yöneltmiş olduğumuz sevgi, aşk, idealizasyon ve süblimasyon aktarımlarıdır ve bunlar akıl ve mantık dışı süreçler olarak yaşandığı için iman alanında da imanlı kişiyi akıl ve mantıkla ikna edemezsiniz. Bu nedenle politikacılar, tarikat şeyhleri hep anaç kökene yaslanarak politikalarını yürütürler yani kendilerine iman edilmesini beklerler. Kullandıkları dil bu nedenle yoğun emosyonlarla yüklüdür ki anaç kökene de ancak emosyon yüklü bir dil ile erişilebilir. Yani imanlı bir kitle bu yollardan gidilerek yaratılabilir. Bu taktiği bilinçli olarak mı uygularlar? Hayır bunu bilmezler, sadece içgüdüsel olarak hareket ederler ve sonuca öyle ulaşırlar.

87. Bebeğin nazarında annenin kuşku duyulmadan inanılan kutsallığı, sonradan yetişkin öznenin inandığı tanrıya ve inandığı din büyüklerine aktarılarak onun yetişkin hayatı bir kutsiyet merkezinde inşa edilir. Bu kutsiyet öznenin dış dünyada bağlandığı ve onun hayatını bir çerçeve içine alan ve ona uyulması gereken sınırları söyleyen büyük ötekinin söylemine de denk gelir.

88. Dostlarım merhaba. Mistik duyguların doğuş kaynağı libidinal füzyondur. Kişi orgazmın genetik programının öznesi olunca libidinal füzyonla ister istemez temasa geçiyor ve mistik algılar böylece onun ruhsal dünyasına katılıyor. Sizler de orgazmın genetik programı düzenine geçtiğinizde ister istemez mistik algı kipleri sizin de ruhsal dünyanızda açığa çıktı elbette. Şunu öneriyorum: Bu duyguların kıymetini bilin, onun tek bir saniyesi için servetler akıtmaya hazır inanılmaz sayıda insan var.

89. İlahi müziklerinin ilham kaynağı libidinal füzyonun idealizasyon, süblimasyon ve hafif sinestezik algı dünyasıdır. Libidinal füzyon aynı zamanda Stendhal sendromunun da kaynak ve köküdür. Hafif sinesteziye gelince: Hafif sinestezinin ne olduğu benim tanımladığım anlamda biraz aşağıda açıklanacak

1.Geçmişte görmüş olduğum rüyadaki cami şerefesi ve onun açılan kapısının ardındaki cennet bahçesi ve o bahçede ilahi bir şarkı söylermiş gibi izlenim veren çiçekler (şarkı bir buğu algısı içinden geliyordu), onlar da bu köke ve kaynağa bağlanır ve zaman içinde giderek açılacak olan ruhsal dünyama ait bir ön bilgi verir. Kaldı ki bu yorumum sonraki yaşamımda yüzde yüz doğrulandı. Ama burada bir kehanet söz konusu değil. Jung gibi metafizik yorumlar, ilahi yorumlar yapma kolaylığına asla sapmayacağım.

2.Gittiğim yüzme havuzunda gözlerimi kapattığım zaman birdenbire açılan sonsuz mavilik algısı da bu kökle bağlantılı. Bu mavilikler okyanusunda nereye gideceğimi ve sonunun nereye varacağını bilemediğim için gözlerimi açmıştım. Dünyalı bir korku işte…

3.Marmaris'te şnorkelle denizin dibine bakarken gördüğüm güzellik karşısında kapıldığım kaldırılamaz yoğunluktaki güzellik algısı ve bunun yarattığı panik anksiyete de bu köke bağlıydı. Marmaris'teki deneyimim yetişkinliğimdeki ilk örnekti. Ergenliğe kadar bütün çocukluğum aşağı yukarı böyleydi.

4.Kemal Abilerden dönerken o gece mehtabın güzelliğini, onun giderek artan güzellik yoğunluğunu kaldıramayışım da köken olarak bu kaynakla ilintilidir.

5. Rahat, dinlenmiş ve huzurlu olduğum anlarda doğa görüntüleri ve onun renkleri bana bir müzikal algı içinden gibi geliyor. Doğadaki canlı renklerden etkilendiğim bu yoğunlaşma duygularına ben "renk baskınlarına uğramak" adını veriyorum.

6. Yine böyle rahat ve huzurlu, dingin anlarımda örneğin bir arabanın çalan klaksonu bana metalik parıltılı bir ışık içinden geliyor, daha doğrusu o sesi metalik bir ışık parıltısı ile birlikte algılıyorum. O zaman şehrin işitilen seslerini de bir büyük orkestrada çalınan ve hafif seslerle seyreden bir senfoninin notaları gibi algılıyorum. Çoğu kez bu algılarımı bir senfoniye dönüştürme arzusunu hep duymuşumdur. Fakat bu bir yetenek meselesi. Sonradan bir filmde -ki adı "Kalbini Dinle" idi- işte o filmde tam da bu tema işleniyordu. Bir şehrin senfonisi...

90. Bebek, anne ile arasında libidinal füzyonda kurulan ve süblimasyon, idealizasyon eksenleri üzerinden yapılanan ikili ideal bir dünyayı deneyimlemiştir ve yetişkin yaşamında her yakın ve ikili ilişkide de ölçü olarak bilinçaltı üzerinden bu ideal dünyayı ve ilişki kipini model alacaktır. Ama ne yazık ki özne geçmişe yönelik ve ilhamını oradan alan bütün bu özlem yüklü ilişki kurma arzularına

rağmen reel dünyada hep hayal kırıklığına uğrayacaktır ve dünya geçmişten alıp güncele taşımak istediği projesinde ona yanıt vermeyecektir. Ama reel dünyadaki öznenin payına düşen bu arıza muhakkak ki orgazmın genetik programı terapisi ile giderilmelidir. Özne başka türlü güçlenemez.

91. Konuşan özne olmak emosyonel anlamda kişinin dil dışı alana erişmesine engel değildir. Engel, orgazmın genetik programını engelleyen kastrasyon bariyerlerinden kaynaklanır. Oysa orgazmın genetik programının öznesi her orgazmında bu bereketli ruhsal alanı deneyimler.

92. Libidinal füzyonu devindiren nesne aşk nesnemizdir. Bunun en somut örneğini terapilerde terapiste yöneltilen aktarım aşkında görürüz. Bir de terapist türlü türlü korkulara kapılmamışsa.

93. Lacancı "babanın adı"nın gerçek anlamı nedir? Bütün yalnızlıkların aşıldığı ve en yakın, en içten ilişkilerin kurulduğu bir aidiyet odağı. Bu aidiyet insanı ebedi yalnızlığından kurtarırken onu psikozun tehlikelerine karşı da koruma altına almış olur. Babanın adının gerçek anlamı bu olmalıydı. Lacancı "babanın adı" yaklaşımı bu tarzda sağlıklı bir güvenceyi ve samimiyet sıcaklığını asla ima etmiyor. Dediğim gibi olsaydı o zaman adı "annenin adı" olurdu.

94. Güncel hayatta adını koyamadığımız birçok duygumuzun kökeni dil öncesi dönemdir.

95. Tanrınızın kalbinizdeki büyüklüğü, dil öncesi döneminizde annenizin size yönelttiği idealizasyon ve yüceltme aktarımları kadardır.

96. Güncel dünyası ile dil öncesi dünyası arasında kopmaz emosyonel ve psişik bağlar kurabilmiş insan eksiksiz bir birey olmuş demektir. Ve bu koşulları yerine getiren herkes aşağı yukarı birbirine eşit düzeyde birey olma imkanını elde etmiştir.

97. Ensest yasağı ile gündemden düşen ruhsal bütünlük (libidinal füzyon), orgazm hazzındaki bütünlüğün kaybı anlamına da gelir. Bu yüzdendir ki orgazmın genetik programı hayata geçemeyen özne mutsuzdur. Orgazmın öbür ekseni olan libidinal füzyon şu ya da bu sebeple çöktüğünde, kaçınılmaz sonuç budur.

98. Oral dönemde bebek her duygusunu bir doruk deneyim yoğunluğunda yaşar.

99. Ötekinin, özneyi libidinal füzyon odağına davet eden bakışı... Bu bakışta öteki kendi libidinal füzyon odağına inerken özneyi de öznenin kendi libidinal füzyon odağına indirir.

100. Oral dönem yani bir buçuk yaş çocuğunun gözünde dünya bir çiçek dürbünündeki gibi harikalarla dolu capcanlı bir yerdir. Bu yüzden bu yaş çocuğunun her duygusunu birer doruk deneyim olarak yaşamakta olduğu tezini rahatça ileri sürebiliriz. En azından ben kendi psikanaliz sürecimde buna tanığım.

101. Birincil narsisizm, tarih boyunca insan topluluklarını bir din çatısı etrafında organize eden dini emosyonların varlık köküdür. Tanrı'nın varlığı, ana

baba koruyuculuğunun tanrı kimliği adı altında yeniden organize edici bir güç halinde kültürün sahnesinde tekrar belirmesinden başka bir şey değildir.

102. Aşık insanda (orijininde varlıktan) ya da libidinal füzyondan bir şeyler geri gelir ve yeniden hayata doğar, aşığı capcanlı kılar. Aşk süreçleri bu kaynaklardan beslenir.

103. Bebek her duygulanımını doruk deneyimler seviyesinde yaşar. Uzun çocukluk yılları boyunca bu yaşantı kapasitesi, doluluğundan çok fazla şey kaybetmez. Ama yetişkin özne ergenlikten itibaren bu kapasitenin solgun bir suretini yaşamaya başlar. Bu farkın bedeli yetişkin özneye nevroz olarak ödetilir.

104. Özne partnerinde, geçmişte sahip olup da güncelde yitirmiş olduğu libidinal füzyonun yaşanabilirlik imkanlarını arar, yani sevgide yitirilmiş ilk bütünlük konumlanışını arar. Konuyu bu şekilde ele aldığımızda ileri sürdüğümüz tez kadın ve erkek için ayrı ayrı geçerli ve tutarlı gözüküyor. Yani kadın erkekte ve erkek de kadında kendisinin yitirilmiş ya da unutulmuş olan libidinal füzyonunu arar. Daha doğrusu her ilişkimizde farkında olalım ya da olmayalım ki genelde farkında değilizdir libidinal füzyonu ararız. Kadının ya da erkeğin cinsel arzu nesnesi olarak birbirine yönelmesi ise, eğer bir biçimde sabote edilmemişse, üreme programı tarafından programlanmıştır.

105. Libidinal füzyon, orijininde varlığın ve özne benin kurucu unsurudur. Bu yapı, bebeğin anne kucağına geldiği ilk andan itibaren kurulup temelleri atılmaya başlanır. Bu nedenle Lacan'ın sözünü ettiği ayna evresine gelindiğinde çocukta (orijininde varlık) özne-ben inşaları epeyce yapılanmıştır.

106. Bebeğin anne kucağındaki füzyonel birliği, aşıkların kucaklaşmalarında, sarmaş dolaş yatmalarında aynen tekrarlanır, çünkü füzyonel yaşantının bir kökü cinseldir. Bu yüzden aşk ilişkisi sahih bir ilişki olmak zorundadır, yapaylığı kaldıramaz. Yapay yollara başvurulursa erkek ya da kadın seksüel iktidarsızlığa kaçınılmaz olarak yakalanır.

Ancak aşıkların bu kaynaşma yaşantılarında her özne kendi füzyonel kökenini yaşar. Durumun ilişkisellik boyutunda böyle olduğunu kabul ediyoruz. Yani kimsenin öznel alanına giremiyoruz, orada nelerin deneyimlendiğinin bize meçhul kaldığını varsayıyoruz. Hakikaten böyle midir? Büyük olasılıkla insan olmamızın ortak paydasında birbirinin aynı olan füzyonel derinlikleri yaşamaktayız. Bunu doğrulayacak birçok kanıt var ama öte yandan öznellik kendi gizemini hep koruyor.

107. Lacan, Dylan Evans'ın, Lacancı Psikanalize Giriş Sözlüğü sayfa 263'te şöyle söylüyor: "Yüceltilmiş nesne, şey (Das ting) mertebesine yükseltilmiş olması dolayısı ile son kertede ölüme ve yıkıma götürecek bir büyüleme gücü sarf eder."

Ben şu yanıtı veriyorum: Ne alaka ölüme ve yıkıma götürülmek? Bir yüceltmeden söz edilecekse bu ancak orgazmın genetik programında geri döner (nesneyi-partneri yüceltir), yaşama dürtüsüne artmış bir vital erk ve canlılık olarak eklenir. Bu yüceltme, orgazmın genetik programında libidinal füzyondan yükselerek özneyi ve partneri ışıldatır.

108. Kendileri ile tüm duygusal ve bedensel iletişimin kesildiği bebeklerin öldüklerini biliyoruz. Yani bebek hayatının başlangıcındaki bu mobbingi kaldıramıyor. Yetişkin öznede mobbingin etkileme gücünün kökeni bu deneydeki tespitten yola çıkılarak anlaşılabilir. Ancak çok sağlıklı bir libidinal füzyondan gelen öznede, sonraki yılların mobbingleri o kadar da etkili olmaz ya da çok az etkili olur.

109. Öznenin kendine yabancılaşması, anne kucağında yapılanan libidinal füzyondan giderek kopması, bu kaynağın güncel ruhsallığı artık besleyemez oluşu sonucunda gerçekleşir. Çünkü annenin sevgi ile sarıp sarmalayan kucağında bebek libido yüklü bir varlığa dönüşür. Onun ilk kendi oluşu, çok değerli bir varlık kimliği kazanması bu yapının kurulması ile gerçekleşir. Bu yapı onun özgün doğasıdır ve annenin müdahil oluşu ile kurulmuştur. Bebeğin bütün gelişecek ve açılacak ruhsal programları bu ilk özden hareketle gerçekleşir. Libidinal füzyondan kopuş bu nedenle ilk özgün odaktan ve ilk kendilik yapılanmasından ilk ego yapılanmasından kopmak ve ona yabancılaşmak demektir. Ödipal dönem kastrasyonları ve ölçüsüz, acımasız ensest yasağı hep bu kötü talihin sebebidir.

110. Asalet libidinal füzyondan doğar. Libidinal füzyon asaletin mekanıdır. Çünkü orada ana kraliçe tarafından takdis edilmişsinizdir.

111. Libidinal füzyon alanından güncel ruhsal dünyaya taşınan emosyonlar, öznede ruhsal bütünlük algısını hayata geçirir. İnsanın kendini yarım ve eksik bir varlık olarak algılamasının sebebi, ruhsal dünyasının libidinal füzyon vitalitesinden beslenememesi nedeniyledir. Bu alandan verimli biçimde beslenebilmenin en kestirme yolu tam tatminli orgazm deneyimleridir ki o da orgazmın genetik programıdır (OGP). Bu alandan zaman zaman mistik deneyimler olarak beslenen mistiklerin beyanlarından geçici kısa süreler halinde tam bir ruhsal bütünlüğü deneyimlediklerini anlamaktayız. Tabii ki mistiklerin yolu son derece uzun ve zahmetli bir yoldur. Çünkü cinsel yaşantılarını yıllarca süren uzun ve zahmetli bir eğitim sürecinin sonunda mutlak olarak bastırmaya dayanır. Yani mutlak olarak bastırılan cinsel enerji bu sefer mistik yaşantılar olarak geri döner. Şunu unutmayalım, mistik uygulama yolunu seçenlerin ancak çok çok azı böyle bir ruhsallığı deneyimleyebilir. Oysa OGP öznelerinin orgazm süreçlerinde ve hemen ardından yaşadıkları ruhsal hal işte o mistiklerin yıllarca aradığı ruhsal bütünlük halidir. Böyle bir doruk deneyim yaşadıktan sonra kişinin gündelik hayatına geri dönebilmesi gerekir. İşte OGP yeteneğini hayata geçiren kişi, eğer nesne ilişkileri alanı da tam olarak sağaltılmışsa, tanımladığım ruhsal alanı ele geçirmiş demektir.

İnsanın yarım ve eksik bir ruhsallığa tutsak olduğu görüşü psikanalizin temel kuramıdır. Ve bu makus talihin asla aşılamayacağı yine psikanalizin temel varsayımıdır. Bu tezi savunanların hiçbiri bu yarım ruhsallığın bütünleşebilmesinin koşulunun bastırılan cinselliğin tamamen serbestleştirilmesine bağlı olduğunu akıl edemezler.

112. Sevgilide ve onun aracılığıyla libidinal füzyona yani en büyük mutluluğa ulaşmak isteriz. Ama libidinal füzyona ulaşmanın yolları ortalama kastre özne için kesinlikle kapalıdır. Bu nedenle aşk ilişkisi ve sevgi ilişkisi kurduğumuz her insan, asli amacımıza erişmeyi mümkün kılma kapasitesine, bizdeki eksiklik nedeniyle sahip değildir. Özetle ortalama normal nevrotik özneler olarak yitirmiş olduğumuzu gündelik hayatın nesnelerinde ararız ama bu nafile bir arayıştır. Bu

yüzden aşk ve sevgide arayışlarımız hep hüsranla sonuçlanır. Umduğumuzla bulduğumuz arasındaki büyük uçurum bu nedenle bizi hep şaşırtır. Bu makus talih, orgazmın genetik programı ele geçirildiği zaman büyük ölçüde aşılıp geride bırakılacaktır.

113. İnsan sürekli olarak libidinal füzyon alanında yaşayamaz. Çünkü bu durumda hayatını ve günlük işlerini sürdüremez. O alana biz ancak orgazmın genetik programı periyotlarında geri döneriz. Bu da ruhsal bütünlüğümüzün teyidi için zaten yeterlidir. Normal nevrotik popülasyonun kişileri orgazmın genetik programı olanağından yoksun oldukları için arzunun kayıp nesnesinden kaynaklanan sancılı ruhsal süreçler onlar için geçerlidir.
Özne libidinal füzyondan koptuğu için yarılmaya uğramaz. Çünkü bu kopuş, gelişimin zorunlu sonucu olarak kaçınılmazdır. Özne, cinsel hazları kastre edilip orgazmın genetik programını (OGP) hayata geçiremediği için yarılmaya uğrar.

114. Bebeğin libidinal programı, libido yüklü bir annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında sağlıklı biçimde çalışmaya başlar. Bu durum bize emzirme döneminde depresyonda olan ya da başka ruhsal bunalımlarla boğuşan annelerin bebeklerinin neden düşük libido problemlerine maruz kaldıklarını açıklar.

115. Etkilendiğiniz her güzellikte varlık dünyası ve sizin ruh dünyanızın en dip katmanları sizinle konuşmaya başladı demektir. Lütfen bunu hayatınızın en büyük ödülü olarak kabul edin.

116. Sevemeyeceğin ve libido yatırımı yapamayacağın biri ile ille de bir cinsel ilişkiye girmeye çalışmak libidinal füzyonun onuruna terstir. Böyle bir ısrar durumunda onurlu bir organ olan penis eril özneyi yarı yolda bırakır, erekte olmaz.

117. Dinlerin cennet tasviri libidinal füzyonu ya da birincil narsisizmi tarif eder. Gerçek hayatta, libidinal füzyon ekseninde sürekli kalamayız, çünkü o zaman ölürüz. O kökenimize orgazmın genetik programının tatmin anlarında geri döneriz. Yaşamak demek bu ilk köklerden koparak hayat macerasına atılmak demektir. Hayat macerası bizden, öğrenmeyi, merak etmeyi ve eyleme geçmeyi talep eder. Ebedi cennet, eylemsizlikte ölüp gitmek demektir. Bu ölümlü dünyada tek ölümsüzlük orgazmın genetik programının doyum anlarında (60-120 sn.) yaşanır ve oradan da güncel yaşamın çeşitli ruhsal boyutlarına çok renkli kazanımlar olarak yansır.

118. Cinsel organların kapısı, fabrika ayarları bakımından libidinal füzyona açıktır. Bu imkan organın biyolojik zemininde kayıtlı bir yazılımdır ve bu bir umuttur.

119. Temaşa yaşantısı, erken çocuklukta yani libidinal füzyonda anneye yöneltilen hayranlık ve idealizasyon aktarımlarının aktüel zamanda özne-ben ve dünya varlık'a yansıtılmasından başka bir şey değildir.

120. Şiir, müzik ve diğer estetik etkinlikler ile dua ve zikir gibi ortak etkinlikler, libidinal füzyonun romantik aşk eksenine hitap etmeye başladığında özne ile öteki(ler) arasında romantik bir aşk sürecini başlatır. Ya da libidinal füzyonun tüm psişik imkânlarını elinin altında bulunduran kişi diğer insanlar üzerinde, derinlikli

yaşantıları şöyle ya da böyle sezip deneyimleyebilmeleri bakımından tetikleyici bir sonuç yaratabilir.

121. Cinsiyetleri fark etmemek üzere birbirlerine libidinal füzyonu vadeden her kişi seks ya da aşk partnerimiz olmaya adaydır. Ama bu noktaya gelindiğinde de özne en güçlü orgazmik tatmin kapasitesinde çoktan beri ikamet ediyordur.

122. Yüceltme ve idealizasyonun kaynağı libidinal füzyondur. Birilerini yücelttiğimiz zaman libidinal füzyon odağının emosyonları devreye girer ve yüceltilen nesnelere, kişilere yönelik bir hayranlık süreci başlar.

123. Libidinal füzyon genital alanla emosyonel düzeyde komşudur. Birincisinde yaşanan bir etkilenme hali ikincisinde, ikincisinde yaşanan bir etkilenme hali birincisinde yankılanır ve birbirlerini tetiklerler. Çoğu kez cinsiyetleri fark etmemek üzere birilerine duyulan hayranlığın cinsel arzuya kayması bundandır.

124. Libidinal füzyon rüyaları: T…er Al.. B…oğ..n gördüğü Boğaziçi rüyası ve benzerleri... Bu rüya aynı zamanda evindelik duygusunun emosyonel içeriklerini de taşır.

T...er! Anlattığın rüya için kitabımın sözlüğündeki "libidinal füzyon"a bak demiştim. Bu rüyada aynı zamanda sen kendini tam da kendi evinde gibi hissetmiş olmalısın. Bu nedenle benim kitabın sözlüğünde şu maddeye de bak: "evindelik duygusu"

Bir kere daha tekrarlarsam, dediğimi anlamak için gördüğün Boğaziçi rüyasını hatırla. Oradaki canlılık ve dinamizmi ve oradaki dipdiri aydınlığı hatırla. Bu yaşantılar sana nereden geldi. Tabii ki senin (orijininde varlık) köklerinden, onun en yüksek vital kaynaklarından geldi.

125. Libidinal füzyon, akıl ve mantığın değil mutlak inanç ve idealizasyonların egemen olduğu bir dönem ve odağı işaret eder. Dinlerin dogmaları, akıl ve mantığı devre dışı bıraktıkları için etki güçleri bakımından libidinal füzyon kökenine bağlanır.

126. Libidinal füzyonda (oral dönem), güvenli bağlanma nesnesinin cinsiyeti bebek için fark etmez. Güvenli bağlanma nesnesinin birçok tercih ve eğilimi bebek tarafından kopyalanır sadece ve bebek nesneye idealizasyon, süblimasyon ve aşk aktarımları geliştirir; bu güvenli bağlanmada bebek güvenli bağlanma nesnesi ile özdeşleşir. Bu ilişki kipinde bebek dünyaya hazla ve güvenle bağlanma, aşkla bağlanma ve kendisi dahil ilişki nesnelerini tam kapasite sevme yetileri ile donanır. Eğer bu süreç çok arızalı yaşanmışsa o zaman insan yavrusu kendisinin gelecekteki kıyametine doğru yolculuğa çıkmış olur.

127. Libidinal füzyon, sorgusuz sualsiz yaşanan inancın kökenidir.

128. Kendimizi bütünleşmiş hissettiren her türlü etkiye karşı verdiğimiz duygusal tepkinin adı şükran duygusudur. Bu nedenle bizi alıp ruhsal dünyamızın derin katmanlarına çekip götüren şiirlere, müziklere verdiğimiz tepkinin adı şükran duygusudur. Onları bu yüzden defalarca dinlesek de hep aynı doyumsuz mutlulukları yaşarız. Aynı şekilde sevgilimiz, aşık olduğumuz kişi, sevgili

dostumuz, onlarla kurduğumuz beraberlik ve gönül bağları ilişkisinde bize bu derinlikli ruhsal katmanların kapılarını açıyorlarsa onlara da şükran duyarız.

129. Öz benlik libidinal füzyonda, anne kucağında yapılanır yapılanabilirse.

130. Libidinal füzyonda annenin bebek ya da küçük çocuk için akıl almaz yetkinliği, bebeğin, anneyi hayret ve hayranlıkla seyretmesi, izlemesi eylemine dönüşür. Buradan hareketle bebek yetişkinlikte hayret ve temâşa makamlarına geçebilir. Yani hayret ve temâşa makamları, tetiklenen libidinal füzyonun yetişkinin günlük yaşamındaki tezahürlerinden başka bir şey değildir.

Günlük hayatta böyle bir makamı deneyimleyebilmek için kişide hayret etme, şaşırma kapasitelerinin aktif olması ve bu kapasitelerin sürekli çalıştırılması gerekiyor. Peki bunu nasıl yapacağız? Günlük hayatta birçok olay ve süreç akıl almaz bir mucize olarak karşımızda zaten durmaktadır. Örneğin kainatın büyüklüğü ve akıl almazlığı, taşıdığı şaşırtıcı gizemler... tek hücreli bir varlıktan çok hücreli bir insan varlığına dönüşmemiz… Canlılığın her saniye gözümüzün önünde sürüp giden gizemi… Atom ve atom altı dünyanın, kuantum dünyasının şaşırtıcı gizemleri... Eğer bunlara sürekli dikkat edersek bir süre sonra hayret ve temaşa makamları bizde de açığa çıkmaya, deneyimlenmeye başlar. Önerim şu: Bu ruhsal halleri yaşamaya başladığınızda, kendinizi açığa çıkan huşu duygularınıza bırakın.

131. Geçmişin en derin ketum hafıza kayıtları güncel hayatta tetiklenerek bizi yönetmiyor mu? Bu nedenle ilk iki üç senenin, dil öncesi dönemin emosyonel kayıtları da elbette bizi güncel hayatta etkileme gücüne sahip olacaktır. Ancak bunların içinde vital yoğunlukları yüksek olan libidinal kayıtlar Ödipal dönem kastrasyonlarına takılacakları için güncel hayatta aktifleşemezler.

132. Hayret ve temaşa makamlarında iken kişinin tüm evrene (varlığın her türlü tezahürüne) ve onun mucizevi görüntülerine duyduğu hayranlık ve derin sevgi, aslında oral dönem bebeğinin annesine karşı duyduğu derin hayranlık duygularının güncel varlık alemine yansıtılmasından başka bir şey değildir.

133. Parfüm filminde hırsızın aradığı neydi? Kadın varlığının gizemini temsil eden ve ruhsal hayatımızın özü ve merkezi olan libidinal füzyona ait özler ele geçirilmek isteniyordu: Bütün bunların hepsi kadın varlığında içerildiği için "Kadın Varlığının Özü ve Gizem'i" aranıyordu.

134. Ruhsal yönden sağlıklı bir öznede yani ağırlıklı olarak OGP öznesinde, genital alan en ufak bir temasta libidinal füzyona bağlanır. Genital alana temasın sarhoş edici, adeta bayıltıcı etkisi de bundan dolayıdır. Öte yandan örneğin bu bağlantı ağır ruh hastalarında, ağır şizofrenlerde ve çoğu kez de normal nevrotiklerde, libidinal füzyonda vital seviyesi yüksek emosyonel kayıtlar bulunmadığı veya bulunsa da yolları kesildiği için aynı haz doluluğunda hayata geçemez.

135. Vahdet-i vücudun mekanı libidinal füzyondur.

136. Her melodi, döner dolaşır hep aynı özlem nesnesini hedef alır.

137. Stendhal sendromunun kişilerin aniden bayılmasına sebep olması şundan dolayıdır: Sıra dışı bir güzellik karşısında tetiklenen libidinal füzyonun şok

edici emosyonel bombardımanı ani bir boşalma ile insan bilincini istila eder. Sinir sistemini zorlayan ani şok karşısında kişi yaşadığı bu ruhsal yoğunluğu kaldıramayınca duruma bir tepki olarak bayılır.

138. Bebek ya da küçücük çocuk anneden ayrı kaldığı zamanlarda onu hangi duygularla özlerse yetişkin aşık da ayrı kaldığı zamanlarda sevgilisini aynı duygularla özler. Bütün hüzünlü aşk şarkılarında aşkın bu temel psikodinamiği aktiftir. "Libidinal füzyon odağım sevgilime taşındı." der gibidir aşık.

139. Sözlü müzik, şarkılar ve türküler neden vardır? Çünkü gündelik sözün kuruluğu karşısında melodinin dili, libidinal füzyonun emosyonel dünyasını güncel eksene taşır ve o zaman bizi ruhsal kurumadan kurtarıp, bir süreliğine kastrasyonların çorak çöllerinden yaşanabilir bir iklime taşır.

140. Libidinal füzyonun dış dünyada görünür dramatik ve en yoğun semptomlarından biri Stendhal sendromudur. Diğerleri ise haz duyularak izlenen ve derinlik yaşantılarına daldığımız tüm sanat yapıtları ve sanatsal etkinliklerdir. Ayrıca çok çok önemli olan şu iki alanın yaşantılarını da ilave edelim: "Hayret ve temaşa" makamları... Bu arada hafif sinestezik deneyimleri de bu tabloya ilave ediyoruz.

141. Sevgili ile sarılarak yaşanan kaynaşma hali, oral dönemde anneyle yaşanmış füzyonel bağın bir tekrarı olarak, dinlerin müjdelediği cennet mükâfatının prototipidir. Yani burada vurgulanan şey, yitirilmiş bir bütünlüğe yeniden geri dönüştür.

Ahmet Hamdi Tanpınar'ın şu mısralarını hatırlatıcı bir örnek olarak yazalım:
"Bir ilah uykusu olur elbette
Ölüm bu tılsımlı ebediyette."

Ya da Ahmet Kaya'dan şu mısraları yazalım:
"Alam yari koynuma // Kış yatam yaz uyanam"

Cennette müminlerin, her daim bu derin kaynaşma mutluluğu içinde yaşayacakları müjdelenmektedir. Böylece insanoğlunun bilinçaltındaki en derin özlemi olan ilk füzyon ya da bir başka deyişle ebedi kaynaşma arzusu, cennet tasarımına aktarılmış olur. Bu düşünce, Kuran'daki şu ayette çok kesin olarak ifade edilmiştir. Allah şöyle söylüyor: "Dönüşünüz tekrar bana olacaktır".

142. "Hak bir gönül verdi bana// "Ha!" demeden hayran olur..." Yunus Emre...

Yunus'un yaşadığı bu derin hayranlık duygusunun alt zemininde şu gerçek vardır: Anne-bebek-küçük çocuk ilişkisinde, küçük çocuğun anneye duyduğu hayranlık, aşk ve sevgi, ileriki yıllarda yetişkin öznenin mistik duyarlılık kapasitesini yapılandırır. Hayatımızı anlamlı kılan her türlü yaratıcı faaliyetimizin, derin aşk duygularımızın, sevgilerimizin kaynağı hep bu odaktır. Çünkü hayata annemizin sevgi dolu oral dönem kucağında başlarız ve bütün yaşam enerjimizi, ruh sağlığımızı bu sıcak kucaktan alırız. Özetle oral dönem, "Hayatın anlamı nedir?" şeklinde sorulan tüm felsefi soruların ruhsal (emosyonel) karşılığıdır.

143. Bir arkadaşa yanıt:

1.Hayır haklı değilsin. Oral dönem bebeğinin ilk kutsalı annedir. Kutsal anneden kutsal tanrıya oradan da çeşitli kutsallık formlarına erişilir. Bu formlara yöneltilen kutsallık ve idealizasyon aktarımları hayatımızı anlamlı kılar. Deist olmama rağmen hayret ve temaşa makamlarında var oluşu sevgiyle kucaklıyorum. Çünkü bu var oluş kiplerinin devindirici ilk odağı oral dönemdir. Yani ortada metafizik bir pozisyon mevcut değil.

2.Ben ne yapmış oldum? Mistik yaşantılar anlamında ya da doruk deneyimler anlamında olmak üzere metafiziği dünya zeminine bağlamış ve ona hak ettiği reel değeri vermiş oldum.

3.Bütün bunlar bende kendiliğinden çalışan ruhsal süreçlerdir. Bunları egzersiz yaparak elde etmiş değilim, özgürlüğümü elde edince bu ruhsal süreçler de kendiliğinden devinmeye başladı.

4.Ruhsal deneyimlerin, doruk deneyimlerin sende vücut bulmasına izin ver. Bunlar sana ne zaman gelir onu elbette bilemem. Ben dünyalı mistik bir özneyim.

5.Özetin özeti, mistik yaşantıların kökeni, oral dönemin emosyonel kipleridir. Bu odağı hayata geçirmek için iki yol vardır.: Birincisi derinlemesine psikanaliz (tüm kastrasyonları aşarak orgazmın genetik programını hayata taşımak: orgazmın genetik programı esastır.), ikincisi de Zen Budizmin, kısmen yararlı ama hep geçici ve adı Zazen uygulaması olan meditasyonudur.

6.Hayret ve temaşa makamları belli oranda hayata doğmadan kişi bilim adamı olmaya çalışmamalı. Bilimsel araştırmacılığın temel motivasyonu bu iki temel duygudur. Bu deneyimler sizi ya bilim adamı yapar ya da mistik bir derviş… Bence ikisini de kucaklayın.

144. İnsan Tanrı'nın değil, libidinal füzyonun bir parçasıdır, daha doğrusu anavatanı, yuvası, kökleri orasıdır ve mesajı oradan alır.

145. Vital ve emosyonel seviyesi son derece yüksek olan libidinal füzyon, hem tetiklediği hem de kendisini tetikleyen müziğin etkisi ile yeniden hayata doğar ve harekete geçen bu kaynak yani libidinal füzyon insana ruhsal bir şifa bahşeder.

146. Hayır da şer de oral dönemden gelir (ruhun ilkbaharından dondurucu soğuklarına kadar tüm emosyonel kipleri kastediyorum).

147. Her zaman şarkı söyle. Çünkü şarkı libidinal füzyon kaynağından beslenir ve ruhu canlandırır, diriltir.

148. Libidinal füzyonun sürekli aktivasyonu önce ruhsal sonra da bedensel olarak genç kalmanın güvencesidir. Bu başarılı tablonun ortaya çıkmasının asgari koşulları nelerdir? 1. Orgazmın genetik programının hayata doğmuş olmasının yanında geçmişin sorunlu nesne ilişkilerinden arınmış olma… 2. Yoz bir kültürel ortamla ilişkiyi mutlak olarak kesmek. 3. Cahilden dostun olacağına alimden düşmanın olsun prensibine harfiyen uymak…

149. Eşcinsellerde de heteroseksüellerde de libidinal füzyon hep aynıdır. Farklı olan, erotik nesnelerin değişik seçilmesidir. (Üzerinde düşünülecek)

150. Ulises'i davet eden Sirenlerin karşı konulamaz davet çığlıkları, kaybettiği orgazmik tam tatminin, eril öznenin bilinçaltında yarattığı susuzluğa ve tabii açılmış olan boşluğa denk gelir. Sirenlerin sesi sanki en büyük kayıplarının onlara iade edileceği davetinde bulunur gibidir. Ama elbette bu bir aldatıcı davettir ve

adres her zaman boşluğa çıkar. Aynı zamanda bu davet libidinal füzyon kuyusuna da özneyi karşı konulamaz bir biçimde çağırmaktadır. Sirenlerin davetleri hep erkeklere yöneliktir. Neden acaba?

151. Şimdiki anın farkındalığına erişmek libidinal füzyonla temasa geçebilmeyi ima eder. Şimdiki anda olmanın da evindelik duygusunun da kökeni orasıdır. Bu nedenle Eckhart Tolle'nin metafizik anlamlar yüklediği bu odağın metafizikle hiçbir ilgisi yoktur ve reel insani bir ruhsal durum ve odağa denk gelir.

Normal nevrotik ortalama öznenin kastrasyonlarla yarılmaya uğratılmış bilincinden görülen dünya, uzak doğu felsefelerinde Maya'nın görüntüleri olarak tasvir edilir ve ona denk gelir. Mayanın aldatıcı görüntülerinin örtülerini kaldırarak aydınlanmaya erişmek ve değişmeyen özü bulmak uzak doğunun meditasyon uygulamalarıyla gerçekten ne kadar ele geçirilir ve ele geçirildiği iddia edilen şey gerçekten o mudur (aydınlanma ya da asli öz) bundan kuşkuluyum.

Eckhart Tolle diyor ki, "Senin gerçek özün, zamansız ve formsuzdur." İşte bu tanım, libidinal füzyonun ta kendisidir. Tolle'ninki yarı buçuk bir farkındalığa denk geliyor, çünkü bu söz ezber söylenmiş gibi bir izlenim veriyor.

152. Panteizm dişil ve anaç kökenlidir.

153. Yoksul ailede de zengin ailede de anne evladını (oral dönemde) yüceltirken aynı şekilde evlat da anneyi yüceltir. Böylece zenginlik ve yoksulluk fark etmeden anneler evlatlarını kutsarken evlatlar da annelerini kutsar. Özetle bebeklik döneminde anne kucağı karşılıklı olarak kutsallığın ve kutsanmanın mekanıdır. Buradan da şu sonuca varırız: Kutsallığın, dini inançların ve mistik inançların besleyici ve yapılandırıcı ruhsal kökeni, sınıfsal farkların ötesinde olmak üzere libidinal füzyondur. ANNE LİBİDİNAL FÜZYONUN EVRENSEL SABİTESİDİR.

154. İdealizasyon, süblimasyon, çocuksu coşku ve neşe eğilimlerimiz, tüm hayatımız boyunca bizi destekleyecek esas emosyonel çekirdekler olarak libidinal füzyondan kalan bir mirastır. Devamında din ve aşk inancı ve yürekten bağlandığımız bütün inançların kökeni de libidinal füzyondur. Daha doğrusu bütün bunlar libidinal füzyonun bize tüm hayat boyu armağan edilmiş miraslarıdır. Yaşama hizmet yönündeki tüm motivasyonlarımızın kökeni de orasıdır ve bu motivasyonlar için gerekli canlandırıcı enerjiyi oradan alırız ama asla o kökten bize bir bağış sunulduğunun da ömür boyu farkında olmayarak. Şunu artık rahatça söyleyebiliriz: Ruhsal varlığımız sağlıklı bir yapı olarak annemizin bizi sevgiyle sarıp sarmaladığı libidinal füzyon kucağında hayata doğar.

155. Bastırılan cinsellik (OGP) libidinal yatırım kapasitesini köreltince kişinin temaşa halini yaşaması da istisnai durumlar dışında gündemden düşer. Ne talihsizliktir ki hemen hemen herkesin de cinselliği bastırılmıştır.

156. Libidinal füzyon rüyaları, libidinal füzyonun vital seviyesi son derece yüksek algı ve emosyonel dünyasından derlenmiştir. Senfonik müzik, Daly tabloları ve benzerleri pek çok örnek hep bu ruhsal odaktan beslenir, yaratıcı kişi kendindeki bu kaynaktan beslendiğini kendisi bilinçli farkındalık düzeyinde algılamasa da….

157. Bebek bakım vereni yüceltirken, bakım veren, bebek aracılığıyla kendi emeğini yüceltir.

158. Libidinal füzyon, güvenli bir bağlanma sürecinde bebeğin anne ile tam bir kaynaşmasını temsil eder ki bu ilişki kipi sonradan kişinin aşk ve dostluk ilişkilerinde tekrarlanır

159. Libidinal füzyonu hayatına almış biri bu ruhsal içerikleri dışa yansıttığında, dünya ve insanlar ona son derece anlamlı ve güzel görünür ve bu algı kipinin bir diğer adı da temaşa yaşantısıdır.

160. Barajlarda üretilen elektrik, o en yüksek voltaj hali ile evlere verilemez çünkü o yüksek voltaj elektronik sistemleri çökertir. Bu nedenle barajların ürettiği elektrik trafolarda evlerin kullanabileceği seviyelere indirilir. Tıpkı bu örnekte olduğu gibi oral dönem ya da libidinal füzyon bebeğinin emosyonları da bir benzetme yaparsak voltaj yükü bakımından son derece yüksektir ve yetişkin bir öznenin körelmiş sinir sistemi bu yükü taşıyamaz ve kaldıramaz, böyle bir durumda allak bullak olur ya da düşer bayılır. Bazı özel anlarda yetişkin öznelerden çok az bir kısmı kendi varlık köklerinden gelen böyle bir güzellik algısı baskınına maruz kaldıklarında düşüp bayılırlar ki Stendhal sendromunu bu şekilde açıklayabiliriz. Ya da tasavvufun ilahi neşesini de bu yaklaşımla açıklayabiliriz.

161. Anne bebeğinde kendi imgesine hayran olurken bebekte de hem bebeğin kendinden kendisine (bebeğin self idealizasyonunu) hem de onun seveceği insanlara yönelteceği idealizasyon aktarımlarını yapılandırır. Yani insan yavrusunun hem kendisine yönelik idealizasyon aktarımlarının hem de seveceği insanlara yönelik idealizasyon aktarımlarının temeli böylece atılmış olur.

162. Jouissence nasıl ve niçin ortaya çıktı? Nasıl yapılandı? O, kastrasyonların sonucu olarak oluşan bir yapılanma mıdır? Kastrasyonların bir yan ürünü müdür? Yoksa insan oğlunun kendi varlığı ile beraber getirdiği verili bir potansiyel midir? Ana erkil kültür yapılanmalarında ortaya çıkabilir mi? Ya da ataerkil kültürlerde eksiksiz tam tatminli orgazmın gasp edilişinin bir sonucu olarak ortaya çıkan ve işe yaramasa da telafi edici bir durum mu ya da bastırılan eksiksiz orgazmın sonucunda ortaya çıkan üstü örtük bir rezerv mi?

Eğer Jouissance diye bir şeyden söz ediliyorsa onun beden ve psişede üstü örtük bir karşılığının, kendini ifşa etmeyen bir karşılığının olması gerekir. Aslında libidinal füzyon Jouissance'ın doğduğu kaynaktır ya da ta kendisidir. Bu nedenle ruhu libidinal füzyondan beslenen bir kişide Jouissance bir tehdit iması içermez.

163. Annelerin büyük çoğunluğu, etlenmiş OGP nedeniyle libidinal fizyonu cinsel hayatlarına katamasalar da çocuklarını yine o odaktan transfer ettikleri emosyonel rezervler üzerinden severler. Çünkü bebeklerini emzirirken o odaktan pek çok emosyonel içeriği bebeklerine aktarırlar.

164. OGP öznesi olmak koşuluyla kadın ya da erkek hiç fark etmemek üzere genital alanların uyarılması ve cinsel arzuların aktifleşmesi doğrudan doğruya libidinal füzyon odağıyla temasa geçişi sağlar.

165. Aşinalık ilişkisi güncel sevgiliyi olabildiğince özgün sevgiliye doğru dönüştürmeye başlar.

13.MİSTİSİZM

1. Dinin dogmalarına bağlanan özne, bu dogmalar üzerinden, kastrasyonlar nedeniyle ruhsallığında maruz kaldığı kayıpları dengeleyici (aldatıcı bir denge olarak) defansif bir organizasyona kavuşur. Burada, eriştiği defansif dengeyi kaybedip depresyona girmemek için dininin dogmalarına ölümüne bağlanır. Ama öte yandan kendi inanç dengesini bozacağından korktuğu tüm inanç gruplarına karşı amansız bir düşmanlık geliştirir. Dünya tarihinde sürüp gitmiş din savaşlarını hatırlayalım.

2. Kastre edilmemiş bir insan doğal yapısı itibari ile meditatif bir psikolojiye sahiptir.

3. Orgazmın genetik programı bir doruk deneyimdir. Her seferinde bu düzeyde yaşanır. Ruhsal yapıda bunun bir kaydı zaten mevcuttur. Bu yüzden de özne deneyiminin eksiksiz tatmin düzeyinde yaşandığından emin olur. Eğer orgazmın genetik programı hayata geçmemişse kişinin doruk deneyimlerle ilişkisi hangi düzeylerde seyreder? Bu durumda çok küçük bir azınlık doruk deneyimleri hayatı boyunca birkaç kere deneyimler geri kalan kesim ise hiç deneyimleyemez.

4. Libidinal füzyonla temasa geçebildiğin her mekanda, tanrının evindesindir. Dini söylemlerde, "İnanan kişi için her yer Tanrı'nın evidir." sözünün kökeni bu ruhsal gerçekliğimizdir.

5. Orgazmın genetik programının dışında kalmak içimizdeki tanrısal güce ihanet etmek ya da içimizdeki tanrıdan gurbete sürgün edilmektir. Tasavvufun özü bu yaklaşımda dünyalı bir anlam ve netlik kazanır.

6. Herkes "bendir".

7. Bebeklerin yaptığı şeyi yetişkin öznede mümkün kılmayı bilgelik sanıyorlar ya da ona "ermişlik" diyorlar. Yani libidinal füzyonu yetişkin öznede hayata geçirebilmeyi... Ancak bu çok temel gerçekler elbette bilinçli farkındalık düzeyinde gündeme gelmiyor. Algıda kapasite yoksunluğu, ruhsal dünyamızın derinliklerini görmede sezgi yoksunluğu nedeniyle hep varsayımsal bir öte alem kaynağına bağlanıyor.

8. İnsan beyni olumsuz mesajlardan ve dehşet içeren kehanetlerden daha çok etkileniyor. Çünkü organizma kendini korumak için olumsuz olasılıkları öne çıkarmak ve onları öncelikli olarak dikkate almak zorundadır. Bu onun fabrika ayarlarında içerilmiştir. Yüksek olasılıkla eski zamanların ağır nevrotik hastalarından bazıları, insanların bu verili zaaflarından dolayı kâhinlik rolüne soyunmuş olabilirler. Tabii mekanizmayı bilerek bilinçli bir oyun oynadıklarını söylemiyorum.

9. Annemizin bizde bulduğu ve bize yansıttığı "muhteşem bebek" algısı (varlığımıza duyduğu hayranlık ki biz bunu sonradan dış dünyaya hayranlık duyma kipine dönüştüreceğiz), daha sonradan "yücelik" duygularımızın, doğadaki süreçlerde bulduğumuz "mucizevilik" algılarımızın, "varlık"ın sonsuz boyutlarında bulduğumuz "ihtişam" duygusunun kaynağıdır

10. Kendindeki kadir-i mutlaklık yanılsamasını yani birincil narsisizmi kendi dışındaki görünür (totem veya put) ya da tasarımsal (transendental tanrılar) bir varlığa yansıtan kişi, metafizik bunalım olasılığını aşmış demektir. Aklı dehşetlere salan metafizik belirsizliklere sureta yatıştırıcı bir çözüm bulmuş olur. Ama kadir-i mutlaklık'ın aşılması gereken bir yanılsama olduğunu belirtelim ve ilave edelim: Sözünü ettiğimiz bu yansıtmaların tümünden uzak kişi, en sağlıklı noktada duruyor demektir.

11. Ağır kastrasyonlar beden ve ruh ikiliği denen dualizmin sebebidir. Çünkü kastrasyonlar nedeniyle bütünlüğünü kaybeden ve sözüm ona ruh-beden diye ikiye bölünen bu insan-varlık, kaldırılamaz bir kayıp olan ruhsal bütünlüğünü bir öte dünyada yaşatmak ister. Öte dünyada yaşatmak istediği varsayımsal varlığa "ruh" derken bu dünyada kalacak olan varlığına da "beden" der.

12. Ölümden sonraki hayata inanmak, ölüm anksiyetesini yatıştırmaya hizmet eder. Kötü haber şu ki metafizik bir bunalım olarak ölüm anksiyetesi sadece kastre öznenin bilinçaltında konumlanmıştır. Şunu bilmemiz gerekmektedir: Gerçek bir ölüm tehlikesi ile ilişkili olmamak üzere yaşanan ölüm anksiyetesi kastre öznedeki nevrozun bir semptomudur.

13. Bebekliğimizde bakım verenlere duyduğumuz hayranlık, yetişkinlik yıllarımızda aklımızın ermediği, aciz kaldığımız, hayretlere kapıldığımız durumlar karşısında duyduğumuz hayranlığın, onlara mucizevi bir oluş atfetmemizin kökenidir.

14. Libidinal füzyonda yani anne kucağında anne tarafından takdis edilmiş olmak, eşref-i mahlukat algımızın ya da varsayımımızın kökenidir.

15. Annenin bebeğine duyduğu kutsayıcı sevgi, aynı bebeğin sonradan tanrıya duyacağı kutsal sevginin kaynağıdır. Sonradan bu sevgi, bütün kutsal değerlere yönelik sevginin de kaynağı olur.

16. Bir düzenin öyle bir düzen olmaklığının sonucu olan zorunlu yasaları, o düzeni bir gücün yarattığını kanıtlamaz. Örneğin akarsuların yeryüzünde oluşturdukları ve bizi hayran bırakan oluşumlar, bir gücün bunları böyle var ettiğini, bu sonuçları yarattığını değil, yer çekimi ve su arasındaki ilişkinin böyle bir sonuç yarattığını kanıtlar. Ama bu görüntülere hayran kalıp onların oluşumlarını mucizevi nedenlere bağladık mı libidinal füzyonun süblimasyon akımları yorumlarımıza müdahil olmaya başlamış demektir. Bu farkındalık bilinci çerçevesinde kalmak koşuluyla varlık dünyasına hayranlık ve huşu duygularıyla yönelmek ruh dünyamızı zenginleştirir.

17. İnancın ve ulviyetin kaynağı libidinal füzyonun, dil öncesinin idealizasyon ve süblimasyon yazılımları ve kayıtlarıdır. İnancın uhrevi ekseni de bu kaynağa bağlıdır.

18. Küçük çocukların her alanda yoğun libidinal yatırım yapabilmeleri nedeniyle, ebeveynlerinin inanç sistem ve söylemlerine yaptıkları güçlü libidinal ya da duygu ya da yoğun ilgi yatırımları öznenin derin inançlarının kökenidir. Bu nedenle bu tablo bize inançların doğruluğu konusunda hiçbir şey söylemez ama öznenin nezdinde, emosyonel olarak bütünleştiği inançlarının sarsılmazlığı

konusunda çok şey söyler. Öznenin varoluşsal anlamı bu inançlar üzerinden yapılandığı için özne gerekirse bu dengeyi sürdürmek için ölümü bile göze alacaktır, aksi halde onun cephesinde nihilist depresyon kaçınılmazdır.

19. Libidinal füzyon dinsel ve mistik deneyimlerin başlangıcı ve ilk zeminidir.

20. Eksiksiz orgazm hazzını deneyimleme korkusu, aslında ve örtük anlamında en derin mistik deneyimleri yaşamaktan ve sanki bir biçimde dünyaya bağlı akıl dengesini yitirmekten duyulan bilinçaltı korkuyla eşitlenir. Bu arada popülasyonun yüzde yüze yakını yukarıda tanımladığım korkuların basıncı altındadır.

21. "Öylesine bir duygu sardı ki içimi, varlığın bütün gizemi adeta bana kendini açmış gibi" (Tolstoy, metafizik bunalımlarından tanrı inancına böyle bir etkiyle geri dönüş yaptığını söylemiş: Dawkins'ten alıntı). Pek çok insan hayatının bazı dönemlerinde elbette bu türden sözler edecektir. Vardığı bu noktada metafizik bunalımlarının sona erdiği şeklinde kesin bir inanca da erişecektir. Ama burada kişiye asla dışarıdan ilahi bir vahiy gelmiş değildir. Geçmişinden bir kesit, unutulmuş ama kendisinin hatırlayamadığı bir kesit, şimdi bir gizem kılığında geri dönmektedir ve özne kökleri meçhul ve gizemli görünen bu emosyonel akımlarla yüklenmiştir. Hatırlanmayan ama aslında asla unutulmayan ve ilk, ham ve tok halleriyle geri dönen tüm emosyonel formlar, öznenin üzerinde metafizik, gizemli, şaşırtıcı ve kişiyi bir inanç çerçevesinde kendisine bağlayan bir etki yaratır. Aslında ortada ne bir mucize vardır ne bir gizem vardır, sadece hafızanın aldatıcı bir oyunu söz konusudur.

Anne bebek arasındaki bağları mümkün kılan emosyonel ilişkiler öylesine yoğundur ki bunların herhangi bir etki ile ortadan kaldırılması ya da akıl ve mantık çıkarımları ile geçersiz kılınması, çürütülmesi mümkün değildir. Anne bebek ilişkiselliği içinden doğan tanrı inancı ya da dini duygular, bu nedenle akıl ve mantığa karşı son derece dirençlidirler ve bunların boş inanç diye dışlanmaları bu nedenle söz konusu bile olamaz. Hatta kişiler hayatlarının bir döneminde ateist eğilimlere kapılmış olsalar bile, sırf bu bağların gücü nedeniyle, çoğu kez yeniden ilk kaynaklarına rücu ederler. Çünkü duygular akıl ve mantığı her zaman egemenlikleri altına alırlar (örneğin Kirkkegaard). Özetle "tanrıda huzur vardır" yargısı "annede huzur vardır" ifadesine dönüştürülebilir.

22. Orijininde varlık bütünlüğünü yitiren özne, kendine eninde sonunda yol gösterici bir pusula aramak zorunda kalacaktır. Bunu kültürün içinde tanrı inancı ile yerine getirebilir. Ama tanrı inancı sarsılırsa burada pusula rolü kime verilecektir? İnançlı kişinin işi gerçekten zor. Burası kültürün tarihinde temel bir kırılma noktasıdır. Şu temel bilgiyi muhafaza edelim: Özetle tanrı inancı, yitirilmiş ya da unutuluşa terk edilmiş orijininde varlık bütünlüğünün yerine ikame edilen bir inşa çalışmasıdır. Önceki cümlede geçen "unutuluşa terk edilmiş" ifadesini Heideggerci anlamda da yorumlayabilirsiniz.

23. Dogmatik inanç, kastre özneyi daha ağır nevrozlara ya da çok ciddi psikozlara (?) dağılmaktan koruyan bir çerçeve çizebilir. Ama aldanmanın bu çerçevesi tam bir koruma değildir. Konuya örnek olması bakımından Paul Schereber'in "Akıl Hastalığımın Hatıratı" adlı kitabına bakılabilir.

24. Bir dine inanmak öznenin kendi ötesine geçmesi anlamına hiç gelmez, sadece ve sadece onun kendi kökensel varlığına yani anaç kökene bir geri

dönüşü ve oradan aldığı ruhsal destelerle ruhsal zenginleşmeye erişmesini anlatır, tabii gerçek bir dindar olabilmişse.

25. Orijininde varlık, ideal bir varlığa inanma ihtiyacının kökenidir. Orijininde varlık, gerçek yaşam hakları tam teslim edilmeden süreçleri kapanınca yaşam hakları, yaşam talepleri geleceğe projekte edilir. Toplumu yöneten ve organize eden tüm kurallar tüm değerler tüm ahlaki ölçütler bu odakların içine yerleştirilerek adeta onun emrinde bir organizasyona tabi olur ve buradan dini inancın, insanları etkisi altına alan psişik zemini yapılanır.

İnsan toplumsal bir varlıktır. Toplum ise kurallarla yönetilir, bir gelenek ve görenek dizgesi içinde yapılanır. Tabii ki toplumun her bireyinin bu kurallara saygı göstermesi ve ona uyması beklenir. Bu nedenle o kuralların aynı zamanda kutsal kabul edilmesi de gereklidir ki toplumun her bireyi ona bu kutsallık değeri içinde saygı göstersin. Şimdi sorun şu: Bu kutsallık algısı ve kutsal değer atfedilmesi insanın hangi psişik kökeninden alınıp da bu toplumsal kurallara yansıtılıp onları kutsal kılacaktır? Bu kutsiyet bireylerin orijininde varlık köklerinden, libidinal füzyonun idealizasyon ve süblimasyon köklerinden alınır ve bu toplumsal kurallara ya da toplumsal normlara yansıtılarak onları değerli kılar, onlara dini bir kutsallık hüviyeti kazandırır.

26. Libidinal füzyonun canlı emosyonel dünyasına ait tüm duygu ve algıları bastırılıp üstleri örtüldükten sonra özne daha alt düzey bir emosyonel boyuta intikal eder. Çok şanslı bazı kişilerde bu alana ait duygu ve algılar zaman zaman kısa süreler halinde ama geçici olarak tabii ki geri dönebilir. Kendi varlık köklerini unutmuş olan özne bu yaşantıların köklerini de bilemediği için daha doğrusu unuttuğu için bu yeni gibi görünen ruhsal malzemenin göklerden yeryüzüne indiğini ve ona sunulduğunu zannedebilir. İşte mistik ve metafizik yanılsama budur. İsanın yaşlı gözlerle gökyüzüne bakan bir resmi vardır. Ama burada İsa yanlış bir yere bakmaktadır, aslında bakması gereken yer kendi kökleridir, gökler değil. İşte bu gerçek, metafizik yanılsamanın özü ve esasıdır.

27. Annenin bebeğini kutsadığı o ilk an ve o ilk anın bebeğe yönelik idealizasyon ve süblimasyon akımları bebekte dünyaya ilk gelişin emosyonel kayıtları olarak kayda alınır (Sanıyorum). Sonrasında bebek yetişkin bir birey olduğunda dünyaya yönelik ilgi ve sevgilerinin, Tanrı'ya yönelik ilgi ve sevgilerinin ilk emosyonel yakıtlarını da bu yapılanmış ilk odaktan alacak ve dünyaya aktaracaktır. Tabii ki neye ve nereye yansır ya da aktarılırsa onu yaşatacak ve canlı kılacaktır. İdealize edilmiş tüm tasarımlarımız ya da dünya bir rüyadan ibarettir algısı işte böyle yapılanır. Yani libidinal aktarımlar ve yansıtmalarla…

28. Yapılanması dört dörtlük biçimde gerçekleştiğinde orgazmın genetik programının öznesi doğal bir biçimde mistik yaşantı kiplerine açıktır. Bu öznenin tamamlanmış olarak yapılanması orgazmın genetik programına ilk intikal aşamasında dört dörtlük olamasa bile (çünkü zamana ihtiyacı vardır) mistik yaşantılara açılma şansı her zaman belli bir oranda mevcuttur.

29. Mistik yaşantı kipleri libidinal füzyondan beslenir. Ama bu yol çeşitli kastrasyonlarla tıkanmıştır. Bu nedenle kastre özne söz konusu olduğunda libidinal füzyonu yeniden ama kısmen ele geçirmek için inziva şarttır. Libidinal füzyonun çok kısmi olarak geri geldiği bu deneyimde yalnızlığımızın da kısmen aşıldığını deneyimleriz.

30. Bilinç, öznenin işlerini halledebilmek için dar bir alanda çalışmak zorundadır. Yoksa hiçbir işi halledemez. Bu nedenle bilinç alanında farkına varılanlar son derece sınırlıdır. Bilinçli alanının dışında kalan malzemeler bilinçaltı alana tekabül eder ve bu alan bilinçli alanın çok ötesinde geniş bir hacme sahiptir. Özetle bilinç, öznenin odaklandığı sınırlı alanda çalışmak zorundadır, yapısal olarak da sınırlı bir alana sahiptir. Bu mecburiyetlerin ortadan kalktığı, diyelim ki gündelik kaygı ve endişelerin ötesine geçildiği zamanlarda bilincin de alanı bilinçaltı alana doğru genişlemeye başlar… İşte meditik yaşantılar bu süreç içinde açığa çıkar.

31. Libidinal füzyonun, oral dönemdeki anne bebek aşkı, omnipotans algısı, sevilen anneye ya da ikamelerine aktarılan idealizasyon ve süblimasyon akımları, bir inanç sistemine yansıtıldığında dini inançları; vatana, toprağa, yurda yansıtıldığında anne vatan algısı ve sevgisini; doğaya yansıtıldığında animistik dünya görüşünü ve bir partnere yansıtıldığında aşk nesnesini yani sevgiliyi yaratır. Bu süreçler bağlar kurulan her pozisyon için sağlıklı ilişkiselliğin zemini ve temelidir.

32. Mistik algılar karşısında duyulan korkular bir tür psikoz öncesi korkulara denk gelir. Yani trajik bir biçimde özne kendi özüne o kadar yabancılaşmıştır. Şimdi ondan korkmaktadır, yani kendisindeki "libidinal füzyon" realitesinden.

33. Mürşid, her şeyi bildiği var sayılan ve kendisine danışan tarafından cinsel aktarım yapılmış terapideki analiste denk gelir. Dünyada tarikatlarda cinselliğin tavan yapma sebebi budur. Çünkü tarikatlardaki mahrem paylaşımlar cinsel uyarılmaları tetikler de ondan. Ancak psikanalizden geçmiş bir terapist bu çetrefil süreci yönetebilirken öbürü…

34. Kastrasyonlar orijininde varlığı ve onun imkanlarını bizden binlerce ışık yılı uzaklığa yerleştirince metafizik algılara, yorumlara ve tabii ki yanılsamalara kapı aralanmış olur. Var oluşun sahihliği böyle bozulur.

35. Varlığımızın ilk onaylanışı inançlarımızda dile gelir. Şunu demek istiyorum: Annenin bebeği yücelten idealizasyon aktarımları ve karşılığında bebeğin anneye yönelik idealizasyon ve süblimasyon aktarımları, bunların kültürel değerlere, sevilen varlıklara yansıtılan toplam ifadeleri olarak hayat bulur…Bu nedenle yansıttığımız toplam ifadeleri kendi var oluş değerlerimiz olarak ölümüne savunuruz. Ancak burada muhafazakâr katılıklarımızın, kültürel değişim ve dönüşümlere karşı olan dirençli tutumlarımızın da kökenlerini görebiliriz. Bu yüzden yeni bir değişim ve dönüşüme ilk emosyonel kayıtlarımızdaki gibi canlı duygu ve ilgi yatırımlarını mümkün kılamayız. Aynı tazelik ve dirimsellikte mümkün kılamayız. Bunlarda ilk yatırımların sıcaklığını inşa edemeyiz. Bu bizi değişim ve dönüşüme karşı yabancılaştırır, iç varlığımızın sıcaklığını ilk seferdeki gibi bu yeni süreçlere aktaramayız. Yeni süreçlere karşı direncimizin sebebi bu aktarım yetersizliğimizdir.

36. Bir biçimde dil öncesi algı kiplerini deneyimleyen bir insan, bu kaynakların bilgi olarak bilincinde olmadığı için yaşadığı bu ruhsal süreç hakkında şunu söyleyecektir: "Hayatta iken cennete gidip geldim, ruhlar alemi gerçekte var. Biz görmüyoruz diye onlar ortadan kalkmış olmuyor ama sadece biz görmüyoruz." Bu arkadaşın söylediği sözlerdeki doğruluk payı nedir? Şudur: İlk çocukluğun yani dil öncesi bebekliğin bizim gerçek cennetimiz olduğunu söyleyebiliriz, sadece bu

kadar.

37. Bir kişi şu ya da bu şekilde topluma kendini ermiş ya da mürşit gibi bir sıfatla kabul ettirdi mi kişiler kendi ideal ego tasarımlarını ona yansıtırlar. Burada artık kanıtlarla çürütülemeyen ve akıldışı bir inanç yapılanmış demektir. Bu aşamadan sonra ermiş ya da mürşit olduğu varsayılan kişinin kendini kanıtlamasına gerek yoktur. İman eden kitle bu işi gönüllü olarak üstlenir. İlgili olarak Guayana cehennemini hatırlayalım

Aynı mekanizma tanrı olduğu varsayılan bir figüre de yansıtıldığında karşılaşacağımız sonuç üstteki modelin tıpatıp aynıdır.

38. Kökenleri anne bebek ilişkisine dayanan bir büyük zihinsel yanılsama, dinlerin ve kültürlerin temelindedir.

39.. Mistiklerin trans halleri, dışa vurum tablosu olarak, hayata geçemeyen orgazmın genetik programının yetersiz ikamesidir.

40. Kutsalın mekanı tanrıların katı değil annenin kucağıdır. Kutsallık, kutsal değerler, anne kucağında yapılanır, oradan dünyaya yansır. Bu gerçek görülemezse metafiziğin batağına saplanmak kaçınılmazdır. Bütün dinler tarihi, bu bataklığa saplanmanın öyküleriyle doludur.

41. Dinin gündelik hayata bütün ağırlığı ile hakim olduğu kültürlerde çok ciddi ensest tabusu ve kastrasyonların varlığını düşünmek zorundayız. Çünkü bu tabu ve kastrasyonlar ağır çocukluk amnezilerine yol açarak orijininde varlığın öznede hayata doğma imkanlarını bastırırlar ve bu içerikler kendilerine toplumca dini önder sıfatı verilmiş bazı kişilerin vahiylerinde kutsal dini söylemlere dönüşerek geri gelirler, ama genel olarak toplumun ketum hafıza kayıtlarında yazılı oldukları için kökenleri netleşmez ve bu yüzden ilahi ve mistik söylemler olarak kayda geçerler.

42. Mistik vecd, hazda eksik orgazmın kısmi onarıcı ikamesidir. Senin durumun (bir arkadaşım bu kişi) bu tezimi mükemmel biçimde doğruluyor. Yani eksik yaşanan orgazm bu sefer mistik vecd coşkusu olarak geri dönüyor. Tabii herkeste olmuyor. Ben sadece mekanizmayı anlatıyorum.

43. Bebekliğin idealizasyon aktarımları ile yüceltilmiş annesinin yerine, sonradan yerleşen her varlık, insan, nesne ya da fikirler, yetişkin öznede mantık ötesi kutsala inancın nesnesi olur. Burada artık aklın ikna edici çabaları hiçbir işe yaramaz.

44. Bebeklikte anneye yönelik idealizasyon aktarımlarını kendi üzerine çekebilen her güç odağı beyin yıkama gücünü de kendi eline geçirmiş demektir. Stokholm sendromu da bu mekanizma ile açıklanabilir. Şundan dolayı: Çaresizlik pozisyonunda eşkıya yüceltilir.

45. İnsan varoluş kökenini bir kaynağa bağlamak ister. Kendi varoluş tarihini bilmek ya da yapılandırmak için buna ihtiyacı vardır. Bu yüzden kendisi için başlangıç noktasına kutsal bir anlam yükler. Bunun için de bebeklik döneminin idealizasyon aktarımlarını kullanır. Böyle bir açıklama kültürün bütünü tarafından onaylandığında bu yapıya "din" adı verilir.

46. Annenin kutsal bebeği, çok sonraları, kutsal bir tanrıya, kutsal bir dine, kutsal bir davaya, kutsal bir anavatan inancına ve kutsallık paradigması altındaki pek çok şeye bağlanacaktır.

47. Bütün küçük çocuklar verili psişik özellikleri bakımından her zaman animistiktirler. Fakat İlk Çağların insanları da animistiktiler. Bu nedenle insanlığın çocukluk çağları olan ilk çağların insanları evrendeki tüm oluşumları animistik yaklaşımlarla ve yorumlarla açıklayarak yabancısı oldukları bu evreni kendilerine aşina kıldılar. Çünkü sadece insandır ki içinde barındığı evreni kendi aklınca bir yoruma tabi tutmadan bu evrende ruh ve akıl dengesini koruyarak var olamaz. Bu yüzden onun animistik de olsa yalanlara ihtiyacı vardır.

48. İnsanda biat eğilimi erken bebeklik döneminde anneye yönelik idealizasyon aktarım ve aşkının güncel hayattaki otorite figürlerine yansıtılması ile gerçekleşir. Kötü niyetliler (siyasetçiler, parti liderleri, diktatörler, tarikat önderleri ve şeyhler ve benzerleri) bu asli insani eğilimden çok yararlanırlar. Ama bu eğilim terapide danışanın iyileşmesi için eşsiz bir fırsattır da. Eğer terapist, orgazmın genetik programının sağlıklı bir öznesi ise (bulabilirseniz?!) danışanın kendisiyle özdeşleşmesini sağlayacaktır. Özetle biat eğilimi insan insana özdeşleşmelerin temelinde vardır. Yoksa Stockholm sendromu başka türlü açıklanabilir miydi?

49. Din ve türevleri kastre öznenin ikame tesellileridir. Tekke, dergah, manastır, aşram ya da benzeri kurumlarla mücadele bu yüzden çok zordur.

50. Libidinal füzyon anının orgazm anına eklemlenemeyişi, mistik özlemlerin ve öte âlemlere özlemlerin nedenidir.

51. Sorgulanmadan kabul edilen her düşünce ve yargı dinsel inanç alanına aittir. Bu alanın kendine göre mantığı ve akla direnen son derece güçlü bir defansif yapısı vardır. Bu alan ancak kendi piskodinamikleri içinden kavranabilir.

52. Kastratör kültürde bastırılan cinsellik ve onun bastırılmış tüm emosyonel dünyası, aynı kültürün mistik kurgu ve inançlarının temelidir.

53. Özne ve İsa Mesih arasındaki ilişki sanki erken çocukluk döneminde anne bebek ilişkisini yani libidinal füzyon bağlantılarını bir ölçüde tekrarlıyor gibi.

54. Orijininde varlıkla, ya da libidinal füzyonla bağların kopması, yitirilenin bir öte boyutta aranmasının, dolayısı ile gizemciliğin nedenidir.

55. Pek çok dinlerde mistik kişiler, temaşa ya da hayret makamı gibi psişik halleri yaşarlar. Bu durum şu ya da bu dinin doğruluğunu ya da o dinlerde inanılan tanrının varlığını elbette kanıtlamıyor. Peki neyi kanıtlıyor? Bu mistik ruhsal hallerin, insanlığın ortak bir paydası olduğunu ve buna ait gerçekliğin tüm insanların ruhsal dünyalarının en derin köklerinde aranması gerektiğini kanıtlar ki burada artık ciddi anlamda bilimsel bir araştırma alanına girmişiz demektir. Peki bu en derin ruhsal köken neresidir? Bu kökeni dil öncesi dönemde aramak gerekmektedir. Dil öncesi dönemde yani oral dönemde anne bebek ilişkisinde yaşanan aşk ve bebeğin ya da küçük çocuğun anneye yönelttiği süblimasyon,

idealizasyon, yoğun aşk ve hayranlık duyguları, yetişkin kişinin gelecekte eğer yaşayacaksa hayret ve temâşa makamlarındaki duygu dünyasının temelidir. Oral dönemin anne bebek ilişkisinde yaşanan bu yoğun aşk duyguları yani biraz evvel yukarda çerçevesini çizdiğimiz tüm duygular çocuk büyüdükçe kesinlikle unutulurlar. İleriki yıllarda bilinçaltından tetiklenmelerle bir insana aktarılarak o insanla kişi arasında bir aşk ilişkisini başlatır. Bazen de bu duygular birtakım insanlarda yine bilinçaltı tetiklenmelerle dünya-varlık'a aktarılarak onlarda hayret ve temâşa makamlarını deneyimleme süreçlerini başlatır. Ancak bu duygular görünür bir insana bağlanamadığı, kaynakları da hatırlanamadığı için kişi onların kendi köklerinden doğduğunu idrak edemez ve kaynağı, göklere ve görünmez âlemlerdeki yüce Tanrı'nın varlığı varsayımına bağlar. Özetle hayret ve temaşa makamları her insanın deneyimlemesi gereken sağlıklı ruhsal hallerdir, ancak bir öte alem ve kendisinin bir peygamber olduğu varsayımına bağlanmamak, ayakları yere basan bir dünyalı olarak kalma koşuluyla...

56. Libidinal füzyonun duygusal kipleri olarak süblimasyon, idealizasyon, okyanus duyguları yani kısacası orgazmın genetik programının eşlikçi duyguları, bir akış halinde seyrek olarak öznenin ruhsal dünyasına müdahil olduklarında, bu emosyon akışları, kökenini bilinçli olarak bilmeyen ve erken bebeklik dönemine ait oldukları için bunları hatırlayamayan özne tarafından ilahi bir kaynaktan ve dışardan geliyormuş gibi algılanır. Yani yanılsama içindeki kişi köklerden geleni göklerden geliyormuş gibi algılayarak kendini ilahi bir misyonun öznesi pozisyonunda görür.

57. Din, hayatımızın başlangıcındaki kutsalın ve kadir'i mutlakın (ilk iki-üç sene) aktüel zamanda yeniden hayat bulmasıdır. Bu ruhsal mekanizma o kadar zorlayıcıdır ki hemen hemen hiç kimse bundan kendini muaf tutamaz. Bu nedenle herkesin şu ya da bu biçimde bir kutsallık inancı ve bir din inancı vardır.

İşin kökenine inersek: Libidinal füzyona bağlılık şu veya bu dine bağlanmanın itici gücüdür. Öyleyse libidinal füzyonu aynı zamanda kurumsal dinlerin temelindeki yapılandırıcı çekirdek olarak görüyoruz. Libidinal füzyon gündelik öznede kendini çok net biçimde açığa vurmaz sadece bilinçaltı süreçler halinde yönlendirici etkileri olur.

58. Rahman (koruyucu, esirgeyen) tanrı, erken çocukluktaki koruyucu annenin güncel yaşamda devam eden bir tekrarıdır.

59. Libidinal füzyonun süblimasyon ve idealizasyon akımları bir aktarım süreci olarak dünya varlık'a yansıdığında özne, her varlık arasında bir bağlantı, içsel bir bağ olduğunu varsayarak (böyle bir algı yanılsamasına kapılarak) kendini derin huşu duyguları içinde mistik bir tecrübe yaşarken bulur.

Yaşadıkları emosyonel yoğunluk ve tecrübe bakımından yanlış mıdır? Hayır yanlış değildir çok doğrudur hatta çok sağlıklı bir ruhsal kazanımdır ama yaptığı yorum yanlış ve bir yanılsamadır.

60. Anneden bebeğe ve bir karşılık olarak da bebekten anneye yönelen idealizasyon ve süblimasyon aktarımları, gelecekte öznenin içine dahil olacağı dini yaşamdaki kutsiyet duygularının kaynağıdır.

61. Tarikatlarda, müridin şeyhe tapınma derecesindeki bağlılığının psikodinamiği şudur: Bu ilişki kipinde trans ya da hipnozla çok benzer formlar

dikkati çeker. Şundan dolayı: Kişi mürşitle mahrem yakınlaşma ilişkisinde çoğu kez libidinal füzyona kadar geriler. Libidinal füzyonda anneye yönelen süblimasyon ve idealizasyon aktarımları şimdi artık tekkenin mürşidine aktarılmaktadır.

Hipnoza teslim olmak, birincil narsisizmin sevilen nesnesi olan anneye tabi olmaya doğru çıkılan bir ruhsal yolculuktur. Hipnozcu birincil narsisizmin otoritesi olan annenin yerine geçerek denek olan kişiye her türlü diktede bulunabilir. Hipnozcu şimdi her sözüne biat edilen geçmişteki anne otoritesini devralmıştır. Tarikatlarda ise bu yetki, mürşide devredilmekte ve yanlış bir yorum üzerinden mürşit Allah'ın vekili yerine geçmektedir.

62. Tüm tarikatların kendilerine inanan kişileri ele geçirmelerinin püf noktası şudur: İnsanın erken anne-bebek ilişkisi akıl ve mantık ile ilgili olmayan bir bağlanma ilişkisidir ve tüm akılcı kanıtlara direnir. İşte tarikatlar kişilerin bu ruhsal alanını ele geçirdiklerinde kendilerine bağlı bir cemaat yaratmış olurlar. İsveç sendromunun da işleyiş mekanizması aşağı yukarı budur. Çünkü bir insana yoğun bir tehdit ya da üst bir iktidar tarafından yoğun bir telkin yöneltildiğinde o kişi erken anne bebek aşk ve biat ilişkisine kadar gerilemiş olur ve bu odaklarla o insan arasında bir bağlanma aşkı yapılanır. Aslında güncel aşk ilişkilerinde işleyen mekanizma da budur. Bu nedenle sözünü ettiğimiz bu ilişki kiplerinde kişilere akıl ve mantık yönünden kanıtlar göstererek onları sağduyu yönünde ikna edemezsiniz.

Bu arada tetiklenen aşk odağı nedeniyle kendisini yücelmiş ve yüceltilmiş hisseden kişinin (biat eden kişinin) bir statüye kavuştuğu şeklindeki kişisel yanlış inancını da bu yanılsamada hesaba katmamız gerekiyor.

Libidinal füzyondan sonra gelen dönemlerdeki kastrasyonlar OGP üzerinde yıkıcı sonuçlar yaratmasaydı insanların telkinler üzerinden etki altına alınmaları elbette mümkün olmayacaktı. Orgazmın genetik programı öznelerinin böyle tuzaklara düşmemeleri bundan dolayıdır.

Birincil narsizim dönemini arızalı ve tatminsiz yaşayanlar etki altına alınma bakımından diğerlerine nazaran daha kolay avdırlar. Çünkü yapışkan bir aktarım geliştirmeye son derece açıktırlar.

63. Nevrotik özne, nevrozlara bulaşık kendi kirlenmiş cinselliğinin ötesindeki ve her türlü kirden arınmış saf varlığa 'melek' der. Burada kastratör kültürlerin, insanları nasıl ikiye böldüğünü çok net görmekteyiz. Çünkü insanlar, kastrasyonların cinsellik üzerine koyduğu yasaklar nedeniyle kendilerini kirlenmiş hissederler. O zaman rahatsız edici bu duygulardan arınmak gibi nafile bir uğraş içine girdiklerinde, kendilerinin aseksüel bir imagosunu melek tasarımı adı altında ortaya koyarlar. Bu nedenle 'melek' kavramı, kendi cinselliğinden utandırılmış insanların ruhsal yapıda ikiye bölünme pahasına ortaklaşa var ettikleri bir özlem nesnesidir. Kastre edilmemiş sağlıklı bir cinsellik hayata geçtiğinde böylesine saçma sapan özlem nesnesi tasarımları ortadan kalkacaktır. Çünkü kendinde bütünleşik özne böyle tasarımlar üretmez.

64. Libidinal füzyonun emosyonel dünyasındayken yani idealizasyon ve süblimasyon aktarımları pozisyonunda iken küçük çocuk hiçbir şeyde kusur bulmaz. Örneğin bebekler... Bu odaktan alınarak güncel hayatta aşkın romantik eksenine aktarılarak oluşan emosyonel dünyada da aşık, sevgilisinde kusur bulmaz. Mistik kişi ise varlık dünyasını, her şeyin mükemmel olduğu bir hayranlık hissiyatı içinde deneyimler.

65. Mistik esrimeler, orgazmın genetik programında libidinal füzyon ekseninin emosyonel karşılığıdır. Bu ruhsal kazanım, kastrasyonların sebebi meçhul gevşeme anlarında ve nadir kişilerde yani bazı az sayıdaki mistiklerde ya da muadillerinde görülen ve insan oluşun zirve yaptığı çok değerli bir ruhsal süreçtir.

66. Gerçekleşmesi zor bir tasavvuru mümkün kılabilmek için tüm gerçekçi girişimlerin üstünde olağanüstü yardımcı güçler arama çabası, ilave bir çözüm olarak akıldışı büyüsel mantığı harekete geçirir. Gerçekçi çözümlerin gücümüzü aştığı noktalarda, büyüsel düşünce ve çözümleri devreye sokarız. Tabii ki tesadüfi durumlar hariç, çözümün genelde hüsranla sonuçlanacağını söylemeye gerek bile yok.

67. Tasavvufta sözü edilen temaşa ve hayret halleri, libidinal füzyonda bebekten anneye yönelen idealizasyon, süblimasyon ve aşk akımlarının güncel hayatta özne tarafından bilinçaltı bir süreç olarak dünya-varlık'a aktarılmasından başka bir şey değildir.

68. Tasavvufun "eşrefi mahlukat" tanımlaması, kişinin çok ayrıcalıklı bir yer tuttuğu anne kucağında, kendi libidinal füzyonundaki var oluş kipine bir göndermedir. Oradan doğan bir algı formudur.

69. Kutsamak, idealizasyon ve süblimasyonun en yüce ifadesidir ve kökeni libidinal füzyonda annenin bebeği kutsadığı ilişki kipine bağlanır. Bu kökten hareketle kutsanan ve kutsal tanrı inancına ve kutsal dini dogmalara erişilir.

70. Annenin bebek üzerindeki mutlak iktidarı nedeniyle, bebek açısından annenin söylemi reddedilemez, inkar edilemez ve tartışılamaz bir çerçeve oluşturur. Ayrıca bebeğin bütün bu çerçeveye karşı çıkma olasılığı ve böyle bir karşı çıkış direncini sürdürecek bir zihinsel kapasitesi de zaten yoktur. Böylece yukarıda sözünü ettiğimiz ruhsal ve zihinsel çerçeve insan oğlunun ilk temel kayıtları olarak kayda alınır ve aşılıp ötesine geçilmesi son derece zordur. Bundan böyle yaşamının sonraki yıllarında özne için mutlak gücü temsil eden her odak yani kişiler ya da kurumlar veya dini inançlar, çok yüksek ihtimalle boyun eğilen ve mutlak bir inançla bağlanılan bir figür halini alacaktır. Yani anneye bağımlılık ve onun karşısındaki biat eğilimi biraz önce sözünü ettiğimiz bu kurum ya da figürlere aktarılacaktır. Stokholm sendromu, diktatörlere boyun eğme, parti ve dini liderlere boyun eğici bağımlılık başka türlü açıklanamaz ve ruhsal dünyamızın akıl ve mantığın işlemediği bu ilk yazılımlarından kaynaklanırlar.

71. Küçük çocukta ya da erken çocuklukta anneye mutlak biat eğilimi hipnoz edilmeye yatkınlığın temelidir.

72. Dini inançlar akıl ve mantığın söz konusu olmadığı erken çocukluk çağlarından itibaren insanlara aşılandığı için akıl ve mantık yoluyla değiştirilmeleri ya da iptal edilmeleri mümkün değildir. Ya da en azından çok zordur. Kaldı ki böyle bir değişim kişinin ruhsal hayatını tepeden tırnağa sarsarak onu metafizik bir krize de sürükler. Böyle ruhsal bir krize yakalanma olasılığını gündeme getirdikleri için, aslında bilinçaltı olarak böyle bir ihtimali sezinledikleri için dindarlar ateistlere amansızca düşman olurlar.

73. Küçük çocuğun libidinal füzyondaki ayrıcalıklı mevkii yetişkin inançlı öznenin ruhsal dünyasına eşref-i mahlûkât (yaratılmışların en seçkini) sıfatı olarak yansır.

74. Ruhçuların içsel enerji diye sözünü ettikleri şeyler farkında olmadan dile getirdikleri libidinal füzyondur. O her zaman için kullanılmak üzere meçhul bir rezerv olarak elimizin altında bulunmaktadır. Tabii eğer kastrasyonlar gerçekten aşılabilirse… İçsel enerji diyen ruhçular ne demiş oluyorlar? Elbette yalan söylüyorlar.

75. Başı sıkışıp yardım için Allah'a dua edenler aslında oral dönem annesinin kapısını çalmaktadırlar.

76. Ejekülasyon ve orgazm hep aynı ana denk gelir. Ejekülasyon olmadan durduk yerde orgazmik fırtınaya ya da bir benzerine yakalanılırsa bunun adı ne olur? Onun adı artık "mistik esrime ya da mistik yaşantıdır". Bu konumlanışta ejekülasyon olmadığı için ruhsal fırtınanın orgazmla bağı özne tarafından da kurulamaz. Yani deneyim erotik bileşeninden soyutlandığı için adı artık mistik yaşantıdır ve libidinal füzyonun bütün emosyonel ve vital zenginliklerini yapısında taşır. Bunlar nelerdir? Yaşananların dile gelmezliği, zaman dışılık ve zaman ötesilik algıları ve süblimasyon yaşantıları ve benzerleri...

77. Nefsini öldürmek... Tasavvufun bu temel paradigmasının kastrasyon kültürlerinde hayata geçmesi son derece imkansızdır. Çünkü bastırılmış cinselliğin ve çeşitli kastrasyonların özneyi kıskacına aldığı bir kültürde, öznenin deformasyona uğramış ve böylece form değiştirmiş arzuları ki bunlar öldürülmesi gereken nefse denk gelir, hiçbir zaman ortadan kaldırılamaz ve kastre özne bu nevrotik özne arzularından da vazgeçemez. Bu nedenle yukarıdaki paradigma geçersizdir.

Oysa kastrasyonları aşabilmiş bir insan, nefsi üzerinde çok daha kolayca hakimiyet kurma becerisine sahiptir. Çünkü bilinçaltından gelerek, kurduğu bu dengeyi altüst edecek bastırılmış arzuları yoktur, onda her şey suyun yüzeyindedir. Buna karşılık bastırılmış cinsellik, tatmini bir türlü mümkün olmayan ve her zaman yetersiz düzeyde bir tatminle sonuçlanan süreğen bir cinsel açlığın nedenidir.

78. S…h.'n dört yaşında penis göbek arası bölgede yaşadığı erotik deneyimin mastürbasyon aracılığıyla orgazmla sonuçlanması gerekiyordu. Keza üç beş gün önce soğuk duştan sonra penis üzerinde yaşadığı yoğun hazzın da mastürbasyon yoluyla orgazm sonucuna ermesi gerekiyordu. Burada yaşananlar ilk doruk deneyim uyaranlarıdır, kendiliğinden orgazma gitmezler ya bir cinsel ilişki aracılığıyla ya mastürbasyon aracılığıyla orgazma ulaştırılmalıdır bu tür doruk deneyimler. Hatta öyle ki ilk planda cinsellikle alakası yokmuş gibi görünen mistik deneyimlerin bile orgazmın doruk deneyiminde, orgazmın genetik programında noktalanması ruhsal aygıt için son derece verimli ve sağlıklı sonuçlar yaratacaktır.

79. Baba otoritesi, eril tabanlı kültürlerde Tanrı'ya devredilerek ona Allah Baba denir.

80. S….h merhaba! Azize Teresa ve benzeri din azizleri (öyle oldukları varsayılan) yüksek ihtimalle libidinal boşalımlarını, genital alana yansımadan

emosyonel olarak yaşarken kendilerinin ilahi neşelere erdiklerini sanıyorlardı. Orgazmın genetik programına geçtiğiniz ilk zamanlarda sen ve diğerleri de böyleydiniz. Şimdi haz penise ulaşınca işin sırrını görmüş oldunuz.

81. "İçindeki kutsala kendini teslim et". Bu söz birçok meditasyon uygulamalarında söylenen ezber ve kalıp bir sözdür. Bu sözün ezber de olsa gerçeğe tekabül eden bir yanı var mıdır? Elbette vardır: Oral dönemin süblimasyon ve idealizasyon aktarım odakları. Ama günümüzün mistik şarlatanları bunun üzerinden kendilerine bir rant sağlama peşindedirler.

82. Tasavvuftaki eşrefi mahlukat doktrininin temelinde var olan realite şudur: Libidinal füzyon döneminde bebeğin anne kucağında kendisine yönelik biriciklik algısı onun selfine yansır. Ya da anne kucağında biricik bir varlık olarak onurlandırılmak… Bu nedenle Tasavvuf'taki eşrefi mahlukat inancı bu bebeklik çağı algısının yetişkinlikteki bir tekrarıdır ve oradan da mistik doktrinlere aktarılır.

83. Libidinal füzyon kipliği dış dünyaya yansıtıldığında tüm insanlar ve tüm dış dünya süblimasyonların ışıltısı içinden yücelmiş olarak görünür. Bu ruhsal süreçlerin yaşanması son derece haz ve mutluluk yüklüdür ve bu pozisyonda kişi, "Hayatın anlamı nedir?" diye bir soru sormaz. Çünkü hayatın anlamını bizatihi yaşamaktadır. Bu algı kipi oral dönemdeki küçük çocuğun algı dünyasıdır ama bu tablonun çok büyük gizemci algı yanılsamalarına yol açacağını ya da açabileceğini bir uyarı olarak kaydedelim. Böyle metafizik sapmalara kapılmamak koşuluyla yaşanan bu ruhsal tablolar ruh sağlığımız için son derece elzem ve yararlıdır.

84. Mistiklerin kendini keşfetme sloganlarının altında şu gerçek yatar: Kişi aslında kendisi, eğer kastre edilmemiş olsaydı nasıl bir bütünsel varlık olacak idiyse, mistik kişi işte ona erişmeye çalışmaktadır. Ancak bu doğal hale erişmek isteyen öznenin bu asli amacı, zihnini bulandıran gizemcilik oyunlarıyla anlamsız bir hale gelmiştir.

85. Cinsel baskı kültürlerinde öznenin bozulan ruhsal dengesi nedeniyle maruz kaldığı agresyon, düşmanlık ve haset gibi duyguların sorumlusu olarak dinsel kültürlerde şeytan diye bir varlık gösterilmiştir. Kastre öznenin tüm agresyon, haset ve düşmanlık duygularının yansıtıldığı böyle bir tasarımsal varlık bundan böyle hep şeytan diye adlandırılacaktır. Bütün dinî kitaplarda başlangıç öyküsü olarak Tanrı ile şeytan arasında ve insan üzerinde yoğunlaşan güç çatışmasının altından sözünü ettiğim bu kompleks yapı çıkmaktadır.

86. Orgazmın genetik programı ilahi sarhoşluğun doğal halidir.

87. Engelsiz orgazmın coşkusu aynı zamanda dinlerdeki kutsallık algısının temelidir.

88. Tehlike anında anneye sarılan küçük çocuk, yetişkinliğe eriştiğinde bir tehlikeyle karşılaşırsa eğer, Tanrı'ya sığınır. Böylece görülüyor ki insanın dünyalı doğal dengesi, reel bir varlıktan gizemli bir varlığa aktarılarak bozulmuştur.

89. Her canlı onu yaratan güçle (onun uyulması gereken yasaları ile) sürekli bağlantı halindedir. Bu denge sadece kastre insanda bozulur. Bozulan dengelerin

yerine, ikame olma fonksiyonunu ne kadar gerçekleştireceği kuşkulu yeni dini kurumlar getirilir

14.ANADİL

1. Dünya-varlık'ta tanık olduğumuz ve dilsiz düşüncede algılanan ilişkisellik kipleri, anadile tercüme edilmeyi gerektirmeyen bizatihi bir dildir. Bu dil aynı zamanda tüm anadillerin üst dilidir. Dil dışı bir alan olarak kendiliğinden anlaşılan ve bütün ulusları kendinde birleştiren bir üst dildir.

2. Bizim tüm ruhsal yaşamımızın bize özgü tüm şifre ve kayıtları, sadece bizi ifade etmek üzere konuştuğumuz anadile yansımıştır. Bu kayıtlardan dolayı konuştuğumuz anadilde kendimizi görürken, onu aynadan bize yansıyan kendiliğimiz olarak aşinalık duygusu içinde deneyimleriz. Bu nedenle konuşan her özne için anadil, öznenin kendi orijinlerine göre yapılanır. Anadillerin onu konuşan özneler sayısınca ayrı ayrı özne formları vardır. Bu yüzden her insanı konuşmasından tanırız, sadece ses tonundan değil.

3. Kastrasyonlar, ana dilde, geçmiş ve gelecek zaman çekimlerinin temel sebebidir. Çünkü kastrasyon odakları kişiyi hiçbir zaman kurtulamayacağı bir geçmiş zaman kipinde çakılı tutar ve kastrasyonların yarattığı kaygılar geleceğe yönelik kaygı beklentilerini tetiklediğinde bir endişeli gelecek zaman algısı yaratmış olurlar. Bu yoruma Praha kabilesinin yaşamlarını bir makalede incelerken ulaştım. Öte yandan Ödipal öncesi çocuklar hep şimdiki zamanda yaşarlar ve bir şey daha var, bilinçaltında hep sabit an pozisyonu hakimdir yani bilinçaltı, bilinen anlamda geçmiş ve gelecek zamanları bilmez, sadece anda, an-ı sabitte var olur.

4. Dil öncesinin anne bebek ilişkisi ve iletişimi, insanlığın ilk evrensel dilidir. Müziğin doğuş kaynağı bu odak olduğu için, ulus farklılıkları önem taşımamak üzere dillerini bilmediğimiz kültürlerin müzikleri bizi alır uzak diyarlara (libidinal füzyon köklerimize) götürür.

5. Eğer özne salt dilin ürünü ise, aynı kültürün (ulusun) farklı bölgelerinde, nasıl farklı farklı özne- bilinç konumlanışları var olabiliyor? Demek ki coğrafi bölgelere göre değişen yaşam deneyimleri denen reddedilemez olgular, özneler aynı dili konuşuyor olsalar da üretilmiş yöresel dillerin farklılığı üzerinden farklı özne- bilinç konumlanışlarını ortaya çıkarabilmektedir. Anadil, toplumun tüm yaşam tecrübelerinin yansıdığı yerdir.

6. Konuştuğumuz için insan olmuyoruz yani insanlaşmıyoruz, insan olduğumuz için konuşuyoruz yani konuşmayı öğrenebiliyor ve böylece insanlaşabiliyoruz ya da o kültürün öznesine dönüşüyoruz.

7. Verili dört ilişki kipi ile kurduğumuz aşinalık ve aynılaşma bağları, zaman içinde bu ilişki kiplerinin her nüansını karşılayan anadil ile de kurulmaya başlandığında, anadil, aynı aşinalık sıcaklığı içinde, özne tarafından deneyimlenir hale gelir. Bu dört ilişki kipine yapılan libidinal yatırımlar aynı yoğunlukta ve sıcaklıkta anadile de yapılır ve onu özneye kendi selfi kadar aşina hale getirir. O zaman özne şöyle söyler: "Ben ve anadilim bir ve aynı varlıklarız."

8. Bir şiire beste yapmak onu daha üst bir şiir seviyesine yükseltmektir. Söze yapılan beste ölü bir varlık olan gündelik dili hayata kavuşturur. Söz müziğe aktarıldığında ya da tersi, söz ölü bir varlık olmaktan kurtulur.

9. Saussure'e göre "dil göstergesi, bir nesneyle bir adı birleştirmez, bir kavramla bir işletim imgesini birleştirir." (Saussure genel dilbilim dersleri çev: Dr Berke Vardar İst Multilingual Yayınları 1998:109) Bu saptama insanların gündelik sıradan konuşmalarında geçerlidir. Bu durumda dil bir nesneyle onun adını birleştirmez, bir kavrama göndermede bulunur. Ama örneğin "Annem!" diyorsam gönderme yapılan şey somut varlıktır (nesne) ama o, bir ilişki tarihinin duygu süreçlerini de üzerinde taşır. Bu durumda nesneyle onun emosyonel tarihimi taşıyan adı birleşmiştir. Burada o imgeyle ilişki tarihimizin çeşitli veçheleri yeniden hayata doğar. Yani hayatımda yeri olan varlıklar en canlı imgeleri ile onların adı olan sözcüklerin içlerini doldururken, nesne yani duygu tarihimde ve hayatımda yeri olan özel ve emosyon yüklü varlıklar ile onların adı, en canlı varoluş kipi ile yüklenmiş olarak birleşir. İşte küçük çocuklar bu mucizevi sentezi gerçekleştirirler. Ancak ilerleyen yıllarla birlikte, özellikle ergenliğin çoraklaşan ruhsallığı ile birlikte, zihinde sözcükler, bağlı oldukları emosyonel ve tarihsel köklerden koparken, kavramlarla işitim imgeleri ölü bir sentez halinde ortaya çıkar ve bu durum zihnin, kelimeleri kullanırken ölü otomatizmini harekete geçirir. Eğer kastedilen harekete geçen bu ölü otomatizm ise tespit doğrudur.

Sözcüklerin emosyonel köklerinden koptuğu bir dilde, bu dil konuşulurken özne, elbette kendisine yabancılaşır. Böyle bir dil ile ölü özneler üretilir. Maruz kalınan bu akıbet toplam kastrasyonların bir sonucudur.

10. "Dil insanda konuşur ve insan konuşturulur." (Lacan)… İfadeyi şöyle söylemek gerekirdi: İnsanda dil konuşturulur… İnsanda psişik alt zemin, emosyonel akışkanlığı çok çeşitli şekillerde tetiklediği zaman, dilsel çağrışım sistemi harekete geçer. Bunun anlamı "insanda dil konuşturulur" demektir. Dilsel çağrışım sistemi ya da iç konuşma metni insanda psişik alt zeminin hareketlerine bağlıdır, yani ona kenetlenmiştir. Ve psişik alt zeminin, dil öncesinden başlayarak bütün dönemler ve Ödipal dönem dahil, ama özellikle dil öncesinin kökensel arzu (libidinal füzyon). mutlak tatmin ve dolayımsız algıya adanmış ama tatmin olanaklarından çok uzağa düşmüş tüm emosyonlarının nihai bir sonuca varamamak üzere sürüp giden kesintisiz akışları, dilin çağrışım sistemini sürekli olarak örtük biçimde tetikler ve harekete geçirir. Bu yüzden insanda düşünce akışlarının sonu gelmez. Sonu gelmiş gibi göründüğünde bile kendisini sansür mekanizmasının altında gizlemiş demektir. Psişik alt zemine, libidinal füzyonun tüm emosyonel kipleri dahil, aynı zamanda Jouissance'ın devindirici enerji kaynağı ya da bilinçaltını harekete geçirici motor güç olarak da bakabiliriz. Anadil, kastrasyonların ağırlığı giderek arttıkça, psişik alt zeminin (libidinal füzyon ve zehirli füzyonun) hareketlerine ve akışkanlığına bağlanır ve kesintisiz bir iç konuşma metni böyle yapılanır. Yani psişik alt zemin, insanda anadili, öznenin psişik tarihi ile bağlantılı olarak konuşturur, anadil (Büyük Öteki) insanda konuşuyor değildir. Çünkü anadilin çağrışımlarının hareketli olduğunu iddia etmek, bu çağrışımların kendilerini devindirici, hareket ettirici enerjiyi nereden buldukları sorusunu cevapsız bırakır. Ancak şu noktayı da belirtmek gerekir ki çoğu kez kastre öznenin sürüp giden iç konuşma metni emosyonel yoğunluklardan yoksundur yani kökendeki emosyonel zenginlik, sürüp giden iç konuşma metninde hissedilmez..

11. "Dil göstergesinin bireyin 'kendinde ve kendinden' doğal uygunluk taşımadığı" (Jameson Frederic 2003; 35; Dil Hapishanesi, Yapısalcılığın ve Rus Biçimciliğinin Eleştirel Öyküsü; çeviren: Mehmet H Doğan; YKY) Bu cümle ile ilgili paragraf "ana dile aşinalık problemi" için iyi bir referans... Sahiden bu gerçeğe rağmen nasıl oluyor da anadil bize aşina bir varlığa dönüşüyor? Libidinal yatırımların dile aşinalık denen süreçleri yapılandırdığını defalarca açıklamıştım.

12. "Yüceltmeler ve benzetmelerde dil göstergesinin göstereni sürekli diğer gösterenler üzerinde kaydığından" (Tura 2007: 200; Freud'dan Lacan'a Psikanaliz; İstanbul; Kanat Kitap)

Cevap: Bu kaymanın sebebi psişik alt zemindeki (dil öncesi) yani libidinal füzyondaki tüm emosyonel kiplerin sürekli akışkanlığıdır. Bu sürekli akışkanlık, alttan alta, kendi üstünde taşıdığı dilsel yapıda, gösterenlerin sürekli olarak diğer gösterenlerin üzerinden kaymasına, yani daimi bir çağrışım akışına sebep olur. İç konuşma metnimizin de bitimsiz sürüp gitmesi bu nedenledir.

13. Küçük bir çocuk bir yaşantısını çok basit bir cümle ile dile getirip yaşantı ile onu ifade eden cümleyi sentezlediğinde, yaşantısının küçük çocuk için deneyimlenen aşinalık algısı, onun kurduğu basit cümleye de kodlanır ve böylece ana dile aşinalığımızın ilk temelleri atılmış olur. (Kağıthane köyündeki hatıram: "Anne geldi! Anne geldi!" diye sevinçle hoplarken, annemin gelişi nedeniyle yaşadığım sevinç ve coşku, bu duyguları ifade eden basit cümlelerimle de sentezlenmişti). Sevincimin bana aşinalığı ile (çünkü benim bir deneyimimdi) onu ifade eden cümlelerim birbiriyle bütünleştiğinde, aynı aşinalık algısı dile getirdiğim basit cümleleri söylerken bu cümlelere de kodlanmıştı. Şimdi şu çok basit cümle: "Anne geldi!", onun ifade ettiği spontan heyecanla bir ve aynı şey haline, daha doğrusu anadil, yaşanan emosyonel deneyimin ta kendisi haline geliyor.

14. "Bir gösteren bir başka gösteren için özneyi temsil eder." Lacan. Yani bir gösteren çağrışım yoluyla bir başka gösterene gönderme yaparak, bilinç alanında yerini ona bırakırken, kendisi sahneden çekilir ve bu durum çağrışımlar zinciri şeklinde sürüp gider. Her çağrışımda yeni bir özne sahneye çıkar. Ancak gösterenin fikirsel temsilcileri onun arzu içeriğinin hakikatine ilişkin hiçbir sırrı ifşa etmez. Böylece bölünmüş olan öznenin bilinç sahnesi, öznenin kendi kökensel hakikatlerine yani yaşanmış emosyonlara dair hiçbir sırrı ifşa etmeden sürüp giden gösterenler (özneler) zincirinin görünür hale geldiği alandır. Şu sonuca varmış oluyoruz: Dilsel çağrışım sistemi insani hakikatin ya da asli insani arzuların üstünü daima örtüp gizler. Eğer bu çağrışımlar bir şiirde dile gelmişse bu başka bir şeydir.

15. Dil dışı düşünme yetimizin insani alana (içsel varlığımız, dış dünya ile ilişkilerimiz vb.) ilişkin sezgisel keşifleri, anadilin çerçevelediği sınırlı düşünme alanını genişletme ve çeşitlendirmenin hizmetinde kullanılabilir. Zaten özgün şair ve yazarlar da bunu yaparlar.

16. Konuşan özne (iç konuşma metni olarak ya da dışarıya doğru konuşurken), sanki sadece bir konuşmadan (dil'den) ibaretmiş de bir başka varlığı yokmuş gibi...

17. Dilsiz düşünme kipi ile düşünebilen ve bağlantılar kurabilecek bir duruma evrilmiş olan küçük çocuk, sezgi ve niyetlerini çevresinde konuşulan anadil şemalarına aktararak o anadili öğrenmeye başlar. Bir süre sonra da aşinalık

geliştirme kapasitesi üzerinden anadili, kullandığı bir alete ve kendisinin kendiliğine dönüştürür.

18. İnsan dört ilişki kipine çok yönlü bir şekilde nüfuz edebilecek bir zeka ve sezgi donanımına sahip olduğu içindir ki bu dört ilişki kipinden yansıma olan kendi anadilini de çok kolay bir şekilde edinir, öğrenir

19. Yetişkin insanın kelime hazinesi elbette çocuklara oranla çok daha zengindir. Ama yetişkin kişi bu zengin kelime hazinesini yaratıcılıkta değil bir takım gevelemelerde tüketir bitirir. Oysa bu kadar zengin dil malzemesi, yaşanacak zengin emosyonları ifade etmek üzere anlamlı bir dil üretiminde kullanılabilirdi. İşte yetişkin nevrotik kastre öznenin yapamadığı tam da budur.

20. Anadil insan zihninin kendini ifade etme yoludur ama duygular da, kıpır kıpır, ele avuca sığmayan akışkan yapıları bakımından insan ruhsallığının kendini ifade ediş biçimi de ruhsallığın kendi dilidir. Eğer Wittgenstein "İnsan konuşamadığı yerde susmalıdır." sözü ile iç dünyamızın bu senfonik dilini de kastetmişse ileri sürdüğü tez geçerli değildir. Çünkü o zaman ruhsallığın bu geniş ifade olanaklarına zincir vurmuş oluyoruz. Emosyonların akışkanlığı, içsel senfoni nasıl susabilir ki nasıl susturulabilir ki!

21. Ayna nöronları aracılığıyla anadilimizi içselleştirip onu kendimize aşina kılıyor olabilir miyiz? Taklit kapasitesinin merkezi olan bu bölge, anadili konuşan yetişkinlerin tüm ruhsallıklarını içselleştirirken onların konuştuğu anadili de içselleştirip selfimize aşina bir varlığa dönüştürüyor olabilir mi? Yani anadile aşinalık probleminde, onun bu şekilde (aşina bir varlık olarak) yapılanmasında ayna nöronlarının rolü nedir?

22. İnsanlar konuşarak öterler.

23. İkinci bir dili öğrenen kişi, anadilini bir üst dil olarak kullanır.

24. İnsan duygu yatırımı yaptığı her nesneyi kendisi gibi canlı, ruh sahibi, bilinç sahibi bir varlık sanmaya, hatta kendisinin bir parçası, bir uzantısı sanmaya başlar. Çocuk ruhsallığı da böyle çalışır ve animizmin temelinde de bu çocuksu ruhsallığımız vardır. Böyle bir duygu yatırım alanı olan ana dilimiz de bu şekilde bizim selfimizin yaşayan, canlı bir parçası haline gelir. Bu yüzden onu selfimizin bir parçası olarak derin bir aşinalık algısı içinden deneyimleriz.

25. "Ben", konuşan öznenin ana dili olan ben, konuştuğum anadilde "Ben"i, yani konuşan kendimi, kendim olan özneyi, kendi ana dilimde kendime tercüme ederim, kendime dönüştürürüm." Anadil ve özne aynılaşması bu yatırım süreçlerinde yapılanır.

26. Kullanım, nesneyi özneye aşina kılar, adeta kendisinin bir parçası haline getirir. Yani bu durumda sadece anadilimiz değil, çevremizi kuşatan tüm kullandığımız eşyalar ve birlikte yaşadığımız tüm insanlar bu aşinalık yaşantıları içinde deneyimlenir. Dış dünyaya kendimizi yansıtırken dış dünyada da kendimizi görürüz.

27. İnsanoğlunun kullandığı alet ve nesneleri bir süre sonra kendisinin dış dünyadaki bir uzantısı, kendisinin dış dünyaya uzanan bir organı gibi algılama

kabiliyeti vardır. Bu durumda insanla kullandığı nesne arasında psişik bir bütünlük yapılanması meydana gelmeye başlar. Bu durum insanla kullandığı dil arasında da oluşan benzer bir yapıyı işaret eder bize. İnsanoğlunun konuştuğu ana dili bu şekilde kendi selfini ifade eden kendi selfinin bir parçası haline getiren de işte bu, nesneyi kendisi ile aynılaştırıcı yatırım yapma kabiliyetidir. Bir süre sonra insanoğlu konuştuğu dili kendisinin doğal ifadesi sanmaya başlar (bu husus bilinçaltı ve özgün özne varlığını ciddi biçimde tartışmaya açar. Ortadaki problem anadilin özgün özne varlığına ne kadar denk geldiği ya da onun gerçekte özgün özneyi tam da ifade eden bir araç olup olmaması ile ilgilidir). Gerçekte ise konuştuğumuz ana dil diğer öbür ana diller gibi işin başında bize zaten tamamen yabancı olan bir yabancı nesnedir. İşte insan oğlunun emosyonel yatırım yapma kabiliyeti ve kapasitesi, başlangıçta kendisine yabancı olan ana dilinden kendisini ifade eden doğal (doğalmış gibi) bir yapıyı inşa etmesini mümkün kılar.

……..

Alışkanlık haline getirdiğimiz her şey bir süre sonra bizim gerçekliğimiz haline de gelir. Ana dilimiz ile kurduğumuz ilişki de bundan daha farklı değildir. Başlangıçta yabancısı olduğumuz ana dilimiz, bir süre sonra selfimizin, içinde kendisini ifade ettiği aşina bir yuvaya dönüşür. Yani insan-varlık yerleşebildiği kadarıyla ana dile yerleşmiştir ama bütünüyle değil hiçbir zaman. Yani insan konuştuğu dilden daha fazla olan bir şeydir. İnsan denilen doğal varlık ana dil denilen üretilmiş bir yapay aletle ifade edilmeye çalışılır ki burada bu büyük çelişki dikkatlerden kaçmamalıdır.

……..

İnsan topluma dil aracılığıyla mı ya da öncelikli olarak dilsiz düşünme kiplerine bağlı sezgisellik ve algı kapasitesi üzerinden mi katılır? Daha dile girmeden önce bu süreçler devreye girerek bebeğin toplumsallaşma süreçlerini (öğrenme süreçleri anlamında) başlatır. Ana dil belki de ince detayların anlaşılmasına katkıda bulunur. Yoksa anne-babanın kınayıcı bir bakışı, sözel bir uyarıya gerek kalmadan küçük çocuğu kastre edebilir miydi?

28. Görünür dünyanın varlık grameri aynı zamanda anadilin de grameridir.

29. Küçük çocuk için nesne ve sözcük, yani nesneyi karşılayan sözcük bir ve aynı şeylerdir. Çünkü küçük çocuk hem sözcüğün kendisine hem onu karşılayan nesneye aynı yoğunlukta libidinal yatırım yapar. Bu gerçeğe emosyonel dünyamızla onu karşılayan sözcükler arasındaki kopmaz ilişki bağlarını da katıyoruz. Bu nedenle dilin özneyi yarılmaya uğrattığı tezi en azından bu örnekte geçersizdir. Öznenin yarılmaya yani emosyonel bakımdan yarılmaya uğraması, ağırlıklı olarak cinsel kastrasyonların öznenin emosyonel bütünlüğünü tahrip etmesi nedeniyledir ki etkileri ergenlikle birlikte dramatik bir biçimde görülecektir.

Sözcük ve nesne (emosyonlar da dahil) kastre edilmemiş libidinal füzyon yatırımlarının kaynaştırıcı gücü sayesinde bir ve aynı şeylerdir ve küçük çocuklar bu kaynaştırıcı yetiye sahiptirler. Kendileri kastre ve yarılmaya maruz kalmış dil kuramcıları bu sihirli aurayı hiçbir zaman göremediler.

30. Bir dil, dört ilişki kipinin tüm gramatikal yapısını kapsayabildiği zaman anadil konumuna gelmiş ve içten kavranarak konuşulabiliyor demektir. Bunu daha iyi anlamak için "üçüncü el deneyi"ne bakmak gerekir. Dünya-varlık'ın dört ilişki kipini kapsayabilen bir dil artık bir anadildir, isterse sağır ve dilsizlerin işaretler dili olsun.

31. Dört ilişki kipinin, başlangıçtan beri içinde var olduğumuz kendi grameri, anadilin üst dilidir. Bu dört ilişki kipine aşinalığımız nedeniyle onları ifade etmek için kullandığımız anadilimiz de aşinası olduğumuz doğal yapılar olarak algılanır ve anadilimizi bizim için doğallaştırır ve bu doğallık nedeniyle anadilimiz, sonradan öğrendiğimiz tüm yabancı dillerin üst dilidir. Bir anadili edinme programları kapanmamış istisnai insanları ve çok dilli coğrafyalarda yetişmiş kişileri bu çerçevenin dışında tutuyorum.

32. Kültürel düzen dili yapılandırıp onun çerçevesini çizerken, dil de kültürel düzenin çerçevesini sınırlandırır ve yapılandırır. Bu tespit, anayasa hükmünde bir değişmezliği ifade etmemek üzere yazıldı, yani her zaman firar olanakları vardır.

33. Bir anadil, onu konuşanlar için özne-bilinç'in temelidir.

34. Emosyonel tepkilerimiz, duygularımızı dile getiren bedensel tepkilerimiz, duygu yansımalarımız, ünlemlerimiz, mimiklerimiz tüm insanlar arasında geçerli bir iletişim dili olarak canlı üst bir dildir. Her kültüre göre şekillenmiş ana diller ise birer sembolik yapıdır ve onu konuşmayanlara anlamsız bir ses kalabalığı olarak görünür. Bu yüzden anadiller evrensel ve doğal iletişim dillerinin bir alt kümesidir.

35. Dünya-varlık'ın (dış dünyanın) kendi grameri ve iç dünyamızın algı, tüm duygular ve tüm emosyonel haller bakımından kendi iç grameri birer üst dildirler ve bunlar bütün insanlarda ortak paydadırlar. Bütün diller de bunları ifade etmek üzere yapılanır. Bundan dolayıdır ki tüm diller aynı zeminlerden doğmaları nedeniyle çok yüksek oranda birbirlerine tercüme edilebilmektedir. Yine bundan dolayıdır ki işitme ve konuşma engelli insanlar da bu ortak üst dillerden hareketle işaret dillerini öğrenebilmekte ve konuşma yetisi olan ama işaret dillerini öğrenmiş diğer insanlarla çok da rahat anlaşabilmektedirler.

36. İnsanda tüm insan var oluşların ve dünya varlığın grameri, kendini ifade için bir anlaşmalar ve genel uzlaşmalar sistemi ürettiğinde bu sistemin adı anadildir. Bu kökensel varoluşumuzun grameri ile anadil, öznenin ruhsal ve zihinsel aygıtında bir ve aynı şeyler haline geldiğinde özne için bu anadil varlığın evidir ve özne kendini bu anadilin içinde bulur. Varoluşsal (insanın tüm iç dünya varlığı ve emosyonel görünümleri) gramer ile dünya-varlık'ın gramerleri bütün insanlarda ortak oldukları için bu spontan gramatikal yapılar bütün ana dillerin üst dilidir.

37. Konuşan özne ve onun selfi hemen hemen aynı şeydir. Konuşan özne ise bir yerde konuştuğu ana dil demektir. Yani ona özgü olarak yapılanmış ve kendisinin biricik temsilcisi ve özgün formu olarak konuştuğu kendi anadili.

Konuşan özne derken şunu kast ediyoruz: Öznenin ana dili kullanış ve ona tasarruf ediş şekli ve üslubu ve böylece onun ana dile yansıyan toplam kişilik resmi (heyecanları, emosyonları vb). İnsanın kendi anadiline yansıyan resmi, ötekilerden son derece farklıdır, bu yüzden insanları konuşma seslerinden ve dili kullanışlarındaki üsluplarından tanırız. Tüm bu saydıklarımız ana dil üzerinden bir ifade ve form kazanmış yapılardır. Bu nedenle özne ya da onun kendisine özgü anadili aynı şeydir diyoruz. Ama şunu ihmal etmiyoruz: Aynı anadili konuşan insan sayısınca anadil formları mevcuttur.

38. Selfin, özdeşleştiği ve içinde kendisini bulduğu iletişim sistemine "anadil" adı verilir. Bu iletişim sistemi bir sağır ve dilsiz dili de olabilir.

39. Bütün sağır ve dilsizler dünya-varlık'ın gramerini ve tüm ruh içi varoluşsal kipleri deneyim ve ilişkisellik yoluyla bildikleri için konuşan insanların dünyasına katılabilmektedirler. Bu durum insani tüm varoluş kiplerinin anadilden önce geldiğini ve zaten anadilden önce böyle bir ruhsal aygıt zemininin var olduğunu kanıtlar. Ancak şunu unutmayalım: Ana dilden önce gelen bu ruhsal aygıt zemininin kendisi de bir dildir ve kültürün içinde toplam etkileşimler yoluyla anadil öncesinde şekillenir.

40. Her anadil, üst dilin bir başka çevirisidir

41. Çocukken Suphi'ye şu sözü söylemiştim: "Sen Arapça ben Türkçe konuşurken aslında aynı dili konuşuyoruz." Eğer ana dillerin, üzerine inşa edildikleri dünya varlık'ın gramerini ve iç ruhsal organizasyonlar'ın gramerini dikkate alırsak, aslında çok da doğru bir tezi dile getirmişim.

Dünya varlık'ın grameri ve iç ruhsal organizasyonların grameri baz alındığında, bütün insanlığın aynı dili konuştuğunu çok rahatça söyleyebiliriz. Çünkü bunlar konuşulan ana dillerin tümünden daha önce zaten hep vardırlar.

Yukarıdaki tespitlerden şu sonuca da varabiliyoruz: Şempanze çocuklar bir ana dili öğrenemedikleri için şempanze çocuk olmuyorlar, dünya varlık'ın ve iç ruhsal organizasyonların gramerini kendilerinden öğrenecekleri bir çevreye mensup olamadıkları için şempanze çocuk oluyorlar (anadili öğrenmenin bu süreçlerden sonra geldiğini unutmuyoruz.). Bu durum bir büyük ruhsal yıkım demektir ya da kültürün öznesi olamamak anlamında insan olamamak anlamına gelir.

42. Anadil, üstdil ile sürekli bağlantı kurularak konuşulduğu için onu konuşanlar tarafından çok rahat bir biçimde anlaşılır. Çünkü hepimiz üstdili zaten biliriz, hatta sağır ve dilsizler de onu bildikleri için kültürün öznesi olabilmektedirler. Bu yüzden de bir şempanze çocuk olma tehlikesinden kurtulabilmektedirler.

43. Dünya varlığın ve ruh içi özne ben varlığın gramerini ifade eden fonetik sisteme anadil denilir. Özne bu sistemin içine yerleştiğinde onu selfinin ta kendisi olarak algılar. Kendimizi konuştuğumuz ana dilden ayırt edemeyişimizin sebebi budur.

Chomskynin söylediği gibi dil kategorileri ile dünyaya gelmiyoruz, dünya-varlık'ın ve ruhsal aygıtımızın gramerini kavrama kapasitesine sahip olarak dünyaya geliyoruz. Çünkü insan yaşadıklarını bilir. Öte yandan dünya-varlık'ın ve ruhsal aygıtımızın grameri bizimle zaten konuşmaktadır. Bundan dolayıdır ki sağır ve dilsizler de dilsiz ve sağırların işaret dillerini ve dünya-varlık'ı ve ruhsal aygıtımızı anlatan bu dili öğrenebiliyorlar.

44. Konuşan özne ama asli olarak libidosu bastırılmış özne, dolayımsız algıda yarılmaya uğrar. Bu tespit çok önemli, bir düşünüldü mü?

45. Öznenin içinde konuşlandığı bir üst dil olarak dört ilişki kipi, ana diller aracılığıyla özneye iletilirken ötekilerle de anlaşmanın imkanlarını sağlar. Böylece dört ilişki kipi ile kurduğumuz bu aşinalık ilişkisi ona aracılık eden ana diller ile de gerçekleşerek ana dille aşinalık bağları yapılandırılmış olur.

46. Dünya-varlık'ın ve ruhsal varlığımızın grameri ana dillerin öncülüdür. Bu nedenle bütün anadiller, kültürel temel farklılıkları dışta kalmak üzere gramatikal yapıları bakımından özde birbirlerinin aynısıdırlar ve birbirlerine tercümeleri bu yüzden mümkün olmaktadır.

47. Bir dil, dört ilişki kipinin tüm gramatikal yapısını kapsayabildiği zaman anadil konumuna gelmiş ve içten kavranarak konuşulabiliyor demektir. Dünya-varlık'ın ve ruhsal varlığımızın toplam dört ilişki kipini önceden kavramış olduğumuz için, sonradan onu ifade eden anadilimizi kendiliğimizin ifadesi olarak konuşabiliyoruz.

48. Libidinal yatırım nesneyi, öznenin sanki doğal bir uzantısıymış gibi, onun bir parçaymış gibi sahih bir varlık haline getirir. Ek bir yoruma gerek kalmadan anlaşılan ve kabul edilen gerçek bir varlık haline getirir. Anadilin sözcüklerinin sahih varlıklar haline gelerek yine aynı anadilin, bir üst dile gerek kalmadan yani onun bize tekrar tekrar tercüme edilmesine gerek kalmadan içten anlaşılarak kavranmasının sebebi budur. Bu nedenle dünya-varlık'ın gramerini yani dört ilişki kipinin gramerini bire bir veren bir dil, özne tarafından kavranan bir anadil konumuna yerleşir.

Libidinal yatırımlar yani ilgi ve sevgi yatırımları: İlgi ve sevgi yatırımları, özneyi dünyaya aşina kılarken, yabancı dünya algısına imkan vermez ya da dünyayı, yutan bir boşluk gibi algılama tehlikesinden özneyi korur. Bu aşinalık mekanizması özne ile onun anadili arasında da geçerlidir.

49. Anadilimiz, sonradan öğrendiğimiz tüm yabancı dillerin üst dilidir.

50. Söz ya da anadil, gerçekliğe (dört ilişki kipine) hiçbir zaman tam olarak tekabül etmez.

51. Dillerin birbirlerine tercüme edilebilmeleri, bir üst dilin şemsiyesi altında olmaları nedeniyledir. Bu üst dil ise dünya-varlık'ın ilişkisellik kipleri ve nesneler dünyasının kendi zorunlu grameridir.

52. Dilsiz düşünme kiplerimiz görsel imgelere, dünya- varlıktaki dört ilişki kipinin nedensellik ve nasıllık yasalarına bağlanarak oradan konuşma diline yani ana dile aktarılmış olur. Böylece dünya varlığın kendi sessiz ve dilsiz grameri ana dile, konuşma diline yansımış olur.

53. Eylem ya da nesneler ve nesneler arası ilişkiler yani aslında dört ilişki kipi, ana dilden önce gelir. İsim sonra konulur.

54. Dört ilişki kipi: 1.İnsanın dünya ile ilişkisi ve dünyada yapıp ettikleri… 2.Dünyadaki nesneler ve varlıklar arasındaki tüm ilişkiler. Canlı cansız tüm doğa ve doğadaki sayısız olaylar toplamı. 3. İnsanın kendi iç dünyası ile ilişkileri, tüm duygu ve algı dünyası ile ilişkiler toplamı. 4.İnsanın diğer insanlarla sürüp giden tüm ilişkiler toplamı…

55. Witgenstein'ın sadece "Dilimin sınırları, düşüncelerimin sınırıdır." sözünü çıkış noktası olarak alınca şu düşünceleri geliştiriyorum: Bu düşünce bütünüyle doğru olsaydı kültürel gelişmenin önü mutlak olarak tıkanırdı. Bu durumda Witgenstein'a göre dil, zekadan, yaratıcılıktan ve sezgiden önce geliyor demektir.

Oysa durum tam tersidir. Çünkü birçok şair ve yazar anadillerinin ufkunu genişletmiştir. Öte yandan yaratıcı sağır ve dilsizlerin başarılarını açıklamamız mümkün olmazdı. Yani Witgenstein böyle söylemekle yaratıcılığın önüne set çekmiş oluyor.

56. Yabancı bir insanın, örneğin başka ulustan birinin yüz ifadesinden onun içinde bulunduğu duyguları sezebilirim, anlayabilirim. Ya da onun söylediği bir şarkıdaki sözleri değil ama melodinin duygusal tonunu içten kavrayabilirim. Ama onun konuştuğu yabancı dili asla anlayamam. Burada verilen örneklerden birincileri evrensel alana işaret eder ve gerçektir, ikincisi sadece semboliktir. Özetle evrensel olanın kökleri dil öncesine, libidinal füzyona kadar uzanır. Bu nedenle Lacan'ın aşılması gerektiğini söylediği imgesel alan (sağlıklı bir ruhsal gelişimde imgesel alan -bence libidinal füzyon- sembolik alanın eşlikçisi olmalıdır) aslında evrensel bir boyutu ima eder ki ruh sağlığımızın da kökenidir, eğer sağlıklı biçimde yapılanmışsa.

57. Dil öncesi dönemde küçük çocuk anne ve babanın (özellikle annenin) niyetlerini oldukça başarılı biçimde kavrar. Ödipal dönemde ise anne ya da baba, niyetlerini dil üzerinden aktardıklarında, küçük çocuk tarafından mesaj çok net anlaşılır. Çünkü çocuk bu mesajları, içeriğindeki her vurguyu ve emosyonel imayı anlayacak ruhsal bir donanım seviyesine erişmiştir. Kastrasyonun kurbanlık kuzusu artık hazırdır.

58. Nesne gider sözcük kalır.

59. Dilsiz düşünme kipi dünya varlığın grameri ile birebir örtüşür daha doğrusu ondan insan zihnine bir yansımadır

15.PENİS HASEDİ

1. Ataerkil toplumdaki bütün erkekler, güç, erkeklerin elinde (egemen erkekliğin güçleri olarak) bulunduğu içindir ki, erkek cinsiyetini belirleyen penis, aslında penisin kendisi ile hiçbir biçimde ilgisi olmayan tüm bu güçlere sahip fallus (iktidar) simgesi haline gelmiştir. Eğer anaerkil bir toplum söz konusu olsaydı, vajinanın ya da klitorisin fallus simgesi haline geleceğini kolaylıkla söyleyebilirdik.

2. Freudyen penis hasedi teorisi tartışmaya çok açık bir konudur ve gerçeklerle hiç de alakası yoktur. Çünkü Freud penis kıskançlığını çarpık ataerkil kültürün refleksleri ile değil, bu hasedin adeta kadında verili ruhsal bir yapı olduğu şeklinde açıklıyordu. Kadında hasedin kökeni aslında eril kültürün kadını aşağılaması ve eril özneye abartılı bir değer verilmesi ile bağlantılıdır. Kültürlerin bu saçmalıklarının ötesine geçerek daha geniş bir pencereden bakarsak eril öznede olsun dişi öznede olsun hasedin kökenini, iptal edilen cinsel hazların OGP'nin hayata geçirilemeyişi ile ve bu eksikliğin öznelerde hasede dönüşme süreçleri ile açıklayabiliriz.

3. Penis hasedine maruz bırakıldıkları için kadınlarda benlik algısı ve yapılanması ağır bir darbe yemiştir; bu nedenle onuru kırılarak öfkelendirildiğinde kadının intikamı çok acımasızca ve haincedir. Ama her zaman da geçerli değildir.

Kadında OGP'yi yapılandıracak yol herhalde erkekte izlenen rotalardan farklı

olacaktır. Sanırım bu rotada başarılı bir sonuç elde etmek için kadındaki penis hasedini iptal edip onu kendi genital alanları ile barıştırmak gerekiyor. Tabii kültürden gelen ve kadın cinselliğini hedef alan kastrasyonları da iyileştirmek gerekir.

4. Penis hasedi kadını bu kompleksin oluştuğu yaş seviyesinde ve onun ruhsallık yapılanması içinde tutsak eder. Penis hasedi kız çocuğunun daha o yaşlarda altından kalkamayacağı kadar çok ağır bir yüktür.

5. İntikamcı kadının ruhsal zemininin altında, penis hasedine maruz kalmış olmanın derin acıları sızlar. Kadının aşağılandığı eril kültürde o iflah olmaz bir biçimde hınç, öfke ve intikam duyguları ile yüklüdür. Bu nedenle penis hasedi kadında verili bir ruhsal yapıyı değil kültürün dişil öznede yapılandırdığı bir takıntıyı ifade eder.

6. Kadınlarda hatalarını kabullenmeyişin ardında penis hasedi nedeniyle uğranılmış ego zedelenmelerini buluyoruz.

7. Kadındaki penis hasedi, erkek organına duyulan bir kıskançlık değil, kadının kültür içinde adam yerine konulmayışına verilen çok yönlü bir tepkidir. Bu çok yönlü tepkilerin neler olduğu genişletilerek anlatmayı gerektirir

8. Penis hasedi kadını birçok alanda birinciliğe oynama yönünde kışkırtır. Kadın ruhunun anlaşılmazlığı ve anlaşılmaz çatışmaları gelir gelir bu noktada da düğümlenir.

9. Çünkü bebek kadının ya da annenin sahip olduğu en büyük fallustur ve ata erkil kastrasyon kültürlerinde kadınlarda yaratılan penis hasedinin dengeleyicisidir.

10. Kadınlarda yoğun hemcins rekabetinin ve sevgiliden koşulsuz sevgi beklemenin altından çoğunlukla penis hasedi çıkmaktadır. Erkek çocukların ve dolayısı ile penisin yüceltilmesi nedeniyle onuru zedelenen küçük kız şimdi güncel sevgilisinden sonu gelmeyen sevgi taleplerinde bulunur. Bir penis sahibi olamamanın kendisine yaşattığı değersizlik kompleksi nedeniyle onarıcı bir gereksinim olarak sevgiliden sürekli sevgi talep eder. Penis hasedinin yol açtığı değersizlik hisleri nedeniyle güncel sevgiliyi kaybetmemek için akıl ve mantık ötesinde bir kıskançlık hissi ile güncel sevgiliyi elde tutmaya çalışır. Çünkü güncel sevgili onun çocuklukta yitirdiği kayıp penisine yeniden sahip olmasını ima eder de ondan,

16.ÖLÜM İÇGÜDÜSÜ

1. Cinsel tatminsiz özne, ölüm içgüdüsünün emrinde bir hayat sürer. Kendi içinde yıkımlara adanmış bir hayat sürer. Öznenin insanlara ya da kendine yönelik yıkım projesi ve etkinlikleri "ölüm içgüdüsü" olarak isimlendirilebilir ama nerden bakarsak bakalım kastrasyonların yol açtığı agresif ve nevrotik bir semptomdur, verili bir yapı değildir.

2. Ölüm içgüdüsünün verili olduğunu savunmak, eksiksiz orgazmı ve onun hayırlı sonuçlarını geçersiz kılacak politik bir manevradır. Cinsel hazların kısıtlanmasız tatmini kimin çıkarına ters düşer? Elbette tüketim ekonomisinin... Öyleyse ölüm içgüdüsünü ön plana çıkarmakla, cinsel tatminsizliğe çözüm getirilmeden tüketim ekonomisinin ruhu aç insanları üretim ve tüketimin hizmetinde kullanılmış olur.

3. Freud, kişinin kendine zarar verici dürtülerindeki yineleme zorlanımlarını ölüm içgüdüsüyle açıklıyor. Doğru mu? Oysa doğrusu şudur: Dıştaki hedef nesneye yönelemeyen libido, agresyona dönüşerek kişinin kendisine yönelir. Çünkü agresyon boşalmak ister… Çözümün oluşamadığı bu pozisyonda özne defalarca kendini sabote etme yönünde bilinçaltı girişimlerde bulunacaktır. Burada sözünü ettiğimiz agresyonu güncel anlamdaki basit saldırganlıklarla karıştırmamak gerekir. Burada agresyon ile bilinçaltında iptal edilmiş ve baskılanmış tüm libidinal yatırımlar nedeniyle birikmiş hınçları kastediyorum. Anlıyoruz ki ölüm içgüdüsü denilen tepki verili bir yönelim değil yapılandırılmış bir reflekstir.

4. Hazlarının yaşanmasında ya da varoluş projelerinin gerçekleşmesinde kapana kısılmış nevrotik özne, kısa yoldan ölüme doğru gitmeyi arzulayacaktır. Bunun ölüm dürtüsü gibi bir saçmalığı kanıtlamadığı ortadadır. Çünkü amacına erişemeyen hayat ölüme doğru gerilemeyi seçer. Yani hayat katlanılmaz hale geldiğinde ölüm arzulanan bir seçenek haline gelir ve bu da yaşama dürtüsünün bir başka formudur. Özetle Freud'un ileri sürdüğü ölüm dürtüsü, haz tatminlerinde tıkalı nevrotik öznenin gerileme arzusundan başka bir şey değildir.

5. Organizmanın hayatta kalma programı, Freud'un ölüm içgüdüsü kuramını işin başında iptal eder.

"Böylece, Freud'un yazdığı gibi, üst bende arı bir ölüm itkisi kültürünün hüküm sürdüğü anlaşılır." Bu ifade verili bir gerçeği değil, mutlak hazzı yaşaması engellenmiş öznenin maruz kaldığı agresyon nedeniyle, bilinçaltının ölüm, öldürme dürtüleriyle hastalıklı biçimde yüklü kılındığını gösterir. Bu nedenle, mutlak haz tatmininde kısıtlı öznenin hem çevresine hem kendisine karşı yıkıcılık dürtüleriyle yüklenmesi çok anlaşılır bir durumdur. Yoksa sadistik eylemleri başka türlü nasıl açıklayabilirdik!

Bu nedenle Nasio'nun sözünü ettiği acımasız, amansız süperego, gasp edilen OGP'nin hınç alışıdır. Ya da Freud'un ünlü ölüm içgüdüsü, yine, bastırılan OGP'nin hınç almak ya da yıkımlara uğratmak üzere geri dönüşüdür.

6. "Bu dünya yaşanmaya değmez." sözü kastratör bir kültürün kastre ve mutsuz öznesinin nevrozları içinden söylenebilir. Ama bu söz ölüm içgüdüsünün varlığına dair hiçbir şey söylemez.

7. L..y..cığım bu metni kim yazmış. Her yazılanı onaylamak zorunda değiliz. Yazı birçok noktada sorunlu bir yazı. Bir kere ölüm içgüdüsü diye bir şey yok. Yaşam içgüdüsü sekteye uğratıldığında kişi yoğun bir agresyonla yüklenir. Bu agresyon dışa yönelemeyince kişinin kendisini hedef alı. Olay budur.

Şizofren ise bu noktada yoğun agresyon akımlarına maruzdur. Şizofreninin temel sorunu dünya ve hayata ve kendine bağlanmada yetersizlik sorunudur. Yani bağlanmayı gerektiren her türlü aktarımda yetersizdir. Her anlamdaki bağlanma kapasitesi çok zayıftır. Bu yüzden bu insanlar yanlarında pek çok

çerçöp de taşırlar. Yani Winnicout'ın geçiş nesnesi bunlarda adeta hastalıklı ve işlevsiz bir manzara görünümüne bürünmüştür ya da dehşete düştükleri boşluktan onları bir nebze kurtarmak üzere kendilerini varlık dünyasına bağlayacak bir tür cankurtaran yeleği gibi…

Küçük çocuklar geçiş nesneleri ile dünyaya bağlanırken şizofrenler bu ara noktada kalırlar ve dünyaya ve kendilerine yatırım yapamazlar

Bu nedenle korkutan dış dünya ile kendi iç dünyaları onların nazarında bir büyük vakum haline gelir. Bu nedenle George Brüchner'in Lenz adlı hikayesini okumanı tavsiye ederim. Edebiyat tarihindeki belgesel ve gerçekçi ilk metindir.

Sorun şurada: Ölüm dürtüsü sadece bir varsayımdır ve varlığı kanıtlanmamıştır. Pek çok analist de bu teze karşı çıkıyor zaten. Yaşamın çıkmaza girdiği bir durumda canlılar intihar benzeri bir girişime zaten başvuruyorlar. Ama bu, işlevsiz kaldığında yaşam dürtüsüne bir tepkidir sadece.

Psikotikler ilişki nesnesine örneğin terapiste çok yapışkan bir aktarım geliştirirler ve öyle ki bu aktarım kolay kolay sönümlenemez. Bu yapışma onların hayata tutunma ve iyileşme taleplerine denk gelir. Ama yine de çevirinin bazı yerlerinde anlaşılmazlıklar görüyorum.

8.Maddenin sükununa dönme arzusu başka bir şeydir, ölüm içgüdüsü başka bir şeydir. İkincisi çok derinlerde yapılanmış agresyonlardan beslenir. Söz konusu agresyonlar cinsel tatmin hazlarını kökünden budayan ağır kastrasyonlardan beslenir.

17.YAŞAMA İÇGÜDÜSÜ

1. Annenin onaylayan bakışı, bebeğe hayatta kalma güvencesini sunar. Bu nedenle, desteklenen narsistik odak, her zaman hayatta kalma güvencesine bir göndermedir ve temel bir ihtiyaçtır. Bebek, annenin bakışlarında şu garantiyi arar: Beni hayatta tutacak mısın tutmayacak mısın? Yani beni seviyor musun sevmiyor musun?

2. Ruhsal sıkışmışlığın sonucunda yaşanabilirliğin tüm yolları kapandığında seçeneklerden biri intihar olabilir. Ama bu hastalıklı sonuca bakarak insanda bir ölüm içgüdüsü vardır şeklinde bir yargı üretemeyiz. İntihar bile yaşama içgüdüsünün deforme edilmiş bir formudur. Yani sonuçta yaşama içgüdüsüne bağlıdır. İntiharın eşiğinde birine bir yaşama güvencesi verin kesinlikle intihardan vazgeçer. Peki ne oldu ölüm içgüdüsüne?

3. Kedinin fare karşısındaki otomatik tepkisi, kemik gören köpeğin onu yemek için gösterdiği iştah tepkisi o kadar yoğundur ki hayvanlar o an içinde tepkileri ile tam özdeşlik halindedirler ve anda yaşamak ya da var olmak tam da budur. Yani arzusunun nesnesine böyle tutkuyla yönelmek. Eğer insanda böyle bir durum gerçekleşebilseydi çok boyutlu arzu kiplerinin harekete geçmesi bir ruhsal zenginleşme ile sonuçlanabilirdi. Ama insanda böyle bir durumla hemen hemen hiç karşılaşmayız. Hiçbir arzu nesnemize bu hayvanlarınki düzeyinde yoğun bir iştah ve arzu ile yönelmeyiz. Çünkü işin başında biz çok küçükken cinsel arzularımız kastre edilip sınırlandırıldığı için paralelinde birçok arzumuzun nesnesine en doğal arzuyla yönelme potansiyelimizi de kaybettik. Böylece bu hayvancıkların bizden üstün yanlarının ne olduğunu görmüş oluyoruz: "Arzusunu ketlenmemiş olarak yaşama kapasitesi."

4. Özne-ben-varlık'ı yaşatmaya ve korumaya yönelik olarak narsisizmimiz, yaşam içgüdümüzün emrindedir.

18.ZAMAN

1. Süreçsellik, zihnin (algı bilinç alanının) kaçınılmaz bir niteliği olarak, geçmekte olan zaman yanılsamasını yaratır.

2. Zaman, içinde mecburen var olduğumuz ve bizi kendisiyle birlikte alıp götüren bir boyut değil, olayların sürekli akışkanlığından dolayı varlık âleminin yarattığı zorunlu bir algı yanılsamasıdır.

3. Akmakta olan olaylar, geçmekte olan zaman yanılsamasının nedenidir. Yani gerçekte maddenin hareketleri ve olayların akışı vardır ve bunun dışında, bizi beraberinde taşıyarak alıp götüren ve adeta bir nehir gibi akıp gitmekte olan fiziki ve bağımsız bir zaman akışı yoktur. Bunun düz anlamı zaman yok demektir.

4. Zaman, hareketin (eylemin) ürettiği bir algı yanılsamasıdır.

5. Enerjinin dur durak bilmez akışı ve dönüşümleri sona ermedikçe, zamanı (geçen zaman yanılsamasını) durduramayız. Öznede kendini açığa vuran sübjektif bir algı olarak zaman, enerjinin bir algı yanılsamasına bağlı türevidir.

6. Libidinal füzyonun önceden kestirilemez kendi içsel çağrışım akışkanlığının yasaları ya da belki de bu akışkanlığın rastgeleliği, içsel zamanın yani sahih zamansallık süreçlerinin özne tarafından öngörülemez ve denetlenemez akışkanlığının nedenidir. Ancak içsel zamanı başka bir deyişle sahih zamansallık süreçlerini öznenin sıradan günlük dertlerle uğraştığı zaman ile yani zihninin aleladeliğin zaman boyutuna angaje olduğu varoluş kipi ile karıştırmamak gerekir. İçsel zaman ya da sahih zamansallık süreci libidinal füzyondan beslenen meditik ve mistik bir varoluş akışını ifade eder. Özne, gündelik, sıradan sorunlarla uğraşırken bile, zihni, sahih zamansallığın akışkanlığına pekala açık olabilir. O zaman özne gündelik hayatın en alelade görünen bu varoluş eksenlerinde bile içsel zamanın, sahih zamansallığın senfonik akışkanlığını hayata geçirebilir. Heidegger "zaman" kavramı ile bunu mu kastediyordu? Sanmıyorum.

7. Maddenin zorunlu devingenliği, geçmekte olan zaman yanılsamasının sebebidir. Yani bir diğer ifadeyle olayların geçişi ve olayların süreçsel ilerleyişinin hiçbir adımının tekrarlanamayışı, zamanın geri döndürülemezliği yanılsamasını da yaratır. Geri dönmeyen şey zaman değil, olaylardır. Geri döndürdüğümüzü söyleyebileceğimiz bir olay varsa, o artık bir başka olaydır.

8. Olayların akışları iyi hesaplanırsa, gelecekteki bir zaman koordinatı (olayların olası konumlanışları anlamında) şimdiden öngörülebilir. Bu nedenle olayların akışlarını, şimdilik bilemeyeceğimiz nedenlerle çok iyi hesaplayabilen bir zihin, o zihnin sahibi kişiye gelecekten haber verebilir. Gelecek zamanı görmek anlamında değil olacak olay olasılıklarını öngörmek anlamında…

9. Olaylar geçmişe doğru akamayacağı için zaman da geçmişe doğru akamaz, ama olaylar ileriye doğru akıyor diye yani öncelik sonralık sırasına göre diziliyor diye zaman da ileriye doğru bir akıştır tezini de savunamayız. Çünkü

ortada olayların akışından başka bir kanıtımız yok, kısacası zaman da yok. Olayların akışı sürekli olduğu için bu sürekli akışkan devinim nedeniyle zamanın da kesintisiz olduğunu sanırız. Sadece sabit an formunda varız ve bu form büyük patlamada da aynı sabit an formudur ve hala büyük patlama anının içindeyiz.

10. Kastrasyonlarla emosyonel ve ruhsal akışkanlık kesintiye uğrarken var oluşta bütünlük algısı da parçalanıp yarılmıştır. Ama yine de bu varoluş yetisi tüm çocuklarda ama ergenliğe kadar genellikle, hep hayata doğma imkanını (akışta olma halini) muhafaza eder. Sonuç: Kastrasyonların parçaladığı yetişkin ruhsallığı artık meditik akışkanlıkta var olma pozisyonunun dışına sürgün edilmiştir.

11. Varlık kendi zamanını yaratır. Her varlık zorunlu olarak kendi zaman eksenini yaratır, orada var olur; orada var olurken kendi zamanı da onunla birlikte var olur, yani zaman varlığın ufku değil, varlık yaşanabilirlik düzleminde kendi zamanını yaratan bir ufuktur.

12. Bitmemiş bir olayın nasıl olur da bitmiş ve tamamlanmış bir gelecek zaman formu olabilir? Yine aynı şekilde bitmiş ve tamamlanmış bir olayın nasıl olur da henüz oluşum halindeki bir formu mevcut olabilir, yani geçmiş zaman olarak? Bütün bu basit tespitler bize zamanda ne ileriye ne de geriye doğru bir yolculuğun mümkün olamayacağını kanıtlar. Ayrıca zaman diye bir şey yokken onun içinde geriye ya da ileriye doğru bir yolculuğun imkan dahilinde olması mantık olarak zaten imkansızdır.

13. Yeni durumlarda ilgi ve algı çeşitlenmeleri artacağı için zaman uzamış gibi görünür. Daha çok yaşamışız gibi bir algı yanılsaması. Akışa kapılırsam da bu algı kısalır. Emosyonel yoğunlaşma zaman algısını uzatır. Ama gariptir can sıkıntısı da zamanı uzatır. Gel de çık işin içinden.

14. Zaman ya da geçen zaman yanılsaması maddenin bir boyutu değil, uzayın bir boyutu değil madde ve enerji akışlarının kaçınılmaz olarak ortaya çıkarttığı bir algı yanılsamasıdır. Madde ve uzay, zamana bağlı değildir; eğer bir bağlılık varsa zaman bunlara bağlıdır, daha doğrusu geçmekte olan zaman algısı bunların sebep olduğu bir algı yanılsamasıdır. Ayrıca maddenin sebep olduğu olaylar dizisi bu şekilde geçmekte olan bir zaman yanılsaması yaratır.

15. Bir çekim alanı kendi sabit "an" koordinatlarında var olur. "An" sabit olduğu için an koordinatlarında ne geriye ne ileriye gitmek asla mümkün değildir. Buradan şu sonuç çıkar: Bir çekim (madde) alanında zamanda geriye ya da ileriye gitmek mümkün değildir. Çünkü zaman, geçen zaman diye bir şey yoksa bu koordinatlarda ne geçmişe ne de geleceğe gidilemez. Çünkü ne gidilecek bir geçmiş var ne de gelecek… Öte yandan insan zihni bir yanılsamaya kapılarak anımsamayı zamanda yolculuğun özdeş bir kipi de sanabiliyor.

16. Olmuş olay bir daha tekrarlanmaz. Bu ne demektir? Bu şu anlama gelir: Zamanda geriye gidilmez çünkü zaman diye bir şey yoktur, sadece olayların geçişi vardır. Geçen olay bir daha tekrarlanmayacak olduğu ve zaman diye bir şey de mevcut olmadığı için zamanda geriye gitmek, geçmişi ziyaret etmek gibi tezler sadece bir safsatadan ya da bilinçaltı bir eğilim olarak yanlış yaşanmış bir hayatı umutsuzca düzeltme arzusundan ibarettir.

17. Olayların akışının sonucu olarak geçmekte olan zaman yanılsamasını aştığımızda, aslında olduğumuz yerde durduğumuzu, sabit şimdide çakılı kaldığımızı anlamış oluruz.

18. Algı bilinç sisteminin hafıza kapasitesi çok sınırlıdır. Ayrıca bu alanda yaşanan zaman, kronolojik yasalara tabiidir. Çünkü bu sistem dış dünyada sürüp giden olayların öncelik sonralık sıralanmasına tabidir. Bu kronolojik diziliş geçmekte olan zaman yanılsamasının nedenidir. Algı bilinç sisteminde zaman algısının kronolojik olmasının sebebi fizik dünya ile kurulan bu bağlantı nedeniyledir. Bilinçaltı alanda ise zaman, an-ı sabitin içine kodlanmıştır ve burada yaşanan zaman en geniş anlamında geniş zamandır. Burada zamanın geçmişi geleceği yoktur her şey tam da şu anda mevcuttur (vuku bulmaktadır). Bu yüzden bilinçaltı alanla kurulan ruhsal köprüler aracılığıyla biz en geniş zamanda var olma imkanlarına kavuşuruz. Bu alanla bağlantılar kurulduğunda yaşanan zaman, an-ı sabittir. Yani bilinçaltı alanın geniş zamanında var olduğumuz anlar ise sanatın, estetiğin anlarıdır; bu anlarda biz en zengin ruhsal varoluş kapasitemizi ele geçirmiş oluruz.

19. Dört boyuttan söz edebiliriz: en, boy, yükseklik (yani hacim) ve devinim. Bir yanılsamaya kapılarak da devinimi "geçmekte olan zaman" diye adlandırırız. Ona da dördüncü boyut deriz. Olmayan bir şey hangi boyutta yer alabilir ki!

20. Olayların sürekli olarak ve bir öncelik sonralık dizileri halinde sıralanarak akıp gidişine "zaman" ya da "geçmekte olan zaman" adını vermekte bir sakınca yoktur. Ama bu akıp gidişin yarattığı algı yanılsamasına "zaman" adını verdiğimizi ve zamanın bir yanılsamanın adı olduğunu bilmemiz koşuluyla bir sakınca yoktur. Yani olayların ya da maddelerin sürekli devinim halinde oluşunun adına zaman diyorsak bir sakınca yoktur. Ama maddenin sürekli deviniminin ve olayların sürekli akıp gidişinin bu isimlendirilişinden bağımsız olarak zaman diye bir varlık yoktur. Yani zaman denen bağımsız bir varlık var olup da olayların akış ve devinimini kendisiyle beraber sürükleyip götürmüyor. Tam tersine olayların sürekli akıp gidişinin bizde yarattığı algı yanılsamasının adına "zaman" diyoruz. Tabii güvendiğiniz mekanik ya da dijital saatler de zamanı göstermiyor. "Saniye" denilen ritmik olayların peş peşe akışını gösteriyor, o kadar.

21. Her enerji ve eylem ortamı öbürlerinden bağımsız olarak kendi zamanını ve kendi zaman akışını yaratır. Eylem, enerji ve maddenin kaçınılmaz sonucu olarak zaman dediğimiz süreçsellik ortaya çıkar.

22. Ben şöyle düşünüyorum: Yaşlılarla gençlerin ruh içi akış yoğunlukları farklıdır. Bir birim zamana sığan ruh içi toplam malzemenin akış hızı gençlerde fazla yaşlılarda daha yavaşlamış olabilir. Bu nedenle genç insanda bir birim zamana sığan yaşantı kümeleri yaşlı bir insana taşındığında yaşlı insan bir de bakar ki "Zaman ne kadar çabuk geçiyor."

23. Şimdinin bilinci ya da şimdilerin bilinçleri veya şimdilerin özneleri sürekli geçmişe karıştığı için bir yanılsama olarak yaşanan geçmekte olan zaman algısı nedeniyle zamanın bir daha geri gelmeyeceğini sanıyoruz. Gerçekte geri gelmeyecek olan olayların kendisi veya özne oluş pozisyonlarımızdır. Hiçbir olay ya da özne oluş pozisyonlarımız asla bir daha geri dönmez ve biz onlara bakarak geçen zamanın geri getirilemeyeceğini zannederiz. Olmayan bir şey (zaman) nasıl geri gelebilir ki? Oysa biz daima şimdinin içindeyizdir ama bizim olaylar

içindeki binlerce suretlerimiz hep geçmişe (sanal anlamdaki geçmişe) karışır durur.

24. Ân-ı sabitte, olayların öncelik sonralık sıralanması şeklinde akıp gidişinin algı bilince yansımasına "geçmekte olan zaman" ya da sadece "zaman" diyoruz. Yani olayları yaratan enerji devingenliğinin olmadığı yerde, kısacası enerjinin olmadığı durumlarda (eğer böyle bir durum olabiliyorsa) insan bilincine yansıdığı anlamda zaman da yoktur.

25. Her olayın kendi zamanı vardır, ya da her olayın kendine göre ölçümlenen kendi zaman ekseni vardır. Ya da şöyle söyleyelim: Her olay kendi zamanını (kendi zaman yanılsamasını) yaratır. Ve onun yarattığı zaman, o olayın kendisine göre ölçümlenir.

26. Çocukken zaman içinde demlenerek ve zaman içine yayılarak yaşadığımız için zaman çok yavaş geçerdi. Bu tespitten sonra bir umut besleyebilir miyiz yavaşlatılmış bir zamanda yaşamak için? Elbette ve şöyle: Eğer libidinal füzyon aktüel zaman içine davet edilebilirse ve o da bu davete uyarsa yavaşlatılmış zaman eksenine elbette geçeriz. Çok ender olarak bazı mistiklerde rastlanan durum zaten bu yasa çerçevesinde işlemektedir. Ancak OGP deneyimleri bu süreçselliğe olabildiğince ve doğal yollardan açıktır çünkü kastrasyonlardan muaf öznenin var oluş ekseni budur.

27. Bilinçaltında zamanın olmayışı her şeyin sabit şimdide algılanışı bize, geçmiş ve gelecek zaman kiplerinin sadece bir algı yanılsaması yani geçmekte olan zaman yanılsaması olduğunu kanıtlar.

19.VAKUM- RUHSAL VAKUM

1. Beden varlığım, psişik varlığım ve dünya varlık, onlara yaptığım libidinal ve ilgi yatırımlarımdan dolayı bana aşina ve benim evim gibi görünür. Libidinal yatırımlarım geri çekildiğinde, bu alanların tümü, bana yabancı ve tekinsiz görünür ve bu durumda bu alanlar benimle birlikte kendi içlerine çökerler.

2. Ruhsal vakum, bütün ilişkisellik kiplerinin bir bir yıkıma uğraması ile ortaya çıkan bir tablodur. Sonunda özne kendini varoluşsal vakumun ıssız çölünde bulur. Bu durum katlanılması çok zor bir yaşantı olduğu için özne insani ilişkiler ağına doğru yönelecektir kaçınılmaz olarak. Burada bizi toplumsal ilişkisellik içinde tutan bir tuzak, bir yapılanma söz konusudur ya da çok güçlü bir motivasyon mevcuttur.

3. Ortalama kastre özneler kullandıkları ikameler üzerinden psikoza düşmeden durumlarını idare edebilirler. Psikoza girenler ise halüsinasyonlar ve sanrılar üzerinden ruhsal vakum felaketine karşı kendilerini nispeten güvenceye almış olurlar. Şimdi ne demiş olduk? "Ruhsal vakum" ruhsallık için en büyük tehlikedir.

4. "Oyuk" ya da "delik" ya da benim ifademle "ruhsal vakum", Lacan'ın iddia ettiği gibi bizi iten, götüren veya motive eden bir güç ya da bir neden değil, kendisinden kaçtığımız bir tehlikedir ve kastratör eril kültür bu nevrotik ya da psikotik tehlikeden kaçma üzerine kurulur. Çünkü eril kültür, kastrasyonların yol açtığı vakum üzerine inşa edilmiştir. Buradaki vakum psikotik bir tehlikeye ya da nevrozların yol açtığı anlam boşluklarına bir göndermedir. (1965 sonrasında yazdığım şiirlerde bu temayı işlemiştim).

Oysa OGP öznesi böyle bir ruhsal vakuma maruz kalmayacağı için onun sosyal ilişkiler ağına yönelmesi, oluşacak ilişkisel boşluğu anlamlı ilişkilerde tamamlama hedefine yöneliktir.

5. Kastrasyonlar yoğunluklarına göre ruhu, yutucu bir vakumla tehdit eder. Bu nedenle kastrasyonların işletildiği toplumlarda tüm ruhsal hayat bu vakumu örtmeye, yamamaya ve ondan kaçmaya yönelik bir çabadır. Özneyi bu durumda sanallığın dünyasında ileri doğru çekip götüren motivasyon, arzunun kayıp nesnesidir.

6. Düşmanlarınızı sevin. İnsanın hiç olmadığı bir dünyada insansız kalmamak için onlara ihtiyacınız olacak.

7. Nietzsche yanılıyor. Boşluk kültürel inşalarla değil libidinal yüklenmeyle doldurulur. Bundan başka bir çıkar yol yoktur.

8. Depersonalizasyonun temelinde derin onaylanmamışlık duygularının da etkilerini görmemiz gerekiyor.

9. Yalnızlık, insanın karşısındaki insanda (ya da dünya varlıkta) kendi yankısını bulamamasıdır.

10. Libidonun selfe yaptığı düşük kapasiteli bir yatırım selfin gölgelenmesine, sanki bir kara delik gibi algılanmasına kısaca bir depersonalizasyon algısına yol açar. Bu ifadelerimde libidonun duygu ve ilgi yatırımlarında kapasite kaybını kastediyorum; burada ağır narsistik örselenmeler temel etken gibi görünüyor

11. Dünya varlık'a ve özne-ben'e duygu ve ilgi yatırımları yapamamak kısacası libidinal yatırımlar yapamamak, özneyi hem self'i ile ilişkisinde hem dünya varlıkla ilişkisinde onlara yabancılaştırır. Bu trajik tablonun arkasında öznenin yaşamış ya da yaşamakta olduğu derin hayal kırıklıklarını öncelikli olarak kaydedelim.

Libidinal yatırımlarda bu geri çekilme, dünyaya yabancılaşmanın temel dinamiğidir. Bu yabancılaşmada, vakuma maruz kalan iç ve dış dünyanın özne için katlanılmaz boşluğu karşısında psişe, halüsinasyon ve sanrılarla doldurulur. Bu noktadan itibaren psikotik ruhsallığın inşası başlar. Vakumun kırılmaz sert ve siyah kayası özneyi psikotik gerçeklik yönünde dönüşüme uğratır.

12. Varoluşun yutulduğu vakumun adı siyah renktir. Çünkü siyah renk tüm libido yatırımlarını ortadan kaldırır (mecaz).

13. Ötekilerin varlığı, ruh içi varlıkta yankılanmayacak kadar izolasyona girildiğinde öznenin maruz kalacağı durumun adı ruhsal vakumdur. Bu durumda oyuncak ayılar oyuncak bebekler de kişiyi kurtaramaz. Annenin varlığından emin

olan bir bebek ya da küçük çocuk onun geçici yokluğunda yukarıdaki nesneleri avuntu ya da geçiş nesneleri olarak kullanabilir.

20.FALLUS

1. Özneyi yapılandıran Büyük Öteki yani bağlanılan ideoloji ve şekillendirici toplumsal normlar olarak Büyük Öteki nasıl yapılandırılır? Elbette kurucu diğer küçük ötekiler tarafından, egemen siyasi ve ekonomik pratikler ve gerçekler üzerinden, bu alanlardaki kaçınılmaz zorunluluklara bağlı olarak... Medya, reklamlar ve benzerleri hep bu etkinlikte rol alır...

2. Büyük öteki açıkçası sosyal yapının özneye kendini dayatan üst gücü, kastratör bir toplumun ideal egosudur. Ve o, anadilin söylemlerinde kayıt altındadır. Bu ideal ego, erişilmesi olanaksız bir erek olarak "fallus"tur (burada tüm güçlülük anlamında) ve özneleri kendisiyle özdeşleşilmesi ya da kendisine öykünülmesi yönünde -güçlerimizin tükenmesi pahasına- kışkırtıp durur. Burada yeri gelmişken söyleyelim: Reklamlar da büyük ötekinin kullandığı dillerden biridir.

3. Ötekinin söylemi olarak kültür, arzunun ikamelerini belirlemede etkin (mi)dir? Önümüze sunduğu seçenekler anlamında evet!

4. Medya büyük ötekinin yerinden konuşur. Bu nedenle medyayı elinde tutan güç toplumu yönlendirme gücünü de elinde bulundurur.

5. Lacancı fallus, kişinin en büyük kaybı olan hazzın (imkansızın) yerine dikilen bir anıttır. Ama bu kayıp, hayata geçirilen orgazmın genetik programı (OGP) ile yeniden geri kazanılır.

6. Üstü örtük biçimde güç paylaşım vaadi, bir takım gizli örgütlerin kendilerine bağımlı elemanlar çekmek için uyguladıkları bir politikadır. Bunun altında yatan mekanizmayı, örgütün başındaki kişiler ne kadar bilinçli olarak görmektedirler? Bundan tam emin değilim ve bilinçli olarak da farkında olduklarını sanmıyorum, onlar da adeta içgüdüsel hareket ederler. Ama işin dinamiği, ya da harekete geçirici mekanizması şudur: Baba ya da ataerkil otorite küçük çocuğa üstü örtük biçimde şunu söyler: Her şeye hemen sahip olamazsın (Freud; Lacan), bekleyeceksin, eğer beklersen ilerde fallus'a (mutlak güç) sahip olursun. Milyonlarca insanın gizli örgütlerce kandırılmalarının altında yatan temel dinamik budur. Gizli örgütten davet alındığında kişi sanır ki kendisine vadedilen fallus artık elinin altındadır. Özetle fallus'a sahip olma fantezisinin karşı konulamaz çekim gücü, bu kandırılışın temel psikodinamiğidir.

7. A) Öznenin kendisinde yitirdiği bütünlük ve gücün, toplumsal söylemin erişilmez ve boyun eğilen iktidarı olarak özne tarafından onaylanmış ve kültürün söylemine yansıtılmış iktidarı fallustur.

B) Özne kastrasyonla yitirdiği ve görünmez dış otoritede simgelenen fallusu, yasalarını kabul ederek, içine katıldığı kültürel aidiyette, yeniden ele geçirmek için girişimde bulunmaktan geri durmayacaktır. Ancak, olmakta eksiğini kültürün sunduğu ikame olanaklarda, sembolik olarak elde etmeye çalışacaktır. Ama elde edecekleri aslında yitirdiklerini ona asla geri vermeyecek ikame doyumlar oldukları için öznenin olmakta-eksikteki boşluğu asla kapanmayacaktır. Öznenin gündelik hayattaki fantezileri, çağrışımları, hayatta erişmek istediği hedefleri, bu

uğurdaki uğraşları bir yandan yitirdiği kendinde-fallusun, kendisinin ruhsal zemininde açtığı boşluğu kapamak içindir ve öte yandan yitik fallusu umutsuzca ele geçirme şeklindeki gizil amaca yöneliktir. Ama bunların hiçbiri ile kayıp haz ve öte yandan yitik bütünlük ele geçirilemeyecektir.

C) Öznenin kastrasyonlar nedeniyle, orijininde varlığından (libidinal füzyondan) uğradığı tüm kayıplar, erişilmez bir üst iktidar olarak özneyi egemenliği altına alır. Bu güç fallustur. Bu iktidar, kültürün özne üzerindeki toplam negatif gücüdür.

D) Kastratör kültürün orijininde varlığın tüm bütünleşik güçlerini ortadan kaldıran mutlak gücüne fallus denir. Bu güç, Freudun ilkel babasında bulunduğu var sayılan ve oğullarının elinden erk adına ne varsa gasp ederek alan acımasız eril iktidarın gücüne de denk gelir. Böylece baba gücünün düzenleyip yapılandırdığı bir toplumsal düzen ortaya çıkar. Ama bütün bunların arkasında tarih sahnesine çıkmış olan erkek egemen mülkiyet toplumunu görmezden gelmeyelim.

Yukarıdaki dört maddede sağlıklı hiçbir şey anlatmadım. Yanlış yaşanmış bir eril egemen insanlık tarihini anlattım.

21.KASTRASYONA RIZA

1. Eril kültürde kastratör, bilinçaltında daima öldürücü düzeyde tehditkar bir figür olarak algılanır. Bu durum toplumsal bir varlık oluşumuzun sonucu olarak itaate adanmış bir varlık olmamız nedeniyle doğamızın verili bir zaafıdır. İnsanın bu varoluşsal aczi, özellikle küçük çocuklarda kastrasyon tehditlerinin ve talimatlarının çok kolay yerleşmesinin sebebidir.

2. Toplumsal süperego ya da Büyük Öteki, toplumsal varlıklar oluşumuz nedeniyle bizzat bizim tarafımızdan yaratılır. Toplumsal organizasyon mecburiyeti insan gruplarını buna zorlar. Burada bir otoriteye biat eğiliminin ve Stockholm sendromunun kökenlerini buluruz. Bu eğilim, eğilim duyulan odağa aşkla bağlanma tutkusunu her an tetikleyebilir (örn: Kutsal vatan!). Ya da çoğu kez tetikler.

3. Kastrasyona rıza eğilimi toplumsal yapılanmanın ön koşuludur. Çocuğun karşısına artık hangi kültürel yapılanma çıkmışsa... Kastrasyona rıza, yetişkinin bilinçaltı kayıtlı söyleminde hissettirilmek üzere, kurala uymayanın, yerine göre öldürülmesi gerektiğini içeriyorsa (ki kastratör eril kültürlerin derin bilinçaltında hemen hemen hep böyledir) küçük çocuk üzerinde son derece yıkıcı etkilere ve tabii biat eğilimine yol açacaktır. Yani bu eğilimin temelinde kastre edilmeye hazır doğal bir yatkınlıktan söz edebiliriz. Yoksa ezelden beri alışılmış geleneksel bir tutum söz konusu değildir. Bu durum bize kitlelerin neden kolayca faşist yönetimlere teslim olduğunu da açıklar ve tabii toplumun büyük ağabeyi de (büyük öteki) bu eğilimin içinden simgesel bir varlık olarak üretilir.

4. Cinsel suçluluk, ensest suçluluğu ve kastrasyon tehditleri, kastrasyona rızanın dinamik güçleridir. Bu suçluluk duygusudur ki toplumsal yasakları bir suçluluk duygusu ile üstlenerek öznede o toplumun ahlaki normlarını kopya eden bir üst benin (nevrotik özne üst beninin) yapılanmasına yol açar.

5. Kastrasyona rıza Stokholm Sendromu'nun da ana motivasyonudur.

6. Toplumsal bir varlık oluşumuz toplumsal realiteyi bize dayatır. Bu durum kadir-i mutlaklık yanılsamamızın yıkımıyla sonuçlanır. Biz böylece tek tek insanlarla güçlerimizin sınamasını da yapmış ve gerçeklik zeminine yerleşmiş oluruz. Burada yeterlilik güçlerimizi gerçekçi seviyede deneme fırsatını test etmiş oluruz. Öyle görünüyor ki kastrasyona rıza eğilimi, bu açıdan ve bu ölçüler içinden bakılınca sanki biat edilen bir çerçeve gibi gözüküyor. Sorun bu programın ruhsal arıza ve hastalıklar yaratacak şekilde saptırılarak çığırından çıkartılmasıyla bağlantılıdır.

7. Kastratör bir babadan duyulan korku vahşi bir hayvandan duyulan korkuya eşittir. Fabrika ayarlarımızdaki vahşi hayvan korkusu kastrasyonlar üzerinden baba tehditkarlığına aktarılarak küçük çocuk kastrasyona rıza pozisyonuna da sokulur. Burada eril kültürlerin kastrasyon tuzaklarına tanık oluruz.

8. İnsanda hayatta kalma programı, içinde bulunduğu kültürün, kendi değerlerini dayatması nedeniyle öznede kastrasyona rızanın temelidir. Bu zorunluluk nedeniyledir ki küçük çocuğun duygusal, ruhsal ve zihinsel gelişimi, içinde bulunduğu kültürün kastrasyonlarının insafına terk edilir. Küçük yaşlarda insan yavrusuna aşılanan korkular küçük çocuğun çaresizliği nedeniyle son derece yapışkan bir karakterdedir. Korku ve kastrasyonların bu yapışkan karakteri, özellikle orgazmın genetik programı terapisinin, şifaya erişmesi bakımından önümüzde çok büyük bir engel oluşturur. Burada bir büyük meydan savaşı verilmesi gerekir. Aslında Freudçu psikanalizde "analizin gelip çattığı sert kaya engeli" kastrasyonların bu son derece dirençli yapısından başka bir şey değildir. Ama ne var ki kendisi de orgazmın genetik programının bir öznesi olan terapist aracılığı ile bu engel aşılacaktır. Tabii ki bu zorlayıcı sorun hali hazırda mevcut terapi memurları ile çözülemeyecektir. Çünkü orgazmın genetik programının açığa çıkması ile sonuçlanmayan terapi uygulamaları nihai olarak yüz güldürücü bir sonuç yaratamaz.

9. İnsan toplumsal bir varlıktır ve toplumsal organizasyonlar içinde yer almak üzere programlanmıştır. Bu nedenle her yeni doğan, toplumun kendisinden önce var olan değerlerini ve yazılım kodlarını kabullenir. Bu yönde verili bir programa tabidir. İşte bu verili uyum yapısıdır ki insan oğlunu kültürün kodlarına uymak üzere kastrasyonlara rızaya hazır hale getirir. Ciddi sorunlar da bu noktada kendini gösterir. Yenidoğan ya da çocuk için kastrasyona rızanın da bir sınırı vardır. Eğer uygulanacak kastrasyonlar çok ağırsa sonuçları da ruh sağlığı açısından son derece travmatik olur. Onun için küçük çocuğu kültürün dünyasına sokacak olan kastrasyonlar ancak anlamlı bir öğrenme süreci olarak uygulanırsa "insanca kastrasyon (F. Dolto)" adını alır. Ilımlı kastrasyonları kastediyorum.

10. Kastrasyona rıza, ceza görmekten, tehditlere maruz kalmaktan kaçınarak ve toplumla uyumlanarak öznenin hayatta kalmasını sağlayan bir mekanizmadır.

11. Sosyal bir varlık olan insan, geniş topluluklar halinde yaşarken bir takım zorunlu işleri halletmek için yine sosyal organizasyonlar kuracaktır ki bu yapıya "Devlet" diyoruz. Tabii her devletin başında bir yönetici de kaçınılmaz olarak bulunacaktır. Bu yüzden sosyal bir varlık olma potansiyeli ile doğan insanlar kaçınılmaz olarak bir lider gereksinmesini fabrika ayarlarında taşırlar. Bu tablo bağımsız öznenin var olması için pek umut verici gözükmüyor. Özetle insanın fabrika ayarları, bağımsızlaşma yönünde ilerlemektense dikte almaya daha

açıktır. Ama ne var ki insanın libidinal yapısı da bu uyuma direnir. Bu verili çelişkiler nevrozları yapılandırır.

22.PSİKOZ

1. Anne bebek simbiyozundan çıkamamak ya da ağır travmalar nedeniyle insan dünyasından kopmak kişinin ruhsal dünyasına bir vakum olarak kaydedilir. Çünkü insanın verili yapısı onun kültür içinde konumlanmış bir varlık olmasını zorunlu kılar da ondan. Hiçbir insan sürekli olarak bu vakumda yaşayamaz. O zaman böyle bir tablonun zorunlu sonucu, bir vakum doldurma çalışması olarak psikoz da olabilir.

2. Savaş ya da kaç tepkisi bazı örneklerde, kültürün insanın bilinçaltına kodladığı kastrasyon korkuları ve dehşetleri yüzünden azgınlaşır ve normal bir tepki olmaktan uzaklaşır. Bundan sonrasında özellikle paranoid reaksiyonlar, panik atak, anksiyete bozuklukları vb. içerikli kaçış tablolarına rastlarız.

3. Ruhsal vakum katlanılmaz hale geldiği zaman dünya gerçekliğinin yerini psikozun gerçekliği alır.

4. Kültürel özne-benin yapılanması biyolojik insan doğası üzerine eklenmiş bir kurulumdur. Biyolojik kökenden gelmediği ve bir kültürel yapılanma olduğu için eğer yapılanmanın inşasında bir zayıflık varsa kaybedilmesi tehlikesi de her zaman mevcuttur. Daha doğrusu çok zorlayıcı koşullarda bu tehlike her zaman vardır ve bunun psikopatolojideki karşılığı psikozdur. Bu nedenle her insanda bir psikotik korku çekirdeği daima mevcuttur. İnsanların psikotiklerden bunca korkmaları da bu yüzden boşuna değildir. Ancak ortalama insanın sahip olduğu psikotik korku durumundan gerçek psikoza milyonlarca da kilometre yol vardır.
İnsansız kalmayı ima eden izolasyon durumlarında ya da tekinsizlik hallerinde böyle bir korku esintisi tüylerimizi ürpertir. Buradan şu sonuca ulaşmak istiyorum: Psikoza yakalanma korkusu bir çekirdek halinde, Lacan'ın ileri sürdüğü gibi bazı kişilerde değil şu ya da bu derecede olmak üzere kastrasyon kültürlerinin her kastre öznesinde mevcuttur.

5. Bilinçaltında kayıtlı yoğun ensest suçluluk duyguları bazı paranoid şizofreni vakalarında gözlemlenen zehirlenme hezeyanlarının kökeni gibi gözüküyor (ceza beklentisi). Beri yandan ensest suçluluk duyguları zaten bilinçaltında öldürülme beklentileri yaratıyor.

6. Ortalama norma nevrotikl öznenin ruhsal dünyası "sabitleme noktaları" ile çalışır. Ancak şizofrenlerde ve ağır psikotiklerde sabitleme noktaları yapısal hasarlara uğramıştır ve bu yüzden bu psikotik insanların ruhsal dünyaları tıpkı rüyalarda olduğu gibi bir kaos halini alır. Çünkü rüyalarda da sabitleme noktalarımız olmadığı için realiteden kopuk bir ruhsal hal içinde oluruz. Böylece görürüz ki normal insanın rüyalardaki özne konumlanışı "sabitleme noktaları" ndan yoksun psikotik bir konumlanıştır. Peki sabitleme noktaları nelerdir? Beni yaşadığım dünyaya bağlayan ve beni tanımlayan tüm bağlantılardır. Örneğin yaşadığım şehir, mesleğim, annem, babam, akrabalarım ve bunlarla ilgili net bilgilerim. Ağır psikotiklerde bu bağlar ve bağlantılar ağır hasarlara uğramıştır. Sanırım Lacan da "kapitone noktaları" derken herhalde bu yapıları kast

ediyordu… Bu adam neden Freud gibi her dediği açık seçik anlaşılan bilimsel bir dil kullanmaz da bir falcı ya da kahin üsluplarına başvurur?

7. Psikozları gerçeklerden kaçışın bir ifadesi olarak uyku ile uyanıklık arası bölgeye bir sığınma olarak görüyorum. Jung rüyaların psikotik tablolara çok benzediğini zaten söylemişti. Çünkü bu ara bölge rüyalarda halüsinasyon ve sanrıları üreten zemindir. Bu ara bölge psikotiğin gerçek dünyadan kaçışına hizmet eden bir sığınma mekanıdır ve gerçekliğin inkarına hizmet eder. Daha doğrusu psikotik bu bölgede kendisine göre bir gerçekliği inşa eder.

Halüsinasyonlar ve sanrılar rüyaların alanından gelirler.

8. Kişi kastrasyonları (yani kültürünün dünyasını) reddedip onun dışına düştüğü (Lacan) için mi akıl dengesini kaybedip psikoza girer yoksa travmalar nedeniyle psikoza girdiği için mi kastrasyonların dışına düşer, kültürün dışında bir insan haline gelir? Ben ikinci şıkka katılıyorum.

9. Bir dostla sohbetten…

Ne zabt-ı hâkim-i şer'î, ne hükm-i zâbit-i aklî
Cünûn iklimin seyr eyleyenler rahatın söyler. (Koca Ragıp Paşa)

"Ne şeriat hakiminin engeli ne akıl engelinin hükmü! Delilik ülkesinde gezenler oranın rahatlığını söyler." (Koca Ragıp Paşa)

-Ne düşünüyorsunuz hocam? Mısralarda dile gelenler kastrasyondan kaçma çabası değil mi?

-Elbette kastrasyondan kaçma ama bedeli akli denge ile ödeniyor. Benim sözünü ettiğim ise kastrasyonları aşıp geride bırakma. Şiirdeki gibi kastrasyonlardan kaçarsan yani içinde yaşadığın kültürün dışına düşersen akli denge gidiyor kastrasyonları aşamazsan nevrozlarda takılıp kalıyorsun.

10. Paranoid düşünceler, bunlara neden olan serbest anksiyete ya da korkuları (kastrasyon kapsamındaki her şey: ensest suçluluğu vb) birtakım nesne ya da ritüellere bağlayarak kişiyi bu serbest anksiyete ya da korkuların yüklerinden belli bir oranda kurtarır. Örneğin birilerinin kendisini öldürmek amacıyla sürekli izledikleri yanılsaması serbest anksiyeteyi varsayımsal bir tehdit nesnesine bağlayarak o kaygıyı daha reel bir zemine ama farazi bir zemine yerleştirmiş olur. Nesneye ya da tehditkar bir düşünceye bağlanan serbest anksiyete, böylece yüklerinden belli bir oranda arınarak daha katlanılabilir bir hale gelir.

Paronayanın temelinde her zaman yoğun anksiyete odakları vardır ve bu anksiyetenin, kökeninin serbest biçimde yaşanmasını paronayak kişi kaldıramaz. Anksiyete odakları paranoid düşüncelere ve farazi tehdit nesnelerine bağlandığında kişi anksiyetesine daha katlanabilir bir hale gelir.

11.Kriz halindeki psikotiklere yatıştırıcı ve sakinleştirici iğneler yapılır. Demek ki psikozun alt zemininde yoğun anksiyete, agresyon ve korku odakları var. Yani psikotik, babanın adını dışta bıraktığı, bir kültür firarisi olduğu için psikoza girmiyor. Peki öyleyse durum nedir? Psikotik özne yukarıda sözünü ettiğimiz travma merkezli anksiyete, agresyon ve yoğun korkular nedeniyle akli dengesi bozulduğu için psikoza girerek kültürel sistemin dışına düşüyor.

Yani psikozda, travmalar (özellikle sevgi yoksunluklarına bağlı libidinal füzyon travmaları, yetersiz ruhsal yapılanma travmaları) merkezde olmak üzere onların yol açtığı tüm anksiyete, agresyon ve fobiler her zaman önceliklidir.

12. Şizofrenlerde, anneden bebeğe yansıyarak özneyi insanlaştıran tüm libidinal yatırımlar derecelerine göre yıkıma uğradıkça, özne o zaman kendisiyle ciddi bir yabancılaşma sürecine girer. Yani yabancılaşma süreci, sözünü ettiğimiz bu libidinal yatırım ve yapılanmaların yıkım dereceleri ile bağlantılıdır. Çünkü özne kendisine, onu kendilik algıları ile yükleyecek libidinal yatırımlar yapamamaktadır. Bu durumda özne, varlık-yokluk algılarını algı-bilincinde deneyimler ki bu katlanılması çok zor bir yaşantıdır.

13. Psikotik öznenin psikoz öncesi dönemde yaşadığı korku ve kaygı krizleri büyük olasılıkla, kendisinin kastrasyon kaygılarının form değiştirmiş bir ifadesidir.

14. Dünya varlık'a libidinal yatırımlar yapılamadığı zaman onun nedensellik ve nasıllık ilişki kiplerine de bu kipleri ifade eden dilsel bağlantılara da libidinal yatırımlar yapılamaz. İşte şizofrenik tablo tam da budur. Bu nedenle şizofren, konuşmasında çoğu kez dehşet yüklü ifadeler kullanır. Peki özne bu libidinal yatırımları neden yapamaz? Bütün ruhsal rahatsızlıklarda olduğu gibi burada da sebep çok ağır stres faktörleridir. Görünür ya da örtük stres faktörleri burada sorumlu etkenlerdir. Ama yine de en temele inersek ağır kastrasyon kaygıları en temel sebeptir.

O zaman özneyi çok küçük yaşlarında ele geçirerek teslim alan ağır stres faktörleri nelerdir? 1.Düşman bir çevre 2.Cinsel suçluluk duyguları, ensest suçluluk duyguları, bunlara bağlı şiddetle cezalandırılma beklentileri 3.Eşcinselliğe bağlı kaygılar ve yine buna bağlı cezalandırılma beklentileri 4.Tabu sayılan kişilere yönelik yüklü agresyonlar ve bu agresyonlardan duyulan derin kaygılar ve yine bunlara bağlı olarak şiddetle cezalandırılma beklentileri yani misilleme beklentileri. 5. En önemlisi zehirli füzyondan geliyor olmak.

15. Psikotik öznede dünyanın ve selfin algılanışı psikotik inşa içinde yeni ve ürkütücü bir yapılanma ve yeni bir ürkütücü gerçeklik algısıdır. Normal olduğu var sayılan insanlarda bile şiddetli stres durumlarında dünyanın eski algılanışı, derecesine göre psikotik algı yönünde yeni bir form kazanır gibi olmaz mı?

16. Psikozda en yoğun korku, agresyon, kuşku, öfke ve suçluluk duyguları dış dünyaya (nesne ilişkilerindeki objelere ya da bizzat dış dünyanın diğer nesnelerine) yansıtılır. Daha doğrusu psikozu harekete geçiren bu yoğun emosyonlar, bu üstü örtük, özneye kendini yani kaynağını (geçmişteki köklerini) açıkça ifşa etmeyen, nereden geldiği belli olmazmış gibi ortaya çıkan bu yoğun emosyonlardır.

17. Nevrotik ya da psikotik semptom, ifade edilmesi yasaklanmış cinsel arzuların ya da en yakın kişilere bilinçaltında beslenen agresyonun ikame ifadeleridir. Bu yasaklanmış kişiler genelde anne ya da babadır. Özetle bu tablonun arkasında öncelikle yaşanması engellenmiş eksiksiz cinsel tatmin hazlarını buluruz. Yaşanması engellenmiş cinsellik, nevrotik semptomlar olarak ama ağır vakalarda psikotik semptomlar olarak geri döner. Cinsel baskılardan arınmış ve engelsiz orgazm düzlemine geçmiş kişilerde nevroz ya da psikoz görülmüyor… Tuhaf değil mi?

18. Libidonun özne-ben'e ve dünya-varlık'a yatırımlarının kesilmesi, kişinin ruhsal vakuma maruz kalması ile sonuçlanır. Ruhsal vakum katlanılması zor bir yaşantı olduğu için özne buna çözüm olarak psikotik bir dünya inşa ederek cevap

verecektir. Peki insan neden ruhsal vakuma girer? Bunun sebebi nedir? Libido bu yatırımlarını neden keser? Tek tutarlı açıklama olarak öznenin dünya varlıkla, kendi kültürel ortamıyla uyumunun bozulmasını, bu uyumun geri döndürülemez biçimde yıkılmasını ve bunun sonucunda kendisi ile olan uyumunun da bozulmasını gösterebiliriz.

19. Psikotik öznede, bastırılan cinsel içeriklerin en yoğun ham halleri ile açığa çıktığı tezi yani özetle bastırmaların ortadan kalktığı tezi tamamen bir safsatadır. Eğer böyle olabilseydi o zaman psikotik özne tamamen iyileşirdi. Peki bu durumda açığa çıkan içerik nedir? Cinsel içeriklerin en çarpıtılmış en kastre halleridir açığa çıkanlar. Özetle psikotik öznenin hasta ruhsallığı ile uyumlu hasta bir cinselliktir burada söz konusu olan. Mesela sadistin ruhsal hayatı ne ise cinsel hayatı da odur.

20. Sadizm de mazoşizm de varlık sebeplerini, isimlerini aldıkları kişilerin nevrozlarına borçludurlar.

21. Engellenen haz intikam duygusuna dönüşünce, intikam engellenen hazzı kısmi olarak tatmin eder ama tatmin edilemeyen geri kalan kısım nevroz üretmek üzere birikir.

Mazoşizmde, bilinçaltı, öznenin bizzat kendisini bir dış obje olarak algılar ve hıncını ona yöneltir. Böylece özne kendini bilinçaltında, intikam alınacak bir dış nesne gibi görerek kısmi bir doyum sağlar.

22. İnsanoğlu, olduğundan daha kötü bir canavara dönüşmüyorsa bunun sebebi kendisinde kalabilmiş olan sağduyu kırıntılarıdır.

23. Psikoz, akli dengenin kaybı pahasına kendini kandırmayı zorunlu kılar. Peki neden? Çünkü özne yüzleşilmesi gereken ruhsal gerçeklerden (özellikle ensest içerikli olanlardan), toplumsal tabular nedeniyle ölümüne korkup kaçmakta (kültürün tüm kod yazılımlarından) ve bu durumda mutlak bir inkara sığınmak kaçınılmaz hale gelmektedir. Bu mutlak inkarın adı psikoz ve onun hezeyan sistemidir.

24. Sosyal bir varlık olan insan için insansızlık anksiyetesi katlanılmaz bir vakum alanıdır. Hele ruhsal yapı bütün insan oluşlardan tamamen boşaltılmışsa… Var oluşumuzun kökeninde yer alan bu en temel anksiyete her insan için temel bir tehdittir ve insanın bu tehdide açık olması için onun nevrotik ya da psikotik olması gerekmez. İnsanın ruh sağlığı bu tehdit alanından uzaklaşıp kaçması yönünde yapılanmıştır. Bütün ruhsal faaliyetlerimiz bu yönde organize olur. Bu alanın üzerinin sağlıklı biçimde örtülmesi için çok güçlü vital seviyede bir libido yoğunluğunun özne tarafından kuşanılmış olması gerekiyor ki orgazmın genetik programı burada bir zorunluluk olarak kendini dayatır. Libidinal yatırım kapasitesi sıfıra doğru yıkıma uğrayan ve bu nedenle psişik korunma kalkanından yoksun kalan şizofrenlerde bu alanların yani ruhsal vakum alanının açığa çıkması psikotik özne için çok ciddi bir tehdit olarak kendini ortaya koyar.

25. Nevrozlar ve psikozlar insan ruhunun gerçek zenginliğine dair hiçbir şey söylemez ve onun zenginliği bu arıza çeşitliliği ile asla kanıtlanamaz. Ya da bu tür ruhsal yapıları, insan kişiliğinin çok çeşitliliğine bağlamamak gerekir. Dostoyevski'nin romanları bu karakter patolojilerinin, özellikle nevrotik özne çeşitliliği bakımından çok zengin bir koleksiyonunu içerir.

26. Toplumsal kodların ve toplumsal özne rollerin dışta bırakıldığı kişilerde kafa cidden karmakarışıktır. Psikoza bu kaosun içinden gidilir. Çünkü insan toplumsal bir varlıktır ve toplumsal yapısı her neyse onun içine yerleşmek zorundadır. Eğer öznenin kendi kültürüne intikalinde büyük bir aksama olursa yüksek ihtimalle özne psikotik bir sürece girecektir. Burada kültürün ne olduğu önemli değil ya da onun dokusunun ne olduğu önemli değil önemli olan kültüre dahil olup olamamaktır. Elbette bu süreç kültürel aidiyet ve kültürel rolleri tanımlayan dilin içine de yerleşmek demektir. Kültüre dahil olamayan, bunda zorluk yaşayan özne o dilin kıvraklıklarını, inceliklerini ayrıntılarını elbette içselleştiremeyecektir. O zaman da kendine göre bir dil yaratacaktır.

27. Kişiyi bölünmeye maruz bırakan anksiyete-panik ve korkunun artan yoğunluk derecesi, kişiyi eninde sonunda psikotik dağılma sürecine sokacaktır. Peki bu korku, anksiyete ve panik köken olarak nereye bağlıdır. Ya kökü geçmişe dayalı yoğun kastrasyon kaygıları ergenlik döneminde kişide ruhsal uyumu temelden bozmuştur ki bunu daha önce açıklamıştım. Ya da güncel uzun süreli çok yoğun ve ağır travmalar böyle bir sonuç yaratmıştır. Esas olarak da kişi zehirli füzyondan geliyordur ve bu durum psikoza girmeyi kolaylaştırır.

28. Libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesi kastrasyonlarla tahribata uğradığı zaman, bunun sonucu olarak derecelerine göre ya nevrozlar ya da psikozlar ortaya çıkacaktır (ki kastrasyonlar çoğunlukla cinsel içerikli tehditkar yasaklardan oluşur). Sözünü ettiğim emosyonlara dönüşüm kapasitesi çöktüğü zaman ruhsal yapı da parçalanır ve kendi akışkan ahengini kaybeder. Nevroz ya da psikozlardaki takıntılar ruhsallığın bu kesintili akışlarında ortaya çıkar ya da bu kesintili ve parçalanmış akışların sebebidir.

29. Libidonun tüm gürlüğü ile genital alana yerleşememesi maruz kalınmış tahribatın durumuna göre ya nevrozla ya da psikozla sonuçlanır. Şchreber'in bedeninde hissettiği halüsinasyonlar şeklindeki elektriksel algılar bu tezimizi sadece kanıtlar.

30. Kastrasyon karmaşası kimde acımasız bir katılıkta yapılanmışsa, o kişinin psikoz tehdidi altına girmesi, cezalandırılma ve kötülük görme hezeyanları o oranda artar. Süperegoya bu sorgusuz teslimiyet psikoza zemin hazırlar. Süperegonun katı yapısı yumuşatılmadıkça ve hoş görüye dayalı bu yeni organizasyon özne tarafından kabul edilmedikçe ruh sağlığı kolay kolay düzelmez. Şunu da ilave edelim: İnsanoğlunun ruh dünyası bilinmezliklerin alanıdır diye ileri sürülen tezi şöyle değiştirmemiz gerekir: Nevrotik ya da psikotik kişinin ruh dünyası çözülemez gibi görünen bilinmezliklerin ve karmaşaların alanıdır. Yani hemen hemen herkes... Devam edelim: Psikotik kişi ağır cinsel kastrasyonların tehdidi altında olduğu için onun cinsel dürtüleri asla sağlıklı bir yapılanma içinde değildir. Hastalıklıdır. Çözümü son derece zordur. Bu nedenle psikotik kişiliğin cinsel dürtülerini sansürsüz yaşadığı tezi tam bir saçmalıktır. Onun sansürsüz yaşadığı şey, özellikle deforme olmuş cinsel dürtüleri başta olmak üzere birçok dürtülerinin yıkımlara uğratılmış suretleridir. Örneğin bir şizofren herkesin içinde çekinmeden mastürbasyon yapabilir ama bu tablo cinsel dürtülerini çok serbest ve yoğun yaşadığını asla kanıtlamaz. Onun bu mastürbasyondaki tatmin seviyesine bakarsanız içiniz sızlar.

31. Psikoz, toplumla arasında sürüp giden çok derin uyumsuzluklara ya da geçmişte maruz kaldığı travmalara özne tarafından verilen bir yanıt olarak anlaşılmalıdır. Şiddeti çok güçlü olan travmalar özne tarafından kesin biçimde reddedilir ve özümsenemez. İşte özümsenemeyen bu içerikler kılık değiştirerek psikotik sanrılar olarak geri döner. Özetle travmanın reddedilme yani özümsenip işlenememe derecesi ya nevroz ya psikoz üretir. Özetle bilinç tarafından reddedilen içerikler tanınmak ve bilinmek için kendini yine öznenin bilinç alanına dayatmaya çalışır. Eğer bu içerikler bilinç tarafından tanınırsa özne aslında iyileşecektir. Yani bütün bu gürültülü hastalık belirtileri aslında psişenin özneyi iyileştirmeye çalışmasının bir yolu yordamıdır, eğer bu gürültülü hastalık tablosunun şifresi çözülebilseydi. Bu bilgi bize şifaya ulaşmanın adresini de gösterir tabii ki.

32. Kişinin toplumla uyum sürecinde meydana gelen ciddi engeller sonuçta kişinin toplumsal ilişkilere yaptığı libidinal yatırımların çökmesine sebep olur. Bu durum kişinin topluma ciddi biçimde yabancılaşmasına ve onu dışta bırakmasına yol açar. Ciddi bunalımlar ve anksiyete baskıları olmadan kişi böyle bir sonuca maruz kalmaz. Burada çekirdek anksiyete odağı ya zehirli füzyon dönemidir ya da Ödipal dönemin çok ciddi kastrasyonlarıdır. Ergenlik döneminde toplumla kişi arasında ciddi uyum sorunları yaşandığında bu ilk odaklar tetiklenerek ruhsal yapıda yıkım süreci başlar. Sözünü ettiğimiz anksiyetenin temel sebebi de ağırlıklı olarak cinsel kastrasyonlardır.

33. Kastrasyonların sonucu olarak bilinçaltından kaynaklanan öldürülme korkusu, paranoyada muhakkak ki harekete geçecektir. Böylece içsel bir korku ve tehlike dış bir kaynağa bağlanmış olur. Yani kişi öldürülme korkusunun, kendi Ödipal suçluluğu ve kendi ensest arzularıyla bağlantısını atlayarak bu tehdidi dışarıdan gelen kötü niyetlere bağlamış olur.

34. Aslında bir gizemci de bir psikotik kadar kendi kurgusal sistemine iman eder.

35. Libido ne kadar çok bastırılırsa (ağırlıklı olarak zehirli füzyondan gelen kişilerde) nevroz ve çok ileri tablolarda psikoz üretme gücü de o kadar artar. Bu nedenle psikotiğin haz peşinde sınır tanımadığı tezi geçerli değildir. Onunki yıkıma uğramış bir yapının aradığı verimsiz ya da gürbüz doluluğunda tükenmiş bir hazdır. Daha doğrusu psikotik kişi de kayıp eksiksiz haz tatminlerini arar ama ne yazık ki bulamaz. Bunun yerine en ağır ve acılı psikotik krizlerini yaşar. Biyolojik ve psişik hazda aşırı tıkanan libido, psikoz olarak patlar.

36. Robinson türü yalnızlıklar, kültürel özne-benin silinmesi tehdidini ima eder.

37. Libidonun organizasyonsuz ve tatmine erişemeyen çalkantısı, manide ya da hipomanik semptomlarda yankılanıyor olabilir mi? Galiba öyle.

38. Dünya varlık'a eksik libidinal yatırım tek-benci düşüncenin temelidir. Çünkü bu eksik libidinal yatırım, özneyi dünya varlık'ın sahiciliği konusunda kuşkuya düşürür: Bu dünya gerçekten var mı şeklinde dile gelen paranoid kuşkuculuk. Bu durumun en uç örneğini şizofrenlerin dünya-varlık'ın sahihliği konusundaki derin kuşkulu algılarında izleyebiliriz.

39. İnsan, anne ile libidinal füzyonda çakılı kaldığı için değil (zaten kalmaz), sonraki yıllarda çeşitli travmalar nedeniyle adeta zehirli füzyona gerilediği ya da zaten oradan geldiği için psikoza girer.

40. Eksiksiz orgazm (OGP) anında yoğun cinsel hazlar tüm gürlüğü ile tetiklenerek bilinç alanına transfer edilir ve bu transfer ruh sağlığı için gereklidir. Bu nedenle yanlış yorumlar üzerinden üretilen ve OGP'nin psikotik bir tehlikeye yol açabileceği endişesi geçersizdir. Olsa olsa toplumda bilinçaltı bir korku olarak var olan serbest ve tam tatminli orgazm (OGP) fırtınasından duyulan ön korkudan söz edilebilir. Oysa eksiksiz orgazm hazzının bilinçte açığa çıkması OGP öznesinde psikotik bir tehlikeye asla sebep olmaz.

41. Paranoid düşünce ruhsal yapının temelindedir. Çünkü tehlikelere karşı önlem almamızı mümkün kılar ve bu ölçüler içinde son derece sağlıklıdır. Kastrasyon kaygıları bu kuşkucu yapıyı azdırabilir. Buradan psikoza doğru giden bir yola da çıkılabilir. Oysa orgazmın genetik programı, bu verili kuşkucu yapıyı normal sınırlarda tutar.

42. Psikotik özne, görevler ve sorumluluklar üzerinden yapılanan toplumsal ağın içinde yer alacak donanımda ve güçte değildir. Daha doğum anından başlayarak içinde yer aldığı zehirli füzyon onu iyice örselemiştir ve böyle bebekleri ilerde büyük ihtimalle psikoz beklemektedir. Yani toplumun yapısal özelliği olan sembolik ağlar içinde yer alacak ve sorumluluklar üstlenecek güç ve donanımdan başından itibaren yoksundurlar. Normal nevrotik özne ise çok zorlayıcı koşullar karşısında zehirli füzyona doğru gerileyerek psikotik sürece girebilir (nadirattan). Psikotik tabloda en vahimi, çok dramatik örneklerde öznenin kültürel özne kimliğini kaybetme tehlikesidir.

43. Ağır travmalarda özne, varlık ve ilişkiler dünyasını dışta bırakır. O zaman bu algı kipi içinden dünya "yok" nesne olarak algılanır. Böylece tehditkar dış dünya paranteze alınmış olur. Ama öznenin o dünya ile yaşayacağı anlamlı bir hayat da iptal edilmiş olur.

44. Mistik büyüklük hezeyanlarında ya da sadece büyüklük hezeyanlarında neler olup bitmektedir? Orgazmın genetik programının öznesi olmamak koşuluyla normal nevrotik alanın en sağlıklı özneleri bile zorlayıcı koşullar karşısında, travmalara katlanmalarını sağlayacak koruyucu bir zırh anlamında libidinal füzyonun dokunulmazlıkla kuşatılmış ve korunmuş özne olma algısı üzerinden büyüklük hezeyanları geliştirebilirler.

45. Kastre özne neden bir türlü çıldırmaz. Çünkü kendisini donuk bir ruhsal varoluş pozisyonunda bir kapsül içinde korumaya alır. Buradan çıldırma pozisyonlarına gelene kadar kendini koruma altına alacağı birçok defansif kapsül aşamaları vardır. Kısacası onun ruhsal hayatı, böylece korunma adı altında birçok donuk ruhsal varoluşsal süreçlerde tükenir gider.

46. Nevrotikler kullandıkları ikameler üzerinden psikoza düşmeden durumlarını idare edebilirler. Psikoza girenler ise halüsinasyonlar ve sanrılar üzerinden ruhsal vakum felaketine karşı kendilerini nispeten güvenceye almış olurlar. Şimdi ne demiş olduk? "Ruhsal vakum" ruhsallık için en büyük tehlikedir.

47. Zehirli füzyondan gelen biri, libidinal füzyonda, annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında güçlü kılınmadığı için yaşam denilen maceraya adım atamaz (asıl sebep budur). Bu şu anlama gelir: Özne, yapısında onu psikoza götürecek güçsüzlükleri taşıyor demektir.

48. Lacanda "gerçek" nedir? Basitçe anlatır mısın? Bir arkadaşla sohbetten:

Dile getirilebilir olanın dışında kalan her şey... Örneğin anlatılmaz bir acı yaşıyorsun ve söze dökemiyorsun. Çok derin bir duygu yaşıyorsun ama söze dökemiyorsun. Ya da melodilere ve resme dökemiyorsun ama seni derinden sarsıyor. Ya da adam akıl hastası, söze gelmez ağır krizler yaşıyor ve ifade edemiyor... İşte bütün bunların hepsi gerçek denilen alanı bize gösteriyor. Örneğin dile gelmez olan ve dilin hiç kullanılmadığı dil öncesi dönem de Gerçek'in alanındadır.

Lacan "psikoz"un özneye geldiği yerin "gerçek" olduğunu söyler. Özetle bu kavram son derece muğlaktır ve tasarımsal bir tanımlamadır. Sadece bir kuramdır. Ya da şöyle söyleyelim: Dile gelmez olduğu için sembolik alana, simgesel alana alınamayan her şey "gerçek" olanı temsil eder.

49. Zehirli füzyondan gelenler, yaşam macerasına atılacak kapasiteleri olmadığı gibi hem kendilerine hem insan ilişkilerine aktarım yapacakları bir libido yüklülüğüne de sahip değildirler. Bu gruptan gelenlerin psikoza yakalanma olasılıkları çok yüksektir.

50. Zehirli füzyondan gelen bebeğin libidinal füzyona bağlı bir başlangıcı ve aidiyet noktası yoktur. Zeminde libidinal füzyonun olduğu bir aidiyet noktasının varlığı, koruyucu ve güven verici bir şemsiyenin varlığına, hayatta kalma güvencesine işarettir. Bu da hayatta kalacağımız ve korunacağımız garantisini bilinçaltında bize hissettirir. Bu yüzden psikotiklerin önemli bir kısmında kendisi için bir aidiyet noktası yaratma çabası görülür ve çoğu bir aidiyet ve bir başlangıç fantezisi geliştirir. Yani zehirli füzyondan gelen bebekler, libidinal füzyonda yapılanan ideal ego noktasından yoksundur. O zaman psikotik özne ideal egoyu kendi psikotik fantezilerinde yaratır ki sonuçta psikotiklerin büyüklük hezeyanları ile karşı karşıya geliriz. Böylece bu güçlü "ideal ego" ihtiyacı psikotik için görünür hale gelir. Çünkü libidinal füzyonun varlığı kişinin güven algısı bakımından, evindelik duygusunu yaşayarak korunmakta olduğu güvencesi bakımından şarttır. Bu güvence temelde yoksa fantezide üretilerek bir güvenlik şemsiyesi ve tabii ki hayatta kalmak bakımından koruyucu ama sanal bir şemsiye yaratılmış olur. Bu gayret zehirli füzyonun yutucu vakumuna karşı bir inşa çalışmasıdır. Ancak ikamelerin özgün olanın yerini tutmayacağını bilmemiz gerekir. Bütün bunlar psikotik öznenin kaygı ve panik nöbetlerini ortadan kaldırmaz. Ve hemen ilave ediyoruz: Psikotik kaygı ve panikler, zehirli füzyonun yutucu vakumundan doğar.

Lacan ve takipçileri henüz başlamamış psikozlardan söz ederler. Bunun sebebi ne olabilir? Herhalde kişi ruhsal yapısının zeminindeki zehirli füzyon odağını, bir biçimde ya da yarım yamalak sanki bir kapsül içine alıp onun net bir psikoz olarak açığa çıkmasını engellemiştir.

51. İdeal ego şunları söyler: "Annem ve ben biriz; annem eşsiz ben eşsiz, annem ve ben en güçlüyüz."

Ego ideali ise şöyle söyler: "Oğlum paşa olacak; kızım prenses olacak; oğlum ya da kızım dünyanın en mükemmeli olacak."

Dikkat edilirse ego idealinin dünyada ona denk düşen bir karşılığı olabilir ya da vardır. Ama ideal egonun dünyada ona denk gelen bir karşılığı yoktur.

Bu nedenle ideal egonun gerçekliğin testlerinden geçerek dünya ile uyumlu hale getirilmesi ve ondan kaynaklanan yanılsamaların yıkılması gerekir. Eğer ideal ego yanılsaması, yıkıma uğratılmazsa ilerde özne psikoza yakalandığında tanrılık ya da mehdilik iddialarının kaynağını teşkil eder. Psikotiğin dünya dışı, kültür dışı bir varlık oluşunu bu çerçeve içinde anlamamız son derece kolaylaşır.

Aslında şöyle: Sağlıklı bir oral dönemden yani libidinal füzyondan gelen bir bebek için ilerde elbette psikoz tehlikesi yoktur. Tehlike şu durumda mevcut: Kötü bir oral dönemden yani zehirli füzyondan gelen bebekler yetişkinlikte psikoza girebilirler. Çünkü bebeğin idealize edilme ve idealize etme ihtiyacı onun nesnesini bekleyen arketip alanında kayıtlıdır. Bu gereksinimler, zehirli füzyonda karşılanamayacağı için psikoza giren öznede zehirli füzyondan, gerçekliği dışlayan bir halüsinasyon ya da sanrı olarak geri döner

Böylece nasıl olup da psikotik öznenin, kültürü dışta bıraktığı ile ilgili mekanizmayı anlamış oluyoruz. Lacan babanın adını (kültürün dünyasını) dışta bırakmaktan söz eder ama nasıl olup da bunun olabildiğini bize açıklamaz (ya da ben sınırlı çeviri metinlerden dolayı rastlamadım).

52. Kişi zehirli füzyondan da gelmiş olsa, yine de ideal ego doyuma erdirilmelidir. Bu çok temel bir ihtiyaçtır. ideal ego sürecini, zamanında kapamak koşuluyla doyumlu ve kendi akışında yaşamak, sağlıklı bir ruhsal gelişim için insan ruhsallığının bir gereksinmesi ve tabii bir sürecidir. İdeal ego gereksinimleri karşılanmadığında, eğer kişi ilerde psikoza girerse onun tanrılık, peygamberlik ya da mehdilik iddialarının itici motivasyonu olur. Yani bebeklikte verilmemiş olan, psikozun sahnesinde çığırından çıkmış bir şekilde geri döner.

53. Psikozda sanrıların dıştan gelmesi, çatışmaların içte olduğunu psikotiğin kendisinden gizlemek içindir.

54. Psikotik özne yoğun kastrasyon kaygılarından dolayı dünyaya libidinal bir yatırım yapıp onu kendine aşina kılamaz. Bundan dolayı psikotik özne işin başından itibaren içinde yaşadığı dünyaya daima bir yabancıdır. Onun hiçbir kurum ve yapısını özümseyemez ve özümsememiştir de. Bu yüzden o işin başından itibaren dünyaya bir yabancıdır. Ve tabii ergenlik dönemine gelince dünyaya çok ciddi bir libidinal yatırım yapma göreviyle karşı karşıya gelince çaresizlik nedeniyle psişik bir yıkıma uğrayıp psikoza girecektir. Ne var ki toplumun geri kalanı da bu libidinal yatırımları dört dörtlük yapamaz ama hiç değilse normal nevrotik seviyede kalır.

55. Biz bir eylemi seçtiğimizi sanırken psikotik o eylem ya da eylemlere maruz kalır ve durumu "bir kukla gibi dışarıdan yönetiliyorum" diye ifade eder. Yani bu durumda onun bilinçaltı, psikotikten kopuk ayrı bir örüntü olarak algılanmaktadır.

56. Öznenin "düşünüyorum öyleyse varım" dediği noktada psikotik şunu der: “Bendeki her şey dışarıdan yönetiliyor ben sadece bunlara maruz kalan bir kuklayım.”

57. Temel kavramlarını bilmediğimiz bir metni okurken hiçbir şey anlamayız ve o yazıyı bir deli saçması olarak algılarız. Ama temel kavramları öğrenirsek o zaman yazı gözümüzün önünde anlamlı bir bütün oluşturur. Bir psikotiğin kendi öznel kavramlarını öğrenirsek onun dünyasına giriş yapabiliriz.

58. Kahin rolüne soyunan psikotikler, kullandıkları korkutucu üslupları ile insanlarda zaten mevcut olan psikotik kaygı ve korkuları (kastratör kültürlerin insanları psikotik kaygı ve korkulara, kültürün yapısından dolayı zaten tutsak bir haldedirler) harekete geçirdikleri için onlar üzerinde tekinsiz ve inandırıcı bir etki gücüne sahip olurlar.

Bu nedenle bir çok din kitabı insanlara yönelik seslenişlerinde sürekli tehditkar bir üslup kullanır ve bundan dolayı da kendilerine itaatle bağlı bir cemaat yaratır.

59. Psikotikler saplantılı düşüncelerini asla değiştirmezler ya da değiştiremezler. Çünkü bütün defansif yapı ve kurguları bu yanılsamalar üzerine kurulmuştur. Ama öte yandan saplantılı düşüncelerini değiştirmeyen ya da değiştiremeyen çok sayıda (sözde) normal insanlar da var. Belki bunlarda da örtük bir psikotik yapıyı akla getirebiliriz (ironi sadece).

Peki psikotik, saplantılı düşüncelerini neden değiştiremez? Çünkü psikozun temelinde çok şiddetli kastrasyon travmaları ve bunlardan açığa çıkan çok şiddetli serbest anksiyete şokları vardır. Saplantılı düşünceler ya da diğer adıyla fiksasyonlar, serbest anksiyeteyi kendilerine bağlayarak psikotik özneyi bir ölçüde serbest anksiyetenin dayanılmaz şoklarından korumuş olur da ondan.

60. Bilinçaltının en derin ve en ketum hafıza (libidinal füzyon alanı) kayıtlarında yer alan ruhsal malzemeler, bilinç alanımıza yükseldiğinde bunların bir kısmı mistik yaşantılar ve duyarlılıklar ve öteki kısmı da büyüleyici güzellik algıları olarak deneyimlenirken zehirli füzyondan kaynaklanan içerikler de psikotik sanrılar olarak deneyimlenir. Libidinal füzyonun öznesi gelen ruhsal malzemeye kendini yabancı hissetmez ama psikotik zehirli füzyondan gelen ruhsal malzemelere yabancıdır. Bu nedenle psikotiklerde ketum hafızadaki ruhsal malzemeler, kendilerini bilinçte duyurduklarında dıştan geliyormuş gibi algılanırlar (Bu da nerden çıktı şaşkınlığı). Özetle psikotik sanrı ya da halüsinasyonlar kişiye hep dışarıdan geliyormuş gibi deneyimlenirler. Burada deli ile velinin buluştukları ortak noktayı açıklamış olduk.

61. Psikotik öznede toplumun ruhsal rahatsızlıkları görünür hale gelir. İnsanların psikotiklerden bucak bucak kaçmalarının sebebi bu bilinçaltı sezgileridir. Psikotik, aynada gördüğümüz kendi örtük suretimizdir. Ama orgazmın genetik programının öznesi bu saçmalıklardan etkilenmez.

23.SİNİR BİLİM

1. Beynin bir fonksiyonu olarak algılayan, konuşan ve kendisinin farkında olan bilinçli özne-benin, öznede bilincin ve öznenin geçmiş tüm yaşam tarihinin kayıtlarını tutan bilinçaltı özne-benin hiçbir maddi varlığı yoktur, bunlar sadece beynin fonksiyonlarıdır. Özetle bu kapsamda maddi bir varlığa denk gelmeyiz. Peki ruhsal varlıklar mıyız? Bunu da söylemiyorum. Bilebildiğim kadarıyla birer maddi varlığa denk gelmeyen biz psişik varlıklar, sadece beynin fonksiyonlarından ibaretmiş gibiyiz.

2. Kültürümüze ait duyguları ve kod yazılımlarını, model aldığımız insanlarla ilişkilerimizde ayna nöronlarımız üzerinden öğreniriz (?).

3. İnsan gibi canlı bir organizmanın fonksiyonu olan bilinç, maddi bir varlığa tekabül etmez. Bu sonuca bakarak bilincin, organizmanın yaşamı sona erdiğinde ortadan kalkacağı sonucuna rahatça varabiliriz.

Bilemeyeceğimiz konularda spekülasyon yapmamız asla o spekülasyonda ileri sürülen tezlerin doğruluğunu bize kanıtlamaz, bu nedenle bir bilinmezlikle karşı karşıya olduğumuz için susmamız gerekir.

Bu nedenle anlamı, dünyalı ve tanınır zeminlerde aramalıyız. Örneğin hayret ve temâşa makamları gibi… (Tasavvuf)

4. Beyindeki tüm bölgelerin psişik işlevlerini bilmek, çok mükemmel bir sinirbilim uzmanını bile, maruz kalacağı hastalıklı insan ilişkilerinin yaratacağı ruhsal patolojiden korumayacaktır. Yani öznenin varoluşsal anlamı, bilimsel bilgiler üzerinden sağlanamaz, yine sağlıklı insan ilişkilerini zorunlu kılar.

5. Beyin sözlerle de niyetlerle de çalışıyor.

6. Beynin plastisitesinin pozitif gelişme yönünde imkanlara kapı açması mümkün olabileceği gibi, negatif yönde de beynin dumura uğraması, emosyonel ya da başka zihinsel kapasiteler bakımından da dumura uğraması çok mümkündür. Çünkü tutucu çevrelerde beyin yapısal kıvraklığını kaybeder.

7. Oksitosin hormonu salgılandığı için mi bağlılık hissi yaşıyoruz yoksa bağlılık ilişkileri kurulurken bağlılık duygusu bu hormon aracılığıyla mı algılanır hale geliyor, güçleniyor ve kayda alınıyor? Ya da oksitosin hormonu bağlılık duygusunu beynimizde bize hissettiren aracı bir madde mi? Yani öyle ki bu hormon olmasa bağlılık ilişkisini bir duygu olarak hissedemeyeceğiz. Ya da sevgilimizin tenimize değen elinin yaratacağı erotik coşku ve hazları hissedemeyecektik. Yani bu ve diğer hormonlar, duyguları algı bilince yaşanabilirlik seviyesinde ileten ajanlar... Yani duygularımız, onların aracılık görevleri sayesinde bir deneyim olarak yaşanıyor ve algılanıyor. Böylece biz bir duygu dünyasında yaşayabiliyoruz. Özetle hormonlar kendi alanlarındaki emosyonların, duyguların açığa çıkmasına aracılık mı ediyorlar? Bu hormonlar duyguların ve emosyonların özne tarafından hissedilmesinden sorumlu mudurlar? (bir düşünce egzersizi)

8. Nöroteolojinin altından dini ve metafizik temaları meşrulaştırma gibi bir oyun çıkmaz inşallah. Bu konunun dil öncesi alanla, idealizasyon ve süblimasyon akımlarıyla olan bağları kurulmadıkça nöroteoloji bir metafizik kurgu olarak karşımıza çıkacaktır. Layıkıyla psikanalizden geçmemiş, dil öncesini kolaçan edememiş kişiler büyük ihtimalle nöroteoloji alanını metafizik açıklamalar planına kesinlikle kaydıracaklardır. Yani nöroteolojiyi elbette inceleyebiliriz ve ona ait bulguları elbette beyin görüntüleme yöntemleri ile tespit edebiliriz ama bu alanın dil öncemize ait olduğunu ve dünyalı bir yapı olduğunu unutmadan.

9. Beynin yanlış okuma yaptığı yerde, psikanaliz ya da terapi hatalı okumayı düzeltmeye çalışır.

10. Anne sevgisi, bebekteki gelişimin nörolojik programlarını başlatıyor olmalı.

11. Ayna nöronları tek başına benim karşımdaki kişiyi birebir algılamamı sağlamaz, zaten onda da bende de var olan ortak emosyonel ve düşünsel kayıtları harekete geçirir. Böylece karşımdaki kişiyi empati perspektifinden algılayabilirim. Şimdi soru şu: Birbirinden çok farklı kültürlerdeki insanlar acaba ayna nöronları üzerinden aynı kültürdeki insanların yüzdesi oranında birbirlerini empatik yoldan kavrayabilecekler miydi? Şu notu da ilave edelim: Ayrıca

orgazmın genetik programı potansiyeli de ayna nöronları üzerinden aktarılabilirdi, eğer kastrasyonlarla tüm insanların libidinal potansiyelleri gasp edilmemiş olsaydı.

12. Aşkı ve sempatiyi başlatan hangisi? Hormonlar mı yoksa anımsatıcı, örtük çağrışımlar mı? Hangisi hangisini başlatıyor? Herhalde öncelik anımsatıcı örtük çağrışımlarda olsa gerek.

13. Belki de orgazmın genetik programı, beyin katmanlarını, kendi coşku sürecinde (60 -120 saniyeyi kastediyorum) bütünleştiriyor olsa gerek (bir tahminden değil bir gerçeklikten çok eminim)

14. Tetiklenme başlatıyor hormonlar sürdürüyor.

15. Örneğin oksitosin hormonu, bağlanma ilişkisi gerçekleşirken salgılanmakta ve bu ilişkiyi psişik kayda almaktadır. Bu mantıktan yola çıkarak birçok hormonun kendi alanlarıyla ilgili davranış kalıplarını kayda aldığını ve bunları psişik, ruhsal hafızanın kayıtlarına dönüştürdüğünü düşünebilir miyiz?

16. Limbik sistemdeki anksiyete kayıtları çok güçlü ise ön beyin bölgesiyle limbik sistem ilişkilerinin bozulması kaçınılmazdır. Daha doğrusu bu durumda ön beyin bölgesi limbik sistemden gelen anksiyete ataklarını engelleyemez, onların nevroz ya da psikoz yaratıcı etkileri karşısında çaresiz kalır (sadece bir düşünce egzersizi).

17. Beynin plastisitesi nereye kadar geçerlidir? Eğer böyle bir yetenek gerçekten yüzde yüz mümkün olsaydı kimselerin ruh hastası olmaması gerekirdi ve bu nevrotik pozisyonlara gönül huzuru içinde yerleşilirdi. Oysa böyle olmuyor. Çünkü ruhsal hastalık halleri semptom veriyor.

18. Kültürün ve ailenin etkileri her bireyde, kendine göre doğuştan mevcut olan beyin potansiyellerini harekete geçirir. Bu bakımdan asıl etki kültür ya da çevre midir ya da beyin midir tartışması boşunadır, bunların ikisinin birden ortak ve sentez çalışması söz konusudur.

19. Özne daha önce bir öze (kültürel bir yapı ve kayıtlar bütünü olarak) sahip olup da ötekinin arzusunu kendi arzusu olarak transfer ettiği için kendine yabancılaşıyor değildir. Zaten onun daha önce böyle bir özü yoktu, onda nasıl bir öz oluşacaksa bu öz, öncelikli olarak anne ile sürüp giden ilişki kipleri ve mevcut beyin programları üzerinden yapılanacaktır. Öznenin kendine asıl yabancılaşması, doğuştan getirdiği potansiyellerin kastrasyonlarla budanmasının sonucunda gerçekleşir. Bunun bedelini özne ya nevrozlarla ya da psikoza girerek ödeyecektir.

20. Cinsel dürtülerin epifiz bezinin küçülmesine sebep olduğu saptanmış (?!). Örneğin buluğ çağına giren gençlerde epifiz bezi küçülmeye başlıyormuş. Kastrasyon kültürlerinin bastırılmış cinselliği nedeniyle çok beklenen bir sonuçtur bu tablo ve benim orgazmın genetik programı ile ilgili tezimi baştan sona destekliyor. Yani cinsel hazlarda kastre ergenlikle birlikte çocukluğun büyülü dünyasına veda edilirken aynı zamanda ruhsallığın en dirimsel güçleri (libidinal yatırım kapasitesi) de öznenin elinden uçup gitmektedir. Bu konu çok etraflı bir laboratuvar incelemesini gerektiriyor. Ama kastrasyon kültürünü insanlara

kakıştıranlara kötü bir haberim var: Orgazmik terapi ile dört dörtlük iyileşenlerde bu yutturmaca tez baştan sona iflas ediyor.

Bu deney nerede yapılmış, kimleri kapsıyor? Eril kastrasyon kültürleri mi söz konusu yoksa anaerkil kültür coğrafyalarını da kapsamış mı bu araştırmalar? Cinselliğin baskılanmadığı kültürlerde bu aptalca tez tümden çöpe atılır. Bu araştırmanın sonucu, eril kastrasyon kültürlerinde cinselliğin nasıl sabote edildiğini kanıtlar sadece.

21. İnsan beyninin, eksik parçaları tamamlayarak kendince bir bütün oluşturma eğilimine sahip olduğunu biliyoruz. Bu nedenle insandaki her zihinsel çağrışımı ille de bilinçaltı arzularla ilişkilendirmek gerekmiyor. Bunların çoğu rastgele oluşumlar olarak da ortaya çıkabiliyor. Tabii ki işin bilinçaltı arzularla ilgili kısmını ihmal etmiyoruz. Ama her şeyi de bilinçaltı arzularla açıklamamak gerekir (bir düşünce egzersizi).

22. Sinirbilim şunu söyler: Dünyaya gelen bebeğin beyin hücreleri arasındaki bağlantı, kültürün içinde budanarak kültüre uygun bir yapıya bürünür. Kültür, beyin hücreleri arasındaki bu muazzam bağlantıyı kastre eder. Ancak ne var ki OGP'de ve kısmen psikanalizde bu iptal edilen alanlar yeniden hayata geri dönebiliyor. Soru şu: Bu alanlar gerçekten iptal ediliyor mu yoksa kültürün içinde bir form kazanarak özgün yapının üstü mü örtülüyor. Büyük ihtimalle böyle oluyor. O zaman kültürel yapı daha bağımsız bir hayata uygun yapılanırsa kayıplar geri kazanılacaktır. Beynin elastikiyeti yani plastisitesi böyle bir dönüşüme olanak sağlayacak gibi görünüyor. En azından orgazmın genetik programının uygun orgazmik terapiyle geri kazanılması örneğinde olduğu gibi…

23. Ayna nöronları üzerinden karşımızdaki insanın tüm davranışlarını beyin haritaları seviyesinde taklit eder ve onların niyetlerini anlayarak kopyalayabiliriz. Ama motor hareket seviyesinde eyleme geçmeden kalırız. Örneğin bir erkek çocuk annenin bir erkeğe duyduğu arzuyu aynı yolla kopyalayabilir ama bir dış erkek figüre bu şekilde eylemsel biçimde yönelmeyebilir. Bazı zorlayıcı koşullarda ayna nöronlarında kopyalananlar eylemsel düzlemde hayata geçebilir. Zaten birilerini baştan çıkartmak, ayna nöronlarının işleyiş mekanizmaları üzerinden gerçekleştirilir (bir tahmin).

24. Her ruhsal olayın beyinde kimyasal bir karşılığı vardır. Bu kimyasallar yaşananların ruhsal yapıda yerleşmesine hizmet eder (sanıyorum). Ama bunun tersi doğru değildir. Yani kimyasallar verilerek insanda bir yaşam yapılandırılamaz. Yaşam süreçleri kimyasallardan önce gelir (bundan eminim).

25. Yaşadıklarımızın emosyonel algıları bunlarla ilgili hormonlar aracılığıyla algı merkezlerine iletiliyor. Bu hormonlar açığa çıktığı için bir şeyler yaşamıyoruz. Bir şeyler yaşadığımız için ilgili merkezlerle bağlantı kurmak için bu hormonlar üretiliyor. Yani ruhsal yapının merkezi alanı hormonlar değil ilişkiselliktir (bir düşünce egzersizi ama ilişkiselliğin öneminden eminim).

26. Sadece bir tahmin olarak söylüyorum: Belki orgazmın genetik programının orgazmı da normal nevrotik orgazm benzeri bir beyin görüntülemesi verebilir, yani birbirlerinin aynısı... Burada sorun öznenin kendi orgazmını hangi seviyede algılayabildiği. Yani orgazmın genetik programı öznesi orgazm hazzını tam kapasite algılarken öbürü kısıtlı algılar. Ama ikisi de beyin görüntülemesinde belki de aynı sonuçları vereceklerdir. Ölçümlemek lazım.

27. Hormonların yapı ve düzenlenmeleri, kişinin maruz kaldığı kastrasyonların dozu ve türüne göre de belirleniyor olabilir mi (bir tahmin sadece)? Ama böyle olsaydı birçok erkekte orgazmın genetik programı ortaya çıkmazdı.

28. İnsan ruhsallığında açılmayı bekleyen beyin programları ile kültürün özneye yüklediği programlar örtüşmezse bunun sonucu nevrotik bir toplumdur. Ama genel sonuç hep böyledir.

29. Beynin açılan her yeni gelişim programı, annenin emosyonel desteğinde olmak üzere kültürel etkileşimlerle eşgüdümlü olarak ilerler. Kastratör kültürlerde bu gelişim sürekli bir potansiyel kaybı yönünde seyreder.

30. Tam bir cinsel tatmin yaşanmadan kandaki hormonal ve kimyasal kargaşa sona ermez ve ne yazık ki kastrasyonlar nedeniyle tam tatminli cinsel haz ve orgazmik boşalma asla yaşanamayacağı için sözünü ettiğimiz bu kargaşa ömür boyu sürer. Kanın en sağlıklı kimyası ve en sağlıklı hormon dengeleri orgazmın genetik programı baz alınarak yapılanmıştır (sadece bir tahmin) (Şimdi ise tezimin doğruluğundan yüzde yüz eminim).

31. Sinirbilimciler sahip oldukları bilgiyi sihirli anahtar zannediyorlar. Onlara şunu öneriyoruz: "Bütün sinir bilim araç ve gereçlerinizle toplanıp gelin ve kişide orgazmın genetik programı sürecini üretmeyi, hayata aktarmayı başarın." (bir tahmin değil, bir düello!)

32. "Beyin kimyamız tarafından tetiklendiğimiz için eyleme geçmeyiz (örneğin aşık olmak gibi), bilinçaltı süreçler tarafından tetiklendiğimiz için beyin kimyamız harekete geçer ve bu şekilde bir eyleme ya da bir eğilime zorlanırız, yani beyin kimyası çağrışımsal zincirlemelere bağlı olarak harekete geçer... Örneğin aşık oluruz. Örneğin güncel nesne, en eski geçmişimizde bir odağı harekete geçirdiği için yani ilk aşk ilgilerimizi tetiklediği için beyin kimyası da harekete geçer.

Özet olarak beyin kimyası tetiklemelerle harekete geçer. Ya güncel bir nesne bir hatırlatma üzerinden beyin kimyasını tetiklemiştir ya da ruh içi dünyada bir takım çağrışımlar beyin kimyasını tetiklemiştir.

Beyin kimyası kültürün söylemine ve geleneksel alışkanlıklara göre tetiklendiği içindir ki dış ya da iç kaynaklı tetiklemelerin önce gerçekleştiğini sonrasında da beyin kimyasının harekete geçtiği tezini ileri sürebiliyoruz.

Öyleyse önce iç ya da dış bir etki kaynağının sonucunda bir şeyden dolayı tetikleniriz, ardından tetiklendiğimiz temanın içeriğine uygun olarak beyin kimyasallarımız salgılanır. Bu süreçlerin harekete geçmesinde çağrışımsal akışların da çok önemli bir rolü söz konusudur.

Bir sinirbilim sunumunda Öget Öktem Tanör'e şu soruyu sormuştum: Beyin kimyasallarımız harekete geçtiği için mi ruhsal süreçlerimiz başlıyor yoksa bir şeylerden dolayı tetiklendiğimiz için beyin kimyasallarımız harekete geçerek bizde ruhsal süreçleri mi başlatıyor?" Öget hanım sorduğum soruya, tam da tahmin edip beklediğim gibi şu yanıtı verdi: "Tetiklenme önce gelir." (bir düşünce egzersizi değil kesin bir bulgu)

33. Eğer tetiklenmeler önce geliyor ve ardından da beyin kimyasalları salgılanıyorsa bu durum bize psikanalizin önemini bir denklem halinde ifade eder. Çünkü tetiklenmeler bir kültüre ve yaşanmış öznel bir hayata göndermeyi ima eder. Yani şunu diyoruz: İnsanın ruhsal dünyası kimyasal bir fabrikaya

indirgenemez, o bir kültür içinde ve öznel bir yaşam sürecinde yaşanmış bir hayata göndermedir.

34. Kastrasyonların yol açtığı psişik sonuçların beyindeki karşılıkları ve yerleri beyin görüntüleme yöntemleri ile tespit edilebilir mi? Büyük ihtimalle tespit edilemeyecektir ama kastrasyonların yol açtığı psikolojik sonuçlar apaçık ortadadır. Şöyle de sorabiliriz: Psikosomatik belirtilerin beyindeki karşılıkları ve yerleri, psikolojik bir tespit olarak beyin görüntüleme çalışmalarında tespit edilebilir mi? Büyük olasılıkla tespit edilemeyecektir. Ancak ne var ki ruhsal sorunların psikosomatik yansımaları beden üzerinde apaçık ortadadır.

35. Bir konversiyon tepkisi olarak diyelim ki sol kolu felç olan birinin bu durumu beyin görüntüleme yöntemi ile tespit edilebilir mi? Yani bu durumun beyin görüntüleme yöntemi ile tespit edilebilecek şekilde beyinde bir karşılığı var mı? Diyelim ki böyle bir karşılık var. O zaman kişinin problemi sinir bilimin müdahalesi ile mi çözümlenecektir? O zaman nasıl çözümlenecektir?

36. E….re merhaba. Geçen gün sinir bilim ile ilgili aklımı kurcalayan pek çok soruya güzel yanıtlar verdin. Şimdi aklımda şöyle bir soru var: Sinir bilimin veri ve uygulamaları ile bir obsesif kompulsif bozukluk hastası, terapi ve psikanalize girmeksizin nasıl tedavi edilebilir?

37. İlişkisellik, bebekte beynin programlanışından önce gelir ve o âna kadar atıl olan beyin programlarını harekete geçirir

38. Sinir bilimcilerin, insanın ruhsal dünyasındaki tüm oluşumları beyin işlevlerine indirgemeleri nedeniyle şöyle yanlış bir kanı ortaya çıkabilir: "Bütün bu maruz kaldığım ruhsal durumlar demek ki beyne bağlı kimyasal işlev bozukluklarıymış." Böylece çok basit açıklamalar üzerinden ciddi terapötik müdahalelerin önü kapatılmaktadır. Oysa beyine bağlı ciddi organik rahatsızlıklar hariç olmak üzere beyinden gelen dikteleri (Örneğin çeşitli cinsel kimlik algıları, obsesyonlar, pek çok nevroz yapılanmaları gibi) kişi bir rahatsızlık olarak değerlendirmeyecek ve tabii tedavi arayışına da girmeyecektir.

39. Beyinde bir bir açılan gelişim ve öğrenme programları, kültürün içinde şekillenir. Bu dönem kaçırılırsa insan yavrusu insana dönüşemez. Peki insanı diğerlerinden özgün ve farklı kılan nedir? Bu sorunun yanıtını beyin programlarının insandan insana değişen ve farklılıklar gösteren potansiyellerinde aramamız gerekir. Sinirbilimin tosladığı yere geldik. Şöyle ki beyin araştırmaları her insandaki farklılıkları neye göre tespit edecek?

24.ARZUNUN KAYIP NESNESİ

1. Nesneye yansıttığımız ve vital seviyesi yüksek idealizasyon ve yüceltmelerimiz, nesneyi arzunun kayıp yüce nesnesine dönüştürür. Bu sefer aktarım nesneden bize yansıdığında nesneye duyduğumuz hayranlık aslında bizim idealizasyon ve yüceltme aktarımlarımızdan beslenir. Bu aktarım, ideal egomuzun nesnede yeniden hayat bulması, yeniden sahnelenmesidir. Anlaşılır ki arzunun kayıp nesnesi güncel bir nesneye yansıyarak sanki oradan bize geri dönmüş gibidir.

2. Hazzın tatmin edilemezliği yani orgazmın genetik programının bir türlü ele geçirilemeyişi, arzunun bir türlü tatmine erişemeyen sürekliliğinin ya da devingenliğinin itici gücüdür. Anlayacağımız OGP ele geçirildiğinde bu makus talih gerilerde bırakılır.

3. Ödipal dönemle başlayarak tatmin düzleminde hep elleri boş kalmak anlamında dengesi bozulan cinsellik, hiçbir arzu nesnesinde tatminin mümkün olamayacağı temel bir eksiklik, boşluk ve susuzluk yaratır. OGP, tatmin imkanları bakımından bu anlardan başlayarak kastre edilir.

4. Yaşadığımız hayatın zorunlu sonuçları olarak önümüze konulan amaç ve misyonlarla, arzunun kayıp nesnesinin ikameleri olan hedef ve amaçları birbirinden ayırmak gerekir. Birinci şıkka göre yaşayan öznenin bağımsızlaşmış olduğunu söyleyebiliriz. İkinci şıkka göre yaşandığında kendini tanımayan bir özne formu ile karşılaşırız ki burada artık psikanalizin müdahale etmesi gereken alana girmiş oluruz. Sorun bu işi götürecek analisti bulmada düğümleniyor.

5. Tatmin edilmeden geride bırakılmış her temel gereksinim, kendine ait "arzunun kayıp nesnesi"ni üretir. Özetle arzunun kayıp nesnesi, "anne memesi" ya da anneyle "füzyon" talebi gibi tek bir odağa bağlanamaz, onun tatmini engellenmiş birçok psişik odakla zorunlu bağlantıları vardır. Bu yüzden insanların işi gerçekten zordur.

6. Orgazmın genetik programını yaşamaları, birbirlerinin varlığı nedeniyle olmuşsa, yani her biri öbürünün arzu nesnesi olmuşsa bu ikili arasında cinsel ilişki vardır. Lacan, "Cinsel ilişki yoktur." diyecek, kulakları çınlasın. Bu kişiler kendi kastre cinselliklerinin her yerde geçerli olduğunu sanıyor.

7. Partner özne için arzu nesnesi olmuşsa ve özne partneri aracılığıyla orgazmın genetik programına erebiliyorsa, en azından bu tekil özne için cinsel ilişki gerçekleşmiş ve arzunun kayıp nesnesi hayata geçmiştir. Anlıyoruz ki aslında hayata aktarılamamış OGP, arzunun kayıp nesnesidir. Orgazmik tatminde kısıtlı sağaltım kadrosu bu basit gerçeği göremedikleri için hep yanlış adreslerin kapısını çalmıştır.

8. Freud'un dediği gibi biz meme hazlarını unutamadığımız için geçmişe yönelik sembolik bir arayış olarak arzunun kayıp nesnesinin peşinden koşmuyoruz. Ödipal dönemin kastrasyonları OGP üzerine güçlü bir blokaj koyduğundan libidinal füzyonun güncel orgazm deneyimlerine katılması engellendiği için böyle bir sembolik arayıştayız. Yoksa bir orgazmın genetik programının öznesi böyle bir arayışın peşinde değildir çünkü libidinal füzyonu güncelde kendisinin cinsel deneyim alanının içine almıştır.

9. Orijininde varlıktan kaybedilenler (OGP ve libidinal füzyon ruhsallığı) dış dünyada aranır. Burada arzunun kayıp nesnesinin aranışının temel psikodinamiğini buluruz.

10. Orgazmın genetik programının (OGP) açığa çıkmasını engelleyen en büyük bariyer Ödipal dönem ensest yasağına bağlı kastrasyonlardır. Bu dönemin kastrasyonları orgazmik hazzın tüm serbestliğiyle hayata davet edilmesini engellediği içindir ki libidinal füzyon da emosyonel olarak orgazm anının içinde deneyimlenemiyor. Böylece özne libidinal füzyona ulaşmanın imkansızlığına

mahkum oluyor. İşte insan ruhsallığı bu imkansızlığın içinde birbiriyle uzlaşmaz biçimde ikiye bölünüyor. Bir yarının öbür yarıya ulaşamamasının derin susuzluğuyla insan çileli bir ömre mahkum oluyor.

11. İlham bir iç çatışmayı, içteki bir kaosu sonlandırıp dengeye eriştirmek üzere ortaya çıkan bir çözümdür. Ama nevrotik bir özne söz konusu olduğu için, sanatçının eriştiği bu ilham noktasında sürgit kalamayacağını, bir süre sonra bozulacak olan iç dengelerinin onu yeni üretimlere zorlayacağını ve sürecin bu şekilde akıp gideceğini tekrar belirteyim. Çünkü yaratma yoluyla arzunun kayıp nesnesini bir türlü ele geçiremeyecek olan sanatçı, bu sürekli yaratım sürecine mahkumdur. Bu noktada Goethe'nin şu sözü derin bir anlam kazanıyor: "Bir sona erişememendir senin büyüklüğünü yapan."

12. İlham, arzunun kayıp nesnesine kesin bir çözüm bulmak üzere ortaya çıkan ama gerçekte de kalıcı çözüme erişemeyen geçici bir çözümdür.

13. İlham, temelde dile gelmez olanı dile getirmek üzere ortaya çıkan nafile bir çabadır. Çünkü ilhama bağlı hiçbir yaratım, dile gelmez olan bu temel kaybı zaten bir türlü tam olarak ifade edemeyecek ve isimlendiremeyecektir. Sanatçının çaresizliği, ifadenin bu yetersizliğinden kaynaklanır.

14. Arzunun kayıp nesnesi, özne açısından çözümü bir türlü mümkün olmayan bir takıntı odağıdır.

15. Kastre özne söz konusu olduğunda, geçmişin kastrasyonları geleceğe yönelik motivasyonun temelidir. Arzunun kayıp nesnesinin, kastre özne tarafından sonu gelmez biçimde aranışı böyle bir motivasyona bağlıdır.

16. Kastrasyonu aşmış OGP öznesinde açık biçimde farkında olunan temel dürtünün, nesnesine erişme yönelimine arzu diyorum. Lacancı arzu ise tatminde olanaksızlıkla damgalanmış ve kendini bilinç farkındalığından gizlemiş olması nedeniyle bir arzu yanılsamasıdır.

17. Orgazmın genetik programında uğranılan her kayıp, çeşitli semptomlara dönüşerek kendine örneğin fobik reaksiyon ve benzeri pek çok kılıklarda bir ifade yolu bulmaya çalışır. Bu tabloya nevrotik semptom diyoruz. Özne arzuya erişim yolunda yanlış bir adrese çıkmıştır, çünkü semptom bir aldatma yemidir. Bu süreçlerin arkasında her zaman kastrasyon dehşetleri vardır. Kastrasyonların dehşeti asli hedefi özneden saklamaktadır daima.

18. En ham ve gürbüz halleri ile dürtülerimizin ifadesinin kastratör bir kültürün içinde girdiği çarpıtılmış şekle arzu diyebilir miyiz? Lacancı arzu zaten budur ama dürtülerin en ham ve en gürbüz hallerine Lacancı arzu tanımında bir gönderme yoktur.

19. Asli arzu, nesnesi kastrasyonlarla örtülüp saklandığı içindir ki hiçbir ihtiyaç nesnesi özneyi tam olarak tatmin etmeyi başaramaz. Bu nedenle insan neyi arzuladığını söylerse söylesin verdiği adres her zaman yanlıştır ve aslında kastrasyonlarla saklanıp örtülmüş olan ilk asli arzu "nesnesini – hedefini" bilinçaltı bir talep olarak dile getirmektedir. Asli hedefi ise libidinal füzyonda daimi mekan tutmaktır.

Libidinal füzyonu yaşam anlarına davet edememek, arzunun tatmin edilemezliği ile sonuçlanır. Orgazmın genetik programı libidinal füzyon emosyonelliğini güncel zamana taşıyabildiği içindir ki arzunun tatmin edilemezliğini sona erdirir.

20. Libidinal füzyon kökleri ile bağlar kurup onu orgazmın genetik programının potansiyeli olarak hayata davet edemeyen özne, kişiliğinin tarihsel ve ruhsal bütünlüğünü oluşturamayacağı için daima arzunun kayıp nesnesinin yarattığı arzu seraplarının peşinde koşacaktır.

21. Özne ne talep ederse etsin her talebinde ilk arzu nesnesini ele geçirmeye çalışır. Bu yüzden ihtiyacın talep nesnesi, geride daima tatmin edilmeden kalmış bir boşluk (tatminsizliğin boşluğunu) bırakır. Lacan ve Freud böyle söylüyor ama orgazmın genetik programı hayata geçtiği zaman bu denklem geçersizleşir. Çünkü bu formülasyon kastratör ataerkil kültür yapılanmaları için geçerlidir ve bir kültürün kökten dönüşüme uğraması imkansızdır diye bir yasa da yok. Bu nedenle psikanalizin sözünü ettiği arzu, kastrasyon kültürlerinde öznenin nevrotik semptomudur (Her an yanlış hedeflere yönelen arzu olarak).

22. Eğer arzu (örneğin meme), tam doyumlu yaşanmışsa, arzu nesnesi olarak meme artık kayıp nesne değildir. Öte yandan hayata geçmesi bir kere bile mümkün olmamış ama yaşanmamışlığının eksikliğini bize her zaman çeşitli semptomlarla duyuran orgazmın genetik programı (OGP), kayıp nesne fantezilerinin asıl temel nedenidir.

23. Bastırılmış olanın özneye bir gün sunacağı var sayılan tam tatminli haz vadi, arzunun kayıp nesnesinin oluşturucu temel psikodinamiğidir. Aslında orgazmın genetik programı, yaşandığı her seferinde bu eksiksiz tam tatmini hayata geçirmektedir. Bu nedenle sonu gelmez tartışmalara, arzunun kayıp nesnesinin nerede saklı olduğuna dair adeta metafizik tartışmalara hiç gerek yoktur. Sorun hakkı verilmemiş olan yetişkin orgazmının kilit altında tutulan miktarı ile bağlantılıdır.

24. Sırrın çözümü arzunun sonu gelmez motivasyonunu tüketir. Yani arzunun asli nesnesini ele geçirmek… Lacancı ana tez bu... Yani arzunun kendini tüketmesi ve son bulması. Tabii ki buna katılmıyorum. Çünkü arzunun kayıp nesnesi orgazmın genetik programında ele geçer ve bundan sonra hayat sahih arzular peşinde sürüp giden bir yolculuk olup çıkar. Lacancı arzu tezi şunu da ima ediyor: Eğer haz ve tatmin tam yaşanırsa tükenir ve arzunun dinamikleri sanki felç olur. Yani ortada sabit bir rezerv var da onu tüketmeyelim der gibidir. Oysa ortada olan öznenin biyolojik zemininden doğan ve her tatminde kendini yine aynı arzu gürlüğü içinde yenileyen bir kapasite söz konusudur (OGP).

25. Arzunun kayıp nesnesinin peşinden koşan insanlar neden akıl ve sezgisel düzlemde çok geri kalmışlardır. Çünkü sağduyu ve sezgi anlamındaki akıl ve zekaları arzunun kayıp nesnesinin yapılandığı yani kastrasyonlarla güdükleştirildikleri yaştaki seviyede kalmıştır da ondan… Burada hemen hemen herkesten söz ettiğimizi ayrıca vurgulayalım.

26. Birilerine duyduğumuz gereksinim iki kaynağa bağlanabilir:1. Biz üreme programına bağlıyız, muhakkak ki partnere ihtiyacımız var. 2. Biz sosyal varlıklarız insanlara ihtiyacımız var. İşin arzunun kayıp nesnesi ile ilgili patolojik

boyutu ayrı bir konu olarak ayrıca işlenmelidir. Arzunun kayıp nesnesi kastre nevrotik özne ile ilgili ayrı bir semptomdur.

27. İlk önemli nesneden sevgide ret cevabı almak (dışlayıcı anne) ikame sevgi nesneleri aramakla sonuçlanır. Ama bunların hiçbirinde de aranan bütünlük duygusuna erişilmez ve daima bir yabancılık hissi her ilişkinin içinde bir yerlerde sırıtır durur.

28. Tatmin edilmemiş cinsellik, azdırılmış tüketim arzusunun temelidir. Bu durum ruhsal yapıya arzunun bir türlü mümkün olmayan tatminsizliği olarak yansır ve kişiyi sürekli olarak arzu nesnelerinden arzu nesnelerine bir ömür boyu sürükler durur. Tüketim ekonomisi insanın bu zaafından alabildiğince yararlanarak onu son haddine kadar sömürür.

29. Kendimizce önemsediğimiz kişilerde çoğu kez varsayımsal bir kişiliği bulma umudu içinde oluruz. O varsayımsal kişilik de geçmişin unutulmuş en önemli figürüdür. Aslında o güncel kişide aradığımızı da bulamayacağımız başka bir gerçekliktir.

30. Arzunun kayıp nesnesinin ikamelerinin ele her geçirilişinde kişilerin bir türlü tatmin bulamamalarının sebebi şudur: Çünkü varılan noktada özne bilinçaltı gizil bir arzu olarak bulmayı umduğu hazzı ve tatmini yani sonul haz ve tatmini ele geçirememiştir. Bu makus talih ancak orgazmın genetik programının hayata aktarılışı ile sona erer.

31. İnsanın kendisine sakladığı iç gerçeği ve iç dünyası ile kamusal alana sunduğu kendiliği arasında büyük bir makası açıklığı vardır. İnsanın arzusu kendi iç gerçekliği üzerinden insanlarla ilişki kurabilmektir (Kastre öznede bu iç gerçekliğin bir yığın nevrotik semptomlarla da yüklü olduğunu ayrıca ilave edelim). Ama içinde yaşanılan kastrasyon kültürlerinde bu mümkün olmuyor. Öte yandan insanın içtenlikli ilişkiler kurma arzusu da hiç sönümlenmiyor. Bu örnekteki gerçeği insanda arzunun kayıp nesnesinin aranışını provoke eden temel motivasyonun bir alt formu olarak kaydetmemiz gerekiyor.

32. Arzunun, talebin ardında gizleniyor olması, eril kültürlerde kastrasyon dehşetinin yıkıcı etkisini bize kanıtlar. Bu nedenle taleplerin karşılanması asla örtük arzuyu sona erdirmez. Çünkü görünüşte tatmin edilen talep üzerinden asla arzunun kendisi tatmin edilmiş olamaz çünkü talebin nesnesi bu potansiyele sahip değildir. Çünkü tatmin eden nesne arzunun asli nesnesinin yetersiz ikamesinden başka bir şey değildir. Lacancı mantık içinde arzu her zaman ensest arzudur. Bu durum bize kesin olarak şunu kanıtlar: Eril kültürler uyguladıkları kastrasyon dehşeti nedeniyle öznenin her zaman bu arzunun tatminsizliğinde tutsak kalmasına sebep olur. Bu nedenle arzu özneyi ileri taşıyan bir motor değil onu daima kendine ve geriye çeken bir anafordur. Ama öznede daima ileriye gittiği yanılsamasını yaratır. Çünkü taleplerin gerçekleşmesi arzuyu asla tatmin edemez ve özneyi de ileriye taşımaz. Ve talep hiçbir zaman arzuya denk gelemez. İkame olan, yani talep özgün olanın, yani ensest arzunun asla kendisi değildir. Arzu sadece bir koşulda doyurulabilir: Eğer ensest arzu, açığa çıkarılıp geride kompleks yüklü artıklar bırakmamak üzere tatmin edilebilmişse yani OGP olarak hayata geçirilmesi mümkün kılınmışsa. Devam ederek şunları yazalım:

Orgazmın genetik programı öznesinde arzu, talep ve ihtiyaç ortak ve ayrılmaz bir kipe denk gelir. Burada kastre öznede olduğu gibi arzunun peşindeki nafile özlem duygularının yeri yoktur. Sadece sevgiyle emek verilmiş nesnelere duyulan sahih özlem duyguları söz konusu olabilir ancak.

33. Ensest yasağının tehdidi altındaki kültürlerde, güncel aşk nesnesi geçmişteki ilk nesnenin tekrarı olarak ortaya çıkar. Çünkü böyle bir kültürün öznesi maruz kalmış olduğu kastrasyonlar nedeniyle geçmişin tutsaklığından kurtulamamıştır. Bu tabloyu her kültür için geçerli verili bir durum gibi kabul etmek yanlıştır. Bu verilerden yola çıkarsak "aruzunun kayıp nesnesi" kastrasyon kültürlerinin hastalığıdır. Yani her kültürde geriye dönük böyle bir özlem nesnesi yoktur. Bu tablo, sadece ensest yasağının uygulandığı kültürlerde görülür. Ancak OGP öznesinin güncel aşk nesnesi de geçmişteki ilk nesneden bazı çizgiler taşır ama bu, geçmişin tekrarına bağlı bir tutsaklık değildir.

34. Arzu seçiminin nesnesi bir maskedir, bir ikamedir. Seçilen her şey daima özgün olanın dışında başka bir şeydir. Bu nedenle kastrasyon kültürlerinde hiçbir seçim nihai olarak bizi tatmin edemez.

35. Bebekliğin ve küçük çocukluğun geride bırakılmış tüm tatmin ve hazları yani meme ve libidinal füzyon hazları, sonradan, ergenlikle birlikte orgazmın genetik programı anının içinde yoğunlaşarak ve onun içine doluşarak yeniden açığa çıkar, eğer özne orgazmın genetik programını yaşayabiliyorsa. Normal nevrotik orgazmının (NNO) öznelerinde ise bu sentezin imkansızlığı, "arzunun kayıp nesnesi" algısını, sürekli ama tatminde eksik bir varoluş kipi olarak dayatacaktır.

36. Gerçeklik ilkesine uygun olarak ertelenmiş haz (örneğin çok sevdiğiniz bir yemek yapılmamış), arzunun kayıp nesnesinin aranışına denk acil bir arama gereksinmesini gündeme getirebilir. Burada arzunun kayıp nesnesinin dinamik gücü, ertelenen yemek hazzının üzerine eklemlenmiştir. Ya da yetişkin özne farkında olmadan çocukluğunun hazzı ertelemeden elde etmek isteyen yanıyla güncelde de hareket ediyor olabilir. Yetişkin özneyi bir tutkunun peşinden koşturan, arzunun kayıp nesnesine ait temel dinamik olabileceği gibi hazzı erteleme kapasitesi edinememiş küçük çocuğun doyumsuz kaprisleri de olabilir. Eğer haz nesnesi ile doyum sağlandıktan sonra da bir susuzluk içinde arayış devam ediyorsa o zaman konu arzunun kayıp nesnesi açısından ve onun dinamikleri açısından ele alınmalıdır.

37. Asli arzunun gerçekleşmesi bilinçaltı olarak ürkütücü tehditler ima ediyorsa o zaman ürkütücü olmadığı varsayılan başka türden arzu kipleri, özgün arzunun yerini alır ama bu yer değiştirme özgün arzu tatmininin kendi doluluğunda bir tatmin sağlamaz. Bu nedenle kılık değiştirmiş ikame arzuların ekseni daima oynak ve değişken bir zemindir ve sürekli nesne değiştirmekle sonuçlanır.

38. Hiç kimse sana kendisini arzunun kayıp nesnesi olarak sunacak değildir. Bize biraz gizemli gelen birilerine bu sıfatları yansıtma eğiliminde oluruz. Ve onları tüm tanıma arzumuza rağmen karşılarında kendimizi çekingen hissederiz. Sanki en ufak bir tanışma girişimimiz reddedilecekmiş gibi ürkekleşiriz. Neden böyle bir ruhsal hale gireriz? Çünkü bu insanlar karşısında, kendisiyle müstesna ilişkiler kurmak istediğimiz ama saçma ensest yasaklar nedeniyle aşkla yaklaşamadığımız annemiz karşısındaki aynı mesafeli çekingenliği yaşarız.

Burada bütünüyle bir yansıtma söz konusudur. Oysa karşımızdaki insanın bu bilinçaltı tasarım ve yansıtmalarımızla hiçbir alakası yoktur ve tabii bundan haberi de yoktur.

39. Dürtü, söz ile dile getirilip sözde ifadesini bulabilirken, söz ya da ifade de dürtüyü harekete geçirebilir. Ama söz bu devindirici etkisine rağmen tek başına dürtüyü tatmin edemez. Dürtünün tatmini ancak kendi nesnesi üzerinden gerçekleşebilir. Eğer nesnesiz, aldatıcı ve ikame tatminler peşinde koşacaksak o zaman hayal ve rüyalara başvuracağız demektir. Bu yolla da gerçek tatmine asla erişemeyeceğiz. Bu sorun OGP hayata aktarılabildiği zaman çözüme erişir. Yani hayata geçememiş ve nesnesi üzerinden kendi gerçek tatminini bulamamış orgazmın genetik programı yani kastre orgazmda çakılı kalmak, sürekli özlem ve susuzluklarımızın temel nedenidir.

40. Bir sırrı sakladıklarını varsayarak peşlerinden koştuğum her insanda adeta anneme ait bir gizemin ya da gizemlerin açımlanmasını aramışım. Onlar benim için anneme ait bir şeyleri ya da gizemleri ya da ensestüel bir şeyleri açımlayacak olan arzunun kayıp nesne ikameleri olmuşlar. Kadın olsun erkek olsun bende hep ensestüel bir davetin iması algısını yaratmışlar. Bu gizem çözülünce öteki insanlar üzerinden anneye ait arayışlarım sona erdi.

41. "İnsan cinsel organlarını örttüğü andan itibaren arzunun sonsuz dinamiği devreye girmiştir." Immanuel Kant (Arkeoloji adlı kitabından alıntı). Önemli olan, Kant gibi birinin, söylediği bu sözün nasıl bir ufka gebe olduğunu kendisinin görememiş olması. Lacan'dan iki asır önce söylenmiş bir söz. Gelelim bana: Kantın bu sözü benim orgazmın genetik programı tezimi doğruluyor sadece. Cinsel organların örtülmesini dikte eden toplumsal söylem hem kastrasyonları yapılandırır hem de hazzın ve orgazmın genetik programının tatmini üzerine blokajlar koyar. Çünkü cinsel yasak dehşetleri, orgazmın genetik programını bloke eder de ondan.

42. Hayata doğamayan orgazmın genetik programı (OGP) nedeniyle libidinal füzyon ile bağları kesilerek self bütünlüğü bozulduğu için özne, bilinçaltı kör bir itilimle libidinal füzyon dönemine susuzluk düzeyinde bir özlem duyar ve nedenini bilemediği bir biçimde kendini eksiklikle damgalanmış ve yarım bırakılmış hisseder. Bu olgu "arzunun kayıp nesnesi"nin dinmez bir susuzlukla aranışının temel psikodinamiğidir.

43. Arzunun kayıp nesnesi: Geçmişteki kayıp gelecekte aranır… Kaybın aranacağı adresleri şaşırmış olma anlamında inanılmaz bir yanılgı.

44. Orgazmın genetik programının yaşandığı her seferde libidinal füzyon deneyimlenirken, imkansız arzu nesnesi de eksiksiz tatminin haz boyutunda ele geçirilmiş olur. Yani yasak arzu nesnesi, ensest arzu nesnesi... Böylece orgazmın genetik programının en derin libidinal füzyon yaşantılarında yasaklı anneyle kaynaşma yeniden hayata geçmiş olur. Buradan çıkan sonuç nedir? Lacancı teori çöker ve yarılmış özne bütünleşik özneye dönüşür.

Buradan bir sonuç daha çıkar: Libidinal füzyonla kaynaşma, hayal ve fantezi üreten odağı çökertir. Çünkü bu imkansızlık yani libidinal füzyondan sürgün edilmişlik hayal ve fantezi kurgularının hareket ettirici zembereği idi. İmkansız arzu nesnesinin bir yandan da orgazmın genetik programının ta kendisi olduğunu belirtelim.

45. Döngüsel ihtiyaçlarımızın kendi biyolojik ve bedensel zeminlerine bağlı olarak çeşitli periyotlarda kendilerini bize dayatmaları bize ait bir eksikliği göstermez. Sadece bedensel ve biyolojik mekanizmalarımızın kendi döngüsellikleri çerçevesinde çalışmasına bir göndermedir. Ama bu temel eksiklikler ve ihtiyaçlar giderildikleri halde artlarında bir eksiklik, tatminsizlik ya da tamamlanmamışlık hissi bırakıyorsa o zaman bilinçaltındaki asli bir kaybın ikameleri olarak okunmalıdırlar.

46. Orgazmda tam tatminli cinsel hazzın asla yaşanamaması, kişinin ruh dünyasında arzunun bir türlü tatmin edilemezliğini üreten temel nedendir. Çünkü kastrasyonların bilinçaltında her saniye süren baskısı altında olan tam tatminli orgazm potansiyeli, sürekli olarak alttan yaptığı basınçla kesin tatmin peşinde koşar ama onu, baskısı her saniye alttan alta sürüp giden kastrasyonlar nedeniyle elde edemez. O zaman ikame fanteziler ve taleplerle bu asli arzuyu ifade etmeye çalışır ve bu ikame fanteziler ve talepler temeldeki asli arzunun çarpıtılmış fantastik ifadeleridir. Ama bu tablo Lacan'ın iddia ettiği gibi verili ve kaçınılmaz ruhsal bir kaderi bize anlatmaz, kastratör bir kültürün özneye kurduğu tuzağı anlatır.

47. Kastre nevrotik özne ne der: "Hiçbir şey aradığım şey değil. Bana aradığım şeyi vereceğini vadeden ya da öyle zannettiğim her çağrı'nın peşinden çılgıncasına koşarım."

Bu koşuşturmanın sebepleri şunlardır:

1. Orgazmın genetik programında kısıtlanma ve buna yol açan kastrasyon kargaşaları, homofobi, ensest suçluluğu duyguları, Ödipal dönem çatışmaları, tehditleri ve benzerleri,
2.Asli sevgide (anne sevgisi) kısıtlanmaya ve kastrasyona uğrama,
3.Özgüven ve öz değerlilik algılarında kastrasyona uğrama,
4.Ensest suçluluk duygularına paralel olarak bağışlanma talepleri (bilinçaltı suçluluk duyguları olarak)
5. Libidinal füzyonun, Ödipal dönem kastrasyonları ve yukarıda bahsettiğimiz tüm engeller nedeniyle sislendirilmiş olması.

Yukarıda sayılanların toplam bileşke gücü, yarattıkları genel tatminsizlik nedeniyle kişide, amacı belirsiz birtakım arayışlara yol açar ki bütün bunların hepsi toplamda arzunun bir türlü tatmin edilemezliği hanesine yazılır.

48. Hepimiz kendisiyle libidinal füzyonda buluşacağımız bir OGP öznesi (partner) ararız aslında. Yani bizi libidinal füzyona taşıyacak bir özne; ama OGP öznesi, partneri ile yakınlaşmada kendi ilk köklerine zaten hemen inmektedir. Yani partner bahane libidinal füzyon şahane. Ama böyle bir özne ortada yoktur ve biz de böyle bir özne değilizdir. Bu durum en büyük açmazımız olarak en derin susuzluğumuzu dile getirir.

49. OGP, her seferinde libidinal füzyonla bağlantı kurduğu ve onu hayata davet edebildiği içindir ki arzunun kayıp nesnesinin, insanı seraplar peşinden koşturan motivasyonunu iptal eder.

Freud ise arzunun kayıp nesnesinin dinamiklerini şöyle açıklar: Meme döneminin hazları kişi tarafından unutulmayacak ve kişi o hazlara ömür boyu hep

özlem duyacaktır. Oysa pek çok örnekte meme dönemi çocuklar tarafından son derece doyumlu yaşanır ve kapatılır. Haz tatmininde doyumlu yaşanmış bir dönem artık bir özlem nesnesi olmaktan çıkar ve geride bırakılır. Bu nedenle Freud'un tezi geçerli görünmüyor. Asıl neden birinci paragrafta açıklanmıştır. Orgazmın genetik programı aleyhine bozulan orgazm dengesi bu derin özlemlerin, arzunun kayıp nesnesinin yarattığı arzu seraplarının sorumlu eksenidir. Bozulan orgazm dengesi, ruhsallığa temel bir kayıp ve eksiklik algısı biçiminde kodlanır. Daha doğrusu OGP'nin en yoğun ve en derin hazları, libidinal füzyonla sentezlenmiş olduğu için bu sonuç ortaya çıkmaktadır. Orgazmın genetik programının bu derin hazlarıyla yani yetişkin erotizmi ve bebekliğin libidinal füzyonunun emosyonel akımlarıyla bağlantı kurulamadığı zaman ruhsal bütünlük bozulmaktadır. Ödipal dönem ve ensest suçluluk kastrasyonları, orgazm anında libidinal füzyonun ve yetişkin erotizminin hazda sentezini engellemektedir. Böylece yetişkin ruhsallığı erotik ekseninde ikiye bölünür. İşte böyle bir özne kendisini her zaman hep eksik hissedecektir. Özetle orgazmın genetik programının her seferinde bilinçaltından gelen kaygı, anksiyete, endişe ve korkularla engellenerek deneyimlenememesi onu rezil kepaze etmektedir. En temel sebep budur. Çünkü gerçekte orgazmın genetik programının derin hazları, libidinal füzyonun derin hazlarını harekete geçirerek güncel olan ile ilk haz odaklarını yani libidinal füzyonun toplam emosyon akımlarını birleştirerek ruhsal yapıyı bütünleştirir. İşte orgazmın genetik programı gündemde olmayınca bu ruhsal denge bozulmaktadır. Yani öznenin bütünlüklü ruhsal algısı bozulmaktadır. Bunun devamı yitirilenin umarsızca aranma sürecidir ki "arzunun kayıp nesnesi" anlayışı buradan kaynaklanır.

50. İmkansıza (libidinal füzyona) ulaşmanın imkansızlığı ruhta bir büyük boşluk ve delik açar. İnsan oğlunun bütün ruhsal faaliyeti bu delik ve boşluğu yamama gayreti etrafında inşa edilir. Orijininde varlığın bütünlüğünde açılan bu boşluk, bu delik aynı zamanda öznenin, arzunun kayıp nesnesi peşinde koşup duran çileli hayatının temel dinamiğidir. Burada ataerkil düzendeki kastrasyonların özne açısından bir sonuç olarak yarattığı makus talih ile karşı karşıyayızdır. Yani şunu demek istiyorum: Yukarıda tanımı yapılan tablo insanoğlu için verili bir kaderi temsil etmiyor.

51. Öznenin imkansıza (özellikle dışına itildiği libidinal füzyona) duyduğu özlem, gündelik talep ve ihtiyaçların içinde ve onlara ilişik olarak ikame sembollerde dile gelir. Arzu, bu sembollerde gizlenerek kendini dile getirir. Örneğin vitrinde gördüğün o güzel ayakkabının derin bir susuzluğunu gidereceğini sanırken aslında arzunun kayıp nesnesinin tuzağında tutsak edildin demektir. Tüketim ekonomisi seni ne kadar da seviyor, bilemezsin!

52. Anne tarafından sevilip, kucaklanıp okşanmamış bir çocuk, ilerde böyle bir sevgi verecek nesneyi umutsuzca arayıp duracaktır.

53. İnsanın çoklu gereksinimler ve çoklu ilişkiler realitesi, zihinde bir karşılık olarak çok güçlü bir çağrışım sistemini zorunlu kılar. Yani bu çağrışım sistemi kastrasyonların ürünü değildir ama nevrotik özneler söz konusu olduğunda azdırılmış biçimde kastrasyonların ve nevrozların denetimine girer. Arzunun kayıp nesnesine ait fantezi akışları ve arzunun yer değiştiren nesneleri nevrotik öznelerin bu arızalı çağrışım sistemini sürekli devindirir.

54. Bebeklikten itibaren tamamlanamadan bir ötekine geçilen ruhsal gelişim aşamaları, tortul bir artık olarak dindirilmek nedir bilmeyen bir arzu talebi yaratır. Olgunlaşması tamamlanmamış her gelişim aşaması, eksikliğin kapatılması yönünde bir arzu susuzluğu yaratarak öznenin bilinçaltı kayıtlarına kaydedilir. İşte eksikliği duyulan ve ilgili gelişim dönemi ile bağlantılı olarak arzu duyulan bu ruhsal odak, arzunun kayıp nesnesinin aranışını devindirir. Demek ki her gelişim aşamasının kendine göre bir kayıp arzu nesnesi odağı ve ona denk gelen ikame bir arzu nesnesi mevcuttur.

Öyleyse gelişim aşamalarına ve bunlarla ilgili kayıp nesnelerin neler olduğuna ve bunlara karşılık gelen arzu nesnelerine bir bakalım:

1. Libidinal füzyon ya da meme dönemindeki kayıpların yansımaları ve arzu nesneleri: a. derin özlemler, b. bilinmez ve görünmez bir varlıkla kaynaşma arzuları, c. Okyanus ufuklarına ve ötesine özlem, d. derinlere işlemiş sevgi ve sevilme ihtiyacı, e. OGP: Orgazmın Genetik Programı, f. libidinal füzyonun bizzat kendisi
2. Yapay olarak üretilmiş anal dönem: Anal bölge ile ilgili her türlü fantezi ve kurgu, tedirgin edilmiş anal rahatlığı ve üretilmiş anal suçluluğu dengelemek üzere bilinçaltı olarak aranan anal hazlar. Bozulan anal rahatlığa karşı hırçınlık geliştirme.
3. Fallik dönem: OGP, (eşcinsleşme) nesnesi, primat projesini hayata geçirecek tatmin ve özdeşleşme nesneleri

55. Hayatın anlamı arayışının, genel olarak da araştırıcılığın temel motivasyonu arzunun kayıp nesnesinin gizemli itici gücüdür. Ancak hayatın anlamı arayışının tarih boyunca bir sonuç vermemiş olduğunu bir kenara not edelim.

56. Güvenli bağlanmada (geçmişte anneyle) aradığın şey güncelde sadece bir odaktadır. Yani aşkla bağlandığın sevgilide… Dengeli ve çerçevelenmiş ilişkiyi orada yaşarsın. Güvensiz bağlanmada ise her şeyi aradığın kayıp nesne zannedersin. Yani hayatın, ikamelerin peşinde koşmakla geçer.

57. Tatminsiz kalan arzu ömür boyu hedefinden vazgeçmez. Ama tatmini de mümkün değildir. İşte bu çatışmalı durum sancılı arayışların ürediği kaynaktır.

58. Arzunun kayıp nesnesini ararken aslında aradığımız şey kendimizde eksik olan değil, kendimizdeki kısıtlılık halinin sona erdirilmesidir. Yani kastrasyonlarla elimizden alınmış bütün potansiyellerin geri alınmasına yönelik bir girişimi kastediyorum. Sorun kısıtlılık halinin sona erdirilmesi olarak görüldüğünde elimizde bir imkân var demektir. Ama sorun eksiklik olarak ele alındığında imkansızlığın alanına girmişiz demektir. Eğer bu eksiklik insanda verili bir yapıysa zaten onu aramak boşunadır ve kişinin bu eksikliği algılaması ve bilinçaltı bir çabayla onu aramaya çalışması zaten mümkün değildir. Kısıtlılığın yarattığı eksiklik ise bilinçaltı bir çabayla aranır. Örnek olarak ortalama orgazm kapasitenin (5-6sn) uygun terapilerle OGP potansiyeline (60-120sn) doğru evrilebilmesi bu tezimizi kanıtlar. Yani burada kısıtlılığın ortadan kaldırılabilmesi gibi ümit veren bir durum var demektir.

59. Arzunun kendisi bir öznedir, öznenin arzusu olmaz, arzunun bir öznesi olur. Burada tamamen bilinçaltı bir süreci ve bilinçaltı güdülemenin kendi özne formunu yarattığını anlatıyorum. Ama ortalama normal nevrotik özne arzusuna yabancılaştığı için onun arzuları da asıl arzularının ikameleridir ve bu yüzden

onda özne olarak ortaya çıkan süreçler birer ikame özne süreçleridir. Yani normal nevrotik özne ne arzusunda ne de kendi özne olma formunda hakiki değildir.

60. Asli arzu nedir? Orijininde varlığa ait olan ve gasp edilerek elimizden alınan her olanak, onu yeniden geri kazanmak için bizde bilinçaltı sürekli bir arayış hali yaratır. İşte bu bilinçaltı arayışın itici gücü, asli arzudur. Ama varoluş sahnesine tam bir farkındalıkla çıkışı kastrasyonlarla engellendiği için özne onun kendisini değil ikame formlarını kendi arzusu sanır.

61. En renkli, en canlı ve en hayat dolu fantezileri kuran öznede ille de buna denk gelen kanlı canlı bir ruhsal zeminin ve yüksek bir libidonun mevcut olduğu söylenemez ve çoğu kez de bu alt zemin yoktur. Böyle bir zeminin yokluğu zaten bir telafi mekanizması olarak sözünü ettiğimiz zengin fantezi dünyasını yaratır.

62. Kastratör kültürlerde asli arzusu iptal edildiği için insanın ruhsal dünyası bir eksiklik denklemi üzerine kurulur. Bundan sonrası insanın sürekli ikame nesne arayışları ile geçer. Bu kayıp ancak orgazmın genetik programı öznelerinde geri kazanılır ve kişide temel bir bütünlük hissi yaratır. Bu sonuç orgazmın genetik programı özneleri için geçerli olmak üzere süreğen kayıp algısını ortadan kaldırır.

63. Kastre edilen libidinal yatırım kapasitesi, arzunun kayıp nesnesini arama peşindeki itici dürtü fonksiyonu nedeniyle, yaratıcılığa ve üretkenliğe yönelik merakın kökenidir.

64. İnsan, kendi orijininde olmayanı özlemez ve aramaz, onunla ilgili tasarımlar, düşler kurmaz. Bu nedenle arzunun kayıp nesnesinin kamufle ettiği tüm ruhsal itilimler, öznenin kendi sahih ruhsal gerçekliğidir. Ama ne yazık ki kamufle edilmişlerdir.

65. Libidinal füzyonun, cinsel deneyimlerimize katılamayışı nedeniyle ruhsal dünyamızın daimi zembereği olarak arzunun kayıp nesnesinin aranışı başlar.

66. Arzunun kayıp nesnesi, orgazmın genetik programının toplam potansiyelinden normal nevrotik orgazmını çıkartmakla elde edilen farka eşittir. Yani şöyle diyebiliriz: orgazmın genetik programı (-) normal nevrotik orgazmı (=) arzunun kayıp nesnesini arama motivasyonu… Fark o kadar büyüktür ki!

67. Arzunun kayıp nesnesinin ikamelerine, bilinçaltı özne her zaman, onlar bir libido nesnesiymiş gibi davranır. Örneğin penis çoğu kez başka nesnelere benzetilerek müstehcen şakaların konusu yapılmaz mı? OGP'deki kayıp bir başka nesneye aktarılarak ifade edilir. Örneğin penis her zaman oldukça büyük nesnelere benzetilir. Varın buradan kaybın büyüklüğünü hesap edin.

68. Bir dürtünün ya da asli bir merakın doyumu şiddetle yasaklandığında -ki özellikle ilk beş yaş ve sonrası için çok geçerlidir- bunlar artık tatmini imkansız arzu kiplerine dönüşür. Böylece arzu bir türlü tatmin edilemez bir nitelik kazanmış olur. Onun asli nesne yerine birtakım ikame nesneleri ele geçirme ya da birtakım ikame hedeflere ulaşma yönelimine de talep diyoruz. Ancak talep, yasaklanan asli arzu yöneliminin bir ikamesidir ve talebin asli amacı da gizil arzuyu tam olarak tatmin etmek gibi boş bir çabadan başka bir şey değildir.

69. Libidinal füzyona duyulan derin özlemin sebebi şudur: Libidinal füzyon ruhsal bütünlüğün mekanıdır. Sonraki kastrasyonlar (Ödipal dönem, ensest suçluluğu) libidinal füzyonla irtibatı kesip üstünü örter ve kişi ruhsal bütünlük bakımından yarılmaya maruz kalır. Böylece kişi yarılarak yitirdiği ruhsal bütünlüğünü bilinçaltı itilimle ömür boyu sürekli aramaya çalışır. Arzunun kayıp nesnesinin sürekli aranışı bu çatışmalı dinamikten doğar. Kısacası, libidinal füzyon, arzunun kayıp nesnesinin anavatanıdır ya da ta kendisidir.

70. Bastırma ve sansür, arzunun ve nesnesinin formunu değiştirir ve onun özgün nesnesini öznenin gözünde tanınmaz bir kılığa sokar. Bu tanınmaz nesne formuna asli arzunun ikame nesnesi denir ama bu ikame nesne asla arzunun asli nesnesinin kendisi olamaz ve onun yerini de tutamaz. Devamında asli arzu nesnesini aramak üzere ikame nesnelerden ikame nesnelere sürekli olarak aldatıcı ve nafile bir sıçrama ve yer değiştirme oyunu sürüp gider.

Ancak bu asli arzu bir tane değildir, pek çok ruhsal alanın (ruhsal gelişim basamaklarının) kendi asli arzuları ve onların da kendi asli arzu nesneleri vardır. Peki nelerdir bu asli arzular?

1.Sevilmiş olma beklentisi, sevilme arzusu ve sevme arzusu, devamında kabul edilmiş olma ve kabul yüzü görme isteği (hem oral dönemde hem diğer bütün gelişim basamaklarında olmak üzere),

Oral dönemin arzu nesnesi anne-memedir. Temel arzu da anne ve meme ile füzyon talebidir. Bu dönem arızasız ve engelsiz aşılır ve kendi sürecini normal koşullarda tamamlayıp kapatılırsa ruhsal yapıda travmatik bir etki oluşmaz, dönemle ilişkili bir özlem kalıntısı ve saplantısı kalmaz ve olabildiğince özgüvenli, girişimciliği sağlıklı olan (işkolik olmayan) kişilik yapıları ortaya çıkar. Bu dönem tatminsiz ve arızalı yaşanırsa eksen duygu agresyondur ve fantezilerde de öldürülen düşmanlar vardır. Erişilmek istenen uzak özlem nesneleri fantezilerde yoğunluklu olarak görülür. Zaman zaman da öznede nesne süreksizliği algıları tespit edilebilir.

2.Fallik dönem cinselliğinin onaylanması, bastırılmamış ve kastre edilmemiş olması. Bu dönemin asli arzu nesneleri küçük çocuğun kendi cinsel organlarıdır ve asli arzusu da bu organların yüceltilip onaylanması, onlar aracılığıyla fallik hazlar yaşaması talebidir. Ya da en azından bunların utanç kaynağı haline getirilmemiş olmalarıdır. Bu dönemin asli arzu nesneleri de ergenlik dönemine yansımak üzere tasarımlanmış ve kaynağını Ödipal dönemden alan partner fantezileridir.

3.Cezalandırılmalardan uzak bir anal dönem… Eğer küçük çocuk bu dönemde zorla tuvalet eğitimine alınmaz ve anal kaslarının gelişimi beklenirse bir problem ortaya çıkmaz. Ancak çok erken anal dönem eğitimi inatçı ve kavgacı tipler yaratır. Böyle bir arıza durumunda eksen duygu, agresyondur ve egemen fanteziler öldürülen düşmanlar ve şiddet içeren savaş sahneleridir. Yani savaş sahneleri seven küçük erkek çocuk aslında anal bölgeden dertlidir. Gizem perdesinin arkasındaki görünmez düşman, anal kastratör kimse, odur.

4 Özerklik programının hayata geçme arzusu; Bu dönem (anal dönemden başlayarak) özerklik programının engellenmesi yönünde işlemişse o zaman bağımlı boyun eğici karakterler ortaya çıkar.

5 Anal dönemden başlayarak hiçbir dönemde çocuğa suçluluk ve utanç duyguları yaşatılmamalıdır.

Her gelişim aşaması ile ilgili kastrasyonlar ruhsal yapıya bir eksiklik algısı olarak kodlanır. Doğal olarak kendi miktarlarınca kendi alanları ile ilgili olmak üzere arzunun kayıp nesnesi arayışlarına sebep olurlar.

71. İdrar veya dışkılamanın belli bir cinsel haz yarattığını biliyoruz. OGP orgazmı ile idrar ya da dışkılama esnasındaki haz farkı ne ise, arzunun özgün nesnesi ile ikame nesneleri arasındaki fark da öznenin aradığı hazzı bulma bakımından aynen böyledir. Özetle bu arayış yetersizlik algısı ile damgalanmıştır.

72. Bir kültürde arzunun kayıp nesnesinin bütün kişilerce aranıyor olması o kültürde orgazmın genetik programının hayata geçmediğinin kanıtıdır. Ama bu kayıp nesne bütün dünyada aranıyor… Şimdi ne demiş olduk?

73. Üretim yapan varlıklar olarak hayatımızı daha güzel kılma motivasyonu ruhsal yapımızda içerilmiştir. Burada öznenin tüm girişimleri herhangi bir kompleks ya da geçmişte maruz kalınmış ruhsal yoksunluklar tarafından yönlendirilmez. Sözünü ettiğimiz motivasyon daha güzele ve iyiye erişmek anlamında olmak üzere psikanalizin başat argümanlarından biri olan arzunun kayıp nesnesini hatırlatır ama o değildir.

74. Arzu ensest kökenlidir, talep ise kastrasyonların ürünü olarak arzunun deforme bir şeklidir. Peki bu ifadeden ne anlamamız gerekiyor: Gündelik hayatta talep ettiğimiz birçok şey aslında ilk ensest arzunun yerine geçmeye çalışan ikincil ikame arzuların nesneleridir ve ikame arzuya talep adı verilir. Yani talep asli arzunun ikameleri olan formlardır. Diyelim ki uzun yolculuklara çıkmak istiyorsunuz. Bu yolculuk aslında oral dönemin annesine duyulan kavuşma özleminden ve bunun sembolik ifadesinden başka bir şey olmayabilir.

Bastırılmış ensest arzuların ve üretilmiş homofobilerin deşifrasyonundan sonra orgazmın genetik programına erişen öznede, ilk paragrafta sözünü ettiğimiz çelişkiler aşılmış olur. Bu öznede artık arzu ve talep bir ve aynı şeydir.

75. Bütünlüklü bir kişinin yani OGP öznesinin özlem, arzu ve umutlarıyla, kastre öznenin arzunun kayıp nesnesi doğrultusundaki özlem, arzu ve umutlarını birbirine karıştırmamak lazım.

76. Her kastrasyon geleceğin ufkuna bir umut ve beklenti fantezisi olarak yansır.

77. Früstrasyonun dozu yasağın şiddetine bağlıdır. Bu denklem aynı zamanda arzunun kayıp nesnesinin çeşitli dozlarda yapılanmasının da ipuçlarını barındırır.

78. Bebeklikten itibaren tüm gelişim çizgisi boyunca öznenin kendinde yitirdiği hangi olanaklar ve yetiler varsa, bunların hepsi, arzunun kayıp nesnesinin çeşitli vizyonlarına dönüşür.

79. İkame nesnesine erişemeyen ikame arzu yani talep, ikame nesnesinde ısrar eder. Buna da nevrotik öznenin saplantılı aşkı diyoruz.

25.NESNESİNİ BEKLEYEN ARKETİP

1. Doyurulmamış sevgiyi artık organik düzeyde bir bedensel arıza olarak yorumlama eğilimindeyim. Öyle ki terapötik yorumlama çabaları burada asla hiçbir işe yaramıyor. Kitabımda (birinci cilt) belirttiğim gibi nesnesini bekleyen arketip realitesi, burada tedavi edici bir imkan olarak görünüyor. Yani danışanın doyurulmamış sevgi gereksinmesi karşılanmalıdır. Şunu söylüyorum: Danışanına en azından sempati duymayan bir terapist onunla bu süreci devam ettirmemeli.

2. Derin uyumsuzluk durumlarında ruhsal yapı hangi yaşa doğru gerilediyse zihinsel yapı da o yaşın organizasyonu üzerinden yanıt vermeye başlar. Ruhsal yapı rastgele belli bir döneme gerilemez. Gelişimin en problemli olduğu aşamaya doğru geriler. Gerileme neden o aşamaya doğru olur? Bir ihtimal onarımın oradan başlatılabilmesine bir imkan tanımak için. Ya da o odak onarılmayı ve onarıcısını bekler: Nesnesini bekleyen arketip...

3. Bedende veya pisişede her kayıp kendi alanında bir özlem nesnesi, aranılan bir fantezi nesnesi yaratır. Buna nesnesini bekleyen arketip diyebiliriz. Maruz kalınan kayıp kendi özlem nesnesini yaratır. Kayıp ne ölçüde bilinçaltına aitse yaratılacak özlem nesnesi de kendini gizleyerek o kadar dirençli olur ve fantezileri görünmez bir kaynaktan besler. Son cümle, açımlandığında şu anlama gelir: Bilinçaltına ait olan en temel arzu ensest arzudur. Bu yüzden de bilinçaltı ensest talep zihnin fantezi etkinliğinin asıl sebebidir.

4. Bir şekilde ideal egomuzun muhatabı ve hedefi olmayı başarmış nesneye, akıl ve mantık ötesi güçlü bir itilimle bağlanırız. Bu nesneler neler olabilir: Aşık olduğunuz kişi, bir tarikat şeyhi ya da lideri, bir siyasi parti genel başkanı, toplumda akla gelebilecek ve gücü simgeleyen her figür bu yönelimimizin hedef nesnesi olabilir pekala. Söz konusu bağlanma akıl ve mantık alanının dışında olduğu için bağlanan ve bağımlı kişilere akıl ve mantık çıkarımları ile ikna edici bir müdahalede bulunamayız.

Çoğumuz kaçınılmaz ana baba ihmalleri nedeniyle dertli olduğumuz için nesnesini bekleyen arketip gereğince, dış dünyada bu açıklarımızı ve en temel ihtiyaçlarımızı kapatacağını var saydığımız güç odaklarına kolayca biat ederiz.

5. Eğer bize fazla hayal kırıklıkları yaşatmışlarsa iyi anneyi iyi babayı aramak bizim "nesnesini bekleyen arketip" kategorimiz içindedir. Bundan kaçışımız yoktur. Bu beklentilerimizin hayat boyu karşılanmasını isteriz. İkna edici nesne bulunana kadar arayışımız devam eder. Bu bizim yapısal özelliğimizdir.

26.AŞK

1. Bebek, sevginin yüce nesnesi! Annenin bebeğine yansıttığı koruma, sevgi, esirgeme, idealizasyon aktarımları, sonraki yıllarda hem erkeğin hem kadının aşk ilişkilerinin asli zemini olacaktır.

2. Dil öncesi anne bebek ikilisinin libidinal füzyon dünyaları, kültürün söylemlerine bulaşmamış dolayımsız algı ve yaşam kipleri olarak, özellikle bebek açısından en sahih ilişki ve iletişim kiplerinin alanıdır. Sonradan aşıkların birbirlerine sevdalanmalarında aktifleşen libidinal füzyon alanı, onların aralarında en dolayımsız, en sahih ilişkileri hayata geçirir; ama bu aşıkların aslında nevrotik

özneler olduklarını, sözünü ettiğimiz aşk ilişkilerinin geçici bir dönem için var olacağını unutmuyoruz.

3. Birini sevdiğin zaman kendinden dışarı çıktın demektir. Şunu da ilave edelim: Aşk, özlem nesnesini yüceltir ve onu oral dönemin yüce annesi mevkine yükseltmeye çalışır. Aşkın psikodinamiği bilinçaltında bu şekilde çalışır.

4. Arzu ve ilgi duyduğumuz bir insana bilinçaltımızdaki aşk ve ilgi tasarımlarımızı da yansıtırız. Büyük ihtimalle o kişinin bu bilinçaltı tasarımlarımızla hiçbir ilgisi yoktur ve böylece bir yanılsama durumu ortaya çıkar. Ayrıca kastrasyon odaklarımızda utanç duygularımız çok güçlüyse o kişiye yaklaşmada çekingenliklere de kapılırız. O zaman çözüm ne? O kişiye yönelttiğimiz arzu ve aşk nesnesi tasarımlarımızı askıya almak ve o kişiyi nötr hale getirmek ya da böyle bir gayrete girmek... Bu saçma ve ürkekçe yaklaşımlar nedeniyle nice aşklar başlamadan bitmiştir. Özetle şunu söylüyorum: İlişki ve sevgi kekemesi olmayalım (bu önerimin işe yaramayacağını biliyorum).

5. Partnerimiz, kökenimizdeki aşk nesnemizle kaynaşmamızı sağlayan aracılık görevini yerine getirdiğinde o kişiye aşık oluruz. Ama zaman içinde güncel aşk nesnesi geçmişle, ilk aşk nesnesiyle bağlantı görevini çok aksatırsa, yani bizde hayal kırıklıkları yaratırsa aşk biter.

6. Aşık olduğum ya da aşık olacağım kişi, self idealizasyonumu kendisine yansıtarak, onu kendimle özdeş kılmak istediğim kişidir. Yani aşık, partnerini severken ya da onunla yatarken aldatıcı bir sanı olarak kendisiyle buluşmakta, kendisiyle bütünleşmektedir. Ya da aşık olan kişinin talebi kendinde olmayanı ötekinin aracılığıyla tamamlama arzusu şeklindeki nafile bir çabaya denk gelir. Ne var ki özne her zaman bu nafile arzunun etkisi altındadır. Ve her daim bu arzular bilinçaltını çalıştıran motorun tükenmez enerji kaynağıdır. Aslında bu talebi tetikleyen arzular, tanımadığımız birçok insanla ilk tanışma anlarında eyleme geçmek üzere hazırda bekleyen bir rezervdir. Çoğu zaman da aklın ve iradenin dirençlerine rağmen bu bilinçaltı arzu, eyleme geçme yönünde direnir ve çoğu kez onun dediği olur. Sonu hep hayal kırıklığı olurmuş, bu da ayrı bir konu.

7. Şu zorunlu sonuç ortaya çıkmaktadır: Sevgilimle çatıştığım zaman aslında kendimle de çatışmaktayımdır.

8. Hepimiz geçmişimizde büyük aşıklardık, büyük aşklar yaşadık (dil öncesi). Güncel aşklarımız ister tanrıya ister doğaya ister tüm insanlara ya da tek tek insanlara yönelik olsun, hep geçmişimizdeki bu büyük aşklarımızdan beslenir.

9. Bakışma karşılıklı olarak libidinal füzyon alanını tetiklerken iki insan arasında akacak olan aşk süreçlerinin ilk irtibatları kurulmuş olur.

10. Bu ıssız evren ancak sevginin varlığında insana yurt olur.

11. Bize bir benlik bir varlık olma imkanını sunan, annemizin varlığıdır. Varoluşa ilk adımımızı böyle atarız. Annemizin bize duyduğu aşk ve karşılığında da bizim ona duyduğumuz aşk bizi varoluşun sahnesine işte bu ilişki kipi içinde taşır. Sonrasında yaşayacağımız aşk ilişkileri de bizi aynen burada olduğu gibi varoluşun sahnesine taşır. Bizim bir varlık olmamızı mümkün kılar. Sonradan yaşayacağımız aşk ilişkilerinde aradığımız şey, öncelikli olarak kendi

narsisizmimizin yansıması değil annemizin bize sunduğu aşkı bize yeniden sunacak bir partnerdir. Yani aşk partnerimizde daima annemizden bir şeyleri (ihtimam) ararız. Böylece güncel sevgilimiz ilk aşkımıza duyduğumuz derin özlemi dindirme imkanını bize bağışlar. Ya da sevgilinin varlığı bizi ruhsal vakumun tehditlerinden, bir varlık olma, bir benlik olma imkanlarının dışına sürgün edilme tehditlerinden korur.

12. Kişilerin cinsiyetleri hiç fark etmemek üzere, uzun süreli göz temasları erotik yönden kışkırtıcıdır ve bir yerde erotizme davetiyedir. Bu bakışmaların derinliklerinde ne korkular kaynaşır. Hele hemcinsler ama özellikle eril özneler arasında biraz fazla uzayan göz temasları söz konusu olunca bu korkular tavan yapar.

13. Aşk, üreme programının en büyük motivasyonudur. Bu yüzden yankıları çok büyüktür, yaptırım gücü çok büyüktür.

14. Aşk ilişkilerinde, karşımızdaki nesnenin aracılığıyla kendi ilk dirimsel köklerimiz ve idealizasyon ve sübLimasyon köklerimiz yeniden hayata geri döner. Bu yeniden canlanışa ya da dirilişe aşk diyoruz.

15. Kavuşulmadığı müddetce aşktan ve aşk nesnesinden gündelik hırgür anlamında şikayet olmaz.

16. Libidinal füzyon odağı ortalama kastre öznede de kendi vital seviye yüksekliğiyle aşk süreçlerine dahil olduğu içindir ki güncel aşk ilişkilerinde özne kendini bir yaşam aşısı ile zindeleşmiş, canlanmış ve sağaltılmış hisseder. Ancak ne var ki aşkın bu canlandırıcı büyüsü kastre öznede çok uzun sürmeyecektir. Bir süre sonra kastrasyonların ruhsal yapının dinamizmini karartan etkileri yeniden devreye girdiğinde aşkın bu büyülü etkisi sona erecektir.

17. Aşk neden var? Üreme programının zorunlu sonucudur. Yavruların bakımını garantiye almak için de zorunlu olarak uzun ömürlüdür. Kastre öznelerde durum nedir?

18. Başkalarında kendi libidinal füzyon odağımızla temas olanaklarını ararız. İlgimizi çeken öteki, bize, libidinal füzyon alanımızın bir yansıması ya da onun yaşanabilirliğini yeniden sunacak bir imkan olarak görünür. Tabii bütün bunların bilinçaltı süreçler olarak işlediklerini dile getirmemiz gerekiyor.

19. Sevgi ve cinsel ilişkinin doruk deneyimleri, ölüm kaygılarını saf dışı ettiği içindir ki sevgi ve cinsel ilişkinin doruk deneyimleri o anlarda bir ölümsüzlük algısı olarak deneyimlenir.

20. Aşkta devamlılığı sağlayan, libidonun yapışkan karakteridir. Libidonun yapışkan karakteri çok uzun ömürlü bir bağlanmayı gündeme getirir. Anne-bebek aşkında bağlanmayı sağlayan libidonun uzun ömürlü yapışkan karakteri yetişkin öznenin güncel aşk nesnesindeki ilişkisinde de tekrarlanır. Böylece yeni doğacak çocukların uzun yıllara yayılacak bakımı ve ihtimamı güvence altına alınmış olur. Kastre öznelerde durum nedir?

21. Aşk paylaşımlarında yalnızlığın ötesine geçeriz. Ya da şöyle söyleyelim: Libidinal füzyon alanından bir şeyleri partnerle paylaşım süreçlerine girdiğimizde yalnızlığın ötesine geçeriz.

22. Aşk özdeşleşmelerin ve imanın mayasıdır.

23. Ancak aşk ve derin ya da yoğun duygular aracılığıyla ruhsal dünyamızın derin katmanlarına ineriz ya da inilebilir.

24. Z..lk f'ün dediği: "Aşkta insanın içinin kıpır kıpır oluşu..." Niye? Güncel aşk nesnesi, ilk yasak aşk nesnesinin sayfalarını tetikler ve aşık bu tetiklenmeyi engelleyemediği için Ödipal yasağı çiğnemenin engellenemez heyecanını yaşar. Daha doğrusu yasağın heyecanı aşkın erotizmine eklenir. (bir tahmin sadece)

25. Aşkın tutku gücü, annenin bebeğine duyduğu aşkın tutku gücünden, güncel aşk ilişkilerimize miras kalmıştır.

26. Hoşlandığımız insanların eylem ve düşünceleri bizim özdeşleşme nesnelerimizdir. Bu nedenle aşk, özdeşleşmenin mayasıdır.

27. Arzu, nesneyi vazgeçilmez kılar.

28. Sadece bilinçaltı bir sezgiye kapılmış olarak, kastrasyonlarla elimizden alınmış olanları bir biçimde bize iade edebileceğini ima ettiğini sandığımız kişiye aşık oluruz. Öyle ki o, libidinal füzyonu adeta yeniden inşa edip bize bağışlayacaktır. Aşık olacağımız kişi, arzunun kayıp nesnesini elinde tutan ve bizi ona davet eden kişidir, yani öyle sanırız bilinçaltı bir aldanış olarak.

29. Aşk ilişkilerinde erkek, kadın için aşkın atık maddesidir. Çocuğun dünyaya gelmesi ile fonksiyonunu yerine getiren erkek artık kadının gözünde birincil önceliğini kaybeder (genellikle).

30. Libidinal füzyonda yapılanan ideal egonun anneye bağlanma şekli yetişkin hayatının aşk ve sevgi ilişkilerine de aktarılır: "Sevgilim ve ben biriz; sevgilim ve ben en mükemmeliz sevgilim eşsiz ben eşsiz; sevgilim ve ben en güçlüyüz..." Bu nedenle simbiyotik ilişki ya da aşk ilişkisi üçüncüleri daima dışta bırakır.
Bu bağlanma kipi kiminle aramızda yapılanmışsa sevgili de odur (kara sevda!).

31. Üreme programına bağlı olarak, yeni doğanı hayatta tutabilmek için gösterilen tüm çabaların itici motivasyonuna sevgi denir. Öbür sevgi tezahürleri üreme programının türevleridir ve onun etrafında kümelenirler. Bu nedenle sevginin asli misyonu sevilen varlığı hayatta tutabilmek, onu her anlamda yaşatabilmektir.

32. Sevgilinin bende tetiklediği ilk aşk odağı, sevgiliye aktarıldığında aşk denilen yanılsama süreci harekete geçti demektir.

33. Biz irademizle aşık olmayız, aşkın sebep olduğu çekim alanının kuyusuna düşeriz ve aşk bizi alır götürür; aşk yerçekimi kadar reddedilemez bir güçtür. Kökeninde ilk anne bebek bağlanmalarına dayanır ve yetişkin öznede üreme programının emrine verilir. Yani o üzerimizde hükümran olan evrensel bir yasadır.

34. Aşk, emosyonel ekseni bakımından bağlı olduğu libidinal füzyon odağı nedeniyle ölümsüzlük, zaman dışılık algıları ile yaşanan ve deneyimlenen bir süreçtir.

35. Sevgi ve aşk, libidinal füzyondan yani oral dönemden doğar. Bu durumda aşk, ya anne bebek ilişkisinde yapılanmış güvenli bağlanmanın güncel sevgiliye bir yansıtılmasıdır ya da güncel sevgili, özne ile kendisi arasında güvenli bağlanmayı yapılandırmaktadır.

36. Birtakım hormonlar salgılandığı için aşık olmayız, aşık olduğumuz için o hormonları salgılarız ve salgılanan bu hormonlar aşk duygularımızı aşk nesnemizde sabitleyerek ona zamanda devamlılık kazandırır (bir düşünce egzersizi).

37. Sevgilide anneyi arayarak mı bir sevgili edinir ona aşık oluruz?...

38. Aşk herkesi biraz gayleştirir (dizi film kahramanının ağzından, Evelyn Harper). Bu sözü analiz edersek şunları söyleyebiliriz: Aşkın oral dönemden yani libidinal füzyondan aldığı romantik cinsellik, anne-bebek ilişkisinden gelir ve bu dönemde her bebek anne ile bir tür lezbiyen ilişki içindedir. Erkek bebeğin çoğu kez şişirilmiş eril kimliği, daha sonraki yıllarda Ödipal dönemle birlikte başlayacaktır. Aşk ilişkilerinde romantik eksen olarak oral döneme dönüldüğü için eril öznenin, dişil boyutu ruhsallığında bir parça taşıması yadırganacak bir durum değildir.

39. Üreme programını hayata geçirmek için yakın çevremizde -eğer erkeksek- annemizi en çok çağrıştıran kadını eş ve sevgili olarak seçeriz ve vaktiyle annemize yönelik olarak yaptığımız tüm sevgi yatırımlarını bu sefer ona yöneltiriz. Eğer sevgiliden bir onay almazsak terk eden bir annenin yaratacağı yıkım etkisi gibi bir etkiye maruz kalırız. Bu nedenle terk edilen aşık çok büyük acılara gark olur. Özetle aşklar ve en büyük aşıklar geçmişlerindeki anne bebek ilişkisindeki aşka bağlanır ve oradan bağımsız değildirler.

40. Anne ile füzyon talebi bebeğin son derece hayati gereksinmesidir. Bu gereksinme yetişkin öznenin partneri ile girdiği cinsel ilişkide aşkın romantik eksenidir.

41. Kültürel kastrasyon insanın birçok potansiyelini tırpanlayan bir süreçtir. Ama insan sadece kültürel kastrasyon yoluyla (orijininde varlıktan) yani kendindeki toplam varlık potansiyelleri bakımından eksiltilmez. O aynı zamanda erkek ve dişi olarak ayrı ayrı yaratılmış olması nedeniyle yarım bırakılmış bir varlıktır. Bu son şıktaki doğal kastrasyonun kültürel kastrasyonla alakası yoktur ama insan bu ikinci kastrasyon üzerinden kendinde bir şeylerin hep eksik kaldığını hisseder ve daima ikinci bir özneyi arar. Burada ikinci öznenin her zaman karşıt cins olması da gerekli değildir. Özetlersek bireysel yaratılmışlık her zaman eksik bir yaratılmışlıktır. Bu eksiklik öteki özne ile tamamlanır ancak. İşte bu tamamlanma sürecine aşk diyoruz.

Şunu da ilave edelim: Doğal kastrasyonda kişi ikinci bir özneyi arar ama kültürün kastrasyonunda ise kişi kaybettiği (orijininde varlık) kökleri itibariyle kendini arar.

42. Cinsellik bir yanı ile libidinal füzyona bağlandığı içindir ki bizi sevmeyen biriyle cinsel ilişki kuramayız. Çünkü libidinal füzyon bizi sarıp sarmalayan annemizin sevgi kucağıdır da ondan. Bu nedenle bizi sevmeyen biri ile yatmak kişinin onurunu zedeleyici bir sonuç yaratır ve cinsel performansı ortadan kaldırır. Ama bazen de sevilen güncel aşk nesnesi ile cinsel ilişkide erkek ereksiyon sorunu yaşayabilir. Burada ruh içi bir paraziti düşünmemiz gerekir. Büyük ihtimalle erkek bir başkasına arzu geliştirmiştir. Bu durum sağlıklı ereksiyonu pekala etkiler. Öte yandan erkekte ensest suçluluk duyguları ya da homoerotik algı ya da homofobi suçluluk duyguları eşliğinde sinsice devreye girmiş olabilir.

43. Aşk, bir yanılsama olarak ilk nesneyi güncel nesnede bulmaktır.

44. Aşk, bir yanılsama olarak hem cinsel arzu ve susuzluğuma hem de sevme ve sevilme ihtiyacıma aynı şekilde karşılık vereceğini zannettiğim kişiye duyduğum güçlü bağlanmanın adıdır.

45. Birini ya da birilerini idealize etme ihtiyacını neden duyarız? Çünkü bu türden güncel ilişkilerde önce ilk sevgilimizle (anne) ilişkiyi yeniden kurmuş ve böylece ilk sevgilinin bizi sevmiş olduğu kesin inancına yeniden yeniden erişmiş oluruz da ondan. Birilerine yönelttiğimiz idealizasyonlar ilk sevgiliden izler taşır daima.

46. Terk eden sevgiliye duyulan öfke terk eden anneye duyulan öfkeye eşittir. Bu öfke aşk ilişkilerinde milim geri adım atılmayan gurur tepkisinin de kaynağıdır. Bu nedenle aşk ve gururdan söz edildiğinde, tanımını yaptığımız bu bilinçaltı mekanizmanın önemini görmemiz gerekir.

47. Ötekine yansıttığım ideal egoma tutkuyla bağlandığımda bu ilişkisellik kipinin adı aşktır. Ötekini, bu vehmettiğim varlığın kendisi sanırım, yani kendimden yansıttığım ideal egonun kendisi sanırım. Artık vehim olan ile reel olanı ayırt edemem.

48. Cinsel arzu ya da dürtü kendine bir nesne arar, güçlü bir şekilde kenetleneceği nesneyi bulduğunda, aşk bir süreç olarak akar… Böyle bir bağlanma ihtiyacı çok temel bir gereksinmemizdir ki sonuç itibari ile üreme programına sıkı sıkıya bağlıdır.

Şu notu da düşelim: Bu bağlanmanın gizli yasaları nelerdir? Çok önemli bir araştırma konusudur bu.

49. İster heteroseksüel ilişkide olsun isterse eşcinsel ilişkide olsun, eğer aşk diye bir süreçten söz edilecekse, aşkın romantik ekseni libidinal füzyondan beslenir.

27.FANTEZİ

1. Gereksinimin kökeni bedenseldir, gereksinime eklemlenen fantezi kurgularında bilinçaltı arzu, yapılandırıcı asli bir rol oynar. Kayıp haz ve gelişim aşamalarımızda yaşanmış engellenmeler bilinçaltı arzuyu yapılandırır.

Ama özne bu fantezi kurgularına ebediyen mahkumdur, fantezi asla umulan asli kayıp hazzı geri getiremeyeceği gibi, tatminsiz bırakılmış gelişim aşamalarını da onaramayacaktır, sadece sahte bir teselli sunacaktır.

2. Anadilini yeni öğrenen küçük bir çocuk için sözcük ve nesne bir ve aynı şeylerdir. Çocuk, elmanın kendisi ile kelime olan "elma"yı bir ve aynı sayar. Çocuk bu algı kipinden kendi yetişkinliğine neleri taşır. Kelime ile nesneyi bir ve aynı görme becerisi, bunları sentezleyen yeti, küçük çocuğunkinin gerilerinde kalsa da yetişkinin hayatında fantezileri beslemek üzere devam eder. Bu nedenle yetişkin bir kişi eğer erotik temalı sözler işitirse burada erotizmin gerçeğiyle sözcüklerin hayalde yarattığı varlık algısını bir ve aynı gibi algılayarak cinsel heyecanlara kapılabilir. Ama yetişkinin hayalinde sözcükle nesneyi tam sentezleme kabiliyeti çocukluktaki seviyede değildir. Bu yüzden yetişkin fantezileri özgün nesnenin yerini asla tutamaz. Çocuk bir sihirbazdır.

3. Hazda çok kısıtlı eril öznenin cinsel ihtiyacını giderme yollarından biri de agresyon eşliğinde seyreden tecavüz fantezileri ya da etkinliğidir.

4. Realiteden her kopuşun yani kastre nevrotik özne olma konumlanışının bedeli fantezidir

5. Cinayet fantezilerinin ve ensest fantezilerinin kökeninde bazen de bastırılmış OGP'den doğan agresyonun tetikleyici etkilerini buluruz.

6. Kastre öznenin hayalleri onun avatarlarıdır. Hayat hayaller peşinde yaşandığında avatarlarımızın tuzaklarına düşmemizden korkarım.

7. OGP öznesinin mastürbasyondaki fantezileri üzerinde ahlaki yorum yapılmaz. Çünkü hazzın eksiksiz dışavurumu üzerinde, bu ahlaki yorumlar ketleyici bir etki yaratır. Ama orgazmın genetik programının öznesi penetrasyon ilişkisinde eşlikçi fantezilere başvurmaz çünkü güncel partneri özgün nesne konumlanışındadır artık.

8. Orgazmın genetik programında özne, olabildiğince orijininde varlık olanakları ile yaşarken yaşadığı hayatın kendi hayatı olduğundan emindir. Yani kendi hayatının kötü bir kopyası olan bir avatar değildir. Sahih olmayan her yaşam kipi, orijininde varlığın kötü bir kopya avatarıdır.

9. Orgazma ermek için (mastürbasyonda) yararlanılan fanteziler kişinin cinsel eğilim resmi hakkında bize önemli ipuçları verir. Kastre edilmemiş öznede aşk nesnesiyle penetrasyonda araya fantezi girmesine gerek yoktur.

10. OGP'nin tatmin boyutundaki kayıplar öznenin kendine ve dünya-varlığa yapacağı libidinal ve emosyonel yatırımları çeşitli derecelerde kısıtlayan kastrasyonların sonucudur. O zaman kişi yaşayacağı hayatı kendi avatarlarına havale eder. Sonuç: Kastre özne, hayatını kendi avatarları üzerinden yaşar. Bu nedenle kimse yaşanmamış hayatından dolayı yas tutmasın.

11. Fantezi, gasp edilen orgazmı maskelemenin, gizlemenin hizmetinde kullanılan bir hiledir.

12. Üçlü cinsel fantezi kökende, yatak odalarının kapısını kapatarak bizi dışta bırakan anne-babamıza kadar dayanır ve bu dışlanmışlığı aşma yönünde bir girişim olarak da okunabilir.

13. Partnerle kurulan cinsel ilişkide özne orgazma ermek için herhangi bir fanteziye gerek duymuyorsa kendi özgün nesnesini bulmuş demektir.

14. Bastırılan asli arzular (orgazmın genetik programı), kaçınılmaz bir sonuç olarak kastre öznenin ikame taleplerine dönüşür. Asli arzularda maruz kalınan bu temel kayıplar modern dünyada şu an revaçta olan arttırılmış sanal gerçeklik taleplerinin temelidir. Bu nedenle teknolojiye nafile bir umut beslenmektedir. Kastratör kültürün öznesi asli arzularının ikame taleplerini evvelden beri hep fantezilerle karşılamaktaydı. Ama fanteziler de nereden bakarsanız bakın nafile çözümlerdir. Tatmini fantezilerde arıyor olması nedeniyle arttırılmış sanal gerçeklik de bu nedenle sahih bir tatmin sağlayamayacaktır. Çünkü arttırılmış sanal gerçeklik talebi, aslında insanlığın tarih boyunca maruz kaldığı bir çaresizliğin, yukarıda açıkladığım çaresizliğin teknoloji düzeyindeki itirafından başka bir şey değildir. Şunu iyi bilmemiz gerekiyor: Arttırılmış sanal gerçeklik yapılanmış kastrasyonları ve onların yol açtığı ruhsal tıkanıklıkları, örneğin haz tatmininde maruz kalınan tıkanıklıkları çözüme eriştiremez, kastrasyon odaklarını çökertemez, bu iş başarılı bir terapinin işidir. Mesela arttırılmış sanal gerçeklik uygulaması ile sanki en şahane seks ilişkilerini yaşayan biri aslında sınırlı, kastre ve ikame bir tatmin yaşamış olacaktır.

Peki ne anlatmış olduk? Modern dünyada Bill Gates, Elon Mask ve bunlar gibi nafile fanteziler yani arttırılmış sanal gerçeklik peşinde koşan ve onları geleceğin yeni şampiyonlarıymış gibi alkışlayanların nasıl bir çaresizlik içinde olduklarını anlatmış olduk.

Düşüncelerimizi şöyle sonlandıralım: Asli arzuların hayata geçebildiği bir kültürde, artık fantezi etkinliklerine ihtiyaç kalmayacaktır. Belki küçük hayal kırıklıkları nedeniyle çok cüzi fantezi etkinlikleri yine de devam edebilir. O zaman şu sonuca varmış oluyoruz: Hayal kırıklıkları fantezi üretiminin temelidir. Öyleyse kastratör kültür en büyük hayal kırıklığıdır. OGP'nin bu kültürlerde gündemden düşmüş olması en büyük hayal kırıklığıdır.

15. Fantezi kastre öznenin semptomudur.

16. Gerçekleşmemiş ya da tam doyuma erişememiş arzu ve talepler fantezinin kökenidir. Gerçekleşmesi en çok engellenmiş arzu ve talep ise bastırılmış orgazmdır (OGP: Orgazmın Genetik Programı).

17. Cehennem, nevrotiklerin fantezilerinden doğmuştur ve onların iç dünyasının karanlık yanını (bir tür zehirli füzyonu) yansıtır.

Cennet ise, orijininde varlıktan kayıpların fanteziye yansımasıdır.

18. Hiçbir erkek ya da hiçbir kadın tam erkek ya da tam kadın değildir. Bunun için bir erkeğin ya da bir kadının tüm hayat boyu sürmüş gizli cinsel fantezilerine bakarsak orada eril ya da dişil öznenin her zaman bir erkek veya bir kadın olmadığını, bazen de karşı cinsin rollerini üstlendikleri gizli fanteziler kurduklarını görürüz.

19. Arkadaşlar! Sonuçta benim dediğime geliyorlar. Gasp edilen orgazmın tatminini öbür dünyaya aktararak ona abartılı bir yapı atfediyorlar. Deniyor ki orada bir cinsel tatminin tadı beş yüz sene sürecekmiş. Bu dünyada kaybedileni öbür dünyada arıyorlar. Yani maruz kalınan kayıp bilinçaltı alanlarında kayda alınmış.

Sevgili dostlar rüyamda aynaya baktığımda yüzümde derinlerden gelen bir

tebessüm ve onun ışıltısı vardı. Hatta öyle ki tenim bile gülümsüyordu sanki. Sonra dedim ki bu benim kendi doğal halim. Arkadaşlar çevremizi kuşatan bu nevrotik kitlenin bize neye mal olduğunu görüyor musunuz? Benim onlara karşı ne sorumluluğum olabilir ki!

20. Orgazmın genetik programının hayata geçişinde bir potansiyel kaybı söz konusuysa bağlantılı olarak tamamlayıcı ek cinsel fanteziler gerçek bir tatmin sunamasalar da derhal devreye girer.

21. Cinsel hazların tatminindeki kastrasyonlar nedeniyle, fantezi etkinliği haz tatminindeki kayıpları tamamlayıcı bir unsur olarak ortaya çıkar. Ama ne yazık ki fanteziler de haz tatminindeki bu kayıpları onarmaya yetmez. Bu kısır döngüde fantezilerin bitmez tükenmez oyunları başlar. Özetle sahih bir cinsel ilişkide orgazmın genetik programı (OGP) öznesi fantezi etkinliklerine gerek duymaz. Sahih cinsel tatminde bütün fantezi gereksinmeleri ortadan kalkar

22. Cinsel kastrasyonların uygulandığı kültürlerde öznelerin orgazma erişmek için mutlaka aracı fantezilere ihtiyaçları vardır. Fantezilerin çeşitleri, öznenin geçmiş yaşamda maruz kaldığı seksüel takılma noktaları ile ilintilidir. Özetle sevgili ya da partner özne için tek başına bir cinsel partner olma fonksiyonunu yerine getiremez ve devamında özne açısından orgazma erişmek mutlaka ek fantezileri zorunlu hale getirir. Ayrıca özne bu fantezilerini çoğu kez partnerinden de saklamaktadır.

23. Fantezi, kastre öznede aracısız ve dolayımsız deneyimi katletmek üzere devreye girer veya kastrasyonun bir sonucudur.

24. Kastre öznelerin fantezilerindeki figürler ya bu kastrasyonları ima edercesine eksikliklerle malüldürler ya da bu kastrasyonları telafi edercesine abartılmış bir halde sergilenirler, yüceleştirilirler. Örneğin masallardaki cüceleri ya da devleri konumuza örnek olarak gösterebiliriz. Amerikan çizgi roman kahramanı Süpermen de iyi bir örnektir.

25. Ruhu huzurlu biri kendini olduğundan daha öteye doğru zorlamaz. Olduğundan daha başka bir şey olmaya heves etmez. Bunlar bütünlüğünden eksiltilmiş insanın fantezileridir. Örneğin kuş olmayı düşünen bir kediye rastlanılmamıştır. İnsanda ise varlık bütünlüğü yitirildiğinde kendinden farklı şeyler olmaya yönelik fanteziler gündeme gelir.

26. Kastrasyonların ve kayıp OGP'nin telafileri fantezilerde aranır. Peki aranan bulunur mu? Hayır, yani bu yol ve yöntemlerle bulunamaz.

27. Kastrasyonlar cinsel arzuları ve tatmin kapasitesini baskıladığında, orgazma erişmenin yolu olarak fantezi destekler aranır. Artık fetişizmin ve diğer türevlerin alanına girdik demektir. Fetiş nesnesi özgün nesnenin maskesidir sadece.

28. Orijininde varlıktan eksilten her psişik olanak bu kaybı telafiye yönelik bir fantezi çalışması ya da üretimi ile sonuçlanır. Böylece fanteziler bizden eksiltilmiş olanın ikameleri olarak sahnede belirirler. Lacan'ın ünlü fallus simgesi de aynı şekilde bir ikame, telafi edici fantezidir. O, neyi telafi etmektedir ya da neyin ikamesi ya da fantezisidir? Eğer penis ve onun eksiksiz haz imkanları kastre

edilmemiş olsaydı, onlar nasıl bir imkanlar toplamı ile ortaya çıkacak idiyseler işte onu sembolize etmektedir.

29. OGP öznesinin fantezi ve düşlemleri var mıdır? Elbette vardır ama normal nevrotik öznelerde olduğu gibi asli kastrasyon ve yoksunlukların yol açtığı türden fantezi ve düşlemleri yoktur. Çünkü zihni asli kayıp duygu ve düşünceler ile meşgul ve malul değildir. OGP öznesi biyolojik ve ruhsal zemini ile paralel işleyen ve günlük ya da yaşamsal gereksinimleri ile bağlantılı düşlere ve fantezilere sahiptir. Yani bunlarla bağlantılı düşlemleri ve fantezileri vardır. Bu beklentileri karşılandığında fantezi etkinlikleri de sona eder. Ondaki durum mecburi ihtiyaçlarla bağlantılıdır. Elde ettiği şeyler ile umduğu şeyler bu nedenle hep örtüşür. Aradıklarını ve ihtiyaç duyduklarını bulduktan sonra normal nevrotik kişiler gibi bir eksiklik hissi yaşamaz. Varlıksal bütünlüklerinden kuşku duyulamayacak olan hayvanlar reel tatminler ile yetinir ve herhalde bir tatmin fantezisi kurmazlar. OGP özneleri de böyledir.

30. Orgazma erişene kadar özneye eşlik eden fanteziler cinsel eğilim ve yönelimleri ifşa eder. Partnerle gerçek bir cinsel ilişkide orgazma erişmek için kişinin eşlikçi bir fanteziye ihtiyacı yoktur daha doğrusu olmamalıdır. Çünkü sevilen partnerin varlığı Reich'ın da dediği gibi tüm eşlikçi fantezileri iptal eder.

31. Beden ve psişede somut dayanakları ve karşılıkları olan dürtüler ve özellikle cinsel dürtüler, bastırmaya uğradıklarında, psişenin sembol ve fantezi üretimi kaçınılmaz hale gelir. Şimdi sorun şurada başlıyor: Freud bu tabloyu (fantezi etkinliklerimizi… Aslında o nevrozları kastetmişti, ama nevrozların nasıl bir melanet kaynağı olduğunu biliyoruz) verili, kaçınılmaz ve aynı zamanda geri döndürülemez bir sonuç olarak görüyor ve daha kötüsü kendisince kaçınılmaz olan bu sonucu uygarlaşmanın olmazsa olmazı olarak empoze ediyor. Oysa yol tersten yürünürse sonucun şifa olması gerekir. Zaten Freud da psikanalizi bu sonucu elde etmek için yapılandırdı. Ama kendisi psikanalizin kimseleri de iyileştiremediğini dile getirdi. Tabii tesadüfen iyileşme durumları hariç. Bu son cümledeki tespitim bugün de analistlerin görüşleridir. Başka bir paragrafta bu örneği vermiştim.

Şimdi ben ne düşünüyorum: Bastırma kader değildir. Kaybedilenler uygun analizlerle geri kazanılır ve kaderin yönü değişir. O zaman nevrozlarımızın ürünü olan fantezi ve semboller yıkılır ve ruh özgürleşir. Tabii dürtülerimiz ve itilimlerimiz herhangi bir değişime uğramadan kendi tok ve dolu halleriyle hayata geçer. Yani hayat o zaman başlar. Bu durum bir tehlike değil yani bir psikotik tehlike değil özgürleşmedir. Tehlike ve her türlü ruhsal musibet, bastırmanın kendisinden kaynaklanır.

32. Çağrışım zincirlerini harekete geçiren ve zihni gösterenden gösterene taşıyan akışkan etkinlik, Lacan'ın Baba metaforu nedeniyle başlamaz. Daha doğrusu sadece bu kadar söylemek konuyu açıklamaya yetmez. Baba yasasının koyduğu ensest yasağı nedeniyle bastırılan toplam cinsel içerik yani OGP, aktif hale gelmek için sürekli pusuda bekler ve sansür mekanizmasının sürekli bastırması yüzünden bu sefer sembollerin arkasında gizlenmiş ensest ikame arzularda dile gelir. Bu mekanizma, akışkan ikame fantezilerin ve hiç kesilmeden gösterenden gösterene sürüp giden zihinsel akışın manivelasıdır.

33. Lacan: "Babanın adının eksikliği sembolik evrende bir delik, bir boşluk açar."

Tam tersine aslında öznenin verili emosyonel dünyasında, babanın adı yani kültürün kastrasyonları (babanın adı) bir boşluk, bir delik açar. Yani şundan dolayı: Ataerkil düzenin uygulamaya soktuğu kastrasyon süreçleri ve onların yarattığı kaygı dehşeti, bastırma ve sansür mekanizmalarını devreye sokar. Bu mekanizmalar öznenin ruhsal dünyasında her an aktif olarak orijininde varlığı gündemden düşürür. Ama öte yandan orijininde varlığın bastırılan her ruhsal içeriği, örneğin orgazmın genetik programı başta olmak üzere bilinç alanında görünür olmak, geri dönmek üzere baskı uygular. Ama sansür ve bastırma mekanizmaları da karşı yönde bir baskı uygular. Bastırılan ruhsal içeriklerin ve orgazmik kapasitenin emosyonel dünyada ifade bulamayışı bir boşluk, ruhsal bir vakum-boşluk yaratır. İşte bu vakumu kapatmak ve öznenin bu vakumla yüz yüze gelmesini engellemek üzere sonu gelmez bir fantezi ve iç konuşma süreci devreye girer.

Özetle iç konuşma metninin ve tükenmek bilmeyen fantezilerin, gösterenden gösterene yani çağrışımdan çağrışıma sürekli akışkanlığı yukarıda belirttiğimiz saklambaç oyununu devreye sokan psişik mekanizmalardan kaynaklanır.

Bastırılan tüm ruhsal ve emosyonel içeriklerin yarattığı ruhsal vakum, ortalama normal nevrotik öznenin temel eksikliğini ve süreksizliğini (öznenin orijininde bütünlükten yoksunluğunu) yapılandırır.

34. Toplam kastrasyonların dehşeti yüzünden hayata geçemeyen orijininde varlığın tüm emosyonel kapasitesi, ruhsal dünyamızda bir vakum olarak kayda alınır. Kastrasyonların bu dehşet etkisi tüm cinsel emosyonel kapasiteyi yani OGP'yi bastırırken aynı dehşet etkisini bastırmak üzere zihinde sürekli aktif bir iç konuşma metni ve çağrışımlar zinciri harekete geçer. Yani çifte bir bastırma söz konusudur: Şu alanlarda bir bastırma operasyonu yürürlüğe sokulur: 1) Orijininde varlık üzerindeki kastrasyonun dehşetine karşı bir bastırma operasyonu ve 2) Yasaklanan cinsel emosyonlara ve dolayısı ile OGP'ye karşı bir bastırma operasyonu…Yasaklanan emosyonlar da ağırlıklı olarak ensest arzular ve diğer 4-5 emosyonel çatışma alanı ile ilgilidir. Amaç, vakumun üstünü örtmek ve yamamaktır. Ancak bu beyhude bir çabadır, kesin sonuç vermez, üzerini sıkı sıkı örtmek gerekir. Bu nedenle bir örtü ve sansür işlevi görmek üzere iç konuşma metninin ve fantezi akışlarının yardımcı güçler olarak ardı arkası kesilmez. Yani özne bu bilinçaltı manevralarla yukarıda iki maddede özetlediğim dehşet algılarının üzerini örtme ve yamama çabasındadır. Ama bütün bu sıkı önlemlere rağmen ya rüyasında ya gün içinde ciddi anksiyete panik krizlerini, en azından bir kere yaşayacaktır. Bu durumda bile özne, belayı en ucuzundan atlatmıştır.

35. Erken kayıplarının kendilerini fantezilerimizde güzelleştirdiğimiz sevgili yakınlarımız vardır.

Kökenlerimize bağlı bu fanteziler kendiliklerinden idealizasyon süreçlerine bağlanır. Bunlar bilinçaltı işleyen süreçlerdir.

36. Lacan'ın ifade ettiği şekilde gösterenler zincirini harekete geçiren, aslında temelde yasaklanmış olanın (Das ding ya da libidinal füzyon ve Orgazmın genetik programının-OGP) kendini ikamelerde yani fantezilerde ifade etmeye, görünür kılmaya çalışan etkinliğidir.

28.EŞCİNSELLİK

1. Eril eşcinsel özne, bir açıdan, ötekinin penisi ile ilişki kurarken ya da o penisi arzularken, sembolik düzeyde kendisinin hazda kastre edilmemiş penisi ile ilişki kurarak ona yeniden sahip olmaktadır. Ancak ataerkil kültürlerde, eril öznelerin maruz kaldıkları kastrasyonlar, bu kültürlerin, heteroseksüel olduğu varsayılan eril öznelerin önemli bir kısmında da yukarıda sayılan sekelleri belli ölçülerde yaratmıştır.

2. Erkek eşcinsellerde partner arayışı sevecen bir babayla kurulması gereken ama kastratör bir baba nedeniyle kurulamamış ancak öznenin derin özlemlerine denk gelen sevgi arayışlarına da bağlanabilir.

3. Pasif eşcinsel erkek, bilinçaltındaki her ensest arzu uyanışında bunu anında öbür erkekle pasif eşcinsel ilişkiye girme talebine dönüştürür (asli niyetten kaçma). Onun anneye yönelik örtük cinsel arzusu bilinçaltı mekanizmalarla anında eşcinsel arzu formatına dönüşür ve böylece ensest arzu cezasından kurtulur, yani bilinçaltı düzlemde süreç böyle işler.

4. Eşcinsellikte penisin haz algısı ketlenmişse anal bölgeden alınacak haz ve zevk de ketlenir. Birçok gay bu kıstırılmışlığın tuzağındadır sanıyorum.

5. Bir insan heteroseksüel midir eşcinsel midir ya da biseksüel midir, kastrasyonlar aşılıp sıfırlanmadıkça hiç kimse hakkında böyle bir teşhis konulamaz.

6. Küçük erkek çocuk, penis ile onun toplumsal alana bir yansıması olarak varsaydığı toplumsal erkek kimliği ya da kimlikleri arasında bir eşitlik denklemi kurar. Eğer erkek çocuk kendi penis alanına yönelik bir tehdide ya da utanç ve suçluluk duygularına maruz kalırsa, toplumsal erkek kimliğini dışta bırakabilir, bu kimliği üstlenmekten korku, utanç ve suçluluk duyabilir. Buradan erkek çocuğunun ihtimal olarak dişi kimlikler ile özdeşleşebileceği sonucuna varabiliriz. Ama her erkek çocuk bu kastrasyona maruz kalıyor, şimdi ne olacak? Erkek çocuk erillikle bu özdeşleşmeyi, zorlanarak ve itilerek yapacaktır. Yolda düşenlerin, ayağı kayanların bir kısmı açık bir şekilde toplumsalın dişi kimlikleri ile özdeşleşecektir. Öbürleri de yine kastrasyonların yapılandıracağı başka türden kimlik örüntüleri geliştirecektir.

7. Agresif bir babanın küçük erkek çocukta çaresizlik üzerinden yapılandırdığı Stockholm sendromu, sonradan eril öznenin güçlü görünen ama aslında birçok anlamda güçlü olmayan pek çok eril figürler karşısında sık sık kapılacağı pasif eşcinsel algı belasının kökenidir. Bu durumda güçlü olduğu varsayılan eril figürün penis alanı, öznenin tutku nesnesine dönüşür. Özetle terörize eden eril figür, ataerkil kültürlerde eşcinsel olmadığı varsayılan eril özneler nezdinde bile erotik yönden bir tutku ve rol model nesnesidir. Bu son durumu heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutu kapsamında düşünmemiz gerekir.

8.''Hemcinsle olursa utanç verici değildir." Eril özneye, vajinaya arzu duymak utanç verici olarak kodlanmışsa ya da eril özne böyle yorumlamışsa, bilinçaltında kayıtlı kodlar bakımından eril özne, penis-vajina ilişkisini utanç verici bularak özellikle ergenlik girişinde hemcinsine yönelebilir. Şimdi açmaz şu: Böyle bir eril özne için bilinçaltı alanda karşı cinsle ilişki utanç verici, eşcinsel ilişki ise son

derece normal ya da sorunsuz yaşanabilir, ama bilinç düzeyinde -toplumsal ahlaki normlar bakımından- karşı cinsel ilişkiler normal, eşcinsel ilişkiler iğrençtir. Böyle bir eşcinselin durumu bilinç alanında toplumsal normlarla uyumlu ve çatışmasız gibi görünürken, bilinçaltı alanda derin çatışmalar ve eşcinsel arzular söz konusudur. Yalnız ne var ki tüm küçük erkek çocuklar vajinaya arzu duymaktan hep utandırılmışlardır.

Anlaşılıyor ki, en azından böyle örneklerde eşcinselin sorunu, annede penis yokluğunun reddi değil, vajinanın varlığını kabullenmeyi engelleyen utanç ve kastrasyon bariyeridir.

9. İnsan cinselliğinde eşcinsel eksenin bastırılabildiği kadarıyla bastırılmasından sonra artakalan seksüel eğilime heteroseksüellik diyoruz. Tabii burada şunu demiş de olduk: Demek ki eşcinsel eksen bütünüyle mutlak anlamda insan ruhsallığından yok olmayacak. Belli oranlarda insan cinselliği yelpazesinde şu ya da bu oranlarda yer alacak. Şundan dolayı da: Psikiyatri ve psikoloji zaten insanı biseksüel bir varlık olarak tanımlıyor.

10. Erkeği maçoluğa özendiren kod yazılımları sonuçta maço erkeğin cinselliğini algı ve tatmin zenginliği bakımından dumura uğratır. Çünkü maçoluk da homofobi üzerinden yapılanmıştır ve penisin eksiksiz orgazmik haz kapasitesinin hayata geçmesini engeller. Bu durumda, maço erkeğin yaşayacağı libidinal tıkanışa bir tür çözüm olarak maço, kaçınılmaz olarak kendisindeki eşcinsel fantezi rezervlerinden de sırrını kendine saklayarak destek arayacaktır (ereksiyonu kışkırtıcı fantezi etkinliği olarak). Şunu kesinlikle söyleyebilirim: Maço bir erkek orgazmın genetik programı potansiyelini asla hayata geçiremez.

11. Libidonun cinsiyeti yoktur. O, kültürün etkisiyle bilinç alanında cinsiyetlenir. Bu nedenle "bedensel yakınlık etkisi" altındaki kişiler arasında, sıkı hemcins yakınlıkları söz konusu olduğunda eşcinsel algıya doğru pekala kayılabilir.

12. Gay, aslında bilinçaltı bir arzu olarak model almak istediği eril özne formatını, karşısındaki eril öznede gördüğü zaman onunla özdeşleşmek yerine ona erotik arzu duyar. Partner aslında özdeşleşilememiş babanın bir ikamesi de olabilir pekala. Ancak ne var ki hemcins özdeşleşmeleri de belli erotik arzu tetiklenmeleri ile seyreder. Futbolcular arasında rastlanabilen arzu kaymaları bu açıdan da açıklanabilir. Özdeşleşmelerin mayasında zaten belli dozlarda erotik kaymalar da vardır.

13. Babanın yasakladığı şey yani ensest arzu, hemcins özneyi bir arzu ve erişim nesnesine dönüştürerek de geri gelebilir. Yani yasaklı cinsel nesne cinsiyet değiştirmiştir. Libido ortadan kaldırılamaz ve bir tepki olarak nesne değiştirir.

14. Diyelim ki küçük erkek çocuk kız kardeşine cinsel arzu duydu ve cezalandırıldı. Şimdi bu küçük erkek çocuk ters dönüşüm tepkisine uyarak bunun tam tersi bir cinsel tepki ya da davranış örüntüsü geliştirebilir. Bu ters dönüşümde üstü örtük olarak kendisinin bastırılmış eril cinsel arzularını, bu sefer cinsel arzu aktarımı yaptığı hemcins ötekinden temin ederek kendinde yeniden yapılandırmaya çalışabilir. Bilinçaltı böyle çalışsa da görünürde olan öbür eril özneye duyulan cinsel arzudur. Yani burada bir bakıma eşcinselin kendisinde bastırdığı kendi erilliği ile öbür hemcins özne üzerinden kurduğu bir eşcinsel arzu şeklinde bir ilişki formu mevcuttur. Burada ne yapmış olduk? Sadece, eşcinselliğin formlarından birini açıklamış olduk.

15. Ketlenmiş OGP'nin arkasında belli bir miktarda pasif eşcinsel talep ister istemez saklanmıştır. Çünkü asli OGP'yi yaşama arzusu, kastrasyon kaygısıyla bastırılırken, korku üzerinden bastırılan bu haz ve tatmin potansiyeli, bir karşı tepki olarak yerini üstü örtük biçimde pasif eşcinsel taleplere de bırakabilir (bilinçaltının saklambaç oyunu). Öte yandan böyle bir bastırma, çocuğun homo erotik oyunlarına getirilen cezaya bir tepki olarak homofobi üzerinden de gerçekleşmiş olabilir. Bu durum kastrasyon kaygısına ödenen bir bedel olarak ortaya çıkan bir defans yapılanmasıdır. Özellikle erkekler arası pasif eşcinsellikle ilgili şakalara baktığımızda bu talebin bilinçaltı düzeyde üstü örtük olarak ne kadar yaygın olduğunu görmüş oluruz. Özetle eril öznede yoğunluk derecesine bağlı olarak kastrasyonun bedeli anüs üzerinden ödenir (konunun anüsle ilgili kısmı başka paragraflarda genişletilerek açıklanmıştır). Bu tespit ağırlıklı olarak bilinçaltı bir yapılanmayı kanıtlar. Zorla yapılandırılan homofobi, homo erotik merak ve arzu öznenin hayatının bir parçası haline gelir. Bundan sonra bu takıntılar artık zihnin at sineğidir.

16. Her erkek kendi içinde kendisinin dişisini de saklar, aksi halde kadını içselleştirerek arzu nesnesi haline getiremez. Erkekler olarak hemcinsimiz olan erkeklerin bazılarından hoşlanmamızın altında bu realitenin payını da düşünmemiz gerekiyor. Aslında o kişilerin kendi içinde sakladığı dişi personaya arzu duymuş olabiliyoruz ya da içimizdeki dişi üzerinden de tetiklenmiş olabiliyoruz. Ya da öteki erkeğin içindeki saklı dişiye ulaşmak ve onunla bütünleşmek de istiyor olabiliriz. Aynı durum çaprazlama olarak kadınlar için de geçerlidir. Bu tespit yakışıklı bir ftm (female trans male) fotoğrafına bakarken aklımdan geçti.

Bazen de bir başka erkeğe sadece erkek olmanın ortak paydasından bakarak bir hoşlanma da yaşayabiliriz.

Not: Şundan eminim birçok erkek ve kadın bu dürüstçe tespitler karşısında "hayatımda böyle bir şey hiç hissetmedim, yaşamadım" diyecektir. Şunu bilelim nevrozların yapılanması üzerinde bu tür yalanlarda bilinçaltı olarak direnmek de çok önemli bir etkendir ve insanların büyük bir çoğunluğunun normal nevrotik kategoride olduğunu da biliyoruz. Aslında herkes kendisinin ne olduğunu da bilir ama zevahiri kurtarmak için yalan söylemekte de direnirler. Yalandan kim ölmüş ki, ama kimse de yalanla paçayı kurtaramamıştır.

17. Feminen gay, kadınları yatarak elde edemeyince, yani eril bir performans gösteremeyince onlara benzeşerek içselleştirme yoluyla elde eder.

18. Biz toplumsal mutabakatta biseksüel yapımızın eşcinsel yanından feragat edeceğimize ve hemcinsimizle bir cinsel ilişki kurmayacağımıza dair etik bir söz veriyoruz. Bu şekilde iradeyle yapılanan ruhsal tabloya heteroseksüel yapı diyoruz. Peki bu verilen söz gerçekte tutuluyor mu? Burası çok tartışma götürür ve çok geniş bir inceleme alanıdır. Ruhsal aygıtın kullandığı birçok sembolizasyonlar incelendiğinde eşcinsel tasarım ve fantezilerin heteroseksüel yapı içinde aslında epeyce aktif olduğunu bize gösteriyor.

Libido ve beden baştan çıkarıcıdır, öznenin ne zaman nerede ve kime kayacağı belli değildir.

19. Hiç kimse bir fetişist ya da bir nekrofil olmamak için özel bir gayret sarf etmez ya da böyle ihtimaller üzerinden panik tepkileri vermez. Ama insanlar, eşcinsellik söz konusu olduğunda tam tersine kendini ondan uzak tutmak için her

türlü gayreti sarf eder her türlü panik tepkisini verir. O zaman ne diyeceğiz? İnsan en yakınında duran tehlikeden korkar. Peki bu ne demek? Bu şu demek: Eşcinsel ilgiler heteroseksüelliğin yanı başında durmakta ve onun yedek ekseni olarak bir işlevselliğe sahiptir (peki bu işlevsellik nedir? Alt paragraflarda açıklanacak). O zaman şu sonuca varıyoruz: Eşcinsel ilgi aşağı yukarı istisnasız bir biçimde tüm insanlar açısından erotik yatırımların açık ya da üstü örtük olarak yapıldığı ikincil bir erotik tercih alanıdır.

Şimdi gelelim eşcinsel ilgilerin sebebine ve işlevselliğine: Libido çok yönlü işlevselliğe sahiptir ve en önemli fonksiyonu dünyayı topyekun tanımadaki aracılık görevidir. Bunun için çok yönlü ilgi ve aktarım yatırımları yapar hem kendisine hem insanlara hem de tüm dünya varlık'a… Erkeğin kadını tanıyıp içselleştirmesi libido yatırımları ile mümkündür. Aynı şekilde erkek libido yatırımları üzerinden hemcinsini de tanıyıp içselleştirmek zorundadır. Özetle tüm insan varlıklara libidinal yatırımlar, sevgi yatırımları yapmak zorundadır. Yoksa izole bir hasta haline gelir. Bir patolojiyi ifade etmemek üzere eşcinsel ilgiler, sevgiler, libidonun kaygan ve akışkan yapısından kaynaklanır ve insan, insan türüne böylece sevgi ile lehimlenmiş olur. Libido, yapısında cinsel aktarımları da barındırdığı için eşcinsel ilgi kaymaları da zaman zaman ortaya çıkabilmektedir. Bu kesin gerçeği insanın kaçınılmaz normal eşcinsel boyutu olarak kaydediyoruz.

Eşcinselliğin öbür seçenekleri ve işleyiş mekanizmaları hakkında başka paragraflarda detaylı açıklamalar bulabilirsiniz.

20. Eril özne nezdinde öteki eril öznenin imrenilen ve arzu duyulan penisi, özneye kastrasyonun başarılı olamayabileceği güvencesini vererek onu yatıştırır. Çocuksu bir mantık üzerinden şu düşünce savunulur: "Bak onunki yerinde duruyor, demek ki benimkine de bir şey olmayacak!" Eril özne bu nedenle ötekinin penisi ile ilişkiye girmek ister. Böylece eril özne ötekinin penisi ile sevişir ve tatmin olurken kastrasyondan kendini ve kendi penisini kurtarabilmiş olmanın güvencesine kavuşur. Eşcinselliğin zihinsel içeriklerinden biri olarak bu tezi de düşünebiliriz.

21. Öteki erkekte gizlenen kadın da eşcinsel ilişkinin formatlarından biridir. Çünkü anne, dişi bir boyut olarak her erkeğin ruhsal dünyasında içerilmiştir. Böylece, kastrasyon kaygıları nedeniyle erkek açısından ulaşılmaz görünen kadına, öbür erkeğin kadını gizleyen ve örten erkek formatı ve görüntüsü üzerinden de ulaşılabilir.

22. Eril özneler arasında libidinal füzyon üzerinden gerçekleşen eşcinsel algılar, onların heteroseksüel potansiyellerini daha da güçlendirir. Tabii eğer libidinal füzyonları aktifleşmiş eril özneleri bulabilirsek...

23. Kendi içinde kadını saklayan erkek öteki erkeğin arzu nesnesidir. Ama her erkeğin içinde kadınsı olandan bir parça muhakkak ki vardır (annesel köken). Çaprazlama olarak bu tez kadınlar için de geçerlidir.

24. Her bakışma eninde sonunda en alt katmanında cinseldir. Bu en alt katmanın cinsiyetsiz libidinal füzyonun libido yüklülüğü olduğunu biliyoruz. Bu nedenle uzun süreli bakışmalarda bilinçaltı, cinsiyet farklılığını dikkate almaz. Bu durumda bakıştığımız her insan, cinsel obje ya da romantik aşkın bağlanma nesnesi olarak algılanabilir pekala. Erkeklerin birbirlerine uzun süreli bakışmalardan kaçınma sebepleri de budur. Bu gerçek, bütün heteroseksüel

yapıları (heteroseksüel olduğu var sayılan) darmadağın eder çünkü. Yani özetle karşı cinsler bakışmalıdır: şaka şaka….

25. Ensestüel kastrasyondan dolayı eşcinseller açısından vajinal alan iğrenç, ayıplı ve yasak bölgedir. Bu kayıt eşcinselin bilinçaltına nakşolmuştur. Onun şaşmaz biçimde vajinal alandan kaçma sebebi bu kastrasyon nedeniyledir.

26. Eşcinsellik, heteroseksüel olduğu varsayılan öznenin gizli gündemidir. Ya da eşcinsellik, zorunlu durumlarda kullanılmak üzere heteroseksüel olduğu varsayılan öznenin yedek ekseninde hazırdadır.

27. Hemcins dostluklarında bile belli oranda homoerotik bir libido yatırımı söz konusudur.

28. Transgenderlerle cinsel ilişki kurmanın arkasında eril öznenin yoğun kastrasyon kaygıları bulunur. Bu durumda erkek, transgenderi çıplak gördüğünde Freud'un da dediği gibi şöyle düşünür: "Annemin penisi bak yerinde duruyor. Öyleyse benimki de kesilmeyecek." Yani erkeklerin transgenderlerle kurdukları cinsel ilişkiler onlardaki mevcut kastrasyon kaygılarını bir süreliğine yatıştırmaya hizmet eder. Ama bu etkinlik, kompleksi tedavi etmez. O zaman şu sonuca varırız: Erkek, transgenderlerle ilişkisini bir çözüme ulaşmamak üzere defalarca tekrarlayacaktır.

29. Erkeğin bir erkekle füzyon talebinin arkasında, eksiksiz orgazm tatmin hazzı (OGP) kapasitesiyle kendisine rol modeli olamamış bir babanın eksikliğini de görürüz. Yani babadaki bu yetersizlik erkek çocukta daima bir öteki erkekte bu eksiğini kapatmak üzere, onunla bir füzyon talebini sürekli gündemde tutacaktır. Bu ilişkisellik kipinde ortalama eril özne için öteki erkek, anne ikamesi olarak da (libidinal füzyon kayıtları bakımından) gündeme gelebilecektir, eksik anne fonksiyonunu tamamlayacak bir eksen olarak.

30. Orgazm anında penis anüs bağlantısının kopması, yani orgazmın anüste de hissedilememesi heteroseksüel erkekte anal fantezileri yapılandırabilir. Çünkü erkekte homofobi nedeniyle reddedilen ve eril orgazmını çökerten anal kasılmalar, reddedildiği yerden anal fanteziler olarak geri dönecektir. Kaldı ki heteroseksüel erkeğin, orgazm darbelerini anüste de algılaması kendi penisinin bir parçasıdır. Organ seviyesinde bu heteroseksüel bütünlüğü homofobi nedeniyle tahrip eden erkek her türlü belaya uğrayacaktır.

31.. Erkek eşcinselliği bazen ağır kastratör bir babanın yerine sevgi veren anaç bir babanın aranışına da karşılık gelebilir.

32. Ataerkil kültür, erkek çocuğu baba otoritesi üzerinden öyle kastre edici bir kültürdür ki erkek çocuk yetişkinliğe eriştiği zaman, onda cinsel erkin haz boyutunun pek çok alanını önceden tahrip etmiştir. Bu önemli kaybın geri dönüş şekillerinden biri fiili pasif eşcinsellik şeklinde olmasa da belli oranlarda pasif eşcinsel fanteziler şeklinde gerçekleşir. Bu anlamda eril kültürdeki pasif eşcinsel fıkralara bakmak bize yeterince aydınlatıcı fikir verir. Bu fıkralar tam ve eksiksiz erkek olduğu farz edilen eril kültür erkeğinin gizli fantezi dünyasına ait sırları bize açıklar. Öte yandan kastratör kültürün erkeklerinin aşırı saldırgan ve kavgacı olmalarının ardında kısmi olarak bu gerçeği de görmek gerekir. Hayata geçememiş OGP'nin bu agresyonda çok büyük bir payı olduğunu daha önceleri

defalarca belirtmiştim. Elbette öznede öfke birikimlerine yol açan geçmişin arızalı nesne ilişkilerinin de sözünü ettiğimiz agresyonlardaki payını ayrı tutmak gerekir.

33. Korku arzu nesnesini değiştirir mi? Nesnede hedef kaydırır mı? Bu durum galiba sadece insanda gerçekleşiyor. Pek çok örneğinde olduğu gibi baba korkusundan kaynaklanan türlerinde eşcinsel nesne seçimleri sanki bir örnek teşkil ediyor bu teze.

34. Pirimat projesinde babanın penisini içten dolduran haz, bilinçaltı transferlerle erkek çocuğa aktarılır. Bu proje hayata geçemediği zaman eril özne bir yanılsamaya kapılarak bu projeyi hayata geçirebilmek için öteki erkeklerden hazda tam kapasite orgazmik aktarım peşinde olacaktır. Ancak ne var ki OGP, ataerkil kültürlerde hiçbir zaman hayata geçemez, zaten babanın penisinden de bu yoğun haz algısı ayrıca kastre edilmiştir ve öte yandan rol model alınacak öteki erkek de aslında eksiksiz hazda kastre edilmiştir. Öteki eril özneden yapılacağı var sayılan transferle ilgili bu tablonun yarattığı görünüşteki eşcinsel ima heteroseksüel olduğu varsayılan eril özneye boşu boşuna, hayatı boyunca eşcinsellik kaygıları yükleyecektir. Bu nedenle tablo çok vahim ve üstü sürekli örtülüyor. Neyle örtülüyor? Tabii ki eşcinsellik düşmanlığı ile...

35. Ensest suçluluğu duygusunu ve kastrasyon dehşetini yaşamanın zorluğu, eşcinsel olarak yaşamanın zorluklarından daha büyüktür. Bu zorlayıcı kapana (ensest suçluluğu duygusu ve kastrasyon dehşeti kapanına) sıkışmanın bunaltısının bilinçaltı baskısından dolayı ne kadar kişinin, yüzde miktarı olarak eşcinselliği seçtiğini bilmiyoruz.

36. Heteroseksüel olduğu varsayılan erkeklerin, aslında tüm heteroseksüel erkeklerin hiçbiri, tenlerinin kendiliğinden yeşile ya da maviye dönme ihtimaline karşı asla bir korku duymamışlardır. Ama aynı erkekler hayatlarında en az bir kere gay olma ihtimali karşısında tepeden tırnağa korkuyla titremişlerdir. Yoksa düşman bize çok mu yakın duruyor? Çünkü insan yakınındaki tehlikeden korkar. İşte burada erkek cinselliğinin trajik alanına giriyoruz. Yani korkulan yasak düşünce ve arzu, zihnin atsineğidir. Oysa kadın cephesinde bu türden kaygılar hiç de erkeklerde olduğu gibi dehşetengiz kaygılar seviyesinde yaşanmaz. Kadınların gözünü seveyim!

37. Baba otoritesi karşısında makul ölçülerin dışına taşan korkular üzerinden ürkütülmek, erkek çocukta, açık ya da bilinçaltı olarak pasif eşcinselliğe rızayı yapılandırır. Çünkü ölçüsü kaçan baba otoritesi erkek çocukta eril kimlik projesini sabote eder de ondan. Burada eşcinselliğe yönelik bir eleştiri ya da kınama söz konusu değildir. Söz konusu olan, inşa edilen yapının öznenin arzusu hilafına olmasıdır. Bütün baskılardan arınmış, varoluşsal bütünlüğüne sahip bir öznenin arzu ettiği taktirde hemcinsi ile cinsel ilişki yaşaması elbette onun kendi gündemidir. Paragrafı kapatırken şu uyarıyı yapalım: Baba kendi erkek çocuğunun karşısında bir despot değil bir dost olmalıdır ve çapı yetiyorsa da primat projesini kendi hayatına taşımış olmalıdır. Bu koşullarda erkek çocuğunun ruh sağlığı garanti altına alınmış olur.

38. Libidonun cinsiyet farkındalığı kültür tarafından şekillendirilir (mi?). Çok yakın ve uzun süreli beden temaslarıyla göz temaslarında, libido akraba ya da cinsiyet farkını birbirine karıştırarak erotik arzuda tetiklenebilir (İsteyen deneyebilir).

39. Tam kapasite eksiksiz orgazmın (OGP) haz ve boşalım darbelerinin hem peniste hem anüste eşgüdümlü olarak aktifleştiklerini hep söylemiştim. Heteroseksüel olduğu varsayılan eril özne, homofobi nedeniyle bilinçaltı bastırmalarla kendi anüs bölgesindeki algıları devre dışı bırakır, oysa onun anüs bölgesindeki bu algılar yine onun penisine aittir. Ama bastırılan anal bölge duyarlılığı pek çok örnekte bu sefer pasif eşcinsel fanteziler eşliğinde (eril öznenin öyle zannettiği) geri gelir. Ancak eril özne bu sefer aynı homofobi tuzağına yakalanarak, eğer kendisinde gerçekten mevcutsa pasif eşcinsel fantezilerini de bastırmaya çalışır… Ya da pek erkek, orgazmı mümkün kılmak için anal bölge üzerinde çeşitli nesne temasları ile tatmin sağlamaya çalışır. Bundan sonrası heteroseksüel olduğu varsayılan eril öznenin çeşitli açmazlara doğru açılan yaşam öyküsüdür. Bu yaşam öyküsündeki çeşitli nevrotik organizasyonlar nelerdir? Bunun genişletilerek incelenmesi gerekir (Bu konu araştırılıp incelenecek).

40. Aktif ya da pasif eşcinsel ilişki, heteroseksüel olduğu varsayılan erkeklerin çoğunun gizli gündeminde en azından fantezi düzeyinde içerilmiştir.

41. Bastırılan homoerotik talepler çoğu kez de spor kardeşliklerinde geri döner (yakınlık etkisi).

42. Anneyle yaşanmış füzyon bağları, daha sonraları yetişkin öznede karşı cinse erişimin şu ya da bu nedenle engellendiği durumlarda ya da bilinçaltına bağlı kastrasyon süreçleri ile ilgili olarak engellendiği durumlarda, hemcins nesnelerle ilişkilerde yeniden aktifleşebilir.

43. Zaman zaman maruz kalınan eşcinsel algı ve emosyon dalgalanmalarını ustalıkla gizleyebilen kişiye heteroseksüel denir.

44. Libido boşalmaya ve ilişkiselliğe programlanmıştır. Eğer özne karşı cinsten bir partner bulamazsa (reel ya da bilinçaltı bastırma engelleri nedeniyle) hemcinsine de pekala kayacaktır. Ya da mastürbasyonla bu işi idare edecektir.

Şunu da söyleyebiliriz. Bastırılan homoseksüel eğilim homofobide sonuçlanır. Yani homofobi şeklinde geri döner.

Feminen pasif eşcinsel, ağır kastratör bir kültürde maskelenebildiği kadarıyla oran olarak %2 civarında olabilir. Ama bu maskelenmiş bir orandır. Toplumsal eril kimliği formatını koruyan pasif ya da aktif eşcinsel, yani eylemsel olarak sürecin içinde olanlar, oran olarak elbette ki çok yüksek olmalı. Ama öte yandan biseksüel eğilimleri taşımak bakımından ise toplumun bütüne yakını bu listeye dahildir. Çünkü insanın biseksüel bir varlık olduğu, psikanaliz ve psikolojinin temel bulgularındandır.

45. Benim meraklı bakışım özellikle erkeklerde ilk etapta yüzeydeki korku, kaygı, kompleks ve arzuları (özellikle saklanan ve gizlenen eşcinsel erkeklerde ya da örtük biçimde bu arzuları barındıran erkeklerde) tetikleyip harekete geçiriyor ve bu ruhsal malzemeyi bilinçaltından düşünce düzeyine ya da talep, korku, kaygı düzeyine ulaştırıyor.

46. Eşcinselliğin arkasında reddedici anne algısı da etkenlerden biri olarak gözüküyor. Çünkü kabullenici anne bakışının heteroseksüelliğin yapılanışında rolü çok önemlidir.

47. Erkek eşcinsellerin bir kısmı şöyle der gibidir: "Partnerim bir penise sahip olduğu garantisini bana verdiği için (bir vajina iması taşımadığı için) penisimi kaybetme kaygısı olmadan onunla cinsel ilişki kurabilirim. Bu ilişkide, benim tarafımdan babayı tehdit edercesine anneyi gasp etmek gibi bir ima söz konusu olmayacak ve partnerimin penisi benim de penisimin kastre edilmeyeceği güvencesini verecek." Özetle eşcinsel ilişki bazı örneklerde öznenin kastrasyon kaygılarını yatıştırıp geçiştirmeye de hizmet edebilir.

48. Kastrasyonlardan köken alan pasif erkek eşcinsellik vakalarında, eril eşcinsel özne bilinçaltı olarak görünmez bir baba ve anneye sürekli taviz verir ve özür diler gibidir. Sanki unuttuğu bir ensest tasarımından dolayı özür diler gibidir. Sonuçta bu taviz verme ve özür dileme tutumu, alanını toplumun tüm kişilerine doğru genişletir. Sonuçta aşırı tavizler veren eril kimlikliklerle karşılaşırız.

49. Homofobik ya da homopanikçi veya eşcinsel düşmanı, kendini gizleyen eşcinselden başkası değildir.

50. Bu memlekette badeciler bir tane mi? Sivaslı 30 erkek grubu münferit örnek mi? Tarikatların, şeyhlerin ve kastre özneler üzerinden kısıtlı kadın erkek ilişkilerinin yaygın olduğu ülkelerde yukarıda verilen örnekler elbette münferit değildirler. Sanabileceğimizin çok üstünde bir sayıda olduklarını düşünebiliriz.

51. Anne ile cinsel ilişki yasaktır. Eril özne bu cinsel yasağı diğer bütün kadınlara kopyalar. Onun için eril öznenin kadınlarla cinsel ilişkileri daima sorunludur (sorunlar yaşanır ama çevreden gizlenir). Bu nedenle anneyi ima etmeyen bütün cinsel ilişki kipleri eril öznenin önünde olasılıklar alanı yaratır. Bu olasılıklardan en yakın seçenek eşcinsel ilişkilerdir. Ama toplumsal söylemde eşcinsel ilişki de yasaktır. Şunu unutmayalım: Yasaktır ama ensest yasağı düzeyinde değil. Bu yüzden kadınlarla hiçbir biçimde ilişki kurmamak üzere salt eşcinsel ilişkide kalmak, toplumsal bütün kınamalara rağmen başka türlü açıklanamaz. Eşcinseller birinci yasağı değil ikinci yasağı delmekte ısrar ederler.

52. Kökleri ergenlik öncesi kastrasyonlara dayalı olarak ortaya çıkan eril cinselliği kaçınılmaz olarak eşcinsel bileşenler de taşır. Eril kastre öznede bu alandaki örtük arzu ve merak bir ömür boyu da sürüp gider. Erilliği "homoseksüel olmayan" olarak tanımlayan eril kültürlerde bu türden homoseksüel eğilimler bastırılır ama tabii ki ortadan kaldırılamaz ve bastırıldıkları yerden etkiler yaratmak üzere bilinçaltında kümelenirler. Cinselliğin normal eşcinsel boyutunu doğamızdan gelen bir yapı olarak ayrı tutuyoruz.

53. Heteroların birçoğu iradi heterolardır. Bu iradenin arkasında sözde toplumsal ahlak normları mevcuttur. Bu baskı kalktığında, iradeyle eylemden men edilmiş ve kişiden kişiye değişen ölçülerde mevcut eşcinsel potansiyel, mevcut heteroseksüel yapının eşlikçisi olarak derhal harekete geçecektir. O zaman ne söylemiş olduk: İnsanın eşlikçi eşcinsel potansiyelini de belli oranda hesaba katarak onun biseksüel bir varlık olduğunu söylemiş olduk.

Peki kastratör kültürün kastre öznesi her iki cinsle de cinsel ilişkilerini güzel yaşayabilecek midir? Kastre özneler söz konusu olduğunda böyle bir sonucu zaten hiç beklemiyoruz.

54. Kastratör eril kültürlerde, erkeklerin ruhsal dünyalarını biraz eşeleseniz her birinin anüsünden kol gibi bir homofobi çıkar.

55. Özellikle ilk beş yaş döneminde karşı cinse (anneye) ulaşıma konulan güçlü bilinçaltı yasak, birçok örnekte libidonun kişiden kişiye değişen oranlarda hemcinse kayması sonucunu getirir.

Bu dönemde yasak getirilmemiş ya da yasak uyarısı yapılmamış bir alanı, bilinçaltı özne, cinsel bakımdan serbest bölge olarak algılayabilir. Örneğin karşı cins yasak kategorisine alınmışken, hemcins üzerine konulmuş bir yasaktan söz edilmemiş olabilir.

56. Kankalık ilişkilerinde belli bir oranda karşılıklı erotik yatırımlar söz konusudur.

. 57. Varoş tipi yaygın homoseksüellik: Bunlar erkek erkeğe cinsel ilişkide aktif pozisyonda olduklarında kendilerini homoseksüel saymazlar. Homoseksüel ilişkinin bir hemcins ilişkisi olduğunu bilmez gibidirler ve öte yandan aktif pozisyonun bir adım sonrası pasif pozisyondur ki çoğu da gizli kalması koşuluyla pasif eşcinsel ilişkiyi de dener en azından travestilerle kendileri pasif pozisyonda olmak üzere bu ilişkileri de denemişlerdir. Özetle çoğu, pasif pozisyonu ya dener ya da deneme arzusu içindedir. (Ak..t taksici ile ilgili anekdot)

58. Homofobi aşılırsa biseksüel popülasyonda artış olur.

59. Homofobi, heteroseksüaliteyi yatakta vurur.

60. Eril eşcinselliğinin arka planında, eğer ikilinin arasında bir aşk bağı varsa, bu ikilinin aşk ilişkisine libidinal füzyondan yani anneyle birliktelikten yansıyan çok şey vardır.

61. Öznenin kendi varlığına yönelik sevgi ve narsistik yatırımları, hemcins sevgisi ve aşkına da bir yatırım potansiyeli taşır ve böyle bir ilişki formunu pekala mümkün kılabilir. Özetle narsistik özne kendine yönelik beğenisi ile uyumlu ve o beğeniye hitap eden eşcins bir partner de seçebilir. Çünkü bir erkek kendini ayna karşısında beğendiği zaman aslında bir erkeği beğenmiş oluyor ama bu dozda kendini beğenip sevmek de ruh sağlığının olmazsa olmaz ön koşuludur.

Özetle kendimi seversem hemcinsimi de sevme ve onu da cinsel bir aşk nesnesi olarak görme ve böyle bir algı alanına dahil etme potansiyelini taşıyabiliyorum demektir. Tekrarlarsak, ben kendimle aynı cinsiyette olduğum için böyle bir algı ufkuna açılmam, heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu anlamında çok da beklenmedik bir durum değildir. Ayrıca ruhsal bir patolojiyi de ima etmez.

62. Yakınlık etkisindeyken beyin, uzunca bir süre yakın temas halinde bulunduğu öteki bedeni, cinsiyet ve yaş farkı önemli olmamak üzere cinsel bir obje olarak okumaya başlar ya da başlayabilir. Hapishane hayatında hemcinsler arasında giderek oluşmaya başlayan cinsel çekim olayının da ardında bu temel gerçek etkili olmaktadır. Devam edersek: Fiili bedensel yakınlık ve temas ilişkisi sona erdiğinde ise her şey kendi eski rayına (libidinal yatırım hatlarına) geri döner. Eğer saçma sapan panik duygularına kapılmazsak, bu durum, üzerimizde travmatik bir etki de yaratmaz ya da yaratmamalı.

63. Vajina, erkeğe kendi kastrasyonunu hatırlattığında, erkek, partnerinin genital alanında bir penis görmek isteyecektir. Bu, onu, kendi kastrasyon anksiyetesinden kurtarır. Bu gerçekten yola çıktığımızda pek çok erkeğin neden travestilere düşkün olduğunu anlamış oluruz.

64. Çocuğu erkek kimliği edinmekten ürküten despot bir baba figürü yani kendisiyle özdeşleşmeyi engelleyen ürkütücü baba, çoğu eril eşcinsellik olgularından sorumludur.

65. Gay ilişkilerde partnerlerin genital alanları yani penis ve testisleri aslında gay öznenin kendisine yasaklandığını varsaydığı vajinayı örten bir kamuflaj çalışması mıdır?.
Öte yandan bu ilişkilerde erkek bedeni anne bedenini örtüp gizlerken partnerin penis ve testisleri de annenin vajinal alanını örtüp gizliyor mudur? Sonuçta bir şekilde penisli anneye ulaşarak o ilişki anında kastrasyon kaygısı yatışıyor mudur? Bütün bu sorulara "evet" diyoruz.

66. Eril kişilerde bastırılmış cinsellik söz konusuysa ya da bir başka ifadeyle OGP hayata geçememişse o zaman heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutu ya fantezi düzeyinde ya da kısmen eylemsel bir eksen olarak kendini dayatabilir. Öte yandan hemen hemen bütün erkek popülasyonunda orgazmın genetik programının hayata geçmediğini biliyoruz.

67. Eşcinsellik olaylarının çoğunun temelinde kastrasyon gerçeği vardır. Her erkek de kastrasyon süreçlerinden geçtiği için, toplumdaki her erkekte belli oranlarda eşcinsel eğilimleri beklememiz normaldir. Öte yandan homofobi de derecesine göre, her erkekte belli oranlarda örtük eşcinselliği yapılandırır. Ya da örtük eşcinselliğin beklenen sonucu homofobidir.

68. Kadın erkek ilişkisinde kadın takma bir penisle erkeğe girse bile bu bir eşcinsel ilişki değildir. Heteroseksüel ilişkinin bir başka formudur. Hatta erkek erkeğe ilişkilerde bile merak itilimi ile denemiş olmak için yaşanan penetrasyonlar da eşcinsellik hakkında bir şey söylemez. Eğer bir erkek için öbür erkekler cinsel nesne olarak birinci derecede vazgeçilemez ise bu ilişki şekli eşcinsel ilişkidir. Özetle hayatımızı birlikte geçirmek isteyeceğimiz kişinin cinsiyeti cinsel yönelimlerimizi belirler ve tanımlar. Tekrar söyleyelim: Cinsel yönelimi belirleyen, cinsel nesnenin vazgeçilemezliğidir.

69. Erkek çocuk, yetişme sırasında baba ya da dayı ya da amca tarafından kucaklanmaz ve erkek erkeğe kucaklaşma bir seks yasağı şeklinde küçük çocuğa hissettirilirse o zaman bu çocuk erkek erkeğe beden temasını ister istemez cinsel ilişki mesajı olarak okur ve böyle bir seksüel algıya açık ve onun tuzağına düşmüş olarak tetiklenir. Ya da şöyle söyleyelim: Aile içi yetişkin erkeklerin homofobisi küçük erkek çocuğa aktarılmış olur. Özetle erkekler, erkek erkeğe beden temaslarını deseksüalize etmeyi öğrenmelidirler. Ne demişler, sakınan göze çöp batar.

70. Kastre özneler kendilerini hemcins cinsel ilişkilerden irâdi yollarla alıkoyabilirler. Ama bu durum onların mutlak olarak heteroseksüel oldukları anlamına gelmez. Özetle bu kültürlerde eşcinsel eğilimlerini bastırarak eyleme

dökmeyen kişilere bir isimlendirme kolaylığı olarak heteroseksüel diyoruz. Ya da şöyle diyelim: Eşcinsel ilişki kurma talebini iradi olarak hayata geçirmeyen kişiye heteroseksüel denir.

71. Erkekte süperegonun bilinçaltı kısmı şöyle söyler: "Annemle değil bir cinsel ilişki kurmak, bu talebin farkındalığına bile erişmektense gay olmayı tercih ederim." Tabii böyle bir ensestüel arzu dehşetinin varlığı, korku duyulan böyle bir ihtimalden kaçmak için gay eğilimlere zemin hazırlarken öte yandan eşcinsel eylemlerin de dehşetengiz biçimde kınanması erkeklerde çeşitli düzeylerde nevrotik belirtilere yol açar. Açıkçası erkek iki yönden olmak üzere çok ciddi bir sıkışmaya maruz kalır.

72. Heteroseksüalitenin altında biseksüalitenin kazanı kaynar.

73. Eşcinsellik, insanoğlunun fallik dönem ve ergenlik hattı boyunca geçtiği zorunlu gelişim aşamalarından biri gibi duruyor. Bu dönemde her ergenin hemcins bir arkadaşına karşı cinsel bir tutkusu ya da niyeti birçok örnekte tespit edilebilir. Özellikle kankalık ilişkisinin alt zemininde örtülü olarak bu niyeti tespit etmek zor değildir. Peki bu durum tespitleri eşcinselliğin öznede kalıcı olması bakımından bize ne söyler. Bize hiçbir şey söylemez ve o kadar da önemli bir anlam taşımaz.

74. Heteroseksüel orgazmında homofobi nedeniyle kaybedilen anal hazlar ve orgazmik anal kasılmalar bu sefer pasif eşcinsel fanteziler şeklinde geri döner. Bunlar tamamlayıcı fantezilerdir. Şu türden pasif bir eşcinsel fantezi izlenebilir: Kişinin mastürbasyon sırasındaki fantezilerinde anüsüne ya bir penis ya da bir başka cisim giriyordur ve mastürbasyonda orgazm sonucuna böyle varılıyordur. Bu tabloda, reddedilenin (anüs penis hattı bütünlüğünün reddedilişinin) geri dönüşü ile karşı karşıyayızdır.

Şunu unutmayalım: Heteroseksüel popülasyonda yukarıda tasvirini yaptığımız portre, her ne kadar gizlense de son derece yaygındır ve bu nedenle heteroseksüel popülasyon, örtük biçimde eşcinsel fantezi ve arzularla içli dışlıdır. Ama bu tablo kalıcı bir eşcinselliğe gönderme değildir, çünkü gerçek eşcinsellik sabit ve kalıcı hemcins erotik nesne seçimi anlamına gelir.

Şimdi söz konusu olan nedir? Heteroseksüelliğin, homofobi nedeniyle ödediği bir bedel söz konusudur. Hem öznenin fantezi dünyası çarpıtılmıştır hem de dopdolu bir orgazmik kapasite büyük bir hasara uğratılmıştır yani kayıplara maruz kalmıştır ya da diyelim ki gasp edilmiştir.

75. Eril kabızlığının altından, birçok örneklerde homofobik tepkiler ortaya çıkıyor. Bu nedenle erkeklerin, homofobiden arınarak kendi anüsleri ile barışmaları gerekiyor. Bilinçaltında şu örtük mantık çalışıyor. "Aman dışarıdan bir şey girmesin!" böylece bilinçaltı bir refleks olarak anal kaslar alabildiğince kasılıyor. Evet dışarıdan bir şey giremiyor ama içerden de dışarıya bir şey çıkamıyor.

Bu erkeklerin hemen hemen hepsi orgazm anında anal bölgede aktifleşen kas hareketlerini ve orgazmın peniste açığa çıkan impulslarının anal bölgeye yansımalarını da algılayamıyorlar. Yani anal bölgeleri aslında bu dediğim çerçevede aktif olmasına rağmen erkekler böyle bir haz yansımasını algılayamamaktadırlar homofobileri nedeniyle. Peki algılayamazlarsa ne olur? Eril orgazmı dört dörtlük yaşanamaz.

76. Anüsün, tıpkı vajinada olduğu gibi kayganlaştırıcı sıvı salgılayarak cinsel ilişkiyi mümkün kılacak bir mekanizması yoktur. Bu nedenle anüs, eşcinsel ilişkilere göre yapılanmamıştır. Bu tezi ileri sürerken eşcinsel ilgi ve arzuyu yasaklamış mı oluyorum. Elbette böyle bir şey söylemiyorum. Ancak organizmamız anal ilişkiye izin verecek doğal bir donanıma sahip değil. Bu nedenle eğer eşcinsel ilişkiler yaşanacaksa bunlar el ile uyarılma ya da oral uyarılma veya başka alternatif yollar ve tatminler olabilir. Peki penis-anüs ilişkisi hiç kurulamaz mı? Elbette kurulur ve en çok da denenen bir ilişki türüdür. İnsanoğlu bunun teknik çözümünü bulmuştur. Bu ara bilgiden sonra kaldığımız yerden devam edersek: Eğer kişi Orgazmın Genetik Programını hayata geçiremezse heteroseksüel ilişkide orgazmın anal bölgede açığa çıkacak olan yansımaları ketlenmiş ve bastırılmış olur. Psikanalizden biliyoruz ki bastırılan her zaman kılık değiştirerek bastırıldığı yerden geri döner. Burada da aynı şey olur. Heteroseksüel orgazmının ketlenen anal bölge hazları bu sefer pasif eşcinsel girilme fantezilerini harekete geçirir ve bastırılanın geri dönüşü böyle olur.

77. Cinsel kastratör kültürler eril öznede şu ya da bu derecede eşcinsel bir sekel bırakır.

78. Homofobik, kendisindeki homoseksüel arzuların açığa çıkmasından ya da bu arzuları eyleme dökmekten korkan kişidir.

79. Ensest suçluluğu ve korkusu ile Ödipal dönemde babayla rekabet arzusunun dehşeti erkeklerde homo erotizmi ve arkasından homofobiyi tetikler. Şöyle ki: Sözünü ettiğimiz baba korkusu, babaya bir taviz vermek için "Benim, senin karında gözüm yok" söylemi üzerinden belli bir oranda eşcinsel bir eksene kayma sonucunu getirir. Ancak bilinçaltındaki bu eğilim kaydı, toplumsal kayıtlarda eşcinsellik şiddetle reddedildiği için güçlü bir homofobik tepkiyi de besler. Sonuçta hem homoerotik talep hem homofobi de durmadan birbirlerini tetikler.

Kültürümüzde, "anam avradım olsun", "yapmazsam anamı s…inler" gibi ifadelerdeki ensest suçluluğu, ensest korkusu gibi engeller, annenin ötesinde öteki kadınlarla tam tatminli cinsel deneyimlere kapıları kapattığında, erkeğin cinsel yaşamını, her zaman eylemsel düzeyde olmasa da fantezi düzeyinde cinsel sapmalar da işgal etmeye başlar. Erkeklerde eşcinsel içeriklerin ruhsal sahnede ortaya çıkmasının nedenlerinden biri yukarıda saydığımız bu tespitlerdir. Bu saptamamız ile eşcinselliğin saklı boyutunu açıklamış olduk. Eşcinsel talep ve arzuların yalana dolana sapmadan apaçık ve cesaretle dile geldiği şu deyimi de kayda alalım: " U….lı yorgansız yatar oğlansız yatmaz."

Düşüncelerimizi bir gazete haberi ile bağlayalım. Haber başlığı şöyle: "S…''ta 30 Erkek". Bu habere göre "S…lı 30 erkek, çoğu esnaf kökenli, kapalı bir mekanda birbirleri ile cinsel ilişki halindeyken jandarma tarafından basıldı." Şöyle düşünelim: Bu haberde anlatılanlar sadece S…'ın K….l ilçesinde mi oluyor? Yukarıda saydığımız tespitlerden yola çıkarsak, K…..l'daki olay münferit değildir, öbür olaylar, göze görünmese de yaygın olmalıdır. Çünkü bu tür baskı kültürlerinde hetero cinsellik üzerine yukarıda saydığımız baskılar uygulandığında, erkeklerde eşcinsel eksene şu ya da bu oranlarda kayma eğilimleri ve merakları ortaya çıkacaktır. Burada bir başka sebep daha dikkati çekmelidir. Bu 30 erkeğin hepsi esnaf, daha doğrusu kaportacı, demirci vs. Büyük olasılıkla, usta çırak ilişkisi içinde öğrenilen bu meslek dallarında kişiler çocuk yaşlarından itibaren çalışmaya başlarlar. Bu durum küçük çocuklara yönelik

cinsel istismara son derece açıktır. Herhalde bu 30 erkek, diğerleri gibi böyle bir sürecin içinden geliyor olsalar gerek.

Timur Soykan'ın "Badeci Şeyhin Sır Odası" adlı kitabını, yukarıda saydığımız gerekçelerle bağlantılar kurarak dikkate aldığımızda, eşcinsellikle ilgili gizli tablonun, nasıl daha net bir görünüme kavuştuğunu anlamış oluruz.

80. "Ensest ilişkiyi seçmektense eşcinselliği seçmek daha evladır." Birçok eşcinsellik tercihlerinde bu örtük bilinçaltı mantığın etkin bir rol oynadığını düşünüyorum

81. Oral dönem boyunca erkek ve kız bebeklerin hepsinin anne ile özdeşleştiklerini biliyoruz. Bu nedenle bütün bebekler psişik bakımdan dişi kabul edilir. Ancak erkek bebekler daha sonra kültürel yapıya entegre oldukça babanın toplumsal eril cinsiyeti ile özdeşleşirler. Ama ruhsal zeminde bu dişil eksen tortulaşmış bir katman olarak varlığını sürdürür (ancak bu durum erkeğin tüm yaşamı boyunca onun ruh sağlığını destekleyecek bir rezerv olarak çok önemlidir). Bu realitenin yol açtığı sonuçlar nelerdir?

1. Toplumsal erkek kimliği sonradan kazanıldığı için tüm erkeklerde ilk dişi kayıtlarına gerilememek için kadınsılığa karşı bir nefret ve düşmanlık vardır. Yani erkek, kadın olmayandır ya da erkek, "i..ne" olmayandır.

2. Buna bağlı olarak erkeklerde ortaya çıkan aşırı homofobinin ve eşcinsel düşmanlığının temelinde kültürel söylemin de etkisi altında birinci maddede saydığım sebepler vardır.

3 Erkeklerde zaman zaman bir vajinaya sahip olmak ya da bir kadına dönüşmek ve kendini bir kadın gibi algılamak şeklindeki geçici fanteziler (Paul Schreber'in bir kadına dönüşmek yönündeki paranoid şizofren fantezilerini ya da Virgina Wolfe,un "Orlando" adlı eserini hatırlayalım) bu ilk oral dönem dişil bebek kayıtlarımıza bağlıdır (sanıyorum).

4 Bu ilk oral dönem kayıtları aynı zamanda erkek biseksüelliğinin temel sebebi gibi gözüküyor. Kadınlardaki ayrı bir konu. Kadınlar oral dönemi takip eden süreçte babaya aktardıkları sevgi ile heteroseksüelliğin ilk çekirdeklerini yapılandırırlar. Ama bir yandan da oral döneme bağlılıkları ve bu eksendeki ruhsal kayıtları nedeniyle kadın biseksüelliği ortaya çıkar.

82. İnsan denen biseksüel varlık… Bu varlık, kültürünün dayatmaları sonucunda mutlak heteroseksüel bir tercih yapmış gibi görünebilir. Ama hemcinsine yönelik arzu boyutu hiçbir zaman o kadar da iptal edilemez ve uygun durumlarda ya da boşluk anlarında kendini özneye ifşa eder.

83. Kastratör bir kültürün içinden hiçbir eril özne sağlam çıkamaz. Şu ya da bu oranda heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutu öznede kaçınılmaz olarak yapılanabilir. Daha doğru bir ifade ile böyle bir özne zaman zaman pasif eşcinsel fantezi akınlarına da maruz kalacaktır. Sözlük bölümünde eşcinsellik maddesine de bakabilirsiniz.

84. Homofobik kişi kendisindeki homoseksüel arzulardan dolayı panik yaşayan kişidir. Bu panik agresyon ve hostilite biçiminde görünürdeki eşcinsellere yansıtılır, böylece kendisi görünmez olur.

85. Eril özne, olmak istediği ideal erkek formatlarına sahip olan erkekleri dış dünyada gördüğü zaman, onlara libidinal füzyon narsisizminİn idealizasyon ve süblimasyon akımları üzerinden yapılanmış kendiliğini yansıtır. Devamında

onlarda kendini beğenip kendini arayacaktır ki bu yansıtma sürecinin homoerotik talepleri tetiklememesi de olası değildir. Aksi gibi de eril kültürün kastre eril özneleri yani Ödipal dönemde kastre edilmiş eril özneleri, aslında bilinçaltı seviyede kendilerini ideal eril formatlarından o kadar da uzak görürler ki... Peki şimdi ne demiş olduk? Eşcinsel algının burada tanımlanan türü, aşağı yukarı bütün eril özneleri kapsarmış gibi görünüyor.

86. Erkekler aktif eşcinselin durumunu değil de pasif eşcinselin durumunu anlatan fıkralara özellikle gülerler. Çünkü sakladıkları kendi pasif eşcinsel eğilimleri bu fıkralarda açımlanınca yaşadıkları sinir gerilimi kahkaha şeklinde bomba gibi patlar.

Şu soruyu da sormamız gerekir: Neden aktif eşcinsel fıkraları yoktur. Çünkü örtük biçimde aktif eşcinsellik toplumsal bilinçaltında erkekliğin meşru bir tezahürü olarak onaylanır. Tabii meşru olana değil de aykırı olana gülünür.

87. İnsan biseksüel varlıktır. Ancak heteroseksüel eril özne kendindeki eşcinsel ekseni bastırarak mutlak olarak heteroseksüel olma çabasına girişir. Ama Freud'tan beri biliyoruz ki bastırma her zaman tam bir bastırma değildir. Bu nedenle özellikle kastratör eril kültürlerde heteroseksüel eril öznenin cinsel yaşamında eşcinsel arzu kaymaları eşlikçi bir eksen olarak yer alır. Ama bu durum dürüst olarak hiçbir zaman itiraf edilmez ve hiç gereği yokken birçok cinsel patolojileri beslemekte kullanılır.

88. Pasif eşcinsel erkek, bilinçaltında karşıt cinsteki ebeveyne her ensest arzu uyanışında bunu anında bir erkekle pasif eşcinsel ilişkiye girme talebine dönüştürür. Bu ilişki kipi pasif eşcinsel ilişki formlarından sadece biridir.

89. Erkeğin kendi ideal egosunu yansıttığı bir erkek yüksek ihtimalle öznenin eşcinsel nesnesi olacaktır. Burada erkeklerin hiçbiri kendini kadın konumunda algılamaz her iki tarafın da kendi erkekliği ile bir sorunu yoktur

90. Ensest suçluluğu nedeniyle kişi bir biçimde eşcinsel arzulara kayabilir ama bu algılar da toplum kodlarında şiddetle yasaksa ya da kişi tarafından öyle algılanıyorsa buradan da kişi kendisinin hiçbir şeye layık olmadığı şeklinde derin bir komplekse de kapılabilir. O zaman şu sonuca varıyoruz: Değersizlik duygularının önemli bir kısmının sebepleri arasında yine cinsel çatışmalarla ilgili temel problemleri buluyoruz.

91. Gay, bir cinsel ilişkide tatmin olacaksa muhakkak ki orgazm yaşamak zorundadır. Erkek organizmasında orgazmı yaşamanın biricik organı penistir. Kişi pasif gay de olsa muhakkak ki kendi penisi üzerinden orgazm yaşamak zorundadır. Bunun başka bir seçeneği yoktur çünkü karşımızda değiştiremeyeceğimiz bir biyolojik gerçek vardır. Biyolojik gerçek kendi yasasını kişiye dayatır. Ama birçok gay ilişkide, pasif gay reddedilen penisini hazzı algılamada o kadar köreltiyor ki bu ilişkiden tatmin edici bir sonuç da alamıyor. Bu nedenle kişi aktif ya da pasif olsun penis üzerinden kumar oynanmaz.

92. Eşcinsellik izlenimi veren pek çok fantezi, eylem ya da tasarımların fetişizm kapsamında düşünülebileceğini sanıyorum.

Öte yandan partnerle heteroseksüel ilişkiye eşlik eden eşcinsel fanteziler,

fetişizmin özgün anne formatını saklayan ters yazılımıdır ya da yine anneyi gizleyen karşı cins formatıdır.

Eşcinsel ilişkideki partner ya da kullanılan dildolar bazı örneklerde bir fetiş nesnesi gibi de yorumlanabilir.

Özet olarak mastürbasyon ya da cinsel ilişki anında zihni işgal eden fantezi objeleri, ensest nesneyi gizleyen ikameler gibi gözüküyor; bunları bir fetiş nesnesi gibi yorumlayabiliriz.

Giderek şu sonuca varabilir miyiz? Heteroseksüel cinsellikten farklı yönelim ve uygulamaları da fetişizmin çeşitli görünümleri olarak görebilir miyiz?

93. Libidinal füzyonda anneye yönelen hayranlık, idealizasyon ve süblimasyon akımları onun hemen yanı başında olan babaya da aktarılabilir. Biz burada ileriki yılların ilk biseksüel çekirdeklerini görürüz.

94. Libidinal füzyonun cinsiyetlenmemiş erotizmi eğer iki kişi arasında bir akım oluşturursa kişilerin cinsiyetleri hiç önem taşımamak üzere ikili arasında bir erotik yakınlaşmayı mümkün kılar.

Kural: Cinsiyetlenmemiş libido hangi nesneye aktarım yaparsa orada nesneye bir cinsel nesne formu kazandırıır ve o an libido cinsel nesnesini bulmuş olur. O zaman özne şöyle söyler: "İnanılmaz derecede etkilendim."

95. Maçoluk ne kadar güçlü biçimde sahnedeyse eşcinsellik de o kadar derinlere kök salmıştır. Zaten erkek olanın ikinci kez erkek olmak için bu kadar gayretkeş olması gözlemciyi kuşkulandırır.

96. Kadınsılıkla ilişkilendirilmeyeceği güvencesi verilse pek çok erkek eşcinselliği deneyebilir.

29.İLİŞKİSELLİK

1. İnsan ilişkisel bir varlıktır. Eğer bir "şey" olacaksa, bu ilişkisellik sayesinde olacaktır.

2. Orgazmın Genetik Programı (OGP) öznesi için de normal nevrotik özne için de ilişkisellik temel bir gereksinimdir. Bu insani gereksinim hiçbir özne türü için vazgeçilebilir değildir.

3. Tam tatminli orgazmın kastrasyonu, bir yandan da ruhsal dünyamızdaki yalnızlığın kökensel nedeni gibi görünüyor. Çünkü OGP, libidinal füzyonu hayata davet edebilmesi nedeniyle partnerlerimizle ilişkilerimizde bizi yalnızlığın ötesine tam bir ilişkisellik haline konuşlandırır ve öte yandan kendimizle sahici bir ilişki kurmamızı da mümkün kılar. Oysa ortalama kastre özne kendisiyle ve ötekilerle ilişkisinde sahihliğin dışına düşmüştür.

4. İlişkisellik, bizim fabrika ayarlarımızda kayıtlıdır. Bundan kaçamayız elbette. OGP öznesinin ilişkiselliği insan insana bağlantıda libidinal füzyon alanına çekilme yönündedir. Bu nedenle OGP özneleri derin özlem ve sevgi duyguları ile yüklü ilişkiler kurabilecek bir kapasiteye sahiptir.

5. Yatakta bitmeyen ilişki, ilişki değildir, gerekli özlem motivasyonundan yoksundur. İlişkinin doğasındaki örtük hedef, sonul hedefin yatak oluşudur. Gerisi bir yığın ebelek gebelek laflamalardır; aslında burada konu ille de yatak erotizmi değildir ama erotizmin hep bir olasılıklar ufku olarak önümüzde durduğunu şu ya da bu şekilde yargı üretmeden kabullenme yansızlığıdır. Gündelik hayat, erotizmin her türlüsünü maskelemek üzere kurumsallaşmış geniş bir kültürel dokudur. Bu kültürel dokuda her etkinlik her söylem işte bu erotik eğilimin hep üstünü örtme hedefine yöneliktir.

Birinci cümleye şöyle de devam edebilirdik: Ama her yatak ilişkisi de ilişki değildir. Yani sahih bir cinsel ilişkiden söz edeceksek libidinal füzyonun bu yatak ilişkisine davet edilmesi ve aktifleştirilmesi zorunludur.

30.MÜZİK

1. Güzel bir ses, güzel bir melodi bizi etkiler... O zaman bunların bize nereden seslendiğini soralım: Güzel bir ses bize, annenin, bebeği sarıp sarmalayan libidinal füzyon kucağından seslenir. Çünkü o örtük biçimde libidinal füzyon annesinin sesidir. Bir diğer etken de o eksende bebeğin yaşadığı ve akışı yönü belli olmayan emosyonel akışkanlıkların sese dönüşmüş ifadeleridir,

2. Dans, dil öncesi içsel müziğin, bedende kendini dışa vuran dilidir.

3. Her acının ve mutluluğun müzikteki ifadesinin libidinal füzyonda bir karşılığı vardır. Ya da tam tersi: Bunlar libidinal füzyondan görünür dünyaya doğru neşet ederler… Müzik, en geniş anlamda anlaşılmak üzere ünlemlerden doğmuştur. Ünlemlerin de kaynağını dil öncesi bebeklerinin ruhsal dünyasında buluruz.

4. Müzik, ketum hafızada ruhun unutulmuş olan bir şeylerini, yeniden güncel hayata iade eder. Kendi köklerimizle müzik sayesinde bağlar kurup zenginleştiğimiz için, bize kendimizle bu şekilde yeniden bütünleşme imkanı sunan besteciye bu yüzden şükran duyarız.

5. İçsel sessiz müziğimiz olarak duyguların yaşanışı hep müzikaldir. Çünkü ilk var oluş kiplerimiz hep müzikaldir. Kastrasyonlarda yitirilenler müzikle yeniden kısmi olarak geri kazanılır. Müziğin ruhsal kökleri yetişkinde değil bebektedir. Yani biz müziği öğrenmeyiz zaten bildiğimiz bir şeyi hatırlarız. Anne bebek ilişkisinin duygusal dünyası müzikaldir müzikte tekrarlanır. Ninniler boşuna söylenmiyor.

6. Dil öncesi insan yavrusunun varoluşu müzikaldir. Bu nedenle yetişkin kişi her müzik dinleyişinde bu köklere, bu varoluşsal köklere yeniden geri döner ve böylece müzik aracılığıyla ruhsal bütünlüğünü yeniden kurmuş ve yeniden teyit etmiş olur.

7. Meleklerin şarkısı (örneğin Mesiah: Bach) libidinal füzyon bebeğinin içsel kıvançlarının bir dışavurumudur.

8. Her şarkı dinlediğimizde libidinal füzyon ışıldamaya başlar ya da ne zaman libidinal füzyon ışıldamaya, hareketlenmeye başlasa içimizden şarkılar yükselir.

9. Müzik libidinal füzyonda mayalanan hayatiyetin sesidir.

10. Mutsuzken neden hüzünlü şarkılar dinleriz? Bir kültür platformunda sorulan bu soruya şöyle bir cevap verebiliriz: Hüzünlü müzikler, geçmiş yaslarımızı tamamlayıp onarma ve böylece bizi iyileştirme işlevini yerine getirir.

11. Eğlence ve şenlikte (vecde varan eğlence ve şenlikte) biz ruhumuzun haz ve coşku yaşama özgürlüğünden kastre edilmemiş fabrika ayarlarına geri döneriz. Bu etkinlikler aracılığıyladır ki ruhumuzun güncel hayatta bir cenderede sıkıştırılmış hali geçici olarak sona erer, mutsuzluklar geride bırakılır, bu etkinlikler aracılığıyla yine geçici bir aydınlanma süreci yaşarız.

31.MOBBİNG

1. Bebeğin hayatta kalma garantisi, korunma ve ilgi görmesine bağlıdır. Bu yüzden o, çevresini kendisine ilgi gösterilmesi ve kendisine bakım verilmesi konusunda manipüle eder. Varoluşu bu garantiye bağlıdır. Bu garantidir ki aynı zamanda bebeğin değerlilik algısının, yani aslında narsistik algısının temelini oluşturur. Dışlanma ve değersizlik hisleri, bilinçaltında hayati bir tehdidi, varoluşu mümkün kılan kaynakların elden çıkması tehlikesini ima ettiği içindir ki son derece kaygı verici ve tehditkardır. Böyle bir örselenme bir defans olarak öznede aşırı agresyonu da ayaklandırır. Yani bebek, korunma ve ihtimam gereksinmesi ile bunlara ihtiyacı olduğu bilgisi ile (refleksiyle) dünyaya gelir.

Bu yüzden özne açısından varlığının korunması refleksinin çok temel bir defans olduğu sonucuna erişebiliriz. Kısacası insanlar arası ego savaşları, ezeli ve ebedi bir çatışma süreci olarak kabul edilmek zorundadır. Gündelik hayatta narsistik alanımız tehdit edildiğinde maruz kaldığımız durumun adı mobbingdir ve tüm narsistik korunma mekanizmalarımızı harekete geçirir.

Yukarıda yazdıklarımızla bağlantılı olarak şu sonucu da tartışmaya açabiliriz: Ego bir hayaldir tezi ne kadar geçerlidir... Egonun bir yanılsama olup olmadığı tezi…

2. Güncel hayatta bizi kınayanlar, geçmişte bizi kınamış anne-babanın özne üzerindeki etki gücünü aynen devralırlar. Bu yüzden özne, kınanmaya maruz kaldığında adeta felç olur. Her kınanma, annenin sarıp sarmalayan libidinal füzyon kucağının onur ve ayrıcalığından da dışlanmayı ima ettiği için örseleyicidir ve özne üzerindeki yaptırım gücü çok yüksektir. Ancak geçmişte çok güven vermiş bir anne nedeniyle bu belaların üstesinden gelebiliriz.

3. Bebeğin anne kucağındaki (libidinal füzyon) ayrıcalıklı ve seçkin yeri öznenin onur duygusunun kökenidir. Bu nedenle mobbing uygulamaları her zaman son derece onur kırıcı bir etki yaratır özne üzerinde. Yani bir süreliğine libidinal füzyonu zehirli füzyona dönüştürme gücüne sahiptir mobbing uygulamaları. LİBİDİNAL FÜZYON İNSANİ ONURUN EVRENSEL SABİTESİDİR.

4. Reddedilmiş küçük çocuk içimizde sürekli olarak ağlar durur. Özellikle anne tarafından reddedilmişse ya da öyle bir algıya sahipse…

5. Sevgilimiz bize ihanet ettiğinde ya da bizi ihmal ettiğinde, anne kucağındaki biricikliğimizden kendimizi dışlanmış hissederiz. Bu yüzden sevgilinin ihmalleri özne üzerinde her zaman yıkıcı etkiler yaratır.

6. Mobbing'e uğradığınız zaman Ödipal dönem kastrasyonlarının yarattığı suçluluk duyguları ve utançlarına yeniden maruz kalırsınız. Mobbing'in tahripkar gücü dayandığı bu köklerden de kaynaklanır, yani onları yeniden aktifleştirir. Bu, aynı zamanda oral dönemde anne kucağındaki biriciklik mevkiinden kovulmak anlamanı da içerecek şekilde utanç verici travmatik bir süreçtir.

7. Değerlilik algısı anneden yani ötekinden alınarak inşa edildiği için her zaman geri alınma tehdidi altındadır. Bu nedenle insanlar dışardan gelecek eleştiriler karşısında çok kırılgandırlar. Ancak korunup kollanma bakımından doğuştan getirdiğimiz verili taleplerimiz de vardır. Korunup kollanmada bir aksilik yaşandığında kendimizi hep dışlanmış hissederiz.

8. Libidinal füzyonda annenin bebeğine yönelik koşulsuz sevgisi bebekte kendine yönelik olarak öz sevgisini yapılandırır. Bu öz sevgisine narsisizm diyoruz. Ötekinden, bu sevginin bizden geri alınmasını ima eden her mesaj kişide bir yıkım etkisi yaratır. Çünkü özne-ben bu narsistik inşa üzerine kurulmuştur. Yani öznenin varoluş zemini bu durumda ayağının altından kaymış olur.
Narsistik dengeye ve aynı zamanda temel ihtiyaç ve arzulara dışardan gelen her yıkıcı tehdit, öznede saldırganlığı da tetikler.

9. Sevgiye duyduğumuz gereksinim çok temel bir ihtiyaçtır. Annemizin sarıp sarmalayan sevgi kucağının hayatımız üzerinde çok önemli sonuçları vardır. Bu yüzden insanların da bizi sevmesini, beğenmesini isteriz. Birileri bizi dışladığında sanki annemizin sevgi kucağından dışlanmış gibi oluruz. Beğenilip sevgi gördüğümüzde anne kucağındaki yerimizi korumuş oluruz. Bu nedenle insanlara bir iş yaptırmak ya da onları bir yöne motive etmek için sevgi dili en etkili güçtür.

10. Boşanma durumlarında kişiler, sanki anne tarafından terk edilmiş ve değersizleştirilmiş, dışlanmış gibi olmanın acısını yaşarlar. Bu nedenle boşandığımız eşle yabancılaşmamız çok örseleyici bir duygudur.

11. Onaylandığımızda, karşımızdakinden sevilmekte olduğumuzun garantisini almış oluruz. Bu nedenle gündelik hayatta, ebeveynlerimiz olmasalar da herkesten bir onay beklentisi içine gireriz. Ebeveynlerden beklenen onay talebi, böylece başka insanlara da aktarılmış olur.

12. Toplumsal bir varlık olan insanın toplumdan dışlanması şu riskleri içerir:
1. Hayati anlamda tehdit altında olmak, ölüme terk edilmişlik, ölüme bırakılmışlık hissiyatı ve bilinçaltı olarak işleyen ölüm anksiyetesi.
2. Ruhsal vakuma ve onun getireceği izolasyon anksiyetesine maruz kalmak.
3.Annenin libidinal füzyon kucağından dışlanarak kendini aşırı değersizleşmiş hissetmek.
Bütün bunları göğüsleyebilmek için insanın çok güçlü bir benlik organizasyonuna sahip olması gerekir: Geçmişte anne ve anne ikamelerinin sevgi kucağında beslenmiş olmayı kastediyorum.

13. Toplumdan dışlanmanın yarattığı değersizlik algısının elbette bir fonksiyonu vardır: Bu algının kişi üzerinde yarattığı dayanılmaz baskı onu toplumun geleneksel normları içinde kalmaya zorlar. Böylece toplumsal yapıların sürekliliği, öznenin dışlanma tehdidinin baskısı altında işlerlik kazanır.
Yukarıda tanımını yaptığımız psişik çerçeve, mobbing uygulamalarının neden bu kadar yıkıcı etkilere yol açtığını da kanıtlar.

14. Ötekinin bizi onaylamayacağını, sevmeyeceğini sanma kaygısı, kadına yönelik erkek şiddetinin özünde var olan bir çatışmadır. Bu çatışma, sevmeyen ya da ihmal eden bir anne nedeniyle mobbinge uğramış erkek çocuklarda daha sık görülebilir.

15. Güvenli bir aile ortamında tatminli yaşanmış sevgi, dışardan gelecek destek beklentilerini geçersiz kılar.

32.DEPERSONALİZASYON

1. Depersonalizasyonun altından derin utançlar ve ağır suçluluk duyguları çıkabilir. Toplumun kişiyi silmesinden önce, kişi kendini kendi gözünde siler. Bu durumda özne kendine en derin yabancılaşma içindedir.

2. Özne-benin kuruluşu öteki ile ve onun toplumsal kodları ile özdeşleşmeyi gerektirdiğine göre toplumun genel geçer ahlak yasaları ile çelişen ve çatışan eğilim, istek ve arzularımızın ruhsallıkta depersonalizasyon tepkileri ile de sonuçlanması beklenen bir durumdur. Yani özne-benimizi oluşturan öteki, ben yapımızdan boşalıyor demektir ki bu da ruhsal yapımızda depersonalizasyon algısı olarak deneyimlenir.

3. Bilinçaltının derin hafıza kayıtlarından görünürlük sahnesine asla çıkmayan sinsi kastrasyon kayıtları (hep şu 4-5 kastrasyon kayıtları) nedeni belirsiz gibi görünen depersonalizasyon semptomlarına da yol açabilir pekala.

33.NARSİSİZM

1. Narkissos'un kendine duyduğu hayranlık anlamında narsisizm (narsistik örselenmeler anlamında değil) libidinal füzyonda annenin bebeğine duyduğu en yüksek aşk duygusundan beslenir. O zaman aynaya bakan bir narsist gördüğümüzde orada üç kişi vardır. Narsistin kendisi, aynadaki yansıması ve görünmeyen annesi…

2. "G…tü kalkmış" tabiri kimler için söylenir? Ağır narsistik örselenmeleri nedeniyle toplum içinde ezik tabir edilen insanlar, günün birinde hak etmedikleri bir mevkiye ya da çok iyi maddi bir duruma eriştiklerinde ego şişkinlikleri şeklinde davranışlar sergilemeye başlarlar. İşte onların bu periyottaki davranış hallerini tasvir etmek için yukarıdaki argo tabir kullanılır.

3. Narsistik yapı bir yanıyla kaçınılmaz olarak kısmi eşcinsel bir yapıdır.

4. Galiba her insanda bilinçaltının en dip katmanlarında, kendisinin erişilemez ve dokunulamaz bir tanrı olduğuna ilişkin ilkel bir inanç çekirdeği var. Bu inanç çekirdeği zannederim birincil Narsistik dönemden bir kalıntı olsa gerek. Ancak örselenmiş narsistik odaklarının bir defansı olarak kendisinin mutlak bir dokunulmazlıkla donatıldığını varsayan suç makinası birçok insanın varlığını da göz ardı edemeyiz. Yani örselenmiş narsistik odak abartılmış büyüklük hezeyanlarının ve kolayca suç işleme motivasyonunun da kaynağıdır. Mafya

mensuplarından suç örgütü birçok yapılara kadar geniş bir yelpazeyi kapsayan bir organizasyondan söz ediyorum.

Narsistik merkezin mutlak iptali ise en ağır depresyona denk gelir ki kişinin hayatını sürdürmesi artık imkansızdır.

Narsistik yapının dengeli inşasından söz edersek: Ruhsal yönden sağlıklı bir annenin sevgi ve şefkat dolu kucağında hayata başlamak, eğer sonraki yılların kastrasyonları da sorunsuz atlatılırsa, özgüvenin temelidir.

5. Birincil dönem narsisizminin kadir'i mutlaklık yanılsaması dine yansıdığında tablo şöyle bir inançla formüle edilir: "Tanrı 'ol' der o şey hemen oluverir." Eşyaya hükmetme arzularının bir ifadesi olarak büyücülük etkinliklerinin de altında aynı mekanizma aktiftir. Özetle kadiri mutlaklıkla ilgili batıla inancın kökleri ilk bebeklik yıllarından itibaren ruhsal yapımızda mevcuttur. İnsanların bilimin tüm verilerine rağmen aydınlanmada direnişlerinin köklerini burada da aramak gerekir.

6. Narsistik patoloji, yetersiz aynalanmanın sonucudur.

7. Çok kötü orgazmlar yaşayan pek çok erkeğin aslında hiç de değmeyen düşük kapasitedeki bu cinsel zemine bağlı aşk cinayetleri işlemeleri akıl alır gibi değil. Peki aklın alabileceği açıklama nedir? Bu durum, erkeklerin yaşadıkları dışlanmaları (ihanet vb.) narsistik bir örselenme olarak yaşamaları ile bağlantılıdır...

8. Kendisini sevenlerden bir yansıma olarak bir değer taşıyan her insan, taşıdığı bu değeri farkında olmadan çevresindeki her insana yansıtır. Ancak bu, gerçekçi bir yansıtma değildir, öznenin yanılsamalarını içeren bir yansıtmadır. Oysa ötekiler daima öznenin kendisinden farklı kişilerdir. Eğer bu kişilerden özneye bir ret ya da sevgiyi geri çekme gibi bir tepki gelirse özne sanki kendisi tarafından kendisine bir kastrasyon uygulanmışçasına yanılsamalı bir yargıya varır ve bu tablonun da adını tam olarak koyamaz, bu sonucu kendisinin kendisi tarafından (ama bilinçaltı seviyede) reddi gibi algılar. Bu durumda genellikle ben olanla ben olmayanı ayıramamanın bu şekilde acı veren bedelini öderiz.

9. Bir kör senin tarif ettiğin yolu görmüyor diye alınmanın bir anlamı var mı? İşte alınganın bu tepkisi narsistik saçmalığa çok güzel bir örnektir.

10. Sırf kendisini merkeze almak (Narsis efsanesini hatırlayalım) sosyal ilişkileri ve tabii devamında üreme etkinliğini ortadan kaldıracağı için türün ölümüyle sonuçlanır ki bu anlamda narsisizm lanetlenmesi gereken bir saplantı biçimidir. Narsis'in tutumunun mitolojide onaylanmamasının sebebi üstü örtük biçimde bize bu gerçeği bildirir.

11. İnsan beğenilmek ve onaylanmak ister ama beğenenlerin, onaylayanların kalitesi, içerikleri kısacası ne oldukları hiçbir biçimde sorgulanmaz. Burada narsistik körlükle karşı karşıyayızdır.

12. Benim narsisizmim, annemin bana duyduğu aşkın ta kendisidir. Kendi narsisizmimde, annemin bana duyduğu aşkla büyülenmiş kalırım.

13. İnsanda idealizasyon programı, varsayılan en ideal öteki özneyi yaratma ya da bulma amacından bir an bile geri durmayacaktır. Dinlerden tarikatlara, oradan siyasi partilere kadar idealize edilen ve biat edilen özneyi yaratma

gereksiniminin psikodinamiği açıklamış olduk. Hatta şunu da söyleyebiliriz: Birinin bize yönelik yüceltici sevgisi bir yanılsama da olabilir, Şöyle ki: Aslında bizim kendimizin kendi selfimize yönelik yoğun ve idealize sevgisi sanki öteki kişiden bize yansıyor ya da geliyormuş gibi de algılanabilir. Yani benim sevgilide bana yönelik olarak gördüğüm yoğun bir seviliyor olma duygusu benim kendi selfime yönelik yoğun sevgimin sevgiliden bana yansıyan bir ifadesi de olabilir ya da bu şekilde bir yanlış algılama.

14. Narsisist doyum rüyaları… Bu rüyalar sayısal olarak en az cinsel doyum rüyaları kadardır. Eğer orijininde varlık kastre edilmemiş cinsel haz kapasitesi ile kültüre dahil olabilseydi o zaman insan bu yoğunlukta Narsistik arzu doyum rüyaları görür müydü? Yani Narsistik örselenmelere güçlü yatkınlıkların altında da kışkırtıcı etken olarak, orijininde varlığın eksiklikle damgalanmış olan cinsel kastrasyonlarının rolü önemli gibi gözüküyor.

Narsistik tatmin rüyaları libidinal füzyonun idealizasyon akımlarından, süblimasyon akımlarından beslenerek özneye kendi ruhsal seçkinliğinin, biricikliğinin eşsiz sahnelerini, tablolarını sunar.

15. Kişinin kendini korumaya yönelik genel dürtü ve eğilimleri aynı zamanda kişinin narsistik kökeninden doğar. Kendimizi korumaya yönelik eğilimimiz makul ölçülerde kendimizi beğenmeye ve değerli bulmaya yönelik eğilimimizin de temelidir. Demek ki narsisizmin doğuştan gelen bir temeli var. Bu potansiyel annenin sevgi kucağında sağlıklı bir yapı kazanır. Kendimizle bu uzlaşı hali hayatta kalmamızın güvencesidir. Bu uzlaşı yıkıldığında o zaman depresyonlara doğru yol alırız.

16. Narsistik dürtülerin gücü (kendini savunma, kendine ilişkin öz değerlilik yanılsaması, sosyal statü ve imajı koruma dürtüsü) cinsel dürtülerden çok daha etkilidir. İnsanlar cinselliklerini gözden çıkarabilirler ama sosyal itibarı ve öz değerliliği ima eden narsistik yatırım ve yanılsamalarından vazgeçemezler. İnsanların terapiye girip rezil kepaze olmaktansa cinsel eksende ya da başka alanlarda hasta kalmaya razı olmaları bundandır.

17. Narsisizm benliğin, kimlik algısının, yaşam ve savunma dürtülerinin temelidir ve doğuştan gelen verili bir programdır, yukarıda sayılan tüm dürtülerin temeli olarak onlarla birlikte çalışır. Özne ihtimam, sevgi ve bakımla güçlendikçe narsistik odağımız da sağlıklı yönde gelişir. Kişi, zehirli füzyondan geliyorsa o zaman çok zayıf bir benlik algısı geliştireceği için hayatın güçlükleri ile başa çıkamaz. O zaman kişi büyük ihtimalle şişirilmiş narsistik hezeyanlar eşliğinde psikoza da kayacaktır.

18. Organizmanın acıdan kaçması ve hazza yönelmesi, bizatihi narsisizmdir. Bu nedenle her organizma varoluşun merkezine kendisini koyar. Yapıp ettiği her şey kendisi içindir.

19. Narsistik odak zorunlu ve doğal bir sonuç olarak hemcins sevdasına giden yolun da başıdır.

34.ENSEST

1. Erkek çocuğun anneye yönelik ensest arzudan, tehditlere maruz bırakılmadan vazgeçmesi gerekir ama bu arzu bastırılıp bilinçaltına gönderilmemeli. Küçük çocuk bu arzunun farkında olarak ondan vazgeçmelidir. Birinci şık ağır nevrozları üretirken ikinci şık ruh sağlığını korumanın güvencesidir. Birinci tespit yıkıcı ensest kastrasyon saçmalıklarına maruz kalmamış kişiler için geçerli değildir.

2. Ensest yasağı sadece aile içinden gelmez, dışarıdan, kültürün söyleminden de gelir hem de ağırlıklı olarak. Bu söylem aile içinde tekrarlanarak yürürlüğe konulur.

3. Medusa anne ensest tabusuyla damgalanmış annenin bir başka formudur. Onun kendisine bakanları taşa çevirmesi aslında anneye yasak arzuyla bakan kandaşlarının taşa dönüşeceği tehdidine dair bir metafordur.

4. Ensest yasağı elbette olmalı. Buna bir itiraz yok tabii ki. Ayrıca tarihin bazı dönemlerinde bazı kültürlerde ensest yasağının askıya alınabildiği de görülüyor... Şimdi asıl konumuza gelelim: Özellikle psikanaliz ensest yasağı ile ilgili söyleminde o kadar dehşetengiz bir etki yaratmaya çalışıyor ki insan bir şeylerden kuşkulanmaya başlıyor. Ensest yasağı bu suçluluk dehşeti ve kaygıları eşliğinde insanların bilinçaltına yerleştirilirse ortada ruhsal yönden sağlıklı tek insan kalmaz. Böyle mutsuz insanlar da tabii ki tüketim ekonomisinin ruhu aç ve her şeyi satın almaya hazır öznelerini yapılandıracaktır. Bu bakımdan tüketim ekonomisi, ruhsal yönden sakat, mutsuz, ruhu aç ve doymak nedir bilmeyen insanlara muhtaçtır. Sanki psikanaliz böylesine kötü bir politika ile alttan alta tüketim ekonomisiyle suç birliği halinde gibi gözüküyor (bir tahmin).

5. Ensest yasağı nedeniyle bastırılan, karşıt ebeveyne duyulan cinsel arzu mudur? Yoksa hedeflenen, bu yasağın kültürdeki sözel dolaşımı nedeniyle öznenin böyle bir düşünceyi ve olasılığı asla aklına getirmemesi yönündeki sürekli ve yorucu bastırma çabası mıdır? Bu ikinci olasılığın daha yüksek bir oranda olduğunu düşünüyorum. Ayrıca bu uygulamanın yarattığı tahribatın boyutları inanılır gibi değildir. Yani bu kadar kıyamet koparmaya gerek var mı diye insan sormadan edemiyor. Çünkü çocuklar en küçük yaşlarından itibaren yaşıtları ile ilgilidirler. Nesil farkı onların söyleminde bile idrak edilir durumdadır. Ensest yasağını bir dehşet odağına dönüştüren de bu abartılmış kültürel reflekslerdir. Çocuğu kendi doğal eğilimlerine bıraktığınız zaman o kendi yaşıtlarına yöneliyor, karşıt ebeveyne değil. Oysa Reich'ın da dediği gibi kapalı ataerkil aile yapılanmalarında çocuğun cinsel ilgileri ister istemez aile içine kayıyor.

6. Ensest yasağı konusunda kendisine ağır suçlamalar yönelten kişinin işi gerçekten çok zordur. Eğer kişi bu konuda kendisine karşı hoşgörü geliştiremezse yani ensest arzu kaymalarını kaçınılmaz sonuçlar olarak görmeyi ve önemsememeyi başaramazsa, kendisi ile başı cidden belada demektir.

7. Eril egemen kültürün dünyasına kastrasyonlar üzerinden dahil olunur ama bu Lacan'ın tezidir ve bu kültür tipi için geçerlidir sadece. Oysa doğal olarak kültüre ensest yasağı üzerinden dahil olunmaz. Bebek verili gelişim programı nedeniyle zamanı geldikçe zaten toplumsal yapı ya da kültürün dünyasına yerleşecektir. Yani çocuk, yetişkinler onu ensest yasağına zorladığı için kültürün

dünyasına dahil olmaz, topluma ve onun verili kurallarına uyum ve yönelim onun gelişim programında zaten vardır.

8. Tehlikeli durumlardan kaçma ve tehlike yaratan durumlara bir daha geri dönmeme, dönememe şeklindeki ilkel tepki mekanizması aslında bastırma mekanizmamızın da temelidir. İnsan beyni bu korunma tepkisini aynı tehlikeye tekrar maruz kalmamak için veriyor. Ama bu ilkel tepki nedeniyle insan birçok yaşamsal ve ruhsal haklarına da veda etmiş oluyor. Bunun en dramatik ve en trajik örneklerini ensest tabusu nedeniyle maruz kaldığımız kastrasyon kaygıları nedeniyle cinsel ve ruhsal yaşamamızda tam doyumlu cinsel hazlar üzerinden uğradığımız büyük tahribatta görebiliriz.

9. Bir kültürün yapısında ensest suçluluğu imasının bulunmaması o kültürde ensest ilişkilerin mutlak olarak eyleme dönüşeceği anlamını taşımaz. Hatta ensest ilişkilerin yüksek ihtimalle hiç olmaması güvencesini verir bize. Bir kültürün yapısında ensest suçluluğu diye bir olasılığın gündeme getirilmesi öznenin kendini ensest suçlusu olarak algılaması ve Ödipal kompleks geliştirmesi için yeter de artar bile. Hatta bu imalar ensest suçlarının işlenmesi bakımından kışkırtıcı bir etken olarak da gözüküyor.

Ensest ilişkinin en büyük suç ve günah olduğuna dair sözel bildirimler değil, bu söylemi aktaranın sözlerine eşlik eden emosyonel dehşet asli olarak kastre edicidir ve muhatabın yani küçük çocuğun bilinçaltına, silinmesi çok zor (psikanalizin sert kayası) emosyonel bir dehşet olarak kaydedilir. Ödipal kompleksi kalıcı hale getiren, söylem anında maruz kalınan bu emosyonel dehşetin kayda alınmasıdır. Özetle kastre edenin söylemine eşlik eden emosyonel dehşet, çocuk üzerinde kastrasyonun aktif olmasındaki esas etkendir.

10. Eğer kişi ergenlik dönemine bir OGP öznesi olarak girme şansına ermişse onun ergenlik dönemindeki eksiksiz orgazm haz ve tatminleri Ödipal kastrasyonlardan bağımsız ve ensest bağlardan, bilinçaltı ensest zinadan azade bir yapılanmadır; Ödipal kompleks ve dehşet verici ensest yasaklarının içinde kalan nevrotik öznede ise bu haz ve tatminler son derece kısıtlıdır ve bu özne Ödipal dönemde yapılandırılmış bilinçaltı ensest zinaya tutsaklıktan kendini ömür boyu asla kurtaramayacaktır.

11. Ensest suçluluğu bütün suçluluk duyguları ve komplekslerinin temelinde ajan provokatör olarak rol oynar.

İnsan cinselliğinin çok yönlü sapkınlıklar üzerinden organize olması ya da yapılanıyor olması, başlangıçtaki bu ensest suçluluğu kompleksleriyle, onların öznenin ruhsal yapısını parçalayan etkisi ile bağlantılıdır. Çocukluktaki çok yönlü cinsellik, verili bir durumu değil (Freud) kompleksin çocuğun ruhsal dünyası üzerinde oynadığı parçalayıcı etkiyi anlatır bize. Kendini eksiksiz cinsel haz tatmininde ifade edemeyen libido onu oluşturan bileşenlerine ayrılmak zorundadır çünkü. Yani çok yönlü cinsel dağılma, bir hastalık hali iken verili bir yapı gibi yorumlanıyor Freud tarafından.

Özetle en iyi nesne ilişkilerinde bile ensest yasağına bağlı olarak yapılanan kastrasyonlar, yapacağı tahribatı yapar.

12. Anneme yansıttığım idealize özne-ben kurgusunu, ideal olduklarını düşündüğüm bazı kişilerde aramış, onların peşinden koşmuş olabilirim. Çünkü annemle aramdaki yabancılık ve kopukluk mesafesi onlarla da aramda mevcuttu. Bu yüzden onlarla iletişim kurmam çok zor ya da imkansız oluyordu. Yani

annemle aramdaki yabancılık mesafesi, sevebileceğim insanlarla da arama giriyordu.

13. İnsan kültüründe ensest yasağının sebebi ahlaki değil siyasidir. Daha önce de belirttiğim gibi toplumsal organizasyonlar ve devlet yapılanmaları ensest yasağı toplumsal hayata dahil edilmeden var olamazlar.

14. Ensest yasağı başka türden yasaklar delinerek de sembolik bir düzeyde geride bırakılmaya çalışılabilir. Örneğin birçok suç işleme dürtüsünün, ensest yasağını delme dürtüsünün bir ikamesi olduğunu düşünebiliriz. Hatta pek çok suçluluk duygularının temelini burada bulabiliriz. Ya da bazı hastalarda görülen kendi pislik ve dışkısını yemeye yönelik dürtüsel tutumlar da bu alanla ilgili olabilir. Örneğin kleptomanların çoğu hırsızlık anında orgazm oluyorlar. Bu tablonun içeriği deşilirse büyük bir ihtimalle bastırılmış bir ensest arzu ile karşılaşabiliriz. Çünkü kleptomani Ödipal bir hısızlıktır. Birçok örnekte, işlenen suçlar ensest yasağını delme arzusunun ikame formları olabilir.

15. Yasak düşünce zihnin atsineğidir. Çünkü saplantılı halde bilinçaltında bağlı olduğumuz yasaklanmış ensest arzu ve düşüncelerimiz, toplumca yasaklanan başka eylemlere yönelmemize ya da suçlar işlememize yol açar (alt beyin, konulan yasağı, çiğnenmesi gereken bir emir gibi algılar). Bu nedenle ensest yasağına bağlı arzularımızın dışındaki öteki yasak eylemler, saplantılı biçimde bağlı olduğumuz ensest yasağının ikameleridir sadece. Böylece özne yasak ensest eylemi değil onun ikamesini yürürlüğe koyar. Bu noktadan sonra OKB (Obsesif kompulsif bozukluk) ya da başka türden nevroz hastası olmamız için birkaç adımlık mesafe kalmıştır.

16. Merakların arkasında çoğu kez üstü örtük biçimde ensest talepler saklanır (bir habitatta var olmanın ve onun sorunlarını çözmeyle bağlantılı olan merak itilimlerini kastetmiyorum). Yani "annem babam acaba ne saklıyor, o odada gizli kapaklı neler yapıyorlar. Beni dışlayarak yaptıkları gizli iş nedir acaba?" Bu soru merak etmenin ve araştırıcılığın ana motorudur da.

17. Merak çoğunlukla ensest arzuyla bağlantılıdır (yine bir habitatta var olmanın zorunlu sonucu olan merak itilimlerini kastetmiyorum). Ötekilerin arzusunu merak ederken aslında onların kendi ensest taleplerinden ne kadarını hayata geçirdiklerini ve bizden fazla olarak hazlarını nasıl yaşadıklarını bilmek isteriz. Eğer onların hazları bizimkilerden fazla ise onların hazlarından bir şeyleri kendimize transfer etmek isteriz. Bu merak türü çok can yakıcıdır ve bilinçaltı bir itilim olarak orijininde varlıktaki asli kayıpları onarma arzusu şeklindeki can yakıcı arzularımızın kökenindedir.

18. Ağır kastrasyon kültürlerinde utancın kökeni ensest suçluluktan üreyen utanç duyguları olduğu içindir ki böyle bir kültürdeki utanç duyguları aslında sağlıklı utanç duyguları değildir. Çünkü sağlıklı utanç duygularının, (orijininde varlık) formumuza uyumsuzluklarımız nedeniyle yapılanması gerekirdi. Yani orijininde varlığın, bulunması gereken noktadan daha gerilerde kalmış olmasının özneye yaşatacağı utanç gibi.

19. Ensest ilişkilerin ardında farklı bir nevroz mekanizması aktif olmalı. Yani ensest yasağının kışkırtıcı etkisi, kişileri böyle ilişkilere zorlayabilir. Ancak her şeye rağmen ensest yasağının kastre edici ve cinselliği baskılayıcı etkisi bu

insanların üzerinden kalkmamış olduğu içindir ki kuracakları ensest ilişkiden de hayır gelmez.

20. Suçu daima başkalarının üstüne atma eğilimimizde, ensest suçluluğumuzu kendimizden dışa atma mekanizması etkili olsa gerek. Tabii ki bu bilinçaltı işleyen bir süreçtir. Sosyal baskı ve kaygıların, kınanma korkularının arkasında da aynı ensest suçluluğumuzun yansımalarını görürüz. Güncel suçlanmalar, temeldeki ensest suçluluğu ve paniklerini harekete geçirir.

21. Ensest ilişkilerin arkasında şu gerekçeler olabilir mi? Kastratör kültürün tahrip ettiği cinselliği örtük biçimde onarma girişimi olarak ensest ilişkiler. Yani kastre cinselliği yapılandıran bir alan olarak ensest yasakları delme arzusu... Ama bu ilişkilerin tam doyumlu bir cinselliğe açılmadığını biliyoruz.

22. Evliliğe adım atan erkek geçmişin ensest nesnesini bir dış nesneye aktarır şeklindeki Freudyen teori eril kastratör kültürler için geçerlidir. Çocukların dışarı açılmasına izin veren anaerkil kültürlerde böyle bir saçmalığa rastlanmaz(Reich; Malinovsky). Çünkü dışa kapalı aile yapılarında küçük çocuğun libidinal yatırımları ister istemez aile içi karşıt cins nesnelere aktarılmaktadır da ondan.

23. Annem karşısında yaşadığım ensest suçluluğu ve ensest korkusu nedeniyle en başta ona karşı yakınlaşmayı hep askıya almışım. Daha sonrasında cinsel içerik taşısın ya da taşımasın, ön yaklaşım olarak hoşlandığım ve seveceğim insanlarla da olası ilişkileri garip bir çekingenlikle hep askıya almışım ya da onlara yakınlaşmaktan uzak durmuşum. Yani tek bir ensest suçluluğu duygusu bütün ilişki kiplerine bulaşarak hepsini zehirlemiş ve aslında çoğu kez cinsellikle alakası olmayan ilişki kiplerini de cinselleştirmiş. Yani her insani ilişkimin içine bir cinsellik ihtimali kaygısı bulaşmış.

24. Bazen anne babaların çocuklarıyla bedensel temasları çok içten olur. Bu da güzel bir şeydir. Ama bazen çocuklar bu yakınlaşmayı ensest imalardan uzak tutabilmek için (çünkü geçmişte bu tür imalara maruz kalmışlardır ya da kültürün bu konudaki söylemini satın almışlardır) kendi erotizmlerini gereğinden fazla deseksüelize edebilirler. İşte bu noktada bu çocuklarda bastırılmış cinselliğin semptomları ortaya çıkabilir.

Formülasyon: Aile içi ensest arzuyu ya da homoerotik arzuları görünmez kılmak için kişi tüm erotik kapasitesini deseksüelize etmek yönünde (sıfırlamak yönünde) kendini ciddi bir baskı altına alır. Bu sakat strateji, OGP'nin iptali ile sonuçlanır.

25. Ergen çocuğun anne babayla ne işi olabilir ki? Zaten geçmişte onlara herhangi bir cinsel aktarım yapmayacaktı. Ama Ödipal dönemde böyle bir ihtimal üzerinden kastre edilince bunun vahim sonuçları ergenlik dönemine yansımıştır.

26. Ensest konusu giderek daha çok önem kazanıyor gözümde ve onda iki önemli aşama görüyorum. 1. oral dönem (libidinal füzyon), 2. ödipal dönem. Bunların önemi bence Freudyen ve Lacancı çizgiden daha derinlere iniyor. Çünkü yarattığı ruhsal tahribat onların zannettiklerinden çok daha tehlikeli görünüyor bana. Ancak danışanın OGP potansiyelini iptal eden bu her iki kastrasyonu aşmak için danışan ve analist arasında gerçekleşecek aşk-terapi aktarımı, danışanı ensest batağından çıkarır ve ebeveyni danışanın nezdinde nötralize

eder. Ana babadan mutlak olarak kopup özgürleşmenin ataerkil kültürlerde bir başka yolu yok sanıyorum.

35.LİBİDO

1. Sevgi görmemiş çocuğun sevgi ve şefkatle kaynaşan sağlıklı bir cinsel yaşamı olamaz. Eğer çok iyi bir onarım terapisinden geçebilirse o zaman başka tabii. Yine analistin bir OGP öznesi olmasını şart koşuyoruz.

2. Libidosuz dostluk olmaz. En yakın hemcins dostluklarımızda bile libido her zaman belli bir oranda devrededir.

3. Arzunun kayıp nesnesinin değil ruhsal vakumun, yani kastrasyonlar nedeniyle ruhsal vakuma maruz kalmış olmanın yarattığı basıncın insan eylemlerinin ardındaki itici güç olduğunu düşünüyorum. Burada kesin çözüm, insanın mecburiyetlere bağlı olarak değil özgürleşmiş seçimleri ile hayata tutunması anlamındaki kesin çözüm, kastrasyonlarla çarçur edilmiş libidonun yeniden düzenlenmesidir. Yani politika şu: Libidonun düzenlenmesi, libidonun yeniden kendi doğasına uygun biçimde düzenlenmesi… Nihai olarak libidonun düzenlenmesinden ne anlamalıyız? Öncelikle çok yönlü ilgi kipleri olarak dünya-varlık ve özne-ben'e (selfe) sevgi ve ilgi yatırımlarını anlamalıyız. Bu durumda libido, insan eylemlerinin ardındaki sağlıklı itici güç durumuna yükselir.

4. Öpüşme (dudaktan) arzusu ve hazzı anne memesinden beslenir. Cinsel yönelimin kendisi ve yönelim nesneleri önem taşımamak üzere eylemin hareket noktası annedir.

5. Dünya ile çok yönlü ilgimizin arkasında daima çok zengin bir libido yüklülüğü vardır.

6. Libidinal yatırım kapasitesi ya sizde yoktur (aslında hasta olduğunuz için yoktur) hasta olursunuz ya vardır ama yaptığınız yatırımlar yatırım nesnesinden size bir boşluk olarak yansır yine hasta olursunuz.

7. Freud, boşaltılamayan cinsel gerilimin kaygıya dönüştüğü tezini ileri sürer. Ancak dikkatle bakarsak durumun tam tersi olduğu görülür. Aslında kastrasyon kaygıları libidonun çeşitli dönüşümlere uğramasını engelleyerek onun boşalmasını bloke eder. Bu arada en önemli boşalmanın erotik kanaldan gerçekleşmesi gerektiğini bir ek not olarak ifade edelim. Bu blokajlar ya nevrotik semptomlarda ya da psikotik tablolarda kendini gösterir. Travmalar nedeniyle yaşanan libidinal tıkanmalar bile önceki ensest içerikli kastrasyonların güncel travmayı etkileyen dehşet boyutu ile ilintilidir. Ama kastrasyonların en ciddi travma olduklarını biliyoruz. Böylece geldik tavuk yumurta hikayesine... Ya da şöyle diyelim: Kastrasyonlar ilk travmalardır ve derin suçluluk duyguları ve anksiyete üzerinden kayda alınırlar. Libidoyu bastırarak onun boşalım kapasitesini bloke ederler. Bu yüzden etki güçleri son derece büyüktür. Anlarız ki libidonun boşalmasını engelleyen kastrasyon blokajları kaygılı ruhsallığımızın nedenidir.

8. Anne sevgisi içinden yapılanmamış libidodan hayır gelmez.

9. Geçmişte sevilmiş olmak, dünya-varlık'a ve özne-ben'e libidinal yatırımlar yapabilmenin güvencesidir.

10. Tıkanan libido, azalan duygu ve ilgi yatırımlarına eşittir.

11. Bebekte cinsel nesnesi belirlenmemiş bir libido, libidinal haz yoğunlaşmaları vardır. Her cinsiyetten bebek karşı cinse yönelmek üzere genel bir eğilim ve programa sahip olsa da cinsel nesnenin nihai seçimi, kültürün yapısı içinde daha sonra bir netlik kazanır. Bu nedenle seçim, libidonun kaygan zemini nedeniyle hemcinse de yönelebilir. Bu son durumun kendi içinde yasaları var tabii ki!

12. Cinsellik, sevgi, aşk, ilgi ve diğer tüm duyguların yönelim ve yatırım olarak toplam kapasitesine libido denir.

13. Sevgi, libidoyu beraberinde sürükler. Yani libidonun gözü kördür önüne geleni sever (?!); libidonun motoru sevgidir ya da sevginin motoru libidodur. Beyin ya da libido, yoksunluk durumlarında nesne ayrımı yapmaz, her nesneyi cinsel obje olarak okur. Peki şimdi ne demiş olduk: Yalanın üstündeki perdeyi kaldırmış olduk. Çünkü yalanla yaşanmıyor ve yalanın ruha maliyeti çok yüksek oluyor. Şöyle: Yasaklanmış olanı eyleme geçirme ama kendine yalan da söyleme!

14. Libido birçok haz alanını besler. Bu nedenle birçok haz alanı ortak bir köke bağlanmaları nedeniyle çoğu kez aralarında hatlar karışabilir. Örneğin bir kadının güzelliği "fıstık gibi" bir tabirle dile getirilirken, bir parfüm kokusu insanı cinsel yönden uyarabilir. Hemcinsinin genital alanını görmek, heteroseksüel öznede cinsel bir uyarılmaya pekala yol açabilir. Libidonun bu oynak, yer değiştirebilen ve sürekli akışkan yapısından dolayı ortaya çıkan bu sonuçları patoloji adı altında toplayarak insanlara çelişki yaşatmanın anlamı yoktur.

15. Jouissance bir yerde hazır olarak bekleyen bir rezerv, depoda birikmiş bir şey değildir. Sanki öyle dolu bir depo ki biz kullandıkça kendindekini bize veriyor ve azalıyor. Aslında Jouissance ilişkisellik içinde harekete geçen bir kapasite ve kabiliyeti ima eder. Kastrasyonlarla kaybedilen, Jouissance rezervleri değildir. Çünkü böyle bir rezerv yoktur. Jouissance gerçekte iletişimde harekete geçebilecek olan (seks, sevgi, ruhsal ve tensel temas ve iletişim ilişkileri vb.) aktif akışkan bir kapasitedir. Bu kapasitenin işlevsiz hale getirilmiş olması nevrotik ve psikotik tabloların ortaya çıkmasının sebebidir. Arızalanan Jouissance kapasitesini onarmanın biricik yolu orgazm korkularını aşarak OGP'yi aktif kılabilmektir. Yıkıcı etki Jouissance'ın iptali ile ilgili değildir, onu iptal eden kastrasyon kayıtları ve onların dehşet boyutlarıyla ilgilidir.

Bu paragrafı neden yazdım? Çünkü Lacan şöyle diyordu: "Biz Jouissance'la doğarız. Jouissance zamanla ve eğitimle bedenden akar gider ve çok az bir kısmı da şehevi bölgelerde kalır." Bunu demekle aslında o, Jouissance'ı bir depoda birikmiş ve kullandıkça azalan rezerv bir birikim gibi tanımlamış oluyordu.

Bu tanımlamalarıyla Lacan Reich'ın orgon enerjisini başka bir isim altında dile getirmiş oluyor. Ama Reich, en azından orgon enerjisinin geri kazanılabileceğini söylemişti.

16. Bazen güzel yemekleri adeta cinsel bir haz veriyormuş gibi iştahla yeriz. Buradan anlarız ki beslenme güdümüzle libido arasında bir bağlantı var. Yani libido sanki beslenme güdümüzün itici motor gücü gibidir. Bu yüzden cinsel haz

alanında kastrasyonlar yüzünden ciddi kısıtlılık yaşayan pek çok kişi bu boşluğu yemek hazlarıyla kapatırken büyük ihtimalle bir obeze dönüşüyorlar.

17. Libido herhangi bir cinsiyete adanmamış olarak cinseldir. Bu nedenle penis ve vajina her iki cinsiyet için de uyarıcıdır. Kişi için belli bir cinsin cinsel nesne olarak seçimi kültürün içinde şekillenir ama bu şekillenme her zaman kesin de değildir. Bu tez o kadar doğrudur ki heteroseksüel bir erkek de gördüğü bir penisin varlığından erotik olarak etkilenir.

Ya da görüntüsel cinsel uyarı, her zaman erotik bir tetikleyicidir. Bu nedenle cinsiyetler fark etmeden her genital organ kişi üzerinde erotik tetikleyici bir rol oynar.

18. Libidonun nerede ve kimde patlayacağı belli olmaz. Libido söz dinlemez.

19. Ötekinin arzusu arzumu tetikler. Öteki beni arzuladığında ben de onu arzulama yönünde tetiklenirim.

20. Libido: İlgi, sevgi, arzu, cinsel yönelim ve her anlamda olmak üzere iştahla ilgili tüm yatırımlar toplamına verilen isimdir, Bu genel başlıklar altında toplanan tüm yatırımlar kişinin özne-ben'ine (selfine) ve dünya-varlık'a yatırılır. Bu yatırımların her iki alanda da olmak üzere hayata geçmiş olması ruh sağlığının bir kanıtıdır.

21. Sevgi ve muhabbetin sonu yatakta biter (bitebilir). Libidonun gözü kördür, tuttuğunu sever.

22. Kadındaki haz bölgelerinin simetrik olarak karşılıkları erkek bedeninde de mevcuttur ve erkekler bu bölgelerden haz alma ve orgazma erişme potansiyeline de sahiptirler. Eril bedenin bu haz duyma kapasitesini kadınsılıkla ya da eşcinsellikle ilişkilendiren erkekler cinsel potansiyellerinden çok şey kaybederler ki bu cinsel ilişki heteroseksüel bir ilişki olmasına rağmen. Bir de böyle yapmakla heteroseksüel ilişkideki tam tatminli orgazm kapasitesini bloke etmiş olurlar. Oysa kendindeki bu olanağı ve potansiyeli fark eden ve eyleme aktaran erkek, heteroseksüel potansiyeller anlamında daha güçlü bir cinsel performansa erişir. Erkekliğine erkeklik katar.

23. Hayatımızın başlangıcında yeme içgüdüsü ile cinsel içgüdü ve cinsel hazlar aynı köke sahiptir. Ya da yeme iştahı da bir cinsel iştahtır. Anne memesinin bebeğe sunduğu yoğun haz ve tatmin onun beslenmesini ve hayatta kalmasını garanti altına alır. Bu iki güdü ortak kökten yani libidodan beslenir. Bunu yetişkin öznenin cinsel faaliyetlerinde de görebiliriz. Çoğu cinsel ilişki beslenme faaliyetleri ile sentezlenmiştir. Sevgilinin çeşitli vücut bölümlerinin öpülüp emilmesi, bunların içe alınma arzusu hep beslenme arzusu ya da güdüsünün eşlik ettiği örneklerdir. Bu tablo bize cinsel dürtü ile yeme dürtüsünün bir ortak paydada ve bir ortak kökte birleştiklerini gösterir. Bu etkinlikler bebeklik döneminden yetişkin öznenin güncel hayatına yansımalardır.

Şu iki önemli sonuca vardık: Beslenme içgüdüsü ile cinsel içgüdünün bu kadar güçlü olmalarının iki önemli sonucu vardır. Beslenme içgüdüsü bireyin hayatta kalmasını, cinsel içgüdü türün hayatta kalmasını sağlar.

24. Libido nedir: Nevrotik semptomlara bulaşmamış aşk, sevgi, ilgi, duygu ve arzu yatırım kapasitesi olarak tanımlanabilir. Eğer kişi normal nevrotikse (ki

hemen hemen herkes öyledir) ya da nevrotikse, o zaman libido, yatırımlarını nevrotik semptomlarla kaynaşmış olarak ifade eder. Bu durumda libidonun semboller içinde gizlenmiş örtük ifadelerine tanık oluruz. Arzunun ve talebin semboller içinde gizlenmiş anlaşılmaz dili bu şekilde ortaya çıkar

25. Libidonun nerede ne zaman kime kayacağı hiç belli olmaz.

26. Libido akışkandır ve yapışkandır.

27. Kahkaha açık libidonun işaretidir.

28. Bir kadın, bir erkeğin bir kadına, bir kadının bir erkeğe, bir kadının bir kadına, bir erkeğin bir erkeğe erotizm yüklü bakışlarını hemen anlar. Gözlemcimiz erkek de olsa bu tespitler asla değişmez. Neden? Çünkü libidinal füzyonun cinsiyetlenmemiş libidosu kökende bir rezerv olarak ve her iki cinste de aynı yoğunlukta bulunmaktadır da ondan.

36.ANÜS

1. Anüs, en dolu orgazmik tatmin hazzında, kasılıp gevşeme hareketleri ve orgazmik hazzın önemli bir kısmının da buraya yansıması bakımından penisin tamamlayıcısıdır. Ataerkil kültürün homofobik erkekleri bu temel gerçekten ödleri koptuğu için hayatları boyunca anüsleriyle başları derttedir.

2. Anüs penise dahildir. Bu sistemsel bütünlük özellikle homofobi nedeniyle bozulduğunda iki durum ortaya çıkar. Birincisi, anüs sistemsel bütünlükten koparak tatminde yetersiz ayrı bir haz bölgesi haline gelir ve böylece bastırılan bastırıldığı yere geri döner. Penisle bütünlükten kopan bu bölge dıştan uyarılmalarla ayrı bir haz alanı haline gelir. İkinci şık olarak homofobi dehşeti nedeniyle buradaki tüm haz algısı ve duyumların tümü bastırılır ve anal bölge körleştirilir. Bu her iki tablo erkeklerdeki ciddi kastrasyonların sonucudur. Anüse orgazm anında yansıyan haz algıları penise ait bir orgazm hazzıdır ama eril özneler bu tabloyu homofobiye kapılarak eşcinsel hazlarla ilişkilendirirler. Eşcinselliğin kalıcı bir hemcins nesne seçimi olduğunu idrak edemezler. Sonuçta orgazmın penisteki haz duyumları inanılmaz derecede körelir.

Şunu da söyleyelim: Anal bölge üzerinden kurulan cinsel ilişki, penisin ya da vajinanın bir parçası ile kurulan bir cinsel ilişkidir. Yani penis ya da vajina kısmi olarak anüse kaydırılmıştır. Tekrarlayalım bastırılan ve körelmiş OGP hazzının bir kısmı kaçınılmaz olarak anüse kaydırılmıştır. Bu etkinlik, üreme programı ile bir ilgisi olmasa da onun bozulmuş bir formu olarak sık rastlanan bir durumdur.

3. Anüs penis hattı çökünce OGPnin kalitesi de çöker.

4. Bastırılan OGP kayıplara uğrayarak anüsten geri döner.

5. (Dostlarla bir sohbetten): "Dopdolu bir orgazmda penis inlemeli anüs gümlemeli ya da tam tersi anüs inlemeli penis gümlemeli."

Arkadaşlar bu satırları şaka olarak katiyen yazmadım. Sağlıklı bir orgazmın şaşmaz bir bulgusu olarak yazdım. Eğer böyle bir denge kuramıyorsak o zaman

farkında olalım ya da olmayalım homofobinin ve ensest suçluluğunun hala baskısı altındayız demektir.

6. Anal takıntıların sebebi çocuğa uygulanan aşırı tuvalet eğitiminden ziyade kafasına sokulmuş ağır homofobik telkinler ve uygulanan baskılardır.

7. Sistemsel bütünlüğün zorunlu sonucu olarak anüs, penisin tamamlayıcısıdır. Ve anüse yansımayan orgazmın bedeli penis üzerinden ödenir, yani penis verimsiz bir orgazmn alanı haline gelir.

8. Anüs hem penise hem de vajinaya dahildir. Bu nedenle anüs uyarıldığında penis ya da vajina da uyarılmış olur. Pek çok cinsel ilişkiyi böyle bir tahrik uygulamasıyla başlatmak birçok tabloda önümüze çıkmaktadır. Bu durumun tersi de doğrudur: Eğer penis ya da vajina el ile uyarılır ise buradaki ritmik kasılma ve tepkiler anüs bölgesinde de yankılanır. Burada organik düzeyde bir sistemden söz ediyoruz, bu yüzden ahlaki kaygı ve korkularla herhangi bir bağlantımız olmadan konuşuyoruz.

9. Orgazmın Genetik Programı hayata geçmemişse bir kısım eril öznede, orgazma erişmek için fantezide ya da eylemsel olarak anal destek, eşlikçi eksen olarak devreye girer.

10. Freud'ün anal dürtüleri, OGP'n'ın ikiye bölünerek anal ve genital olarak ayrışması olabilir mi? Son zamanlardaki araştırmalarım bunu doğruladı ve bu cilt içinde bu problem birçok defa çeşitli perspektiflerden ifade edildi.

11. Anüsün cinsiyeti yoktur. Kadın erkek ayrımı yapmaz. Erkeğin toplumsal eril kimlik formatlarına tam uyumu halinde bile anüsün bir haz algı alanı olarak etkinliği ortadan kalkmaz. Bu gerçeğin yarattığı homoseksüel algı yanılsaması ve dehşeti erkeğin sürekli kanayan ruhsal yarasıdır.

12. Anüs penise dahildir. OGP'de orgazmın haz darbeleri anüste de gümlediği için anüs penis hattı eşgüdüm halinde ve bir bütünlük tablosu sergileyerek çalışır. Bu nedenle OGP'de penisin denetimi altında bulunan anüs, bağımsız bir haz alanı olarak çalışma imkanına sahip olamaz. Eğer Orgazmın Genetik Programı ortada değilse ki hemen hemen hep böyledir anüs haz alanı olarak atağa kalkar, yani dışarıdan uyarılmayla yitirilen haz bütünlüğünü geri alma projesini hayata geçirmek ister. Bu durum ataerkil kültürlerde eril özne için pasif eşcinsel eğilimlere kapılma tehdidi olarak ve yaygın bilinçsizlikten dolayı da hayli can sıkıcı bir durum olarak algılanır.

13. Anüs penise dahildir ve penisin sonu anüs deliğinin tam altında biter. Bu nedenle peniste hissedilen hazlar anal bölgede de yankılanır ve devamında peniste hissedilen orgazm impulsları anüste de çok net hissedilir. Hissedilmelidir, eğer hissedilmiyorsa ortada Orgazmın Genetik Programını ketleyen çok ciddi bir kastrasyon arızası var demektir.

Bu nedenle birçok örnekte, kastrasyonlar nedeniyle penisteki haz algısında uğranılan kayıplar, telafi bir tepki olarak erkeklerde anal bölgenin, dıştan uyarılmasını zorunlu hale getirir ve anüsü kendi başına bir haz duyum alanı olarak yapılandırır. Hatta öyle ki Orgazmın Genetik Programı aktifleşmemiş ise birçok erkek yukarıda tanımladığım tabloya maruz kalabilir. Bunun birçok erkeği nasıl paniklere sürüklediğini söylemeye gerek bile yok.

14. Penis anüs hattında birleşik haz kapasitesi çöktüğünde ve bu hattın bütünlüğü bozulduğunda bedel anüs üzerinden ödenir. Yani anüs kendi başına bağımsız ama haz tatmininde çok yetersiz bir genital organ hüviyeti kazanır. Anüsün bu şekilde penisten ayrışması aksi gibi homofobiden kaynaklanır.

15. Orgazmın Genetik Programı'nın peniste iptal edilen miktarı bu sefer anüste harekete geçer. Anal ilişki arzusu bu kaybın telafisi olarak ortaya çıkar.

16. Rayına oturamayan penis, anüse beladır.

17. Anal ilişki üreme programında yer almaz.

18. Orgazmının penisteki gümlemeleri anüste de duyuluyor mu sen bana ondan haber ver. Hoş, penisteki gümlemelerinin de ahım şahım bir şey olmadığını çok iyi biliyorum.

19. Kadın ya da erkek olmak hiç fark etmez. Eğer anal kaslar kişi tarafından hareket ettirilirse bunlar aynı refleksler halinde genital alanda yankılanır. Eğer genital alan kasları hareket ettirilir ise aynı şekilde bunlar anal bölgede yankılanır. Burada sistemsel bir bütünlük söz konusudur. Konunun etik değerlerle hiçbir biçimde ilgisi yoktur. Şimdi sorun şu: Erkekler için konuşursak… hemen hemen erkeklerin hepsinde orgazm gibi penisi hareketlendiren bir sürecin anal bölgede hiçbir yankısı olmaz. Bu aksamanın geri planında kuşkusuz homofobi temel sebep olarak duruyor. Peki birinci denemede genital bölge kas hareketleri neden anal bölgeye yansıdı da cinsel ilişkideki penis hareketleri orgazm anında anal bölgeye yansımadı. Aslında cinsel ilişkideki genital alan hareketliliği anal bölgeye yansıdı ama kişinin bu alana yönelik algısı ahlaki kaygılar tarafından kapatılmıştı bilinçaltı tarafından. Peki egzersiz sırasında kişiler nasıl oldu da anal bölge hareketliliğini algılayabildiler? Çünkü bu uygulama cinsel bir eylem değildi ve ahlaki sansür devreye girmemişti.

Sonuç olarak şunu diyoruz: Penisteki orgazmik darbeler anal bölgede yankılanması engellendiğinde (bilinçaltı bir çatışma nedeni ile) penisteki haz algısı da bütüne yakın oranda çöker. Bu tablonun homofobik ataerkil kültürlerde popülasyonun bütününü kapsayacak şekilde yaygın olduğunu söyleyebilirim.

20. Homofobi nedeni ile eril orgazmında yitirilen anal hazlar bu sefer anal bölgenin dıştan uyarılmalarıyla kapatılmaya çalışılır. Bu tabloda birçok erkek, süreci eşcinsel hazlarla ilişkilendirebilir ama bu uygulamanın eşcinsellikle hiçbir alakası yoktur (yani orgazmı mümkün kılmak için anüsün dıştan uyarılması ya da içine bir şey sokulması). Yaşanan kaygı beyhude bir kaygıdır. Burada erkek kaybettiği anüs-penis orgazmik bütünlüğünü, başarı şansı olmasa da bilinçaltı bir itilimle aramaya ya da yapılandırmaya çalışmaktadır.

Ancak şu notu hemen ilave edelim: Orgazmın Genetik Programı hayata geçtiğinde zaten sistem kendiliğinden tıkır tıkır çalışır ve dış müdahaleye gerek olmaz.

21. Heteroseksüel öznenin orgazm anında iptal edilen anal haz ve anal bölge kasılmaları bu sefer pasif eşcinsel uygulamalar- fanteziler kılığında geri gelir. Buradaki arayış heteroseksüel eksende maruz kalınmış haz kayıplarını geri alma yönünde bilinçaltı bir projeye denk gelir. Ama OGP'yi hayatına taşımış öznede

orgazm anında anal bölgeye yansıyan orgazm hazları, pasif eşcinsellerin anal bölgeden aldıkları hazlardan çok daha yoğundur.

22. Anüs penis hattı bütünsel haz algısı bakımından çöktüğünde, anal bölgenin dışardan uyarılması birçok örnekte gündeme gelir. Böylece orgazmik bütünlükte bozulan anüs penis dengesi anal bölge uyarılarak bilinçaltı seviyede OGPyi hayata geçirme projesi şeklinde devreye sokulur. Burada bilinçaltı projenin heteroseksüel orgazmını hayata geçirme amacı çok rahatça görülür. Ama erkeklerin hepsi böyle bir durumdan hem utanır hem de bunun tasavvurundan da suçluluk duygularına kapılır hiç gereği yokken. Sorunun kökten çözümü OGP hattına taşınmakla olasıdır.

37.MEDİTASYON

1. Meditasyonda düşünceler geçici olarak askıya alınabilir, ama emosyonlar, emosyonel akışkanlık askıya alınamaz.

2. OGP öznesi, kastratör ataerkil kültürün içinde ruhunun donmaması için zaman zaman bir tür meditasyon gibi kendi libidinal füzyon köklerine yolculuklar yapmalıdır. Çünkü kastrasyon kültürleri OGP öznesini bir anafor gibi kendi yokluk kuyularına çeker. Direnmek lazım.

3. Meditasyonlar kastre öznede libidinal füzyona erişimin yollarını geçici süreler için açabilse de gasp edilmiş orgazmın üzerindeki blokajları kaldırmaya güçleri yetmez. Ama Orgazmın Genetik Programı'na erişildiğinde ise libidinal füzyona erişim hem orgazm anında hem de gündelik hayatın çeşitli veçhelerinde kendiliğinden gerçekleşir. Yine de Orgazmın Genetik Programı öznesinin meditasyon yapması son derece de yararlıdır (Zazen yani Zen meditasyonu).

38.TOPLUMSALLAŞMA

1. Ötekinin arzusunu arzulamak ötekinin arzu nesnesine dönüşmek (Lacan), bir aidiyete yerleşme arzusudur. Bir aidiyetin öznesi olma arzusudur.

2. İnsan sosyal bir varlık olduğu için sosyalleşme programı ile dünyaya gelir. Bu nedenle bebek zamanı gelince açılmaya başlayacak sosyalleşme programlarına sahiptir, süreç kendiliğinden işler. Sosyal bir ortama doğmuş olmak toplumun öznesi olma programını zaten kendiliğinden başlatıyor. Lacan'ın kuramında sözü edilen kültürün müdahalesi burada hiç geçerli değildir(ya da çeviri metinden dolayı yanlış da anlamış olabilirim). Zaten kültürün müdahalesi olsa da olmasa da insan yavrusunun sosyalleşme programı açılacaktır. Lacan kuramında süreç, bir müdahaleye bağlanmış oluyor ki bu doğru bir tespit değildir.

3. Bir kültürün toplam değerleri ve inanç sistemi sanal bir gerçekliktir. Bu yüzden kültür simgesel bir sistem olarak kabul edilir. Yanılgı, onun değiştirilemezliğine ilişkin ön kabullerde yatar. Lacan'ın kuramı da böyle bir ön kabulü dayatmaya çalışmaktadır. Ancak bu simgesel yapının insan üzerinde çok ciddi bir yaptırım gücü vardır ve bu nokta da son derece önemlidir. Ancak bir

kültürün, reddedilemez zorunluluklar karşısında değişip dönüşebilme esnekliği ve kapasitesi olmalıdır.

4. Sevilen bir anne baba ile özdeşleşerek kültüre katılım sürecine "öğrenme" adı verilir. Ve her çocuk böyle bir sürece gönülden coşkuyla ve sevinçle katılır. Anne baba ya da çevrenin tehditleri (özellikle cinsel konulardaki tehditler) üzerinden kültüre katılım sürecinin adı "kastrasyon" ya da "travma"dır. Böyle süreçlere de çocukların katılımı korku ve dehşet algıları üzerinden gerçekleşir. Bu çocukların hayatları boyunca yoğun agresyon ya da korku yükleri ile yaşayacaklarını söylemeye gerek bile yok.

39.TANRI İNANCI

1. İnsanlar anlayamadıkları ve gizemli olduğunu varsaydıkları "şey"ler karşısında korkarlar. Bu nedenle onların tekinsiz varlıklarını kendi akıllarına uygun bir biçimde açıklayarak aklın ifade edilebilir diline (kendi anadillerine) aktarırlar. Böylece dile gelmez olan "şey", dilin sembolik sisteminde, insan aklınca ifade edilmiş olur. Peki bu dile geliş doğruyu mu anlatır? Hayır! Önemli olan onun bir anadil alanına çekilerek orada sanki akli bir ifade kazanmış olması, böylece akıl dengelerinin bozulmasından insanların korunmuş olmasıdır. Mitolojilerin de yaptığı budur. Bu arada tekinsiz kabul edilen varlıkların da çoğu kez, bilinçaltına aktarılmış tehditkar kastrasyon figürleri olduğunu bir ara not olarak kaydedelim.

2. Erken çocuklukta, annenin bebeğine idealizasyon aktarımları üzerinden yapılanan ve bir yanılsama üzerine kurulan kadir-i mutlaklık gücü, sonradan her şeye gücü yeten tanrı imagosuna aktarılır. Sonradan, annenin bu her şeye yeten gücü gerçekliğin testinden geçtikçe makul sınırlara çekilir ama bilinçaltında kalan bir yatırım olarak da yaratılan tanrı imagosuna aktarılarak tekrar geri döner. Erken çocukluğun tüm grandiyöz düşünceleri ve talepleri bu sefer tanrının sıfatları olarak karşımıza çıkar. Böylece yetişkin öznede kaybedilen çocuksu tüm güçlülük vasıfları hayata bir üst figür formatı şeklinde davet edilerek geri dönmüş olur. İnsanın bir kadir-i mutlaka inanıp bağlanma ihtiyacı son derece hayatidir ve bebeğin iptal edilemez ideal ego yapılanmasının inanç formatlarına aktarılmasından beslenir. İnsan, bebekliğin ideal ego bağlanmasından asla kopamaz ve sonraki yıllarda onu bir tanrı inancına emanet ederek güvence altına almış olur. İnsan bu inancı kendisinin varlık güvencesi olarak görür.

3. Küçüklüğünde çaresizliğinden dolayı anne ve babaya sığınan çocuk, yetişkinliğe eriştiğinde kendi dışında kadir-i mutlak bir güce bu yetkiyi devreder ve onun adına da "tanrı" der. Özetle çocukluktaki çaresizlik pozisyonu yetişkinlikteki tanrı inancının kökenidir.

4. Aklımızın çalışma prensipleri dünya-varlık'ın gramerinden zihnimize bir yansıma olduğu için, dünya-varlık'ta izlediğimiz ve onun kendi yasalarına bağlı ilişkiler ağını ve şaşmaz düzenini var eden bir üst aklın olması gerektiğini düşünüyoruz. Çünkü biz bu akılla neler ürettiğimize göre, içinde yaşadığımız dünya düzenini de var eden ve hem dünya-varlık'tan hem de bizden çok daha güçlü bir akıl olmalı diye düşünüyoruz. Bu üstün akla libidinal füzyonun idealizasyon ve süblimasyon aktarımlarını yansıttığımızda (bu aktarım süreci bilinçaltı bir süreçtir) kutsal tanrı figürünü yaratmış oluyoruz.

5. Bir kişi şu ya da bu şekilde topluma kendini peygamber ya da mürşit gibi bir sıfatla kabul ettirdi mi kişiler kendi ideal ego tasarımlarını ona yansıtırlar. Burada artık kanıtlarla çürütülemeyen ve akıldışı bir inanç yapılanmış demektir. Bu aşamadan sonra ermiş ya da mürşit olduğu varsayılan kişinin kendini kanıtlamasına gerek yoktur. İman eden kitle bu işi gönüllü olarak üstlenir.

Aynı mekanizma tanrı olduğu varsayılan bir figüre de yansıtıldığında karşılaşacağımız sonuç üstteki modelin tıpatıp aynıdır.

6. Gasp edilen cinsellik "kadir-i mutlak'lık kurguları"nı yapılandırır. Şöyle ki: Gasp edilen Orgazmın Genetik Programı'ından dolayı hayata doğamayan libidinal füzyon, kadir-i mutlaklık inancının kaynağıdır ve böyle bir inanç sistemine aktarılır. Özetle ağır cinsel kastrasyonlar bu kurgunun temelidir. Dünyaya biyolojik eksikliklerle gelmiş olduğumuz için böyle kurguların peşinden koşuyor değiliz. En büyük doğrumuz (gasp edilmemiş cinselliğimiz) gasp edildiği için, bilinçaltı bir çalışma olarak gasp edilemez mutlak doğrular, tanrılar arama peşine düşüp, gasp edilmiş iktidarımızı, gasp edilmemiş tüm gücüyle onlara yansıtıyoruz. Yani bilinçaltı bir yönelimle gasp edilmemiş (orijininde varlık) bütünlüğümüzü ve iktidarımızı onlarda görmek istiyoruz.

40.İLETİŞİM

1. Normal nevrotik insanın kendisiyle kurduğu zorunlu samimiyetsiz ilişki (ortalama nevrotik özne hep böyledir) öbür insanlarla olan ilişkilerine de kopyalanır. Özne içten içe acı duyarak bu ilişkilerde sahih olunmadığının pekala farkındadır. Çoğu kez de öbür insanların samimiyette yarım kalmış tutumları özneye kendi değersizliği ile ilgili bir şeyleri ya da geçmişteki örselenmişliklerini çağrıştırır. Ayrıca özne karşı tarafın samimiyetsizliğini zaten algılamıştır. Bu yüzden insan insana içtenlikli ilişki kurmak kastrasyon kültürlerinde çok zordur. Ne yaparsınız, binlerce yıldır dünyanın gidişi böyle.

2. Öznel alanlarımızın (ruh içi) bir dil sistemine tam olarak aktarılmasının imkansızlığı insanlar arası iletişimsizliğin temel sebeplerindendir.

41.CİNSEL YÖNELİM

1. Cinsel yönelimleri, orgazma erişmek için kullanılan yöntemler ve kurgulanan fanteziler belirler. Önemli olan, sonuçta yaşanan orgazmda, Orgazmın Genetik Programı açığa çıkmış mıdır? Böyle olduğunda nasıl bir sonuca erişiyoruz? Eğer OGP açığa çıkıyorsa, çeşitli cinsel eğilim ve uygulama tercihleri (heteroseksüellikten eşcinselliğe ve diğer alternatif cinsellik seçeneklerine kadar) kişilere bırakılmalıdır. Şunu da unutmayalım: Parantez içinde ifade edilen seçeneklerin pek çoğu özneye geçmişteki kastre ruhsallıklarından kalan bir mirastır.

2.Cinsel yönelimleri şu eksenlerde kümelendiriyoruz: A: Fantezi düzleminde: Cinsel tercih öznenin orgazma erişmek için bağlandığı fantezilerde kendini belli eder. Orgazmı mümkün kılan fantezi her ne ise cinsel tercih ve yönelimler kendini orada ifşa eder. B: Gerçek ilişkide: Öte yandan hangi cinsel eylem orgazma

erişmek için fantezi kurmayı gerekli kılmıyorsa cinsel yönelim bu eylemde kendini ifşa eder. Çünkü özgün cinsel nesne, fanteziyi iptal eder.

3. Cinsel tercih ya da yönelimler, orgazmı mümkün kılan yol ve yöntemlerde ifadesini bulur; Öznenin orgazmlarını mümkün kılan birçok cinsel fantezi ve etkinlik olabilir. Ama özne bunların hangisinde yani hangi etkinlik ve fantezilerinde en yoğun orgazmını yaşıyorsa asli cinsel tercih ve yönelimi odur.

4. Cinselliğin baskı altına alınmadığı ana erkil kültürlerde eril kültürün saçmalıklarının hiçbiri yaşanmıyor. Heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu hariç diğer cinsel yönelimlerin hiçbiri sanırım doğal yapılar değildir ve ata erkil kültürün baskılarının sonucudur. Havai Adaları'nın bir bölgesinin halkı, yapılan bir araştırmaya göre biseksüel bir toplum. Burada bütün bireyler fiilen biseksüel ilişki içindeler. Kendileri ile yapılan bir ankette köşeye sıkıştırıcı bir soruya şöyle yanıt vermişler: "Eğer tek bir cinsel ilişki türüne mecbur edilseydiniz kendi cinsinizle mi yoksa karşı cinsle mi ilişkiyi tercih ederdiniz?" %98 "karşı cinsle" diye yanıt vermiş. Ama buna rağmen bu %98'lik kesim biseksüel ilişkiyi de sürdürüyor. O zaman şöyle bir sonuç ortaya çıkıyor: Cinsel yönelimi belirleyen şey cinsel objenin özne açısından vazgeçilemezliğidir.

Yani vazgeçemediğin cinsel nesne, senin cinsel yönelimini tanımlar. Eğer karşı cinsten vazgeçemiyorsan heteroseksüelsin kendi cinsinden vazgeçemiyorsan eşcinselsin. Ortaya karışık ise biseksüel oluyor.

Kişiye aile ortamında iletilen yasak mesajı şöyle ise: "Karşı cinse yaklaşmak ayıptır, günahtır." Bu mesaj iletilirken kastrasyon çok tehditkar biçimde gerçekleşmişse libido karşı cinsten uzaklaşır, başka seçimlere doğru yönelir ve öyle gelişir; bu yönelimlerden biri de eşcinsel tercihlerdir. Diğer cinsel seçimler de bu yasağın içinden çıkar. Bu nedenle edebiyat yapma sevdasına kapılarak ağdalı ve dolambaçlı sözcüklerle sayfalar dolusu kuram oluşturma teşhirciliğinden vazgeçmeliyiz. Analist adını almış birçok yeteneksiz için konuşuyorum.

5. Vazgeçilemeyen partnerin cinsiyeti insanın cinsel yönelimini belirler ya da cinsel nesnenin vazgeçilemezliği kişinin cinsel yönelimini belirler.

6. Cinsel yönelim, kalıcı ya da uzun ömürlü olarak seçilen cinsel nesnenin cinsiyeti üzerinden belirlenir.

42.YÖNELİMSELLİK

1. Cinsel gereksinim ve cinsel yönelim ötekini zorunlu kılar. Bunun içindir ki ötekine ihtiyaç duyma anlamında insan eksik bir varlıktır. Ama bu eksiklik var oluşumuzun doğal yapısıdır,

2. Kendimizle ve dünya-varlık'la sürekli ilgileniriz ve onlara sürekli duygu yatırımları yaparız (yönelimsellik). Çünkü varoluş, bu her iki alanla bağlantıda olmayı zorunlu kılar.

3. İnsan, kendini bir dış merkeze bağlı olarak tanımlayan bir iç benlik yapılandırmak zorundadır.

4. Libido nesnesiz yapamaz, mutlaka bir nesneye bağlanmak zorundadır. Libidonun maruz kaldığı bu zorunluluk insanın bebekliğinden itibaren neden

ilişkisel ve yönelimsel bir varlık olduğunu bize açıklar. İnsanın karşı cinsin olmadığı bir ortamda hemcinsine de libido yatırımı yapması bu zorunluluk nedeniyledir

5. İnsan hem kendi iç dünyasına hem dış dünyaya sürekli bir yönelim halindedir. Bunun adı yönelimselliktir. Yönelimsellik sürecinin sağlıklı işlemesinin temelinde sağlıklı bir cinsel yaşam bulunur. Bir diğer deyişle libidonun her an işleyen sağlıklı yatırım kapasitesinin son derece işlevsel olması gerektiğini anlatmış oluyoruz.

6. Duygu, dürtü ve duyularımızın çoğu dış nesnelerle ya da onların içteki yansımaları ile ilişki ve iletişim kurmak üzere programlanmıştır.

43.EGO

1. Ego dışarıdan (ötekinden) alınır, başlangıçta yoktur (mantıken). Ego içsel yazılımları bakımından başlangıçta anneden alınanlarla yapılanır.

2. Ego esnek bir yapıdır: Ego değiştirilemez, esnek olmayan bir yapıda olsaydı habitatına, çevresel ve kültürel habitatına tutsak olurdu ve insan toplulukları, kökten değişim durumlarında bütünüyle yok olurdu. Bu nedenle insan hayatta kalabilmek için kültürünü bile gerektiğinde değiştirebilme kapasitesine sahip olabilmelidir (insani egonun esneklik kapasitesi sayesinde). Yani insanda ego yapıları değişebilir, değiştirilebilir bir esneklikte olmalıdır. Yoksa toplumsal yapılar zorunlu değişimlerde ayakta kalamaz.

3. "Ideal ben" ya da tüm güçlülük algısı Orgazmın Genetik Programı anında ele geçirilir.

4. Ideal ego ile (birincil narsisizm, tamlık) ego idealine (ikincil narsisizm, öteki ve onun koyduğu hedefler) yapılan emosyonel libidinal yatırımlar ve farklar... Birincisi hayali ve imkansız iken öbürü gerçekliğin testlerinden geçmiştir.

5. Tüm güçlülük algısı ile özdeşleştiğimde ya da kendimi bu bütünlük içinde tanımladığım çerçeve ideal egodur, kültürün içinde bir değerle ya da bir sembolle özdeşleşme de ego idealidir. İdeal ego, anne babanın ve kültürün tanımları ve yönlendirmeleri çerçevesinde ego ideali sınırlarına çekilir.

6. Zalim üst benlik, acımasız kastratör bir kültürde anne babanın katı süper egosundan devralınır.

7. Toplam kastrasyonların, orijininde varlıkla kastre özne arasında sebep olduğu makas açıklığı fantezide abartılı ideal ego tasarımlarına sebep olur. Tüm kaybedilenlerin geri alınabileceği farz edilen bütünleşmiş bir ego olarak. Bu tablonun bir yanılsama olduğunu belirtelim.

8. Kültürün öznesi hiçbir biçimde kendisinin ya da toplumun ideal ego formatının içine tam olarak yerleşemez, her zaman hep büyük açıklar verir. Bu gereksinim Süpermen çizgi romanlarında giderilir ama bu tablo da aslında çok dramatiktir.

9. Eril özne daima toplumun tasarımında üretilmiş üst eril imagonun gerisinde kalır. Toplumsal tasarım bu imagoyu neden üretir ve reel eril özne ile üst eril imago arasındaki fark neye denk gelir? Bu fark Orgazmın Genetik Programı ile Normal Nevrotik Orgazmı arasındaki farka eşittir. Aradaki kayıp fark üst eril imagoya, kültürün sanal üst eril imagosunu yaratmak üzere eklenir.

10. İdeal ego nasıl yapılanır. Konu, üreme ve hayatta kalma programı ile ilgilidir. Şöyle ki: Yeni doğan, mutlak bakıma muhtaçtır. Bu bakımın sağlanması için anne bebeğine, onun uğruna hayatını verecek kadar güçlü bir bağlanma güdüsü ile donatılmıştır. Bu bağlanma sonucunda bebek, anne için dünyanın en değerli ve en yüce varlığıdır. Böylece anne, bebeğine güçlü bir simbiyozla bağlanırken, ona yüklediği değeri de bebeğine aktarır. Bu nedenle anne bebek ikilisi arasındaki simbiyoz, en güçlü varoluş pozisyonu olarak bebeğin bilinçaltı kayıtlarına alınır. Burada bebek mutlak olarak varoluş güvencesi altına alınmış olur. Ama bu süreç aynı zamanda bebekte ideal varoluşsal bir pozisyonu yani ideal ego pozisyonunu yapılandırır.

Ne var ki bebek büyüdükçe bu pozisyonu terk etmek zorundadır. Çünkü hayatta kalamaz o zaman. Ancak ideal egodaki varoluş pozisyonu hayatının örselenme anlarında da özne için geride bıraktığı, derin ve güçlü arzularla bağlandığı bir özlem ve sığınma nesnesi olarak kalır. Bu pozisyonun taşıdığı sakıncalar nelerdir? Güncel hayatta hayal kırıklıkları, ihmal ve mobbingler yaşadığımızda, geride bıraktığımız bu odağa rücu etme, sığınma ihtiyacı da duyarız. İşte bu zayıf anlarımızda birileri ideal ego alanımızı ele geçirerek oradan bizi etkiler ve üzerimizde bir üst iktidar kurabilir. Büyük halk kitlelerinin aynı zamanda çok ciddi yoksunluklardan mustarip olduğunu ve böyle etkilenmelere de zaten açık olduğunu biliyoruz. O zaman bu zaaf noktamızdan bizi yakalayan çeşitli tarikat, siyasi organizasyon vb oluşumlar üzerimizde çok güçlü bir iktidar kurabilirler.

11. Hiçbir aşk nesnesi ideal egonun aradığı aşk nesnesine denk gelmez bir türlü. Bu kaçınılmaz durum sürekli olarak değiştirilen ve birinden öbürüne daima akıp giden aşk nesneleri zincirini harekete geçirir. Ama elde edilen hiçbir nesne, çok ender durumlar dışında ideal egonun aradığı aşk nesnesine denk düşmez.

Kişi Orgazmın Genetik Programı öznesi olduğunda bu durum sona erer. Çünkü Orgazmın Genetik Programı, ideal ego alanına ait birçok emosyonel odağı harekete geçirerek öznenin kişisel hayatına taşır ve özne kendisinin içsel temel kayıplarının ötekinde aranmasını gereksiz bulur. Bu süreç bilinçaltı olarak otomatik çalışır.

12. Annenin arzusu olmak (onun arzu nesnesi olmak, onun arzuladığı şeye dönüşmek) ve o arzuyu eylemleriyle doldurmak isteyen çocuk, bu taleplerini ego ideali kayıtlarına yazar.

13. Seçilmiş insan olma fantezimiz annemizin sarıp sarmalayan birincil narsisizm (ideal ego) ya da libidinal füzyon kucağından beslenir.

44.KAPİTALİZM

1. Kişilerin birbirlerine duygusal bağlanma ya da aşk bağlanmaları ile yönelmeleri kapitalizmin çıkar mantığına ters düşer. Bu nedenle kapitalizm sahih

sevgi ve bağlanmayı iptal etmek, dışlamak zorundadır. Çünkü kapitalizm, ayakta kalabilmek için sevgi, aşk ve sahih cinselliği yani tam tatminli cinselliği bastırmak zorundadır. Bunun sebebi şudur: Ruhu aç insanlar ortadan kalkınca kapitalizm tüketime hazır müşteri kitlesini kaybeder. Peki ikisi beraber olamaz mı? Eğer kapitalizm insani kaygılar güden etik değerler sistemine bağlı ve sevgiyi öne çıkaran bir sistem olarak yapılanmışsa neden olmasın. Ama o zaman da kurulan sosyal organizasyonun adı "sosyal devlet" olur.

2. Normal nevrotik özne tüketim ekonomisinin en ideal müşterisidir. Buradan yola çıkarak psikiyatrinin ve psikoloji biliminin insanların ruhsal sağaltımında niçin bir kültür devrimi programını gündeme getirmediklerini anlayabiliriz. Parasal güçlerle ittifak halindeki bu bilimlerden bir medet ummak boşunadır.

3. Kapitalizm insanı rekabete götürür. Çünkü her ekonomik model kendi arzu kipini, talep kipini yaratır ve tabii dayatır.

Bütün Olimpiyat yarışlarında birinci gelmeye odaklı ve hırs yüklü mücadelelerin arkasında her zaman kapitalizmin rekabetçi sistemini buluruz. Bu ekonomik modelin tüm sportif faaliyetleri birinci gelmeye odaklı yarışmalardır. Oysa bazı kültürlerde yarışlar beraberlik sağlandığında bitiyor. Varın gerisini hesap edin.

4. Mal ve mevki ile böbürlenmek, mülkiyet egemen toplumsal yapılanma ile birlikte gelen nevrotik bir rahatsızlıktır ve ağırlıklı olarak Orgazmın Genetik Programında (OGP) kastre edilen cinselliğin sadece avuntu düzeyindeki ikamelerinden biridir.

5. Tüm demokrasi taklidi rejimlerde emekçi sınıf herhangi bir partiye oy verirken aslında kimin yatağına gireceğini oylamış olur. Çünkü bu ekonomik modelde hiçbir siyasi parti sermayenin egemenlik alanının dışında değildir.

45.TÜKETİM EKONOMİSİ

1. Gasp edilen cinsellik, arzunun çarpıtılmış formundan ve yine onun bin bir kılığa giren çeşitli nesnelerinin üretiminden sorumludur. Çünkü piyasaya satış için sunulacak her meta, bastırılmış arzunun kılık değiştirmiş formlarıdır. Devam edersek, tüketim toplumu için ideal öznenin bilinçaltı, ancak gasp edilmiş ve üzerine ağır kastrasyonlar yüklenmiş kastre bir cinsellik üzerinden yapılanabilir. Hemen açıklayalım: Bastırılmış cinsellik yani onu bastıran kastrasyonlar ve genelde tüm kastrasyonlar bilinçaltının yapılanmasından sorumludur. Çünkü bastırmanın olmadığı yerde bilinçaltı diye bir yapı yoktur. Yani gasp edilmiş cinsellik olmadan da bilinçaltı diye bir yapı olamaz ve kapitalist düzenin her reklam ile kandırılmaya hazır ruhu aç öznesinin bilinçaltı inşa edilemez. Böylece bu özne reklamı yapılan her metayı bir yanılsama üzerinden kendisinin derin iç susuzluğunu dindirecek bir serap gibi algılar. O nedenle Reich'ı iyi okumak gerekiyor. O şunu söyler: "Cinsel baskı iktisadi köleliğin temelidir." Yani gasp edilen cinsellik, arzunun çarpıtılarak tüketime koşullanmış özne psikolojisinin inşasından sorumludur. O bakımdan bu düşüncelerin kurucusu olan Reich'a herkes ihanet ediyor çünkü onun ismini anmayarak unutturmaya çalışıyorlar. Tabii kapitalizme cinsellik üzerinden bindiren Reich'ı ne yaparlar, öldürürler tabii ki. 1957'de de Amerika'da bunu yaptılar (Sanıyorum).

Küresel sermayeyi yöneten ve onların sahipleri olan kişileri, poturlu ve sonradan görme zenginlerle karıştırmayın. Bunlar son derece zeki ve emirlerinde çalıştırdıkları güçlü bir bilim kadrosu olan bir grup. Bu nedenle Reich'ın, kendi sermaye gelecekleri bakımından ne kadar büyük bir tehlike olduğunu gördüler ve onu yok ettiler. Lacan ve Freud ise kasrasyonu insan doğasının adeta verili ve değiştirilemez bir özelliği gibi göstererek bu kastrasyon kültürüyle iş birliği yaptılar. Tablo şaşmaz biçimde bunu gösteriyor. Acımasız bir kastrasyonun olduğu yerde onların arzuladığı tüketici piyasa öznesi üretilmiş demektir. Ben bu grubun yani küresel sermaye grubunun bu denklemi çok iyi bildiğini düşünüyorum.

2. Kastrasyon kapitalist tüketim ekonomisinin temel dinamiğidir.

3. İnsanın iki yaralı ekseni: 1. Arzunun kayıp nesnesi, 2. İnsan ruhuna yerleştirilmiş yetersizlik, değersizlik ve suçluluk duyguları (toplam kastrasyonlar). Bütün bunlar tüketim ekonomisinin emrinde ustaca kullanılır. Bu iki eksendeki kayıpların, sunulan markalarla telafi edileceği mesajı üstü kapalı imalar halinde verilir ve özne bir yanılsamaya sürüklenerek tüketim ekonomisinin ideal müşterisi haline getirilir. Özne satışa sunulan her nesnenin kendi arzusunun ele geçirilmesi gereken kayıp nesnesi sanma gibi bir yanılgının peşinden koşarak tüketim ekonomisinin tuzağında kıstırılmış olur.

4. Eril kastrasyon kültürü, kastrasyonlar üzerinden insanlarda derin yetersizlik, değersizlik ve suçluluk duyguları yaratır. Toplumu yönetmek ve onun üzerinde hakim güç rolünü oynayabilmek için böyle bir strateji, ekonomik çıkarlar açısından mantıklı olabilir ama asla insani değildir. Böyle bir toplum, insan profili olarak tüketim ekonomisine eşsiz bir müşteri kitlesi sunar. Şöyle ki: Reklamlarda öne çıkarılan seçkin markalarla insanlara, eğer bu markaları kullanırlarsa çok değerli olacakları mesajı iletilir. O markayı kullanmakla değerli olmak arasında insanlar bir bağ kurduklarında ister istemez o malı satın almanın peşine düşeceklerdir. Çünkü değerlilik algıları markalara bağlanmıştır. Böylece müşteri o markayı satın aldığında kendisini değerli, özgüvenli ve suçluluk duygularından arınmış hissedecektir. Suçluluk duyguları çocukluk kastrasyonlarından öznenin ruhsallığına musallat edilmiş ruhsal bir arızadır. Kaldığımız yerden devam edelim: Ama marka satın almak ruhsal sağaltıma denk gelmediği için bir süre sonra bu sahte güven duygusu ortadan kalkıp yerini eski yetersizlik duygularına bırakacaktır. Böylece kısır döngü içinde bir süreç ve bir tuzak devam edecektir: Tüketim ekonomisinin daimi müşterisinin yaratılması...

Şimdi yukarıda saydıklarımıza ek olarak psikiyatri ve psikoloji biliminin insanların mutlak anlamda ruh sağlıklarına kavuşması bakımından neden o kadar gönüllü olmadıkları da kolayca anlaşılır. Öncelikli olarak tüketim ekonomisinin çıkarları bakımından bu müşteri profilinin devam etmesi gerekir. İkinci olarak bu bilim dalları ile ilaç sektörleri arasında gizli ortaklıklar kurulur ve böylece orta karar bir ruh sağlığına demir atılmış ve ruh sağlığının ilaç firmalarına bağlandığı bir toplum yaratılmış olur tüketim ekonomisinin çıkarlarını sürdürmek bakımından. Bu sözler çok söylendi, burada kalalım.

5. Gerek Freud gerekse Lacan'ın en büyük yanılgıları mevcut ataerkil kültürleri, insanlığın verili ve değiştirilemez temel gerçekliği olarak kabul etmiş olmalarıdır. Bu durumda nevrozlar veya psikozlar kaçınılmaz verili sonuçlardır. Hele Lacan der ki anadile giriş bizatihi kastrasyondur ve böylece kastrasyon, kültürün bir arızası değil kaçınılmaz verili bir sonuçtur. Ya da şöyle söyleyelim:

Onlara göre kastratör kültürlerin uyguladıkları kastrasyonlar ve bunların sonucunda ortaya çıkan nevroz ya da psikozlar insan olmanın kaçınılmaz sonuçlarıdır. Hem Freud hem Lacan kastrasyonların, ataerkil kültürün aslında düzeltilebilir arızaları olduğunu ve bu kültürün uygulanmalarındaki acımasız aşırılıklar nedeniyle büyük problemler yarattığını hiç dile getirmezler. Bu kültürel yapılar mademki verili ve değiştirilemezdir öyleyse onların yarattığı ve nevrozlar ve psikozlar üreten yapısal arazları da kültürün değil insan oğlunun verili hastalık tablolarıdır. O zaman kişileri iyileştiremeyiz. Çünkü insan doğuştan hastadır. Böylece psikanaliz ve psikiyatri kendi yeteneksizliklerini ve yetersizliklerini, kabahati insanların doğuştan verili yapılarının üzerine atarak örtmeye çalışmakta ve eğer görünüşte yapılabilecek bir şey varsa, sözüm ona onları yapmaya çalışmaktadır. Bu arada nevrozların ve psikozların kültürün öznelerde tekrarlanan kaçınılmaz hastalıkları olduğu gerçeğinin üstü örtülmektedir. Bu kültürler insanları mevcut arızalı ruhsal halleriyle muhafaza ederek tüketim ekonomisinin hizmetine sunmaktadır. Bu yüzden Freud ve Lacan'ın, yürüttükleri çalışmalarda alttan alta tüketim ekonomisi ile bir iş birliği halinde olduklarını düşünüyorum.

6. Lacancı psikanaliz ekolü insanı adeta doğuştan verili olarak kastre bir varlık şeklinde tanımlıyor. Bunun temel sebebi kastrasyonları çözememiş olmalarıdır, çünkü kendileri de sanırım kişisel kastrasyonlarını çözemediler ve bir özür kaçamağı olarak Freud'un ünlü "kastrasyonun sert kayası" yani kastrasyonların değiştirilemezliği söylemine sığındılar.

Psikanalizin ve bağlı ekollerin zaten kimseyi iyileştirmek gibi bir dertleri de yok ve birçok patolojik durumun da verili olduğu şeklinde bir ön kabul benimseniyor. Yani herkesi hasta bırakarak tüketim ekonomisinin istediği ruhu aç tüketici insanı üretmiş oluyor.

46.TEKİNSİZİK

1. Libidinal yatırımlar yapma olanaklarının sıfıra yaklaştığı durumlarda insan öyle bir travmaya maruz kalır ki bunun adı artık tekinsizliktir. Varlık dünyası, insanın kanını dondururcasına uğursuz bir boşluk olarak yankılanır. Bu konuya örnek olarak George Bruchner'in Lenz adlı öyküsünü okumalarını okuyuculara tavsiye ederim.

2. Kuklalardan korkma tepkisinin arkasında belki de öznenin insan muhataplarını tümden yitirme ve böylece bir tekinsizlik içine düşme kaygısı yatıyor olabilir. Tekinsiz bir dünyada yapayalnız kalma kaygısı (insani canlılığın ve emosyon dünyasının tümden iptali kaygısı). Ayrıca kuklaların yüzlerindeki insan dışılık ifadesi öznenin kanını donduran insansız bir dünya algısını ve korkusunu da kışkırtıyor.

3. Issız yerlerde yaşanan tekinsizlik hissi, insanı toplumsallaşma yönünde ve topluma doğru sürükleyen temel bir motivasyondur.

4. Vitrin mankenlerinin gözlerinde tüm anlamından boşalmış insan canlılığının ürkütücülüğünü ve insani anlam içeriklerinden boşalmış suretini izlerken, şizofrenin cansız ve ürkütücü görünüşü ile karşılaşmış gibi oluruz. Bu suret kendisinden kaçtığımız içimizdeki şizofrene denk gelir. Çünkü insan, her zaman şizofren olmanın olabilirliğini kendi içinde taşırken (kültür üzerinden kayda alınmış kültürel özne kimlik, yapısında onu kaybedebilme kaygılarımızı da

barındırır çünkü) mankenin bakışlarındaki insan dışılık en korkutucu etki gücüyle bizi dehşetlere salar. Ve yine çünkü insana kültür üzerinden verilen özne-kimlik, şizofrenide geri alınırken özneyi boş bir kabuk gibi ardında bırakır. Vitrin mankenlerine bakarken kapıldığımız tekinsizlik algısının sebebi budur.

Şunu bilmemiz gerekiyor: Biz kültürel özne kimliğimiz bakımından kültürün içinde inşa ediliriz ve bu yapı bizim doğuştan gelen verili yapımız değildir ve geri alınabilir ve hatta çökebilir. İşte şizofreni tam da budur.

5. Bebeğin ortopedik bütünleşmemişliğinin rüyalarda bedensel parçalanma kabusları olarak ortaya çıktığını söyleyen Lacancı kuram bana inandırıcı gözükmüyor. İşin başında bebek kendini gerçekten Lacan'ın iddia ettiği gibi öyle mi algılıyor bunu bilmiyoruz. Aslında libido, bedenden ve varlık-ben'den geri çekildikçe bu ortopedik parçalanma düşleri ve fantezileri ortaya çıkacaktır. Çünkü bedeni bir bütünlük algısı içinde yapılandıran, libidonun bedene yönelik yoğun yatırımlarıdır. Travmaların yoğun anksiyete bombardımanı altında libido ve onun yatırımları çöktüğü zaman bedenin bütünlük algısı da çöker ve dağılır. Bu durum bedensel algının işin en başında parçalı olduğu şeklinde bir kanıtı ortaya koyamaz. Libidonun bedenden çekilmesine ilişkin en uç örnekler ise en yoğun olarak şizofrenlerde görüldüğü içindir ki bu halüsinasyonlar da en çok şizofrenlerde ortaya çıkar. Anlamsal yatırımlar libido kökenlidir. Libidonun geri çekildiği her durumda varlık dünyası ve özne-ben tekinsizlik içinden ve bir vakum olarak algılanır (öznenin kendisi dahil dünyanın tüm anlamlarından boşalması tehlikesi).

6. İnsanın, başa çıkamayacağı kadar büyük ölümcül tehditler karşısında donakaldığı, öyle bir kaçma tepkisi verdiği bilinmektedir. Kastrasyon korkularının ürettiği tekinsiz varlık fantezilerinden duyulan korkular da zeminde bu mekanizma ile işlemektedir. Yani tekinsizlik algısı, gider bir ucundan kastrasyon dehşetlerine de bağlanır.

47.ORAL DÖNEM

1. Freudun iddia ettiği gibi kişinin bebeklikteki meme hazlarına saplanıp kaldığı tezi doğru olsaydı bu durumun bütün memeli hayvanlarda da görülmesi gerekirdi. Oysa onlarda böyle bir saplantılı durum ortaya çıkmıyor. O zaman insanlardaki bu durumun gerçek nedenini aramak gerekir. Meme hazlarına duyulan ilgi sonradan organizmanın yeme beslenme ihtiyaçlarına aktarılır ama bu aktarım açlık doyum döngüsü ile uyumlu bir şekilde seyreder gider. Şimdi insanların meme hazlarına saplanıp kalmalarının ya da o döneme özlem duymalarının nedenini araştırmamız daha doğru olur bu çerçeve içinde: Bebeğin verili gelişim programı anne-bebek ikilisinin arasında yapılanmış füzyonel bağı terk etmesi ile sonuçlanır. Bu nedenle anne bebek ikilisinin füzyonel dönemi sorunsuz yaşamaları bakımından geride bir artık bırakılmamışsa (güncel ve önemli yoksunluk durumları hariç), çocuk açısından geçmişe dönük bir özlem duygusu söz konusu olamaz. Yumurtadan çıkan civcivin tekrar yumurta kabuğuna sığındığı görülmemiştir.

2. Bebeğin memeye yumulması ile yetişkinin sevgiliye yumulması aynı haz köklerine dayanmaktadır. Bu nedenle meme dostumuz olurken sevgili de en yakın dostumuz olur. Yani beslenme cinselliktir cinsellik de bir başka beslenmedir.

3. Düşünce egzersizleri: Bebeğin, hayatta kalmasını sağlayacak ve karşılanması gereken temel ihtiyaçları vardır. Bebek bilinçli olarak bunun farkında değildir. Bu nedenle bilinçaltı refleksler halinde de olsa yaşamsal çıkarlarını korumak için anneyle çatışmalı ilişkiler de yaşayacaktır.

Öte yandan insan, ayna evresinden dolayı değil, bedenin beyinde temsil edildiği beden haritasından dolayı bir beden imgesine sahiptir. Aksi halde hayvanların nasıl olup da bir beden imgesine sahip olduklarını açıklayamayız. Çünkü türdeşini hiç görmemiş bir kedi, ilk defa bir kedi gördüğünde onu tanıyamazdı, oysa türdeş olduklarını hemen tepkisel düzeyde belli eder.

İdeal ego yanılsaması, annenin bebeğini mutlak olarak onaylamasını takiben birincil narsisizmin yapısal ve verili bir özelliğidir.

Bebeğin doğum anından başlayarak anne sevgisi ve aşkı ile yüklendiği ve sağlıklı yaşanacak ruhsal hayatımızın yapılandığı sürecin adı da libidinal füzyondur.

Ego, bir "ben" değeri kazanmak anlamında olmak üzere, bebeğin bakım, sevgi ve ihtimam görerek onaylanmasından doğar.

Kendine yabancılaşma, öznenin sonradan yakalanacağı nevrozların ürünüdür. Yabancılaşma, önceden sahih bir özün (libidinal füzyonun) varlığını gerektirir ki o öze göre yabancılaşalım.

Kendini kendi nezdinde onaylamak anlamında ayna evresinin deneyimlenebilmesi için, bebeğin libidinal füzyondan (aynı zamanda anne kucağında onaylanmış bir evre demektir) geliyor olması lazım. Ayna evresinde bebek aynada kendisini annesinin onu onaylayan bakışları üzerinden görür. Kişinin kendinden hoşnutluğunun yapılandığı noktadır burası. Yani libidinal füzyon… Bu nedenle bebeğin kendisini ille de aynada görmesi gerekmiyor. Annenin sevgi dolu ve onaylayan bakışları zaten bir aynadır ve bebek de buna gereksinim duyar.

4. Yenidoğan köpek ve kedi yavrularına baksan hepsi annelerinin memesine anında saldırır emer. Meme emme hayatta kalma programının kaçırılmaz bir refleksidir ve bu nedenle meme emmek bebek ya da yavru için ödül olarak çok yoğun bir haz ile yüklüdür. Bu emme eylemi genital döneme gelindiğinde insan etkinliği olarak seksüel emme eylemine dönüşür. Cinsel ilişkilerde meme ya da penis emmenin ya da vajinayı yalamanın arkasında bebeklerin meme emme anıları ve refleksleri yatmaktadır.

Buradan da aslında meme emen bebeğin refleksinin yoğun cinsel hazlarla yüklü olduğunu, daha doğrusu bunun resmen oral cinsellik olduğunu iddia edebiliriz.

5. Emen kişilerin cinsiyetleri hiç fark etmeden penis üzerinde uygulanan emme etkinliği adeta oral dönemde bebeğin anne memesini emişindeki oral iştaha çok benziyor ve anlaşılıyor ki bebekler bu dönemde memeyi aynı cinsel iştahla emiyordu. Bu sefer aynı emme etkinliği yetişkin öznenin cinsel hayatına partneri ile yaşadığı bir cinsel aktivite olarak transfer ediliyor.

Yukarıda yazdıklarımızdan şu sonuca da varıyoruz: Oral iştahla yani beslenme iştahı ile cinsel ve libidinal iştah arasında alttan alta işleyen çok güçlü ruhsal bağlantılar var.

6. Bir arkadaşımın gönderdiği videoda yavru keçi 3-4 yaşlarında çıplak bir oğlan çocuğunun pipisini emiyordu ve çocuk korkudan bağıra bağıra ağlıyordu. Alttaki paragraf arkadaşıma hitaben yazılmıştır.

"Sağ olasın, bu video bilinçaltına ait çok temel bir yanılsamayı ifşa etmiş oldu. Özetle oral seksin bilinçaltı mekanizması açıklanmış oldu hem de evrensel anlamda. Yani oral seks gidiyor, oral dönemin meme emme reflekslerine ve hazlarına bağlanıyor. Hayvanlar bile bu yanılsamadan uzak değil sanki".

7. Yeni doğan yavrunun (insan, kedi ve köpek gibi) anne memesini emmesindeki iştah ile cinsel ilişkide penis ya da vajinanın veya memenin emilmesindeki iştah arasında, dışarıdan görünüş itibari ile çok şaşırtıcı benzerlikler vardır. Bu nedenle oral dönem, fallik dönem ve genital dönem arasındaki köprü ve bağlantılar çok net görülür. Şunu da söyleyelim: Oral dönemin iştah kapasitesi kişinin hayata bağlanma coşkusunun temelidir.

8. Memeyi sunan anne, bebeğin tanrıçasıdır. Annenin bebek üzerindeki ve giderek küçük çocuk üzerindeki mutlak otoritesi buradan kaynaklanır ("Rızkı veren Allah'tır" inancı sanki buraya bağlanır).

48.OKB (OBSESİF KOMPULSİF BOZUKLUK)

1. Bilinçaltında çözümlenmeden kalmış problem ya da libidinal tıkanıklıklar kendini Obsesif Kompulsif Bozukluk (OKB) saplantılarında da dile getirebilir. Sözü edilen saplantıların çoğu cinsel kirlenmişlik ve cinsel suçluluk duyguları ile bağlantılıdır.

2. Eksiksiz cinsel haz tatminlerini (OGP) kitleyen takıntılar form değiştirir ve zihinde ikame takıntılara dönüşür. Bu takıntıların bir kısmı da obsesif kompulsif bozukluktur (OKB).

3. Açık ve net ifadesi ahlaki yasalarla engellenmiş her itilimin (özellikle cinsel içerikli olanların) Obsesif Kompulsif Bozukluğa dönüşme olasılığı çok yüksektir.

4. Obsesif Kompulsif Bozukluk (OKB) hastalarının ritüellerinde kastrasyon ya da cinsel suçluluk kaygılarının çok kısa aralıklarla tekrarlayan dalgalanmalarını görmeliyiz. Bu tekrarlayan süreçte takıntı hastasının ritüellerine tanık oluruz.

5. Dinlerde Obsesif Kompulsif Bozukluk hastalarının takıntılarının yerini dinin ritüelleri alır. Örneğin bir duayı 4000 kere okumak gibi… Dinlerin hemen hepsinde sürüp giden bir yığın ritüellerin çoğu Obsesif Kompulsif Bozukluk hastası oldukları tahmin edilebilecek kişilerin kafasından çıkmış gibi görünüyor. Ama bu ritüeller Obsesif Kompulsif Bozukluk sorunlarını elbette tedavi edemeyecektir.

6. İnsanda cinsel haz ve tatminler (OGP) ahlaki kaygılarla büyük ölçüde bastırılır. Bu sefer engellenmiş eksiksiz cinsel tatmin ve hazza erişimi mümkün kılmak üzere bunların yerine bir kamuflaj çalışması olarak ikame düşünceler ve takıntılı eylemler geçirilir. Üretilmiş sembolik ikame düşüncelere obsesyon, sembolik ikame eylemlere kompulsiyon adı verilir. Ama amacına erişememek üzere yarı yolda kalmaya sürekli mahkum bu ritüellere "yineleme zorlanımı" da diyebiliriz.

7. Ortalama normal nevrotik öznede ruhsal aygıt açısından çatışmalı duygu ve arzulardan sanal biçimde kurtulmanın en kestirme yolu, bunların yerine hızlandırılmış iç konuşma metnini geçirmektir. Obsesif Kompulsif Bozukluğa da

bu yoldan gidilir. Yani yasak arzu ve duyguların yerine Obsesif Kompulsif Bozukluk (OKB) semptomları geçirilir. O zaman bu yasak arzu ve duyguların tonu ve basınçları Obsesif Kompulsif Bozukluk semptomlarına aktarıldığında düşer ve daha katlanılır bir hale gelir.

8. Bir şeylerin eksikliği temelinde dile gelen Obsesif Kompulsif Bozukluklar ya orijininde varlıktan temel eksikliklere ya da orgazmik kapasitedeki kayıplara denk gelir… Bu orgazmik kapasite kaybı aslında orijininde varlıktan da en esasî bir kayıp demektir. Ya da şöyle söyleyelim: Orijininde varlıktan ve Orgazmın Genetik Programı'ndan esasi kayıpların yol açtığı sonuçlardan biri de Obsesif Kompulsif Bozukluktur. Bu tür insanların hepsi istisnasız olarak orgazm hazlarında sıfır düzeylere gerilemişlerdir.

9. Cinsel kirlenmişlik duygusu ve buna bağlı olarak cezalandırılma beklentisi, Obsesif Kompulsif Bozukluğun tetikleyicisidir. Bu duygu bilinçaltına ne kadar güçlü biçimde kaydedilmişse Obsesif Kompulsif Bozukluk semptomları da o kadar ağır olur.

Kastrasyonların şiddet düzeylerine bağlı olarak gelişen bilinçaltı cezalandırılma beklentileri ise şu semptomlara yol açar: Hastalık hastalığı, panik atak, ölüm korkuları, hastalıklara yakalanma korkusu vb. (tespit ettiğim diğer 18 rahatsızlık, birinci ciltte)

10. (Bir sohbet yazışmasından) Sevgili dostlar, genellikle internet sitelerinde rastladığımız bazı ifadeler oluyor. Özellikle şu ifadeye dikkat edin: "Cinsel Obsesif Kompulsif Bozukluk takıntılarım var, aile bireyleri ile ilgili." Şuna emin olalım, buradaki tespit birçok kişinin ruhsal rahatsızlığında rol oynuyor. Hatta bir deprem travmasında bile en çok etkilenenler bilinçaltında bu ensest arzu çatışmalarını yoğun yaşayanlardır. Yani güncel travmalara da verdiğimiz şiddetli yanıtların altında şiddetin düzeyi bakımından geçmişteki bu bilinçaltı çatışmaların etkisi önemli roller oynuyor.

11. Obsesif Kompulsif Bozukluk rahatsızlığı ve paralelinde birçok ruhsal rahatsızlık da temelde bilinçaltı çatışmalar bakımından heteroseksüel, eşcinsel veya ensest kökenlidir. Ortaya çıkan düşünce ve davranış kalıpları ise bu köklerin metamorfoza uğramış sembolik ifadeleridir. Örneğin takıntılı temizlik ritüelleri kişinin kendini kirlenmiş hissettiği bir cinsel travmaya bağlı olabilir. Yani kişi adeta "o cinsel travmayla öyle bir kirlendim ki bir daha temizlenmem mümkün değil" der gibidir. Böylece bilinçaltında aklına gelen her cinsel eylem (daha kendisi bile farkına varmamıştır) dış dünyaya yönelik yüzünde bir yıkanma, temizlenme ritüeli olarak ortaya çıkar.

Bu tespit klinikte tedaviye imkan tanır. Ancak zorluk hastanın geçmişi hatırlamasındaki takılmalarla ilgilidir. Burada hastanın kodlanmış bilinçaltı yasakları, tedavide büyük zorluklar yaratır. Bu temel sorunlar halledilmeden kişinin anda var olması, hayatın anlamı nedir gibi temel bir felsefi soruya doyurucu bir yanıt vermesi de mümkün değildir. Özetle, bilinçaltı sürekli geçmişin kastrasyonlarını bastırmakla meşgulken öznenin anda kalarak yaşaması mümkün değildir. Bu son örnekler kayıpların büyüklüğünü tespit bakımından verilmiştir.

Çocuksu bilinçaltı, düşünce ile eylemi bir ve aynı şey zanneder. Eğer bu çocuksu zihinsel yapı bir biçimde geride bırakılamazsa Obsesif Kompulsif Bozukluk (OKB) rahatsızlığına da zemin hazırlar. Bu yatkınlığın sebebi çocukken yoğun cinsel suçluluk duygularına maruz bırakılmış olmaktır.

12. Hayatta kalmak için olası tehlikeler nedeniyle çevreyi kontrol etmemiz, tedbirler almamız kaçınılmaz bir mecburiyettir. Ancak kastrasyonların dehşetleriyle bu mekanizma abartılı bir biçimde ve kökeni anlaşılamayan sembol üretimleri üzerinden çalışmaya başladığında ortaya Obsesif Kompulsif Bozukluk tabloları çıkar. Üretilmiş semboller ya takıntılı düşüncelerdir ya da takıntılı eylemlerdir- ritüeller halinde…

OKB örneklerinin bir kısmında obsesyonlar ağırlıklı olarak paranoid saplantılar halinde sahnede belirir. Öyleyse bu tür Obsesif Kompulsif Bozukluk tablolarında insanın maruz kaldığı ve bilinçaltına yerleşmiş ciddi bir tehdidin (ölüm, kınanma, öldürülme, cezalandırılma ve benzerleri gibi) söz konusu olması lazım.

13. Korku ve kaygılarla aşırı yüklenerek kodlanmış ahlaki söylemler bazen kişilerde yasak olanı yapma yönünde korkulu bir beklentiye (ya yaparsam!) ya da o eylemi yapma şeklinde ürkütücü bir tasarıma yol açabilir ve kişi bu durumda yoğun bir anksiyete yaşar. Özne yaşadığı bu yoğun anksiyeteyi anında OKB ritüellerine aktarır. Bu tepkiler aslında ahlaki yasaklarla aşırı korkutulmuş küçük çocukların ergenlik ve sonrasındaki yıllarda ortaya çıkan OKB tablolarıdır ve aslında gerçekleşme olasılıkları da yoktur (bu bir Macduff sendromudur).

14. Bir Obsesif Kompulsif Bozukluk (OKB) rahatsızlığı şeklinde ortaya çıkan kontrol ve düzen tutkusunun altında, kontrol edilemez olanı yani ölümü veya diğer olası felaketleri, diyelim ki denetlenemez ve yasaklı cinsel dürtüleri kendinden uzakta tutma ve onu kontrol ederek savuşturma şeklinde bilinçaltı bir amaç da bulunabilir.

15. Obsesif Kompulsif Bozukluğu hastalarında ağırlıklı olarak bilinçaltı cinsel ve ensest suçluluk duyguları, tekrarlayıcı davranışlara aktarılarak bu tekrarlı ritüellerle kişi kaygı seviyesini beyhude yere düşürmeye uğraşır durur ve bunun sonu gelmez. Fakat kaygı seviyesini kısmen de düşürür bu yolla ve bundan dolayı Obsesif Kompulsif Bozukluk ritüelleri hasta tarafından tiryakilik düzeyinde benimsenmiştir.

16. Obsesif Kompulsif Bozukluk semptomları bilinçaltı refleksler olarak çoğunlukla sembolik anlamda suçluluk duygularından temizlenme ritüelleridir.

17. Tatminsiz kalmış haz, her an tetikte bekler. Onun haz aramaya yönelik her girişimi sansür mekanizması aracılığı ile anında engellenir. Engellenen haz ve doyum arayışı, bu sefer tekrarlayıcı düşüncelere ya da takıntılı eylemlere aktarılarak orada kısmi bir tatmine erişir. Bu tablo "yineleme zorlanımı"nın temel mekanizmasıdır. Çünkü yineleme zorlanımı karşıt güçlerin çatışmasından doğar, yapıp yapmama ritüellerine aktarılır ve her seferinde bilinçaltındaki kastratör gücün bastırıcı diktesi ile sonuçlanır. Açığa çıkan bu semptomatik ifadenin kendisi bir yineleme zorlanımıdır.

18. Yineleme zorlanımları bazen de karşımıza, öyle öğrenilmiş oldukları için o şekilde tekrarlanarak çıkmaktadır. Özne öğrenmiş olduğunun dışında başka bir şey bilmediği için geçmişte öğrenmiş olduğunu güncelde de tekrarlama eğilimine girer. Örneğin ellerini defalarca yıkamak ya da bir duayı beli bir sayıda tekrarlamak gibi.

19. Her cinsel arzu ve cinsel çağrışım atakları, nevrotik öznede bunları engellemek üzere semptomatik olarak kalıplaşmış davranışları yani diğer adıyla yineleme zorlanımlarını ya da ataklarını (eğer nevrotik öznede böyle bir zorlanım nevrozu varsa) tetikleyecektir.

20. Obsesif kompulsif bozukluk ritüelleri, bilinçaltı yoğun anksiyeteyi yatıştırmanın hizmetinde kullanılır.

Obsesifler takıntılı düşüncelerini ya da takıntılı eylemlerini açıkça sergiledikleri için, içleri dışları bir insanlar değildirler, öyle olsalardı hasta olmazlardı. O eylem tablosu herkesten ve kişinin kendisinden bile saklanan bir başka şeyin, çok ciddi bir çatışmanın ikamesidir.

OKB (Obsesif kompulsif bozukluk) semptomları, bilinçaltı alanda saklanan başka şeylerin ikameleri olarak ortaya çıkar.

……..

Akılcı ve mantıksal açıklamalar hiçbir şekilde obsesifleri iyileştirememiştir, tarih böyle bir şey yazmıyor. Onun için bilişsel davranışçı terapiler bu insanlar üzerinde çok geçici sonuçlar elde ediyorlar ve bu insanlar yeniden obsesyon bataklığına düşüyorlar.

Obsesifin kendince yürüttüğü mantıksal çıkarımlar ve gerekçeler onun kale gibi bilinçaltı defanslarının görünürlükteki yansımalarıdır. OKB (Obsesif kompulsif bozukluk) sorunlu kişilere rasyonel açıklamalarla yaklaşılmamalı. Takıntılarının hiçbiri obsesifin temel sorunu değildir onun defanslarıdır ve daha doğrusu o bunlara sığınır. Terapilerdeki mantıksal açıklamalar obsesif kişiyi asla iyileştiremeyecektir. Çünkü bu sorunların altından çoğunlukla cinsel içerikli ve iyice bastırılıp gizlenmiş takıntılar çıkmaktadır.

49.ŞİZOFRENİ

1. Bir boşlukta yutulma fantezileri ya da düşleri, özne-benin (kültürün öznesinin) kırılgan yapısı nedeniyledir. Bu kırılgan yapı, çöküp, özne-benin yıkama uğrayabileceği şeklinde şizofrenik ön kaygılara neden olur. Bu kaygı neden yaşanır? Özne-ben, biyolojik insana libidinal yatırımlarla tutturulmuştur. Libidinal yapı eğer çökme tehdidi altında ise biyolojik insan+kültürel özne sentezi de yıkıma uğrama tehdidi altına girer. Boşlukta kaybolma düşleri ya da fantezileri bu tehdidin çok öncesinde ortaya çıkan uyarı sinyalleridir. Ancak biyolojik insan ile kültürel özne-ben sentezini mümkün kılan libidinal yatırımların, annenin libidinal füzyon kucağında onun sevgi yatırımları sayesinde mümkün olabileceğini de belirtelim.

Kültürel özne yapılanmasının yıkıma uğrayabilmesi nedeniyledir ki insanlar şizofreniye yakalanabilmektedirler. Şizofreni, derecesine göre kültürel özne-benin yıkama uğrama tablosudur. Ne yazık ki kastratör kültürlerde, insanlar derecesine göre şizofreninin tehdidi altındadır. İnsanın özünde psikotik bir çekirdek bulunduğunu söyleyen psikanaliz, bu nedenle boş bir varsayım ileri sürmüş olmuyor ama bu durum kastratör kültürlerin insanları için geçerlidir

2. İnsan hem bir kültürün öznesi olarak hem anneden ve öteki ikameler üzerinden edinebildiği ruhsal organizasyonu itibariyle kurgusal bir varlıktır. Yani çeşitli kültür formlarında çeşitli özne-benler olarak yapılanabilir. Bu yapıları ayakta tutabilmek için bunlara yine annenin libidinal füzyon kucağından devralınmış

libido rezervleri üzerinden güçlü libidinal yatırımlar yapmak zorunludur. Çünkü bu yatırımların kesilmesi halinde kurgusal yapı çöker. Bu nedenle en trajik durumda şizofreni, bu kurgusal varlığa (kültürün öznesine) en acımasız bir meydan okumadır. Bu tablonun en dramatik örneklerini zehirli füzyondan gelenlerde görürüz.

3. Duygu, ilgi ve emosyon yatırımları, bağlar kurulan nesneyi bize aşina hale getirir. Bu bağlarda şu ya da bu nedenle bir gevşeme olduğu zaman nesneyle özne arasına da bir yabancılık mesafesi girer. Bunun en uç örneği şizofrenlerin dünya-varlıkla kesilen ilişkisinde ortaya çıkar. Özne-ben ve dünya-varlıkla ilişkiselliğin iptali derecesine uygun olarak ilerleyen şizofreni vakalarıyla karşılaşırız.

4. Kendi ruhsal bütünlüğü ile koordinasyonu kaybetmek ve ruhsal dağılma tabloları, özellikle şizofrenlerde, dışardan yönetilmek ve aklına dışarıdan düşüncelerin sokulması şeklindeki hezeyanların kaynağıdır. Çünkü bütünlükten kopan bu bölümler, şizofrene kendi bilinçaltı taleplerini bu sefer dışarıdan geliyormuş gibi dayatırlar. Ve tabii bütünlüğünü kaybeden ruhsal yapının her ünitesinin bilinçaltı talepleri, özne tarafından kendisine dışarıdan dikte ediliyormuş gibi algılanır. Özne bunları, kendisini dışarıdan yöneten güçlermiş gibi algılarken, sanki onların denetimi altında olduğu şaşkınlığını ve paniğini yaşar.

5. Şizofrenlerde sözü edilen "sokuşturulan düşünceler", asla dışardan gelen, başka dünyalardan gönderilen düşünceler değildir. Bunlar şizofrenlerin hayatında, geçmişlerinde bir biçimde etkili olmuş düşünce süreçleridir; belki de çoğu yasak düşüncelerdi ve hastalık sırasında yeniden ama bu sefer biçim değiştirip geri gelerek şizofrenin zihin dünyasını işgal etmektedir.

6. Asıl sorun libidinal yatırımların yapılamayıp, çöken libidinal yatırımlar nedeniyle, libidonun özne-bene ve varlık dünyasına yansıyamayışıdır. Bu durumda hem "özne-ben" hem "varlık dünyası" dehşetengiz bir vakum olarak algılanır ki bu durum "dünyanın sonu" algısı olarak deneyimlenir.

7. Özne-ben'e ve dünya-varlık'a yapılan libidinal yatırımlar geri çekildiğinde ve daha vahimi yıkıldığında, özne bu her iki kaynaktan da gelen verileri algılayamaz ve yorumlayamaz olur (en derin yabancılaşma). Sonuçta bunların yanlış yorumlarından ortaya yanlış bir dünya algısı çıkar; iç ve dış dünya korkutucu bir biçimde kılık değiştirmiş olur. Artık özneye tamamen yabancı bir başka alandayız demektir bu durum.

8. Şizofren, kültürel-özne oluş kimliğini gerileyerek kaybederken, bu gerileme libidinal füzyona doğru gerçekleşmez. Çünkü o alan çoktan yıkıma uğramıştır. Şizofren zehirli füzyona doğru geriler ve orada varoluşsal cehennemini yaşar. Libidinal füzyon yönünde geriye doğru meditik bir yolculuk değildir şizofrenin yolculuğu.

9. Anladığım kadarıyla şizofreni, dünyaya karşı verilmiş büyük bir ret tepkisidir.

10. İnsanın toplumsal bir varlık oluşu ve ilişkisellik zorunluluğu onu insanlarla temas halinde olmaya zorlar. Bu yüzden özne, kültürün onda inşa ettiği özne yapısında kalabilmek için hem kendi özne-ben'ine hem dünya-varlık'a libidinal

yatırımlar yani duygu ve ilgi yatırımları yapmak, onlarla bağlar kurmak zorundadır. Bu, insan olmanın verili programıdır. Dünya ile en derin küslük halinde (psikotiklik anlamında söylüyorum) bu hassas denge bozulduğunda öznenin varacağı yer psikozdur, yani şizofreni diyelim. Bu nedenle şizofreni, hem özne-ben'in hem dünya-varlık'ın kökten bir reddini ve onlardan kökten bir kaçışı ima eder ve şizofren böylece kültürün dünyasının dışına düşer. Bu durum şizofren kişinin ruhsal dünyasında katlanılmaz bir vakum dehşetine sebep olur. Şizofrenlerde ve diğer psikotiklerde tespit edilen şu dehşet algısı, yani dünyanın sonunun geldiği şeklindeki dehşet algıları hep bu katlanılmaz vakum algısının görünürlük planına çıkmış emosyonel şoklarıdır. Bir arkadaşımın gönderdiği ve bir şizofrenin intihar öncesinde yaptığı resim, bu tespitlerimi çok net biçimde açıklıyor. Burada cinsiyeti tam belirli olmayan bir portre vardı ve portrenin yüzü insanda ürkütücü karanlık bir vakum etkisi yaratıyordu. Ancak resmi buraya ekleyecek tekniği bilmiyorum

Israrla dikkatimizi çeken insan profilleri bizde arketipsel bir yazılıma denk geliyor olmalı. Örneğin bu resimden niye bu kadar etkilendim?

11. Şizofrenide, dünyayla kurulamayan bağlar nedeniyle libidinal yatırımlar geri çekildiği için beyinde iletişim kanalları da dünya ile kurulan ilişkiler bakımından ve kişinin kendi özne beni ile kurulan bağlar bakımından köreliyor olsa gerek. Bu yıkımın onarımı da herhalde bu yüzden çok zor oluyor. Uyaransız ortam ve hücre filmleri bu konuda bize oldukça aydınlatıcı fikirler verecektir.

50.REICH

1. Reich'ın psikanaliz camiasından asıl atılma sebebi kendi ifadesini dikkate alırsak şudur: O, orgazmın bedensel tepkilerini anlatırken psikanaliz derneğindeki üyelerin çoğu kendi orgazmlarının nasıl kapasitesiz deneyimler olduğunun farkına vararak Reich'e karşı kin beslediler. Böyle bir ruhsal travmaya maruz kaldıkları için de Reich'ın ipini çektiler.

Ama ben, tanımladığım serbest orgazmı (Orgazmın Genetik Programı) Reich'ın tanıdığını sanmıyorum. Çünkü Reich, o popülasyondaki kastre orgazmın en mükemmel örneğini tasvir etmişti ve bu bile o dönemin sahtekar psikanalistlerini ürkütmeye yetmişti. Eğer Reich gerçekten Orgazmın Genetik Programını tanımlıyor olsaydı ben bu kitapları yazmazdım.

2. Korku, dehayı felç eder. Örnek: Freud… Korkusuz dehayı da öbür insanlar mahveder: Örnek Reich

3. Reichçı terapinin hedefi, kişiyi Normal Nevrotik Orgazmın en üst seviyesine taşımak gibi görünüyor. Bu bile kişi açısından son derece kurtarıcıdır ama hiçbir zaman Orgazmın Genetik Programı (OGP) ile erişilen ruhsal kurtuluş seviyesine denk gelmez.

4. Reich'ın ısrarla üzerinde durduğu orgon enerjisi, aslında Orgazmın Genetik Programı deneyimi sırasında tam doyumlu orgazm hazzının eşlikçisi olarak açığa çıkan vital seviye yüksekliğinden başka bir şey değilmiş gibi gözüküyor. Reich Orgazmın Genetik Programı noktasına kadar gelemediği ve Orgazmın Genetik Programı hazzını üstü örtük biçimde sezdiği ama hayata geçiremediği için onun dirimsel yanına metafizik yorumlar yansıtmış olmalı. Orgon kabinlerinin icadı sanki böyle mistifiye edilmiş bir düşüncenin ürünü gibi gözüküyor. Ayrıca

okuduğum kaynaklarda orgon kabinlerine girerek kalıcı bir orgazm kapasitesi kazanmış insanlarla ilgili hiçbir geri bildirim de yok. Daha doğrusu ben okuduğum kaynaklarda bunları göremedim. O zaman orgon kabinleri ne işe yarıyor? Herhalde o kabinlerden yararlanan insanlarda plasebo etkisi gibi bir sonuç yaratıyor olsa gerek. Çünkü şöyle bir ifadeyi rastladım: Zaman zaman bu kabinlere tekrar tekrar girmek gerekiyormuş. Yani plasebo etkisi geçince yeniden kabine girilmesi gerekiyor.

Öte yandan şu temel tespitimi de ilave edeyim: Orgon enerjisi, "ki" enerjisi vb. tüm saçmalıklar aslında Orgazmın Genetik Programı'nın ve tabii libidinal füzyonun vital seviye yüksekliğinin geçici ve kısa süreli olarak bir biçimde kısmen açığa çıkmasından başka bir şey değil gibi gözüküyor. Sorun şu: Orgazmın Genetik Programında rahatlıkla ve kalıcı biçimde açığa çıkabilen bu örtük enerji, geçici süreler halinde de olsa Uzakdoğu uygulamalarında nasıl oluyor ve hangi kanalı kullanıyor da açığa çıkabiliyor? Ya da açığa çıkabiliyor mu? Bunlara kafa yorulması ve bunların araştırılması gerekiyor.

51.HABİTAT

1. İnsanın yaratıcı fantezi etkinliği, çevresel ve kültürel habitatı tehlikeye girdiği zaman, önlemler alabilmesinin imkânlarını sağlar. Fantezinin bu türü, öznenin yaşamını sürdürebilmesinin hizmetinde kullanılır ve bu fantezi türünün, kastrasyonlarla eksiltilmiş ruhsallığın açlığından türeyen nevrotik özne fantezileri ile ilgisi yoktur.

2. İnsanoğlunun biyolojik olanaklarının dışındaki alanlara doğru düşler kurmasının arkasında, belki de bir gün tehlikeye girecek olan kendi habitatına yeni çözüm getirebilecek habitat alternatifleri oluşturma planı yatıyor olabilir. Zaten insanın kurduğu ve geliştirdiği tüm uygarlıklar, onun kendine hep yeni ve uygun habitatlar yaratma girişiminin sonucudur. Bu nedenle insanın biyolojik yetersizliğini aşma girişim ve özlemleri onun hayatta kalma stratejisinin bir parçasıdır. Kastrasyonların sonucu oluşan fantezi etkinlikleri ile ilgili değildir.

3. İnsan eksik biyolojik yapısı nedeniyle habitatını düzenlemek ve ona hakim olmak zorundadır. Bunun sonuçları ne olmuştur? 1. Yaratıcı olmak ve acil sorunlarına çözüm bulmak zorunda kalmıştır. 2. Bağlı olarak teknolojiyi geliştirmek zorunda kalmıştır 3. Bunun sonucu olarak zekaca gelişmek zorunda kalmıştır. 4. Bütün bunlar ve insanın çoklu gereksinimleri, gelişmiş bir dili de zorunlu kılmıştır. Yani bir anadili konuşmak bir başlangıç değil bir sonuçtur.

Doğa karşısındaki eksik biyolojik donanımı insan gelişiminin manivelası olmuştur.

4. İnsan, biyolojik donanım itibariyle son derece yetersiz bir varlıktır. Habitatına hakim olmak ve hayatta kalabilmek için kendisindeki biyolojik donanım eksikliğini kapatacak çareler üretmek zorundadır. Bu da onu çözüm üretebilmek için meraklı olmaya zorlar. Yani merak bir yandan üretimin itici gücüdür öte yandan habitata uyum sağlayabilmenin zorunlu bir sonucudur.

Ama "Annem babam o odada ne yapıyorlar?" sorusu primat projesinin dile gelen bir ifadesidir. Tabii habitatı düzenleme itilimi ile ilgisi yoktur. Şunu da ekleyelim: İnsanların cinselliklerini deşelemeye yönelik dedikodu kökenli cinsel merakları da hayata geçmeyen ve geçemeyen primat projesinin bir başka patolojik tezahürüdür. Fakat primat projesini deşeleyen her soruya verilecek ikna

edici ve doğru yanıtlar, insanları daha sağlıklı birer doğa insanı yapacaktır. Bu da ayrı bir konudur.

5. Doğa karşısında güçsüz oluşumuz, habitatımızı düzenlemek için çoğu kez fiziki gücümüzün yetmeyişi bizi ek bir gücün yardımına muhtaç bırakır. İşte bu var olması arzulanan ek güce tanrı diyoruz ama bu ek güç bugün makinelere de devredilmiştir.

6. Toplumsal bir varlık oluşumuz, ahlaki yasaların kurucu gücü olaraksüper egoyu kendiliğinden dayatır. Süper egonun hakim güç olarak kendini dayatan bu yapısı tanrı inancına aktarıldığında, bizi, kendisini göstermeden hepimizi sürekli gözetleyen ve denetleyen bir Tanrı'nın var olduğu inancına götürür. Böylece toplumsal otorite, kendi üst gücünü gözetleyici bir tanrı figürüne aktarmış olur. Bu gözetleyici güçte aynı zamanda ebeveynlerin içselleşmiş otorite gücü de vardır. Beri yandan üreme programımızın ikili cephesi vardır: Birincisi şefkat, ikincisi acımasızlık (agresyon). İkisi de hayatı korumaya yönelik hizmetler içindir. Şefkat ekseninde türün varlığını sürdürme önlemleri alınırken agresyon ekseninde türe yönelik tehditler bertaraf edilir. Çoğu dinlerde üreme programının bu ikili ekseni Tanrının nitelikleri olarak da tanımlanır (rahim ve kahhar Tanrı).

7. Öznenin ruhsallığında içerilmiş olan öz denetim ve kadir'i mutlaklık eğilimleri, onun ileride içine atılacağı ve çoklu gereksinimleri ile yüklü kendi dünyası (habitatı) ile baş edebilmesi için zorunlu ve savaşçı altyapı donanımlarıdır. Buraya kadar psişik anlamda bir sakatlık söz konusu değildir.

52.ÖZNE

1. Normal nevrotik (NN) özne sanat aracılığı ile ya da yaratıcı izleyici etkinliği olarak libidinal füzyonla geçici ve doz olarak da sınırlı bağlar kurabilir. Ama bu kazanımların yolu Ödipal dönem kastrasyonları ile kesilecek olduğu için bu bahar mevsimi çok kısa sürecektir ve kastre öznenin ruhsal dünyası yeniden kararacaktır. Onun yaratıcı ya da yaratıcı izleyici olarak ruhunun aydınlık dönemleri bu nedenle çok sınırlıdır. Oysa Orgazmın Genetik Programı öznesi böyle bir ruhsal baharı yaşamak için spontan olarak kendi varoluşsal imkanlarına sahiptir. Yani Orgazmın Genetik Programı öznesi böyle bir ruhsal baharı yaşamak için dışarıya bir paket program siparişi vermek zorunda değildir.

Hatta diyebiliriz ki meditasyon ya da yoga uygulamaları, kastre özneye özgü olan bu karanlık ruhsal hali kısa dönemler için aydınlatmaya yönelik bir uygulama türüdür ama yine de etkileri her zaman için geçicidir, sürekli olarak egzersizlerle tekrarlanıp pekiştirilerek kalıcı hale getirilmeye çalışılsa da sonuç yine de kalıcı değildir.

2. Bir kültüre onun metaforları (kastrasyonların sonucu olarak üretilmiş tüm metaforlar) üzerinden de dahil olunur. Yani kültürün söylemlerinde pek çok metafor vardır. Ama metaforların ruhsal gerçekliğimizin dönüştürülmüş, yapı bozuma uğratılmış ifadeleri olduğunu belirtmeye gerek yok. Özetle bu metaforlar üzerinden düşünüp konuştuğunda zaten sen sen olmaktan çıkmış oluyorsun. Örneğin kastrasyon kültürünün bir söylemini benimsediğinde benimsediğin "şey" seni temsil etmez.

3. "Benim huyum böyle!" demek aynı zamanda "benim nevrozum bu semptomlarla kendini dışa vuruyor" demektir.

4. Orgazmik haz tatmini boyutunda kısıtlanma, derecesine göre insanda emosyonel kapasitenin hayata geçmesini ciddi ölçüde engeller. Bu da kişinin hayatta anlam bulmasının en büyük engelidir.

5. Özne bir kültüre dahil olmakla üstü çizilmez (üstü çizili Lacancı özne olarak). Özellikle onun cinsel haz tatmin düzeyi üzerine uygulanan kastrasyonlar özneyi üzeri çizili bir varlığa dönüştürür. Çünkü özne bir kültüre dahil olmaktan kaçamaz. Aksi halde biyolojik düzeyde bir şempanze çocuk olarak kalır. İnsanın en maksimum düzeyde üzeri çizilmeden var olabilmesinin koşulları kastrasyonun sakatladığı cinsel haz potansiyellerini yeniden geri kazanması ile mümkündür. Bu da sonradan orgazmik terapiden geçerek mümkündür.

6. İnsan yavrusunda ağır suçluluk duyguları ve travmaları yapılandırılmadan ataerkil toplumsal düzen hayata geçemez.

7. Lacancı özne tanımından şunu anlıyorum: Özne, gösterenlerin temsil akışlarında ortaya çıkan akışkan bir süreçtir. Ama böyle de olsa özne ilişkiselliğin yaşanmış geçmişine bağlıdır ve onun bir sonucu ve yansımasıdır. Ben bu sürecin, yasaları henüz meçhul ya da kısmen meçhul olan emosyonel akışkanlık tarafından yapılandırıldığını düşünüyorum. O zaman şu sonuca geliyoruz: Özne olmak akışkan bir süreçtir ve sabit bir çerçeve içine alınamaz. Ama burada NN öznenin sınırlı var oluş konumlanışını kastediyorum.

8. Özne ana kucağında baba ocağında kurulur. Özne olmak biyolojik insan doğasına kültürel bir eklemlenmedir. Bu kültürel bir özne yapılanmasıdır. Özne olmak biyolojik insan varlığından daha sonra gelir ama onu çeşitli yönlerden de yani sağlıklı ya da hastalıklı yönlerde ilerleme bakımından etkileyebilir. Özne-varlık sonradan kurulan bir yapılanma olduğu için elden çıkarılabilir de. Çok zordur belki ama elden çıkarılabilir: Şizofrenik çöküşlerde buna tanık oluruz. Biyolojik insan yavrusu bir özne-varlık'a dönüşmeden önce zaten bir kültürel öze sahip değildi. Bu nedenle bir kültürel özneye doğru dönüşmekle kendisinin yabancılaştığı ve kendi zemininde daha önceden bulunan bir özü zaten yoktu. Özne-varlık formu, onun kültürel özne olma sürecinde edindiği bir yapıdır. Bu nedenle özneleşmenin bir yabancılaşma süreci olduğunu söyleyen Lacancı tez geçerli değildir. Çünkü özne neye yabancılaşacaktır, başlangıçta ortada böyle bir form yok iken. Eğer özüne yabancılaşma adı altında bir saptama yapmak istiyorsak biyolojik insan potansiyelinin (libidinal potansiyeller ve cinsel yatırımlar kapasitesi anlamında), bebeğin gelişim hattı boyunca ne kadar kayıplara uğradığına bakacağız.

9. Kastrasyon kültürlerinde özne-ben, kopya bir varlıktır. Orijininde varlığı iptal eden kültürel kayıtlar, özneyi kendi özüne yabancı ve kültürünün kopyası bir varlığa dönüştürür. Sonuçta libidinal füzyon realitesi ile bağları kopmuş ve toplumsal kodlarla kurgulanmış insanlarla karşılaşırız.

10. Kendine yabancılaşmış özne, emosyonel köklerinden bağı kopmuş ve OGP öznesi olmaktan dışlanmış varlık, neye yabancılaştığını bilmez, ayrıca bu yabancılaşmanın tuzağından nasıl çıkacağını da bilmez. Burada kastratör bir

kültürün dayattığı yoksunlukların, yani Lacan'ın üstü çizili eksiltilmiş öznesi olarak maruz kalınan yoksunlukların ve absürtlüğün bedeli ödenmektedir.

11. Kastre nevrotik özne, nevrotik kastre özne olmaklığın zorlu koşullarına rağmen ahlaklı olmaya çaba göstermekte ve üstüne üstlük bir ahlak felsefesi de geliştirmeye çalışmaktadır. Kutlamak gerekir.

12. Kastre nevrotik öznenin sohbeti, ötekinin ve kendisinin insani hakikati hariç her şeye dairdir.

13. Bir kör kendini hangi benlik modunda algılar ya da nasıl bir benlik algısı geliştirir? Kendine ait hangi unsurları -ses, tensel algı, tat duyusu ve benzerleri gibi- benlik algısının yapılandırıcıları olarak kullanır (bir düşünce egzersizi)?

14. Sana sen diye kabul ettirilen kişi sen değilsin. Aslında sen, seni hiç görmemiş olabilirsin ya da aslında hiç görmedin. Nevrotik özne dayatılan nevrotik özne kimliğini tüm suçlulukları ile beraber üstlenir ve bu suçlu kimlik yapısı onun terapiye girmesinin de önündeki en büyük engeldir. İtiraf edeceği şeyleri kendi suçları zanneder. Özetle kastratör ataerkil kültür, kendini doğuştan suçluymuş gibi hisseden özneler yaratır. Nevrotik özne aynaya baktığı zaman bile bu doğuştan suçlu nevrotik özne kimliğini görür, asla kendisini göremez, yani bu mümkün de değildir. Buradan yola çıkarsak Lacan'ın aynasının gerçekten de özneyi gösterip göstermediğini çok iyi anlamış oluruz. O zaman şu soruyu yanıtlamış oluyoruz: İnsan suçlu olarak mı dünyaya geliyor yoksa kültürün hastalıkları onda, suçlu bir özne tablosu olarak görünür hale mi geliyor. Elbette ki bu ikinci şık doğru. Bu gerçeğin terapilerde insanlara anlatılması onları oldukça rahatlatacaktır. Yahya'nın ve İsa'nın vaftizleri belki de böyle bir şeydi.

15. Cinsellik, ilişkisellik, beslenme, kabul görme, güvenlik ihtiyacı ve benzerleri... Bütün bunlar, olmazsa olmaz temel gereksinimlerdir. Bunlar nerede normal yaşanıyor nerede nevrotik tepkilerle bulaşık olarak ortaya çıkıyor. Temel sorun bu farklarla ilgilidir.

16. Kastre özne kastrasyonların baş savunucusudur. Bu özne kastrasyonların dışına adım atmaktan korktuğu içindir ki hastalıklı bir şekilde kastrasyonların çerçevelediği kültür alanının baş savunucusu olur.

17. Doğuştan suçlu olarak yapılandırılmış özne... Kastratör kültür yapılandırılmış doğuştan suçlu özne formatını her öznede tekrarlayarak hayata geçirir. Kastratör kültürün suçlu özne formatını üretmek için kullandığı en güçlü silah, cinselliğin üretilmiş her türlü türevini öznenin üzerine bir suç olarak yıkmaktan ibarettir. Çünkü çok güçlü bir dürtü olan cinsellik sürekli olarak özneyi kışkırtırken, özne her cinsel dürtü deviniminde kendini giderek suçluluk algısı içinde tutsak alınmış hissedecektir. Bu suçları üstlenmek zorunda bırakılan özne, kültürün düzeninde artık kolaylıkla yönetilebilir bir durumdadır.

18. OGP öznesinin egemen pozisyonda olduğu bir kültür yapılanması henüz dünyada mevcut değil. Böyle bir kültür yapılandıktan sonra insan doğası hakkında -eğer böyle bir insan doğası varsa- konuşabiliriz. Ama OGP'nin varlığı son derece kesindir. ÇÜNKÜ OGP, ORGAZMIN EVRENSEL SABİTESİDİR.

19. Cinsel travmanın ve ilintili olarak yaşanmış ensest suçluluk duygusunun özne tarafından yorumlanış şekli, öznenin kendisine özgü nevrotik kişilik örgütlenmesini yapılandırır.

Örneğin öznenin kendi yorum alanında cinsellik insanı kirleten bir etkinlikse, kişi ergenliğe girişle birlikte başlayan cinsel uyarılmalarını kirlenme duygusu ile ilişkilendirerek kompulsif bir temizlik hastasına dönüşecektir. Özetle cinselliğin özne tarafından yorumlanış şekli onun nevrozunu belirleyecektir.

20. Nevrotik özne nevrozundan dışarıya verdiği işaretlerin farkında değildir. Ama usta bir göz dışardan baktığında bu belirtilerden kişinin iç dünyasını okuyabilir.

21. Ben arzumu yaratmıyorum arzum beni belli biçimlerde bir özne pozisyonunda bulunmaya zorluyor. Bu yüzden, her an değişen ikame arzuları dile getiren öznelere dönüşüyorum.

Kitabımda (birinci cilt) şöyle yazmıştım: Biz cinsel güdülerimizi yaratmayız onlara maruz kalırız. İşte bu maruziyet durumudur ki arzularımızın ve eğilimlerimizin bizi bir özne olarak üretmesine yol açar.

22. Avatar fantezisi, bölünmüş bir özneye denk gelir.

53.İÇ KONUŞMA

1. Öznenin cinsel kastrasyon ve bastırmalar nedeniyle eksiksiz orgazm tatminine erişmesi engellenmiştir. Bu durumda özne, bilinçaltı bir itilimle kaybettiği asli öz ve imkanları aramanın peşine düşecektir. Bu asli temel kayıp OGP'dir. Bu potansiyelin iki ekseninden hep söz ettim ve bunlar olmadan OGP hayata geçemez. Bu eksenlerden biri orgazm anında deneyimlenen libidinal füzyondur. Öteki eksen fallik dönemde yani Ödipal dönemde filizlenen erotik eksendir. Bu iki eksen ergen özne genital döneme girdiğinde onun cinsel yaşamına katılmalıdır. Ama kronolojik olarak önce gelen libidinal füzyona erişimin yolu öncelikle kapatılmıştır ve ikinci eksen olarak erotik boyut Ödipal dönemin ensest suçluluğu üzerinden yasaklanmıştır. OGP'yi yapılandıracak bu iki alan olmadan öznenin ruh bütünlüğü ve (orijininde varlık) potansiyeli hayata doğamaz. O zaman özne, bu temel kayıpların ikameleri olarak bilinçaltında üretilen sembollerin sonsuz çağrışım akışlarında, umarsızca, kaybettiği kendi asli özünü arayacaktır. Zihnin hiç aralık vermeden sürüp giden ve çağrışımlardan çağrışımlara sürekli akıp duran sembolik iç konuşma metninin varlık nedeni bu temel gerçeklikten kaynaklanır. Ya da tatminsiz kalan asli cinsel arzunun bilinçaltında bir gerilim olarak biriken varlığı, sembolik iç konuşma metninin itici gücüdür. OGP, bilinçaltındaki bu gerilim birikimini boşalttığı için yatışan öznede iç konuşma metninin yoğunluğu, makul hadlere çekilir.

2. İç konuşma metni çağrışımdan çağrışıma akarken, kastre insanın dış dünya ile dolayımsız ilişki kipi gündemden düşer (aslında çoktan düşmüştür). Kastre insan dışa doğru konuşma modunda iken dış dünya ile bağı da vital bağlantılar anlamında çok sınırlıdır. İnsanlarla ve dünya ile canlı bağlantılar, kastre insanın asli özünü gizlemek üzere kastrasyonların neden olduğu bir kamuflaj çalışması üzerinden çoktan dilin ipoteği altına girmiştir, Yani bu kamuflaj görevi görünüşte anadile devredilmiştir.

3. İç konuşma metnimiz genelde ötekilerle yaşanmış ilişkiler tarihimizin, özeldeyse yaşanmış ya da yaşanmakta olan kişisel hayatımızın bir yansımasıdır. Böylece biz hem özel hayatımızın geçmiş tarihine o tarihin aidiyetine hem de toplumsalın aidiyetine bağlanmış oluruz, tabii ki kastre edilmiş nevrotik özneler olarak. Anadil kastre özneyi nevrotik özne modunda sabitler.

4. Dur durak bilmeyen bir iç konuşma metni, ruhsal yapımızın bir bakıma libidinal füzyonun üzerini adeta bir örtü gibi örten bir iç konuşma metni, sükunet bulmayan zihinsel bir etkinlik olarak nevroz belirtisidir.

5. İç konuşma metni gerçeklik algısını örttüğünde psikoz alanına giriyoruz. Ama sahih bir OGP öznesi iç konuşma metnine tutsak değildir, bu demektir ki psikoz büyük ihtimalle onun semtine uğramayacaktır.

6. İç konuşma metnimiz bizi her daim kültürümüzün öznesi olarak raptetme fonksiyonuna yöneliktir, çünkü konuşan insan olmamız anadilimiz üzerinden kültüre katılmakla gerçekleşir. Tabii bir eril kastrasyon kültürü içinde olduğumuzu ve onun sonuçlarına hep maruz kaldığımızı unutmayarak konuşuyorum.

7. İç konuşma metni bir yanıyla, bilinçaltı özne tarafından şu ya da bu oranlarda önemsenmiş ama tam da çözüme ulaşmamış temalarda gerçekleşir. İç konuşma metnimizin yan ürünlerinden biri olarak zaman zaman yarım kalmış, tamamlanmamış cümle parçacıklarına tanık oluruz. Bu duruma da bir anlam veremeyiz. İç konuşma metnimizin sürekli bir akış halinde olduğunu biliriz. Ortaya çıkan ve iç konuşma metnimizi bölen bu garip durum bizi şaşırtır. Bu durumun bilinçaltında tam hatırlanmasının mümkün olmasını engelleyen bir faktörle ilgili olduğunu düşünüyorum. Büyük olasılıkla sansür mekanizması yasak arzu alanlarına girildiğinde iç konuşma metninin akışını bozarak net bir hatırlamayı imkansız hale getirmektedir. O zaman hiçbir anlam ifade etmezmiş gibi görünen saçma sapan cümle parçacıkları ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle özellikle saçmaymış gibi görünen bölük pörçük ifade parçacıklarının üzerine giderek oradaki kilitli ve sansürlenmiş psişik alanları ya da hatırlanması engellenen olayları açığa çıkarmak gerekir. Ya da bilinçaltında bile tam bir hatırlamanın mümkün olmadığı durumlarda böyle garip sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Bu durumda bile yine bu saçma gibi görünen zihin fenomeninin üzerine gidip hatırlamayı netleştirmekte yarar vardır.

8. Kültürel kimlik dil ile aktarılır ve özne-ben bu yolla yapılanır. Bundan dolayı özne pozisyonunun korunması kişinin ana dili ile bağının sürekli olmasına bağlıdır. Bu nedenle öznenin zihinsel dünyasında iç konuşma metni sürekli bir akış halindedir. Ancak ataerkil kültürün nevrotik öznesinde iç konuşma metninin yoğunluğu çok aşırıdır ve milim boşluk bırakmadan sürer gider. Bu sürekliliğin arkasında toplumsal özne-ben'i kaybetme korkusu da çok etkin diye düşünüyorum. Yani kastre öznenin psişesi iç konuşma metninde molalara izin vermiyor.

Kastratör kültürlerin özneleri için konuşuyorum, çünkü onlar sözcüklerden azade senfoni gibi akan emosyonel içsel akışları hem tanımazlar hem de böyle bir şey onları ürkütür.

9. İç konuşma metnimizde sürekli birileriyle (iç konuşma aktörleri ile) konuşuyor olmamız sosyal varlıklar olmamızla bağlantılıdır. İlişkisellik ve toplumsal yönelimsellik özelliğimiz bizim iç konuşma metnimizde de sürüp

giderek bizi toplumsal yapıya bağlar. Öte yandan iç konuşma metnimiz, kastrasyonların baskısı ile engellenen yasak ve ensest içerikli düşüncelerin bilinci istila etmesini engellemek üzere bir bariyer görevi de yapar. Yani düşünülmesi istenmeyen düşüncelerin yerine ikame düşünceler olarak geçmek gibi bir görevleri de vardır.

10. Ruhsal yapının zeminindeki emosyonel akışkanlık iç konuşma metninin taşıyıcısıdır. Özetle iç konuşma metni bu emosyonel akışkanlığa tabi olarak seyreder. Bunu anlamak için dil öncesi bebeğini başlangıç noktası olarak almak zorundayız. Çünkü dil öncesi bebeğinde emosyonel akışkanlığın dilden önce geldiğini çok net görürüz. Bu zemindeki akışkanlığın üzerine sonradan ana dil yerleşir.

11. Orgazmın Genetik Programı öznesi, dili ihtiyaç durumlarında kullanır. Onda nevrotik özneye özgü fantezi etkinliğinin bir başka türevi olarak artan düşünce sayısı anlamında abartılı iç konuşma imalatı yoktur.

12. Orgazmın Genetik Programı kastre edilerek iktidardan düştüğünde bu kaybın yarattığı boşluk ruhsal alana bir büyük vakum olarak kaydedilir. Bu vakumun sanal yollarla da olsa kapatılması gerekir. İzleyelim: Özne bir yandan bilinçaltı düzeyde, bu orgazmik kaybı geri alma peşindedir ama öte yandan kastrasyon tehditleri bu projenin karşısına dikilir. Bu çifte kıstırılmışlığın geriliminde, asli arzuyu asla ifade etmemek ve aslında onu öznenin bilinçli farkındalığından gizlemek üzere aldatıcı ve sürekli oyalayıcı bir iç konuşma metni yürürlüğe konulur. Burada bilinçaltı basıncın, iç konuşma metninin ve fantezilerin üretimindeki aldatıcı ikame arzu projeleri ortaya çıkar.

13. İç konuşma metninin hızlanması kastrasyonların basıncına karşı bir defanstır. Bunu biliyoruz. Ancak iç konuşma metninin sükunetle akması da ruhsal dünyada her şeyin güllük gülistanlık olduğu anlamına gelmez. Kastrasyonların çok sessiz çalıştığı anlamına da gelir.
Terapilerde önemli bir süreç bu alana ayrılır ve onun hizmetine sunulur (terapi sürecinin sessizlik anları).

14. İç konuşma metninin kural ve yasaları ve çağrışım sistemleri, rüyalar için de geçerlidir. Peki ne söylemiş olduk? Sadece bir benzerlik kurmuş olduk ama söz konusu olan her iki sürecin gizemini yine de açıklayamadık. Sinirbilimciler de o ünlü beyin görüntüleme uygulamalarının sonucunda "Beynin şu bölgesi şimdi aktif!" demekten öteye gidemiyorlar.

15. Konuşan varlıklar olduğumuz için kaçınılmaz bir sonuç olarak iç konuşma süreçleri üretiyoruz. Bundan elbette kaçış yok. Ancak iç konuşma metninin aşırı yoğunlaşması, ağırlıklı olarak kastrasyonların bir semptomudur (çok geniş bir tartışma konusudur bu). Elbette gündelik hayatın reel sorunları, gündelik kaygılar, tasarılar ve planlar da bu iç konuşma metnimizin öteki tetikleyici unsurlarıdır. Bu nedenle kastrasyonların ne kadar ötesine geçebilirsek, onları ne kadar aşabilirsek iç konuşma süreçlerine maruz kalmaktan da o kadar kurtuluruz ancak onu sıfırlayamayız.
İç konuşma süreçlerimiz, toplumsal bir varlık oluşumuzun da sonucu ve semptomudur. Çünkü bizi her an içinde bulunduğumuz sosyal gruba bağlayarak bu bağlılığı teyit eder yani ruhsal bir izolasyondan bizi koruma görevi de vardır. Bu çerçevede olmak üzere şizofrenlerin iç konuşma süreçlerini incelemek çok

yararlı olacaktır, çünkü birçoğunun iç konuşma süreçlerinde toplumsal aidiyet ortadan kalkmakta darmadağın bir ruhsal tablo ortaya çıkmaktadır.

Hayvanlarda iç konuşma süreçleri var mıdır? Acaba pusuya yatarak avını bekleyen bir aslanda onun kendi ruhsal süreçleri olarak ruhsal dünyasında neler yaşanıyor ve bu süreçlere bir iç konuşma metni diyebilir miyiz (araştırılması gerekir). Geleceğe yönelik ya da anlık planlar yapan organizmalarda kendilerine göre ruh içi süreçlerin (buna ne kadar iç konuşma diyebiliriz) varlığından herhalde kuşku duyamayız.

16. Düşünülmemesi gerekeni (yani bunlar kastrasyonların tehditkar baskısı ile düşünülmesi yasak olanlardır) düşünmemek için bir başka şey düşünme mecburiyeti iç konuşma süreçlerinin yoğunlaşması sonucunu yaratır. İşte yoğunlaşmış iç konuşma süreçleri ağırlıklı olarak düşünülmesi yasak olanın yerine bir başka şey düşünme mecburiyetinin sonucunda ortaya çıkar. Bütün bu süreçlerin alt zemininde kastrasyonlar nedeniyle ağır cezalara uğratılmak şeklinde anksiyete yüklü bilinçaltı beklentiler vardır. Belki de öldürülme beklentisi, çünkü bilinçaltında kastrasyon cezası öldürülme tehdidi olarak kayda alınmıştır.

Burada şöyle bir mekanizma çalışmaktadır: Düşünülmesi yasak olan bastırılırken onun yerine kabul edilebilir bir başka iç konuşma metni yerleştirilir. Böylece ilk operasyon başarı ile tamamlanır tamamlanmaz, bastırılmış içerik yeniden bilinç düzeyinde kendini duyurmak için atağa geçer; bu sefer bilinçaltı bir başka düşünce metnini aldatma yemi olarak yürürlüğe koyar ve bu oyun böylece hızlanarak sürüp gider ve ardı arkası kesilmeyen iç konuşma metni böylece yapılanmış olur.

17. İç konuşma metninin ve fantezilerin sürekli olarak üretilmelerinin temel sebebi altta yatan kastrasyon endişesidir. Bu endişe ve sakladığı dehşetle yüz yüze gelmemek için üstü sürekli olarak böyle bilinçaltı zihinsel faaliyetlerle örtülür. Yani kastrasyonların ürettiği düşüncelere maruz kalmaktansa başka şeyler düşünerek kastrasyon endişesini yatıştırmak ve geçiştirmek…. Ama nereye kadar? Bu nafile çabanın sonu bir türlü gelmez ve iç konuşma metni bir türlü sükunete ermez. Bu durumda da kişinin kendinde tanıdığı sanal kimlik bir türlü kendi özgün kimliğine denk gelmez.

18. Gündüz saatlerinde ortaya çıkan otomatik iç konuşma metninin rüyalarda da aktifleşerek daha fantastik rüya senaryoları ürettiğini düşünüyorum.

54.SANAT

1. Sanatsal yaratıcılık, birçok yönden de dil öncesi vital doluluğun ya da zehirli füzyonun acılarının hayata (güncel yaşam boyutuna) aktarılma girişimi olarak düşünülmeli. Oysa Freudçu bakış açısından, bir ressamın tuvaline boya sürmesi, anal dönem dürtülerine bağlanarak, o ressamın tuvali kendi dışkısı ile sıvama arzusu şeklinde çok saçma bir teze indirgendiğinde ne yazık ki pek çok taraftar da bulabiliyor.

2. Libidinal füzyon, cinsel kastrasyonlardan (ensest ve Ödipal kastrasyonlar) dolayı yetişkin insan psişesinden dışlanmıştır. Ama buna rağmen kastrasyonların aralık kapısından sanatsal yaratıcılığın (şiir, müzik ve resim) imkanları ve ilhamları firar ederek gün ışığına çıkabilir. Ancak şiirin, müziğin (özellikle senfonik müzik) ve kısmen resmin kökeni libidinal füzyondur. En soylu yaratılar bile

emosyonel yoğunluk bakımından libidinal füzyonun sınırlarının ötesine geçemez. Yani sözün, notanın ve renklerin altındaki emosyonel öz, libidinal füzyondan köken alır. LİBİDİNAL FÜZYON RUHSAL SOYLULUĞUN EVRENSEL SABİTESİDİR.

3. Kastre özne orijininde varlık imkanlarından neleri kaybettiğini, bilinçli olarak değil bilinçaltı düzlemde gayet net bilir. Bu nedenle sanatçının, kaybettiklerini geri alma çabası, sanat denen etkinliği ortaya koyar.

Yani sanat etkinliği, Tanpınar'ın da dediği gibi Öridike'yi yeniden yeryüzüne davet etme ve böylece onu hayata geri kazanma çabasıdır.

4. Sanat ya da sanatsal ifade kapasitesi (şiir, müzik ve resim gibi) insanla birlikte doğar, çünkü sanatsal etkinlikler en ilkel kültürlerde bile vardır ve bu kültürlerin insanları bu etkinliklerin akademik eğitimlerini de almamışlardır. O zaman insanın ruhsal dünyasında sanatsal etkinlikleri üreten odak ya da kaynak nedir veya neresidir? Bu önemli soruyu sorduğumuzda karşımıza olası tek bir yanıt çıkıyor: Libidinal füzyon ve onun güncele yansıyan emosyonel etkileri...

Kendini ifade etmede anadil yeterli olmayınca biz sanatın diliyle kendimizi dile getiririz. Güncel hayata yansıması engellenen libidinal füzyon emosyonları bu sefer yansıdığı sanat etkinliklerinde yeniden hayata geri döner. Sanat etkinliği libidinal füzyonun konuşma dilidir.

5. Kastre insan sanat aracılığıyla konuşmak zorundadır. Kendini tanımadığı için, kendi iç dünyası ve arzuları hakkında, istese bile açıkça ve netleştirerek konuşma imkanına sahip değildir. Çünkü kendi ruhunun dipsiz kuyularını görmesi mümkün değildir. Bu nedenle sanat, açık anlatım imkanlarının yokluğundan dolayı ortaya çıkmış zorunlu, dolayımlı ve metaforik bir dildir.

55.BİLİNÇ

1. İnsan oluşun çeşitli veçheleri farkındalık kapasitesinin kapsayıcı genişliğinde (O kapasite ne kadar kapsayıcı ise o kadar) görünür hale gelir (bu kapasitenin çeşitli düzeyleri olarak).

2. Algı bilinç sadece bir alana odaklanır, birden fazla alana aynı anda yönelemez. Bu mümkün değildir. Tıpkı aynı anda değişik kanallardan 50 kanalı birden aynı anda izlemek gibi imkansızdır. Algı bilinç sadece bir kanalı izleyebilir. Burada algı-bilinç alanının sınırlılık halini görürüz. Ama libidinal füzyon algı bilince yükseldiğinde sınırlanmışlığın ötesine geçeriz. Çünkü libidinal füzyon mistik duyarlılığın doğduğu kaynaktır. Sonuç: Sınırlı bilinç kastrasyonların dayattığı bir sonuçtur.

56.EMOSYONEL AKIŞKANLIK

1. Hafızaya alınmış kayıtlarımız karşısında nasıl pasif bir izleyici konumunda kalıyorsak, bu kayıtların içsel ya da dışsal nedenlerle şu ya da bu şekilde hatırlanmalarının karşısında da pasif bir izleyici konumunda buluruz kendimizi. Büyük ihtimalle kendiliğinden oluşan hatırlama süreçlerinde emosyonel akışkanlık, önemli bir rol oynuyor olsa gerek.

2. Emosyonel akışkanlığın bloke olması, başlı başına ruhsal bir hastalıktır. Bu hastalığın hangi öznede hangi kılıkta (yani hangi teşhis adı altında) ortaya çıktığı o kadar önemli değildir. Cinsel bastırmaların libidoyu baskılayarak onun emosyonlara dönüşüm kapasitesini düşürmesi ve bu dönüşümü bloke etmesi, ruhsal bir hastalıktır. Öznenin cinsel bastırmalar nedeniyle emosyonel akışkanlıktaki tıkanmalarının hangi hastalık (teşhis) tablosu olarak ortaya çıkacağı, onun geçmişindeki çatışmaları, yaşadığı travmaların cinsi ya da yetişkinlerden aldığı davranış örüntülerini kendisine nasıl transfer ettiği ile ilintilidir.

3. Hafıza süreçleri otomatik işler ve biz hafızamızın otomatik çalışmasının pasif bir izleyicisiyizdir sadece. Yani hafıza, kaydederken de otomatik olarak hatırlarken de biz hep pasif konumda buluruz kendimizi. Hatta iradi olarak gerçekleştirdiğimiz hatırlamaların ve çağrışımların da aslında ne kadarının iradi ve ne kadarının otomatik hatırlama süreçlerine bağlı olduğu tartışma götürür.

Aslında soru şu: Hafızaya kaydetmek de otomatik hatırlama da aslında nasıl bir fonksiyon üstlenmektedir? Bu süreçlerin temel fonksiyonlarından birinin şu olduğu söylenebilir: Hafızaya kaydetmek bizi, içinde yaşadığımız kültürel ve fiziki dünyaya bağlar ve otomatik hatırlamalar da bu bağlanmayı kesintisiz sürdürmeyi sağlar. Yani bizi insansız bir boşluktan ve mutlak izolasyondan koruyarak türdeşlerimize bağlar. (otomatik hatırlamalar: zihinde kendiliğinden beliren cümleler, cümlecikler, imajlar ve emosyon akışları kastediliyor)

4. Organizmanın devingen canlılığı ruhsal yapının süreçselliğini de devindirir. Sorun bu devingenliğin ruhsal yapıya engellenmeden yansıyıp yansıyamadığında düğümlenir. Aralarındaki şimdilik gizil bağ araştırılıp derinleştirilmelidir.

57.ÖZDEŞLEŞME

1. Psikolojiye Giriş ders 15: Yale Üniversitesi…Çıkardığım sonuç: Bebek kendini "öteki" sanmıyor, "ötekini" arıyor, öteki ile güçlü empatik bağlar kuruyor

2. Sevgi taklidi getiriyormuş (özdeşleşme, özümseme, bazı fantezilerin mıknatıs gibi çekim gücü)

3. Ayna nöronları, özdeşleşmenin ve empatinin mayasıymış.

4. Yokluğu çekilen ilk nesne ile özdeşleşme: Melankolik özdeşleşme

5. Nefes darlığı sıkıntılarımla kendisi de bir astım hastası olan annemi kendimde yaşatıyor olabilir miydim?

6. Kültürün öznesi olmak için yeni doğan kendisine bakım veren anne ya da ikameleri ile özdeşleşmek zorundadır. Bu durum bebeğin anne ya da ikameleri ile güçlü aktarım ve bağlanma ilişkileri geliştirmesine yol açar. Aşk özdeşleşmenin mayasıdır, onsuz mutlak bir özdeşleşme mümkün değildir; bebek bunun dışında, bir kültüre, yani bir yetişkini kopyalamadan bir kültüre ait olamaz. Bütün bunlarda bebeğin bir kültüre ait olması için öncelenmiş bir programa tanık olmaktayız.

7. Özdeşleşmeler sembolizasyonlar üzerinden de yapılanabilir. Örneğin hoşlandığım bir insana ait herhangi bir niteliği hatırlatan bir nesne, benim için o

insanın yerine geçerek o nesneyle de ilişki kurabilirim. Bu ilişki, üstü örtük biçimde o kişiye duyduğum cinsel arzunun ikamesi olarak da yapılanabilir. Burada fetişizmin köklerini görüyoruz.

8. Öznedeki eksiklik, kendisinde olmadığını varsaydığı şeyi ötekinden alma fantezisini besler. Burada birçok özdeşleşme sürecinin başlangıcını görmekteyiz. Örneğin birçok gay ilişki türünde feminen gay maço ve aktif gayle cinsel ilişki kurarken kendisinde iptal edilmiş olan eril potansiyelle geçici özdeşleşmeler kurar. Kendinde aradığını ötekinde bulmuş gibi olur.

9. İlk özdeşleşmeler görsel ve devamı dilseldir. Yoksa sağır ve dilsizlerin yine de toplumsal özne olabilmeleri olgusunu açıklayamayız

10. Özendiğiniz, özdeşleştiğiniz birinin özenip özdeşleştiğiniz bir hissiyat, bir davranış ya da bir alışkanlık kipi, ömür boyu size rol model olabilir. Bu nedenle sözü edilen özdeşleşme süreçleri Orgazmın Genetik Programı terapisinde OGP'nin hayata geçmesi için çok önemlidir. Bu nedenle terapistin Orgazmın Genetik Programı öznesi olması hem hayatidir hem de zorunludur. Burada bir başka deyişle "huy kapma", rol model süreci olarak devreye girecektir.

11. Libidinal yatırım, nesneyi içselleştirir. Hem bir ana dili öğrenirken ve nesnelerin adları kayda alınırken hem bir insanla aşk ilişkisi kurulurken ya da dünyayla ilişkiye geçip ona emosyonel yatırımlar yaparken bu rezerv bir yatırım potansiyeli olarak harekete geçer.

Ana dil ile dört ilişki kipini ifade ederken bu dört ilişki kipini ana dil üzerinden içselleştirdiğimizde ana dil ile de bütünleşmiş oluruz. Böylece ana dilimiz yaşadığımız dünyanın ta kendisi olur ve aynı zamanda selfimizin de ta kendisi olur.

58.İDEALİZASYON

1. Karşımızda, konuşmadan oturan ve tanımadığımız bir insanı bazı zamanlar tetikleyici bir çağrışım üzerinden idealize etme eğilimine kapılırız. Ego idealimizden ya da ideal egomuzdan bir şeyler, o kişiyle olası bir ilişkimizde kendimizi onarmak için bilinçaltı bir beklentiyle o kişiye yansır. Bilinçaltımız o kişiyi ya bir onarım nesnesi ya da bir özdeşleşme nesnesi olarak okumuştur.

2. Anneme yönelik idealizasyon aktarımlarımı, insanlara ve dünya-varlık'a yansıttığımda onları hep güzel sıfatlarla donatmışım.

59.PRİMAT PROJESİ

1. Primat projesi insan yavrusunun, en başta cinsellik olmak üzere pek çok etkinliğin formlarını ötekinden öğrenmeyi zorunlu kılan bir programdır. İnsan yavrusu pek çok alanda eksik bir yapıyla dünyaya gelir ama bu yapılar kültürün içinde tamamlanır. Birine imrenmede, onu kıskanmada ve ona haset duymada bu eksik yapı kendini bütünleştirmek ve tamamlamak üzere harekete geçer. Özetle primat projesi, doğasal eksikliğimizi gidermek için harekete geçen bir programdır.

Kültürün içinde tamamlanmak, şekillenmek ve böylece bir bütünlüğe erişmek zorundayız. Çünkü eksik varlıklar olarak dünyaya geliriz. Burada özneye yolu

kültürünün en üst ve en ideal rol modelleri gösterir. Yani özne onları rol modeli ve özdeşim nesnesi olarak kabul eder. Bu proje tamamlanamadığında öznenin yürüyeceği yolun sonu bir türlü gelmez.

2. Ayna nöronlarının varlığı, beyinlerimizin birbiriyle dolaşık olduğunu ve aynı içsel insan suretlerinin hepimizde kopyalandığını, dolayısıyla küçük farklar dışında hepimizin aynı insan varlığında bütünleştiğimizi kanıtlar.

3. Hazzın hazzımdır, orgazmım orgazmındır. İşte Orgazmın Genetik Programı sürecini açıklayan ana formülasyon ya da Primat Projesi…

4. Ötekinin şu ya da bu tercihler yönündeki libidinal ya da başka türden arzuları, bende uyandırdığı benzer arzu kipleri bakımından, bulaşıcıdır. Burada ayna nöronlarının ya da beyinlerimiz arasındaki dolaşıklık özelliğinin özneden özneye bulaşıcı ve tetikleyici etkilerini görmemiz gerekiyor. Bu nedenle olayı psişik patoloji açısından yorumlamanın hiçbir gereği yok. Burada varoluşumuzun kaçınılmaz insani sonucunu görmekteyiz. Bazı durumlarda da etkilenilmiş çok çeşitli cinsel yönelim olasılıkları. Ya da ötekinin arzusunun kalıplarına dökülebilme ya da bürünebilme imkanı.

5. İnsan yavrusu kültürün içinde kültürün öznesine dönüşür. Birçok şeyi, öğrenme süreçleri içinde transfer eder. Bu nedenle primat projesi de tasvir ettiğimiz bu sürece dahildir. Bir kültürde cinsel serbestlik (cinsel özgürlük değil) hayata geçmiş olsa dahi Orgazmın Genetik Programını hayata geçirme garantisi vermez. Eğer o kültürde Orgazmın Genetik Programı hayata geçmişse yeni doğanlarda da onun hayata geçmesi primat projesi içinde gerçekleşir.

6. Küçük bir çocuğun diyelim ki anne babanın cinsel ilişki sahnesine tanık olması tek başına travmatize edici değildir. Olsa olsa küçük çocuğun cinsel dürtülerini ayaklandıran ama bir olasılık olarak doğal olana doğru ayaklandıran sağlıklı bir uyarılma yaratır, o kadar. Anne ya da babanın ya da yoruma sonradan müdahil olan bir yetişkinin o sahneye ilişkin ve yine o yetişkinlerin kendi kastrasyon kaygı ve dehşetlerini dile getiren tepki ve yorumları küçük çocuk üzerinde o zaman travmatik bir etki yaratır. Ne demiş olduk? Kastre yetişkinin kastrasyon kaygıları küçük çocuğu kastre eder.

7. Eksiksiz orgazm hazlarında tamamlanamayan haz projesi (Orgazmın Genetik Programı), kişilerde hemcinsinin orgazm hazlarını nasıl yaşadığına ve onun genital alanına dair sonu gelmez acılı bir merak duygusunu yapılandırır. Bu tabloda hemcins özne, elbette kısmi olarak eşcinsel uyarılmalar yaratacaktır. Ama gerçek anlamdaki eşcinselliğe dünya kadar yol vardır.

8. Eşcinsleşme süreci bir erkek dayanışmasıdır.

9. Özne olmak kültürün içinde ötekinin söylemi üzerinden gerçekleşir. Ve kültürün söylemi ile karşılaşan küçük çocukta beyin programları birer birer açılmaya başlar. Bu temel gerçekler bize primat projesinin de neden tıkır tıkır işlemeye başlayacağını kanıtlar. Yani primat projesinin de aktifleşmesi için ötekinin uyarıcı etkisi şarttır. Muhakkak sağlıklı bir gelişim sürecine açılır demiyorum, çünkü yeni doğan çok yüksek ihtimalle kastratör bir kültürün içinde kastre öznelerin modelliğinde ciddi kastrasyonlara maruz kalacaktır. Ne var ki

kültür ister hasta bir kültür olsun ister sağlıklı bir kültür olsun, işleyen özdeşleşme mekanizması budur.

10. İnsanların gözetleyici meraklarının arkasında çocukken anne babanın cinsel ilişkisine duyulan merak vardır. "Annem ve babam acaba yatak odalarında ne yapıyorlar?" gibi bir merak (bu cümle şimdi hatırlayamadığım bir metinden alıntıdır). Bu da bizi tamamlanmamış Primat Projesi'ne götürür. Sen sevgilinle sevişirken kapıyı biraz aralık bırak ki röntgenci bacaksızların merakları giderilsin. Merakları tatmin olursa yatışırlar. Yani şaka söylüyorum ama aslında işin ciddi yanı da budur. Bir daha kimseyi merak etmezler. Burada söz konusu olan bastırılmış cinselliğin yarattığı merak duygusu ve tamamlanmamış Primat Projesidir.

Öte yandan insanlar sanata yönelseler ve Freud'un dediği gibi süblimasyon yolunda ilerleseler de Primat Projesine bağlı bu ilk merakları her zaman baki kalır. Yani yüce amaçlara yönelmek ilk merakı ortadan kaldırmaz. İlk merak tatmin edilmeden kalırsa ruhsal yapıda daima bir sancı yaratır. Çocuklarınıza kıyabilir misiniz? Açın kapıları gitsin. "Şaka şaka!" desem de…

11. Primat projesinin hayata sağlıklı biçimde geçmesi için ebeveynlerin kendi OGP öznesi olma doğallıklarını sürdürmeleri küçük çocuk tarafından OGP'nin benimsenmesini ve hayata aktarılmasını mümkün kılar. OGP, Primat Projesi üzerinden hayata geçecektir ve bu süreçte çocukların ebeveynlerinin cinsel ilişkilerine fiilen tanık olması gerekmeyecektir. Nasıl kastre anne babaların ruhsal yapıları çocuklara transfer ediliyorsa OGP öznesi olan anne babaların ruhsal tüm potansiyelleri de gizil özdeşleşme kanalları yoluyla çocuklarında hayat bulacaktır.

60.DİLSİZ DÜŞÜNME

1. Hangisi önce gelir? Dil mi düşünce mi (aslında ikisi birbirine yapışıktır)? Ama dört ilişki kipi ve onun insan tarafından farkındalığı bunların her ikisinden de önce gelir. Bu dört ilişki kipinin görünür varlıklarının ilksel işaretler (beden dili, ses tonlamaları, mimikler, jestler vb.) üzerinden tanımları yapılırken, ilk dil de yavaş yavaş ortaya çıkar ama onun ortaya çıkışı, onunla aynı anda ilk düşünceyi de ortaya çıkarır. Yani dil, ne kadar ilkel olursa olsun, ona yapışık olan ilk düşünce ile birlikte belirir. Dört ilişki kipi ile bağlantısı üzerinden dil ve düşünce, düşünce (ama öncelikli olarak dilsiz düşünme-görünür dünyaya tanıklığın farkındalığı- kipi) ve dil birlikte ortaya çıkar ya da şöyle yazalım: Dört ilişki kipinden hemen sonra dilsiz düşünme kipi ve akabinde sözcüklere bağlı düşünce ve konuşulan dil aynı anda ortaya çıkar. Dilden önce dört ilişki kipinin algılanışı gelir ve onu ifade zorunluluğu dilin ilk formlarını yapılandırır.

Özetle aşamalar şunlardır:

1.Dört ilişki kipine aşinalık, tanıklık, onlarla içli dışlı olmak…

2. Bu ilişki kiplerine aşinalık aşamasında, dilsiz düşünmenin farkındalık düzeyinde özne tarafından deneyimlenmesi... Örneğin yağmurun yağdığının görülmesi, çakan şimşeklerin görülmesi ve gürültülerinin duyulması; emosyonel olarak hissedilen istek ve taleplerim vb. Bunlara tanıklığım ve bunları algılayışım, konuşulan bir dil ile ifade edilmelerine gerek kalmayan bir dilsiz düşünme formudur. İşte bu süreç konuşulan dilden önce gelir ki ona da dilsiz düşünme kipi diyorum.

3. Bu dilsiz düşünmenin, en basit ilk dili ve beraberinde en basit ilk düşünceyi aynı anda yapılandırması… Buradan düşünce ve konuşmanın üretimine geçilmesi…

Not: Dilsiz düşünme kipi, bilinen anlamdaki düşünce ve dile gereksinim duymadan, dört ilişki kipine ait bağlantıları ve onların neden sonuç ilişkilerini berrak bir farkındalık düzeyinde kavrama yetisidir. Örneğin üzerime doğru hızla gelen bir arabadan refleks olarak kaçmam tipik bir dilsiz düşünme formudur. Bu olayı sonradan dil ile ifade ederim ama tespit ettiğimiz yasa değişmez.

2. Dilsiz (imgesel) düşünme kipi, sözel düşünme kipini harekete geçirir. Dilsiz düşünme kipi, aynı zamanda, düşlerin resim dilinin de inşasını mümkün kılar. Rüyalarda sözlerin pek o kadar da duyulmaması ya da sadece görüntülerin düş sahnesinde ortaya çıkması savunduğumuz tez için çok yeterli bir kanıttır.

3. Dil öncesi, dilsiz düşünme kipinin kökenidir. Bu düşünme kipi imajinasyonlarla çalışır ve onlar arasındaki bağlantıları kurmaya yöneliktir ve anadil üzerinden düşünmeye nazaran çok daha hızlıdır. Örneğin çok hızlı hareketleri gerektiren Uzak Doğu sporlarında böyle bir dilin kullanıldığını düşünebiliriz. Bu durumda konuşulan dilin, dilsiz ve hızlı düşünmeye vekâlet eden yabancılaştırıcı etkisine gerek kalmaz.

61.KÜLTÜR

1. İnsanın ruh hastası olabiliyor olması, "Sağlıklı kültür nedir?" sorusunu dayatır.

2. Freud, cinsel bastırmaların süblimasyon dönüşümleri üzerinden kültürü yarattığını söyler. Bu söz doğru olmakla birlikte biz, sözü edilen bastırmaların ne türden bir kültürü ürettiğini ya da ne türden bir kültürün bastırmaları ürettiğini sorarak devam edelim. Bu nasıl bir kültürse onu üreten bastırmaların aynı zamanda psikiyatri ve psikoloji bilimini de ürettiğini biliyoruz. Kastratör kültürün ürettiği ruhsal hastalıkları sözüm ona iyileştirmeye çalışan ama yine aynı kültürün arızalarını iyileştirmeden, bir sağaltım karikatürü olarak ortada dolaşan psikiyatri ve psikoloji bilimini kastediyorum. Kısacası burada ruhsal hastalıklar üreten bir kültürden söz ediyoruz. Özetle hasta bir kültürün ürettiği hastalıkları tedavi etmeye odaklı bir psikiyatri bilimi var ama bu alanda çalışanların hiçbiri durup da kültürün kendisinin hasta olduğunu ve öncelikli olarak onun tedavi edilmesi gerektiğini söylemiyor. Çünkü psikiyatri, psikoloji ve bunlardan beslenen koskoca bir ilaç sektörü varken, kültürlerin ruhsal hastalıklar üretmeyecek şekilde yapılanması bu çevrelerin işine gelmez elbette.

3. Ataerkil kültürün toplumsal erkeklik söylemi yalanlar ve palavralar üzerine yapılanır

4. Nasıl yapacağım? Kültüre katılan öznenin sorduğu, soracağı temel bir sorudur bu. Yani "ne yapmalıyım?", "Kültürün içinde nasıl şekillenmeliyim?" sorusudur bu soru. Zaten kastrasyonlar da bu soruların etrafında yapılanır ya da insanca bir kastrasyondan söz ediliyorsa soruların bu türden sorular etrafında yapılanması gerekir. Örneğin açlık dürtüsüyle dünyaya gelirim. Ama yemeği nasıl yemem gerekir, kaşıkla mı çatalla mı? Bu ayrıntı kültürün içinde şekillenir. Bu öğrenme sürecinin adı kastrasyondur. Ama açlık dürtüme yemekle yanıt

verilmezse ben ölürüm. Aynı şekilde cinsel dürtülerimi nasıl tatminine eriştirmem gerektiğini bana kültür öğretir. Bu öğretim sürecinin adı da kastrasyondur. Ama kültür benim cinsel dürtülerimi tamamen bastırıp iptal etme yolunu seçerse ben hastalanırım. İşte Freudyen psikanalizde biz bu saçma sapan uygulamaların neden olduğu patolojilerin tartışmasını yapıyoruz.

5. Utanç duygusu insanda verili bir programdır. Hangi davranış ve tutumların utanç nedeni olacağı kültür tarafından belirlenir. Böylece utanç duygusu toplumsal normlar içinde kalmak üzere sınırlarımızı çizer. Ama ne yazık ki kastratör kültürlerde öznenin ömür boyu ağırlaştırılmış utanç kıskacı içinde kalması örtük biçimde istenir. Çünkü özellikle cinsel dürtüleri bastırılmış özneler bu kültürlerin kolay yönetilen vatandaşlarıdır. Oysa utanarak yaşamak bir kader değildir.

6. Toplumsal cinsel kimlik Ödipal (fallik) dönemde kültürün talepleri doğrultusunda yapılanır. Eğer her şey ve bütün süreçler aksamasız yürürse erkek çocuk toplumsal erkek kimliğini kız çocuk toplumsal kadın kimliğini kazanır, yani toplumsal cinsel kimlik yapısı olarak. Eğer sürecin aksamasız yürümesi gibi bir şart varsa o zaman şu soruyu da soracağız: Ya süreçte aksamalar olursa ne olacak? Sonuç kesinlikle cinsel ve ruhsal problemlerdir. Bu nedenle cinsiyetlenme Ödipal dönemde yapılanır tezi doğal bir yapılanmayı değil kastrasyon kültürlerinin saçmalıklarını anlatır sadece. Çünkü memeli hayvanların yavruları böyle bir Ödipal dönem sürecinden geçmedikleri halde erkeği erkek olarak dişisi dişi olarak hayatlarını sürdürür. Yani süreç, insan söz konusu olduğunda kaçınılmaz olarak kültüre adaptasyonla ilgili bir problemdir, buna itiraz yok ama o kültürün de tüm ataerkil baskı saçmalıklarından arınmış, insanın onuruna ve gelişim özgürlüğüne saygılı olmasını şart koşuyoruz.

62.ÜRETİM

1. Ontolojik acizliğimiz nedeniyle çevremizi sürekli kontrol etmek zorundayız. Bu durum çevremizi sürekli araştırmak, oradan gelecek tehlikelere karşı kendimizi korumak ya da kendimize yeni olanaklar yaratmak bakımından son derece önemlidir. İnsanoğlu asırlarca yıldızlara bakmışsa, uzak ufuklara bir merak ile yönelmişse ya da tabiatı hep incelemişse, bunun bir sebebi de ontolojik çaresizliğine yeni yeni çözümler bulma zorunluluğudur.

2. Merakın kökeninde kastrasyon gerçeği vardır. Kastre edilen alanın yarattığı boşluğu kapamak ve yerine bir şeyler koymak için ikameler arama çabası merakın dinamik gücüdür. Merakın teması ya da seçtiği nesneler, kaybedilenin açtığı boşluğu doldurma amacına hizmet eden yetersiz ikamelerdir ve etkileri geçicidir, yani tedavi etmez. Merak ettiğimiz ikame nesnelerin ele geçirilmesi asıl boşluğumuzu kapatmaz ve onarmaz. Bu nedenle insanda merak, sonu gelmez bir arayış zincirini harekete geçirir. Merakın bu türünü, ontolojik acizliğimizin harekete geçirdiği merak türünden ayrı değerlendiriyoruz.

3. Öğrenme etkinliği bizim fabrika ayarlarımızdandır. Bu sürecin psikanalizin tanımladığı anlamda bir varoluşsal eksiklikle ilgisi yoktur. Biyolojik olarak dünyaya eksik varlıklar olarak gelmemizle ilgisi vardır. Bu yüzden bir öğrenme etkinliği, gerçek bir öğrenme etkinliği olarak her zaman kıvanç vericidir. Çünkü böyle bir öğrenme etkinliğinin en alt zeminde bizim hayatta kalma güvencemizle örtük bir

bağ vardır da ondan. Her öğrenme etkinliğinde biz hayatta kalma endişemizin üstesinden geliriz ve içtenlikli öğrenme süreçleri bu yüzden her zaman bize katışıksız bir mutluluk ve coşku yaşatır. Çünkü bu etkinlikler aracılığıyla bilinçaltı olarak biliriz ki hayatta kalmamız böyle bir güvenceye bağlanmıştır.

63.PSİKANALİZ

1. Kişiyi psikanalize getiren eksiklik nedir? Öyle bir eksiklik ki öznenin bütünlüğünü işin en başında paramparça etmiş olsun. Burada soru şu: Bu eksikliklerle malul olmak özne için kaçınılmaz bir kader midir yoksa kastratör kültürlerin yol açtığı ama işin başında düzeltilebilecek bir sakatlanma hali midir? Tabii sorunun yanıtı belli…

2. Annemizle ve tabii çok yakın kandaşlarımızla da aramızda bir mesafenin, aşılmaz bir sınırın varlığını hissediyorsak işte kastrasyon bu hissiyatın ta kendisidir. Peki vaktiyle böyle bir mesafenin olmadığı dönemlerıı yaşamış ve unutmuş olabilir miyiz? Bunun araştırılmasına da psikanaliz diyoruz.

3. Psikanalizin insanda bastırılması gerektiğini söylediği ruhsal içerikler, kastrasyon belasına maruz kalmamış sağlıklı insanların ruhsal içerikleri değildir. Burada, eril kültürün bastırmalara maruz bırakarak hasta ettiği insan ruhsallığının çatışma yüklü tezahürlerinin bir kere daha bastırılarak insanın daha da hasta hale getirilmesi söz konusudur psikanalizin önerisinde. Örneğin cinsel arzuları bastırılmış bir erkek çocuk eşcinselliğe kaydığında, ondan bu eğilimini de bastırması istenir. Oysa bastırma tuzaklarına maruz kalmamış sağlıklı bir insanda dürtü denetimi son derece kolaydır.

4. Gerek psikanaliz gerekse psikiyatri, oluşturdukları kuramları evrenselleştirmek zorunda ve mecburiyetindedirler. Eğer bunu yapmazlarsa varlıklarının bilimsel nedenleri ortadan kalkmış olur. Ama dünyanın bir başka yerinde bir başka kültürde kuramları geçerli değilse, bilimsel doğrulukları ciddi bir darbe yemiş olur. Örneğin dünyanın bir ucunda onların doğrularının geçersiz olduğu pek çok kültür var.

5. Eril kültürün ürettiği sayısız nevrotik ve psikotikler psikiyatri biliminin, psikiyatri pazarının ayakta kalmasının güvencesidir. Eril kastrasyon kültür, psikanaliz ve psikiyatrinin ekmek kapısıdır.

6. Cam tavan sendromu psikiyatri ve psikanalizin neden pek çok sorunu çözemediğine anlamlı bir açıklama getirebilir. Ama Orgazmın Genetik Programını (OGP) hayata geçiren orgazm terapisi bu kötü talihi tersine çevirir. En azından 5-7 saniye arasına sıkışmış kastre eril orgazm süresini ortalamada 60-120 saniye bandına yerleştirir.

7. İnsanın hiçbir arzu nesnesinde tatmin olamayarak arzu nesnelerinden arzu nesnelerine doğru tüm ömür boyu çaresiz bir aranış şeklinde sürüp giden hayatını onun verili bir varoluş biçimi olarak kabul eden psikanalitik anlayış üzerinde düşünmemiz gerekiyor. Psikanalitik anlayış bu durumu insanın verili kaçınılmaz bir varoluş şekli olarak kabul ediyor. Oysa bu durum eril kültürün insanı maruz bıraktığı acımasız kastrasyonların bir sonucudur ve bunun

sonucunda insan ruhsal yönden ağır biçimde sakatlanmıştır. Kültürün bu ağır hastalığı onarılmadan, kültür yeniden bir yapılanmaya tabi tutulmadan insanın ruh sağlığı düzelmeyecektir. Ama böyle hasta bir insan, ruhu aç ve gözü hiçbir şeyle doymayan, ruhsal dünyası bomboş insan, tüketim ekonomisinin en ideal müşterisidir. Psikiyatri ve psikanaliz insanın bu hasta halini verili bir durum kabul edince ortada düzeltilecek hiçbir şey kalmıyor. En azından çıkıp dürüstçe psikiyatri ve psikanalizin, bu durum düzelmeden hiçbir ise yaramayacağını itiraf etmeliler. Ama bunu yapmıyorlar fakat şunu yapıyorlar: Hasta bir kültürü düzeltmektense ilaç tedavisiyle insanların hastalıklarını maskeleme yoluna gidiyorlar. Özetle psikanaliz ve psikiyatri kendi teknikleri ile insanları çok nadir durumlarda iyileştirseler de sadece ilaç tedavisine yönelerek kısmi bir sonuç alabiliyorlar. Yani bunlar bir ekol olarak mevcutlar ama etkin değiller. En azından şu hasta kastrasyon kültür düzeltilemese bile, Orgazmın Genetik Programı münferit örneklerde insanların hayatına katılabildiğinde, en azından bu insanların ruh sağlığı düzelir. Ancak bu insanlarda Orgazmın Genetik Programının hayata geçmesine rağmen tam olarak düzeltemeyeceğimiz kısmi ruhsal sıkıntılar onların geçmiş nesne ilişkileriyle ilgilidir. Ama Orgazmın Genetik Programı, uzun vadede kendiliğinden bu alanlar üzerinde de önemli ölçüde onarıcı bir etki yaratacaktır.

8. Libidinal füzyona inilmedikçe ve orası ele geçirilmedikçe, psikanaliz süreci bitemez. Bu nedenle psikanaliz süreçlerinin pek çoğu sona ermez, eremez. Ama orası istisnai bir durum olarak ele geçirildiğinde tüm yanlış ihbarların oyunu bozulur.

9. Analist, danışan için çocukluktaki ensest arzu nesnesidir. Çocuksu ensest arzu da her zaman, mutlak olarak (her şeyiyle) sevilmiş olmayı deneyimleme arzusunu ifade eder. Özetle danışan, sürece, geçmişe ait bu alacağını tahsil etmek için gelmiştir. Ve o, geçmişe ait bu arzuyu tahsil etmeden süreci terk etmek istemeyecektir. Tabii danışan bu talebin yerine getirilmesini ikame arzu nesnesi olan terapistten beklemektedir. Bu nedenle danışanın asli arzusu çözüme ulaşmadan süreç sona ermez. Nihai arzu ise şudur: Özne mutlak olarak sevilmiş olmayı arzular. Bilinç alanında bu temel gerçek fark edilip de danışan "bütün mesele bu muymuş" dediği anda psikanaliz süreci bitme noktasına gelmiş demektir. Ya da libidinal füzyona kadar inilip onun dil dışı ve dil öncesi büyülü dünyası fark edildiğinde, psikanaliz süreci bitmiş demektir. Bu nedenle bilinçli farkındalığın, bilinçaltının akıldışı saplantıları karşısında daima bir üstünlüğü vardır. Bilinç alanında böyle bir zafer kazanmak, psikanalizin parlak bir başarısı olarak görülmelidir. Bütün bu ilerlemelere rağmen özne zaman zaman saçmalıklar yapabilecektir, bundan kurtulabilmesi gibi mutlak bir garanti de ortada yoktur. Çünkü geçmişin bu türden yanıltıcı müdahaleleri psikanalizin başarılı öznesi için de gelecekte ortaya çıkabilecektir.

10. Psikanaliz, kendisi psikanalizden geçmemiş bir kişi olan Freud tarafından başlatıldı. Kök kişi kendisi olduğu için ve kendisi de uyguladığı oto analize rağmen iyileşmemiş olduğu için (çünkü oto analiz devamlı olarak self defansları tarafından sabote edilir) devam eden takipçileri de psikanalizden verimli bir sonuç alarak iyileşemediler. Bu yüzden "psikanaliz iyileştirmez ama tesadüfen iyileşirseniz bunu bir bonus olarak kabul edin" derler (tartışılması gereken bir konu).

11. Kastrasyon kaygıları, ikame nesne fantezileri, kastrasyon korkularından doğan ruhsal gelişim takılmaları, kültürün söylemlerinin özne üzerindeki ketleyici

etkileri ve benzerlerinin, beyin görüntüleme çalışmalarında varlıkları kanıtlanabiliyor mu? Tabii ki hayır. Buradan şu sonuca varıyoruz: Sinirbilim psikanalizin alanına giremez. Nasıl girebilir ki! Diyelim ki bir kastrasyon tehdidine bağlı bir çatışma yaşıyorsunuz. Beyin görüntüleme tekniği ile bunun geçmişini ana çatışma odaklarını nasıl bulup da tespit edebilirsiniz. Sorun yine psikoanalitik çözümleme yöntemi ile sonuca bağlanacaktır bağlanabilirse.

12. Psikanalizde sonul amaç libidinal füzyonun açığa çıkartılması, böylece kayıp halkanın ele geçirilmesidir. Sonul amaç ele geçirildiğinde kişi şunu der: "Annem ve ben biriz".

13. Psikanaliz insanın kendine ait sırları keşfetme sürecinin adıdır.

14. Psikanalize girmiş olsa da libidinal füzyonu deneyimlememiş ve kendi hayatına katamamış bir psikolog ya da psikiyatristten hastasını tedavi etme anlamında dört dörtlük bir başarı beklenmemelidir. Şimdi de şu söyleniyor: "Psikanaliz tedavi etmez, size çatışmalarınızla ilgili bir farkındalık sağlar, eğer tesadüfen iyileşmişseniz bunu bir bonus kabul edin". Bu sözü analist Zehra Eryürük dürüstçe söyledi bir toplantıda. İyi ama kişinin iyileşmeyeceği bir psikanaliz sürecine bunca para ödenmesinin mantığı ne?

Yine geldik Freud ile Sandor Ferenczi arasındaki o tarihi konuşmaya: Freud şunu söylüyor Sandor Ferenczi'ye: "Psikanalizin tedavi etmediği artık kesinlikle ortadadır..." Ayrıca aralarındaki tüm ilişkileri noktalayan son tartışmalarında Jung, Freud'a şu sözleri söylemişti: "Psikanalizin kimseleri iyileştiremediği bizzat zatıalilerinizin genel halinden de belli olmaktadır."

Aslında psikanaliz ya da çok ender durumlarda oto analiz tedavi ediyor ama onlar (başta tarihi psikanalist kadrosu olmak üzere psikanalistlerin büyük çoğunluğu) sert bir kaya gibi duran kendi kastrasyon duvarlarını aşamadılar, olay budur.

15. Psikanaliz sürecimi izleyen aydınlanmalarım ve bilinçlenmelerim:

1.Anneme duyduğum saygı nedeniyle, yetişkinlik yıllarımda benden daha ileri yaşlardaki kadınlara çoğu kez onların hak etmedikleri ilgi ve ihtimamı gösterdim. Bilinçaltımın bu çarpık okumasının bana çoğu kez zararı dokundu. Bu farkındalığa 1 Mart 2022 tarihinde eriştim. Bu sırada 78 yaşındayım.

2.Van'da (Şubat 1955) annemin askerî ambulanstaki son sahnesi ve onu son görüşüm. Orada babamın daha önceki söylemi üzerinden kökleşen suçluluk duygum. Bunu çapraz çevirme tekniği ile çözümlediğimde 70 yaşındaydım.

3.C..'un benimle ilgili olarak yaptığı ilk sahne tespiti. (2022 yılının şubat ortaları). Bu tarihte ben 78 yaşındayım... C…n da hani "mum dibine ışık vermez" misali.

4.Anneyi kurtarma projesi olarak hayatta hep kurtarıcı rolüne soyunmam: Terapilerde, öğretmenlik mesleğimde… Bu farkındalık için tarih: 2022 yılı şubat ayı sonları: Bu tarihte ben 78 yaşındayım.

5. Bir dostumun yorumuna yanıtım: Sağ ol sevgili dostum. Dediklerin çok doğru. Annemde ağlayamadıklarım da bu arada sahneye çıktı sanıyorum. Bu tarihte ben 78 yaşındayım.

Görüyorsunuz, sakat bir kültürün saçmalıklarından kurtulmamız kolay olmuyor…

16. Kastrasyon kültüründe layıkıyla psikanalizden geçmek öznenin reşitlik törenidir.

17. Aşağıda psikanalizin temel görüşlerini ve hemen ardından kendi yorumlarımı belirttim:.

1. "Ensest yasağı, psikanaliz kuramı ve antropolojide toplumun ve kültürün oluşumunu sağlayan temel yasak ve yasa olarak değerlendirilir. Temel bastırma mekanizmasının kuruluşu, bu ilk yasağın sürecini izler ve bunun sonucunda "ilkel dürtülerin" yerini "kültürel semboller" alır." Sigmund Freud ve Jacques Lacan'da ensest yasağı bu anlamda ele alınır. Baba'nın yasası, kendini ensest yasağı olarak ortaya koyar. Ödipal evrede çocuk bu yasağı tanıyarak Baba'nın yasasına uyar.

İtiraz:1.Nedir bu ilkel dürtüler? Ayrıca niye ilkel olsunlar? Ensest yasağı ile bastırılan gürbüz cinsel dürtüler bu sefer agresyona dönüşür ki işte ilkel olan dürtüler bu sağlıklı cinselliğin deforme edilmiş bu agresif formlarıdır. Doğuştan ilkel olmayan cinsel dürtü kültürün müdahalesi ile ilkel ve agresif bir forma dönüşmüştür. Ayrıca eril cinselliğinin böylesine baskı altına alınışı nedeniyle ve bu sakat uyum çerçevesinde, saklı eşcinsel boyut da yapılanabilir. "Temel bastırma mekanizmasının kuruluşu" ise asla sağlıklı ve doğal bir oluşum değildir, kastrasyonların sonucunda ortaya çıkan nevrozlar yapılandırır.

2. "İmgesel olan, bu süreç boyunca simgesel olan tarafından bastırılır ve böylece çocuk kültürel düzen'e girmiş olur."

İtiraz 2. Ensest yasağının bu kadar acımasız olmadığı kültürlerde çocuk nasıl oluyor da kültürün öznesine dönüşebiliyor? Burada klasik psikanalizin kendi katı kurallarını ille de empoze etme politikası alttan alta işletiliyor. Sebebi belli: Tüketim ekonomisinin politikaları ile ortak stratejiler gütmek…

3. "Ayna Evresi'nde annesiyle bütünleşmek arzusunda olan çocuk, ensest yasağı yasasını tanıyarak toplumsal, kültürel yaşama dahil olur."

İtiraz 3. Küçük çocuk bu yasaktan dolayı değil, gelişiminin verili programı nedeniyle zaten kültürün öznesine dönüşecektir. Bu sonucun ensest yasağı ile sağlandığını söylemek büyük bir saptırmadır. Ayrıca Ödipal dönem ayna evresinden çok sonradır. Çocukta özerkleşme programı zaten ona yolu gösterecektir.

4. "Çocuk böylece doğal güdülerini bastırarak kendi mevcudiyetinin farkına varır."

İtiraz 4: Böyle bir iddianın neresinde mantık var? Doğal güdülerini bastırarak kendi mevcudiyetinin farkına varmak da ne demek, olsa olsa mevcudiyetin eksiltilmesi söz konusu olur bu durumda.

5. "Bilinç-bilinçaltı bölünmesi de bu süreçlerin ürünü olduğu için, söz konusu yaklaşıma göre, insanın düşünen bir varlık olması da tamamen bu ensest yasağıyla ilintilidir."

İtiraz 5: İnsanın düşünen bir varlık olması değil, hilekar ve nevrotik ucube bir yaratık olması bu yasağın ürünüdür. Ayrıca insanın düşünen bir canlı olması onun biyolojik donanım eksikliği nedeniyle habitatına uyum sağlamak üzere çözümler üretmek zorunda oluşuyla ilgilidir; bu konunun öyle ensest yasağı ile en ufak ilgisi yoktur. Bu durum insanın ontolojik çaresizliğinin hayırlı bir sonucudur.

Özetle normal nevrotik özneye ilişkin bir salak beyin üretimleri ve tezleri söz konusudur ortada.

64.BAĞLANMA

1. Bağlanma yönelimi bebekle birlikte var olan bir programdır. Eğer zamanında gerekli doyumlarla tatmin edilemezse bağımlılık kipi şeklinde ömür

boyu devam eder. Bağımsızlığını kazanmış yetişkin bir öznenin sevgi üzerinden gelişen bağlanma yönelimini, bağımlılık kipi ile karıştırmamak gerekir. Bağımsız özneninki bağlılık yani vefa ilişkisidir bağımlı kişi ise adı üzerinde bağımlıdır ve özgür değildir.

2. Özgün nesnede tamamlanmamış ve tatmin edilmemiş bağlanma gereksinimi (anneyle bağlantılı olarak doyumlu ve tamamlanmış sevgi ilişkisindeki bağlanmanın olmayışı), güncel nesnede yapışkan bağımlılık kipi olarak kara sevdaya dönüşür

3. Anne ile sağlıklı bağlanma ve ayrışma ilişkisi yaşamamış kişiler sağlıklı anne baba olamazlar.

4. İnsan kendini bir kökene bağlamak zorundadır, hangi toplumda olursa olsun. Schereber bile sonunda kendi soyunu tanrıya bağladı.

65.ÜREME PROGRAMI

1. Partnerle yaşanacak sağlıklı aşk ilişkisinin olası en kısa ömrü nedir? Bebeğin kendisine yeterli hale gelinceye kadar geçecek süre. Bu, üreme programının bir dayatmasıdır. Ama genelde uygulanabiliyor mu? Sebebi okuyucu bulsun.

2. Küçük çocuk, verili gelişim ve üreme programı gereği libidinal füzyonda sürekli kalamaz. Çünkü kendi üreme programını icra edebilmesi için özerkleşmesi ve anaç kökenden ayrışması, ayrı bir özne ben olarak yapılanması gerekir. Aksi halde kendi imgesi ile büyülenmiş biri bu beklenen fonksiyonları yerine getiremez. Narsis efsanesinde anlatıldığı haliyle narsisizm, özerkleşme ve üreme programını sabote eder. Bu yüzden çocuğun sağlıklı ruhsal gelişim sürecinde narsistik odak kendiliğinden çöker ve çocuk böylece kültürün dünyasına adım atmış olur. Bu süreç verili bir yapı olarak böylece hükmünü icra eder.

3. Üreme programının zorunlu bir sonucu olarak libido, her an dış nesnelere yatırım yapmak üzere aktiftir. Yatırım yapılacak nesnelerin cinsiyeti kişinin gelişim süreçlerindeki takılma noktalarıyla bağlantılıdır. İnsanlarda bu süreçlerin akıbetleri kastrasyonların saptırıcı etkisine bağlıdır ve özne, nesne de değiştirebilir.

4. İnsan, bağlı ve bağımlı olduğu üreme programı ve yaşama içgüdüsü nedeniyle ilişkisel ve yönelimsel olmak zorundadır.

5. Vicdan, üreme programının bir fonksiyonudur ve ahlakın temelidir. Ahlak, türdeşini koruma, çevreyi ve doğayı koruma vb. de üreme programının fonksiyonları dahilindedir.

6. Şefkat, merhamet ve ihtimam gösterme, üreme programının birer fonksiyonudurlar. Eğer dejenere edilmemişlerse insan türünün kadın-erkek bütün bireylerini kapsar.

7. Şöyle ya da böyle eğer sevgi, dünyamıza defalarca egemen olacaksa bunun sebebi kaynağının üreme programımız olmasıdır. Üreme programımız kendimize ve türdeşimize ihtimam göstermemizin ve onları koruyup kollamamızın temel kaynağıdır. Psişemizin en temelinde o vardır. O zaman şu sonuca varıyoruz: Üreme programımızın kendimizi ve türdeşimizi esirgemeye yönelik bu toplam eğilimler kümesine sevgi adını veriyoruz.

Sevgiye ait bu sağlıklı denge ne zaman bozulur. Eğer "para" (mülkiyet ve para egemen toplumların kışkırtmaları ve beraberinde cinsel kastrasyonların nevroz üreten kışkırtıcı etkileri) araya girer ve egoyu azdırırsa sevginin sihirli gücünün üzerine bir kara gölge düşer. Bu takdirde şunu anlamış oluyoruz. Sevgi karşısında en az onun kadar güçlü olmak üzere ego güçleri ne yazık ki her an devreye girmeye hazırdır.

8. İkinci sevgililerimizle (ilk sevgili daima annedir) olan ilişkilerimiz, eğer çeşitli kastrasyonlarla yollarımız kesilmeseydi üreme programımızın bir gereği olarak anne bebek ilişkimizdeki gibi bir ömür boyu sürecekti. Yeni nesli, üreme kapasitesine sahip olana kadar desteklemek için kadın ve erkek arasındaki aşk ve sevgi ilişkisinin uzun ömürlü olması verili bir program gibi gözüküyor. Çok çeşitli bozucu etkenler nedeniyle bu ideal program maalesef -çok nadir örnekler istisna olmak üzere- hayata geçemiyor.

9. Sevgi, verimli bir seksin garantisidir. Cinsel arzu temelli ve iki kişiyi birbirine adeta kopmazcasına bağlayan güçlü çekim duygusuna da "aşk" diyoruz. İki kişiyi birbirine bağlayıcı bu güçlü çekim duyguları (bunların hangi mekanizmalarla açığa çıktıkları ayrı bir inceleme konusudur) doğacak yavruların bakım garantisidir. Burada doğanın çok önemli bir stratejisi ile karşılaşıyoruz. Tabii tam tatminli orgazm ise (OGP) bu sürecin en çekici ve vazgeçilemez ödülüdür ve devamında bunu hayata geçirebilen kişide tüm ruhsal aygıtın en verimli şekilde fonksiyonel olmasının garantisidir.

10. İnsan cinselliği üreme programının denetimi altındadır. Üreme programının insana dayattığı cinsel ilişki sıklığının her zaman karşılanması mümkün değildir. Bu zorlayıcı fazlalık çoğu kez mastürbasyonlarla ya da diğer cinsel etkinlik kipleriyle (yerine göre hem cins ilişkilerle) doldurulur. Özellikle hapishanelerde hem cins ilişkilerinin sıklığı azımsanamayacak boyutlardadır. Ama hapislik dönemi sona erdiğinde kişiler çoğunlukla kendi asli cinsel yönelim doğrultusuna yeniden yerleşmektedirler.

Bu gerçek durum karşısında üreme programının tadı biraz kaçıyor ama olabilecek olanın en iyisi yine üreme programıdır.

11. Üreme programı ve onun toplam türevleri ahlakın temelidir. … Eril maço kültüre kötü bir haberim var: Şefkatin cinsiyeti olmaz. Çünkü o da üreme programının denetimi altındadır. Ve çünkü yeni doğanlar şefkatin denetiminde hayatta kalabilirler de ondan.

12. Anne bebek ilişkisinde uzun yıllara yayılan bağlılık kipi, sonraki yıllarda yetişkin öznelerin aşk ilişkilerinde de uzun yıllara yayılarak tekrarlanır. Böylece doğacak bebeklerin uzun yıllara yayılan korunma programı da imkan dahiline girmiş olur. Burada üreme programının hedefinden şaşmayan amaçlarına tanık oluruz. Ayrıca yetişkinlik hayatımızdaki ilk sevgilimiz her zaman ikinci sevgilimizdir. Onlar anne bebek ilişkilerimizden tevarüs edilmişlerdir bu nedenle onlarla da ilişkimiz genelde uzun ömürlüdür.

13. Kadınların desiseleri, hızlı yalan üretmeleri ve erkekte öncelikli olarak ekonomik gücü aramalarının evrimsel açıklamaları: Kadın için öncelikli olarak koca değil doğuracağı çocuklar önemlidir ve bu kadınsı tutum üreme programının bir sonucudur ve doğacak ya da doğmuş çocukların yaşam güvenceleri için annenin her türlü önlemi alması bakımından üreme programına bağlı olarak yapılanmıştır. Kadının fabrika ayarlarında kayıtlı ve doğacak ve doğmuş tüm çocuklarını güvence altına almak üzere hazırda bekleyen bu davranışlar onun otomatik defanslarıdır. Bu bakımdan kadın, çocukları için herkesi ve her değeri harcamaya hazırdır ve yine bu yüzden görünürdeki ahlaki kurallara Ortodoks bir seviyede bağlı da değildir, çok oynak bir politika izler. Yukarıda saydığımız tüm eylem kipleri bu yüzden onun doğasında bir defans sistemi olarak mevcuttur. Böyle bir donanım karşısında erkeğin kazanma şansı ise hemen hemen sıfırdır.

Bütün bu tespitlerden sonra şu sonuç ortaya çıkıyor: Çocuklar doğduktan sonra erkek, aşkın atık maddesidir.

Not: Yüzde yüz bir genellemeden söz etmiyorum. Burada da elbette her zaman istisnalar ya da önemli oranda istisnalar hep söz konusu olacaktır. Ayrıca eril kültürler kapsamında Freud'un çok doğru biçimde tespit ettiği penis hasedi olgusu da kadınlarda erkeklere yönelik derin öfkelerin nedenidir.

14. Üreme programı ve buna bağlı olarak türdeşimi, devamında da hayatı koruma programı, insanda ahlak ve vicdanın temelidir.

15. Aşık olacağım kişi, evleneceğim kişi, aşık olabileceğim ya da evlenebileceğim biricik kişi midir? Üreme programı, bu sorunun içerdiği böyle bir kaprisle zaman kaybedemez. O zaman yakınımızdaki en uygun kişi bilinçaltının gizemli itilimi ile partner olarak seçilir ve böylece üreme programının gerektirdiği bağlanma programı devreye girer ve üreme programının zorunlu kıldığı çok uzun ömürlü beraberlikler meydana gelir. Şunları da söyleyelim: Bağlanma programı sevgi veren bir annenin kucağında, bu sevginin tetikleyici etkisiyle çalışmaya başlar. Bu tespit ile özgür bir irademizin olmadığı, irademizin üreme programının önünde boyun eğdiği sonucunu çıkarabilir miyiz? Bu yargı elbette çok doğru görünüyor ama emek ve zaman harcadığımız varlıklarla aramızda yapılanan sevgi bağlarının inşasında kendi tavrımızı ortaya koyduğumuzu da kanıtlar, tabii sevgisini ortaya koymada başarısız ve sevgi kekemesi bir nevrotik değilsek.

16. İnsan üreme programının bir türevi olan türü koruma güdüsüne de sahiptir. Bu güdü kendiliğinden eyleme geçer.

17. İnsanın tüm hayatı ve türün hayatını şefkat ve sevgi duyguları eşliğinde korumaya yönelik genel itilimin adı vicdandır.

18. Yavrunun yıllara yayılan bakım süresi ve bu bakımın sonucu olarak çiftlerin arasında yapılanan uzun ömürlü sevgi, üreme programının zorunlu sonucudur. Bu program kendi yapısal özelliklerine ve her canlının kendi özelliklerine göre belli oranlarda erkek canlıyı da sevgi programına dahil eder. Özetle sevgi denilen ve yeni doğana ve gerektiğinde türdeşine yönelik ilgi, ihtimam ve merhamet, üreme programımızın kaçınılmaz hayırlı sonuçları olarak açığa çıkar.

19. Bir eş seçildiği zaman üreme programının diktesi olarak partnere bağlanma süreci hemen devreye girer. Çünkü üreme programının seçimlerde kaprislerle kaybedecek vakti yoktur. Ama kastre öznede arzunun kayıp nesnesi

bir itilim olarak devreye girdiği zaman üreme programında içerilmiş bağlanma programı birçok yönden aksamaya uğrar. Erkek ya da kadının dışarıda macera arama eğilimleri bu tatminsiz odaktan beslenir. O zaman eşler arası bağlılık ve vefa ilişkileri sekteye uğrar. Özetle kültürün kastrasyon uygulamaları ve OGP'deki kısıtlanmalar, arzunun kayıp nesnesinin aranışlarını devreye soktuğu zaman, üreme programının eşe bağlılık boyutunu felç eder (edebiyatta, maceracı sevgiliyi yıllarca bekleyen kadınlar).

20. Üreme programının bir türevi ve kaçınılmaz bir sonucu olarak, hoşlanılan cinsel objeye yönelik bağlanma programı, bir daha kapanmamak ya da uzun bir süre sonra kapanmak üzere aktif hale geldiği zaman aşk denen süreç devreye girmiş demektir. Her ne kadar üreme programından söz ediyorsak da kör libido gidip hemcinse de bağlanabiliyor. Bu nedenle hoşlanılan cinsel obje ile ilgili olmak bakımından bilinçaltı süreçler ayrıca
uzun uzun açıklanması gereken ayrı bir durumdur.

21. Üreme programına bağlı ve türdeşini korumaya yönelik "vicdan" ile nevrotik öznenin nevrozları içinden yapılanıp form kazanmış vicdanı birbirinden çok farklıdır. İkincisinin, performatif bir yapı olması nedeniyle nerelerde tökezleyeceğinden emin olamayız.

22. Üreme programının türdeşini korumaya yönelik beşeri ve vicdani organizasyonu, kastre edilen OGP nedeniyle dejenere olmuş ve insanın bu vicdani hassasiyeti pek çok öznede yıkıma uğramıştır. Bu tablo dünyadaki kötülüklerden önemli ölçüde sorumludur. Nerede kötülükler, suistimaller ve ahlaksızlığın bin bir çeşidi varsa emin olalım ki orada tatminli cinselliğin yaşanması programı iflas etmiştir. Çünkü vicdansızın genitali kilit altındadır.

23. Üreme programı her ihtimali dikkate alarak yapılanır. Ensest de bu ihtimallerin içindedir. Yani ensest ilişki, üreme programının olasılıklarından biri olarak neslin devamını özel şartlar altında devam ettirmek üzere mevcuttur. Bu nedenle ensest eğilimlerimiz ahlaki yargıların ötesinde, üreme programının en zor koşullarda neslin devamını garanti altına alması için mevcuttur. Yani insanlarda mevcut ensest ilişki kurma korkularını daha bir rasyonel zemine oturtarak onların üzerinden bu kaygı yükünü almamız gerekir. Çünkü zaten kimse durduk yerde ensest ilişki kurmayacaktır. Bu ihtimalin bir dehşete dönüştürülmesi zannedilenin çok ötesinde büyük ruhsal tahribata yol açmaktadır (bunların neler olduğunu defalarca belirttim). Özetle ensest ilişki ihtimali bir rezerv olasılık olarak mevcuttur ve ona bunun ötesinde bir anlam yüklememek gerekir.

24. Kadının çocuk sahibi olma arzusunun penis hasedi ile hiçbir ilgisi yoktur ve bu haset verili ruhsal bir yapı da değildir, eril kültürün dayatmasıdır. Eril kültürlerde erkek çocuk önemsendiği için onuru incinen küçük kız çocuk bir tepki olarak penis sahibi olmak ister. Ancak bu istek kadının doğasında verili bir arzu değildir. Özetle kadının çocuk sahibi olma arzusu, zeminde üreme programının bir sonucudur. Kısacası Freudyen penis hasedi safsatası bu nedenle geçerli değildir. Freudyen teze bağlı birçok davranış kipleri, eril kültürün nevrozlara maruz bıraktığı insanlar için geçerlidir.

25. Üreme programının beklemeye vakti yoktur ve bu nedenle en ideal sevgiliyi bekleyemez ya da daha doğrusu en ideal sevgili ancak bir bonus olabilir. Bu nedenle üreme programı, düğmeye basarak karşı karşıya gelen iki cins

arasında aşk programını başlatır. Bu bakımdan gündelik yaşam elektrikli yoğun libido fırtınaları ile yüklüdür.

26. Üreme programının iki ekseni vardır: 1. Füzyon yani kaynaşma yani aşk ya da füzyonel yoğunluklu cinsel ilişki... 2. Özerkleşme: Yeni doğanların bir süre sonra anne babadan ayrışma becerileri. Ötekinin (annenin) çekimine kapılarak dünyayla bağları koparmama ve hayatı sürdürebilme yetisi.

27. Üreme programının tüm türevleri (bunların neler oldukları detaylı olarak açıklanmalı: örneğin diğergamlık, sosyalleşme, aşk, türdeş sevgisi, hayatı koruma itilimi, özerklik vb. Tabii OGP yetisini tam kazanmış olmak) özne tarafından deneyimlenebiliyorsa o kişi ruhsal olarak sağlıklıdır.

28. Bebek, annede iki önemli erojen bölgeyi uyarır: Birincisi doğum anında vajina, ikincisi süt emerken meme... Bu nedenle bebek annenin bedeninden çıkan biricik ve en önemli fallusu simgeler. Bu tespit anne için bebeğin nasıl bir aktarım nesnesi, bağlanma nesnesi olduğunu bize kanıtlar. Bu nedenle anne en büyük idealizasyon nesnesi olan bebeği için hayatını bile vermeyi göze alır ve tabii bebeğin hayatı güvenceye alınmış olur.

29. Tür olarak üreme dürtüleri ve birey olarak hayatta kalma dürtüleri, bünyelerinde şu normal dürtüleri toplarlar:1.Benlik yani kendini savunma dürtüleri 2.Cinsel dürtüler 3. Saldırganlık (en genel anlamda hayatı koruma itilimi anlamında)

30. Üreme programı, karşı koyamayacağımız bir güç olarak cinselliği bize dikte eder.

31. Biat, küçük çocukta verili bir yapı olarak anne ve babaya yönelik genel bir eğilimdir. Bunun karşısında, geçen zamanla birlikte küçük çocukta bağımsızlaşmaya yönelik süreç kesinlikle devreye girmelidir ki üreme programına bağlı özerkleşme programı da eninde sonunda devreye girsin.

32. Yapıt bırakmanın arkasında üreme programının yansıması söz konusudur. Bir diğer sebep habitatta hayatta kalmayı mümkün kılacak çözümler üretmektir ki bu bile gelir üreme programına bağlanır.

33. Üreme programının sürekli aktif oluşu nedeniyle, kişilik yapımız ister tamamlanmış ister yarım kalmış olsun, biz daima onunitici gücü üzerinden öteki ile ilişki kurma yönünde hep motive ediliriz. Bu ilişki sağlıklı bir aşk ilişkisi mi olacaktır yoksa patolojik bir ilişki kipi olarak mı açığa çıkacaktır ya da bir eşcinsel ilişki örgütlenmesi olarak mı ortaya çıkacaktır, bunu kişilerin kişilik örgütlenmesi belirleyecektir. Üreme programı sabit bir etken olarak ruhsallığın ve bedensel yapının zemininde bulunur. Ancak bir tespit olarak şunu söyleyebilirim: Orgazmın Genetik Programının öznelerinde, sağlıklı aşk ilişkileri kurma yönünde bir motivasyon açığa çıkmaktadır.

34. İnsanın türdeşini koruma ve kollama kaygısı (türdeş sevgisi) vicdanın temelidir. Çünkü koruyup kolladığımız türdeşlerimize kendimizden birtakım nitelikler yansıtır ve onları korurken onlarda kendimizi koruruz aslında. Onlarda bir ölçüde onlara yansıttığımız kendi fotoğrafımızı görmüş oluruz. Böylece kendimize nasıl haksızlık edemezsek türdeşlerimize de haksızlık edemeyiz ve

onlara başkalarının haksızlık etmesini de istemeyiz. Bu programın hayata daha sağlıklı geçmesi için Orgazmın Genetik Programı aktifleşmelidir.

35. Narsistin kendi güzelliğinin yansımasını hayranlıkla seyrederken göle düşerek boğulma sebebi onun kendine dönük aşkının üreme programına ters oluşu nedeniyledir (artık üremesi mümkün olmayacaktır. Kendine yönelik aşk üreme imkanından yoksundur). Mitoloji bize böyle bir aşkın hayatın asli programına ters olduğunu anlatmaya çalışıyor.

36. Penisin orgazm(OGP) esnasında vajina içinde ortalama 90 saniye kalarak öznenin nihai orgazm tatminini böylece zorunlu ve mümkün kılması aslında döllenmeyi tesadüfe bırakmayarak tamamlama hizmetine yöneliktir. (Ö… O… söyledi) Buradan zorunlu bir sonuç çıkıyor: Orgazmın Genetik Programı öznesi olan erkek, orgazm anında bu 90 saniye boyunca kendini tamamen orgazmına tam olarak teslim etmeli ve onun götürdüğü yere (bir ruh içi sürüklenme olarak) gitmeyi gönül rızası ile kabullenmelidir.

37. Üreme programının sonuçları: 1.Yeni doğanı korumak, aile ve çocuk bakımı 2.Kendini ve türdeşini korumak, 3.Toplumsal yapının devamını sağlamak, 4.Aşk, 5.Sevileni korumak, 6.Türün var oluşu uğruna her türlü tehdide karşı gerekli tüm defanslar.

38. Üreme programı vicdanın, vicdan da ahlakın temelidir. Bu yasa insanın en yakınlarından başlamak üzere halka halka genişleyerek bütün insanlığı kucaklayacak şekilde egemenliğini kurar. Buna engel olan nedir? Kastre öznenin yoğun agresyonlarının vicdan olgusunu çökertmesi ve para hırsının tüketim ekonomilerine hakim olması…

39. Üreme programının, en ideal eşi beklemekle kaybedecek vakti yoktur. Öznenin en yakınındaki ve olası partnerler içinde en uygun olanlarından bir tanesine aşk aktarımları yapılarak üreme programı devreye sokulur. Üreme programı, aciliyeti nedeniyle arzunun kayıp nesnesinin susuz bir arayıcısı değildir. En yakındaki en uygun nesne, üreme programının aşk nesnesi olarak seçilir. Çünkü herkes kendi köyünden eş seçer?

40. Üreme programı en yakın türdeşlerimizden başlamak üzere ve alanını genişleterek dünyadaki tüm canlılığı ve yaşamı korumaya yönelik bir programdır. En anlamlı ifadesini ise Orgazmın Genetik Programı öznesinin ruhsal dünyasında bulur.

41. Cinsel organların yapısal özelliği üreme programı için tasarlandıklarını çok net gösteriyor. Penisin uzunluğu kadında yumurtalıkları döllemek için tasarlanmıştır. Döllenme orgazmla sağlanacağına göre orgazm bu programın hem itici motivasyonu hem de ödülüdür. Bu yüksek motivasyonun arkasında Orgazmın Genetik Programı kaçınılmaz olarak mevcuttur. Kastrasyonlar hazzın bu programını aksattığında ortaya yan haz kanalları çıkabilir. Bu ayrı bir konu. Ama bu yan haz kanalları Orgazmın Genetik Programını geri getirmez, bu türev hazlar da eksik ve yarım hazlar olarak yaşanır.

Bir de şu var: İnsanda libido yüklülüğü, üremek için gerekenden çok çok fazladır. Bu fazlalık miktarının da doyuma erdirilmesi gerekir. O zaman eğer normal koşullarda tatmin mümkün değilse ne olur? Ne olacağı belli: Türev cinsellikler ya da başka türden yan tatmin yolları… Buradaki tatminler,

kastrasyonların sonucu olan türev cinselliklerle ilgili değildir. (Kusura bakma bir kazadır oldu cinselliği'dir.)

42. Orgazmın Genetik Programı eşliğinde hayata geçen üreme programının temel nitelikleri şunlardır:
1.Yeni doğanı koruma eğilimi
2.Türdeşini korumada güçlü bir eğilim
3.İlişkilerde sevgiyi öne çıkarmak.
4.Vicdanlı ve ahlaklı olmak; Reich'ın dediği gibi "öz düzenlemeli ahlak sahibi olmak"

43. İnsani temel arzu neden tanınma arzusudur? Üreme programının türevlerinden biri olarak annemin beni tanıması hayatımın güvenceye alınması bakımından son derece hayatidir. Çünkü anne tanımazsa bebek ölür. Daha sonrasında insanların beni tanıyıp onaylaması benim toplumsal düzende de hayatta kalmamın bir güvencesi şeklinde algılanır. Bunların hepsi verili ve sağlıklı taleplerimizdir.

Tanınma arzusunun bozulmuş örneklerine gelince: Birinin üzerinde egemenlik kurarak hakimiyet tesis etmek…Bunun arkasında büyük olasılıkla kardeş kıskançlıklarına dayalı çocuksu rekabetleri de buluruz. Ama bu rekabet bile aile içinde en çok besin ve yararı kendi tekeline almak gibi hayati bir programın ilkel bir tezahürüdür. Ancak dejenerasyona uğramıştır.

Bütün bunların hepsi para ve mülkiyet egemen hiyerarşik toplumlarda öznelerin aşırı hadlerde sergilediği nevrotik tezahürlerdir ve doğalda verili olana göre şiddetleri daha da artmıştır. Özetle tanınma arzusunun doğuştan gelen verili yapısı para ve mülkiyet egemen toplumlarda azdırılarak kışkırtılarak çığırından çıkarılır. Tüm magazin dergileri bu saçmalıklara hizmet eder.

44. Üreme dürtüsüne bağlı olanlar: narsisizm, aşk, yaşam dürtüsü, savunma dürtüleri, açlık dürtüsü, toplumsallık, cinsel dürtüler (bu bölüm geliştirilecek)

66.ADEM ve HAVVA

1.Bir sembolizasyon çalışması: Adem'in cennetten kovulma metaforu, bebeğin libidinal füzyondan (dil öncesinden ya da dolayımsız algı kiplerinden, tüm dünyaya katışıksız aşk ve sevgi yönelimlerinden) kastre edilerek kültürün kastre öznesine dönüşme sürecini ima eder. Yasak meyvenin yenilmesi de kastrasyonlara kafa tutmayı ve özgür bir cinselliği ima eder. Adem ve Havva'nın yasak meyveyi yemelerinin ardından cennetten kovulmaları metaforu, eril kastrasyon kültürünün kestiği bir ceza bileti olarak şöyle yorumlanır sanırım; Cennetten kovulma metaforu bir cinsel kastrasyon uygulamasıdır (doğal cinsellikten). Bu operasyon insan oğlunun, eril kastrasyon kültürüne geçerken asli doğası ile uyumlu cinselliğinden kopartılarak, cinsel potansiyelini yitirmesi anlamına gelir. Bu tablo sanki cennetten kovulmuş olmaya denk gelen bir akıbete maruz kalmaktır. Daha sonra kutsal kitaplarda şu ifade yer alır: "Her ikisi de çıplaklıklarından utandılar." Bu ifadeyi nasıl anlamalıyız? Burada, insanın kendi cinselliğinden utandırılan tek canlı türü oluşuna kesin bir ima var. Bunun da sebebi şudur: Anlamaya çalışalım: Eril kastrasyon kültürlerinde insan, cinselliğinden utandırılmıştır. Niçin? Çünkü kitaplı dinlerle ilk kez (?) baskı altına alınan cinsellik üzerinden insan, binlerce yıl sürecek ruhsal bir köleliğe tutsak edilmiştir. Niçin? Öncelikli olarak şu durumu saptayıp devam edelim: Kutsal

kitaplar eril kastrasyon kültürlerin egemenliği ile başlıyor sanki. Asıl sebep ise şudur; Cinsel kastrasyonlara maruz kalmış insanları yönetmek daha kolaydır da ondan. Güçlü devlet organizasyonları boyun eğen tebalar ister. Bu yüzden böyle bir başlangıç öyküsüne ihtiyaçları vardı.

2. Eril kültür insani hakikatin yolunu uzatır ve sonuçta, arayış ömür boyu sürse de insani hakikat ele geçirilemez (yani OGP realitesi). Psikanaliz literatüründe ise sonu gelmez analitik varsayımlarla yetinilir. Şimdi konumuza gelelim: Kastratör eril kültür bir yasakla başlamak zorundadır ve yasak da aslında ensest yasağıdır ve bu yasak konulmasaydı da zaten ensest ilişkiler (anne- oğul) olmayacaktı, bunu ara bir not olarak tespit edelim. Eril kültür bu yasağı koyarken aslında neyi yasaklamaktadır? Kuşku yok ki doğallığı, algıda dolayımsızlığı, bir anlamda bilge sezgiselliği, gerçeği dolayımsız kavrama yetisini yasaklamış olmaktadır, çünkü bu potansiyeller kastrasyon öncesi insanın verili potansiyelleridir. Böylece insanı orijininde varlık imkanları sayesinde güçlü ve boyun eğmez kılacak her insani olanak yasaklanmaktadır.

Şimdi yukarıdaki son cümlemin ilham ettiği düşünceleri biraz daha geliştirmem gerekiyor: Yukarıdaki paragrafta tanımladığım böyle güçlü insanları hiçbir otoriter güç arzu etmez. Aklıma şöyle bir soru geliyor: Mülkiyet egemen yönetimlerine geçildiğinde despot yönetimlerin boyun eğen tebalara ihtiyacı vardı. Böyle bir yönetimin dikta rejimini kurabilmesi için insanların kastre edilerek kafa tutamayan, boyun eğici kölelere dönüştürülmeleri gerekiyordu. Bu politikanın yürürlüğe konulması için de bu yönetimlerin, bir aldatma yemi olarak, bir yasak meyve metaforu üzerinden, cennetten kovulma öyküsü ile başlaması zorunluydu. Şunu unutmayalım: Kastre edilen cinsellikleri üzerinden insanlar her türlü otorite önünde boyun eğen kullara dönüşür. Bu nedenle kastrasyon kültürlerinin, sözünü ettiğim bu mülkiyet- yönetimsel değişimlerin ardından hayat bulduğu bana çok yüksek oranda ihtimal dahilinde görünüyor.

İkinci paragrafı biraz daha detaylandırarak kaldığımız yerden devam edelim: Aslında insanlığın ruhsal şifası dolayımsız algı kiplerinde yaşamasına bağlı iken şimdi bir yığın nevroz onun ruhsal dünyasına musallat edilmiştir. O günün üst aklı neden böyle bir tuzağa gerek görmüştür: Açıklayalım: Her çağ yeni bir öyküyle başlar. Şimdi gelelim insanlığın kutsal kitaplardaki başlangıç hikayelerine: Meşru bir başlangıçmış gibi eril kültür kendi kutsal kitaplarında yasak meyve hikayesiyle başlar. Yasak meyvenin (yasağın) ensest yasağı ama daha doğrusu dolayımsız cinsel haz tatminlerinin üzerine konulan ciddi bir yasak olduğu çok açıktır. Çünkü bu meyve yenilirse bilgiye erişilecekmiş. Despot yönetimler de en çok bilgiden korkarlar. İnsanların eline geçecek olan bilgiden. Ayrıca bu bilgi insani özümüzün bilgisidir. Gerçekten de öyledir, eğer bastırılmamış cinsellik hayata davet edilebilseydi insani özümüz örtülere yani nevrozların örtülerine bürünmeden aşikar olacaktı. Böylece görülür ki eril kastrasyon kültürü koyduğu cinsel yasakla insanı sözüm ona masumiyet pozisyonunda tutmaya çalışırken (aslında nevrozlara tutsak kılarak) onu asıl doğal varoluşunun masumiyetinden de koparmaktadır. Bu kadar katı tutumun sebebi, -ikinci paragrafta kısmen açıklamıştım- şu olabilir mi? Eril mülkiyet kültürünün devletleşme aşamasına geçmesi güçlü bir otoriteyi gerektirmektedir. Otoritenin hayata geçmesi için insanların baskı altına alınması gerekir. Bu baskı en kolay yoldan insanlarda suçluluk duyguları yaratarak gerçekleşir. Cinselliğini özgür yaşayan bir insanda ise kolay kolay suçluluk duyguları yapılanamaz. Bu nedenle suçluluk duyguları çocuk çok küçükken onun zihnine sokularak, doğuştan kendisini dünyaya suçlu olarak gelmiş hisseden özneler yaratılır (dünyaya suçlu gelmiş özne-insan, hırıstiyanlığın temel doktrinlerindendir. Tuzak şimdi daha kolay fark edilecektir

sanırım). Bu sahtekarlığı hayata geçirmenin en kolay yolu ensest suçluluğu dehşetini, çocuk çok küçükken onun zihnine, kültürün dokusuna kazımaktan geçer. Boyun eğen toplum organizasyonu çocuklar hedef kitle seçilerek tarih sahnesine çıkar.

Devam edelim: Toplumsal yapının dışına çıkmak, insan toplumsal bir varlık olduğu için kendiliğinden suçluluk duygularını harekete geçirir. İnsanda suçluluk duygularının doğal olarak var olması ve suçluluk duygularının, toplumsal yapının tutkalı olması nedeniyle, ensest suçluluğu algılarını harekete geçiren eril iktidar böylece en etkili biçimde hayata aktarılmış olur. Psikanaliz ve psikiyatri ise bu gerçeklerin üstünü örtüp hakikati gizleyerek böyle bir sahtekarlığa ortak olmaktadır ve bu alanlarda çalışanların çoğu da neye alet olduklarını dahi bilmemektedir.

3. İlk günahla bastırılan, tatmin boyutu kısıtlanmamış insan cinselliği ve onun en geniş ruhsal imkanlarıydı. İlk günah yorumunun toplumlarda içselleştirilmesiyle insanlığın binlerce yıl süren cinsel baskı ve nevroz tarihi başlar.

4. İnsanın cinsel baskılar yoluyla dil öncesi dönemin dolayımsız algılarından koparılarak kültürün öznesine dönüşmesi süreci aslında bağımlı özneler yaratma tuzağıdır. Çünkü bu operasyon özgür insanı ortadan kaldırır. Böylece Adem'in cennetten kovulma hikayesi, her insanın hayatında tekrarlanıp durur. Bu nedenle insanın çileli ruhsal hayatı, başlangıçta kaybettiği bu yaşanabilirlik ve ruhsal bütünlük olanaklarını, bireysel hayatının geleceğinde kazanmaya yönelik nafile çabalarla bilinçaltında sürüp gider. İnsanın cennetten kovulma hikayesinde sözü edilen yasak meyve metaforu ve yarattığı sonuç nasıl yorumlanabilir? Bu metafor, insanın dolayımsız algı kipindeki hayatının iptal edilip, sözüm ona bir kültür yaratma sürecine girilerek hayvansı doğasının (en sağlıklı doğa) bütünlüğünün bozulmuş olması anlamına gelir. Kitaplı dinler özetle eril kastrasyon kültürlerinde şunu yasaklar: Dolayımsız algı kipinde ve dolayımsız cinsel özgürlükte (OGP: Orgazmın Genetik Programı) yaşamak yasaklanır…

Yukarıda sözü edilen bu yasağın ardından şu kaçınılmaz sonuçla karşılaşırız: İnsan kastratör bir kültüre girmekle başlangıçta sahip olduğu ve biraz önce sözünü ettiğimiz bütünlüğünü ve en sağlıklı ruhsal olanaklarını kaybetmiştir. Bu sonucun kolay güdülen insan sürüleri yaratacağını tekrar belirtelim. Bundan sonrasında insanların üst güçlerce yönetilmesi artık çok kolaylaşmıştır.

Gelelim hikayenin devamına: Bundan sonra insanoğlu bilinçaltı itilimlerle, başlangıçta yaşadığı o cennetimsi var oluşu sürekli arayacaktır. Bu itilim, arzunun kayıp nesnesini sürekli arayışımızın asıl sebebidir. Ama insan bilinçaltı projesinde, kendisine biçilmiş bu kadere razı da değildir. İşte kastre insanın çelişkilerle dolu ruhsal hayatı böyle başladı. Şöyle ya da böyle sonuç olarak insan, kastrasyonlara rıza göstermekle kendisinin doğal imkanlarının tümüne, ruhsal intiharı pahasına kafa tutan biricik trajik varlıktır. Bunu da doğal olanın yasasını delerek yapar ya da kendisine yaptırılır.

5. Elma üzerine konulan yasak, cinsel özgürlük üzerine konulan yasaktır. Böylece kastrasyonun meşruluğu saçma bir yorum üzerinden ilahi bir kaynağa bağlanmış olur.

6. Tevrat'taki öyküye göre Adem ve Havva, Şeytanın kışkırtmasıyla yasaklanmış bilgi ağacından elma yedikten sonra ilk kez çıplaklıklarından utanırlar. Bu öykü cinselliğin tarihi bakımından önemli bir süreci ve bir kırılma

noktasını ifade ediyor. Çıplaklıklarından utanmadıkları önceki dönem, cinsel özgürlüğün sağlıklı yaşandığı bir döneme işaret ediyor elbette. Ama cinselliklerinden utandıkları an, sembolik anlamda cinsel baskı döneminin devreye girdiği ataerkil kültürün tarih sahnesine çıkışını anlamalıyız. Böyle bir kültürde her zaman cinsellik utanç verici olarak yaşanır. Bu yüzdendir ki Âdem'in dünyada başlayan yeni yaşamı bir ataerkil kastrasyon kültürünü ima eder.

7. Kutsal kitaplarda Adem ve Havva'nın yasak bilgi ağacının meyvelerini yedikleri için cezaya çarptırıldıkları söylenir. Bu öyküden bizim ne anlamamız gerekiyor? Herkesin bilgi sahibi olduğu bir düzende iktidarın gücü sıfıra iner. Çünkü bilgiye erişim kastratör iktidarın oyunlarını bozar. Bugünün dünyasında yazılı basından sinemaya kadar her alanda iktidarın söylemi egemendir ve bu alanlar kitleleri bilinçsizleştirmek amacına hizmet için kullanılır. Bütün bu etkinliklerde kitlelerin aydınlatılması değil oyalanması ve bilinçsizleştirilmesi yönünde bir politika güdülür. Yani yasak meyve (bilgi) öyküsünün tüm dinamikleri bugünün dünyasında da hala yürürlüktedir.

"Bilgi güçtür" denilir ama iktidarın elinde olursa, onu güçlendirir, kitlelerin elinde olursa iktidarın gücünü ortadan kaldırır ya da onu dönüştürür.

Kutsal kitaptaki öykünün içerdiği mesaj o zaman aşağı yukarı şöyle oluyor: Önünüze koyduğumuz kutsal kitabı sorgulamayın ve onun üzerinizde kuracağı iktidara, yöneticilere baş kaldırmayın... Gericiliğin bundan ala bir tanımı olabilir mi?

Bir başka yorumda da Adem ile Havva'ya tanrı şöyle söyler: Bu cennette her şeyi yiyip içebilirsiniz ama şu bilgi ağacının meyvelerinden yiyemezsiniz. Şeytan Havva'yı kandırıp onlara bilgi ağacının meyvelerini yedirdiğinde ilk kez çıplaklıklarından utanırlar. Bu durumu nasıl yorumlamalıyız? Adem ve Havva ilk kez bir yasağı çiğnemişlerdir ve bunun elbet bir cezası vardır. Buradan şu sonuca varıyoruz: İnsanın bir kültüre dahil olması yasaklarla başlar. Kültür yasakları dayatır. Ama ilk dikkatimizi çeken çıplaklıklarından utanmaları. Böylece cinsel yasak ilk yasak olarak kültüre dahil edilir ve bunun bedeli de ağır bir utanç duygusudur. Böylece ilk kastrasyonun (cinselliğinden utandırılmak) cennette başladığını ve onun kültürün en acil uygulaması olduğunu anlamış oluyoruz.

Artık şu çok net görülüyor: Kitaplı dinler, tümüyle ataerkildir. Kitaplı dinler ile insanlık tarihinde ağır cinsel kastrasyonlar dönemi başlamıştır. Daha doğrusu hangi gerekçelerle olursa olsun cinsellik üzerine ağır yasaklar konulduğunda insanoğlu (orijininde varlık) köklerinden, özgün doğasından yani içsel cennetinden kovulmuş demektir. Ben kitaplı dinlerin özet tarihini bu formülasyonda görüyorum.

8.Cinsel kastrasyonlar otoritelere sorgusuz sualsiz biatın temelidir. Kendisini bilinçaltında cinsel suçlu olarak hisseden özne kolay kolay otoritelere baş kaldıramaz. Diktelere artık boyun eğmeye hazırdır. Şimdi temel soru şu: Cinsel kastrasyonları uygulamaya koyan eril kastrasyon kültürünü yapılandıran üst akıllar bu temel psikanalitik bilgiye nasıl vakıf oldular?
ÇOK önemli bir konudur bu…

9.Ademin cennetten kovulma hikayesinde, yeni bir toplumsal organizasyonun yapılanması bakımından kastrasyonun hedef kitlesi sanki çocuklarmış gibi bir izlenimim var.

67.YARATICILIK

1.Lacan mevcut ataerkil kültür düzenini korumak için semptomun sinthom'a dönüşmesi teorisini getiriyor. Örneğin bilinçaltında yoğun agresyonlarla yüklü birinin şiddet içeren savaş ve macera romanları yazması gibi (Freud'un süblimasyon kuramı). Yalnız şunu bilelim: Sanatçılar nevrozlarını süblime ederek istedikleri kadar çeşitli yapıtlar üretsinler, bu yollar sanatçılarda var olan ruhsal çatışmaları çözümleyip onların nevrozlarını iyileştiremiyor. Yani sanatçının yaratıcılığı onun nevrozunu iyileştiremiyor.

Söz konusu nevrozların ağırlıklı olarak bastırılmış cinsellikten kaynaklandığı da biliniyor. Ama insanların cinsel çatışmalardan ve bastırmalardan kaynaklanan bilinçaltı sorunlarını çözmek, onları iyileştirmek ve bunun yollarını aramak da hiçbir kuramcının aklına gelmiyor, mesela serbest orgazm düzenine geçerek öznede agresyon seviyesini düşürmek, ruhsal çatışma odaklarını iptal etmek gibi. Aslında çözümün cinsel bastırmaların iptaline bağlı olduğunu elbette biliyorlar. Bu nedenle çözüm arama yoluna kasıtlı olarak başvurmadıklarını düşünüyorum. Yani arkada çok kötü bir niyet, bir art düşünce olduğundan kuşkulanıyorum. Ortada çeşitli nevrozlara bulaşmış geniş bir popülasyon varken insanlara çıkış yolu olarak işe yaramayacak süblimasyon kandırmacasını niye dayatıyorlar? Cevabı elbette belli. Ruhu aç ve gözü doymayan nevrotik bir popülasyon tüketim ekonomisinin en garantili müşterisidir de ondan.

Freudla başlayan psikanaliz hareketi nevrozları iyileştirmek gibi önemli bir görevi yerine getiremedi. "Özne nevrozlarını süblimasyon kanallarına yöneltmeyi öğrenmeli" denildi. Bir de Freud üstüne tuz biber eker gibi "Uygarlığın bedeli nevrozdur ve uygarlıktan vazgeçemeyiz." dedi. Bu nevrotik özne çeşitliliğini ve onların dünyalarını edebiyat ya da başka sanat yapıtlarında dile getirmek elbette yaratıcılıktır ama süblimasyon ne sanatçıyı ne de izleyiciyi veya okuyucuyu iyileştirir. Nevrotik özne çeşitliliğinin şu ya da bu sanat yapıtında somutlaştırılması sanatsal bir yaratıcılıktır ama o kültürün nevroz tablolarını da bize kanıtlar. Sonuçta sanat yapıtları tüm ruhsal rahatsızlıkları iyileştiremeden de ortada bırakır. Örneğin yazdığı onca dev romanlara rağmen Dostoyevski'nin nevrozları iyileşmemiştir. Şu sonuca varıyoruz: Sanatsal etkinlikler izleyici ve sanatçıda ancak geçici rahatlama hali yaratır ama kalıcı bir şifa sonucu yaratamaz.

2. Şiir, onu yazma gereği ortadan kalktığında gerçekten yaşanmış demektir. Yani şiirin yaşandığı an, mısraların ötesindedir. Ve ondan fazla bir şeydir.

3. Bastırılan cinsellik yaratıcı etkinliklere, sanat yaratıcılığına aktarılırmış. Bir tez bu kadar saçma olabilir. Bastırılan cinselliğin yaratıcılığı, ilhamını kastrasyon travmalarının alanından alabilir.

4. Kadının zaten sahip olduğuna erkek ancak yaratıcılıkla sahip olabiliyor. Bu formülasyon bize neden çoğunlukla erkeklerin yaratıcı olduklarına dair bir ipucu verebilir belki.

5. İnsanda yaratıcı potansiyellerin kastrasyonundan söz ederken, içinde her şeyin depolandığı ve oradan alınıp alınıp kullanılan bir rezervi kastetmiyorum. Yani Beethoven 'Dokuzuncu Senfoni'yi böyle bir depoda hazırlanmış halde bulup oradan parça parça transfer ederek gün yüzüne çıkartmamıştır. O zaman bir çaba olarak yaratıcılık anlamını kaybeder. Burada kastre edildiği söylenen potansiyeller ve bastırılan yetiler, libidinal yatırım yapma kapasitesi ve bunların vital seviyelerindeki yükseklikliktir, yani bu saydığım olanaklar kastre edilmiştir.

Yaratıcılık, bu yaratıcı imkanlar hiç kastre edilmemiş olsaydı onların desteğiyle bir çaba olarak ortaya çıkacak olan sürecin adıdır. Sanatçı bu rezerv imkanlardan güncel hayata taşıyabildiği içerikleri sanat yapıtına dönüştürecektir, ancak bilinçaltının kapıları kendisine yeniden kapanmaya yazgılı olarak.

Burada şu temel soru da gündeme geliyor: Acaba Beethoven bir kastrasyon kültüründe dünyaya gelmemiş olsaydı, yaratıcılığı nasıl bir potansiyele evrilirdi?

6. OGP'de esasi kayıplar, sanatçı kimliği ile doğanlarda yeni güzellikleri üretmenin motivasyonu olarak devreye girebilir. OGP'nin baş döndürücü yoğun hazları, bu hazları cinsel deneyimlerinde yaşayamayan kompozitörün senfonisinde, huşû içinde dinlediğimiz notalara dönüşebilir. Ya da bunlar libidinal füzyonun yoğun emosyonlarından beslenir.

68.ÖDİPAL KOMPLEKS

1. Ödipal kompleks insanın doğuştan gelen verili bir yazılımı değildir. Bu kompleks ataerkil kültür tarafından üretilmiş ve bireyin üzerine yıkılmış bir iftiradır. O zaman şunu anlayacağız: Demek ki ana erkil kültürlerde böyle bir saçmalık yoktur. Konunun meraklısı olanlar araştırabilirler… Size iki önemli araştırıcı yazar ismi: Bronislav Malinovsky ve Margeret Mead.

2. Üretilmiş Ödip karmaşası, anne ile ilgili sağlıklı algıları da çarpıtarak rayından çıkartır. Çünkü çocuk bu karmaşanın baskısı altında, ilgili ilgisiz birçok şeyi cinselleştirir. Bu sonuç, terapilerde, öznenin geçmişte cinselleştirdiği birçok temanın deseksüalize edilmesi yönünde ciddi terapötik çabaları gerektirir.

Not: Anladığım Ödip karmaşası: Ensest olasılığı konusunda boşuna ürkütülmüş olma kompleksi

3. Kral Oidipus bir trafik magandasıdır. Çünkü bir dört yol ağzında bir diğerine yol verme kavgasında bilmeden kendi öz babasını öldürür. Sonra da gider annesiyle evlenir. Bu nedenle trafik magandalarının hepsinde onların canını yakan bilinçaltı bir ensest suçluluk karmaşası vardır. (Şaka şaka desem de…)

4. Sadece kastratör kültürlerde karşı cins ebeveyne yönelik sevgi bir parça bile olsa ensest içerikler taşıdığında bu sevginin dile gelişi, bir ikame dile geliş olarak takıntı semptomlarına aktarılır. İlkokul dört ortalarında takıntılı ve acılı iç çekiş seslerim annemle (ilk sevgilimle) ilgili gizli bir ağlamanın ifadesiydi. Onun yaklaşmakta olan ölümünü algılamış gibiydim sanki. Zaten iki ay sonra da annem ölmüştü. Kaybedilecek sevgilinin önceden yaşanan yası gibi…Çok ayıp kaçar diye onu ne kadar çok sevdiğimi kendisine söyleyememiştim. Çünkü insan aşkını kolay kolay itiraf edemez de ondan. Neyse geç kalmış sayılmam. Şu an seksen iki yaşındayım.

5. Ödipal çocuk karşıt cins ebeveynden vazgeçerek Ödipali geride bırakırmış. Asla böyle bir şey olmaz. Böyle bir şey şu koşullarda gerçekleşir: Anne baba kendileri özerk insanlarsa çocuk da özerk bir özne olarak onlara yönelik tüm cinsel yapışma ve diğer bağımlılık eğilimlerini geride bırakabilir ve bağımsızlaşır. Ödipal kompleks ancak bu koşullarda aşılır. Özerk anne babalar, çocuk için Ödipal kompleksi aşmanın ya da hiç yaşamamanın garantörüdür.

6. Ödipal dönem, cinsiyet farklılıkları üzerinden sosyal rolleri oynama dönemidir. Eğer küçük çocuk kendi cinsiyetinin toplumdaki karşılığı olan rolü, kastrasyon tehditlerinin kaçınılmaz sonucu olarak oynamaktan ürkütülmemişse, kendi cinsiyetinin toplumsal rolünü de üstlenir.

69.AGRESYON

1. Duygularını, arzularını, düşüncelerini ve yaratıcılık taleplerini ifade etmesinin bütün yolları kapatılmış bir çocuğun biriktireceği tek şey öfkedir.

2. Freud'un Totem ve Tabu adlı kitabında ilkel kabile ile ilgili olarak yapılan baba katli yorumunun arkasında Freudun kendisinin cinsel hazlarda kısıtlı olan ruhsal yapısının yarattığı agresyonu ve bu agresyona bağlı ve ondan doğan bir fantezinin bulunduğunu düşünüyorum, daha doğrusu bundan eminim.

3. Baskılanmış OGP, bilinçaltındaki daimi agresyonun sebebidir. Oysa OGP öznesinin agresyonu makul sınırlarda ve gerçekçi nedenlerle bağlantılı bir agresyondur. Onun bilinçaltında birikmiş agresyonları yoktur.

4. Yaşam kaynaklarının kıtlığı insanda agresyonu yapılandırırken insanın ruh soyluluğunu soysuzluk yönünde dönüşüme uğratır. Soysuzlaştırılan alan elbette insanın libidinal füzyon alanıdır. Kişi bundan böyle ruhunun bu soylu alanından beslenemez. Baktıkça baktıkça içimizi acıtan derin vicdani sızlanmaların alanındayız artık.

5. Nevrotik ve psikotik öznenin agresyonu, gasp edilen cinsel potansiyelleri ile bağlantılı olarak kestirilemezdir. Oysa OGP öznesinin agresyonu reel koşullara bağlı olarak zorunlu durumları kapsayan akılcı bir agresyondur. Denetlenebilir ve kontrol edilebilir.

6. Eksiksiz orgazm tatminindeki yetersizlik (OGP'deki), insanda gizil ve daimi agresyonun nedenidir. Ne yazık ki kastratör eril kültür, her insanda bu kısıtlılığı yapılandırmıştır.

7. Erkeğin kendi bilinçaltındaki cinsel yetersizlik ve iktidarsızlık hissiyatı ve kaygıları kadına yönelik şiddetin önemli sebebidir. Ayrıca erkeğin bilinçaltında örtülü olarak kayıtlı olan homofobi ve homoerotik eğilimlerin yarattığı agresyon yüklülüğü de kadına yönelik şiddetin nedeni olan ayrı bir eksendir.

8. Eril öznede OGP'den kastre edilen miktar eril agresyonuna aktarılır. Ataerkil kültürün ideal eril kimliği ve onun görünüşteki sert yapısı bu kışkırtılmış agresyon üzerinden inşa edilir, erkeği sakinleştiren tam tatminli OGP orgazmı üzerinden değil.

9. İnsanların geçmişte kapatılmamış birçok defterleri vardır. Bunlar her an patlamaya hazır ve güncele aktarılma kapasitesi taşıyan bir yığın problemi içerir. Bu problemlerin çoğu daha önce saydığım 4 ya da 5 adet temel problemdir. Bu temel problemler bir mıknatıs gibi güncel sorunları kendine çekerek onları çok daha içinden çıkılmaz karmaşık problemler haline getirir ve büyütür. İşin garibi kişilerin kendileri de yok yere üretilmiş bu güncel problemlerin, kendilerinin asli problemleri olduğunu sanarak sorunun bu eksenlerde merkezileştiği yanılsamasına kapılır. İnsan insana yakın ilişkilerde bu problemlerin aktifleşerek

güncel ilişkiyi çökertmesi çok mümkündür ki çoğu kez de böyle olur. Hele kişiler arasında bir de yatak ilişkisi mevcutsa ilişkilerin son derece çatışmalı bir sürece girmesi kaçınılmazdır. Çünkü sorunlar aslında geçmişin çözüme eriştirilmemiş cinsel problemleriyle (ensest ilgiler ve diğer dört veya beş tema ile) ilgilidir. Yani kastrasyonlar üzerinden tetiklenmiş geçmiş problem bu sefer öfke halinde yine yatakta güncel problem olarak patlar.

10. Erkekliği agresyonla bir tutan ata erkil kültürün erkeği, performatif gayretlerle agresif bir özne olarak kurulur (sert çocuk!?). Böylece sözüm ona heteroseksüel olarak kurgulandığı varsayılan bu eril özne, aslında orgazmik haz tatmini boyutunda son derece yetersizdir. Çünkü onun ruhsal organizasyonu sevişmede ve penetrasyonda, libidinal füzyondan ve onun şefkat ve sevgi ekseninden beslenemez. Üstü örtük bir şekilde bu eksenden gelecek emosyonel akımları kadınsılıkla ilişkilendirerek korkulara kapılır. Bunun dışında bu kültürün kastrasyon dehşetleri nedeniyle bu öznelerde eşcinselliğin saklı pasif boyutu da yapılanır. Bu eril özne farkında olsun ya da olmasın, eşcinselliğin saklı ekseninden kendisine bulaşan bu yapışkan erotizmin de öfkesi içindedir. Onun eril agresyonunda bu örtük yapının da payını hesaba katıyoruz. Bu yüzden o homofobiktir ve homoseksüellere aşırı düşmandır. Ama onun bilinçaltı katmanlarında, itiraf edilmemiş hemcins aşk arzularını da buluruz.

11. Eril kültürlerde saldırgan davranışlarla erkeklik arasında kurulan bir eşitlik denklemi vardır. Sert, vurdulu kırdılı ruhsallık, erkekliğin bir tasviri olarak sunulur. Aslında sözüm ona bu erkeklik gösterileri erkekliğin asli varoluşuna dair hiçbir şey de söylemez. Sadece erkeğin saldırgan olan tipini canlandırır, tasvir eder, o kadar. Bir kadın da bu şekilde agresif hale getirilebilir. Bu sonuç, kültürün özneyi yapılandırış tarzıyla ilgilidir. Savaşçı Amazon kadınları, tezimize tarih içinden verilebilecek çok yerinde bir örnektir. Toplumsal cinsel kimliğin formatı o çağın ve o kültürün taleplerine göre şekillenir. Doğuştan gelen sabit bir toplumsal eril cinsel kimlik formatı yoktur. Toplumsal cinsel kimlik, kültürün ürünüdür. O zaman eril kimliğin zeminini nerede arayacağız. Bunu erkeğin cinsel arzusunda ve eksiksiz cinsel tatmin (OGP) kapasitesinde arayacağız. Bu yoksa, karşımızda toplumun eril cinsiyetten talep ettiği formata göre şekillenmiş bir konu mankeni var demektir. Şunu unutmayalım: OGP, ORGAZMIN EVRENSEL SABİTESİDİR ve her toplumda ve her çağda geçerli olarak ruh sağlığının vazgeçilemez temelidir. OGP gerçeğine bu nedenle karşı gelinemez.

70.FELSEFE

1. Tek benci düşüncelerin (solipsizm) arkasından kesinlikle filozofun erken çocukluk yıllarına ait güvensiz bağlanma ya da nesne süreksizliği gerçeği ortaya çıkacaktır. Solipsizm saplantısı, yapılanamamış nesne ilişkilerinden kalan bir mirastır.

2. OGP öznelerinin birbirlerinden habersiz de olsa ortak ruhsal içeriklere sahip olmaları solipsizmi iflas ettirir.
Hatta normal nevrotik ve psikotik öznelerde bile ortaya çıkan ortak nevroz ve psikoz tabloları da solipsizmi iflas ettirmeye yeterlidir.

3. "Ben kimim?", "hayatın anlamı nedir?" gibi soruların peşinde koşmaya özneyi sürekli motive eden felsefi sorgulamaların tümü, kastre öznenin nevrotik

semptomlarıdır. Hatta arzunun kayıp nesnesinin peşinde koşmaya insanı motive eden itilim de nevrotik bir semptomdur.

4. Ayna nöronları tek benci şizoid konumlanışın ötesinde tam bir özgeciliği ifade eder.

5. Solipsizm katlanılmaz ve acı veren bir yalnızlıktır. Ben'den öteki ben'e iletişim köprüleri yıkılınca ortaya dehşetli bir yalnızlık algısı çıkar.

-Seninle hangi dilde konuşuyoruz? Yani konuştuğumuz dilin adı nedir?

-Türkçe!

-Sen Türkçe'yi kimden öğrendin?

-Etrafımdan

-O zaman etrafındakiler, annen, baban gerçek kişiler olarak var demektir. Bu dili kimden öğrendiysen, onlar senden ayrı ben'ler olarak mevcuttur. Sadece sen onların öznel ben deneyimlerini algılayamıyorsun.

Solipsizm felsefi bir problem değildir, ruhsal bir problemdir. Felsefecilerin temelde yanıldıkları nokta burasıdır. Olayı felsefi bir problem olarak algıladılar ve bu yüzden bir çıkış bulamadılar. Hangi psikoloğa sorduysam hiçbirinin haberi yok solipsizmden.

Ayna nöronlarının varlığı solipsizmin geçersizliği için yeterli bir kanıttır. Ayna nöronları... Doğru ifade bu... Solipsizmin aşırılığa götürülmesinde biraz da şizoid diyebileceğim tepkiler söz konusu. Artık orada akıl mantık işe yaramaz.

Duyu organlarımız dünya gerçekliğine göre yapılanmıştır, yoksa yaşayamazdık, en kısa zamanda ölür giderdik. Bu bulgu bile tek başına solipsizmin geçersizliğini kanıtlamaya yeterlidir. Yani benim dışımda bir dünya var…

6. Para egemen mülkiyet toplumu, baskıcı ata erkil kültür ve bunların doğal bir sonucu olarak bastırılmış cinsellik, insanda bilinçaltı olarak kümelenmiş agresyonun ve bunun bir dışavurumu olarak da kötülük probleminin temelidir. Olayı mitolojik öykülerle açıklamanın hiçbir gereği yok.

7. Özne-ben'e ya da dünya-varlık'a yetersiz libidinal yatırımlar solipsizmin yanılsamalı bir algı olarak yaşanmasından sorumlu görünüyor. Öte yandan bebeklikteki güvenli bağlanma algısının çeşitli şekillerde zedelenmesi de bu arızalı algının sebepleri arasında olmalı.

8. 3000 yıllık felsefenin tüm argümanları sadece temennilerden ibarettir. Ya da tüm felsefe tarihi, Platon'a düşülmüş felsefi temenni dipnotlarından ibarettir. Yani hayata geçirilmeleri mümkün değil.

9. Bir mesajlaşmadan alıntılar:

a. "Kendini tanı!". Bu söz varlığın ihmal edilişini değil onunla irtibatın kesilişini anlatır. Varlıkla, (orijininde varlıkla) irtibat sağlandığında, tanrıda vehmettiğimiz çok şey insanda geri dönerken insan kendinde-varlıkla (orijininde varlık) bütünleşir. Bu sonucun metafizikle en ufak ilgisi yoktur.

b. Libidinal tıkanıklık can sıkıntısının en temel nedenidir. 1.Can sıkıntısının varoluşsal bir problem olarak içsel yapısının çözümlenmesi,
2.Heiddeggerci varlık kavramının içsel yapısının çözümlenmesi.

H…..n Bey! Felsefi problemlerin çoğu son çözümlemede ruhsal problemlerdir.

c. Kastrasyonlar, ruhsal tamlıkta eksiltilmiş özneler yaratır ki bu realite de pek çok felsefi problemin temelidir ve bu özneler için ölüm, eksik ve yanlış yaşanmış hayatları nedeniyle çok ciddi bir problemdir.

d. Saplantılı tutku, nevrotik öznenin zorunluluk durumudur ve onun başka bir seçeneği yoktur. Çünkü tutku öznede bastırılmış olanın büründüğü nevrotik bir formdur.

e. Ölümsüzlük, ölümlü yaşamımızın sınırları içinde yaşanır. Ölümsüzlüğü veya zamanın sonsuzluğunu (bir algı kipi olarak ebedilik) algılamak ütopik bir amaç değil, somut olarak yaşanan bir olgudur. Galiba ölümlü yaşamımızın en üst düzeyi, bu yaşantı içinde taçlanıyor, bir bakıma ölüme karşı, ölümün bizden alacaklarına karşı bir dengeleme. Ama bu durum asla ölümden sonra bir yaşamın varlığının garantisini içermez. Bu yaşantı ve deneyimler orijininde varlık köklerimizle temasa geçebildiğimiz her pozisyonda deneyim alanına aktarılacaktır.

f. "Varlık ve Zaman" doğru bir isimlendirme midir? "Varlık ve Zamansallık" denseydi, varlığın akışkanlık niteliği daha net ifade edilmiş olmaz mıydı? Birinci isimlendirme donup kalmış bir varoluşu anlatır gibi.

g. Hangi dil, varlığın evidir? Gündelik çarşı pazar dili mi yoksa şiirin dili mi? Ya da Dasein ne zaman bir varlık oluyor? Çarşı pazar dilinin içinde mi yoksa şiirin dilinde iken mi? Ya da senfoninin dilinde iken mi? Şiir ve senfoniyi şundan dolayı örnek olarak verdim: Çünkü varlık'ın insandaki yansımaları bir akış sürecidir ve şiir ya da senfoni bu sürecin enstrumanlarıdır.

h. H….n Bey! Kolluk kuvvetleri ve kilise, psikanaliz ile aynı şeyler değildir. Kolluk kuvvetleri suçu itiraf ettirir ve sizi suçlu olarak ortada bırakır, ama psikanalizde ufuk genelde açıktır ve suçlayıcı yargı yapılmaz.

10.Felsefe tarihi temennilerden ibarettir. Hiç kimsede de bu temennilerin talep ve yönergelerini sürekli uygulayacak irade gücü mevcut değildir. Çünkü içten gelmeyen talepler dıştan talimatlarla sürekli hale getirilemez. Böyle bir yöntem özneyi ordunun salak askerine dönüştürür.

11. Aynı duygu ve düşünceleri aynı anda yaşayan ikizlerin varlığı solipsizm'in tezlerini geçersiz kılar. Acaba her ikisi de aynı öznelliği mi deneyimlediler?

12. İnsanda varlık (Heideggerci anlamda) libidinal füzyonda içerilmiştir. Bu odaktan öznenin aktüel zaman ruhsallığına emosyonel akışlar yükseldiğinde, insanda-varlık o anda hayata geçiyor demektir. Ama böyle bir ruhsallık çok az insanda ve o insanlar için bile nadir zamanlarda hayata geçer. İşte Heidigger ruhsallığın bu formülasyonuna, yani çalışan mekanizması anlamında erişemedi (öyle sanıyorum).

13. Kastrasyonlar ruhsal yapının bütünlüğünü bozunca kişi içsel evinden sürgüne gönderilir ve sürekli onu aramaya çalışır. Bu arama faaliyetlerinin düşünsel toplam ifadesi felsefedir. Peki felsefenin yolundan giderek yüz güldürücü bir sonuç elde edebilir miyiz? Elbette hayır! Tarihte de böyle bir örnek yok zaten.

14. Her canlı, onu hayatta tutacak defans mekanizmalarına sahiptir. Açımlarsak: Canlı dış dünyada ona doyum sağlayacak, haz verecek kaynaklara yönelirken hayatı için tehlikeli alanlardan uzaklaşmasını sağlayacak bir defans donanımına sahiptir. Canlının defans donanımları dış dünyanın gerçekliği ile birebir örtüşür ve canlıyı hayatta tutacak gerekli özelliklere sahiptir. Bu demektir ki bu mekanizmaların dış dünyada bir karşılıkları vardır. Canlının dış dünya ile kurduğu bu ilişkilerin fark edildiği ve ona göre tedbirlerin alındığı organizasyona da algı bilinç alanı diyoruz. Algı bilincin en üstü düzeyde yapılandığı formlara insanda rastlıyoruz.

Bu durumda felsefenin şu temel kuşkucu iddiası geçersiz hale gelir: Biz dışımızdaki dünyanın gerçekliğine vakıf olabilir miyiz? Cevap: En azından yaşamamızı mümkün kılacak kadar olanına vakıf olabiliriz. Bunun için de canlının belli bir algı bilinç donanımına sahip olması belli bir farkındalık refleksine sahip olması gerekir. Özet olarak şunu ifade edelim: Dış dünya ile gerçekçi bağlantılar kuracak şekilde yapılanmış olmamız "solipsizm" denilen saçmalığı kökten iptal eder.

15. Nevrotik özne bu dünyada yapacağı anlamlı bir iş olmadığı için Zenon paradoksu gibi saçmalıklara kafayı takar. Zamanını bunlarla dolduracaktır, çünkü kendi sahih zamanını yaşama şansını yitirmiştir.

16. "Sev!.. Her şey oradadır: Eğer, yaşamını aşka göre yaşamaya hazır değilse, felsefeyle uğraşmaya kalkmasın kimse." Soren Kierkegaard

Felsefe yıkıldı yaşasın Kierkegaard. Derinlemesine bakılırsa, insan sevgide kaybettiğini felsefi araştırmalarda kapamaya çalışıyor. Felsefe tarihi hep bu yanılsamalarla doludur. Ama sevgi alanında kaybedilen felsefi araştırmaların bulgularıyla geri kazanılamayacaktır. Bu konunun çok net anlaşılması lazım. Şundan dolayı: Herkes felsefenin ruhsal kayıplarımızı onaracağını sanmak gibi bir yanılsama içinde. En başta filozofların kendileri böyle bir geri kazanımı mümkün kılamamışlardır. Örneğin Schophaneaur mutsuzluğunu bangır bangır ilan etmiştir.

17. Ali'nin Veli'yi, Veli'nin yerinden ve onun yerine geçerek deneyimleme imkanı yoktur. Bu imkansızlık "tek benci"lik "solipsizm" yanılsamasının temel sebebidir. Ancak çok güçlü nesne kayıtlarına sahipsek böyle bir yanılsamanın tuzağına düşmeyiz. Burada tekrar insan ilişkilerinde tamamlanmamış ruhsal yapılanmaların varlığı ile karşı karşıya geliyoruz.

18. Felsefe mutlak bilgiye ya da mutlak bir öze, bir başlangıç noktasına neden bu kadar önem veriyor? Çünkü insan diğer canlılardan farklı olarak kendisini, doğruluğu tartışmasız kabul edilecek bir başlangıca bağlayarak ve varlığını belirsizliklerden kurtararak tam güven içinde bir varoluşa yönelmek istiyor. Çünkü kaos, akıl için bir tehdittir. Bu yüzden felsefi argümanlarda varoluşsal kaygı ve korkuların yansımalarına rastlayabiliriz. Özetle orijininde varlık realitesinden kastrasyonlar nedeniyle kopan insanoğlu, orijininde varlığın ikamesi olarak mutlak bilgiyi koymakla kayıpları karşısında kendisini sanal bir güvenceye almak istiyor. Çünkü kaybedilmiş orijininde varlık imkanları her zaman ruh sağlığı için bir tehdittir. Veya prepsikotik bir kaygı da uyandırabilir. Mutlak bilgiyi elde etme çabası, bilinçaltı kaygılara bağlı olarak bir bakıma akli denge kaybı gibi görünen bir tehdide karşı önlem çabası gibi görünmektedir. Özetle mutlak bilgi özlemi, kaybedilmiş orijininde varlık imkanlarından dolayı açılan vakumu çaresizce kapamaya çalışan nafile bir niyettir ama felsefenin de devindirici gücüdür. O

zaman şunu diyebiliyoruz: İnsan orijininde varlık imkanları ile ne kadar bağlantı içinde ise felsefenin bu anlamdaki boş çabalarından da o kadar uzaktır. Ya da felsefenin aradığı bu başlangıç noktası yitirilmiş olan orijininde varlık imkanlarına denk gelmektedir veya onun bir ikamesini bulma çabasıdır.

71.BENLİK YANILSAMASI

1. Algı bilinç sistemi her insanda aynıdır. Yani hepimiz aynıyızdır. Ancak her insan tekinde algı-bilinç sahnesinde yaşanan süreçler, emosyonlar, dürtüler, toplumsal kategoriler, meslekler, sıfatlar ve benzerleri birbirinden farklı olduğu için biz kendimizi ötekinden farklı sanırız. Oysa sadece öykülerimiz farklıdır. Ve bu öykü farklılıkları bizi birbirimize yabancılaştırırken birbirimize düşman da edebilir. Bu yüzden karşımdakini benden farklı biri sanırım. Oysa karşımdakinin "ben" olduğunu anlamamak bu yüzden en büyük açmazımızdır.

Fakat öte yandan farklı yaşam öykülerimizin bizde "işte bu benim" diyeceğimiz şekilde bir benlik yanılsaması yaratmasında da pek bir yanlışlık yoktur. Çünkü Ali'nin terapisini Veli'nin yaşam öyküsü üzerinden yapamayız.

Sonuçta yapılandırılmış benlik bir yanılsama mıdır? Elbette öyledir. Ama biyolojik insan böyle bir yapılanma olmadan kültürün konuşan öznesine dönüşemez, biyolojik insan seviyesinde kalır. Yani şöyle ya da böyle konuşan özne olabilmek için bu yanılsamalı benlik denilen yapıyı üstlenmek zorundayız.

72.HOMOFOBİ

1. Homofobi, heteroseksüelliğin altını daima oymuştur.

2. Homofobik toplumlarda erkek, eşcinselliği kendi içine alıp (çünkü onun biseksüel yapısı bu tutumu zorunlu kılar da ondan) ötesine geçmek yerine, dışta bırakıp sürekli onun saldırısına maruz kalmaya yazgılıdır. Çünkü reddedilen yapı, tahribat yaratmak üzere her zaman geri döner. Bu tespit bize homofobinin sakıncalarını ve verdiği zararları anlatmak için yeterlidir. Burada anlatılanlar elbette eşcinsel bir tercihi önerme amacı taşımıyor. Homofobinin verebileceği zararları minimalize etmek için homofobiyle barışma gereğini gündeme getiriyor. Geride bırakılan homofobi artık bu aşamadan sonra heteroseksüelliği daha da güçlendirecek kurucu bir unsur olarak rol oynamaya başlar.

OGP sağaltımında en büyük engel, giderek homofobi gibi görünüyor (erkekler için konuşuyorum; kadınların gözünü seveyim). Burada sağaltımın en büyük düşmanı ve engeli, homofobi ile yüzleşmekten kaçan ortalama öznenin bizzat kendisidir.

3. Homofobi üzerinden inşa edilmiş bir erkeklik tanımı... Eril kültürler kendilerini böyle bir tanımlama üzerinden yapılandırır. O zaman erkeğin bilinçaltı, homofobinin yarattığı kaygı ve tedirginliklerle sürekli yüklüdür. Bu bilinçaltı kaygılar yüzünden homofobi, heteroseksüel olduğu varsayılan erkeğin cinsel hazda performansını olabildiğince düşürür ve onda ruhsal iktidarsızlığa, yani orgazmın haz fırtınasında ciddi potansiyel kayıplarına sebep olur. Kısacası homofobi, orgazmın kronik coşkusal eksikliğinin ana nedenlerinden biridir (diğerleri ise şunlardır: kastrasyon tehditleri; ensest suçluluğu, Ödipal dönem çatışmaları ve çok önemli olmak üzere sevgide ağır ihmal edilmişlikler ve dışlanmışlıklar ve özellikle anne tarafından vs.). Erkeğin aklına gereksiz yere sokulan homofobi, zihnin atsineği haline geldiğinde, yukarıda saydığımız hastalıklı ruhsal tablo tamamlanmış olur. Homofobi bir de erkekte sert görünme davranışlarına yol açmışsa (sert çocuk!?), o zaman erkek, anaç sevginin tüm

tezahürlerini kendinden dışarıya sürgüne gönderir. Tabii bunun bedelini kendi ruh sağlığı ve eksiksiz orgazm tatmininde uğrayacağı ciddi kapasite kayıpları ile ödeyecektir. Çünkü OGP, anaç sevgi orgazm sürecine eşlik etmeden aktifleşemez de ondan dolayı. Bu nedenle orgazmın kronik coşkusal eksikliği ile malul tüm cinsel kimlikleri, asli insan sevgisini kendilerinden dışladıkları için onaylayamıyorum.

Burada bir açıklamayı tekrarlamak gerekiyor: Orgazmik kapasite tamlığı ile en derin insan sevgisi arasında tam bir organik bağlantı vardır. Çünkü OGP, üreme programını en hakiki şekilde hayata davet ederken bu programdaki insan sevgisini de açığa çıkarır.

4. Toplumsal eril kimlik alanında abartılı performanslar (sert çocuk kompleksi), orgazmın tam dolu haz alanının hayata aktarılamayışının önemli bir sebebidir. Çünkü toplumsalın eril öznesi, dişiliğe gönderme olduğunu düşündüğü libidinal füzyon alanını reddeder. Oysa libidinal füzyon alanı devreye girmeden OGP açığa çıkamaz. Böylece toplumsalın eril öznesi görüntüsel erkekliğini kurtarayım derken gerçek erillik imkanlarını elden çıkarır.

5. En çok korktuğumuz şey aslında en çok arzuladığımız, en yakın olduğumuz noktayı da ima eder. Homofobiye de bu açıdan bakmak gerekir.

6. Eril özne, ağır homofobilerle zihni yüklü olduğu için kendisini cinsel ilişkide tüm gönül rahatlığıyla ve korkusuzca orgazmına teslim edemez. Bu durum erkekte OGP'nin hayata geçirilemeyiş nedenlerinden biridir.

7. Öznenin kendi içindeki homo erotik talepten duyduğu korkuya homofobi denir. Homofobisi olmayan kişilerde homo erotik talep düşük hadlerde seyreder ki bu tablo en üst düzeyde OGP öznesinde realize edilir.

8. Özellikle erkeklerde homofobinin çok yaygın oluşu, homoseksüel ilişkilerin gerçekleşme ihtimalinin son derece yüksek oluşu nedeniyledir. Yani kastre eril özne kendisinin örtük ya da açık olarak yaşadığı kendi eşcinsel eğilimlerinden ürkmektedir.

9. Kastrasyon tehdidi erkek çocukta eril arzuyu ve tatmin kapasitesini, cinsel arzunun yoğunluğu ve doluluğu bakımından yüksek oranlarda kastre ederken, ki zaten hep kastre etmektedir, iptal edilenin yerine fantezi düzeyinde pasif eşcinsel arzuyu (çoğu kez bilinçaltında yapılandırarak) yani heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutunu da ikame edebilir. Sanki bu seçim, erkek çocuğu tehditkar baba karşısında koruma altına alacakmış gibi bir safdilliğe denk gelir. Yani baba karşısında eril kimlikten vazgeçmek… Erkeklerdeki homofobi, ağırlıklı olarak bu eksenden beslenir. Öte yandan heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu da bu homofobik reaksiyona sebep olabilir ama bu eksende problem çok da büyük değildir

10. Kişinin kendindeki homoseksüel eğilimlerden duyduğu korkuya homofobi, bu korku nedeniyle eşcinsellere yönelttiği saldırganlığa ise "homofobik tepki" ya da "eşcinsel düşmanlığı" adı verilir.

11. Tecavüzcünün de zaten daha önceden bir biçimde tecavüze maruz kaldığı toplumlarda her erkek genel olarak bir travma mağdurudur (pek çok küçük çocuğun maruz kaldığı düşük profilli tacizleri kastediyorum). Bu nedenle erkekler

arası dostluk ve sevgi yaklaşımlarının arka planı çoğu zaman homofobik tedirginlik ve çekincelerle yüklüdür. Bu paragrafta ağırlıklı olarak bilinçaltında yapılanmış gereksiz homofobik çekinceler anlatılmıştır.

73.FARKINDALIK BİLİNCİ

1. "Ben" ya da "farkındalık bilinci." Yani "ben" dediğimiz varoluşsal merkez olarak "biz", bir farkındalık bilinciyiz. Aynı zamanda da deneyimleyen bir farkındalık bilinciyiz. Sorun bu farkındalık bilincine güzel şeyler yaşatma sorunudur. Psikanalizden psikolojiye, psikiyatriye ve OGP kazanımına kadar her şey bu amaca hizmet için olmalı. OGP öznesinde süreç zaten kendiliğinden işler.

2. Ego tüm arzu ve düşüncelerimizi, eylemlerimizi ve taleplerimizi, gerçeklik ilkesine göre ayarlayan denetim mekanizmasıdır. Bunun "ben" (farkındalık bilinci) ile alakası yoktur ve kültürel kodlarla bağlantılı olduğu için de büyük oranda bilinçaltı refleks mekanizmalarına sahiptir.

3. Farkında olmak, bilinçli olmanın ta kendisidir. Daha doğrusu bilincin verili yapısıdır. Bilinç de kendi alanına yani farkındalık alanına giren girdilerle çalışır. O zaman şu sonuca varmış oluyoruz: Yanlış girdi yanlış bilince yol açar. Kastrasyon kültürlerinde ne yazık ki doğru girdi diye de bir şey yoktur.

4. Farkındalık bilinci organizmanın kendini koruması, dışarıdan gelecek tehlikelere karşı önlem alması bakımından şarttır. O zaman seviye farkları dikkate alınmak koşuluyla her canlı organizma için bir farkındalık bilincinden söz etmek mümkündür. Yani seviyeler tartışılmak üzere "ben varım!" bilinci ya da farkındalığı.

5. Organizma kendini dış tehditlere karşı korumak için dış tehlikelerin her an farkında olan ve kendisini bu tehlikelerden koruyacak bir üst düzey algı bilinç sistemi yaratmıştır ki bunun en mükemmel örneğine insan organizmasında rastlamaktayız ve ona da insanın farkındalık-bilinç alanı veya algı-bilinç alanı demekteyiz.

6. Bilinç, öznenin herhangi bir zaman ve mekan koordinatlarında yaşadıklarının ya da zihin alanında deneyimlediklerinin farkında olması hali olarak tanımlanabilir. Özne hem yaşadığının hem deneyimlediklerinin farkındadır hem de bu farkındalığının da farkındadır. Bu pozisyon öznede bilinci tanımlar ya da öznede bilinç nedir sorusuna bir yanıt verir. Ancak öznenin bilincinde var olan bütün bu süreçlerin hepsi özneye nerden gelir, nasıl olup da öznenin bilinç alanında görünür hale gelir, işin bu yanı öznenin ne kadar iradesi ve denetimi altındadır, bunlar ayrı bir sorgulama konusudur.

Bir şeyin farkında olmak, farkında olma farkındalığını zorunlu olarak kapsar. Ayrıca farkındalığın farkında olmak gibi ikinci bir sürecin varlığını tartışmaya açmanın bir anlamı yok gibi gözüküyor.

Ya da şöyle söyleyelim: Bilinç alanında bir şeyin farkında olmak, o şeyle ilgili olarak farkında olma farkındalığını zorunlu olarak kapsar. Bu nedenle farkında olma farkındalığı, farkında olmanın bir üst kipi değildir, zorunlu olarak alt kip gibi görünen bu farkındalık kipine bağlıdır.

7. Zihne gelen ruhsal malzeme ya da çağrışımlar doğru, yanlış ya da sorunlu olabilir. Ama bütün bunları algılayan ve algılamakta olduğunu da algılayan bir algı

bilinç sistemine sahibiz. Bu yüzden sorun, hissettiklerini algılayan algı bilinç sisteminin tedavisi ile değil, gelen ruhsal malzeme ile bağlantılı bir konudur.

8. Organizmanın, hayatını koruma mecburiyeti onun kendince bir bilinç ve farkındalık sahibi olmasını zorunlu kılar. Bu nedenle her canlı organizmada çeşitli derecelerde olmak üzere bir farkındalık bilincinin bulunması kaçınılmaz görünüyor.

9. Aydın insanın bilgeliği onun kendisine ilişkin farkındalığıdır. Kendine baktığın pencereden bütün insanlığa bakarsın.

10. Kendini algılayan merkez (algı-bilinç, yani "ben" ya da "bilinç" dediğimiz merkez) iç ve dış uyaranları aldığında onları kendi öznel (kendini algılayan merkez-bilinç) deneyiminin içine katar. İç ve dış uyaranlara, bilinçaltı denen örtük ama etkin alan da dahildir. Ancak kendini algılayan merkez, iç ve dış uyaranlarla çalışarak aktif hale gelebilir (bir düşünce egzersizi).

11. Farkındalık, dürtülerimizi ve duygularımızı denetlemenin en emin yoludur. Oysa bastırmak nevrozun nedenidir. Bu durumda en iyi bastırma yolu yani dürtüleri kontrol etmenin en emin yolu bastırmamak, daha doğrusu farkındalıktır. Ancak burada farkındalıkla salt bilgiyi değil "hah işte bu" yaşantısını kastediyoruz.

74.YAKINLIK ETKİSİ

1. Bedensel yakınlık etkisinde, bu yakınlık zaman olarak uzarsa, cinsiyet farkı hiç önemli olmamak üzere cinsel uyarılma ve tetiklenme süreçleri açığa çıkar, çıkabilir. Bu yakın mesafede beyin cinsiyet farklarını pek okumaz. Bu farklar beyin açısından o kadar da önem taşımaz. Beyin çok yakınındaki hemcins nesneyi cinsel nesne olarak da okuyabilir. Özetle bedenlerin yakınlığı erotik tetiklenmeye zemin hazırlar (hazırlayabilir).

2. Yakınlık etkisinde, yönelerek akacağı nesnenin cinsiyeti libido için önem taşımayabilir. Çünkü aslında asli kökü cinsiyetlenmemiş libidinal füzyona bağlı olan libido, henüz cinsiyet ayrımını bilmez. Bu ayrım kültür içinde şekillenecektir. OGP terapisinde bu realite ya da bu asli bilgi çok önemli ve can kurtarıcıdır.

75.ANDA VAR OLMA

1. Bugünü yaşamaktan söz edilir… Carpediem!. Ama nevrotik öznenin bakışı kendi nevrotik odaklarına ve kendi nevrotik geçmişine ve kaygılarla yüklü kendi geleceğine yöneliktir. Anlarız ki bugüne, yaşadığı ana odaklanamaz, yani aslında bunu beceremez. Bu nedenle anı yaşama önerileri, ortalama kastre özne söz konusu olduğunda sadece fantezi olarak kalır.

2. Yaratıcılık, en genel anlamında anda var olma kapasitesinin hayata aktarılabilmesidir. Burada öznenin ille de gözle görülür bir yapıt ortaya koyması gerekmiyor, öznenin anda var olma kapasitesi bizatihi yaratıcılıktır. Çünkü anda var olan kişi, varoluşunu mümkün kılabildiği için en sahih bir yaratıcılığı hayata geçirmiş demektir. Büyük yapıtlar ortaya koymak anlamındaki yaratıcılığı bir kenara koyarak yukarıdaki düşüncelerden ne anlamamız gerekmektedir? 1.Yaptığın işe kendini bütünüyle vermek. 2.Yaptığın işin akışında kendini ve dış dünyayı unutmak. 3.Aynı süreçleri kendi iç dünya derinliklerine dalma ve inme

kapasitesi olarak hayata geçirebilmek. 4.Bütün bu etkinliklerde anda var olma kıvancını yaşayabilmek. 5. Bu ruhsal akış hallerinde kendini bir tam oluş hali içinde deneyimleme, kendinde eksiklik halini aşabilme, başka bir deyişle nevrotik öznenin kendini daima bir eksiklik hissi içinde deneyimleme algısını, eksik benlik algısını aşabilme becerisi 6. Eylemlerini, can sıkıntısının ötesine geçebilmek için, içte yaşadığı boşunalığı aşabilmek için değil, bir var oluş sürecini ortaya koymak üzere hayata geçirebilmek… Bu önerilerimin kastre özneler için geçerli olmadığını biliyorum. Zaten OGP özneleri için konuştum.

3. Kastre öznenin "burada ve şimdi"de olması asla mümkün değildir. Böyle bir öznede var olan "şimdi ve burada" kipi, sadece onun nevrozlarının ruhsal içerikleri ile yüklüdür. Burada ve şimdide olan onun nevrozudur, onun orijininde varlık imkanları değildir ve ayrıca o kendinde içerilmiş olan böyle bir varlık nosyonunu hiç tanımayacak kadar kendi dışında ve kendisine yabancıdır.

4. Anda var olmanın en büyük engeli geçmişteki kastrasyon kayıtlarıdır. Çünkü geçmiş kastrasyon kayıtlarının yapılandırdığı kaygı yüklü nevrotik iç konuşma metni hiçbir iradi çabayla engellenemez. Burada altın kural geçmişin kastrasyon odaklarını uygun terapilerle sıfırlamak ve mümkünse OGP öznesine dönüşebilmektir.

5. Geçmişin kayıtları ve geleceğe ilişkin tasarımlarımız bakımından iç konuşma metnimizden soyutlanamayız. Sadece bu anlamda olmak üzere geçmişin hatırlanışı ve geleceğe dair planlarımız anda var olmamızı engeller mi? Elbette engeller ama bu bir sorun değildir ve zorunlu ihtiyaçlardan doğar. Kastre öznede kastrasyonlara bağlı nevrotik iç konuşma metni ise bir problemdir ve bunların paket programlarla şifaya kavuşturulması da mümkün değildir.

6. Anda var olmanın temel kuralı şudur: İlgi, sevgi ve libidinal yatırım kapasiteleri özne-ben'e ve dünya-varlık'a başarılı şekilde aktarılabilmişse, özne anda var olmaya başlamış demektir.

İlgi, sevgi ve libidinal yatırım kapasitesi ve bunların eşlikçisi olarak tüm seksüel arzu ve yatırım kapasiteleri anda var olmanın şartıdır. Bu yüzden cinsel baskı kültürlerinde insanların neden anda var olamayacaklarını anlamış oluruz ama aynı zamanda tüm dünya çocuklarının hepsinin neden anda var olabildiklerini de anlamış oluruz. Çünkü ergenlik öncesinde cinselliğin hormonal alt desteği bulunmadığı için çocuklar şimdilik yani ergenlik yaşına gelene kadar, eril kastrasyon kültürleri baz alındığında henüz aktifleşmemiş kastre cinselliğin yıkıcı etkilerine ağır biçimde maruz kalmazlar. Bu yüzden geçici bir balayı dönemi olarak ergenliğe kadar anda var olmayı başarırlar.

Bu durum bize ilgi ve sevgi yatırımlarının libidinal yatırımlar olduğunu kanıtlar. Libidinal yatırımların aynı zamanda cinsel ilgi, cinsel arzu ve orgazmik kapasiteyi de desteklediğini biliyoruz. Bu nedenle cinsel baskıların libidinal enerjileri çökerteceğini, ilgi ve sevgi yatırımlarında kapasite düşüşlerine yol açacağını tahmin etmek hiç de zor değildir. Kısacası cinsel baskı kültürlerinin insanları ilgi, sevgi ve libido yatırım kapasitelerini büyük ölçüde kaybettikleri için anda var olma kapasitelerini de o ölçüde kaybederler.

Şu noktayı da ilave edelim: Kastre özne, kastrasyonların tuzaklarında sıkıştırıldığı ve bilinçaltı alanı bunların işgali altında olduğu için zihni kastrasyonların sürekli çağrışım akışlarına maruz kalır. Çünkü kastre öznenin bilinçaltı çarpıtılmış ruhsal içeriklerle doludur. Bu nedenle kastre özne, zihnini berraklaştırarak anda var olmayı asla gerçekleştiremeyecektir. Bu konudaki paket

programlar ise birer aldatma yemidir. Ayrıca kişisel gelişim programları kastre kişilere hiçbir şey katmaz.

7. Ruh dünyamızın sürekli endişe yüklü olmasının sebebi geçmişteki tüm kastrasyonlar ve maruz kalınmış toplam suçlanmalar ve tehditlerdir.

8. Emosyonların tüm gürlüğü ile ruhsallıkta tezahür ettiği an, öznenin anda var olma pozisyonudur. Bu nedenle anda var olma hali sadece neşe ve keyfi ima etmez, aynı zamanda en derin acıların ve çığlıkların dile geldiği anı da ima eder. Duyguların yoğunluğu kişiyi anda var olmaya davet eder. Yoksa paket programlar eşliğinde kişi anda var olma eksenine yerleşemez.

76.PSİKOSOMATİZASYON

1. Galiba yalnızca insanlarda psikosomatizasyon tepkileri ortaya çıkıyor. Bunun sebebi ne olabilir? Herhalde özellikle Ödipal dönem kastrasyonlarına bağlı olarak maruz kalınan ağır korkular, cinsel utançlar, insanın duygusal dünyasına ait tepkilerini direkt ve rahatça ifade etmesini engelleyince, engellenen bu ruhsal malzeme organlarda yarattığı tepkilerle dile geliyor olsa gerek. Yani burada da psikosomatizasyonu ortadan kaldırmak için kastrasyon kaygılarının ortadan kaldırılması gerekmektedir. Özetle şirazesinden çıkmış kastrasyon müdahaleleri insanın maruz kaldığı çok büyük bir beladır.

2. Biz farkında olmasak da bilinçaltındaki anksiyete odakları (özellikle kastrasyon temelli olanlar) faaliyetlerini sürdürür ve ciddi psikosomatizasyonlara yol açar.

3. OGP öznesi olmak kişiyi ruhsal sıkıntıların sonuçları olacak bedensel arızalardan ve semptomlardan o kadar da korumaz. Çünkü cinsel dürtülerinde kastre edilemeyen hayvanlar bile ruh-beden etkileşimlerinden muaf değildir. Öte yandan unutmayalım ki kastre nevrotik özneler de bir zamanlar orijininde varlık imkanlarına sahiptiler (yani çocuk ve bebektiler) ama sonuçta bedensel semptomlar veren nevrozlara yakalandılar. Ancak ne var ki OGP öznesi yine de şanslı bir konumdadır.

77.ÖZNELLİK

1. Ruh ikizini bulmak bir fantezi ve tasarım olarak ancak şu koşullarda hayata geçmiş olma sanısı yaratabilir: Eğer her iki özne de bedensel ya da duygusal yakınlaşmalarında kendi libidinal füzyon köklerine indikleri hissini tam bir katiyetle deneyimlemişlerse, ruh ikizini bulma tasarımı bir sanı olarak hayata geçmiş demektir. Çünkü bu en yakın ilişki kipinde bile partnerlerden hiçbiri öbürünün öznelliğini kendi öznellik alanı içinde deneyimleme şansına sahip değildir. Ancak sözel iletişimlerle birbirlerinden teyit edici bildirimler alabilirler. Yani öznellikler alanı, birinin öbürünün öznel alanına girmesine izin vermez, daha doğrusu böyle bir tasarım imkansızdır.

2. Kendimle ilgili ne yazarsam yazayım ne söylersem söyleyeyim, duyarak ya da okuyarak ya da beni gözlemleyerek bunlara tanık olan hiç kimse benim öznelliğimi ele geçiremez, onun özüne vakıf olamaz, kendinde benim öznelliğimi

deneyimleyemez. O (dışımdaki özne), bütün bunlarda sadece kendi öznelliğinin kendince yorumlarını deneyimler, sadece kendi öznelliğine tanık olur.

3. Kimse bir ötekinin öznelliğine müdahil olamaz ve bu nedenle ötekini ve onun öznel deneyimini onun yerinden deneyimleyemez. Sorun bu açmazdan kaynaklanıyor. Partnerimle cinsel ilişkide onunla ne kadar özdeşleşerek bütünleştim, bunu bilemeyiz. Ama cinsel deneyimimi doyumlu yaşadım mı yaşamadım mı? İşte bunu net bilirim. Eğer cinsel deneyimimi OGP öznesi olarak yaşamışsam ki bunu bilebilirim, bu durumda ben hiç de yarılmış ve üstü çizili bir özne olarak belirmem. Çünkü cinsel tatminimi kendimle kendime aşina olarak deneyimlemişimdir.

78.KISKANÇLIK

1. Bebeklikte öteki ile paylaşılmak istenmeyen meme, geleceğin sevgili ilişkilerinde sevgiliyi ötekinden kıskanmanın temelidir. Bebek için meme, yaşamı güvence altına alması nedeniyle başkalarından mutlak olarak kıskanılır.

2. Güncel sevgilimizin bizi dışlaması ya da bize ihanet etmesi, üzerimizde son derece yıkıcı bir etki yaratır. Çünkü maruz kaldığımız bu durum annenin sevgi kucağındaki değerlilik algımıza, anne kucağındaki biriciklik ve onurlandırılmış varlık konumumuza ciddi bir tehdittir ve bu tehdit aynı zamanda örtük olarak yaşam kaynaklarımıza yönelik ciddi bir tehlike imasını da içerir. Aynı psişik mekanizmalar kardeş kıskançlığı için de geçerlidir ve kardeş kıskançlığı aynı zamanda verili bir tepkidir. Bu tepkiyi meme savaşları, süt paylaşım savaşları ya da mavi çakal sendromu olarak gördüğümüzde neden verili bir tepki modeli olduğunu anlarız. Bu nedenle terapilerle bu kökensel arızalar tamamen düzelmez ama dozları hafifletilebilir.

3. Orgazmik tatminlerde ciddi tıkanıklıklar nedeniyle yaşanan ciddi ruhsal eksiklikler, yoğun hasedin en temel nedeni gibi gözüküyor. Buna kendinde olmayanın başkasında olabileceğine dair yaşanan en derin haset diyebiliriz.

4. Haset ve kıskançlığın temelinde hayatımızı, varlığımızı koruma kaygısı bulunur. Ötekinde olanın bizde de olması bizim için adeta (tabii bilinçaltında) bir yaşam güvencesi olarak algılanır ve bu yüzden ele geçirilmek istenir. Ancak ağır kastrasyonlara maruz kalma durumlarında, özellikle cinsel hazların kastrasyonu (ki hemen hemen herkes söz konusudur) bu haset ve kıskançlık duygularımızı olabildiğince azdırır.

Şunu da ilave edelim: Bencil, haris, açgözlü insanların psişik zemininde muhakkak ki orgazm hazlarında ağır bir kastrasyona kaçınılmaz olarak rastlayacağız.

5. Kastrasyonlar nedeniyle ruhsallığın merkezinde yarılıp libidinal potansiyellerde kayba uğramak hasedin temel nedenidir.

6. Ketlenen OGP, hasedin bilinçaltı nedenidir. Ama OGP toplumun hemen hemen bütününde ketlenmiş bir durumdadır. Şimdi ne demiş olduk?

7. Bizi ruhsal bütünlüğümüze ulaştıran her insana şükran duyarız. Kimdir bu insanlar? Doyumlu nesne ilişkileri yaşamamız koşuluyla en başta annemiz,

babamız ve sırası ile diğer yakınlarımız. Tabii ki son derece uyumlu cinsel ilişkiler (OGP seviyesinde) yaşadığımız partnerlerimiz. Çünkü doyumlu cinsel ilişki ruhsal bütünlüğün temelidir.

79.CİNSEL PATOLOJİ

1. Cinsel dürtülerimiz ve gerçekleştirmek zorunda kaldığımız cinsel ilişki sıklığımız üremek için gerekenden çok çok fazladır. Bu fazlalık her zaman kendi yolunda boşalım imkanları bulamıyor. Birçok kez de mastürbasyon gibi ya da çok başka türden cinsel etkinliklerle (karşılıklı rızaya dayanmak koşuluyla birçok cinsel ilişki kipleri bu parantez içine sığdırılabilir) bu boşalımlar mümkün olabiliyor. Cinsel dürtü zorlamalarının yarattığı bu tabloya genel olarak cinsel patoloji gözüyle bakamayız.

2. Ortalama nevrotik öznenin kastre orgazmı, bir türlü tatmin olamayan nevrotik arzunun itici gücüdür ya da bilinen anlamında "arzunun kayıp nesnesi" nin itici gücüdür.

3. Kastrasyon gerçeği kastre öznede, kışkırtılmış ve çarpıtılmış yani doğal akış bakımından rayından çıkmış arzuyu (nevrotik öznenin tüm kaprisleri diyelim) yapılandırırken libidinal füzyon hazlarını da çok fazla kısıtlar ya da bloke eder.

4.Kastre özne eril kastrasyon kültürünün en önde koşan salak askeridir.

80.PTS; (POST TRAVMATİK SENDROM)

1. PTS'nin arkasında daima, geçmişin çözümlenmeden kalmış çeşitli kastrasyon odaklarının kışkırtıcı ve travmayı arttırıcı etkilerini düşünmemiz gerekiyor. Sözü edilen kastrasyon odakları ağırlıklı olarak şunlardır: 1.Ensest suçluluğu duygusu 2.Homofobi 3.Ödipal dönem kastrasyonları. 4. Nesne ilişkilerinde çok ciddi sorunlar… Bu dört travmatik odak ruh sağaltımında ısrarla karşımıza çıkacaktır ve zaman zaman bu uyarıları yapacağım…

2. Güncel travmalardan herkes yıkılmış olarak çıkmıyor. Zannederim geçmiş yaşamları ağır kastrasyonlarla örselenmiş insanlar travmalar karşısında çok kolay yıkılabiliyorlar. Yani geçmişin ağır kastrasyonları, güncel travmalarda örselenmeye yatkınlığı aşırı hadlerde arttırıyor.

3. Güncel travma geçmişin kastrasyon travmalarının (hep üzerinde durduğumuz şu dört beş kastrasyon travması) üzerine bindiğinde ortaya çıkan dramatik tablo güncel travmanın bir sonucuymuş gibi görünür. Bu dört beş kastrasyon travması güncel travmanın arkasında saklanmışlardır.

Sadece bu kadar değil: OKB (Obsesif kompulsif bozukluk), panik atak, anksiyete bozuklukları gibi güncel hayatta rastladığımız birçok ruhsal sorunun altında da geçmişin kastrasyon travmalarının güncele yansıyan ifadelerini buluruz. Bu sonuncular da dahil tanık olduğumuz bütün bu tabloların altından yasak arzular çıkacaktır. Yani burada bastırılanın bu semptomlar üzerinden geri dönüşü söz konusudur ve bunlar sembolik ifadeler içinde dile gelmiş olur.

Örneğin panik atak yaşayan biri farkında olmadan geçmişin kastratör odaklarını (cezalandırıcı anne baba, sosyal kurumlar ve yasaklı kod

yazılımlarının toplamını) dehşetengiz bir Terminatör gibi algılamaktadır. Eğer Terminatör filmini görmüşseniz bu dehşetin ne olduğu kolayca anlaşılabilir. Terminatörün güçlü pençeleri altında dehşet duyarak ölüme doğru giden kişi kastrasyon anksiyetesine ve onun dehşet düzeyine uygun bir metafordur.

4. Kastre edilmemiş ruhsallık travmaya zemin hazırlamaz. Gerçek travma kastrasyonlardır ve her zaman dışardan gelir. Bu nedenle doğum doğal bir süreç olduğu için bebeği kastre edecek şekilde doğum travması diye bir olgudan söz edemeyiz. Doğum olayının gerçekleşmesi bir travma değildir ama bu sürecin akamete uğraması bebek için bir travmadır ve onun ölümüne neden olur.

5. Çok ağır travmalar libidinal füzyonu yıkıma uğratarak onu kısmen zehirli füzyona dönüştürebilir.

6. Geçmişin acıları, travmaları ya da depresif pozisyonları sadece sözel çağrışımlar üzerinden değil, ağırlıklı olarak özdeş emosyonel çağrışımlar üzerinden de geri gelebilir.

7. Kastrasyonlar ilk travmalardır. Sonraki travmalar bu ilk travmalarla benzerliklerine ya da anımsatıcı özelliklerine göre yapılanacaktır.

8. Dil öncesinin sorunlu yaşanması ve Ödipal dönem ve ensest kastrasyonlarının dehşet derecesi, hayatın sonraki dönemlerinde maruz kalınacak travmaların post travmatik sendroma ne düzeyde sebebiyet vereceğini belirler. Bu nedenle dil öncesi ve Ödipal dönem kastrasyonlarına fırsat tanınmaması ya da ilerde terapilerle bunların mümkün olduğunca iptali gelecekte yaşanacak travmaların zarar verici etkilerini olabildiğince azaltır.

9. Ölüm ya da bir başka hayati tehlike karşısında korkuya kapılmak ve ardından kaçma tepkisi vermek verili insan davranışlarıdır. Ama insan oğlunda tehlike algısı ve kaçma tepkisi kastrasyon kaygı ve korkularının etkisi ile şiddetleri artarak kayda alınırlar. Tehlikeden kaçma tepkimizin üzerine binen geçmişin kastrasyon kaygı ve korkuları, normal sayılabilecek bir tehlikeyi son derece ürkütücü bir hale getirir ve onu post travmatik bir sendroma dönüştürebilir.

10. "Beden Kayıt Tutar" (Von Der Kolk) adlı kitapta toplumun tümünde cinsellik sanki verili olarak iyiymiş de sorunlar sadece travmalarla ilgiliymiş gibi bir mesaj ortaya çıkıyor. Aslında tüm popülasyonda yaygın olarak cinsellikte maruz kalınan yaygın travmalara ve bu alandaki yoğun haz ve tatmin kayıplarına hiç değinilmemiş. Şu düşünülmemiş: Cinsel eksende son derece sağlıklı bir insan bu düzeyde travmatize edilmeye o kadar elverişli midir? Öyle anlaşılıyor ki çocukluğun ilk yıllarında 4-5 yaşa kadar kastre edilen insanlar bu kastrasyonların yoğunluğu oranında, sonradan bir travma geçirdiklerinde travma sonrası stres bozukluğuna açık hale geliyorlar. Yani temelde kastrasyon dehşeti olmadan travma sonrası stres bozukluğu kolay kolay gelişmez. Bu hastalarda çocukluktaki kastrasyonların dehşet seviyesi ölçülmüş mü?

11. Beden kayıt tutar ama ruhsal yapı da kayıt tutar

81.DEFANS

1. Kastre özne, kabahatleri kendisine söylendiği zaman şiddetli bir defans reaksiyonu gösterir. Çünkü bu müdahaleyi kendisinin zoraki yapılandırılmış nevrotik defans sistemine denge bozucu bir saldırı olarak algılar ve tam da bu anda bozulan nevrotik ruhsal dengesini yeniden rayına oturtabilmek ve onarabilmek için defansif olarak karşı atağa geçer.

2. Kastratör bir kültürün nevrotik öznesi, bu kültürün içine kendince bulduğu hileli yollarla yerleşir, tabii kendisi bilinçaltı olarak yapıp ettiği bu manevralardan da habersizdir. Bütün bunlara "nevrotik defans sistemleri" diyoruz. İsteyenler negatif defans sistemleri hakkında bilgi edinebilirler.

3. İnsan, yaşamak ve türünü devam ettirmek için defanslar geliştirir. Bunlar onun türünün hayatta kalabilmesi anlamında sağlıklı defanslarıdır. Kastrasyonlara karşı geliştirilmemiş olmak koşuluyla bunlar onun doğal süreçleridir eninde sonunda.

4. Hayati tehdit içeren tehlikeler karşısında özneyi aldatıcı biçimde koruyan mekanizmalardan biri de bastırma mekanizmasıdır. Bu nedenle bastırma mekanizması psişik yapının verili ama gerçekte işe yaramayan, ayrıca özneye bedeller de ödeten bir programıdır. Verili savaş ya da kaç programının ruhsal dünyamıza yansıyan işlevsiz bir oyunudur. Özne bastırma mekanizmasını kullanarak "kaç!" taktiğini uygular ama aslında kaçacak yeri yoktur. Başını kuma sokan devekuşu hikayesini herkes bilir.

5. İnkar, bastırma ve men etme mekanizmaları, kastratör eril kültürlerde erilliğin en büyük değer olarak öne çıkartılması ve dehşetengiz kastrasyon tehdit ve kaygıları nedeniyle başvurulan aldatıcı savunma mekanizmalarıdır. Burada eril özne erkekçilik oyunu oynar.

82.BEN RUH SAĞALTIMINA NE KATTIM?

1. OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı'nın) tarihsel önemi nedir? Onunla birlikte erkek egemen kültürlerin binlerce yıldan beri sürüp gelen emosyonel tarihi kökten bir kırılmaya ve dönüşüme uğramıştır. O zaman ben ruh sağaltımına ne kattım? Ataerkil bastırma düzeneklerini çökerterek insanlığın on binlerce yıldan beri üstü örtülmüş ve var olduğu akla bile gelmeyen OGP (Orgazmın Genetik Programı) potansiyelini aktif hale getirdim. Bu deneysel sonuç ben dahil on iki kişide başarılı ve kalıcı biçimde hayata geçirildi, ancak dünyada en az yedi sekiz milyon kişide daha kendiliğinden ya da bu kişilerin mutlu tesadüflerinin sonucu olarak hayata geçmiş olduğunu düşünüyorum ama onlar bunun farkında değiller, yoksa sesleri duyulurdu.

Ruhsal dünyamızın bu çok temel ana eksenini hayata kazandırmış ya da varlığının önemini kanıtlamış oldum. Bu sonuç tarihsel anlamda çok köklü psikolojik ve kültürel bir devrimdir, her ne kadar nevrotik körlerden oluşan koskoca bir dünya popülasyonu tarafından anlaşılamamış olsa da. Biz şimdiden gerekli uyarıyı yapmış olalım. Bu yüzden yürekli yoldaşlarıma şükranlarımı sunuyorum. OGP, ORGAZMIN EVRENSEL SABİTESİDİR.

2. Ben neyi başarmış oldum: OGP'yi (Orgazmın Genetik Programı) hayata geçirerek penis aracılığı ile alınacak orgazmik haz boyutunu olabileceği en üst seviyeye çıkardım. Devamında libidinal füzyon alanını olabileceği en dolu haliyle

hayata geçirebildim. Özetle bu iki eksenin kalıcı olarak öznenin hayatında inşa edilebileceğini kanıtladım.

3. Mistik duyarlılığın ve emosyonelliğinin oral döneme bağlı libidinal füzyon köklerini göstererek bu ekseni, dünyalı kökleri ile barıştırdım ve onu metafizik saçmalıklardan arındırdım. LİBİDİNAL FÜZYON, MİSTİK DUYARLILIĞIN EVRENSEL SABİTESİDİR.

4. Gasp edilen orgazmın geri alınabileceğini, kastrasyonların mümkün olduğunca iptal edilerek insanın ruhsal özgürlüğünün, yani orijininde varlık olanaklarının mümkün olabildiğince ele geçirilebileceğini kanıtlamış oldum. En yoğun orgazmik esrimeyi insan ruhsallığının ve ruh sağaltımının hizmetine sunmuş oldum. Bu başarı şu aşamada erkeklerle sınırlı gibi görünüyor ya da ben ancak bu kadarını başarabildim.

Bu çalışmayı (orgazmik terapi) şu şekilde formüle edebiliriz: Kişi hangi ırktan ve hangi yaşta olursa olsun, daha doğrusu biyolojik fonksiyonelliğinin korunabilmiş olduğu her yaş için özgürleştirici bir sağaltım çalışması olarak uygulanabilir. Çünkü OGP, ORGAZMIN EVRENSEL SABİTESİDİR.

5. İki önemli keşfim nelerdir?

1.OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) keşfi: Görüldü ki bütün insan popülasyonlarında yaygın olarak yaşanan 5-7 saniyelik ve ejekülasyonla başlayıp onun bitimiyle sonlanan eril orgazmı aslında gerçek orgazmımızı (haz fırtınasını) engelleyen bir bariyerdir. Eril öznenin gerçek orgazmı 60-120 saniye arasında değişen ortalama 90 saniyelik bir orgazmdır (haz fırtınası anlamında) ve özne üzerinde son derece sağaltıcı ve aynı zamanda mistik yaşantı ve deneyim rezervlerini harekete geçiren bir potansiyeldir. OGP RUH SAĞLIĞININ EVRENSEL SABİTESİDİR.

2.Mistik yaşantı ve deneyimlerin kökenlerinin keşfi: Mistik yaşantılar ve deneyimlerimizin kökeni libidinal füzyondur. Yani şunu anlıyoruz: Mistik yaşantılar ve deneyimler insan ruhsallığının bir potansiyelidir ve metafizik ya da öte bir dünya ile bağlantılı değildir. Temeli ruhsal köklerimize dayalı bir rezerv ve potansiyeldir. Böylece ileri sürdüğümüz ve kanıtladığımız tez tanrının varlığını ispatlamıyor ya da yokluğunu kanıtlamıyor. Öte yandan tanrının varlığı ya da yokluğu tezleriyle uğraşmak bizim konumuz da değil. Mistik yaşantılarımızın kökenleri ile ilgili olarak ileri sürdüğüm bu görüşün bir benzerine, görebildiğim kadarıyla başka kaynaklarda rastlamadım.

Özetle mistik yaşantı deneyim ve algılarımız, bize göklerden ihsan edilmiyor, bizim ruhsal köklerimizin derinliklerinden doğuyor ve ruhsallığımızın güncel sahnesinde hayata geçiyor.

6. "Primat projesi" ve "eşcinsleşme" süreçlerini temel kavramlar olarak tespit ettim ve varlıklarını kanıtladım. Bunlarla ilgili yeterli açıklamaları birinci ciltte sunmuştum.

Psikanaliz terminolojisinde bulunmayan ve tarafımdan üretilmiş olan 70 adet kavram birinci cildin "Sözlük" bölümünde yer aldı.

83.ÖZERKLEŞME PROGRAMI

1. Bebekte ya da küçük çocukta büyüme programı, beden organizasyonları ve ruhsal gelişim rolleri bakımından anne-babayı ya da yakın çevredeki yetişkinleri

model alır. Bu yetişkinler, çocuğun kendisini onlarda gördüğü yansıtıcı bir ayna rolü üstlenmiş olurlar. Özetle merkezde verili bir büyüme programı mevcuttur. Yani çocuk Lacan'ın dediği gibi aynada kendisini gördüğü için imgesiyle uyumlanarak büyüme sürecine girmiş olmuyor. Ondaki mevcut büyüme programı zaten çevresindeki insanları model almak üzere işlevsel bir programdır. Bedensel eşgüdüm programı birileri model olarak görüldüğü için gerçekleşmiyor, küçük çocuk büyüme programı gereğince modellerini zaten kendisi seçiyor.

2. İnsan niçin bastırma mekanizmalarını kullanır ve niçin bir süperego sahibidir? Çünkü insan toplumsal bir varlıktır ve kültürünün normlarına uyum sağlaması ve ona göre yapılanması gerekir. Bu nedenle bastırma mekanizmaları onun toplum dışına çıkacak eğilimlerini bastırırken içselleştirilmiş süperego yatırımları da toplumsal ve ailevi normlara uygun hareket etmediği zaman suçluluk ve utanç duyguları duymasını sağlayarak onu sınırlandırır. Bütün bunlar ortalama kastre özne için geçerlidir. Yani daha yukarıda ifade ettiklerimin hepsi, özgür ve özerk insan söz konusu olduğunda geçersizdir. Özgür insan işte bu tuzakları ardında bırakan kişidir. Daha doğrusu işini üreme programına bağlı olarak özerkleşme programı çerçevesinde yürütür. Kastre öznenin suçluluk ve utanç duyguları ile işi olmaz. Ama toplumsal normları da dejenerasyona uğratma yönünde saçmalıklar yapmaz. Kendisinden talep edilen normların, yaşamın ne kadar hizmetinde olduğunu sorgular sadece.

Şunu söylemekte yarar var: Fallik döneme doğru ilerleyen çocukta suçluluk ve utanç duyguları bir rezerv olarak vardır ve tetiklenme durumlarında aktifleşirler. Bu duyguların toplumsal özne olmakla bağlantısını yukarıda açıkladım. Sorun bu duyguların acımasız kastrasyonlar nedeniyle ciddi nevroz üreten bir etki odağına dönüştürülmesinden kaynaklanır.

3. Libidinal füzyondan ayrışıp giderek toplumsal hayata doğru açılmak, insan yavrusunun gelişim ve özerkleşme programı gereğidir. Normal gelişim çizgisinde geride bırakılan bu odağa hastalıklı özlem duyguları duyulmaz. Sorun ata erkil kültürün şirazesinden çıkmış Ödipal dönem ve ensest yasağı kastrasyonlarından kaynaklanır. Ödipal dönemde uygulanan kastrasyonlar OGP ile bağları kopartınca öznenin ruhsal bütünlüğünün merkezi olan libidinal füzyon ile bağları koptuğu için bu hastalıklı özlem duyguları özellikle ergenlikten itibaren bir eksiklik duygusu halinde kadın ya da erkek, kişilere kendini dayatır.

4. Çocuk dil öncesi dönemden, dile yani kültüre doğru bir gelişim yoluna çıkacaktır. Beynin bir bir açılan gelişim programları nedeniyle nörolojik ve doğal bir süreç söz konusu. Anadile giriş kendi sürecinde doğal bir program olarak işler.

5. Ödipal'de, ideal benlikte, aile üçgeninde çakılı kalmak küçük çocuğun projesi değildir ve onun üreme programına, özerkleşme programına tamamen terstir. Eğer bir terslik söz konusu değilse, küçük çocuk bu uğrak noktalarını terk ederek yetişkin insana doğru evrilecektir. Ama ne yazık ki kastrasyon kültürleri bu alanda sayısız tuzaklarla doludur.

6. İnsan yavrusu dünyaya diğer memeli hayvanlarda olduğu gibi tamamlanmış bir bütün yapı olarak gelmez. Onda zamanı geldikçe bir bir açılacak beyin programları ya da ruhsal programlar ve bedensel gelişim programları vardır. İnsan bebeğinin hem ruhsal hem bedensel anlamda gelişebilmesi ve bu programların tamamlanması için asgari koşullar şunlardır:

1.Öncelikli olarak anne ve baba libido ile yüklü olmalıdırlar. Ancak egemen eril

kültürlerde bu program hem babada hem annede ciddi biçimde bozulmuştur. Bu nedenle libidoyu canlandıracak terapötik müdahaleler son derece önemlidir, eğer bu anlamda sağlıklı bir terapist bulabilirseniz.

2.İkinci olarak anne ve babanın sevgi yüklü libidinal kucağında bebek en sağlıklı libido ile yüklenir. Bu durumda onun ruhsal ve bedensel gelişimi güvence altına alınmış olur. Bu koşullar gerçekleşmezse insan bebeğini ileride çok büyük oranda ciddi nevrozlar ve çok az bir kısmını da psikotik tehlikeler bekler.

3.Libido ile yüklü olmanın sağlıklı çerçevesi şudur:
a. yaşama sevinci,
b. hayata bağlılık,
c. sağlıklı ve verimli bir çalışma kapasitesi,
d. kendisi ile barışık olarak komplekslere kapılmadan kendini tanımış olmak.

7. Anne çocuğun bütün ruhsal dünyasını istila ederse (gasp ederse) o çocuk özerkleşme programını hayata geçiremez ve annenin yokluğunda yıkıma uğrama ihtimali artar. Kısacası bağımsız öznenin anneye derin bir özlem duyması ayrı bir konu, hayatını anneye bağımlılık ekseninde tüketmesi ayrı bir konu.

8. Kişi kendini tamamladığı nispette birilerine bağımlı olma mecburiyetlerinin ve gereksinimlerinin ötesine geçer. Ama burada sevgi ekseninde yapılanmış bağlılık ilişkilerini, (bağımlılık ilişkilerini değil) kast etmiyoruz. Bu başka bir şey.

9. Hiçbir insan simbiyozda kalarak hayatını sürdüremez. Kendi başına hayatını sürdürme zorunluluğu nedeniyle, insanın psişik gelişimi simbiyozdan kurtulma üzerine programlanmıştır. Yani onu zorla annenin koynundan çekip almak gerekmiyor. Zaten sağlıklı bir anne de çocuğunu bu program doğrultusunda yetiştirir. Bu yüzden çocuğun sağlıklı gelişimi kültürün içinde yer alma yönünde kendiliğinden gerçekleşir. Burada anne çocuk ilişkisine zorunlu bir müdahaleye gerek yoktur. Sorun, annenin çocuğuna simbiyotik bağlarla bağlandığı hastalıklı durumlarda ortaya çıkar. Bu hastalıklı durumlarda sözü edilen müdahaleler ne işe yarayacaktır, tartışma götürür. Bu nedenle babanın adı metaforunun zorunluluğu hiçbir anlam taşımaz ve bir işe de yaramaz. Çünkü sağlıklı bir bebekte hayatta kalma programı zaten özneye yolu gösterecektir.

84.TANRI FİKRİ

1. Tanrı inancı insan zihninin çalışma şeklinden doğar. Şöyle ki: Dünyaya biyolojik donanım eksikliği (ontolojik acizlik) ile gelen insanoğlu hayatta kalabilmek için üretim yapmak zorundadır. Bu da onu üretim yaparken nesneler dünyasında sebep sonuç ilişkilerini keşfetmeye zorlar. Zihni bu şekilde çalışınca kendisi için yarayışlı üretim faaliyetlerini gerçekleştirebilir. Bu durumda onun zihni neden sonuç ilişkilerini araştırmak üzere yapılanır. Böylece insanın zihni ilk sebep noktasına kadar geri gider ve burada metafizik bir duvara toslar: "İlk neden"!?Bu aşamada ilk neden, tüm varlık dünyasını bir biçimde var eden yaratıcı bir güce bağlanır. Bu da insanoğlunun zihnini kaosa düşmekten korur. Ancak bu aşamada o kendine, kökü metafiziğe dayanan bir dini sistem kurmuş olur. Peki kurulan bu dini sistem gerçeği mi yansıtır? Elbette hayır, fakat kişinin zihnini kaostan kurtarır ve varoluşa şu ya da bu biçimde açıklayıcı bir yanıt verilmiş, kaostan kozmosa

geçilmiş olur. Bu alandan da artık ilk dinlerin doğmasını beklemekte şaşılacak bir şey yoktur.

Peki yaratıcı güce yansıtılan idealizasyon, süblimasyon ve kutsallık yatırımlarının kaynağı neresidir, bu emosyonlar nereden doğarlar? Bu sözü edilen emosyonel akımların kaynağı hiç şüphesiz libidinal füzyondur.

2. Din, ölene kadar insanı avutmak içindir

3. İnsan, ontolojik acizliği nedeniyle, içinde korunmasız ve çaresiz hissettiği bir dünyada kendini koruyacak bir üst güce ihtiyaç duymuştur. Ama görünürde kendisini koruyacak bir güç de yoktur. O zaman bu gücün görünmez bir varlık olduğu fikrini geliştirmiştir. İlk insanlar ruhsal güvenlikleri için böyle koruyucu ve gizemli bir varlığa acil ihtiyaç içindeydiler.

Erken çocukluk döneminde bebek annenin müşfik kollarında mutlak bir korunma ve güvence içindedir. Ancak yetişkin hayatına geçince geçmişin bu mutlu korunmuşluk anıları bilinçli zihinden silinir ve bilinçaltı katmanlarda saklanır. İşte görünmez bir tanrının koruyuculuk sıfatı, erken çocukluğun sözünü ettiğimiz bu anılarından alınarak o görünmez Tanrı'ya bir koruyuculuk sıfatı olarak yansıtılır. Bu nedenle ilk dinlerde tanrılar hep kadın formunda düşünülmüştür. Erkek egemen mülkiyet toplumuna geçildiğinde tanrılar da eril bir kimlik kazanmıştır. Bu yüzden sonraki aşamalarda tanrılar koruyucu ana baba vasıfları ile tanımlanmıştır. Ya rahmandırlar ya da kahhar.

85.ARZU

1. Cinsel arzu organizmadan, seçilecek cinsel nesneler ve cinsel yönelimler öznenin geçmişinden (ya da diyelim ki bilinçaltından) gelir.

2. OGP ve libidinal füzyonun en yoğun hazlarının mutlak tatminleri kastrasyonlarla işin başında (Ödipal dönemde ve ensest yasaklar üzerinden) engellenmiştir. Bu tatminsiz kalmış ve potansiyellerinden kayıplara uğramış hazlara yönelen arzunun adı artık ikame arzudur. Tam tatmini engellenen bu asli hazlar sonu gelmez ve hep tatminsizliğe yazgılı ikame arzuların ürediği kaynak haline gelir. İkame arzular asla asli arzuların gürlüğüne erişemez.

Özetle tam tatmini mümkün olmayan tüm yönelimlerin genel adı (ikame) arzudur ve bu (ikame) arzu asli hazzın kendisinin hayata aktarılışı değildir. Bu yüzden asli arzu tatmin edilemez, ancak onun kastre öznedeki ikame formları geçici olarak avutulabilir. Yani burada asli arzunun kendisini değil onun çarpıtılmış bir formu olarak kastre öznenin aldatıcı ikame arzularını konuşuyoruz. Çünkü asli arzunun organizma seviyesinde bir zemini varken kastre öznenin arzusu biyolojik zeminle irtibatsızdır. Sağaltım düzlemine geçildiğinde kastre öznenin bu çarpıtılmış arzu formu dağılır gider. Yani özne artık ikame arzular peşinde koşmaz çünkü asli arzuyu OGP'ye erişme yoluyla hayata aktarmış olur.

Peki de nevrotik öznenin arzusunun, alt zeminde bir biyolojik dayanağı yok mu? Tabii ki altta itici kör bir kuvvet olarak dozu düşük biyolojik itilimleri buluruz. Burada OGP öznesinin gürbüz arzuları ile arzunun kastre öznede maruz kaldığı kaderi konuştuk.

3. Kökensel eksikliğimi bana iptal vaadi sunan her nesne ve imkana yönelmek ve onları elde etmek üzere beni güdüleyen ve yönlendiren itilime arzu denir. Bu,

arzunun Lacancı yorumudur. Öte yandan bunu, Türkçedeki kullanımları olarak bir şeyi istemek anlamındaki tanımlamadan ayrı tutalım.

4. Dürtünün yaptırım gücü bilginin yaptırım gücünden daha fazladır.

5. Asli arzuların tatminine yönelik tüm girişimlerin itici motivasyonuna dürtü, bunların ikame formlar üzerinden dile gelişine de talep denir.

86.SEVGİ

1. Birinin kendisini sevsinler diye sergilediği tüm ayartıcı davranışları, erken çocukluk döneminde küçük çocuğun kendisini sevmesi için anneye yönelik olarak sergilediği ayartıcı davranışların güncel hayatta bir tekrarıdır.

2. Seviliyor olmak hayatta kalmanın, korunup kollanmanın güvencesidir. Ancak şunu hemen ilave edelim: Bebek oral aşamadan sevgi görerek arızasız geçse bile Ödipal dönem kastrasyonlarında takılacak ve yapılanan suçluluk karmaşaları nedeniyle seviliyor olma güvencesi kendi beklentisinde gölgelenecektir. Bu nedenle sevgide tedirgin özne için hayatta kalmanın sürekli bir güvencesi yoktur. Libidinal füzyon geride bırakıldıktan sonra da hiçbir sevgi asla tam doyurucu olamaz. Çünkü hiçbir sevgi aradığımız o geride kalan yitik sevginin garantisini yüzde yüz sağlayamaz. Bu yüzden kişi ne kadar sevgi alsa da hiçbir zaman hayatta kalmanın teminatını tam olarak elde etmiş olamaz. Ama öte yandan ne kadar çok sevgi alırsak o kadar çok hayatta kalma güvencesine erişeceğimizi de sanırız. Bu durum, bilinçaltı işleyen bir süreçtir.

Yüzde yüz seviliyor olmak hayatta kalmanın yüzde yüz güvencesidir. Ama hiç kimse bize yüzde yüz hayatta kalma güvencesi de yüzde yüz sevgi güvencesi de veremez. Bu yüzden ne kadar verilirse verilsin sevgiye hiçbir zaman doyamayız. Yani bu doyumsuzluğun arkasında hayatta kesin olarak kalıp kalamayacağımıza dair derin bir kuşku hep vardır. Devam ederek tezimizi kanıtlayıcı gerçekçi tespitler olarak şunları da söyleyelim: Toplumdan dışlanmak, mobbinglere maruz kalmak, sevgilinin bizi terk etmesi hep yaşam desteklerinden mahrum kalma tehditlerini ima etmesi nedeniyle son derece yıkıcı ruhsal sonuçlar yaratır.

Yukarıda tanımladığımız çerçeve insanın doğal ruhsal tablosu olarak verili bir yapıdır. Eğer kişinin maruz kaldığı hayati tehlikeler artarsa doğal olarak sevgi ve güvene olan ihtiyacı da artacaktır.

Arada bir uğranılan ihmallere rağmen doyumlu yaşanmış bir erken bebeklik dönemi nedeniyle yukarıdaki tablo ağır bir biçimde seyretmez, hatta pek fark edilmez bile. Sorun bu dönemlerini problemli geçirmiş kişiler için daha çok söz konusudur. Ama doyumlu yaşanmış bebekliğe rağmen sevgi yoksunluğu tehdidi çok ciddi güncel sorunlarla bağlantılı olarak pusuda bekliyor olabilir.

87.NEVROTİK SEMPTOMLAR

1. Cinsel dürtü dürter süper ego büker. Cinsel dürtünün yön değiştirerek asli hedefinden sapmış bu ifadesine nevrotik semptom diyebiliriz.

2. Ensest olasılığını engellemek üzere yapılandırılmış dehşetengiz korkular çeşitli fobik reaksiyonları açığa çıkarır. Zaten çok geniş bir yelpazede kendini ifade eden bu fobik reaksiyonlara ayrıca nevrotik semptomlar adını da veriyoruz

ki sonuç olarak nevrotik semptomlar, fobik reaksiyonların çok geniş bir yelpaze içindeki ifadelerinden başka bir şey de değildir. Özetle doğal bir tepki olan korku ve onun yanında suçluluk duyguları ensest yasağı ile birlikte kodlandığında nevrotik semptomlar da yapılanmış oluyor.

88.SÜBLİMASYON

1. Süblimasyon, libidinal füzyon köklerine dönerek oradan alınan aktarımlarla hayat bulur ve varlık sahnesine çıkabilir. Özetle süblimasyon, her seferinde libidinal füzyon köklerine geri dönmek anlamına gelir. Kısacası özne süblimasyonu yaratan libidinal füzyon gibi sağlıklı bir kökün sahibidir. Bütün bunlar kastrasyonları aşabilmiş öznelerdeki ruhsal sonuçlardır. Bu nedenle libidinal füzyon, süblimasyonun bağlanabileceği ve oradan doğabileceği biricik sağlıklı ruhsal kök ve kaynaktır. Oysa Freudyen teoride süblimasyondan söz edilir ama süblimasyonun hangi kaynak ve köklerden doğduğu belirtilmez. Oysa bana göre Freud'un tanımı nevrotik öznenin süblimasyonunu ifade eder: Örneğin agresyonun boks sporuna aktarılması veya bebeğin kakaya düşkünlüğünün sonradan etrafa boya sürmeye dönüşmesi şeklindeki Freudyen anal tezler gibi… Eğer insanda ruhsal bir süreçten söz ediyorsak onun kökünü de belirtmemiz gerekir. Freud yukarıda sözünü ettiği süblimasyon tanımlarının kastre insan yavrularının nevrotik ruhsallığından doğduğunu söylemeyip bu sonucu kaçınılmaz evrensel bir tespit olarak sunuyor. Bana göre Freudyen süblimasyon asli arzunun ikame arzu formları ve nesnelerine dönüşmesi sürecidir.

2. Bastırılan cinsellik ve dolayısıyla bastırılan OGP'nin ürettiği agresyon sahih süblimasyona engeldir. Bu nedenle Freud'un öne sürdüğü ve kökeninde agresyon olan süblimasyon tezi ne kadar geçerlidir tartışılabilir.

89.AHLAK

1. Cinsel bastırmalar olmadan toplumsal sorumluluklar işlevsellik kazanamaz (mı?). Bu saçma tezleri geride bırakmak lazım. Aksine cinsel bastırmalar toplumsal sorumluluk kapasitesini işlevsiz hale getirdiği için insanlara böyle bir bilinç, eğitim zoruyla verilmeye çalışılır. Çünkü toplumsal yapıyı organize eden üst akıl şöyle ya da böyle bir düzenin kurulmasının zorunlu olduğunun bilincindedir.

2. Kastrasyonların yaptırımcı gücü ve dehşeti, var olduğu farz edilen tanrının, bizi içimizde sürekli gözetleyip kontrol eden gücüdür ama bu güç anne-babadan miras alınmış süper ego kayıtlarıdır. Bu yüzden üzerimizde bu kadar etkilidir. Eğer süper ego kayıtları nevroz üretecek baskı söylemleri ile yüklüyse ruh sağlığımız üzerinden ağır bedeller öderiz.

3. Bir insan hem ahlaksız hem de tanımladığım çerçevede sağlıklı bir cinselliğin sahibi olamaz.

4. İnsan toplumsal bir varlık olduğu için elbette ahlak kurallarına bağlanma eğilimine sahiptir. Ancak ağır kastrasyonların işlediği kültürlerde kastrasyonların katlanılmaz ağır ahlaki baskısı nedeniyle özne son derece isyankar hale gelir. O

zaman da öznenin toplumsal kurallara uyumu sopa zoruyla sağlanır. Özetle insanın doğal ahlakı abartılmış kastrasyon dehşetleri yüzünden dejenere edilir.

90.ERGENLİK

1. Ergen hırçınlığı cinsel haz tatminlerindeki tıkanıklığın yarattığı genel bir huzursuzluğun ve isyankarlığın dile gelişidir.

91.AİDİYET

1. Bir aile kökenine bağlanarak bir aidiyet ile kendini tanımlamak asli bir insan eğilimidir. Eğer kişinin aile ile kurduğu bağlarda çok ciddi arızalar olursa bu sefer kişi kendi kökenini kendisinin ürettiği mitolojik bir öyküye bağlar ki burada gerçeklerden kopuk bir aidiyet söylemi ortaya çıkmış olur. Özetle kişi kendisine bir başlangıç bulmak zorundadır. Tıpkı aklın zorunlu olarak ilk nedene kadar sorgulamasında olduğu gibi… Baş savcı Schereber psikoza girdiğinde bir kadına dönüşerek tanrıdan hamile kaldığı ve bu evlilikten doğacak çocuklarla yeni bir nesli başlatacağı hezeyanlarını geliştirmişti. Kendi mitolojisinde kökenini böyle bir teze dayandırıyordu.

92.ÖZGÜRLÜK

1. Özgür iradeden söz edilebilir mi? Zaten bu, sorunlu bir konu. Ayrıca bilinçaltı, kastre özneler söz konusu olduğu zaman çatışmalarla yüklü bir alandır. Bu yüzden kaos kastre öznelerin bilinçaltında yapılanmıştır. Eğer OGP hayata geçerse bilinçaltı, çatışmalardan kurtularak özne özgür iradeye kavuşmuş olur. Öznenin özgür iradesi ya da özgür iradeye kavuşmasının en geniş anlamı budur. O zaman özne mutlak anlamda özgür bir iradeye kavuşmuş mu olur? Hayır böyle bir şey söylemiyorum ama olabileceğinin en iyisi olur.
.

2. Eksiksiz orgazm hazzındaki (OGP) cinsel özgürlük (hazzın ve tatminin tam kapasite yaşanması anlamında), ruhsal ve zihinsel özgürlüğün de temelidir.

3. OGP öznesi olmak için özgürleşmenin çileli yolculuğuna çıkmaktansa, kastratör bir kültürün nevrotik öznesi olarak bu hastalıklı yapıyla uzlaşmak ve nevrotik özne kaderine razı olmak insanlara daha güvenli görünüyor (gönüllü korkaklık). Bu nedenle birkaç gönül dostunun dışında sağaltım için kimsecikleri bulamıyorum.

4. Yasakları delmek, yeni bir düzen yaratmak yeni bir kurallar dünyası oluşturmak yeni bir yapı meydana getirmek şeklinde özgür bir girişim ve yaratıcılıkla da ilgili olabilir pekala. Bu konunun ciddiyetle araştırılmaya açılması gerekir. Özne yasakları hangi amaçla deliyor, nevrotik öznenin rastgele eylemi mi bağımsızlaşmış öznenin özgürlükçü girişimi mi?

5. Kastre insan, kendi kompleks ve kaprislerini, aynı zihnin özgürlük girişimleri olarak da algılayabilir. Bu algı bulanıklığının içinden nice dejenere insanlar üremiştir!

6. Kabus, özgürlüğe giden yolda engellenişin ifadesidir.

93.ZEHİRLİ FÜZYON

1. Zehirli füzyon kendi başına ciddi bir anksiyete dönemidir. Çünkü bu dönemdeki ağır ihmaller ve sevgisizlik başlı başına travmadır. İkinci ve çok önemli anksiyete uğrağı Ödipal dönemdir daha doğrusu o dönemde ciddi kastrasyonlar uygulanırsa…

2. Libidinal enerjiyle çalışan ruhsal aygıt, zehirli füzyondan gelen libido enerjisinin düşük ya da bastırılmış olması nedeniyle arızalı çalışır ve sağlıklı biçimde açılıp gelişmesi gereken tüm ruhsal aygıt programları bu nedenle eksik ve hatalı işlemeye başlar. Psikozu da bu gerçeğin içinden ele almak gerekir (bir tahmin sadece).

3. Zehirli füzyonda çakılı kalmak, özerklik programına ters olduğu için özne tarafından annenin onu yutacağı kaygısı şeklinde deneyimlenir. Bir boşlukta yutulma rüyalarının zemininde alttan alta bu derin kaygılar aktiftir.

4. En ufak bir yüzleşme ve karşılaşma yaşanmadan men edilerek bir kapsülün içine alınan travmalar (genelde kastrasyon ve ensest yasakları ile ilgilidir), bastırılmış travmalara oranla daha yıkıcı sonuçlar yaratır ve bunlar psikanalizin gelip tosladığı sert kayadır. Ama bu, elbette psikozun nedeni değildir, çünkü psikozun sebebi ağırlıklı olarak zehirli füzyondur (yani zehirli füzyonda uzun süre kalmış bebekler için geçerlidir).

5. Bir insan neden mehdi ya da bir ermiş olduğu iddiasında bulunur ki.? Zehirli füzyonda yeterli idealizasyon ve süblimasyonlarla beslenememiş olanlar bu açığı kapamak üzere ve nesnesini bekleyen arketip gereği kendi kendilerine geliştirdikleri patalojik süblimasyon ve idealizasyon sonucu olarak ağır bir narsisizme maruz kaldıklarında kendilerini tatmin yolu mehdilik ya da ermişlik iddialarından geçer.
Şunu da unutmayalım ve üst paragraftan ayrı olarak not edelim: Cemaatin sarsılmaz dini inançları da libidinal füzyonun süblimasyon ve idealizasyon akımlarından beslenir.

6. Zehirli füzyondan geldiği için psikotiğin aidiyet organizasyonu son derece gevşek yapılanmıştır. Şunu da düşünelim: Aşırı izolasyon ortamlarında uzun bir süreden sonra insanların düşünce süreçleri bozulmaktadır. Tıpkı bunun gibi aşırı izolasyon süreçlerinden gelen şizofrenin kendisinde de laboratuvarlarda deneme olarak yapılandırılmış aşırı izolasyon ortamlarında denekler üzerinde yaratılan sonuçların tekrarlanmasına şaşmamak gerekir. İzolasyon tanklarına alınan sağlıklı denekler bir süre sonra şizofrenik tepkiler vermeye başlamışlardı.

7. Zehirli füzyon, bebekleri ruhsal yönden güçsüz hale getirir. Bunların hayat mücadelesinde ayakta durabilme imkanları çok kısıtlıdır. Ayrıca bu bebekler Ödipal döneme geldiklerinde onu da diğer normal bebeklere göre çok büyük bir kriz olarak yaşarlar ki bu dönemde maruz kaldıkları kastrasyonlara karşı gösterdikleri dirençsizlik, ergenlik dönemine girdiklerinde onların ruhsal yapılarını parçalayarak psikotik bir geçişe yol açacaktır (yüksek oranda).

Ergenlik döneminde ergenden yavaş yavaş yetişkin cinselliğini ve hayatın yeni sorumluluklarını üstlenmesi beklenir. İşte psikoza aday ergen bu görevin üstesinden gelemez.

94.RUH SAĞLIĞI

1. İstediğin kadar en büyük terapist ol, psikiyatrist ol, analist ol. Eğer orgazmın çok kötü ise sen hala hastasın demektir. Bu halinle kime ne hayrın dokunacak ki! Senin en şaşmaz tanığın bedensel tepkilerindir. Bana zihinsel düzleminden vereceğin hiçbir yanıt asla inandırıcı olamayacaktır. Ben senin beden diline bakarım. En dürüst tanık odur.

2. Ruh sağlığı için libidinal füzyon ile erotik akımların sıkı bir kaynaşması ve aralarındaki organize iş birliği şarttır. Eğer bu birlik kurulamamışsa kişide şu ya da bu biçimde çeşitli ruhsal aksamalar ortaya çıkmış demektir. Bu aksaklıklar öznenin geçmiş nesne ilişkilerindeki renklere göre şekillenip yapılanır. Ya da daha doğrusu geçmişteki nesne ilişkileri bu iki eksen arasındaki temel ahengi bozarken bozulan bu ahenk bir geri dönüşle nesne ilişkilerini ve onlardaki ahengi yeniden tahrip etmektedir.

95.ERİL KİMLİK

1. Sevgi, şefkat, libidinal füzyon yüklülüğü ve süblimasyon kapasitesi ve OGP, erilliğin kurucu unsurlarıdır. Daha doğrusu bunlar erkekliğin insanca yaşanabilmesinin kurucu unsurlarıdır. Çünkü sevgi, şefkat ve tam tatminli cinsel hazlarla sürüp giden erotizm, sağlıklı erkek kimlik organizasyonunun temel şartıdır.

2. Beden erkek, işletim sistemi ya da kod yazılımı dişi… Buradan anlıyoruz ki erillik de eninde sonunda bir kod yazılımıdır ama doğal ve zorunlu dayanak noktaları da vardır.

96.CİNSEL İKTİDARSIZLIK

1. Cinsel iktidarsızlık yani eksiksiz tatmin hazzında kısıtlılık halinin ikamelerinden biri de aşırı para hırsı şeklinde tezahür edebilir. Buna tatminsizlikten kaynaklanan agresyonları da ilave ettiğimizde karşımızda para uğruna her türlü kötülüğü yapabilen insanları görürüz.

Şunu önemle not edelim: Erkeklerle sınırlı kalarak şu notu düşmem gerekiyor: Burada cinsel iktidarsızlık ifadesini ereksiyon sorunu anlamında kullanmadım, çünkü bu kişilerin hiçbir ereksiyon problemi olmayabilir ve çoğunlukla da yoktur ama tatmin hazları çok ciddi biçimde sorunludur. Orgazmları eninde sonunda vibratör orgazmıdır. Orgazm ekseninde yaşanan ve tatmindeki son derece düşük kapasite ile seyreden bu tabloya cinsel iktidarsızlık diyorum.

2. Ensest yasağı, erkek çocukta anneye yönelik olası cinsel arzuyu bastırırken, uygulamanın son derece vahşice gerçekleştirilmesi nedeniyle erkek çocuğun gelecek yıllardaki cinsel haz kapasitesi ve doyumlu orgazmlar yaşama kapasitesi ciddi bir darbe almaktadır. Toplumun bütüne yakınında durum budur. Bu tabloda kastrasyon o kadar vahşice uygulanır ki bilinçaltı, anneyi bütün

kadınlar olarak okuduğu için erkeğin kadınlarla cinsel ilişkilerinde tam kapasite orgazm doyumları anlamında tıkanıklık olarak cinsel iktidarsızlık sorunları gündemi sürekli işgal eder.

97.ELEŞTİRİ

1. Freud ve Lacan öylesine büyülü bir atmosfer yarattılar ki düşüncelerinin yanlışlanabilirlliği mümkün olmuyor (sorgulayanları dövüyorlar !?). Bu yüzden onların fikirleri bir muhalefet şerhi bile düşülmeden doğrudan doğruya bir amentü gibi kabul ediliyor. Bu tutum psikanalizin gelişiminin ve tedavi olanaklarının önünde büyük bir engeldir. Zaten psikanalizin tedavi etmediğini kendileri söylüyor. "Ben seni tedavi etmeyeyim ama sen bana para öde!"

2. İnsan ruhsallığında bastırma mekanizmalarının varlığını kabul eden psikanaliz ve psikiyatri, aynı bastırma mekanizmalarının orgazmın yaşanabilir kapasitesine ne yaptığını ve bu kapasiteyi nasıl düşürdüğünü asla gündeme getirmez. Bu araştırma alanları orgazmın herkese göre yaşanabilir bir süreç olduğunu söyler ama burada uğranılmış büyük kapasite kayıplarını asla dikkate almaz ve bunu akıl da edemez. Bunu kasıtlı mı yaparlar? Bu konuda psikanaliz ve psikiyatri tam bir histerik körlük içindedir ya da kasıtlı bir körlük….

98.SİMBİYOZ

1. Annenin bebeğine bağımlı olduğu durumlarda bebek de anneye bağımlı olarak kalır ve bu ikiliyi birbirinden koparmak imkansız hale gelir. O zaman bebek anne kucağının dışında bir yaşam macerasına atılamaz. Anne ve bebeğin ayrışmasına hadım etme operasyonu diyorsak yani ikiliyi ayrıştırma operasyonu diyorsak bu durumda anne ya da bebek hadım edilme dediğimiz sağlıklı ayrıştırmayı kabul etmemiş, reddetmiş olurlar.

Normal durumda annenin bebeğini kuşatıcı sarmalı bebek büyüdükçe aşama aşama gevşer ve çocuk özerkleşme sürecine doğru yol alır. Yaşayacağı özerk hayatı ve toplumun ondan beklediği toplumsal cinsel kimliği ve onun rollerini rahatça üstlenir.

Özerklik programının çeşitli derecelerde sakatlanması çeşitli derecelerde ortaya çıkan ruhsal patolojilerin sebebidir.

Aslında klasik psikanalizde hadım edilmenin reddedilmesi şeklindeki yanlış yorum şöyle düzeltilmeli: Yani küçük çocuğun, özerkleşme programını reddeden ve bebeğine bağımlı bir anneden dolayı simbiyotik ilişkide çakılı kalması. Bu pozisyon sona erdirilmeli…Yoksa kastre edeceğim diye çocuğun gelecekteki cinsel hayatını ne diye sabote ediyorsun?

99.KAVRAM ÖNERİLERİ

1. İnsan söz konusu olduğunda "cinsel dürtü" ya da "güdü" yerine "cinsel itilim" (cinsel dürtü ya da güdü yerine), "cinsel yönelim" (cinsel nesne seçimi) ve "cinsel tepki" (cinsel itilimin sergilenen tüm davranış biçimleri) ifadelerini kullanmak sanki daha doğru görünüyor.

100.İNSAN DOĞASI

1.Yenidoğanda hiçbir biçimde verili aktif bir öz yoktur, sadece zamanı geldikçe bir bir açılacak ve o insan yavrusuna özgü beyin programları vardır. Bebeğin kendine özgü bu beyin programları olsa olsa onun özü olabilir. Bu açılım süreci devreye girdiği zaman bebekte bir özden söz edebiliriz. Annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağı, ihtimam ve bakımı bebeğin bütün bu beyin programlarını aktifleştirir. Bu aşamadan sonra ortaya çıkan bu insani yapı ya da inşaya bebeğin özü diyebiliriz, eğer bir yabancılaşmadan söz edilecekse işte bu yapılandırılmış insani öz karşısında bir yabancılaşmadan söz edilebilir. ,

101.KENDİNİ TANIMA

1. Kişinin kendini tanıması ne demektir? Eğer kişi cinsellik ve nesne ilişkileri alanında ağır kastrasyonlara maruz kalmasaydı sergileyeceği ruhsal portre ne olurdu? İşte kişinin sergileyeceği bu tamamlanmış kendilik yapısı ile kuracağı ilişkiler bütününü, kişinin kendini tanımasının dinamik yapısı olarak ifade edebilirdik. Nevrotik kastre özne, bu türden kendini tanıma olanağından ebediyen yoksundur ve bu olanaktan sürgün edilmiştir. O, kastre ruhsal yapısını kendi özgün doğası sanır.

102.BİLİNÇALTI

1. Varlığın gizemi... İnsan en derin bilinçaltı seviyede onun ne olduğunu bilir. Ama bu bilgi, bilinç katmanına, insanın anlamadığı sembolik bir dille iletildiğinde, varlık, gizemine erişilemez bir büyük sır olarak algılanır. Özetle, bilinçaltının en dip katmanlarında her şeyi biliyoruz ama bilinç seviyesinde asla bilmiyoruz.

2. Bilinçaltı bir itilim üzerinden (beni adeta dürtüklercesine) OGP öznesi olma potansiyelime denk sevgililer ya da dostlar arıyorum. Benim bitmez mutsuzluğum ya da tedirginliğimin kaynağı da bu nafile arayışlardan ya da her insan üzerinden bu arayışlara adeta zorunluymuşum gibi maruz kalmamdan kaynaklanıyor. Özetle bu eksende yapılanan temel yalnızlığım, mutsuzluğumun asli kaynağıdır. Aslında özne bilinçaltı seviyede bu tutkulu arzusunu dile getirmiş olmaktadır.

3. Dedikodu yapan, ötekinin ağzından konuşur. Öteki de dedikodu yapanın bizzat kendi bilinçaltıdır.

4. Bilinçaltı bir dil gibi yapılanmıştır (Lacan). İki değişik açıdan bakabilir miyiz bu teze? Birincisi bilinçaltının kendi sembolik bir dili vardır ya da ikinci bir olasılık olarak ketum hafızadaki tüm emosyon ve düşünce kayıtları, bir çağrışımla harekete geçtiklerinde dil ile ifade edilecek şekilde tetiklenirler. Ya da çağrışım anında dilsel ifadelere dönüşürler. Bir kere daha ifade edersek bilinçaltı, kendisi doğrudan doğruya, ifadesini sembollerde bulan bir dildir. Bu süreç bitmez tükenmez ve sürekli akış halindeki iç konuşma metnini yapılandırır. Ya da diyelim ki günlük iç konuşma metnimiz çoğunlukla başlı başına sembolik bir dildir.

Bilinçaltının kendi sembolik dilinden ne anlamalıyız? Nevrotik ya da psikotik özne için konuşursam: Tüm nevrotik ya da psikotik semptomlar bu öznelerde bilinçaltının sembolik dilidir. OGP özneleri tüm duygu ve duyumlarını

çarpıtmadan, ham ve tok halleri ile yaşadıkları için onlarda bilinçaltı kendini doğrudan ifade eder ve sembol kullanım gereği ortadan kalkar.

5. Her seferinde beden ve ruhsal aygıttan tamamen tahliye edilemeyen orgazmik haz, bu sefer yine ruhsal aygıtta nevrozlara tercüme edilir ya da ruhsal aygıttaki nevrozlar bu tamamen boşaltılamayan orgazmik hazların sebebidir. Bilinçaltında şu denklem hükümrandır: (Engelsiz orgazm (OGP) = ölmekte olmak korkusu). Bilinçaltı, kastrasyonlarla ürkütülmüş öznede böyle bir denklem kurar.

6. Sembolleştirme, özgün nesneye uzak ya da yakın çağrışımı olan veya özgün nesneye ait bir parçayı taşıyan figürü içeren bilinçaltı bir çalışmadır. Bu bilinçaltı çalışmanın sonucunda ortaya çıkan figüre de sembol denilir. Sembol kendisine iliştirilen ve özgün nesneye ait parçalardan ya da onu ima eden çağrışımlardan dolayı dikkatli bir bakışla özgün nesnenin ne olduğuna dair bize hemen bir ipucu verir.

7. Anneye yönelik idealizasyonlar ve ilişkilerimizdeki yanılsamaları genişletilerek incelenecek. Şimdilik şu denklemleri yazalım:
anne=bütün dünya; bütün dünya=anne... // Anne en yüce varlık… Sonradan tanrı en yüce varlık olur.

8. Her rüya bir gün öncesinden başlayarak geçmişteki özne benlerimizden birinin ya da birilerinin arzusu, tasarımı ya da örtük söylemidir.

9. Rüyada hasta bir kedi yavrusunu canlandırmak, iyileştirmek, örtük olarak, libido çökkünlüğü nedeniyle haz algı yoğunluğu azalmış bir penisi kaldırma ya da kişinin iyileşmesi (aslında onu en yoğun cinsel hazlarla yükleme) arzusuna denk gelebilir (bu, birinin bana anlattığı rüyasıydı, ayrıca yaşam öyküsüne de vakıftım).

10. Nesnenin düz anlamı sabittir ama ruhsal dünyamıza aktarıldığında ve onun sembolik çağrışım akışlarına maruz kaldığında, anlamı çok yönlü boyutlar kazanmaya başlar.

11. Duyu organlarımızdan (beş duyu) gelen girdileri engellemek nasıl elimizde değilse, bunların iç konuşma metnimize yerleşmek üzere birdenbire bu metne dahil olarak hatırlanmalarını da engellemek bizim elimizde değildir. Burada elde olmayan hatırlamalar ya da çağrışımlar bir bilinçaltı etkinlik olarak öznenin iradesi dışındadır. Girdiye, dıştan etkilenme, hatırlamaya da içten etkilenme diyelim.

12. Ensest yasağı, çocuk (erkek) kaç yaşında iken ona bildirilir. Hiçbir çocuğa böyle bir yasak bildirilmez. Ancak onun kendi kendine pipisiyle oynaması ve tabii sonuç olarak bu oyun sırasında cinsel duyum ve hazlar yaşaması yasaklanır. O da buradan, kendine cinselliği ve onun hazlarını yasaklaması gerektiği sonucunu çıkarır. O zaman cinsel haz ima eden kişilere, (kandaşlar da dahil) erotik ilgi duymayı kendine yasaklar ve bastırır. Bu yüzden çocukta "bilinçaltı", fallik dönemle birlikte başlar yani cinsel yasaklar ve bastırmalar bilinçaltının yapılandırıcısıdır. Çünkü Ödipal dönemin çoğunlukla hatırlanamayışının başka sebebi olamaz. Çocuk, kültüre dahil olup onun ensest yasağına muhatap olunca bu yasağı bilinçaltına kodlamaya başlar. Özellikle anne babanın söylemlerinden çok, yüz ifadelerinde ve bakışlarında beliren dehşet ve ürkütücü yasak imaları üzerinden kastre edilir. Çünkü korku ve dehşet, anında limbik sisteme iner ve

orada kökleşir, kastrasyon böyle işler. Yani ebeveynlerin kendi kastrasyon kaygı ve dehşetleri kendi çocuklarında tekrarlanır. Eğer anne
babalar kastrasyon ötesinde olabilselerdi, bunca ruhsal belaya bulaşmazdı insanlar.

13. Psikanaliz şunu diyor (Freud - Lacan): "Bilinçaltı bireyin Ödipal dönemde kültürün dilsel-simgesel alanına girişi ile oluşmaya başlar." Benim tezim şu: Bilinçaltı, Ödipal döneme özgü ensest arzu kaymalarını suçluluk duygularıyla bastırmanın sonucunda hastalıklı ve dehşet yüklü bir organizasyon olarak yapılanır. Böylece dil öncesinin haz ve çeşitli emosyon yüklülüğü, kökensel zevk ya da libidinal füzyonun toplam potansiyelleri ve bağlı olarak bunların mutlak tatminleri bastırmaya maruz kalır. Devamında sözcüklere bağlanmamış ve bu yüzden en dirimsel halleri ile dolayımsız algı kipleri, özetle kendisi ile dolu olmanın toplam varoluş kipleri de bastırmaya maruz kalır. Şunu düşünelim: Ödipal dönemde kandaşa cinsel arzu kaymalarının bastırılması, önceki dönemlerin de bastırılması sonucunu neden yaratır? Çünkü o geçmiş dönemlerin emosyonel yapısında da cinsel bir şeyler vardır da ondan…Şöyle açıklayalım: Libidinal füzyonun anne bebek arasında yapılanan aşkın romantik ekseni bu dönemi baştan başa kat eder ve bu eksenin hareketi Ödipal uçtaki fallik cinselliği de harekete geçirme riski taşıyacağı için hepsi birden bastırılarak bilinçaltı denen yapılanmanın yolu açılmış olur. Biraz daha açıklarsak: Eğer yetişkin kişi bir OGP öznesi ise bu romantik eksen onun güncel orgazm deneyimine kesinlikle katılarak kişisel özne tarihini emosyonel eksende boydan boya kat eder. O zaman görürüz ki bebek dünyaya cinsel bir varlık olarak gelmiştir. Bu nedenle Ödipal dönemdeki bastırma, önceki dönemlerdekini de kapsamak üzere toptan olur hatta ergenlik dönemi bile bu bastırmalardan nasibini alır. Sözü edilen "cinsel bir şeyler" nelerdir? Önce, "Ödipal çocuğun (erkek) anneye yönelik ensest arzu kaymaları bastırılır" dedik, ama önceki dönemlerde çocuk anne ile iç içe yakınlık halindedir. Ödipal çocuk böylece anneyle araya bir mesafe koymak zorunda kalırken, önceki dönemlerin annesini de kendinden uzağa koyar. Bütün bunların bir bardak suda fırtına koparmak olduğunu hep belirtmiştik. Ayrıca şunlar da var: "O cinsel bir şeyler'in içinde, orgazm anında deneyimlenecek olan ve cinselliğe adanmış tüm emosyonel eksenler mevcuttur. Ki bunlar da zaten toplam olarak annenin libidinal füzyon kucağında yapılanmıştı.

Lacanyan teori, yaratılmış ensest faciayı görmezden gelerek, kendi görüşüne göre kastrasyonların kaçınılmazlığını meşrulaştırıyor ve onu aşmanın imkansızlığını belirtip, tüketim ekonomisinin ruhu aç öznesini meşrulaştırırken, aslında bu ekonomik düzene hizmet ediyor.

Şu görüşü rahatça ileri sürebiliriz: Ödipal çatışmalar çözülüp bariyerler yıkıldığında, dil öncesi ya da Ödipal'e kadar olan dönemin tüm emosyonel süreç ve kipleri birer kazanım olarak geri gelecektir. Bu nedenle Lacancı kuram, kastrasyonların insan olmanın kaçınılmaz kaderi olduğunu ve bunları aşmanın veya geride bırakmanın imkansızlığını dile getirirken kesinlikle yanlış ya da yalan söylüyor. (Sanırım yalan söylemiyor çünkü hayat boyu kastre biri olarak kaldı. Eğer cinsel özgürlüğünü -OGP düzeyinde- kazanmış olsaydı kesinlikle namuslu davranırdı.)

Ataerkil kültürlerin basiretsizlikleri olarak Ödipal dönemin durduk yerde üretilmiş ensest rezaletleri yaşanmasaydı, çocuk nasıl bir nörolojik gelişim programını hayata geçirecekti? Bunu bilmiyoruz. Ama diyebiliriz ki Ödipal dönem, insanın nörolojik programlarındaki gelişmenin durduğu ve tıkandığı anı gösterir.

Şempanze çocuklarda insani gelişmenin (kültürel özne olmanın) nörolojik programı nasıl işlemez hale geliyorsa, kültürün kendi kastrasyonları da kim bilir

haberimizin olmadığı nice nörolojik gelişim programlarımızı işlemez hale getirmiştir. Tarafsız nörolojik laboratuvar araştırmaları, ileri sürdüğüm bu tezi doğrular niteliktedir.

Not: Teorisyenleriniz iktidarsız olunca siz de muktedir olamazsınız.

14. Kökeni belli olmayan ama muhakkak ki geçmişimizle kesin bağlantılı sözel ya da imgeler halindeki çağrışım baskınları... Ruhsallığımızın dip katmanları bu durumlarda bize ne anlatmak ister ki!

15. Bastırılanın açığa çıkmak için uyguladığı basınca karşı, bastırılanın açığa çıkmasını engelleyen sansür mekanizması arasında her saniye süren çatışma,

a) sürekli devinen iç konuşma metninin üretilmesinden ve

b) sembollerin sürekli üretilmesinden sorumludur. Sözü edilen bu çatışma her saniye sürdüğü içindir ki insanda iç konuşma metni mütemadiyen sürüp giderken, bu akışa her an eşlik eden bireysel ya da kültürel semboller, daima devrededir. Sembol bu yasakların (bastırmaların) yarattığı çatışmalarda yasağın ana temasının kılık değiştirmiş ifadelerdir.

16. Cinsellik bastırılmadan "puro" "penis"e benzetilmez. Yani bastırılan cinsellik sembol üretir. Daha doğrusu hangi alanda bir bastırma, bir gizleme söz konusu ise bastırılan ya da gizlenen şey, benzerlik ilişkisi kurulabilecek bir başka nesne aracılığı ile sembolize edilir.

Eğer penis, Eyfel Kulesi ile sembolize ediliyorsa, o zaman eril öznenin penis üzerinden uğradığı haz kayıplarının büyüklüğünü de ayrıca tahmin edebiliriz. Yani büyük penis fantezisi aslında hiç de cinsel haz iktidarına denk gelmez uğranılmış kastrasyonun dehşetine denk gelir.

17. İnsan sevdiğini neden incitir? Çünkü ya anneyle ya babayla kapatılmamış bir hesabı, belki de alınmamış bir hıncı vardır. Bu gecikmiş hınç, güncel ilişkilerde sevdiğimiz başkalarına da yansıtılır.

18. İlham, bilinçli farkındalığımdan çok önce hazırlanıp bilinçli farkındalık alanıma gönderildiği için, bilinçli farkındalık alanımdan bakarak onun kökenleri hakkında net bir şey herhalde söyleyemem.

19. Yalnızlık anksiyetesi, bizi toplumsal bağlar halinde tutmak isteyen kodlarımızın bize oynadığı bir oyundur. Onun bizi insanlara iten basıncıyla kendimizi insanlar arası ilişkilerin içinde buluruz, ama isteyerek ama istemeyerek. Çünkü toplumsal varlıklar olarak var edildiğimiz için, bu mecburiyet bizim varlığımızın en derin köklerinden karşı konulmaz bir güç olarak ortaya çıkar Kurulan tuzağın psikodinamiği şudur: Libido dünya-varlık'a gönderdiği yansıtmaları aynalayacak dış nesnelere muhtaçtır yoksa özne kendisini korkunç bir vakumda bulur.

20. Bir duygu kendi özdeşi olan duyguyu tetikler. Bu nedenle sözcükler arasındaki çağrışım yasası, duygular arasında da geçerlidir.

21. Bilinçaltının muhafazakar ön kabulleri, her zaman dirençlidir. İyi de bu direncin sebebi nedir? Dikkatle baktığımızda bu ön kabullerin en küçük yaşlarımızda bilinçaltımıza yerleştirildiğini görürüz. Toplumsal bir varlık olan insan yavrusu, bu ön kabuller üzerinden toplumsal bir özne olur ve sosyal izolasyon tehlikesini böylece aşar ve kayda aldığı ön kabulleri böyle bir toplumsal aidiyetin

hizmetinde kullanır. Hiç kimse bu aidiyet alanı dışında yaşayamayacağı için (yoksa bir şempanze çocuk olmayı göze alması gerekirdi) bilinçaltı ön kabuller son derece muhafazakardır. Aksi halde kişi nihilist bir depresyonu göğüslemek zorundadır. Daha sonraları bu kayıt alanının yerinden bize hitaben konuşmayı başaran her odak, üzerimizde aynı etki gücüne sahip olur. Şöyle ki bizi toplumsal aidiyete bağlayan kastrasyon odaklarının yerini almayı başararak bize oradan seslenen her odak, üzerimizde aynı etki gücünü devralır. O zaman konuşanı meçhul telefonlar, tehditler irademizi denetimlerine alırlar. Bu durum bize büyüdeki, hipnozdaki, dolandırıcılıktaki etki gücünün gizemlerini de açıklar. Çünkü bu sesleri, toplumun, önünde boyun eğilen üst iradesinin sesi gibi algılarız.

Bilinçaltının ilk yaşlardaki ilişkilerde kazanılmış muhafazakar ön kabulleri, bu ilk ilişkilerin yerini alacak olan aynı güçteki yeni ilişkilerin etki alanında değiştirilebilir belki. Yani bu konuda sadece bilgi edinmek ve bununla yetinmek, tek başına, özellikle bu ilk kayıtları değiştirmek bakımından işe yaramaz. O zaman terapinin –birinci ciltte sözünü ettiğim şekildeki- ilişkisellik kipleri, şifayı mümkün kılmak bakımından biricik çıkış yoludur.

22. Beynin psişeye de yansıyan karmaşık yapısı, tarih boyunca ruhun tanrıyla bağlantılı ve ancak onunla açıklanabilecek gizemli yapısı olarak hep yanlış biçimde yorumlanmıştır (Örneğin sanrılar ve halüsinasyonlar vb.).

23. Geçmişin motivasyonu bizi geleceğe yöneltir.

24. Jung'un bastırma kuramına bir yanıt: Bastırma ile unutma arasındaki fark şudur: Bastırma, çatışma yaratan bir durumun hatırlanmamak üzere bilinçaltına bastırılmasıdır (yani ketum hafızanın dip katmanlarına bastırılması) ve nevrotik çatışma odaklarının kümelenmeleri şeklinde yapılanır ve semptomlar üretir. Oysa unutma eyleminde hatırlanması gereken malzeme o kadar çoktur ki hafızanın hatırlama kapasitesi, bütün bunların hepsine aynı anda erişimi mümkün kılamaz. Bu nedenle unutma eylemi bir ruhsal rahatsızlığa ya da nevrotik odakların kümelenmelerine yol açmaz. Jung'un sözünü ettiği bastırma eylemi, aslında unutma eyleminden başka bir şey değil. Belgeselin ilgili sahnesinde Jung, Freud'un bastırma kuramına karşı olduğunu zaten kendisi söylüyor.

Yanlış bir anlamaya yol açmayalım. Nevroz kültürlerinde elbette bastırma mekanizmaları her zaman kullanılıyor. Kastrasyonları aşmış kişiler sonradan hatırlamak üzere sadece "unuturlar".

25. Bilinçaltı alan öznenin bilinçli farkındalığından etkilenmez. Kendindeki ilk kayıtları dikkate alır, bu kayıtlar üzerinden aktifleştir. Gerçeklerin ne kadar bilincinde olursak olalım rüyalarımızı yaratan süreçlerin, bilinçaltının bu ilk kayıtları ile bağlantılı oluşu konumuza iyi bir örnektir.

26. İdin dürtüleri canlının etobur ya da otobur oluşuyla ilintilidir. Eğer etobursa bu sefer aç ya da tok oluşu, belirleyici bir başka etkendir.

27. Hayvanlar benzerlik ilişkisi kurmazlar çünkü sembolizasyon yetenekleri yoktur. Ama bundan dolayı da bir şeyi tanırken asla yanılmazlar ve asla bir benzerini aslı olanın yerine koymazlar.

28. Bilinçaltı ya da bilinçaltı… Bu kavramları ketum hafıza kayıtları olarak kabul etmek her zaman işimizi kolaylaştırır. "Ketum hafıza" yani bir zamanlar

bilinçli olarak yaşanmış ama şimdi hafızanın kendinden sır vermeyen en dip katmanlarında saklanan ruhsal malzeme… Nelerdir bunlar? Anılar, kodlar ve çeşitli kayıtlar. Bu içerikler, olumsuz olma ihtimalleri düşünüldüğünde özne için bir tehlikeyi, hoşnutsuzluğu, kaygı ve korkuları ima eder. Ama her zaman olumsuz anıları ve kayıtları da düşünmeyelim. Bu kayıtlar pekala olumlu ve yaşatacak güçteki kayıtlar da olabilir. Örneğin "libidinal füzyon" ya da "dil öncesi" kayıtlar gibi.

29. Kastrasyonlar iptal edilip geride bırakılabildiği oranda kişi kendi bilinçaltı ile özdeş hale gelir. Daha doğrusu kişiyi yöneten bir etki odaüı olarak bilinçaltının gücü epeyce azalır.

30. Hayal edeceğimiz şeye dönüşmeyiz (S…n C…n tersini savundu). Dönüşeceğimiz şeyi hayal ederiz. Bir şeye dönüşüyorsak ya da dönüşeceksek bunu sağlayan itici kuvvet bilinçaltından kaynaklanır (bilinçte cereyan eden süreçlerin zaten 7 saniye önce hazırlanıp bilince sunulduğu beyin görüntüleme yöntemleri ile bulunmamış mıydı?). Yani biz hayal ettiğimiz için o dönüşüm hayata geçmez. Bilinçaltının psikodinamiği budur.

31. Rüyayı yapılandıran kolaj çalışmasında unsurlar arasında kesinlikle çağrışımsal bir bağlantı var ama mantıksal bağlantı tesadüfe bağlı olarak olabilir de olmayabilir de. Bütün mesele kolaj çalışmasını oluşturan unsurların rüyanın asli arzusu etrafında örgütlenmesidir.

32. Anlamın çarpıtılmamış hakikati bilinçaltındadır. Bilinç bu çarpıtılmamış hakikatin çarpıtılmış bir portresini sunar bize. Bilinçaltı özne ve ilave olarak (orijininde varlık), ifade edilmesi yasaklanmış agresyon ya da ensest arzuları bilen asli odaktır.

33. Tüm defans mekanizmalarımız ensest arzularımızı bastırmak, bu arzuların yol açtığı kaygıları önlemek ve bunları bastıran kastrasyon tehditlerini ve kaygılarını örtbas etmek üzere yapılanmıştır. Sakındığımız, kaygı duyduğumuz ve kendisinden kaçtığımız tüm bilinçaltı kayıtlar, bildiğimiz nevrotik zihinsel faaliyetlerimizin, özetle gündelik akışkan çağrışımlarımızın, iç konuşma metnimizin temel sebebidir.

Birinci derecedeki yakınlara duyulan ama hemen de bastırılan erotik arzular bilinçaltı çatışmaların asli nedenleridir. Bunlar hiçbir zaman dile getirilemedikleri için yani açık biçimde dile getirilemeyecekleri için kendilerini semptomlar yoluyla dışa vururlar. Özetle dile getirilmesi o kültür çerçevesinde yasaklanmış ve en derin ahlaki kaygılar ve kastrasyon tehditleri ile bastırılmış tüm talep, arzu ve düşünceler, kesinlikle semptomlar yoluyla kendini ifade edecektir.

Bastırılan yasak arzu ya da yasak düşüncelerin açığa çıkma çabasına karşı onları yeniden bastırmak üzere harekete geçen sansür mekanizması arasındaki çatışmada zihin, bastırılan ruhsal malzeme ve düşüncelerle ilgisizmiş gibi görünen ama aslında bastırılanların ikamesi olan yeni düşünce zincirlerini harekete geçirir. Böylece zihin içi akışlarında oluşan bu yeni dil ya da konuşma, yani öznenin ötekine konuştuğu dil, artık öznenin kendi dili değil yabancı bir dildir. Onun kendisine yabancı ruhsallığının dilidir. Bu yabancı ruhsallık öznenin zorunlu sürgün yaşamıdır.

Şu bağlayıcı sonucu da ilave edelim: Kastre öznenin gündelik hayatı kendisinin olmayan bir hayatı yaşamakla geçer.

34. Kastrasyon kültürlerinde ensest ve diğer cinsel yasaklar üzerinden ahlaki uygulamalar, "bilinçaltı" denilen kapalı zihinsel yapıları inşa eder. Bu zihinsel yapılar en başta öznenin kendisine de kapalıdır. Devam edelim: Cinselliği hedef alan tehditler üzerinden yönleri çarpıtılıp başka kılıklara sokulan arzular bir daha hatırlanmamak üzere bastırıldığında, bilinçaltı denilen bir yapı ortaya çıkar. Daha doğrusu adına "bilinçaltı derin iç çatışmalar" diyebileceğimiz bir odak yapılanır. Oysa kastrasyon tehditlerinin olmadığı yerde bilinçaltı yoktur ama normal zihinsel süreçler olarak unutmalar yaşanır. Ancak bu ikinci durumda unutma eyleminin içeriğine giren bütün ruhsal malzeme asla bilinçaltı bir odak anlamına gelmez. Çünkü onlara hatırlama yoluyla çok kolayca erişilebilir.

Ensest olasılığına bağlı yasakların şiddetle uygulanması, ruhta onarılması imkansız bir boşluk yaratır. Bu ruhsal vakum özne için ömür boyu büyük bir sorun yaratacaktır. Ve ayrıca öznenin bilinçaltı, daima, ensest yasağı ile kaybettiğini, bilinçli özneye fark ettirmeden yine sembolik ensest ilişki fantezileri üzerinden geri alma kurnazlıklarını ömür boyu sürdürecektir. Çünkü yasak, bilinçaltı bir saplantı yaratır. Bu saplantının nedeni yasağın yarattığı ruhsal boşluğun onarılması gerekliliğine dair bir ipucu sunar bize. Dürtülerin üzerinde yasağın yarattığı tatmin boşluğu bu saplantının temel nedenidir. Bundan dolayı, yasak düşünce zihnin at sineğidir.

Şunu da ilave edelim: Bilinçaltı, ensest zina üzerinden sürekli metafor üretimi yapar durur… Çünkü bilinçaltı asli arzusundan bir an vazgeçmez ama onu sembolik ikamelerde arar durur.

35. Ketum hafıza, sansür mekanizmasının bilinçaltına tıkıştırdığı ruhsal malzemeden oluşur; bu tanım hatırlanması imkansıza yakın ruhsal malzemeyi ima eder.

36. Sembol bir ucundan, bastırılmış olana ilişiktir. Yani sembolün bir yerlerinde örtük bir biçimde bastırılmış olana ait bir ipucunu muhakkak bulacağız demektir bu cümlenin anlamı. Diyelim ki rüyanızda boyu sizin iki katı olan bir adam tarafından tehdit edildiniz. Siz de yetişkin birisiniz ve bu durumda o adamın boyu üç metreyi geçiyor. Ama dünyamızda böyle biri yok. Ama siz küçükken babanızın boyu sizin iki katınızdı. Bu durumda siz rüyanızda tehditkar babanızı gördünüz. Burada olduğu gibi dikkatle bakarsanız sembolizasyonun neyi gizlediğini bulursunuz.

Şunu da not edelim: Bilinçaltına bastırılmış olan yasaklanmış arzu ve haz odakları, semboller üzerinden bütün gürlüğü ile değil ama kısmi olarak tatmin imkanı bulur. Ancak öznenin bütün olup biten bu gizleme oyunlarından haberi olmaz. Fakat tam da gerçek bir tatmin yaşamadığını bir eksiklik deneyimi olarak hissedecektir. Zaten sansürün temel amacı da bu kaçamak dengeyi kurmaktır. Yani kısmi olarak tatmin ederken bir yandan da yaşanan tatmini eksik bırakmak…

37. Ketum hafıza alanı, bilinç alanı için yabancı iken, bilinçaltı öznelerinin tamamen bildiği içeriklere sahiptir. Zaten bilinçli güncel özneye kurulan tuzakların hepsi bu her şeyi bilen bilinçaltı özneler tarafından organize edilir (Ah sizi gidi yaramazlar!).

38. Bilinçaltının ancak sezgilerle erişilebilir ve güncel aklın ötesindeki alanına bilinçli aklın yöntemleri ile çözüm getirilemez. Çözüm bilinçli aklın ötesindedir. İşte bu noktada psikanalize, psikanalitik sezgi alanına girmiş oluyoruz. Yani bilinçaltının öznelerini gündelik hayatın aktif özneleri olarak yeniden inşa edebilmemiz koşuluyla.

39.Bağlandığın inanç sistemi sende OGP potansiyelini bastırıyor mu? O zaman onu hemen terk et. Çünkü ondan ruh sağlığın açısından hiçbir zaman hayırlı bir sonuç hasıl olmaz.

40. Bilinçaltı verili değil, ağır kastrasyonlar üzerinden yapılandırılan geçici bir yapıdır. Bir kültür ne kadar kastratör ise o zaman, adına sonradan bilinçaltı da denilen alan o kadar katı ve ketum olarak yapılanır. Özetle bilinçaltı sonradan ortaya çıkar. Yani beyinde böyle bir yapı yok, bilinçaltı bir yapının değil bir işlevin adıdır.

41. Bağlandığım, duygu yatırımları yaptığım her şeyi kendimin sanırım. Bilinçaltı böylesine saçma bir programı yürürlüğe koyar ve bağlanılan nesneye hiçbir şey sorma gereğini yani onun özgürlüğünü ve taleplerini dikkate alma gereğini duymaz. Bu nedenle küçük çocuklarda, beğendiği ama başka bir çocuğa ait bir oyuncağı kendi tekeline alma eylemlerine çok sık rastlanır.

42. İnsanın hayatta kalma içgüdüsü çok güçlüdür. Bu güçlü itilim ya da dürtü sonuçta bir yanılsama olarak insanda kendisinin ölümsüz olduğu algısına da kapı aralar. Bilinçaltının ölümü tanımayışı olgusunu, işte itilimin bu sürekli varoluş realitesinde aramak gerekir. Hayatta kalma dürtüsündeki bu sürekli var oluş, insanda ölümün ötesinde olduğu, hiç ölmeyecekmiş gibi sürekli bir algı yanılsaması yaratır. Bilinçaltımızın ölümü tanımayış sebebi temelde budur herhalde.

43. Duygu ve düşüncelerin, bilinçaltı sansürler nedeniyle doğrudan değil de dolaylı ifade edilme durumunda sembolizasyonlar devreye girmiş demektir.

44. OGP öznesi kısıtlanmamış cinselliğinden, engellenmemiş orgazmik tatminlerinden dolayı bilinçaltı çatışmalar yaşamayacağı için onda bilinen nevrotik anlamdaki bilinçaltı yapılanmalarından bir eser yoktur. Bu öznenin bilinçaltı süreçleri diyebileceğimiz süreçler bilinen anlamdaki unutma fenomenleri ile ilgilidir ki bu özne birazcık gayretle o unutulmuş ruhsal malzemeye yeniden erişebilir. Oysa kastratör eril kültürün öznesinde bilinçaltı alanın içerdiği ruhsal malzemelere erişmek çoğu kez bir ömür boyu mümkün olmaz ki bu da kastrasyon merkezli eril kültür öznesinin neden ömür boyu nevrotik bir ruhsallığa tutsak olduğunu bize kanıtlar.

. 45. Bilinçli zihnin (algı-bilinç sistemi) hafıza kapasitesi, gündelik hayatın gereksinimlerine göre bilinçaltı tarafından (bilinçaltının öznesi tarafından) ayarlanır ve bu gereksinimlerle sınırlandırılır. Bu nedenle algı bilinç sisteminin hafızası görünüşte sınırlı bir hafızadır. 'Görünüşte' sözcüğünün anlam bakımından işaret ettiği örtük kapasiteye dikkat edelim. Yani bilinçli hafıza da bazı durumlarda en geniş kapasiteye erişebilir pekala. Bu, yasalarının araştırılması gereken bir konudur. Psişenin libidinal füzyon eksenine doğru genişlediği özel konumlanış anlarını kastediyorum.

46. Küçük çocukların ana dili öğrenme kapasiteleri, onların aynı zamanda yetişkinlerin niyetler organizasyonunu da içten kavrama kapasitelerini kanıtlar. Bu aynı zamanda, yetişkinlerin bilinçaltı içeriklerini sözcüklere dökülmeden sezgisel

olarak kavrama kapasitesi anlamına da gelir. Bu yüzden küçükken yetişkinlerin bilinçaltından (bakışlarda ve beden dilinde içerilmiş anlamlar bakımından) transfer edilerek bilinçaltına alınan kayıtlar kolay kolay değişebilir nitelikte değildirler.

47. Bilinçaltı akılsızdır. En ilkel korku ve yöntemlerle hareket eder(korunma dürtüleri). Bilinçli aklın her zaman şaşıracağı inanılmaz korkulara bağlı kalır ve o korkular doğrultusunda hareket eder. Ama bu haliyle bile insanı inanılmaz derecede hakimiyeti altına alır.

48. Kendime ve anneme verdiğim değeri başkalarına da yansıttığım için dışardan gelecek kınama ve eleştirilerde örselenebiliyorum. Oysa yansıttığım değeri hak edecek o kadar az insan var ki! Öte yandan bilinçaltı, tekil olanı genelleştirdiği için ve kendi yorum ahmaklığından dolayı, herkesi, kınayan bir anne baba yetkisiyle de donatabiliyor.

49. Her kod yazılımı bir alter ego olma potansiyeli taşır.

50. Atıflarda bulunmak, sembol kullanmak, bağlantılar kurmak kastre özneye ait zihinsel fonksiyonlar değildir; bu, insan aklı ve zekasının verili bir özelliğidir. Bilinçaltı, bilinçli zihnin anlayamayacağı kamuflaj çalışmalarına başlamışsa, o zaman bu verili zihinsel refleksler bilinçaltının denetimine girer ve bu durumda, bilinçaltı bir zihinsel etkinlikten söz edilebilir.

51. Analiz ya da terapilerde kişi çoğu kez süreci yarıda bırakarak kaçabilir. Büyük ihtimalle kişi paylaşımı en zor en mahrem alanlara doğru yol almaktadır. Bu durumda bilinçaltı bilinçten çok önce tehlike sinyalini alarak bilince terapi sürecinden kaçma sinyali gönderir. Ayrıca bilinçaltı öznenin bilinçli özneden saklamaya çalıştığı ruhsal içerikler, bir vakitler bilinçli olan öznenin zaten unutmaya çalıştığı ruhsal içerikler ve olaylardı. Böylece bilinçaltı özne, geçmişi gizleme işlevlerini yerine getirmektedir.
Şunları da ilave edelim: Kaçma refleksi çok öncesinden bilinçaltında kayıtlıdır çünkü, yani dirençler bilinçaltında kayıtlıdır ve oradan gelir. Bunlar bir zamanların bilinçli öznesinin çoğu kez bildiği şeylerdir, bu nedenle bilinçaltı, gündelik özneden önce tehlike sinyallerini alır.

52. Bir kere öğrenildikten sonra artık her seferinde yeniden öğrenmemize gerek kalmayan bisiklete binme örneğinde olduğu gibi geçmişte kayda alınmış kod yazılımları her zaman bilinçaltı şartlı refleks tepkileri ile bizi yöneteceklerdir. Çoğu kez de kastrasyonların doğrultusunda işleyecektir bu ruhsal süreçler. Nasıl bir örnek verelim? Bisiklete binmeyi öğrendik ama onu unutmamız mümkün olmuyor. Tıpkı bunun gibi kayda alınmış kastrasyonlar ve onların yol açtığı hatalı davranış kalıpları bu yüzden kolay kolay terk edilemiyor. Sanırım aydınlatıcı bir örnek vermiş oldum.

53. Ödipal'e girişte bastırılan cinsellik hem bilinçaltının hem kastre öznede gizil dönemin kurucu başlangıcıdır.

54. Psikotiğin ve normal nevrotik öznelerin bilinçaltına yerleşmiş ve en saçma olanlarına kadar toplumsal kod yazılımları psişede aktifleşmek üzere açığa

çıkabilir. Yani bazen psikotikle normal nevrotik aynı psişik düzlemde de var olabilirler.

55. Öğrenildikleri şekliyle bilinçaltına yerleşenler, yine öğrenildikleri şekillerde bilinç alanına geri dönerler.

56. Ketum hafıza yönetir. Biz ona bilinçaltı da diyoruz.

57. Tarihsel bilinçaltı güncel bilinçaltı. Bilinçaltı özne, bilinçli özne. Tarihsel özne, güncel özne (bu kavramlar üzerinde iyice düşünmek lazım, eğer zamanım olursa…)

58. Bilinçaltı süreçler adeta değiştirilemez zihinsel formatlarla çalışır. Bu yüzden, bilinçaltının aktif olduğu küçük yaş çocuklarında, yaşananların emosyonel yapıya kayıtları adeta silinmez izler bırakır. Yine bu yüzden yaşanmış olumsuz deneyimlerin bilinçaltı kayıtları, bilinçli öznenin ayak bağıdır. Çözüm farkındalıkla sağlanır.

59. Bastırılan OGP, sağlıklı işlevselliğini kaybeder ve bu kayıp hem bilinçaltındaki hem oradan da bilince yansıyan tüm nevrotik oluşumların itici gücüdür. O, yani kastre edilmiş gürbüz cinsellik, ama şimdi onun negatif gücü bilinçaltını nevrotik ruhsallık yönünde devindiren ana kuvvettir. Tüm vital gücünü nevrozların üretiminde tüketir.

60. Geçmişin bilinçli öznesi ve onun toplam deneyimleri, günceldeki öznenin bilinçaltıdır. Bilinçli halin pek çok görevi bu bilinçaltı öznenin reflekslerine devredilir ve bilinçli özne böylece her adımda ve her şeyi yeniden yeniden düşünüp organize ederek zaman kaybına uğramaktan kurtulmuş olur. Bisiklete binmeyi öğrenmek bu konuya çok uygun bir metafordur. Ancak kastre özneler söz konusu olduğunda ki hemen hemen herkes böyledir o zaman da geçmişin kastrasyon yazılımları bu kastre öznelerde tekrarlanarak onlara hayatı zehir edecektir.
Özet olarak şunu söyleyelim Geçmişin bilinçli öznesi güncelin bilinçaltı öznesidir.

61. Geçmişin bilinçli öznesi bugünün bilinçaltı öznesidir. Bu nedenle bilinçaltının, güncel bilinçli özneye müdahalesi, her zaman, bilinçaltı öznenin son derece bilinçli müdahalesidir. Onu her zaman içimizde bize sürekli müdahale eden, bizi sürekli kontrol eden bir öteki olarak hissederiz. Dostoyevski'nin "Öteki" romanını hatırlayalım.
Bilinçaltı ya da bilinçaltı özne, yasaklanmış olana bağlı ve ondan kaynaklanan korkular, kaygılar, anksiyeteler, panikler ve yerine göre meşru arzu ya da yasak arzulardan meydana gelir.

62. Bilinçaltı bilinmezi, geleceği hesaplayamazmış; hep güvenli alanda kalmayı tercih edermiş. Tutuculuğun mekanizması bu yapılan açıklamada gizlidir.

63. Kapanan her kapının yüzümüze çarpıldığını sanma yanılsamasının arkasında ya Ödipal veya ensest suçluluk duyguları (geçmişin lanetli küçük çocuğu, yani biz) ya da bize tercih edilmiş canı çıkasıca bir küçük kardeş kıskançlığı ve buna bağlı gönül kırgınlığı veya bizi ihmal ettiğini düşündüğümüz (alçak) annemiz vardır.

64. Bilinçaltı, kendi bilinci kendi beyni olan örtük bir kimlik olarak kendi kurallarına göre faaliyet gösterir ve bu faaliyetlerin sonuçlarını uyanık bilince bir dikte olarak iletir. Bu durumun kıskacından çıkmak, usta bir terapistin (eğer bulabilirseniz) kılavuzluğunda mümkün olabilir.

65. Hemcins nesne, karşı cinsin bazı hatırlatıcı çizgilerini taşırsa ne olur? Beyin onu bir yanıyla karşı cins olarak algılar ve öyle tepki verir. Yani beyin hatırlatıcılardan yola çıkarak bütünsel bir kurgu oluşturur, bu, onun girdileri okuma yetersizliğinden kaynaklanır. Daha doğrusu beyin benzerlikleri aynılık ve eşitlik olarak okur. Beynin okuma programındaki bu yetersizliğinin, eril cinsel iktidarsızlığında oynadığı negatif rolü daha önce başka yerlerde açıklamıştım. Örneğin, anne=bütün kadınlar; bütün kadınlar=anne denklemleri açıklanmıştı.

Aynı şekilde beyin özgün nesneye ait arzu ve talepleri, onun hatırlatıcı çizgilerini taşıyan başka nesnelere aktararak doyumu o ikame nesneler üzerinden de gidermeye çalışır ("O olmazsa bu olsun bari" şeklinde ve bilinçaltına özgü saçma bir mantık). Bu yoldan giderek, tam bir tatmin yaşanmaz ama tatminsizliğe nazaran ehveni şerdir.

66. Bilinçaltının dış gerçeklik hakkında bir bilgisi yoktur. O sadece dış gerçeklikten gelen tehlikeleri kayda alır ve ona göre refleksler geliştirir ve bu kalıcı reflekslerle özneyi içinden çıkılmaz bir tuzağa da mahkûm eder. Ödipal dönemde tehdit alan çocuğun değişmez ters talihi gibi.

67. Jung tarafından sürekli gündeme getirilen "gölge" ya da "insanın karanlık tarafı" verili bir ruhsal yapı değildir. Çünkü insanın karanlık tarafı ya da gölge tarafı, bastırılmış cinselliğin (OGP'nin) agresyonundan ya da ürettiği nevrozlardan beslenir. Yani bilinçaltı tarafından yapılandırılmıştır.

68. Lacancı "gerçek": Dilin ifade edemediği ruhsal içeriklerimizin tümü "gerçek"e dahildir. Bu nedenle yaşayıp, etkisine maruz kaldığımız ama dile getirmekte aciz kaldığımız her ruhsal deneyim gerçek'in bir tezahürüdür.

Öte yandan bilinçaltının bilinemez, öngörülemez ve gizemli, dile gelmez ve dile getirilemez dünyası da gerçek'in bir boyutudur. Şu haliyle bilinç alanına erişememiş her içerik gerçek'in alanına dahildir. Bu tespitlerimde yaşanmış bir geçmişi depolayan ketum hafıza kayıtlarını kastetmiyorum, çünkü bunlar hatırlandıklarında dile getirilebilir.

69. Bilinçaltı anadilimi bilir mi? Ya da hangi dili bilir? Bilinçaltı bir yerde ketum hafıza ya da geçmişteki özneler (emosyonel ve sözel özneler) topluluğu ise elbette anadilimi ve yaşanmış tüm emosyonlarımı bilir, yani oraya yeni kod yazılımları (sözel ve emosyonel yazılımlar) için müdahalede bulunulabilir. Büyük ihtimalle bilinçaltı ya da geçmişteki özneler topluluğu bu müdahaleleri anlayacaktır (bir düşünce egzersizi). Ama bilinçaltının çalışma prensipleri evrenseldir ve onun kendi yazılım sistemleri üzerinden evrensel bir dili vardır. Bu yüzden, ona kendi yazılım dili üzerinden erişilebilir. Bu gerçek, psikanalizin evrensel bir uygulamaya evrilmesine kapı aralar. Bilinçaltının çalışma prensipleri üçüncü ciltte açıklandı. Bu ciltte de zaman zaman bu prensiplere değinildi.

70. Geçmişin öznelerinin de kendi talepleri vardır ve kendi kurgularını tasarlarlar. Buna da geçmişin bugüne yansıyan arzusu deriz. Geçmişin öznesi

bugünün bilinçli öznesi gibi kendi bilincine ve kendi bilinçli edimlerine sahiptir. Geçmişin öznesi tatminsiz kalmış arzularını bugünün bilinçli öznesi aracılığı ile eyleme koymaya çalışır. Buna da "geçmişteki tatminsiz arzu güncel boyutta kendine bir çıkış yolu arar" deriz.

Geçmişin bir zamanlar bilinçli öznesi, bugünün bilinçaltı öznesidir.

71. Aklınıza gelen şey örtük niyetinizdir, gizli ajandanızdır. Dönüp bir bakmanızda yarar var.

72. Sen ne biliyorsan bilinçaltın da o kadarını bilir. Yani bilinçaltına vahiy gelmez oradan da senin bilincine gönderilmez.

.

73. Alt ben, üst ben ve ben, toplumsal sistemde ayakta ve hayatta kalmak için insanın refleks sistemleridir ve çoğunlukla bilinçaltı tepkiler olarak çalışırlar. Gündelik hayatın dışındaki hiçbir bilgiden bilinçaltının haberi olmaz. Buna "haberli olmak" diyelim. Bu basit gerçeği niye yazdım? Metafizik ilham saçmalıklarına düşmeyelim diye.

74. Her kompleksimizi, her korku, kaygı ve çatışmalarımızı birer özne-ben olarak kabul ettiğimizde şu durumla karşılaşırız: Bunların her biri zaman zaman özne bilinçte bağımsız bir varlıkmış gibi öne çıkarak bize kendini dayatır. O anki bilinçli varlığımız olarak ruhsal sahnemizde belirirler. Bunların her biri kendi başına birer öznedir.

75. Dil öncesinin vital seviyesi son derece yüksek algı ve duyguları, Ödipal dönemde bastırıldıkları için bilinçaltı adı verilen bir yapıyı oluştururlar. İnsanın temel trajedisi bu içsel özün yani dil öncesi emosyonelliğin sürgüne gönderilmiş olmasıdır. Bu yüzden onun derinden gelen sesinde en içten özlemlerimiz yankılanır.

76. İç konuşma metnimizde bir yığın insan konuşur durur. Kimdir bunlar? Bizim şu anımızın gerisinde bir yığın özneler mevcuttur bizi temsil eden. Ya da ilişkili olduğumuz kişilerin ağzından kendimize yönelik konuşmalardır bunlar. Bilinçaltımız bir orkestra şefi olarak onların hepsine ayrı ayrı bir diyalog görevi yükler. Her biri bizim geçmişimizdeki bir özne üzerinden harekete geçer ve diyaloğa katılır.

77. Kültürün koyduğu toplam yasaklar kişide bilinçaltının da sınırlarıdır. Kişi bu sınırları aşarak kendinde kısıtlanmış olanları yaşanabilir özgür bir alan olarak ele geçiremez. Ancak titiz bir terapötik çalışmayla bu sınırların ötesine geçilebilir.

Özetle toplumun yasaklar çerçevesi bilinçaltının da sınırlarıdır. Yani bilinçaltı, toplumun koyduğu yasaklarla yapılanır sadece, dile girmekle değil. Çünkü konulan yasakları delmek için alttan gelen dürtüsel talepler bunlara çarpınca arzuları gerçekleştirmek üzere sembolizasyonların birer ikame olarak üretimleri başlar. Bu yapı bütünüyle bilinçaltı demektir.

Rüyalarımızda izlediğimiz şaşırtıcı sembolizasyonlar da bilinçaltından bir yansımadır.

Sonuç 1: Yasaklanan arzu bilinçaltını ve onun ruhsal süreçlerini yapılandırır.

Sonuç 2: Toplumun kod sisteminde yasaklanan arzularınızın farkında olun ve onları görün ama onların zorladığı eylemlere katılma mecburiyetinizin de olmadığını bilin.

78. Rüyalar ya da lapsuslarımız... Bunlar birbirlerinden farklıymış gibi görünseler de aslında birbirlerinin aynı olan iki ruhsal tepki mekanizmalarımızdır. Gizlediğimiz ruhsal hakikatlerimizi her zaman bir mesaj olarak (özgün arzumuzdan farklı bir kılıkta) geri gönderirler. Ancak lapsuslarda kılık değiştirme çok da fazla ortada görünmez ya da lapsuslarda mesajlar daha kolay fark edilir.

Peki bize düşen görev nedir: Bilinçaltı ve bilinç arasındaki yarılmayı mümkün olduğunca kapatarak bütünlüklü bir insan olmaya çalışmak...

79. Rüyalarımızda izlediğimiz senaryolar sembollerle yüklüdür. Ve bu yüzden rüyalarımızın senaryosu bize anlaşılmaz ve karmaşık görünür. Ancak sembol kendini ne kadar gizlerse gizlesin bağlı olduğu özgün nesneye ait bazı ipuçları verir. Bu ipuçlarından yola çıkarak rüyalarımızı yorumlamak imkan dahiline girer. Rüyaların bu sembolik dilinin yüksek ihtimalle insanlığın konuşma öncesi resim dili olduğunu unutmayalım. Yani rüyalarımızda konuşma öncesi insanlığı ve onun dilini de deneyimleriz. Bu yüzden rüyanın öznesi, modern insana göre son derece canlı ve hayatiyet yüklüdür.

Gelelim rüyayı yorumlamaya: Diyelim ki rüyanızda 40 yaşında bir adam altı yaşında bir çocukla konuşuyor. Bunların arasındaki yaş farkı sizin babanızla aranızdaki yaş farkına eşitse yüksek ihtimalle babanızı ve kendinizi rüyanızda görmüşsünüzdür. Yani rüya sembolizasyonu, yaşla ilgili kısmı sansürleyememiştir.

80. Eksik, benzeri üzerinden tamamlanmaya çalışılır. Bilinçaltının mantık dışı bir çalışma şekli olarak ikame nesneyi kullanımda dolaşıma sokması böyle gerçekleşir. Burada benzerin, özgün olanın yerini tutamayacak bir ikame nesne olduğunu belirtelim. Diyelim ki özgüven eksikliği yaşayan biri rüyasında kendini bir siyasi parti lideri olarak gördü. Böylece anlarız ki öznenin kendisi ile ilgili yetersizlik algısı siyasi parti liderinde simgelenen omnipotans niteliklerle tamamlanır. Ben de verdiğim örneğe çok güldüm. Dua edin Trump'ı örnek vermedim.

81. Unutkanlık algı bilinç sistemine ait bir arızadır. Bilinçaltı katmanlarda unutkanlık diye bir arıza söz konusu değildir. Bu sorumluluk geçmişin binlerce öznesine devredilmiştir.

82. Ruhunun derinliklerine (alt bilinç) batıp da yeryüzüne çıkmış bir insanın gözlerinde cennetin ve cehennemin ışıltıları parıldar.

83. Edebi sanatlar bilinçaltının çalışma mekanizmaları hakkında bilgi verir. Ya da bilinçaltı çoğu kez ifade araçları olarak edebi sanatları kullanır. Örneğin açık ve kapalı istiareler (metaforlar), mürsel mecaz (metonimiler), hüsnü talil, tevriye, teşbih, telmih, tecahül-i arif, tenasüp, mübalağa, tenakuz (zıttını kastetme)... Bu nedenle bilinçaltımız her zaman şairane bir performansa sahiptir. Yine bu nedenle 17-18 yaşlarında hemen hemen herkes birer şair kesilir. Sonra tüketim ekonomisi ve onun koşulları ile kastrasyonların ruhsal yapıyı gittikçe kilitleyen baskısı bu şair ruhlu insanlardan ortada eser bırakmaz ve onları birer hesap makinesine ya da birer zombiye dönüştürür.

84. Travma üzerinden yapılanmış refleks adeta hazır bir reflekstir ve özneyi o yönetir. Buna bir anlamda bilinçaltı da diyoruz veya bilinçaltının oyunları adını da veriyoruz.

85. Bastırmanın, unutmanın değil, bastırmanın olduğu yerde bilinçaltı kendiliğinden yapılanacaktır.

86. Bilinçaltı tek bir benzerlik üzerinden bile iki nesne arasında eşitlik denklemi kurar. Bu çalışma prensibi onun akıldışı bir işleyiş tarzıdır. Bu saçma sapan benzerlik kurma ilişkisi, bilinç düzleminde eğer düzeltilebilirse düzeltilir.

Örneğin altbilinç düzleminde yaşayan çok küçük çocuklar için şu söylenir: "Her gördüğü sakallıyı babası sanıyor."

87. Bilinç, bilinçaltının görünüre çıkmış küçük bir parçasıdır. Bilincin içeriklerinde ne varsa, onları tümüyle bilinçaltında bulmamızın sebebi budur.

Bilinç, bilinçaltının bir fonksiyonu olarak organizmayı hayatta tutacak tüm sistem ve defansların alanıdır. Orada varlık kendini bir "ben" olarak algılar.

Ancak bilinçaltına da çok fazla sihirli anlamlar yüklememek gerekir. Çünkü o da dünyayı haberdar olduğu kadarıyla tanır ve bilir.

88. Uykuda ön beyin devre dışı kaldığı için alt beyin bölgelerinin şifreli ve sembolik dili devreye girer. Rüyaların, ön beyin seviyesinden bakıldığında anlamsız görünmesinin sebebi budur. Çünkü sembolik dil ön beynin kullandığı bir dil değildir, bu sembolik dili anlayabilmesi için verilere ihtiyacı vardır. Bu şifreleri okumayı ve kişinin yaşam öyküsünü de bilirsek rüyaların ne anlatmak istediğini az buçuk anlarız.

Yapılan araştırmalar insan oğlunun birkaç 100.000 yıldır konuştuğunu yani bir konuşma dili ürettiğini gösteriyor. Ama ondan önce de insanlar birbirleriyle bir biçimde anlaşıyorlardı. Büyük ihtimalle rüyalarda biz insan oğlunun konuşma öncesi dilini de kullanırız ve bu nedenle rüyaların dili ön beyin seviyesinden anlamsız görünür. Bu rüya dili kendine göre sembolleri olan bir dildir (güncel kastre öznenin sembolik dilini kastetmiyorum) ve ağırlıklı olarak edebi sanatlar adı altında bildiğimiz şifreleri de kullanır. Bu yüzden rüyalarda alt beynin anlattıklarını üst beyin (bilinçli gündelik özne) bir türlü anlayamaz.

89. Rüyaların önemsenmesi gerekiyor. Çünkü rüyalarda ön beynin sözel dili ve mantıklı düşüncesi değil, alt beynin sembolik dili kullanılır. Üst beyin bu dili bilmediği için rüyaların sembollerle yüklü içeriği ona çok saçma görünür. Eğer edebi sanatları ve kişinin öznel hayat öyküsünü çok iyi biliyorsak bu sembollerin dilini olabildiğince çözerek kişinin rüyalarına bir anlam verebiliriz.

Öte yandan dilsiz düşünme becerisine de sahipsek rüyaların bu gizemli dilini biraz daha çözebiliriz sanıyorum. Ama bir koşulumuz daha var, o da şu: Rüyasını anlatan kişinin yaşam öyküsünü çok detaylı da bilmemiz gerekiyor. Aslında burada terapi yöntemlerini de anlatmış oldum.

90. İntihar örneklerinde nevrotik öznedeki kör agresyonun öznesi, belki de öznenin kendisini yabancı ve düşman (öteki) bir nesne gibi algılıyor olabilir. Yani düşman öldürülür.

91. Uykudaki özne-benin alt bilincinin harekete geçirdiği tüm düşünce, duygu ve imagoların toplamına birden rüya adı verilir. Özetle rüyadaki özne-ben, alt bilincin kendisi değildir, onun bir türevidir.

92. Sezgilerim (bilinçaltım ile ilgili resimler ve algılarım, bunlar üzerinden ulaştığım keşifler) çoğu kez gözümün önüne kendiliğinden hareketli resimler halinde geliyorlar. Ben sadece onların örttüğü mesajları metin olarak okuyorum o

kadar. Yani o vahşi hayvan ya da kaplan her neyse onları görüyorum ve karşılarında duyduğum dehşetin kastrasyonlarımla bağlantılarını seziyorum, bunun üzerine yorum kendiliğinden geliyor ve ben sadece yazıyorum. Bende mekanizmalar böyle işliyor.

93. OGP öznesi için yani kastrasyonları geride bırakıp aşmış özne için unutma söz konusudur, OGP öznesi bu ruhsal malzemeleri sonradan hatırlayabilir ama normal nevrotik özne için bastırma söz konusudur. Kastre öznede ruhsal malzemelerin sonradan hatırlanması imkansız derecede zordur ancak terapi müdahalesi ile bunlar hatırlanabilir.

Platon'un mağarasındaki gölgeler, nevrotik öznenin semptomlarıdır. Normal nevrotik ya da psikotik özne toplam yanılsamalarını kendi yaşam hikayesi sanır. OGP öznesi Platon'un mağarasından güneşin aydınlığına çıkmıştır.

94. Metafor, yasak düşüncelerin kılık değiştirmiş ifadeleridir. Çünkü ruhsal aygıt yasak düşüncelere bir tepki olarak sembolik düzeyde ve sembolleri kullanmak üzere örgütlenir ve çoğu kez algı bilinç sisteminin, bilinçaltında saklanan bu sırdan haberi olmaz.

95. Defans mekanizmalarından bilinçli olarak sorumlu bilinçaltı özne, defans mekanizmalarını etkinleştiren söylemi üretmeyi, algı bilincin öznesine haber vermeden yapar ama bunları algı bilinç sisteminde uygulamaya koyar. Bu bilinçaltı özne aynı zamanda hafıza kayıtlarıyla da iş birliği halindedir. Algı bilincin öznesi ise (bilinç alanının öznesi) bütün bu defansif düşünceleri kendisinin bilinçli düşünceleri olduğunu zanneder. Burada artık öznenin bir tür yarılması tablosu ile karşı karşıyayızdır.

96. Bilinçaltı, küçük bir benzerlik üzerinden, benzeyen nesneyi orijinal nesnenin kendisi sanır. Örneğin güzel bir delikanlıyı, bir başka erkek güzel bir kadın çağrışımı içinden algılayabilir. Bu durumu ille de bir patoloji olarak yorumlamak gerekmiyor.

97. Tüm niyetler organizasyonumuz ve tüm tepki kayıtlarımız beyne kaydedilerek orada bilinçaltı bir metin yapılanır ve bu metin gündelik yaşamda bireyin hayatına çeşitli şekillerde yön verir. Bu nedenle beynin bilinçaltı etkinlikleri, bilinçli beyin tepkilerinden önce gelir.

Bilinçaltı sistem, anda var olan algı bilinç sistemine sansürler üzerinden oyunlar oynar. Esasında oyun oynayan da benim, kendisinden sır saklanan da benim, sırrı bilen de benim. Güdülen strateji şudur: Yeter ki anda var olan algı bilinç sistemimin hiçbir şeyden ve tabii özellikle sansürlenerek saklananlardan haberi olmasın.

98. İç konuşma metninin öznesi kimdir?
Anıların konuşan öznesi kimdir?
Arzuların öznesi bilinçli özneden önce gelerek ona diktelerde bulunur ve arzu tasarımları üretir. Özne bunlar üzerinden arzularını ve niyetler organizasyonlarını kendisinin tanıdığını ya da oluşturduğunu, ön gördüğünü sanır, böyle bir yanılsamaya kapılır. Oysa özgür bir irade sahibi değildir.

99. Bir durum ya da bir düşünce diyelim ki yasak bir düşünce ya da durum, eğer sizde utanç duygusu yaratıyorsa bilinçaltı talep olarak orayla bir bağlantınız var demektir.

100. Yüklenen söylemler ne ise sanrılar da odur (ona işaret eder).

101. Bize zarar verebilecek tehlikeli eylemlere bazen gözümüzü kırpmadan atılırız. Böyle bir eyleme atılmamızın mantıklı bir gerekçesi de yoktur. Sanki özne burada belasını arıyor gibidir. Bir yandan aslında eylemimizle çok da ilgili olmayan çok kışkırtıcı bir anksiyete de yaşarız. Diyelim ki kullandığımız arabanın hızını üç yüz kilometreye çıkartıyoruz ve ölüm riski çok yüksek, aşırı hızla alakası olmayan uzak çağrışımlı başka türden bir anksiyete de var içimizde… Bizi böylesine tehlikeli eylemlere sürükleyen anksiyetemizin ruhsal mekanizması nedir? Bu çelişkili durumumuzun elbette çalışan bir psikodinamik yapısı olmalı: Kendimizi zarara uğratacak bu türden girişimlerimizin, örneğin ölüm riski taşıyan durumların arkasında elbette kendimize kestiğimiz bir ceza bileti de söz konusudur. Büyük ihtimalle, bilinçaltı olarak kendi gözümüzde suçluyuz ve bu suçun cezası verilmelidir (süperego). Kendimize yönelik bu ağır cezalandırma odağının arkasında elbette yoğun ensest suçluluğu duyguları yer almaktadır. Ensest suçluluğu duygusu öyle menhus bir algıdır ki bunun açığa çıkmasındansa kişinin kendisini ortadan kaldırması daha tercih edilir bir durumdur. Süperegonun, özneye acımayan bu vahşi yanı, sözünü ettiğim bu cezalandırma formatı içinde gerçekleşir. Özetle adeta intihar edercesine girişilmiş tüm eylemlerin arkasında yüksek ihtimalle bu psikodinamik çerçeve vardır. Öte yandan yukarıda sözünü ettiğim anksiyete ensest hazların tellerini de gizliden gizliye titreştirmektedir ve bu nedenle de özne kışkırtıcı davetin içinde bulur kendisini.

Bu paragrafı niye yazdım? Böyle bir öz yıkım yorumu hem Lacan'da var hem Kierkegaard'da var. Kierkegaard olayı anksiyete gerçeğine bağlıyor ve içimizde kendimizi öldürmeye dair bir eğilimden söz ediyor ama bunun psikodinamik açıklamasını yapmıyor, aslında yapamıyor çünkü psikanalizden doğal olarak habersiz. Lacan da bunu içimizin karanlık gücü olarak dile getiriyor (yani verili bir karanlık güç, o da her neyse). Ben ensestüel suçluluk duygumuzun kendi öz yıkımımıza yönelik olarak bize gizliden gizliye tuzaklar kurduğuna eminim. Ayrıca bu suçluluk duygusunun içinde ensest erotizminden de bir şeyler var elbette.

İzlediğim ilgili videoda Kirkegaard anksiyete probleminin özgürlük problemimizden kaynaklandığını söylüyor ki orda da özgürlüğün baş döndürücü olduğunu ve insanı korkuttuğunu belirtiyor. Videonun sonunda yaptığı bu yoruma kesinlikle katılmıyorum. Olayın özgürlükle falan alakası yok… Öznenin sözü edilen seçimi bütünüyle ensestle ilgili suçluluk duygusunun yol açtığı öz yıkım tepkisiyle bağlantılıdır (Kral Oidipus Tragedyası tezim için çok uygun bir örnektir).

102. Dostlarla bir sohbetten alıntı: "Arkadaşlar, dediğiniz gibi bilinçaltı ölümü tanımıyor. Bu nedenle hiç ölmeyecekmiş gibi yaşayabiliyoruz. Bu denge bozulursa ölüm anksiyetelerine kapılırız. İslam kültüründe ölümü tanımayan bu ruhsal yapıya, "gaflet hali" ya da "gaflet uykusu" denir. Ve kişiler bu ruhsal yapının dengesini bozmak amacıyla, sürekli ölüm gerçeği hatırlatılarak ikaz edilirler."

103. Alt beyin rol ile gerçeği ayırt edememektedir. Bu yüzden tiyatro ve sinema sanatları var olabilmektedir. Buradan yola çıkarak bir drama-terapi uygulaması gerçekleştirilebilir mi? Burada bir sorun var. Uygulayıcı nerelere kadar inileceğini biliyor mu, bundan çok kuşkuluyum.

104. Bilinçaltının konuşulan anadilden haberi yoktur. O kendi sembolik dilini kullanır. Bundan dolayıdır ki sembollerle yüklü rüyalarımızın dili bize son derece karmaşık ve anlaşılmaz gelir. Bu nedenle rüyaların sembolik dilini anadilimize tercüme etmeliyiz. Yine aynı sonuca varıyoruz: Büyük olasılıkla bilinçaltının

sembolik dili insan türünün konuşma öncesi dönemlerinin iletişim diliydi herhalde ya da dört ilişki kipinin sessiz grameri… Bu nedenle rüyalarımızda sözel içeriklerden çok görüntüler hakimdir.

105. "İç konuşma metnimizin öznesi" + "dikkat eden bilincin öznesi" olarak iki ayrı bilincin sahibiyiz.
Ya da irademizden bağımsız bir şekilde hatırlayan veya anıların özne-ben(ler)i ile anda var olan algı bilinç alanının öznesi (olanı biteni deneyimleyen özne-ben) olarak iki ayrı bilinç sistemi.
Şöyle bir deney yapabiliriz: Çağrışım sisteminin irademizden bağımsız olarak ortaya çıkan özne ben bilinci ile (çağrışımlarımızda konuşan özne-ben) + algı bilinç alanı yani bilinçli özne ben olarak (yani biz ya da selfimiz olarak ya da bunların farkındalığında olan bilinçli-ben olarak) sanki iki ayrı yapıyı içimizde barındırıyoruz. Kendi kendine konuşan iç konuşma metnimize dikkat ettiğimizde, dikkat eden gözlemci bilincimiz sayesinde bu gerçek tespit edilebiliyor.

106. Bilinçaltı kavramını ketum hafıza tanımlaması ile değiştiriyorum. Çünkü insanda bilinçaltı diye tanımlanabilecek ve insanı yöneten ayrı özerk bir bölge yoktur. Bu bölge aslında tüm yaşanmışlıkların depolandığı bir hafıza alanıdır. Oradaki istenmeyen içeriklerin bastırılması ise bilincin, yine kendini fark ettirmeyen gizli emri ile gerçekleşir. Çünkü istenmeyenlerin kayıt alanı bilinçaltı değil bilinç alanıdır; çünkü tüm bu malzeme ilk uğrak yeri olarak bilinçten geçmek zorundadır.

107. Kültür, biyolojik insanın işletim sistemidir. Bu nedenle bilinçaltı denen olguyu insanın kültürle etkileşiminde ve bu etkileşimin onun konuştuğu dile yansımalarında aramalıyız. Ama bu kültür biyolojik insanın verili kapasitelerini işlevsellikte ne kadar kastre ediyor, işte en temel problem de budur.
Ama emosyonlar da biyolojik insanın emosyonel işletim sistemidir. Nelerdir bu emosyonlar? Oral dönemden başlayarak yaşanmış tüm emosyonlardır: Travmalar ve onların emosyonları, sevilmiş ya da sevmiş olma emosyonları, sevilen bir varlığa duyulan özlem emosyonları, terk edilmiş olma emosyonları vb… Ancak bu emosyonların en az iki kişi arasında olmak üzere yapılandığını yani bir iletişim ağı içinde yapılandığını unutmuyoruz. Bu yapı bile kendi başına kültürel bir yapıdır.
OGP potansiyelinin kısıtlılığı bile tek başına, bilinçaltında emosyonel travmalarla bağlantılıdır. Bu emosyonel potansiyelin bastırılmış olması bize bilinçaltının sadece sözel eksende yapılanmadığını ve daha ağırlıklı olarak emosyonel eksende de yapılandığını gösterir.

108. Yaşanmış hayat, libidinal füzyonla sürekli bağlar kurularak yaşanmış bir hayat demektir. Bu ilişki, limbik sistemle bağlar kurarak yaşamayı öne çıkaran ruhsal bir süreçtir. Böyle bir hayatta özne tam bir ruhsal doyum yaşar. Limbik sistemin ise ölüm realitesini tanımadığını biliyoruz. Bu yüzden libidinal füzyonla bağlar kuran insanlar ki sayıları çok çok azdır hiçbir zaman yaşanmamış bir hayatın anksiyetesi nedeniyle ölüm kaygılarına kapılmazlar. Çünkü ölümü tanımayan bu odakta konuşlandığında OGP öznesi ölüm ötesinde olma algılarını deneyimler.

109. Bilinçaltı neleri tanımaz ya da ayırt edemez:
1.Rol ile gerçeği ayırt edemez; onun bu pozisyonu sinema ve tiyatro gibi sanatların varlığına imkan tanır.

2.Hayal ile gerçeği ayırt edemez. Bundan dolayı hayaller bilinçaltı zeminde gerçek gibi kabul edilir, ikame formlar bu zeminden ürer, mastürbasyonların arkasında da böyle bir durum söz konusudur. Yoksa mastürbasyonda doyuma erişilemez.
3. Olumsuz cümleyi anlamaz.
4.Şimdiyi, geçmişi ve geleceği ayırt edemez. Oradaki tek zaman boyutu şimdidir, bu olan biten ve bitmiş bitecek her şey şimdi ekseninde algılanır.
5. Anneyi ve öteki kadınları, babayı ve öteki erkekleri birbirinden ayırt edemez onları aynı varlıklar zanneder.
6. Ölümü tanımaz; bu nedenle gündelik hayatta ölüm anksiyetelerine kapılmadan hayatımızı sürdürürüz, bu denge bozulduğunda insanlar ciddi ölüm anksiyetelerine kapılırlar.
7.Yalanı dolanı tanımaz
8. Bilinçaltı her zaman "anne=bütün kadınlar" ve "bütün kadınlar=anne" denklemi üzerinden çalışır. Bu nedenle evli çiftlerde erkek bir süre sonra karısını bilinçaltında annesi gibi algılar ve birçok örnekte cinsel performansını kaybeder. Bunun çapraz ifadesi kadınlar için de geçerlidir.
9.Geçmişi bugünmüş gibi algılar ve onun sorunlarını bugünde yaşar yani Japon askeri sendromu.
10. Ensest yasağını ve diğer cinsel yasakları tanımaz.
11.Benzetmeleri gerçek zanneder, bu yüzden açık istiare bilinçaltının çok sık kullandığı bir kısaltma metaforudur ama kapalı istiareyi de kullanır, bu nedenle bilinçaltı edebi sanatların üretici kaynağıdır. Bunlar bilinçaltının, ifadeyi kısaltma yollarıdır. Metaforlar bilinçaltının dilidir.
12. Düşünmekle eylemi bir ve aynı şey zanneder. Yani küçük bir çocuk yasak bir eylemi düşünmüşse kendini o eylemi yapmış farz eder ve bundan suçluluk duyar.
13.Tek bir benzerlik üzerinden iki farklı obje arasında eşitlik denklemi kurar. Küçük çocuklar için şu söz söylenir: "Her gördüğü sakallıyı babası zannediyor."
14 Bilinçaltı yapısal olarak muhafazakardır ve her türlü yeni yazılım ve değişime dirençlidir. Ancak danışanın terapistle kurduğu anne baba çocuk üçgeninde ve terapiste yönelen aktarım aşkı içinden bilinçaltı yeni yazılımlara açılır.
15 Ataerkil kastratör kültürlerde bilinçaltı erkek öznelerde şöyle bir denklem kurar: para kazanmak = eril cinsel iktidar... Bu nedenle para kazanamayan bir erkekte cinsel iktidar (ereksiyon anlamında) kayba uğrayabilmektedir.
16. Rüya, fantezi ve iç konuşmalarda rol alan tüm figürler öznenin geçmiş yaşamındaki çeşitli özne konumlanışlarından derlenmiştir ve onun için bize özne hakkında çok temel ipuçları verir.
17. Bilinçaltı, sevgi dolu bakışlarda cinsiyet ayrımı yapmaz, çünkü bilinçaltı bu türden cinsiyet ayrımını bilmez, o sadece sevgiyi tanır. Bu nedenle sevgi dolu bir bakış, hemcinsimizden de gelse bazı durumlarda kişide erotik bir tetiklenme de yaratabilir.
18. Bilinçaltı, konulan yasağı yasak olarak değil aksine uyulması gereken bir emir olarak algılar, bundan dolayı yasaklar her zaman kışkırtıcıdır. Bilinçaltı aksi gibi, konulan yasakları, delinmesi gereken ensest yasağı gibi de algılar.
19. Bilinçaltı, öznede, duygu yatırımı yaptığı her şeyi kendisinin sanma yanılsamasını yaratır.

Not: Yukarıda 19 maddede belirtilen tespitlerin bir kısmı psikanaliz literatüründen derlenmiştir, diğerleri benim kişisel tespitlerimdir: Yanılmıyorsam 3 .4.10, 18 numaralı tespitler bana ait değil, bu sayı belki biraz daha fazla olabilir, tam emin değilim…

110. İki tür bilinçaltı ayırt edebiliyoruz:

Birincisi yaşanmış bir hayatın ketum hafızada kalan izleri... Bunların bir kısmı kolay hatırlanır, bir kısmı zor hatırlanır ve bir kısmı da hiç hatırlanmayabilir.

İkinci tip bilinçaltı ise onun çalışma prensiplerini içerir. Örneğin:1. Bilinçaltı tekili genelleştirir geneli tekilleştirir;2. Bilinçaltı ölümü tanımaz, bu yüzden gündelik hayatta ölüm anksiyetelerine kapılmadan yaşayabiliriz;3. Bilinçaltı zamanı tanımaz,4 Bilinçaltı rol ve gerçeği ayırt edemez ve bu yüzden sinema ve tiyatro gibi sanat etkinlikleri var olabilmektedir;5. Bilinçaltı yalandan anlamaz, yalan ile doğru arasında ayırt edici bir seçim yapamaz; bilinçaltının bu zaafını politikacılar ustalıkla kullanırlar... Bunları 19 madde halinde üstteki paragraf çalışmamda derli toplu ifade ettim.

111. Özellikle ensestle ilgili olmak üzere sıfır günah hiçbir zaman hayata geçmemiştir ve geçemez de. Her yasak, kişiyi yasağa doğru kışkırtır. Birine "mor bir tilkiyi düşünme" dedikçe o kişi inadına mor tilkiyi düşünecektir. Çünkü bilinçaltı, konulan yasağı yasak olarak değil aksine uyulması gereken bir emir olarak algılar. Yasak yasak olarak sadece üst beyinde algılanır. Bilinçaltının böylesine sakat ve yanlış bir çalışma prensibi vardır. Peki biz ne yapacağız? Bilinçaltımızın ya da alt beynin bu sakat çalışma şekli ile dalga geçeceğiz. Peki böylece ne kazanırız? Kendimize ve başka insanlara karşı ümor denilen insani hoşgörüyü kazanırız.

112. İnsanların yargılarından alınmamızın bir sebebi de şudur: Kendilik değerimizi karşımızdakine yansıttığımızda bizim değerimizde bir insanın bizi yargıladığını zannederek sıkıntı yaşarız. Yani kendim kendimi yargılamış gibi olurum. Karşımızdakinin biz olmadığının bir türlü farkına varamayız. "Bunlar kim oluyor diyemeyiz." Ya da yargılayan anne formatını karşı tarafa yansıtmış ve onu otorite yetkileri ile donatmışızdır. Bunun süperego kayıtları olduğunu elbette biliyoruz, ben biraz detaylandırdım.

113. Sinir bilim bize şunu gösterdi: Bilinçli seçim ve tercihlerimizin 2-3 saniye önce beynin daha alt katmanlarında hazırlandığı tespit edildi (bazı tespitlere göre 7 saniye). Büyük olasılıkla ya da öyle tahmin ediyorum ki bizim ketum hafızamızda kayıtlı özne-benlerimizden biri bu seçimleri yapıyor olsa gerek. Ancak şu var ki biz binlerce binlerce gizil özne-benlerin toplamıyız. O seçim anında herhalde yine o seçimle ilgili en uygun özne-ben ilk olarak atağa geçiyor olsa gerek. Yani bu durum özgür irademizin olmadığını değil alt beyinde özne-benler tarihimizle bağlantılı mutlak bir özgür iradenin varlığını kanıtlıyor (bir düşünce egzersizi). Şunu unutmayalım: Üst bilinçte elbette özgür bir iradeden söz edemeyiz, o sadece emir alır. Ancak OGP olanakları hayata geçtiğinde bilinçaltı ve bilinç arasındaki sınırlar çoğu kez kalkar.

114. Bilinçaltı, ensest yasağını ve diğer cinsel yasakları tanımaz. Orada arzu ve tatminin aciliyeti önceliklidir. Bu yasaklar üst bilinçte kayıtlıdır ama bilinçaltında da kayıtları vardır. Bu çelişkili ruhsal yapı insani trajedinin temelidir. Yani bilinçaltında bu yasak ağırlıklı olarak tanınmaz ama büyük ölçüde de tanınır. Bu çelişkili bilinçaltı yapı çok şiddetli travmatik inşalara sebep olur.

115. Beyinde nöronların rastgele ateşlenmeleri sonucunda rüyaların ortaya çıktığına dair bir tez mevcut. Ama şu husus açıklanmadan kalıyor: Rüyalar çoğu kez neden düzenli bir metin halinde yani görsel ve sözel bir metin halinde ortaya çıkıyor (bu arada rüyalarda sözellikten ziyade görsellikler egemendir). Demek ki amaçlı ve gizil bir özne işe müdahil oluyor ve onun niyetler organizasyonuna göre

rüyaların yorumlanabilir metinleri ortaya çıkıyor (bilinçaltının fantezi kuran özneleri). Birinci yaklaşım bu ikinci tespiti açıklayamıyor. Ya da diyelim ki rüyalar nöronların rastgele ateşlenmeleri ile başladı ama ortada amaçlı ve yoruma çok açık simgesel metinler mevcut. Yukardaki ilk tez rüyaların başlangıcını açıklasa da devamını ve oluşturulan anlamlı metinleri açıklayamıyor. O zaman amaçlı gizil özneyi yani bilinçaltını devreye sokmak zorundayız (bilinçaltının bilinçli öznesini ya da öznelerini).

116. Gündüz saatlerinde irademizin dışında olarak zihnimizde kendiliğinden sürekli akıp giden düşünceler, büyük olasılıkla zihnimizin rüya alanından gündüz uyanıklığına sızan ruhsal malzemelerdir. Bunun tersi olan bir trafik de doğrudur.

117. Nesnesini ararken ikamesini bulan arzu... Peki arzu neyi ararken kendi nesne ikamelerini bulmaktadır? Ruhsal gelişimin tamamlanmadan kapanmış tüm sayfalarını tamamlama peşindedir arzu. Bu yüzden çok çeşitli arzu kipleri ile karşı karşıya bulunuyoruz. Ve bunların hiçbiri amaçlarına erişmeden de arayışlarını sonlandırmaz ve sükûnete ermez, eremezler. Örneğin OGP'nin açığa çıkmamış olması ve bu durumun yarattığı ruhsal arıza ve semptomlar tezimiz için çok açık kanıtlardır.

Yasaklanan ya da engellenen arzu, kendi nesnesiyle birlikte algı ufkundan gizlenir ve yasaklandığı için bastırılır, sürecin sonunda bilinçaltı denilen oluşum yapılanır. Bunun için şöyle gizli bir strateji uygulanır: Arzu(lar) ve onun nesnesi ya da nesneleri algı alanından düşürülür, yerlerine onların sembolik ikameleri geçirilir. İşte bu anda bilinçaltı denen ve özneye kendinden sır vermeyen kapalı zihinsel sistem yapılanır.

Özetle esasi arzu kipleri üzerine ağırlık yasaklar konulmadıkça bilinçaltı denen yapı ortaya çıkmaz. Bu nedenle, bilinçaltı, tatminsiz bırakılmış arzu ya da arzuların tatmin arayan ama bu tatmini de bulamayıp sanal tatminlerde oyalanan itici gücünün bir sonucu olarak yapılanır. Kısacası şiddetli yasaklar ve kastrasyonlar bilinçaltını yapılandırır. Ayrıca beyinde bilinçaltı diye ayrı bir bölge yoktur, bilinçaltı bu anlamda bir fonksiyonun adıdır.

Lacancı yaklaşımda anadile geçişin bilinçaltını yapılandırdığı söylenir. Şunu diyebiliriz: Anadil ya da sözcükler yaşanmış hiçbir emosyonu bütünüyle kapsayarak ifade edemez. Ama biz emosyonların dile gelemeyen, dille ifade edilemeyen boyutlarını da yaşarız ve ayrıca bunlar bastırılmadan algı ve duyum alanımızda deneyimlenirler. Bu nedenle zaten bastırılmazlar. Böyle algı durumlarında sürecin bilinçaltı bastırmalarla ve bilinçaltı yapılanmalarla alakası yoktur. Ya da en azından bu durumda bilinç ve bilinçaltı arasındaki kopukluktan söz edemeyiz. Ama bu başka bir konu.

Ama bir başka bastırma süreci burada işleyebilir yani emosyonlar form değiştirebilir. Örneğin sert bir baba nedeniyle erkek çocuk babayla özdeşleşemeyince kadınlara duyacağı cinsel arzulardan erkeklere yönelik cinsel arzular yönünde bir dönüşüme uğrayabilir. Özetle emosyonel dünyamız anadil kayıtlarından farklı bir dil alanı gibi duruyor.

118. Bizi en derinde ketum hafıza kayıtları yönetir. Geçmiş özne-benler… Yani bu demektir ki bilinçli özneden ayrı olarak bilinçaltının özneleri son derece bilinçlidirler.

119. Bilinçaltı, her eleştirel sesi, süperego kayıtlarına aldığımız eleştirel ebeveyn sesleri gibi algılar. Toplumun, ayak takımının yargıları karşısında bile

çaresiz kalış nedenimiz budur. Bu gerçeğin farkına varmak özgürleşmek için atılacak adımlardan biridir.

120. Sinirbiliminin de ifade ettiği gibi beyin organizmayı korumak için önce en olumsuz en tehlikeli durumlara odaklanır. Ancak beyin tehlikenin geçtiğini algılayamıyorsa o zaman anksiyete bozukluğu, panik atak gibi durumlar ortaya çıkar (Japon askeri sendromu).

121. Libidinal füzyon realitesinin ketum hafızanın dip katmanlarına çökmesi (üzerinin örtülmesi), bilinçaltının yapılanmasının ön koşuludur. Ama bu bilinçaltının, nevrotik öznenin tüm nevrozlarının ve çatışmalarının kayıt alanı olan malul bir bilinçaltı olduğunu da kaydedelim.

122. Baba tarafından kastrasyonla tehdit edilen çocuk simgesel düzene, anadilin ve kültürün dünyasına girermiş. Peki bu çocuk kendi anadilini öğrenememişken, kastrasyon tehdidini nasıl oluyor da algılayabiliyor, anlayabiliyor ve bunun icaplarını yerine getirebiliyor? Çünkü kastrasyonlar, babanın tehdit ve dehşet yüklü bakışlarıyla aktarılır… Bu mantık üzerinden kastrasyon kültürünün ille de kabul edilmesi yönünde bir tuzak kurulduğu kanısındayım.

123. Bilinçaltı, fantezideki eylemi gerçek eylemin kendisi farz eder. Bundan dolayı, yasaklı cinsel nesnelerle ilgili olarak, zihninde bir arzu ve tasarıma maruz kaldığında özne derin suçluluk duygularına kapılacaktır. Bu çocuksu ruhsal yapısı nedeniyle öznenin işi gerçekten çok zordur.

124.Bazen şöyle bir durum olur: Özne öbür erkeğe yansıttığı kendi ideal egosunu veya ego idealini fark etmez ve partnerini en üst sıfat ve fantezilerle donatır. Böylece partnerinde kendi ideal imagosuna aşık olur. Erkekler arası Yunan tarzı aşk ilişkilerine girmiş oluyoruz.

125. Bilinçaltı sürekli olarak ensest suçluluk duyguları, ensest arzu çatışmaları ile yüklüdür. Ayrıca hem kısmi homo erotik talepler hem gereksiz ve aşırı homofobiyle ve daha bir yığın problemle yüklenmiştir. Böyle insanların ne ruh sağlığından ne de cinsel performanslarından bir hayır gelir.

126. Bilinçaltı ensest yasağını hem tanımaz hem tanır… Kastrasyon kültürlerinde bilinçaltının bu çelişkili yapısı çeşitli nevrozlarımızın ve cinsel sorunlarımızın sebebidir. Eğer ruhsal aygıtınız kodlanan her yazılımı sorun çıkartmadan kabul etseydi ortalık güllük gülistanlık olurdu. Ama durum öyle değil. Çünkü ruhsal aygıtın toplumdan gelen her dikteyi kabulde bir tahammül sınırı vardır. Ruhsal aygıt taşıyabileceğinden daha fazla yasak kodla yüklediğinde özne ruh hastası olur.

103.SERBEST TEMALAR

1. Bir site ile mesajlaşmaya verdiğim cevaplar:

I. Var oluş köklerinden (orijininde varlık köklerinden ve onun hayatiyet potansiyellerinden) bağlarınız koptuğu zaman "can sıkıntısı" kaderiniz olur.

II. Fabrika ayarlarımız tembelliğe yatkındır ve anlık tüketim için anlık üretim peşindedir.

III. Yanlış yaşanmış bir hayat her yeni denemede tekrar yanlış yaşanacaktır. Bunu düzeltmenin bir yolu var mı? Var elbette… Eğer bulabilirseniz çok usta bir OGP terapistinin kılavuzluğunda…

IV. Nietzche'nin kudret iradesi, yarılmış ve parçalanmış özneden bütünlüklü bir özneye geçişi ima eder (Bu anlamda söylenmiş olması gerekiyor, yoksa metafizik saçmalıklara kaymak işten bile değildir).

V. Delfi tapınağındaki şu söz: "Kendini tanı" Bu sözü yazanlar şu gerçeği herhalde çok iyi fark etmişlerdi: İnsan adeta kendi özünden koparılıp bir deli gömleğinin içine hapsedilmiştir. Böyle bir durum ancak sembolik kastrasyon müdahalesi ile gerçekleşir. Bu nedenle önümüze konan bu söz temelde felsefi bir probleme değil ruhsal bir probleme işaret eder. "Kendini tanı!". Kendini tanımayan bir dünya dolusu insan karşısında şunları düşünüyoruz ister istemez: Demek ki binlerce yıldan beri insanlık kendi ruhsal gerçekliği ve özü karşısında tam bir körlük halinde...

VI. "Işık büyücüsü" körler ülkesine gökkuşağını getirmiş, satın alan olmamış.

VII. S…da Hanım, bilinçaltı diye doğuştan gelen bir depo yok, o, zaman içinde oluşan bir fonksiyondur.

VIII .Beynin bir fonksiyonu olarak algılayan, konuşan ve kendisinin farkında olan bilinçli özne-benin, öznede bilincin ve öznenin geçmiş tüm yaşam tarihinin kayıtlarını tutan bilinçaltı özne-benin hiçbir maddi varlığı yoktur, özetle bu kapsamda maddi bir varlığa denk gelmeyiz. Bir beyin fonksiyonu olarak varız. Bu da ruh diye bir şeyin varlığını ve hele onun ölümsüzlüğü diye bir tezi kanıtlamaz. Kimse de filozofun sandığı gibi kurtuluşa eremeyecektir.

IX. İnsanın günahkar olduğunu söyleyen kişiler her zaman için ağır nevrotiklerdir. Onların kendi nevrozundan ürettikleri düşünceleri felsefeye temellendirmenin bir anlamı yok.

X. Kirkegaard'ın "üç aşamalı yaşam"ı felsefi yorumdan ziyade psikanalizin konusudur.

XI. E..m..n B. Yabancılaşma fenomeni felsefenin değil psikolojinin ve psikanalizin konusudur. Özellikle şizofrenlerde ve şizoid kişilik bozukluklarında ağırlıklı olarak görülür. Bu son tespitler bile benim tezimi haklı çıkarır.

XII. Kastre özne ölümden korkar, yani herkes. Bu konu da psikanalizin konusudur, felsefenin değil…

XIII. Para, mal ve iş tutkusu, kastrasyonların kısıtladığı ruhsal dünyasının çıkmazlarına karşı özneyi oyalayan bir aldatma yemidir. Konunun tanrı inancı ile en ufak alakası yok.

XIV. Eril kastrasyon kültürlerinde insanların cinsel yaşamları olmaz, cinsel komedileri olur. "meli malı" takılarının kullanımıyla, temennilerle ve sinir bilimin teknik müdahaleleri ile cinsel yaşam rayına oturamaz.

XV. Psikanaliz, ketum hafızamızın dip katmanlarında sorun yaratan alanların hatırlanması yoluyla problemi evcilleştiren bir yöntemdir. Yusuf Atılgan'ın romanında olduğu gibi bu süreç bazen hayatın içinde kendiliğinden de gerçekleşebilir. Psikanaliz bundan fazlasını zaten söylemedi. Din adamı kılığındaki psikanalistlerden bize ne.

XVI. Kastre benliğin öznesi, hiçbir paket program ya da telafi tesellileriyle ya da kendini aşma gayretleriyle eksiklerini kapatamaz, yani hemen hemen herkes…

XVII. Senfonik müzik insanı anne kucağındaki huzurlu ortama yeniden kavuşturur.

2. Bir örgüte üye olan kişi örgütün tüm gücünün kendisinde toplandığını farz ederek inanılmaz bir omnipotans hezeyanına kapılır. Ya da çocuksu kadiri

mutlaklık fantezileri tetiklenerek devreye girer ve kişiyi denetim altına alır. Oysa örgütün toplam gücü üyelerinin toplamından doğar ama örgüt bu gücü tek kişiye asla vermez (yani her üyeye vermez). Kişi örgütün tüm gücüne sahip olduğunu düşünürken, aslında örgüt tarafından kullanılmanın tuzağında kıstırılır.

3. Yaşanmamış hayatın öznesi dedikoducu olur.

4. Dünya varlığın her nasılsa öyle olan ve olduğu gibi olan haliyle görünürlükte izlenen "nedensellik ve nasıllık" ilişki kiplerinin kaçınılmaz ve değiştirilemez kuruluşunun insan bilincine yansıyan düzenine "mantık" diyoruz. Bu işleyişin düzenine karşı oluşan her düşünceye de "mantıksız" diyoruz. Örneğin "araba hızlanarak durdu" diyemeyiz.

5. Geçmişin mutluluğunu güncelde ararken, yaşatmaya çalışırken, yine aynı güncelin içinde mutsuz insanlarla muhatap olmak ne garip bir çelişkidir.

6. Erkek-kadın ilişkileri yatağa girene kadar son derece sorunsuz yürüyebilir. Ama bu ikilinin ilişkisi bir yatak tecrübesine evrildiği zaman adeta kedi köpek gibi birbirlerine saldırırlar. Neden acaba.? Çünkü bunların yatak ilişkilerinde çözülmemiş Ödipal, ensest sorunlar ile kadınlara özgü penis hasedi vb. en çiğ ve en ham halleri ile psişik sahnelerinde belirir ve her iki tarafın da bastırılmış agresyonlarını birbirine karşı kışkırtır. Araştırılması gerekir.

7. Halkın cehaleti yani reklamlara göre yapılandırılmış kitlesel bilinçsizlik, tüketim ekonomisinin temel eksenlerinden biridir.

8. Ortalama insanda görünürlüğe sunulan cinsel niyetler ve cinsel tezahürler ile içte yaşanan cinsel proje ve gizli gündemler birbirinden çoğu kez çok farklıdır.

9. Edepsiz kastre nevrotik özne…

10. Normal nevrotik özne, özgün nesnesinin (kendi orijininde varlığının) kötü kopya bir avatarıdır.

11. Birinin beni kendi öznelliği içinden algılayışıyla benim kendimi kendi öznelliğimde algılayışım birbiriyle örtüşemez.

12. Küçük çocuğun toplumsallaşma programı, annenin gösterdiği adresler (toplam amaç ve hedefler, idealler) kayda alınarak aktifleşir.

13. Tüm arzu nesneleri üzerinde tekrarlanan libidinal yatırımlar (ilgi yatırımları) dünya-varlık ve arzu nesnelerine aşinalığın nedenidir. Tekrarlar, dünya-varlık ve arzu nesneleri üzerinde bir yığın emosyonel anı katmanları yapılandırırken özne ile dünya-varlık ve arzu nesneleri arasında aşinalık bağları kurar.

14. İyi bir yazar değilim ama iyi bir düzeltmenim, yani iyi bir redaktör.

15. İnsan ruhsallığı sözcüklerin direktifleri ve kodları üzerinden de çalışan bir yapıdır, bu nedenle telkinin rolü son derece önem kazanabilir. Eğer telkin odağı libidinal füzyon annesinin yerinden konuşabiliyor ve o otoriteyi devralmışsa.

16. Kendimizi ötekilerin dışında bir başkası sanmak, çoğu kez acılarımızın (izolasyonlarımızın) temel kaynaklarından biridir.

17. Meditasyonla taş devri insanının zihin yapısına bir kapı açılıyor olabilir mi? Taş devri insanına, fabrika ayarlarımıza böylece bir geri dönüş söz konusu olabilir mi? Dilsiz düşünce ve düşünme kiplerini kastediyorum.

18. Benlik zaaflarını aşamamış kişilerle hiçbir sır paylaşılmaz.

19. İnsan birinin yerinde ya da bir şey olmak istiyorsa kendi yerinde değil demektir.

20. Organizmanın en temel biyolojik gereksinimlerinden doğan arzuların (OGP öznesinin gürbüz arzularının), nefse kölelik etmekle hiçbir ilgisi yoktur. Bu arzular, arzunun kayıp nesnesine de bir ima içermezler. Kastre öznenin nevrozlara bulaşmış isteklerinin emrinde bir hayat sürmesi nefse köleliktir.

21. Küçük çocuklar düşünce ile eylem arasında bir fark görmedikleri için düşüncelerinin başkaları tarafından da okunabileceğini sanırlar. Bu yüzden de bir suç işlediklerinde yakayı kolayca ele verirler. Çünkü herkes onun ne yaptığını zaten biliyordur.

22. Toplumun ağırlıklı beğenileri, insanların bilinci üzerinde saptırıcı etkiler yaratır. Toplumun beğenileri üzerinde oyunlar oynanırsa o toplumun kültürel yapısının kısa zamanda saptırılması pekala mümkündür.

23. İnsan beğenilmek ve onaylanmak ister ama beğenenlerin onaylayanların kalitesi, içerikleri, kısacası taşıdıkları değer hiçbir biçimde sorgulanmaz. İşte özgüvende sorunlu ortalama insanın yetersizliği…

24. Kuram ya da bir sanı: Şunu merak etmeliyiz: Acaba bedenimizde mevcut katrilyonlarca hücre yaşasın diye bu yapıyı hayatta tutacak reflekslerle donatılmış ve bununla görevli bir ego benlik olarak mı var edildik yoksa bu ego benlik var olsun diye bu bedensel yapı mı var edildi? (Sanki bu çoklu hücre kümeleri, kendi hayatlarını sürdürmek, korumak ve daha uzun yaşamak üzere canlıyı dış dünya tehlikeleri ile baş etmek üzere kullanıp yönlendiriyor gibi bir izlenim edinmeye başlıyorum.) (Kim kandırıyor bizi?)

25. Kuram ya da bir sanı: Tek hücreli canlılar çok hücreli organizmalara evrilerek sonuçta kendi ömürlerini uzatmış, yaşamlarını daha bir garanti altına almış oldular ve burada kendi yaşamlarının bekçiliği görevini, oluşturdukları yapının sinir sistemine devrettiler.

Canım istediği için beslenmiyorum. Hücrelerim beslenmek istediği için beni beslenmeye zorluyorlar. Devamında yeni bir canlıda sürüp gitmek için de beni cinsel ilişkilere zorluyorlar. Eğer onların bu taleplerinin önünde durursam da o zaman bana bunun bedelini çok ağır ödetiyorlar (bir düşünce egzersizi).

26. Ataerkil kastrasyon kültürünün kişileri kendi orijininde varlıklarının kötü kopya avatarlarıdır. Orijininde varlığın ise avatarı olmaz.

27. Suçluluk kompleksi zihnin ve ruhun özerkleşip özgürleşmesinin engelidir. Ama öte yandan süperego yoksunluğu ise insanlaşmanın, insani kaygılar

geliştirmenin en büyük engelidir. O zaman sağlıklı olan ne? Orijininde varlık zemininde yapılanmış OGP öznesi olmak, sağlıklı olanın ölçüsüdür. Böyle bir insan-model suçluluk kompleksi yaşamaz, özgür ve özerk bir ruhsal donanımın sahibidir.

28. İnsan olmanın en sade denklemi nedir? Sevilme ve sevme arzusu... Bunun dışındaki ruhsal tabloların hepsi ana denklemin bozulmuş ya da başka türden türevleridir.

29. Çocukluktaki cinsel kuramlarım Trobiand adası yerlilerinkine ne kadar çok benziyor. Erkeğin, çocuğun dünyaya gelişinde bir dahlinin olmadığı konusunda geliştirdiğim mantık… Sanırdım ki çocuğun dünyaya gelmesinde bir pay sahibi olmak kadına has özellikler taşımak demektir ki böyle bir durum erkek için söz konusu olamaz. Ya da çocuğun dünyaya gelmesi kadına özgü bir sıfat olduğu için erkek bu tablonun dışındadır. Böylece erkeğin, doğan çocuğa göstereceği ilgi bakımından anaç boyutunu hiç hesaba katmıyordum ya da böyle bir bakış açısı benim için olanaksızdı. Çünkü sperme ve onun fonksiyonlarına ilişkin bilgi sahibi değildim ve çocuk zaten annenin karnındaydı, tabii o zaman erkeğin çocuğun dünyaya gelişinde ne rolü olabilirdi ki!

30. Libidinal yatırım yaptığım her şey (anadil, dostlar, emek harcanmış her şey, sevgililer, çocuklar kısacası bağladığımız her şey) benim dışa uzanan bir organım ve bana ait bir parçaymış gibi yaşantılanır ve böylece benim kendisine aşina olduğum bir boyutum bir self alanım olarak yapılanır. Bu nedenledir ki çok sevdiğimiz varlıkları bir biçimde kaybetmek sanki canımızdan can koparılmış, etimizden et koparılmış gibi bir acı duygusu yaşatır ki bu sonuç adeta organik düzlemde yitirilmiş bir uzvun kaybında yaşanan acıya eşittir.

31. Toplumdaki yaygın genel söylem, kişide kendini öyle sanma algısı yaratır. Örneğin bir siyasi partiye militan olmakla, reklamlarda sunulan malları satın almakla kendini bir kimlik olarak tanımlamak vb. İşte libidinal füzyonda yapılanmış öze yabancılaşma tam da budur.

32. Yanlışlanabilir olmak deneyimlenmeye açık olmak demektir. Bir şey yanlışlanabilir olmaya açık değilse sadece metafizik bir kuramdan öteye geçemez. Biz OGP ile ortaya koyduğumuz tezleri laboratuvar ortamına sunmaya hazırız.

33. Senin stresin, senin anksiyeten, senin üzüntün, senin sevincin ve mutlulukların, organizmandaki tüm hücrelerinin de stresi, anksiyetesi, üzüntüsü, sevinci ve mutluluğudur.

34. Karşılıklı samimiyet ve kabulle yaşanan ya da yaşanacak yatak ilişkisi ikilinin arasında yapılanacak olan katışıksız dostluğun da temelidir. Yani her yatak ilişkisi dostluğa dönüşmüyor.

35. İnsan, tepkilerini yaşamış olduğu emosyonlara göre ayarlar. Ürettiği düşünceler de -genel olarak ilişkileriyle ilgili olanlar- yaşamış olduğu emosyonlara göre şekillenir. Buradan şu sonuç çıkıyor: Düşünceler duyguları değil, duygular düşünceleri üretir.

36. Asıl sorunum, olmasından korktuğum bir acting out'un sanki şu an olmakta olduğuna ilişkin bekleme anksiyetesi ya da tam da şu an gerçekleşecekmiş gibi kesin bir inanç geliştirmem (unutalı yıllar oldu).

37. Bir imge, bir sembol, zeminde gerçek bir emosyondan doğmuyorsa hiçbir anlam taşımaz, hiçbir etki gücüne sahip olamaz. Onun insanda dayanağı olan emosyonel bir kökü bulunmalıdır mutlaka. Bu nedenle kastre özne, ikame arzularının tatmini üzerinden ne yaşarsa yaşasın asla sahih bir tatmin yaşayamaz.

38. Eski uygarlıkların yaratılış efsanelerinde kaostan kozmik düzene geçiş sürecinin insan ruhsallığındaki karşılığı nedir? Büyük ihtimalle anne karnındaki ve bebekliğin ilk zamanlarındaki kaotik (?) ruhsallıktan bilinçli özne-benlik ruhsallığına evrilene kadar geçen süreç, bu mitolojik öykülerde tekrarlanıyor olsa gerek (bir tahmin sadece).

39. Yaşanmamış hayatların yaş dönemi krizleri olur. Yaşamamış olma krizleri… Acı olan şu ki kastre özne neyi yaşamamış olduğunu da bilemez.

40. Sonuçta düzgün bir cümle ile ifadesi mümkün oluyorsa sembol kullanmayın. Çünkü sembol dile çevrilmesi mümkün olmayandır. Ama benzetmeler edebi sanatlar yapacakmışsınız varın yapın.

41. Hıristiyan ahlakında dini dünya görüşünü egemen kılmak için, Victorian dönemde ise çoluk çocuk herkesin emeğini fabrikalarda sömürmek için cinsellik üzerinde bunca baskı uygulanmıştır. Özetle cinsel baskı, dini köleliği ve ekonomik köleliği mümkün kılmak için baskı aracı olarak kullanılmıştır (Reich). Peki böyle bir baskıya neden gerek görülmüştür? Çünkü cinselliğini özgürce yaşayan bir kişiyi köleleştirmek kolay değildir. Bu yüzden baskı, cinsellik üzerine uygulanır öncelikle.

42. Doğadan kopan ya da koparılan insan, varoluşu paranın mutlak gereksinmesine bağlandığında ona her türlü kötülüğü yaptırmak mümkün hale gelir. Çünkü hayatta kalma programı kendi doğal ortamından (tabiattan) koparılarak paranın takas gücüne bağlandığında o kişiye yukarıda da belirttiğim gibi hem her türlü kötülüğü yaptırabilirsiniz hem de o kişiyi genel olarak egemen güçlere biat etmeye kolayca razı edersiniz.

43. Küçük bir çocukken bana dediler ki: "Kıyamette kimse kimseyi tanımayacak. Anne çocuklarını, çocuklar babalarını tanımayacak." Ben de çok şaşırmıştım ve demiştim ki: "Yani kimse kimseye merhaba demeyecek mi? Ne ayıp!" Herkes bana gülmüştü. Sonra sarılıp sarılıp öpmüşlerdi. Bugün bile hala tıpkı o çocuk gibiyim. Birileri selamlaşmayı ihmal ettiğinde, kendimi mahşer gününe, kıyamet gününe intikal ettirilmiş gibi hissediyorum sanki. Bu da benim psikozum olsa gerek.

44. Tüm günlük sohbetlerimiz, ağırlıklı olarak, sahih olmayan diyalogları yapılandırmak üzerine inşa edilir. En sahte iletişimler bu diyaloglarda ortaya konur. Daha doğrusu sahih bir iletişimi iptal etmek, ondan kaçınmak üzere bu diyaloglar dolgu malzemesi olarak kullanılır. Bu türden içtenlikli olmayan diyaloglarda rol alan gündelik özne, oynadığı roldeki kendi gayrı sahihliğinin pekala farkındadır.

45. Bundan sonra hayatımı dünyaya veda turları halinde düzenlemem gerekiyor. Dalaşma didişme yok.

46. Deneyimlenenlerin farkındalığına algı-bilinç diyoruz.

47. Susmak (insanda komplekslerin susması) gerçek konuşmanın başlangıcıdır.

48. Kendimle doluyum ve kimsenin varlığına ihtiyacım yok. Ne güzel bir tamlık duygusu. Ama temel soru şu: Bu zirvede ne kadar kalırız ve ne zaman ve hangi etkenlerle oradan kayarız? (emosyonel akışkanlık yasası)

49. Dünyanın genel kötülüğü ve insanların genel ahlaksızlığı karşısında OGP öznesinin hem başkaları için hem kendisi için yapabilecek pek bir şeyi de yok gibi görünüyor.

50. Her insan kendi koordinatlarından ve kod yazılımları penceresinden dünyaya bakar. Bunun anlamı şudur: İnsanları kendi penceremizden yorumlarsak feci şekilde yanılırız.

51.1) Eril kastrasyon kültürlerinde eril öznenin inşa edilmiş tüm kültürel kimlik organizasyonları ve formatları her zaman performatiftir. Bu nedenle böyle kültürlerde kurulan özne kimlikler her zaman yanlış ve bir rol üzerinden üstlenilmiş kimliklerdir. 2).Zaten erkek olanın ikinci kez erkek olmak üzere kültürün formatlarına girmek için yırtınıp durması şeklindeki nafile çabası üzerinde durmak gerekir.

52. Mesleki formasyonun kişiliğin örgütlenmesine katılmamasını ya da kişiliği onun etkilerinden korumayı nasıl başarabiliriz? Kimlik üzerinde mesleki etkilerin yarattığı deformasyonları kastediyorum.

53. Azgın tüketim ekonomisinin temelinde bastırılmış cinselliğin yarattığı doyumsuz açgözlülüğü hesaba katmak zorundayız.

54. Pagan ve ilkel çocuksu akıl ve mantık, hala ruhsal katmanlarımızda varlıklarını sürdürüyorlar ve sanabileceğimizden çok daha fazla etkin durumdalar. Birçok nevrotik ruhsallık inşalarında onun hatırı sayılır derecede olumsuz rolleri var. Çünkü çocukların baskı kültürlerinin tuzaklarında kıstırılmaları çok kolaydır. Konuyu daha net anlamak için bu cildin içinde çeşitli vesilelerle bilinçaltının nitelikleri ile ilgili açıklamalarıma bakabilirsiniz.

55. Bir toplumu geri bıraktırmanın en emin yolu fanatik dincilik üzerine oynamaktan geçer. Bir ülkede bu yarayı kaşıyan birileri varsa bunun bir diğer ucu dış kaynaklıdır. Eğer o ülkede fanatik dincilik üzerine oynayan grup iktidardaysa kesinlikle dış güçlerin ajanlığını yapıyor demektir ve onların maşasıdır.

56. Öznenin yanlış inşasına üç farklı bakış: a) Nietzsche b) Lacan c) benim bakışım… Benim bakışıma gelince: Kastrasyonların baskısı altında kurulan ve kendi libidinal füzyon ve orijininde varlık realitesine yabancılaşmış olan yarılmış özne.

57. Bilgi sahibi olmak evham sahibi olmaktan bin kat daha iyidir. Kastrasyon baskılarından bunalanlara önerim: Orijininde varlık ve orgazmın genetik programı konusunda en kısa zamanda bilgi sahibi olun.

58. Kalabalığa karşı konuşurken yaşanan paniklerin arkasındaki kastrasyon kaygıları araştırılacak (utanç duygusu yani ego idealinin gerisinde kalmanın sonucu olarak yaşanan duygu araştırılacak). Bazı araştırmacılar bu korkuyu vahşi hayvanlar karşısında duyulan eski çağlardaki korkulara bağlıyorlar.

59. Anneyle yaşanmış mesafeli ilişkiler güncel hayatta da mesafeli insan ilişkilerinin yapılanma sebebidir ve ensest kastrasyonun şaşmaz kanıtıdır.

60. Erkek, kadının asli hedef nesnesi değildir, bebeğe erişmek için bir geçiş nesnesidir. Yani burada sahih bir sevgi anlamında erkeğin kadın için varlık pozisyonu sorgulanabilir bir konumdadır. Öyle görünüyor ki bu hedefe (yani bebek ve onun güvencesine) ermek için sanki kadın açısından her yol mübah gibidir (bir tahmin sadece).

61. Öyle bir sır biliyordum ki söylediğimde kimse inanmıyordu. Bu yüzden hep sır olarak kaldı. (Yani konuya yabancı oldukları için onların akılla kavrayış alanlarının dışında kalıyordu: OGP: Orgazmın Genetik Programı'nı kastediyorum)

62. Karı koca arasındaki geçimsizliklerin çoğu bilinçaltının yanlış okumasının sonucu olarak kendi cinsel projelerinin (OGP), eşleri tarafından hayata geçirilememiş olması varsayımlarından dolayıdır.

63. Anne yokluğunda yaş geçmez; annenin bizi bıraktığı yaşta kalırız.

64. Ataerkil kastrasyon kültürü, evliliklerin ve aşkların erken yıkımından sorumludur. Bu tezlerimle ilişkili gerekçeler, kitabımda (birinci cilt) uzun uzadıya açıklanmıştı. Yeri değilse de söylemiş olalım: Böyle bir kültürün insanlarıyla aşk ve cinselliğe ilişkin beyin görüntüleme çalışmaları asla sağlıklı sonuçlar vermeyecektir.

65. Korkularımız: A) beka korkusu: ölüm korkusu, gelecek korkusu, başarısızlık korkusu, aç kalma korkusu, işsizlik korkusu, yoksulluk korkusu, parasızlık korkusu. B) dışlanma korkusu: değersizlik korkusu, narsistik örselenme korkusu, ayıplanma korkusu, rezil olma korkusu, utanç korkusu… Bu liste her iki eksende de çeşitlendirilebilir.

66. Bir düşünceyi, üzerinde tartışılabilir bir nesne gibi ele almayıp da kendiliğinin bir temsili gibi ele alan ve onu onur ve kutsal inançlarının sembolü gibi savunan kişi yobazdır.

67. "Aza kanaat sultana itaat". Feodal sistemle başlayan ve günümüze kadar gelen sömürü düzeninin özeti.

68. Küçük kız çocukları bir oyunu kazanmak için bir takım sihirli uygulamalara baş vururlar. Bunlar rakibi etkisiz hale getirmek için uygulanan yol ve yöntemlerdir. Bu akıl ve mantık dışı güç talebinin arkasında yatan motivasyon ne olabilir? Burada küçük kız çocuğunun bir gücü eline geçirmek istediği çok açıktır.

Soru şu: Ele geçirilmek istenen bu güç nedir? Büyük ihtimalle küçük kız çocuklarına yaşatılmış olan penis hasedi nedeniyle, yitirilmiş penisi ve onun temsil ettiği gücü sihirli bir yoldan geri alma motivasyonu egemenmiş gibi gözüküyor. Kahinlerin çoğunun kadın olması çok dikkat çekicidir. Aynı şekilde şizofreni hastalarında da buna benzer gizemli ritüellerle nesneleri hareket ettirme ya da başka türden güç sergilemesi örneklerine tanık olmaktayız. Burada da yetişkin şizofrenin yitirdiği cinsel erki ve dirimselliği bilinçdışı bir refleks üzerinden gizemli ritüellerle geri alma şeklindeki ümitsiz girişimlerini görmekteyiz.

69. Toplumu, kendince yapılandırdığı yasalarla yöneten çeteye devlet denir.

70. Kadınlar kendi gizil alanlarına çekilip birbirleriyle çok özel bir dil üzerinden konuştuklarında, erkeklerin onların diyaloğunu anlaması mümkün değildir.

71. İnsan aynada gördüğü imgeye "ben" diye bağlanır. Ya da onu sevenlerin kendisini muhatap aldığı zamanki varlığına ben diye bağlanır. Bağlandığı bu varlığa "ben" der. Ama içsel ben, bu özet benlerden her zaman çok fazla olan bir şeydir. Bu yüzden "ayna-ben" ya da "dıştan tanımsal ben" insanı temsiliyette daima eksiktir. Çünkü içsel benimin resmi yapılamaz, beden benimin resmi yapılabilir.

72. Kadın ve erkek yatağa girdiklerinde bu beraberlik onları libidinal füzyonda birleştirebilir mi? Bunu iddia etmek çok büyük safdillik olur. Ama orgazmik tatminini OGP seviyesinde yaşayan özne için kendi derinliklerinde libidinal füzyon ele geçirilmiş demektir.

73. Özne-benini, ana dilini, kültürünün tüm söylemlerini dışındaki kültür dünyasından alan insan yavrusu, şu bebeklik döneminde söz konusu edilebilecek bir ben sahibi değildir. Bunların bir kısmı ona dışardan (kültürel ortam) gelir. Öbür kısmın şifreleri ise zamanı geldikçe onun bir bir açılacak beyin programlarında gizlidir.

74. İyi bir araştırmacı kendisini araştırma nesnesi olarak kullanabilmelidir. Sahaya inmeden sonuç alınamaz çünkü.

75. Deneyimle içten kavranabilen, akıl yürütme yoluyla kavranamaz.

76. İnsan ruhsallığına kör bakışların kör çıktıları olur.

77. Beyin organizmanın çok hücreli yaşamını korumakla görevlidir öncelikli olarak. Kişinin öznel mutluluğu onun asli hedefi değildir.

78. İftiranın açık metni, iftiracının gizli gündemini ve gizli arzularını ifşa eder.

79. Asli hüzün asli özlemin dışavurumudur; asli özlem tabii ki (orijininde varlık) nosyonuna ve libidinal füzyona yöneliktir.

80. Bir değer olarak ayakta kalmak için en azından birilerinin değerli olduğuna inanmak zorundayız. Ama genelde boş bir hayaldir bu.

81. 1.Değişim demek eski beni (nevrotik özne-ben yapısını) terk etmek demektir. 2.Her şeyi bir önceki duygu ve yaşantılarımıza göre değerlendiriyoruz,

o zaman içsel gerçeğimizi görmede ipin ucu kaçıyor, o zaman derinlere inilemiyor. 3.Hücre, bedendeki bilincin en küçük birimidir (bir tahmin). 4.Duygularınıza söz geçiremiyorsanız (kastre etme anlamında değil) onlara bağımlısınız demektir. 5.Çoğu zaman kendimizden nefret ettiğimiz durumlara geri döneriz.

82. Bilinçaltının kötülüklerin kaynağı olduğu şeklinde bir tez vardır. Oysa gerçek şudur: Kastrasyon travmaları yoluyla bastırılan cinsellik ve bu durumun yol açtığı agresyon bilinçaltına tıkıştırıldığında oluşan yapı kötülüklerin kaynağıdır. Demek ki ortada bir saptırma var.

83. Anne baba ile özdeşleşme ve onların değerler sistemine bağlılık nasıl ömür boyu sürüyorsa, kökeni anne baba odağına bağlı dini inançlar sistemi de aynı şekilde uzun süreli ve vazgeçilemezdir ve nesillerden nesillere asırlarca sürer. Özetle bu durum bir sosyo-kültürel aktarımdır.

84. Shakespeare psikanaliz ve psikiyatrinin ana temalarını ve insanların aşağı yukarı ortaklaşa yaşadıkları temel sorunları ne kadar güzel özetlemiş. Evet Shakespeare bir deha.

85. "Kendi kendimi sabote etmede üstüme yoktur" diyorsanız sizlere küçük bir fıkra anlatayım: Biliyorsunuz Fransız ihtilali yıllarında birçok insan giyotin altında can verdi. Ancak şöyle de bir kural vardı: Eğer giyotin bıçağı bir biçimde mahkûmun kafasını kesemezse o mahkum affediliyordu. Çünkü bu sonuç Allah'ın hikmeti gibi metafizik bir sebebe bağlanıyordu.

O dönemin seküler düşüncede bir fizik bilgini de idama mahkum edilmiş. Kendisinden önce de iki mahkum daha var. Bunlardan birinci mahkumda giyotin bıçağı yarı yolda duruyor ve mahkum affediliyor. İkinci mahkumda da aynı sonuç ortaya çıkıyor. Allah'ın hikmeti işe karıştı deyip bunları affediyorlar. Fizik bilgini de kızıyor: "Ne Allah mucizesi" diyor "Orada bir çivi var, giyotin bıçağı oraya takılıyor, mucizelere inanmayın" diyor.

Peki ne ders aldık: Her zaman doğruyu söylemeyin.

86. Cahil ve içgörüsüz insanla aynı kişinin eğitimli ve içgörülü formu arasında en azından 10.000 yıllık bir gelişim farkı vardır. Ancak cahil olup da bilge olan kişileri bu sınıflandırmaların dışında tutuyorum.

87. Mahalle baskısı, grup seks talebidir.

88. Erkeği yuvaya çocuklar değil eşine duyduğu sevgi ve ondan gelen en tatminli seks vaadi bağlar. Baba çocuk ilişkisine gelindiğinde, bu konu, kültürün söyleminin erkek üzerindeki etkisiyle açıklanabilir.

89. Büyüyen ve güçlenen devletlerin arkasında muhakkak ki ticari finansın desteği vardır ve ticari finans, güçlendirdiği bu devlet yapısının şemsiyesi altında işlerini yürütürken güçlendirdiği devleti de kontrol altında tutar.

Cengiz İmparatorluğu, İslam İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu, İngiliz İmparatorluğu hep dünyanın en önemli ticaret yolları (İpek Yolu ve Baharat Yolu ve tüm dünya ticaret yolları) üzerinde kurulmuş ve bu ticaret yollarını kontrol altında tutarak ticareti güvence altına almışlardır, yani tüccarlara tam bir güvence sağlamışlardır. Dünya tarihine bir de bu açıdan bakmak gerektiğini düşünüyorum.

Şu düşüncedeyim: Çinli ve Avrupalı tüccarların finans desteği olmadan

Cengizhan İmparatorluğu'nun bu kadar güçlenmesi mümkün değildir gibi geliyor bana. Karşılığında güvence altına alınan bu ticaret (İpek Yolu) yolunda her iki kesimin tüccarları da karlı ticaretler yaptılar. Hz. Muhammed'in ise Mekkeli tüccarlar tarafından desteklenerek Baharat Yolunu güvence altına alan bir devletleşme sürecini başlattığını sanıyorum.

İngiliz İmparatorluğu ile günümüz Amerikan egemenliğini konumuza örnek olarak ilave edebiliriz.

Konularımızın dışında olsa da bir düşünce egzersizi olarak yukarıdaki satırları yazdım (bir düşünce egzersizi).

90. Ayrı beyin ayrı benliktir. Bunlar ikiz kardeş olsalar bile. Ben ölünce o ölmüş olmuyor, o yaşamaya devam ediyor. Öte yandan benim o olduğum, onun da ben olduğu o kadar kesin ki. Bunu sezgisel olarak kabul ediyoruz ama somut olarak kanıtlamaktan aciz kalıyoruz. Buradan yola çıkarak şunu söyleyebiliriz: Sezgisel olarak ikiz kardeşimle benim aramda farkına vardığım özdeşlik ilişkisi benimle öbür insanlar arasında da elbette var. Daha doğrusu benim dışımda ayrı birer varlıkları olduğu somut bir gerçekliktir. Ama ne var ki bu durumu (onların özne-benlerini) somut olarak içten deneyimlememiz mümkün olmuyor. Ancak nesne sürekliliği kazanmış zihinsel ve ruhsal yapılar, ötekinin benim dışımda müstakil olarak varlığını sürdürdüğünden bir kuşkuya kapılmaz.

İnsani trajedimiz şudur: Ötekinin öznel dünyasını onun varlık yapısı içinde benim deneyimlemem böylece onun varlığından hiçbir biçimde kuşku duyamayacağım bir deney sanki asla mümkün olmayacak ve iflah olmaz yalnızlığımız asla sona ermeyecek. Yüzde yüz öbürünün öznelliğini deneyimlememiz mümkün olmasa da bunu en iyi şekilde hayata geçirebilmemizin yolu geniş kapasiteli ayna nöronlarına sahip olmakla olasıdır.

91. Küçük çocuklar aynı masalı defalarca dinlerler ve bundan bıkmazlar. Eğer birisi masalı anlatırken kasti olarak bir yerinde ufak bir değişiklik yapsa hemen onu düzeltirler. Bu, çok tanık olduğumuz bir tablodur. Küçük çocuklar neden böyle yaparlar? Çünkü onlar denetleme etkinliklerini geliştirmeye çalışırlar. Sürüp giden bir sürece hakim olma yetilerini geliştirirler. Bu tutumları onlara süreçler üzerinde egemen olma hissini yaşatır. Böylece gelecekteki hayata ait süreçler üzerinde denetim kurma kapasitelerini geliştirerek geleceğe hazırlanırlar. Burada yaşam dürtüsünün alttan alta faaliyette olduğunu da belirtelim. Yani gelecekteki hayatta sağ kalabilmenin denetim mekanizmaları egzersizlerle güçlendiriliyor demektir. Ama küçük çocuğun bu diyalogda masalı anlatan yetişkinle sevgi bağlarını canlı tutmaya yönelik talebini de kayda geçelim. İlk dinlemenin büyüsünün bozulmasını istemezler.

92. Nefes darlığım, annemle bilinçaltı olarak sürdürmek istediğim füzyonel ilişkiyi ve füzyonel bağı daimi kılma talebimden kaynaklanıyor. Nefes darlığım, onun bende sürüp giden ikame varlığına bağlanıyor, böylece ben onu içe taşıyarak hiç özlememiş oluyorum. Çünkü o bir astım hastasıydı.

93. Anne bebek ilişkisi, bebeğin anneye rabıtalandığı bir ilişki kipidir.

94. Ötekinin öznelliğini deneyimleyebildiğim zaman yalnızlığımı mutlak olarak aşmış olurum.

Her bedensel varlık, ayrı bir öznelliktir. İsterse bunlar ikiz kardeşler olsun. Çünkü bunlardan biri öldüğünde, sağ kalan kendi öznelliğini yaşamaya devam eder.

Ötekinin öznelliğini kısmen de olsa deneyimleyebilmem hangi koşullarda mümkün olur? Bunu ancak, yanılma olasılıkları saklı tutulmak üzere ayna nöronları sayesinde deneyimleyebilirim.

95. Kültür sahibi olmak, iyi bir eğitim almış olmak, kastrasyonlar üzerinden yapılanmış temel psişik çatışmaları ortadan kaldırmaz. Kişi aydın ya da cahil olsun hiç fark etmez, bilinçaltı hep aynı ve sabit mekanizmalarla çalışır. Buna "bilinçaltı sabitesi" diyelim. Fakat terapiye giren öznenin önyargısızlığı ve korkusuzluğu kastrasyonları aşmada sonucun başarılı olması için oldukça güven vericidir.

96. Doğum travması tezi hiçbir biçimde geçerli olamaz çünkü yenidoğan, o travmayı göğüsleyecek donanıma sahiptir. Yoksa bebek ölü doğardı. Ayrıca tüm memeli yavrularında bu travmaların izlerini görmemiz gerekirdi. Böyle bir bulgu ise ortada yok.

97. Astroloji (yıldız falları), çok büyük mutsuzlukları olan insanların kendilerini kandırma alanıdır.

98. Organizmanın sürekli oryantasyon halinde olma ve bu oryantasyon halini sürekli kontrol etme mecburiyeti ruhsal dünyamızın ve zihinsel akışlarımızın dur durak bilmeyen dinamik yapısını temellendiren önemli etkenlerden biridir.
Çevre ile sürekli bağlantı halinde olma mecburiyeti. Yani yönelimsellik ve ilişkisellik… Bu durum akışkan girdilere neden olur.

99. Kadınların çoğu evlenmezler, bir koca edinirler ve o kocayı da bebek sağlayıcısı olarak görürler. Hele hele doğacak bebek erkek ise kadın en büyük ödülünü almış olur. Çünkü eril kültürde sürekli ikinci sınıf olarak görülen kadın, en sonunda kendisini hiç aşağılamayacak olan bir erkeğe kavuşurken eril bir iktidarı da ele geçirmiş gibidir.

.

100. Dedikoduculuğun arkasında kişilerin kendi patolojik eğilimleri saklıdır. Şöyle de söyleyebiliriz: Dedikodu temalarına iştahla katılan kişiler, orada sözü edilen eylemlere ortak olma ve o eylemlere katılma taleplerini de ifşa etmiş olurlar.

101. "Kötü, ahlaksız ya da nevrotik olup da cinsel hayatı sağlıklı olan tek bir insana bugüne kadar rastlamadım." Freud… Ama Freud'un anladığı sağlıklı cinselliğin kriterleri neydi, kendisi bunu söylemiyor. Ayrıca onun sözünü ettiği cinsel hayatı sağlıklı olan insanlar da normal nevrotiklerdi ve onların cinsel hayatları da zaten o kadar sağlıklı değildi. Bugün de öyledir. Freud hangi ölçütlere göre cinsel sağlıktan söz ediyor, bu konuda bir şey söylemiyor.

102. Bilinç, algı-ben ve öznellik... Bunlar canlılığın bir fonksiyonudur. Bu nedenle yapay zeka, sözünü ettiğimiz bu niteliklere sahip olamaz (sanırım).

103. Kadınlar ortak bir düşman (erkekler) nedeniyle müttefiktirler ama ortak bir düşmanları var diye birbirleriyle dost da değildirler, sadece ortak bir tehlikeye karşı ittifak halindedirler. Erkeklerin kadınlar arası ilişkileri anlamada zorlandıkları noktalardan biri de budur. Bu çatışmalı ruhsal yapılanmaların ardında kadını ezen eril kültürün insafsız yasalarını ve bu yasalar nedeniyle içi kin ve öfkeyle dolu ezilen kadınları görmeliyiz.

Eril kültürün ezilen ikincil cinsiyeti olarak kadınlar, birbirleriyle acımasız bir rekabet içindedirler de. Bu nedenle "Kadınlar erkekler için değil, öteki kadınlar için süslenirler" sözü boşuna söylenmemiştir. Onlar, kendilerini aşağılayan bir kültürün içinde birbirlerini ezerek üste çıkma savaşı da verirler. Bütün bu tablo bize kadınların hem birbirlerini kolladıkları hem de birbirleriyle acımasızca yarıştıkları olgusunun görünürde fark edilmeyen psikodinamiklerini açıklar.

Yukarıdaki görüşlerimize önemli bir tespitimizi de ilave edelim: Kadınların sürdürdükleri böylesine acımasızca bir savaşta yalan, önemli bir silahtır ve daima kadının elinin altındadır. Bu kadar çok yönlü bir politika yalansız yürümez de ondan dolayı. Yukarıdan beri açıkladığımız bu çatışma ve savaşta yalan, kullanışlı bir silah olarak her zaman devreye girecektir. Yalancılık konusunda erkekleri temize çıkardığım sonucuna varılmasın. Erkek yalanları zekaya dayalı ilhamlardan yoksundur.

104. Yaratıcılık insani doğadan, form kültürden gelir

105. Behçet Necatigil'in "Solgun Bir Gül Oluyor Dokununca" adlı şiirinde gülün ifade ettiği sembolik anlam: Tüm özlem, umut ve sevgilerimizin sembolü olarak seçilen narin gül sembolü... ne kadar hassas ve kırılgan... biraz örselense ya da örselensek solup gidiveriyor.

106. Aşağıda alıntıladığım ata sözleri, erken nesne ilişkilerinin, kültürel bir varlık olan öznede bıraktığı silinmez ve kalıcı izleri dile getiriyor:

Ağaç yaş iken eğilir.
Aslı hu(o) nesli hu (soyu sopu da öyle).
Kenarın dilberi ne kadar nazik olsa nazenin olamaz.
Armut dibine düşer.
Kenarına bak bezini al, anasına bak kızını al.

107. Selfimizin gelişip serpilmesi anlamında bizde "ben" olmayı bekleyen "ben"lerin varlığından söz edilir. İnsanda selfin gelişip serpilmesi için öyle hazırda bekleyen "ben" çekirdekleri yoktur. Selfin gelişmesi, varsayımsal benliklerin öyle açılıp hayat bulması anlamında safsata bir düşünceyle açıklanamaz. Böyle bir süreç hayatın dinamik akışı içinde ve çeşitli faktörlerin (bunların neler oldukları teker teker açıklamayı gerektirir) devreye girmesiyle birlikte yürür. Yani ne olacağımızın ve neye evrileceğimizin önceden belirlenmiş bir resminden söz edemeyiz.

108. Kastre insanda ortama uyma eğilimi, kendine karşı dürüst olma eğiliminden çok daha güçlüdür. Bundan dolayı dünyamız ruhen zayıf ve korkak insanlarla doludur.

109. Libido hayata susama kapasitesidir.

110. Terapinin zorlu dürüstlük köprüsünden geçmemiş kişilerden dost olmaz,

111. Huzurlu ve dertsiz yaşamak için, kastre insanlarla sözde dostluk ilişkilerini olabildiğince sınırlamak gerekiyor. Çünkü hayatımıza giren her insan tüm kompleksleri ve tüm problemleri ile birlikte geliyor. Toplumun ortalama insanı

zaten ciddi biçimde ruhsal bir tedaviden geçmesi gerekirken bir de bu insanların dertlerini üstlenmenin hiçbir gereği yok.

112. Kurduğun fantezileri maruz kaldığın kastrasyonlar yönetiyor. Baba ocağında maruz kaldığın şiddet nedeniyle kendini değersiz algılaman ile ilgili kayıtların, bugün iş yerinde ya da başka sosyal ortamlarda beğenilmeyeceğin ve dışlanacağın, eleştirileceğin şeklinde bir algı yanılsamasına yol açıyor. Şu an çalışmakta olduğun işe onlarca insan arasından elenerek alındığının farkında değilsin. Bu seçimi yapan insanlar salak mı? Sen kendine 1 puan veriyorsan belki onlar 5 ya da10 puan veriyor. Ben sende bir değer bulmasaydım bunca yıl yanında olur muydum? Aşkımsın benim.

113. Canlı her organizma temelde narsisttir (bir tanımlama kolaylığı); çünkü kendi varlığını devam ettirme savaşı vermektedir. Kendi varlığını devam ettirmeye yönelik tüm bu toplam strateji bize canlı organizmanın narsistik dürtülerini tanımlar. Ama burada patolojik bir durumdan söz etmiyoruz.

114. Temel kastrasyonlar öldürülme tehdidi ile birlikte kodlanmışsa, bunların geri dönüşü, insan panik atak nöbeti geçirdiği zaman ölüm (aslında öldürülme) korkuları eşliğinde gerçekleşir.

115. İdeal eş, sağlıklı yaşanmış libidinal füzyon dönemindeki anne imagosundan ve onun vaat ediciliğinden devşirilir. Ancak bizim aslında anneden alarak sevgilide bulunduğunu var saydığımız nitelikler sevgilimizin gerçek nitelikleri midir? Bunu bilemeyiz. Ama sonradan anlarız tabii.

116. Deccal, insanların sürekli kötülüğü nedeniyle onları cezalandırmak üzere iyilik meleğinin bir intikam meleğine dönüşen formudur. Deccalı kazıdığımız zaman altından çok şefkatli bir iyilik meleği çıkar.

117. Sözcükler, intikam alma bakımından rakibin midesine ya da suratına indirilen bir yumruk kadar öfke yatıştırıcı olabilir.

118. Küçük çocuklarda gece işemeleri ya da bir yerlere gizlice işemeler, büyük ihtimalle yasaklanmış mastürbasyona karşı bir ikame tepki gibi de görülebilir. Şu var ki küçük çocuklarda bu türden işeme tepkileri sayısal olarak azımsanmayacak miktardadır.

Formülasyon: Küçük çocuklarda engellenen mastürbasyon gece işemelerinin sebepleri arasında sayılabilir (bir düşünce egzersizi desem de…).

119. Kadınlar için evlilik acil ihtiyaçtır ama koca acil bir ihtiyaç değildir. Ya da kadınların pek çoğu kocalarıyla nikahlanırlar ama ana baba ocağı ile evli kalırlar. Sadece ülkemle ilgili bir tespitimi anlattım.

120. Kimyasal ajanlar ilişkiselliğin yerini asla tutamaz. Çünkü ilişkiselliğin, öngörülemez süreçleri bakımından kimyasallarla bir yöne doğru evrilmesi mümkün değildir.

121. Ailelerimiz bize, kendilerinde ne varsa ancak onu verebildiler, başka türlüsü de zaten ellerinden gelemezdi. Bu nedenle onların veremediklerinden dolayı geçmişle sürekli didişmeyi sürdürmenin ve önümüzdeki ufku karartmanın pek de bir anlamı yok.

122. Vatan, emekçinin yaşadığı coğrafyanın değil sermayenin emek sömürüsü yaptığı coğrafyanın adıdır. Fransız devriminden bu yana bu temel gerçeğin üstü hep örtüldü ve insanlar bunun tam tersi bir yalana yani uyduruk bir vatanseverlik yalanına inandırıldı. Şunu söylemiş oluyoruz: Emekçi, sermayenin, kendisinin emeğini sömürdüğü coğrafya uğruna ölümü göze almanın vatanseverlik olduğu yalanına inandırıldı (bir düşünce egzersizi).

123. Gördüğünü öğrenmek, huy kapmak... Ya da ne gördün ne duydun? Özdeşleşme süreçlerinin özet formülasyonu…

124. Anne baba ilişkisinin sonucunda tesadüfen bir kereliğine dünyaya gelmiş varlıklarız. Bunun "ezel" anlamında bir öncesi yok ki ahiret anlamında da bir geleceği olsun. Bunun tam tersi bir tezi savunmanın arkasında kişinin kendi (orijininde varlık) realitesini yaşayamamış olduğu gerçeği vardır.

125. İnsan ruhsallığında karşılığı olmayan hiçbir dürtü ve eğilimden söz edilemez. Bunlar ya (orijininde varlık) köklerine bağlıdır ya da kastre nevrotik öznenin çarpıtılmış dürtülerinin tezahürleridir.

126. İnsan cinselliği, içinde bulunulan kültüre ve onun şartlarına göre yapılanır, sağlıklı ya da hastalıklı olarak. Bu nedenle herhangi bir cinsel semptom, evrensel formda bir bulgu olarak alınmamalı, o kültüre özgü bir semptom olarak değerlendirilmelidir.

Ancak şu sonuca da varmıyoruz: Bir kültürün içinde şekillenen cinsellik o kültür için en sağlıklı cinsellik modelidir. Bu yargı kesinlikle doğru değildir çünkü insan cinselliğinin yaşanabilecek sağlıklı ve evrensel bir yapısı vardır, bu nedenle herhangi bir kültürde şekillenen cinsellik evrensel cinsel sağlıkla örtüşmüyorsa nevrotik hastalıklar kaçınılmazdır, yani baskıcı bir kültürün içinde şekillenen cinselliği doğru ve sağlıklı bir yapı olarak kabul etmiyoruz.

Cinselliğin sağlıklı formu nedir o halde? OGP'ye (Orgazmın Genetik Programı) kapıyı açan özgür cinsellik…Orgazmik hazzın baskılanmadığı kültür yapılanması…

OGP, ORGAZMIN VE SAĞLIKLI CİNSELLİĞİN EVRENSEL SABİTESİDİR.

127. Bastırılmış cinsellik (bastırılmış orgazm) yüzünden ruhsal dünyamızda neler kaybettik, aksi durumda nasıl bir ruhsal hayatımız olurdu? Bu soruyu kendinize hep sorun.

128. Şu sözcükleri tanımsal düzeyde netleştirelim:

1.Ondaki ne güzel, bende de olsun: imrenme (son derece özgeci ve soylu bir duygudur)
2.Bendekini kimselere kaptırmam: kıskançlık (kendimdekini kıskanmak)
3.Ondaki onda olmasın: kıskançlık (ondakini kıskanmak)
4.Ondakinin yok edilmesi gerekir diyerek maddi ya da manevi zarar verici bir fiili eyleme geçmek: haset (ruhun kanserleşmiş durumu)

129. Anlık tüketim için anlık üretim… Fabrika ayarlarımız böyle olduğu için uzun vadeli planlı organizasyonlar bize yorucu ve sıkıcı gelir. Burada tembelliğimizin kod yazılımlarını görmekteyiz. Ayrıca oral dönemde her acıktığımızda memenin sunuluşu, hazır lopçluğumuzun ilk kayıtlarıdır. Planlı programlı, disiplinli çalışma sonradan ve eğitim yoluyla kazanılır ve biz ilk cennetimsi tembellik hatıralarımızı da bir beklenti olarak hep korur ve asla

unutmayız. Cennette her istediğimizin anında önümüze geleceği şeklindeki vaatleri hatırlayalım.

Özet: Fabrika ayarlarımızda tembellik, planlı ve disiplinli çalışmadan önce gelir.

130. Nesne ilişkileri bizi hayatta girişken gözü pek bir tutuma da pasif bir tutuma da yöneltir. Bu durumun OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hayata geçip geçmemesi ile bir alakası yoktur.

131.
Sen kendi varlığın mülkün sanırsın //
Bu varlık sana mülk olacak değil //
Mülküm mülküm diye sarılır aldanırsın //
Ezelden ebede kalacak değil.

(Bu dörtlük Yunus Emre'den mülhemdir)

Özne-ben varlığımız bile bize ait değil, var edilmiş bir özne-ben inşası bu yapıyı kendisi sanıyor, özetle ortadaki varlık yapılandırılmış bir sistem olarak bilinçli ya da bilinçsiz bir gücün ya da nedenin, nedenini bilemediğimiz bir projesi… Bu açıdan baktığımızda sahibi olduğumuzu sandığımız ve böbürlendiğimiz varlığımızın bir karıncanın ya da bir bakterinin varlığından üstün ve farklı bir yanı yok.

132. Az emek çok yemek... Tüm canlılar beslenmenin bu çıkarcı ve ekonomik modelinin peşindedir. Bu nedenle toplumsal yapıyı insanların dürüstlüğüne ve adil olduğunu varsayacağımız tercihlerine bırakırsak her şey altüst olur. Bu yüzden kuvvetler ayrılığı prensibine göre yapılanmış güçlü yasal düzenlemeler şarttır. Böyle bir önlemin gerekçesi şudur: Her toplumsal ve ekonomik sistem şu ya da bu şekilde az emek harcayıp çok çıkar bekleyen çeteleşmelerin tehdidi altındadır. Buradan şu sonuca varabilir miyiz? Bir toplumsal yapı, iyi örgütlenmiş ve az emekle çok çıkar elde etmeyi hedeflemiş bir çetenin eline geçebilir mi? Elbette ve çok mümkün. Tekrarlarsak: İşte bu yüzden güçlü yasal düzenlemeler ve kuvvetler ayrılığı prensipleri bu ciddi toplumsal tehditleri bertaraf etmek için hayati öneme sahiptir.

133. E…gn dedi ki: "Seninle görüştükten sonra evde seks hayatımız düzene girdi. Bu arada senin de bir günde beş posta gittiğini biliyorum (nerden çıkarttıysa)". Demek ki neymiş "Ben bir libido düzenleyicisiymişim."

134. Cahil ve bağnaz toplumlarda demokrasi, devletin en kısa zamanda çetelerin eline geçme sebebidir. Böyle toplumlarda demokrasi bir aldatma yemidir. Bu nedenle bir toplum bütünüyle aydınlanmadan demokrasiye geçemez.
Ne diyelim: Bundan âlâsı Şam'da kayısı... Allah arttırsın.

135. Baba, çocuğun kendine ait olduğunu dışardan ve sonradan öğrenir. Anne ise işin en başından itibaren çocuğun kendine ait olduğunu içgüdüsel seviyede bilir. Bu nedenle annenin çocuğuna beslediği sevgi içgüdüseldir, babanın beslediği sevgi ise eğitimseldir. Baba, kendisi çocukken anneden aldığı sevgiyi kendi çocuğunda tekrarladığında ideal bir anaç baba olur.

136. Sermayenin tarih içindeki dönüşüm ve üretim modelleri, paralel ve kaçınılmaz bir sonuç olarak çeşitli politik süreçlerin ortaya çıkma sebebidir (her ne kadar haddimi aştımsa da bir düşünce egzersizi sadece).

137. Erkeklerde alfa erkek korkusu. Doğuştan gelen böyle bir yatkınlık var mı araştırılacak. Eğer varsa hem kastrasyona rıza eğilimi daha net açıklanmış oluyor hem de OGP (Orgazmın Genetik Programı) potansiyelinin neden dünyanın bütüne yakınında nasıl olup da iptal edilebildiğini açıklıyor. Ancak alfa erkeklerin de kastre olduklarını ve OGP öznesi olamadıklarını biliyoruz (saklamasınlar).

138. Bir grupla mesajlaşmadan alıntılar:
1.Sosyal adalet, eşit gelir dağılımı ulusçuluğun temelidir.
2.Sermaye globalleştikçe ulus devletler de tarihe karışacaktır.
3.Kültür kimliği ile sermaye milliyetçiliğini birbirine karıştırıyoruz.

139. Bilinç alanımızda aynı an içinde sadece bir ruhsal malzemeyi deneyimlemekle sınırlı kalmayıp da birçok şeyi aynı anda (sıralı değil) deneyimleyebilseydik zaman algımız nasıl olurdu? Araştırılmalı.

140. Bir insana, sorumluluğu kendisine ait olmak üzere, gelişmeye müsait bir imkanlar topluluğu olarak bakarım.

141. Bir coğrafyayı devlete dönüştürmek için orada yaşayan insanlarda bir ideal birliği yaratmak gerekir. Bunlar nelerdir? İlkin o coğrafya çok önemli ticaret yollarının kavşağında olmalı... Sonrasında din birliği ve devamında dil birliği yaratmak gerekir, hele tarihin eski dönemlerinde bu şarttı. Ya da bir siyasi ideoloji birliği yaratmak gerekir.

Ya da özetin özeti olarak şunu söyleyelim: Çok önemli ticaret kavşaklarını içeren coğrafyalarda bu ticaret yollarını güvenceye almak için güçlü devlet organizasyonları şarttır ve bu güçlü organizasyonların birincil birleştirici mayası ya var olan ya da üretilecek olan din sistemleridir (bir düşünce egzersizi).

142. Cinsel ilişkinin üreme programına bağlı olduğu elbette tartışma götürmez. Asıl hedef bu olduğu içindir ki erkeğin orgazma ulaşmasının ortalama iki dakika sürmesi çok normaldir. Çünkü üreme programı bu şekliyle bizim fabrika ayarlarımızda kayıtlıdır. Taş devri ve mağara devri dönemlerinde dış tehlikeler nedeniyle doğal olarak insanların uzun uzadıya seks sefası sürecek halleri yoktu (herhalde).

Mağara devri dönemlerine ait olarak yukarıda anlattığımız tablonun, erken boşalma problemi olan modern erkeklerde belli oranda bir yansıması olmalı. Yani bilinçaltında kodlanmış olarak vahşi hayvanlardan ya da olası diğer tehlikelerden duyulan korku. Ama ayrıca kastrasyon korkularının ve ona bağlı ensest suçluluk duygularının bu tablodaki etkin rollerini saklı tutuyoruz. O zaman şu sonuca varıyoruz: Erkeğin ortalama 2 dakika içinde orgazma erişmeyi on, on beş dakikaya çıkartmayı öğrenmesi gerekiyor. Çünkü kadın, orgazma daha geç erişmektedir de ondan.

143. Metaverse'ün, insanların cinsel ihtiyaçlarının tatmini söz konusu olduğunda sınırları nedir? Metaverse, insanın ancak mastürbasyon eşiti olabilecek ruhsal gereksinimlerini hayali bir düzlemde tatmin edebilir. Metaverse, kastrasyon anksiyetesini iptal edip eksiksiz orgazm hazzını (OGP) açığa çıkarabiliyor mu? Ondan haber verin.

Özetle metaverse = mastürbasyon... rüyaların ya da fantezilerin aldatıcı dünyasında bunları zaten yapıyoruz...Kısacası Freud'ten öteye gidilebilmiş değil.

144. Toplum, biyolojik insan organizmasını konuşan insan formuna dönüştüren yapıdır.

145. Libidonun cinsel nesne seçimi ve cinsel yönelimi öznenin dış dünya ile ilişki kurma biçimini de belirler.

146. Eski Yunan'da ve eski Mısır'da tanrı tanrıça heykelleri ile bunların özellikle kral mezarlarının giriş kapılarında görülenlerin insanlarla boy oranları kıyaslandığında karşımıza şöyle garip bir orantı çıkıyor: Bu orantılar özellikle oral dönem bebek ya da küçük çocuğu ile anne bedeni arasındaki orantılara eşit gibi görünüyor. İlk yaratıcı figürlerin tanrıça olmaları boşuna değil.

147. Tüccarlar imparatoru, imparator tüccarları destekler. İmparator kervan yollarını (hava yollarını, deniz yollarını, tren yollarını) güvenceye alır, kervanlar da (ticari sirkülasyon) o yollarda güvenle iş yapar. Bu temel yapı günümüz için ziyadesiyle geçerlidir. Çünkü büyük devletlerin temel ekonomi politiği budur (bir düşünce egzersizi sadece).

148. Onur ve haysiyetin cinsiyeti olmaz. O sadece insan oluşun bir varoluş kipidir.

149. Canlılığın kendi bilinci var gibi gözüküyor.

150. Anneme verdiğim değeri ilk tanıştığım insanlara aktarıyorum. Bunu şimdi çok net görüyorum. Bütün bu insanlar nedeniyle sonradan uğradığım tüm hayal kırıklıklarının sebebi de bu.

151. Depersonalizasyon gibi ciddi bir problemin öznenin "kendinde varlık bütünlüğünden" izolasyonunun tezahürlerinden biri olduğunu düşünüyorum. Sanırım libido özne bene yatırım yapamadığı zaman oluşan boşluk depersonalizasyon olarak algılanıyor. (incelenmesi gerekir)

152. Annenizin ya da anneannenizin, babaannenizin size sunduğu bir yemeği ya da bir meyveyi iştahla yiyebiliyorsanız, özgüven duygularınızın temeli atılmış ve o bir yapı olarak inşa edilmiş demektir.

153. Ortalama öznenin ahlak edinmesi çok zordur. Niçin? Maruz kaldığı kastrasyonlar nedeniyle yarılmaya uğrayıp kendi özüne yabancılaştığı için varoluşsal pozisyonu, temelde bir yalana dayanır.

154. A ve B kişilerinin ellerinde birer fotoğraf makinası var. Karşılarındaki masada da antika bir vazo var. Bunlar aynı anda masa ve vazonun resmini çekiyorlar. Sonra B kişisi arkasını dönüyor ve A kişisi masanın ve vazonun resmini çekiyor. Sonra da A kişisi arkasını dönüyor ve B kişisi masanın ve vazonun resmini çekiyor. Daha sonra bu dört resmi yan yana koyuyoruz ve hepsi de birbirinin aynı. Hani kuantum fizikçilerinin ya da sözüm ona onlar adına konuşanların iddia ettikleri gibi nesneye bakmadığım zaman nesne değişiyor ya da yok oluyordu? (Sadece bir düşünce egzersizi fazla ciddiye almayın)

155. Libidodan kaybedilenler kumarda kazanılmaya çalışılır.

156. Ruhunda anaç sevgiden iz taşımayan bir erkek sekste emosyonel iktidarsızdır.

157. "Ocak tava gelir yağ tükenir; akıl başa gelir ömür tükenir."
Çok güzel bir atasözü, paylaşayım dedim. Bilinçlenmede geç kalmama temennisiyle.

158. Kapitali olmayan bir organizasyonun yaptırımcı bir siyasi gücü de olamaz. Bu nedenle kapital gücünden yoksun çeşitli muhalif gösterilerin toplumsal düzlemde yaptırımcı bir gücünden pek söz edemeyiz. Biri demişti "Yollar yürümekle aşınmaz." (bir düşünce egzersizi).

159. BDT (bilişsel davranışçı terapi), maliyeti daha ucuz olacağı için Amerikan sağlık sigorta şirketlerinin bir dayatmasıdır. Ne kadar işe yarar, bilemiyorum.

160. Ben merkezciliğin belirtileri:
1. Beğenilme arzusu (narsisistik talepler)
2. Onay bekleme,(onaylatma anlamında)
3. Dediğini, isteğini kabul ettirme isteği (genelde birilerine rağmen istek ve arzular)
4. Kendini seçerken dünyayı da seçmiş olma yanılsaması.
5. İnsanları, kendi seçimlerini seçmeye zorlama yanılsaması
6. Egemenlik kurma eğilimleri
7. Ayrıcalık beklentisi
8. "Sen biliyor musun? Ben kimim?" merkezciliği.

Not: İnsanın kendi insan haklarını koruma sınırlarının dışına taşan, başkalarının sınırlarını ihlal eden tüm davranışlarında, yetersizlik sorunları söz konusudur. Burada öznenin insan oluş yolundaki taleplerini konuşmuyoruz.

161. Kendim için netleştirici tanımlamalar Ego: Organizmayı hayatta tutabilmek için gerekli refleksleri ayarlama yetisi. Organizmayı bu türden çıkarlar doğrultusunda yönetebilme ve yönlendirebilme yetisi. Bu refleks özneyi daima kendini ön plana almaya mecbur eder. Kısacası ego bu anlamda bir reflekstir. "Ego" ve "ben" bu yüzden aynı anlamda sözcükler değildir. "Ben" kendi varlığının farkında olan varlığın bir kişi olarak yerini ifade eder. "Kendilik" ise kişinin ötekilerden tam anlamıyla ayrılan biricikliğini, bu biricikliğin kendine özgü bileşenlerini, kendine özgülüğünü ifade eder.

162. Cumhuriyet özel mülkiyet ve özel girişimcilik rejimidir. Bu nedenle yoksul ve vasıfsız elemanlardan oluşan bir topluluğun rejimi cumhuriyet olamaz. Atatürk'ün, "köylü milletin efendisidir" sözü de bu bağlamda pratik bir değer taşımaz. Aslında Atatürk cumhuriyet rejiminin siyasi çerçevesini, kurumlar ve anayasa düzeni itibari ile ilan etti ama içini kurumsal düzenler, organizasyonlar ve ekonomik model bakımından sonradan doldurmayı planladı. Anlaşılan o ki başka da çaresi yoktu.

163. Devletleşme süreçlerine kastrasyonlarla geçilir. Kastrasyonlar siyasi biatın da temelidir.

164. Tacizcinin eyleminden ziyade yüzündeki pis ifade travmatize edicidir.

104.AİLE VE KÜLTÜR YAPILANMALARI

1. İnsanlığın yitirilmiş cenneti ya da kayıp cennet, yitirilmiş anaerkil kültürlerin mutlu dünyasıdır. Anaerkil kültürlerin ruhsal dünyası bugün dünyaya gelen her çocukla birlikte hayata doğmaktadır. O bizim ruhsal kökenimizde her zaman uyanmak üzere hazır bekleyen bir imkanlar topluluğudur. İnsanlık her anlamda özgürlüğüne kavuştukça bu köklere de kısa bir zaman içinde geri dönüş mümkün olacaktır. Ama tüketim ekonomisi, kendi çıkarları bakımından hiçbir zaman böyle özgürlükçü bir yapının oluşmasına izin vermeyecektir. Özetle günümüz dünyasının yitik cenneti, yitirilmiş anaerkil kültürdür ya da biz buna kayıp kıta da diyebiliriz. Anaerkil kültür derken bilinen bir geçmiş adrese gönderme yapmıyorum, düşümdeki bir dünyayı adres gösteriyorum. OGP'ye erişen her insan bu ülkenin vatandaşıdır.

2. Ataerkil kültür, insanı, suçlu ilan ettiği cinsellikle kirletmiştir. Bu kültürün insanı ne zaman cinsel algılara kapılsa beraberinde suçluluk ve kirlenmişlik duygularını da yaşayacaktır. Kültürün bu normlarını ve tuzaklarını görmeden onun yorumları doğrultusunda onun göstergeleri doğrultusunda hareket etmek çok büyük bir tuzağın içine çekilmek demektir. Kendini böyle bir kültürün içinden tanımlayan insanların başları hiçbir zaman dertten kurtulamayacaktır.

3. Anaerkil ruhsallığı (libidinal füzyon. orijininde varlık eksenleri), insanın sağlıklı ruhsal ekseni iken, ataerkil ruhsallık (kastrasyon ekseni) insan ruhsallığının nevrotik eksenidir.

105.YALAN

1. Yalan söylemenin temelinde öznenin nevrotik kimlik örgütlenmesini kamusal alana açmama refleksi mevcuttur. Bu nedenle ortalama nevrotik özneyi baz aldığımızda "yalan en temel insan gerçeğidir". Bu cümle daha önce kitabımda da (birinci cilt) ayrı bir başlık halinde ifade edilmişti.

Yalan, çocuğun ensest yasasına tabi tutulduğu kastrasyon süreçleri ile birlikte devreye girer. Yani çocuk hayata doğasını inkar ederek başlar. Bu zorunluluk anından itibaren insanın hayvansı doğasındaki dürüstlük ya da kendiliğindenlik ortadan kaybolur. Alın size cicili bicili nevrotik ortalama özne.

Şizofrenlerde ise süreç şöyle işler: Şizofrenin reddettiği ya da kaçtığı yasak düşünce, duygu ve ruhsal içerikler, bu sefer çarpıtılmış sembolik ifadeler halinde geri dönerler. Şizofren, geri gelen bu tüm malzemeyi kendisinin dıştan yönetildiği, kafasına düşünceler sokulduğu bir müdahale olarak algılar. Yani kendisi suçlu değildir, suçlu dışardaki bilinmez ve kendisini yöneten bir güç odağıdır. Böylece bir aklanma yanılsaması yaşanmış olur.

Nevrotik öznenin hayatı nevrozlarının yalanı üzerine kurulmuştur ve o bu yalan üzerine kurgulanmış kendi kimlik örgütlenmelerinin bilincinde bile değildir.

O zaman şu kurtarıcı basit formülasyona ulaşmış oluyoruz: Mademki bastırdığımız her şey geri dönüyor, o zaman işin en başından itibaren en yalın

halinde dürüst olalım. Yani kültürlerin dürüstlük temeli üzerine kurulmasını kastediyorum.

106.EK DÜŞÜNCELER

1. OGP'nin bizimki gibi cinsellik üzerinecoğrafyalarda hayata geçemeyiş sebebinin ağırlıklı olarak kastrasyon uygulamalarına bağlı olduğunu biliyorum. Ama modern batıda da bu potansiyel hayata geçemiyor. Öte yandan batı dünyasının Katolik geleneklerden geldiğini biliyoruz. Katolik geleneği cinsellik üzerine ağır kastrasyonlar uygular. O zaman şunu anlıyoruz: Cinsellik üzerine baskı uygulayan kökleşmiş geleneklerin vahim sonuçları asırlar geçse de değişmiyor.

2. Freudun kendisi bir OGP öznesi değildi. Ama böyle de olsa OGP'nin tarafımızdan varlığının kanıtlanmış olması sonuç itibari ile Freud'un ve Wilhelm Reich'ın kuramlarının pek çoğunun ancak doğruluğunu kanıtlar. Çünkü OGP'nin açığa çıkamamasının temel sebebi kastrasyonlardır ki bu gerçek, Freudyen kastrasyon kuramlarının aslında doğruluğunu kanıtlar.

3. Şizofrenlerde "dünyanın sonu algısı"nın kökeni, katlanılamayacak seviyedeki yoğun kastrasyon kaygılarıdır. Bir de dünyanın libidinal yatırımlardan boşaltılmış olması. Bu durumda dünya dehşet uyandıran korkunç bir boşluk olarak algılanır.

4. Sende sen olmayanları gizlemek için sen olmayan bir başka sen yaratıyorsun. Bu, hiçbir işe yaramayan defansif bir projedir. Bedelini, sen olmayanın saçma sapan hayatını yaşayarak ödersin. Peki "orijininde sen" ya da "orijininde ben" neredeler? Maalesef onlar psişik denklemin kayıp elemanlarıdır.
Arkadaşlar çevrenizi kuşatan insanları anlattım

5. Sevgililik ilişkileri anne bebek ilişkilerini tekrarladığı için bu dönemin sorunları da güncel sevgili ilişkilerinde yeniden tetiklenerek tekrarlanır. Sevgili ilişkilerinin çıkmazlara yazgılı oluşlarının sebebi budur.

6. Kastrasyon tehditleri bilinçte boy göstermeye başladığında özne bir sonuç olarak panik atak reaksiyonları da yaşayabilir. Olası tablolardan birini anlattım sadece.

7. Olmak (orijininde varlık olarak) ile olunan (kastre özne olmak anlamında) arasındaki makas açıklığı erkeğin temel trajedisidir.' Eril kültür, erkeği Panteon'a yükseltirken bu erkek aslında çoktan beri kastre bir varlıktır.

8. OGP, öznede yuvaya ya da anayurda dönmüş olma algısını kökleştirir.

9. Kadınlarda OGP!yi hayata geçirebilmek için penis hasedi ve alçaltılmış kadınlık temalarından yola çıkılarak kadınlığı yükseltici hedefler yönünde çalışılacak.

10. Erkekte anüs penis hattı homofobik kaygılarla bozulduğunda dengeyi yeniden sağlamak ve düzeltmek için bilinçaltı bir itilimle haz ve tatmin algısında küntleşen anüs bölgesini canlandırmak üzere fantezilerde anüse dışardan bir cismin girdiği düşü ile ya da fiilen bir şeyler sokularak mastürbasyon yapılır. Bu uygulamanın

eşcinsel bir etkinlikle alakası yoktur, sadece heteroseksüellikte bozulmuş bir dengeyi yani anüs penis hattını onarmak ve yitirilmiş heteroseksüel orgazmik hazzı bütünüyle geri alma çabası şeklinde gizli bilinçaltı bir amaç mevcuttur. Burada anüsten alınan haz, eksiksiz penis hazzının tamamlayıcısı olarak penisin bir parçası da sayılabilir. Ama bu iki etkinliğin çaresiz erkeğe sağlayacağı haz, toplamda OGP'ye asla eşit değildir ve onun çok gerisindedir. Tabii bütün bu uygulamalarda erkekler ciddi açmazlar yaşarlar. Çözüm ancak OGP'ye geçmekle mümkündür.

11. Orgazmı takip eden ilk saniyeden itibaren yaşanan pişmanlık, değersizlik, günahkarlık ve suçluluk duyguları arka planda güçlü kastrasyonların varlığını kanıtlar. Pek çok örnekte de kişi bu dediğim duyguları yaşamaz ama hiçbir heyecan da duymaz ve görünüşte bu tabloyu kendisi için çok normal ve şikayeti gerektirmeyecek bir sonuç olarak görür. Oysa bu son örnekte olan şudur: Kastrasyon ve onun dehşeti bir kapsül içine alınarak adeta etkisiz hale getirilmiştir ama kişinin ruhsal dünyası da kuruyup çoraklaşmıştır. Bu insanlar bir orgazm anında pişmanlık değersizlik ve suçluluk duyguları yaşamazlar ama hiçbir emosyonel içerik taşımayan kupkuru orgazmlar yaşarlar ve sadece ejeküle olurlar (vibratör orgazmı). Bu tabloda orgazm tatminlerinin mutlak iptali ile karşı karşıyayızdır.

12. Erkekte merkezi tatmin organı penistir, onu inkar ederek doyumlu cinsel yaşam mümkün olamaz. Penis inkarı üzerine kurulu pasif gay yaklaşım tarzı kişinin kendine yönelik bir yıkım operasyonudur. Bu nedenle gay öznenin bir OGP öznesi olmasını zorunlu görüyoruz ama gaylikte ısrarına karışmıyoruz çünkü böyle bir müdahale etik dışıdır. Bu özgürlük durumunda gay özne en doyumlu cinsel deneyimlerini yaşayacaktır. Şunu iyi bilelim: Bir OGP öznesinin orgazm anında anal bölgeye yansıyan haz algılarını, pasif gay kendi anal ilişkisinde bu yoğunlukta mümkün değil yaşayamaz.

Özet olarak kişilere şunu söylüyoruz: Orgazmınızı OGP seviyesinde yaşamanız koşuluyla cinsel yönelimlerinizi istediğiniz şekilde hayata aktarabilirsiniz.

13. Kastrasyonlar örtük ve özgün aşk nesnesine erişimi engellerken bilinçaltının tekili genelleştirmesi, anneyi bütün kadınların yerine koyarak işlev gösterir. Bu tespit, erkeklerin güncel sevgililerıyle cinsel ilişkilerinde geç boşalmalarının sebeplerinden biridir.

14. Testosteron hormonu bir erkek seks hormonu olmaktan ziyade agresyon hormonudur. Cinsel ilişkinin hazda yoğunlaşmayı OGP seviyesine çıkararak arttıran hormonu oksitosindir ve o köken olarak libidinal füzyonda anaç eksene bağlıdır (bir tahmin). Son cümlede OGP öznelerine hitap ettim.

15. Eril kastrasyon kültürlerinin bir sonucu olan anne baba bağımlılığından kurtulmak için yeni ve sağlıklı bir bağlılık ilişkisi organize edilmelidir. Bu da daha ziyade başarılı bir OGP terapisi ile mümkündür.

16. Yasak, arzu kışkırtıcıdır. Çünkü her yasak, yasaklanmış asli ensest arzuyu çağrıştırması bakımından böyle bir sonuca yol açar. Her yasak, ensest yasağını kışkırttığı için yasağı delme arzusu yaratır.

17. Bir evde kız çocuk yüceltilebilir. Eğer böyle bir evde erkek çocuk ağır bir Ödipal çatışmaya maruz kalırsa trans kadın olma yönüne kayabilir (bir tahmin).

18. Geçmişin öznelerinden biri ânın öznesine kendisini dikte eder. Ânın öznesi bu dikteyi uyulması gereken bir emir olarak yerine getirir. Bu nedenle terapi geçmişte yanlış öğrenilmiş olanı düzelten bir operasyondur. Yani geçmişin öznelerine takıntılarının neler olduğu gösterilir (böyle olmalı).

19. Erkek bir danışanın orgazmının bitimine doğru imajinasyonunda, erkek analistin imajı beliriyor. Ayrıca danışan rüyasında erkek analisti ile sarmaş dolaş çırılçıplak yattıklarını da görüyor. Bu fantezi ve rüyalarda eşcinsel bir vurgu kendini hemen belli ediyor ama bir bakalım gerçekten tam da öyle mi? Mastürbasyondaki orgazmda analisti yücelten süblimasyon akımları ve rüyadaki çırılçıplak sarmaş dolaş füzyon hali danışanın oral döneme gerilediğini gösterir. Bu rüyalar anne bebek füzyonuna bir göndermedir ve anneye o yaşta bile önemli cinsel yatırımlar yapıldığını kanıtlar. Çünkü oral dönemde anneye yönelik olarak bebeğin cinsel yatırımları onun gelecekteki cinsel kapasitesini de belirleyecektir. Bu tablo üreme programına bağlıdır ve onun tarafından gerçekleştirilen bir inşa çalışmasıdır. Ancak bu tabloda terapist, danışanın bilinçaltı sahnesinde annenin yerini alarak sağaltım için son derece önemli bir başarı elde etmiştir. Artık geçmişin annesine terapist üzerinden elveda demenin vakti gelmiştir.

Oral dönemde bebeğin anneye yönelik cinsel aktarımları, kişi terapiye girdiğinde bu sefer yeni bir inşa çalışması olarak terapiste aktarılır. Burada şaşılacak hiçbir durum yoktur, bu yollardan yürünerek terapide sonuca erişilir.

20. İnsanın biseksüel bir varlık olduğunu biliyoruz. Ama kişiler eşcinsel eğilimlerini bastırarak toplumun onlardan beklediği seksüel form içine yerleşirler. Ama işler bilinçaltı düzeyde böylesine basit değildir. Çünkü özne bilinçaltı seviyede belli düzeylerde eşcinsel yönelimleri olduğunun farkındadır ve bunun derinden derine öfkesini de yaşar. Kendi içinde kümelenmiş bu öfkeler eşcinsel bireylere korku, nefret ve düşmanlık olarak yansır. Aslında yansıtılan bu düşmanca duygular öznenin kendisine duyduğu derin çatışmaları ve öfkeyi anlatır. Bütün bunlar onun bastırılmış eşcinsel içeriklerinin, form değiştirerek görünürdeki eşcinsellere öfke, korku ve nefret halinde yansımasından başka bir şey değildir.

Özellikle erkeklerde homofobinin ve eşcinsel düşmanlığının bastırılmış eşcinsel eğilimler üzerine nasıl inşa edildiğini şuradan anlarız: Abartılmış performatif eril kimlik çok ön plana çıkar bu kişilerde. Ya da eşcinselliği çok ayıp çok günah bir cinsellik kategorisi kapsamında görüp çok utanç duyduğunu belirten aşırı çekingen kişilerde bu tespitleri kolayca yapabiliriz.

21. Üçlü cinsel fantezisi eşliğinde mastürbasyon yapan erkeğin psikodinamiği: Mastürbasyon yapan erkek, öbür erkekle sevgilisinin cinsel ilişkiye girdiğini hayal ederek kendince tatminli bir orgazma erişir. Burada ne olmaktadır? Mastürbasyon yapan erkek ensest tabusunun baskısı altındadır ve ilişki kuracağı kadına anne aktarımı yapmıştır. Böylece öbür erkek kendisinin avatarı olur ve orgazma da o avatar üzerinden erişir. Böylece asli ensest arzusu maskelenmiş olur.

22. Aktarımın cinsiyeti yoktur ve bu nedenle özne, önüne geleni cinsel nesne olarak algılayabilir.

23. Anne memesine duyulan yoğun iştah yetişkin öznede oral ve genital cinselliğe aktarılır. Bu iştah, bebekte OGP seviyesinde yaşanır.

24. Kimse kendini kandırmasın. Her cinsel ilişki orgazmla sonlanmak ister. "Her şey orgazm demek değildir" şeklindeki anlayış sadece kendini kandırmaktır ve bu durum doğa yasalarına aykırıdır. Bu tezi neden ileri sürüyorum. Özellikle pasif gay ilişkilerinde penisi yokmuş gibi davranan erkekler bu nedenle orgazmlarını çok sınırlı düzeyde yaşarlar ya da hiç yaşamazlar. Erkek bedeninde, kişinin cinsel tercihi ne olursa olsun isterse mutlak pasif anal ilişki yaşansın orgazmı mümkün kılacak tek organ penistir. Onun reddi üzerine, orgazmla sonuçlanacak cinsel tatmin inşası mümkün değildir.

25. Ödipal dönemden örselenmeden çıkıldığında seksüel adres ağırlıklı olarak heteroseksüalitedir. Bu süreci aynen işletebilen terapi uygulamaları da aynı sonucu yaratır.

26. Terapide aktarımlar yerleştikten sonra danışana hedef özdeşleşme ile ilgili ayrıntılı bilgi vermek sakıncalı değildir. Çocuğun özdeşleştiği ana baba fonksiyonlarına denk gelir ve son derece onarıcıdır. Çünkü yeni rotayı danışan kendi başına bulamaz ve bir özdeşleşme nesnesine ihtiyacı vardır ki o da analistten başkası değildir.

27. Orgazm, ejekülasyonu mümkün kılmak için konulmuş çok güçlü bir motivasyon ödülüdür ve üreme programının denetimi altındadır. Bu nedenle onun bastırılmasına şiddetle karşıyım.

28. Fallus metaforu aslında peniste maruz kalınmış potansiyellerin kayıp iktidarını temsil eder, mevcut erilliğin sanal iktidarını değil… Bir bakıma o kaybın arkasından yazılan bir ağıt gibidir. Fallus heykelleri fallustan kaybedilenleri görünür kılmak için dikilmişlerdir. Toplumların alt bilinci işte bu türden sırları ifşa eder.

29. Danışan ve terapist her ikisi de erkekse danışanın ya da terapistin homofobik olması terapide cinsel aktarımı engeller. Bu durum danışanın kastre edilmemiş cinselliğinin tüm gürlüğü ile hayata geçmesini iptal eder ve terapinin yolunu tıkar. Bu açıdan bakıldığında birçok terapinin aslında neden başarısız olduğunu anlarız.

Burada sözü edilen cinsellik taa oral dönemden başlayan cinselliktir. Yani öznenin bütün yaşam tarihi inceleme alanına alınmaktadır. Bu nedenle özneye tüm yaşam tarihini yeni baştan yaşaması ve kendi mitlerini tanıması bakımından büyük bir fırsat sunulmaktadır.

Not: mesaj bütün danışanlara gönderilmiştir.

30. Libidinal füzyonun yaşı yoktur orada zaten zaman da geçmez. Orası öznenin an-ı sabitidir.

31. Danışan fantezi düzeyinde analisti samimi bir mastürbasyon arkadaşı olarak görüyor ve analiste söylemese de böyle bir etkinlik fantezisini uygulamaya koyuyorsa OGP'ye giden yolda demektir. Tabii bütün bu olup bitenleri sözel

düzlemde analisti ile paylaşması da gerekir.

Öte yandan geçmişte bırakıldığı halde güncelde devam eden yutan anne, danışanın terapi ortamına tüm aşk potansiyeli ile katılmasını ve terapinin sağaltıcı bir yönde gelişimini engelleyecektir.

32. Kastrasyonların gerçekleştiği anlardan itibaren özne kendisinin olmayan hayatları yaşar.

33. Heteroseksüellik, eşcinsellik ve biseksüellik eğer aşk ve sevgi ekseninde yapılanmışsa yetişkin cinselliğine dahildir.

34. Kastrasyon kültürlerinde insan sürekli olarak, ona gösterilen hedefin ya da fallusun daima çok gerilerindedir. İptal edilen OGP bu geride kalışın sebebidir. Bu durum öznede nevrotik semptomların da daimi sebebidir. Aslında fallusun gerilerinde kalmak kendi başına bir semptomdur o da OGP'deki yetersizliğe denk gelir.

35. Terapilerde danışan, seansın pek çoğunda genital alanda yoğun cinsel uyarılar yaşıyorsa terapi sağlıklı yolda ilerliyor demektir. Çünkü seanstaki cinsel uyarılma bir aktarımdır ve terapinin ana motorudur. Bu nedenle danışan bedensel tepkilerini bastırmamalıdır.

36. Eylemlerimize her an derinden bir haz algısının eşlik etmesi, anda var olmanın temel ölçütüdür.

37. Rüyada görülen aslan-kaplan figürleri öznenin hem maruz kaldığı kastrasyonların dehşet yükünü hem de bu kastrasyonların öznede baskıladığı vital erkin güç ve enerjisini simgeler. Bu nedenle erkekler için üretilmiş olan "aslan" benzetmesi toplumsal alt bilinç üzerinden boşuna değildir.

38. Libidinal füzyon sadece küçük çocuk-bebek'e ait bir kapasite midir yoksa bütün bir ömrü kapsayan bir kapasitemiz midir? Elbette ki ikinci şık doğru yoksa OGP açığa çıkamazdı.

39. Bebekte libidinal füzyonu annenin libidinal aktarımları yapılandırır. Bu inşa tamamlandıkça bebek kendisi dahil tüm dünyayı sevilesi bir varlık dünyası olarak deneyimler

40. Çocuğu değersiz hissettiren anne babalar yüksek ihtimalle ondaki cinsel performansı da kastre eder.

41. İlk mastürbasyon denemelerinin orgazm anında ergenlerin çoğunda rastlanan "Bana ne oluyor?" korkusu da OGP'yi engeller. Altında yatan neden ise geçmişin kastrasyon tehditleridir.

42. Üreme programının görünümlerinden biri de özerklik programıdır. Bu nedenle yeni doğanlar ergenlik yaşına doğru giderek özerkleşmeleri gerekirken engellenirlerse o zaman ortaya çok ciddi kişilik problemleri çıkar. Kastratör kültürler böyle saçmalıkları çok yapar.

43. Alternatif cinsellikler bastırılan OGP'nin yerine geçen çok yetersiz ikamelerdir.

44. OGP, anne babadan özerkleşmenin kanıtıdır.

45. Sekste bizi partnerin libidinal derinliği çeker, o da bakışlarda ve oraya yansıyan libidinal füzyon derinliği kadar dile gelir. Bunun dışındakiler boşuna ilişkilerdir.

46. Rüyamı size niye anlattım. 1. Terapi başarıya ulaştıkça rüya sembolizasyonları sıfıra doğru azalır. 2. Bastırma mekanizmaları geride bırakıldığı için ensest suçluluğuna bağlı nevrotik semptomlar sıfıra doğru yaklaşır. 3. Erkeklerde ereksiyon sorunları ortadan kalkar ve ereksiyon %100 doluluğa erişir. 4. Bütün bunlar geride bırakıldıkça orgazmın haz kapasitesi OGP'ye doğru zenginleşir. 5.Ensest suçluluğu geride kaldıkça homofobik reaksiyonlar da ortadan kalkar.

47. Kastrasyonlar öznenin gelişim aşamalarında takılı kalmasına ve bu nedenle ensest zinadan da ömür boyu kurtulamamasına sebep olur. Sürecini tamamlamış her gelişim aşaması çocuğun geleceğe doğru özgür bir özne olarak ilerlemesinin yolunu açar ve onu bilinçaltı ensest zinadan kurtarıp bağımsızlaştırır.

48. İlk aşkımıza yönelttiğimiz aşk aktarımları gündelik hayatta çeşitli vesilelerle güncel öznelere de aktarılır. Burada aslında güncel figürlerle gerçekte ilgisiz abartılı tepkilerimiz de ortaya çıkar.

49. Orgazm terapisinde, eğer analist bu işi iyi biliyorsa danışanın hem oral dönem hem Ödipal dönem libidosu hiç kastre edilmemiş en dolu halleriyle açığa çıkar ve analiste aktarılır. Bunun böyle olması danışanın iyileşmesi için şarttır. Böyle bir aktarımdan korkan ve gözü yılan analist, danışana çok zarar verir. Şu noktaya önemle dikkat edelim: Sözünü ettiğim aktarımlar açığa çıkıyorsa demek ki öznenin geçmiş dönemleri sorunlu yaşanmıştır. Doğal bir OGP öznesi terapi ortamlarında aktarım geliştirmez çünkü terapiye gereksinimi yoktur.

Devam edelim: Orgazmik terapide danışanın ortalama 14-15 ayda iyileşerek OGP öznesine dönüşmesi bize şunu kanıtlar: Danışan terapi sürecinde kendi oral dönemine aktarılmıştır. Çünkü oral dönem de 14 ya da 15 ay sürer. Oral dönem kendi içinde ve libidinal füzyon ekseni bakımından tamamen çocuksu ve cinsiyetlenmemiş cinsel bir dönemdir. İşte terapide bu önemli gerçek ortaya çıkmış olur. Tabii bu süreç içinde Ödipal kompleksin ve diğer kastrasyon komplekslerinin de iyileştirilmeleri gerekir. Orgazmik terapide hem Ödipal dönem cinselliği hem oral dönem cinselliği iyileştirildiği için danışan kişi de serbest orgazm kapasitesine erişme anlamında iyileşebilmektedir.

Terapistin OGP öznesi olması danışanı iyileştirir çünkü böyle bir analist en sağlıklı anne işlevini yerine getirir. Ayrıca böyle bir terapist terapinin tüm adres ve duraklarını bilir.

Danışanın terapiste yaptığı erotik aktarıma gelince şu tespiti yapabiliriz: Buradaki erotik aktarımda danışan ve analist arasındaki yaş farkı da cinsiyetleri de önemli değildir. Libido yaş farkı gerçeğini ve cinsiyet farklılıklarını ya da aynılıklarını dikkate almadan aktarım yapar çünkü bu aktarımda aklın değil libidonun akıl dışı yasaları geçerlidir.

50. Terapide her seans danışan için anneden meme emme gibi işlevsel olmalıdır.

51. Danışan, aile kökenlerine narsistik bir bağlanmayla saplanıp kalmışsa ve analiz sürecine ve analiste kendini bütünüyle teslim edemiyorsa, o zaman orgazmik terapiden hayır gelmez.

52. Birçok maskülen ve agresif erkek kuşku yaratır. Durduk yerde bu agresyon neden diye sorarız. Oysa bu adamlar aslında bir lanetle içten kuşatılmışlardır. Lanet şudur: Onlar irade dışı olarak pasif eşcinsel fantezilere maruz kalmaktadırlar. Bundan dolayı son derece yorucu ters oluşum mekanizmasını kullanarak içlerindeki portrenin tam tersi bir portre sunarlar.

53. Fetişizm, özgün nesneye dolaylı yoldan ulaşımı mümkün kılar ama burada hedef kısmi olarak ele geçer. Fetişizme yol açan kastrasyon odağı özne tarafından görünür hale gelirse OGP'ye giden yol açılmış demektir. Ayrıca fetişe bağımlılık da ortadan kalkar.

54. Aktarımın mantığı olmaz, gördüğü örnek üzerinden modelleme yapar, doğru ya da yanlışı örnekte ayırt edemez. Bu durum yetişkinleri de zaman zaman kapsamına alabilir ama tuzak özellikle küçük çocuklar için çok geçerlidir.

55. Kastre özneler ister heteroseksüel ister eşcinsel ister biseksüel ya da cinsel yönelimin başka formlarında olsunlar orgazmik tatminleri kötüdür.

56. Ödipal dönem kastrasyonları ve tehditleri, ensest suçluluğu, homo erotik suçluluk duyguları öznenin yetişkinlik yıllarındaki güncel travmalarını hem daha güçlü hem daha katlanılmaz hale getirir. Çocuklukta bu musibetlerden uzak kalmış biri yetişkinliğin güncel travmalarından çok da fazla etkilenmez.

57. Akılcı yollardan verilen kararlar bilinçaltını dönüştüremez.

58. Kastratör güçlerin aşırılığı kişilikte bölünmelere yol açabilir ve bunların bilinçaltındaki kayıtları özneye, kendini muhalif bir iç ses olarak dayatır.

59. Orgazm korkusunun arkasında, kastrasyonlar nedeniyle yaşanan "ölmekte ve öldürülmekte olmak" korkusu sırıtır.

60. Panik atak, anksiyete bozukluğu, fobik reaksiyonlar, homofobi ve benzerleri bilinçaltında kendiliğinden mevcut değildir ve bilinçaltı ne ölümü ne panik atağı ne homofobiyi ne de homoseksüelliği tanır... Kültürün söyleminde dehşetengiz kayıtlar olarak bulunan toplam kastrasyon tehditleri ve eşcinselliğe bağlı toplam tehditler bilinçaltına dışardan enjekte edilir ve özne tarafından içerden geliyormuş gibi deneyimlenir. İşte bu algı yanılsaması yukarıda belirttiğimiz ruhsal bozukluk tablolarının sorumlusudur.

61. Heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutunun terapide itirafları onu dönüştürmek anlamında bir sonuç yaratmaz. Çünkü buradaki eşcinsellik tablosu bir sonuç olarak kaçınılmaz türev cinselliktir, öznenin asli cinsel yönelimine ait bir şey söylemez.

62. Cinsel yönelimi, yönelimin ve nesnesinin sürekliliği belirler.

63. Cinsel tabuların zihinde zaman zaman olası ihlalleri karşısında kişi kendine ne kadar hoşgörüsüzse o oranda nevrozlara maruz kalır. Bunun ilk semptomu orgazmik kapasitenin çok düşük hadlere gerilemesidir. Unutmayalım OGP'nin iptali nevrozun şaşmaz kanıtıdır.

64. Cinsel yönelim çeşitlilikleri, ilk kastrasyonlar ve Ödipal travmalar nedeniyle üretilmiş defans tablolarıdır. Burada bilinçaltı amaç, kastrasyon dehşetinin üstünü

cinsel dönüşüm çeşitliliklerinden biriyle örtmektir. Böylece özne ilk dehşetengiz kastrasyonlarıyla ve Ödipal travmalarıyla yüzleşmemiş olur. Bilinçaltının bu kusurlu çalışmasının ödenen ilk bedeli OGP'nin sahneden çekilmesidir.

65. Libidinal füzyonda beslediğin (ihtimam gösterdiğin) kişi artık senin çocuğundur, sevgilin bile olsa.

66. Aile ve toplumla iletişimde küçük yaşlarda içe alınan her mesaj, öznenin ruhsal aygıtında adeta bir içgüdü değeri kazanır. Bu nedenle onları aşmak o kadar kolay değildir.

67. Eril kültürlerde kastrasyon dehşetlerinin derecesine göre erkeklerde penisine sahip çıkma ya da onu benimseme tutumları çoğu kez arızalı seyreder. İleri durumlarda penisinden hoşlanmayan ya da ondan vazgeçen trans bireylere de rastlarız. Bu arada şu önemli notu da düşelim: Eril kültürlerde birçok erkek az ya da çok kadın olma fantezileri kurmuşlardır. Bunun açıklamalarından biri yukarıda yaptığımız tespitle bağlantılıdır. Ancak heteroseksüel erkek kadını imajinasyonunda içe alıp oradan kadına baktığında eril arzusu tavan yapar. Bunu da not etmiş olalım.

68. Eril özne sekste başarılı olmak ve yoğun tatminler yaşamak için kendisinde anaç sevgiyi hayata geçirebilmiş olmalıdır. Çünkü erkek de üreme programına ve onun şefkat eksenine bağlıdır.

69. Çocukken Ödipal dönemde cinsellik üzerine uygulanan kastrasyonlar, suçluluk, ayıp ve günah duygularının eşliğinde kodlanırlar. Bu nedenle yetişkin özne güncel hayatında orgazım deneyimlerini her zaman suçluluk ve günah duyguları eşliğinde yarım yamalak yaşar. Kadınların bu anlamda orgazmik alanları çok daha sorunludur.

Formülasyon: Ödipal dönemde kastrasyon tehditleriyle bastırılan libido, yetişkin öznenin orgazmında suçluluk ve günah duyguları eşliğinde kastre bir orgazm olarak deneyimlenir.

70. Ejekülasyon fizyolojik, orgazm ise psişiktir. Yeterli temas uygulaması ile ejekülasyon, engellenemez bir biçimde gerçekleşir. Ama orgazm üzerinde ciddi ruhsal kastrasyon baskıları devam eder. Bu nedenle OGP terapisinde biz bu ikinci eksen üzerinde çalışırız. Özetle vibratör orgazmını ve onun kaçınılmaz ejekülasyonunu bir başarı olarak kabul edemeyiz.

71. İnsan toplumsal bir varlık olması nedeniyle kültürünün kod yazılımlarına maruz kalarak bilinen anlamda konuşan insan öznesine dönüşür. Ancak eril kastrasyon kültürün kod yazılımları insanda özellikle cinsel güdüleri önemli ölçüde bastırır. Bazan kültürün bu etkisi özel durumlarda cinsel dürtüleri başka yönlerde de dönüşüme uğratabilir. Örneğin ciddi kastrasyonlarda kişilerin karşı cinse yönelik motivasyonu kendi cinsine kaydırılarak dönüştürülür ve özne bilinçaltı ensest zinadan arınmış ve bağlı olarak ceza görme tehdidinden de sanki kurtulmuş olur. Çoğu kez pasif gaylik, bilinçaltı düzlemde Ödipal babadan özür dilemeye de dek gelir.

Örneğin transgender bir kedi bulamazsınız. Çünkü onun hayvan doğası üzerine kültürel bir dönüşüm programı uygulanamaz.

72. Genital saf dışı edilerek cinsellikten ne bir tatmin ne de ruhsal yönden sağlıklı bir sonuç alınamaz. Asırlarca sürüp gitmiş Katolik faziletinin kulakları çınlasın (salt Katolikliği kastetmiyorum asırlara yayılmış yanlış uygulamaları kastediyorum) .

73. Libidinal füzyon anaç şefkatin ve romantik aşkın taşıyıcısı olarak OGP'nin asli eksenidir. Öbür eksen ergenlikte açığa çıkacak olan genital eksendir. Böylece eril öznenin orgazm deneyiminde dişil öge (libidinal füzyon) ile eril öge (genital) birleşerek kişilikte tam bir bütünleşmişlik deneyimi hayata geçer.

74. Gözlemci ben, durduğu yerde dururken an-ı sabiti temsil eder.

75. Narsistik şişkin bir ego öznenin insani gelişiminin engelidir. Kişi burada ego şişkinliğindeki salaklığının haklılığından öyle emindir ki sanki alçacık dağları o yaratmıştır, bu yüzden onun insan olarak gelişiminin yolları tıkalıdır.

76. Bebeğin meme emerek doyuma ermesi ile yetişkin öznenin penetrasyon aracılığı ile tam doyuma ermesi hep aynı köklerden beslenir. Burada sağlıklı yapıları anlattık.

77. Kastre libido yaratıcı bir faaliyete kanalize edildiğinde Freud buna yanlış bir isimlendirme olarak süblimasyon adını veriyor. Oysa durum nevrozun içte yarattığı yıkımı biraz daha katlanılır hale getirme yönünde nafile bir çabadır. Yani Freudun dediği gibi bu türden bir süblimasyon süreci nevrozu aşma sonucunu getirmeyecektir.

Gerçek süblimasyon ruhu iyileştirir. Çünkü libidinal füzyon bir senfonik akış halinde ruhsallıkta belirdiği zaman onun emosyonel dalgalanmaları mısralara aktarıldığında sürecin adı "şiir" olur. İşte şiir bu süblimasyon aktarımında yapılanır. Yoksa agresyonun boks sporuna dönüşmesi ya da kakasını duvara süren bir bebeğin ilerde ressam olması, süblimasyon için verilecek en rezil örneklerdir.

78. Sıfır ensest (her neyi kapsıyorsa ve kapsadığı tüm olasılıklarla birlikte) ve sıfır homo erotizm (her neyi kapsıyorsa ve kapsadığı tüm olasılıklarla birlikte) asla mümkün değildir. Hem bugün hem tüm geçmiş zamanlarda asla mümkün olmamıştır.

79. Ensest arzularımız güncel cinsel arzularımızın yanında görünmez bir biçimde daima gizli eşlikçilerdir. Her cinsel arzumuzun bir yanında daima görünmez biçimde bulunurlar.

80. Oral dönemde yarım kalmış oral tatminler (ihmalkar anne) ve yarım kalmış libidinal füzyon aktarımları, güncel sevgiliye hastalıklı bağlanmanın ve bu yolla kendiliğin tamamlanma isteğinin sebebidir. Burada öteki özne olarak partnerin işi oldukça zordur.

81. Bilinçaltı, konulan yasağı delinmesi gereken bir emir gibi algılar. Çünkü bu yasakların pek çoğunu delme yönünde zaten bilinçaltında hazır bir yönelim vardır.

82. Libidinal füzyon ikinin bir olduğu yerdir.

83. Erkeklerde penis hasedi var mı? Eğer bilinçaltı bir OGP programı realitesine inanıyorsak elbette var. Eril özne bu programı hayata geçirmek için çaresiz ve umarsızca kendisi hariç bütün erkeklerde bu programın hayata geçirilmiş olduğunu zannederek öbür erkeklere karşı bir penis hasedi algısına kapılır. Bu bilinçaltı hasedin pek çok örnekte yanlış bir yorum olarak eşcinsellik yorumları ile de karıştırıldığını düşünüyorum.

84. Asi çocuğun alt bilincinde, başa çıkmaya, alt etmeye çalıştığı kendi kastrasyon korkuları ve ensest suçluluğu duyguları vardır. Ne zaman bilinçaltında kendi ensest alanına nüfuz etmeye çalışsa Ödipal dönemden kalma kastrasyon tehditleriyle yolu kesilen asi çocuk, bu engellenmeye karsı isyankar davranışlar sergilemeye başlar. İlk sevgiliye duyulan bu kıskançlık ve ona erişememenin derin hayal kırıklığı onun güncel sevgili ilişkilerinde de tekrarlanacaktır. Şunu da unutmayalım, güncel hayatta bu asi çocuk yaman bir kabadayıdır.

85. Freud kişinin cinsel enerjisini süblimasyona uğratarak yararlı toplumsal etkinliklerde kullanmasını önermişti. Ama Freud şu önemli noktayı gözden kaçırmıştı: Sözünü ettiği kişi zaten sağlıklı bir libidoya ya da onun ifadesiyle cinsel enerjiye zaten sahip değildi. Problem şurada: Nevrotik öznenin libidosu zaten bağımsız bir libido örgütlenmesine sahip değildir. Bu nedenle sıradan kastre öznenin kaderi şudur: Kastre özne dönüştüğü nevrotik ve işkolik özne kimlik yapısı üzerinden bir ömür tüketecektir.

Ancak şu nokta bana oldukça karanlıklar içinde gözüküyor. O da şu: Mozart, Beethoven, Dostoyevski ve benzeri dehalarda süblimasyon ve libidinal yatırımlar ekonomisi nasıl çalışıyordu? Burada epeyce bilinmezlikler var.

86. Travestilerle pasif pozisyona girerek cinsel ilişki kuran erkekler, heteroseksüel olduklarını düşünürler. Travesti zaten erkekten sayılmayacağı için kendisi de pasif gay sayılmayacaktır. Burada kişinin kendisini kandırmaya yönelik böyle bir tasarımı söz konusudur. Öte yandan kişinin serbest orgazm kapasitesi başından beri baskı altındadır. Bu yüzden kişi, serbest orgazmda kaybettiği ve anüse de yansıması gereken doğal orgazm hazlarını, bilinçaltı bir itilim ile travestilerle pasif ilişkiye girerek geri alma gayretinde de olabilir.

87. Bilinçaltının öznesi ebeveynden aldığı sansür yazılımlarını tüm hayatı boyunca kendisine uygular.

88. Hristiyanlıkta kişiyi günahlarından arındırdığı varsayılan vaftiz töreninin özü sanırım şudur: İnsan, günah bir eylem sayılması nedeniyle cinsel bir ilişkiden dünyaya geldiği için doğuştan suçlu bir varlıktır.

89. Gayliğin temelinde bazen, her erkekte gizlenmiş kadına ulaşma projesi vardır. Sağlıklı heteroseksüel erkek, bu kadını, eril arzularını tutuşturmak için içe almıştır.

90. Özne, doğum anından itibaren kendine has beyin ve psişe programları harekete geçirilerek dışardan kurulur. Bu süreç kültürel öznenin kurulum sürecidir.

91. Tekillik füzyonel ilişkide ortadan kalkar.

92. Fiili ensest ilişki ensest kompleksini çözmez yani böyle bir ilişkiden orgazmın genetik programı hayata doğmaz, doğamaz. Çünkü ensest kompleksini çözecek olan sadece ve sadece OGP terapisidir. Ensest ilişkilere girseler de bilinçaltındaki ensest kompleksleri çözümlenemeyeceği için kişilerin bu ensest ilişkilerde OGP'yi aktifleştirmeleri mümkün değildir.

93. Yapmak ve yapmamak tereddütü (bilinçaltındaki yasaklı düşünce ve niyetlerin eyleme konulması ya da konulmaması anlamındaki tereddütleri kastediyorum) obsesif kompulsif bozukluğun sebebi gibi gözüküyor. Obsesif kompulsif bozukluğun çelişkili eylem ve düşünceleri, bilinçaltındaki çelişkili niyetlerin görünürlükteki sembolik ikameleridir.

94. Oral dönem bebeği anneye idealizasyon ve süblimasyon aktarımları yaparak onun gücü karşısında derin bir hayranlık duyar. Yetişkinlik yıllarında ise insan, gücünü aşan her durumda eski hayranlık duygularını -örneğin kainatın karşısında diyelim- şimdi bu yeni izlenceye aktarır. Tüm kainat bu sefer en derin huşu duyguları eşliğinde seyredilir.

95. İnsanın kültürel kimliğinin biyolojik yapı üzerine inşa edildiğini biliyoruz. Yani biyolojik insan eninde sonunda bir kültürel kimlik edinerek konuşan insan öznesine dönüşmek zorundadır, çünkü böyle olmadığında sadece bir şempanze çocuk olarak kalır. Çocuğun edineceği kültürel kimlik o kültürde cinsiyetlerden beklenen cinsel rollere göre de şekillenir. Bu şu demektir: O kültürde erkekler için belirlenmiş toplumsal eril kimlik ve eril roller neyse küçük erkek çocuktan da bunlar beklenir ve o da babayla özdeşleşerek böyle bir özneleşme sürecine girer. Bazen ters bir şeyler olur ve erkek çocuk ciddi bir kastrasyona maruz kalarak babayla özdeşleşme yerine yani eril bir kimlik geliştirmekten ürkütüldüğü için karşı cins rol ve modelleri benimseyebilir ki burada maruz kalınmış ciddi kastrasyonlar yabana atılamaz ve sonuçlardan birinci derecede onlar sorumludur. Şimdi ne demiş olduk: Freud'un söylediğinden daha fazla bir şey söylemiş olmadık ama kimliklenme ve kültürel özne olma seçimlerini berraklaştırarak sanki çok az bir katkıda bulunmuş olduk.

Toplumsal cinsel kimlik kod yazılımları da eninde sonunda biyolojik yapı üzerine inşa edilen birer kültürel dokudur.

96. OGP ile boşalamayan libido, bedensel enerjiyi bastırır. Bu nedenle ortalama özne her zaman yorgundur. Çünkü çözümlenmemiş bilinçaltı cinsel sorunlar için içte farkında olunmadan harcanan tüm enerjiler bu genel yorgunluğu yaratır.

97. Ödipal kompleks insanoğlunun en büyük ruhsal trajedisidir (Freud). Ama hemen şunu ilave etmem gerekiyor: Ödipal kompleksi en büyük trajedi seviyesine yükselten, kompleksin sadece kendisi değildir, kültürün temsilcileri olan anne babaların, konu gündeme geldiğinde gözlerinde ve seslerinde beliren dehşet ifadesidir. Çocuk bu dehşet ifadeleri üzerinden kastrasyona maruz kalır.

98. Zeka ve yaratıcılık gibi insana özgü üst potansiyeller elbette var ama deha dediğimiz zaman ben misyona kendini adama motivasyonunu anlıyorum.

99. Erkek erkeğe penis teması eril özdeşleşme olarak primat projesine bağlı gibi gözüküyor.

100. Orijininde varlığı engelleyen tüm kod yazılımları, sizi, kendinizin olmayan bir hayatı yaşamaya tutsak eder.

101.Adeta mucizeler dünyasında ve yaratıcı bir sistemin ürünü olarak mucizenin bizzat kendimiz olduğunu ya da mucizelerin bizzat bizde tezahür ettiğini hissederek yaşamamız gerekiyor. Eğer bunu başaramazsak kökendeki annemizle bağlarımız kesilir. Bunun anlamı, ıssız bir çölde yaşamak üzere, ruhsal dünyamızda içerilmiş hayret ve temaşa makamlarından sürgüne gönderilmektir.

102.Ortalama kastre bir özne olarak kaldıkça, üstlendiğin bu yabancı kimlikle ne kendini ne de ilişkiler kurduğun dünyayı tanıyamazsın.

103. İnsan zihninde papağan kayıtları... İç konuşma metnimizin akışkanlık yasalarını daha önceki paragraflarda ve birinci ciltte açıklamıştım. İç konuşma metnimizden hani sanki ayrıymış gibi görünen çok dağınık ve aralıklı seyreden başka çağrışımlar vardır. Zihnimizin durgunluk anlarında ya da iç konuşma metnimizin çok yavaşladığı süreçlerde bir de bakarsınız bağlamla hiç alakası olmayan birkaç kelimelik çağrışım, zihninizde belirivermiştir ve bunda sizin bir gayretiniz de yoktur. İşte bu irade dışı beliren küçük çağrışım öbeklerine "papağan kayıtları" adını vermek uygun düşüyor.

Papağan kayıtlarını yöneten psişik mekanizma nedir açıkçası bilmiyorum. Sadece tahminler yürütülebilir ama bu mekanizmanın rüyalarımızı yöneten mekanizmayla adeta ortak olduğunu düşünüyorum.

104.OGP gerçeği, kastratör eril kültürün binlerce yıl sürüp gelmiş saçmalıklarını ve yanlışlarını kanıtlanmıştır.

105. Bozulan OGP dengesinin bedeli anüsten ödenir.

106. Bilinçaltı, ahlaki yasakları, ensest tabularını ve benzerlerini tanımaz. Ama limbik sistem ölüm tehlikesi ve tehdidini anında algılar ve defansa geçer. Eğer ensest yasağı ölüm ve öldürülme tehdidi düzeyinde özneye aktarılmışsa o zaman bu tehdit küçük çocuk üzerinde kastrasyon etkisi yaratır. Küçük çocuk böyle bir tehlikeyi iliklerine kadar titreyerek içselleştirir. İşte kastrasyon budur. Bu andan itibaren içselleştirilen kastrasyon tehditleri çocuk tarafından bir öldürülme dehşeti halinde bilinçaltına kaydedilir. İnsanlığın yüz binlerce yıllık tarihinde en öldürücü hayvanlar ağırlıklı olarak aslan, kaplan, panter ve benzerleridir. Bu nedenle rüyalarda görülen bu tür hayvanlar bilinçaltımızda öldürülme korkularımızla birlikte kayda alınmış olan kastrasyon dehşetlerimizi ifade eder. Fakat aynı zamanda bizden kastre edilen vital erki de anlatırlar ki böylece bizden gasp edilmiş olan OGP potansiyelini de dile getirmiş olurlar.

107. Kapanmamış ensest dosyasının hesabı güncel sevgiliden sorulur.

108. OGPnin hayata geçmesi öznede kimliğin bütünleşmesini teyit eder.

109. Bilinçaltı, özdeşleşme nesnelerini kendisi seçer, şimdilik bu seçimlerin nasıl olup bittiği ile ilgili kural ve yasaları bir kenara bırakalım. Fakat bir de bakarız ki bir kişinin davranış, düşünce ve tutumları bizde tekrarlanmaya başlamış. Yani akıl ve mantık yoluyla özdeşleşme nesneleri seçemiyoruz. Bizi özdeşleşme nesneleri seçmeye götüren arka plan psikodinamik etkenler üzerinde durmak ve onları

bulmak gerekir. Böyle bir araştırmanın kökleri ise hiç kuşkusuz Ödipal döneme ve Ödipal dönem nesne ilişkilerine kadar inecektir.

110. Emosyonel akışkanlık kendini bedensel akışkanlık olarak da dile getirebilir. O zaman ona dans denir.

111. Eşcinsel olma kaygıları nedeniyle anüs penis hattı çöktüğünde bunun erkeklerde yarattığı can sıkıcı tablo şudur: Bu durumda erkek kendini sahte bir eşcinsellik algısının bunaltıcı kıskacında hisseder, çünkü cinsel yakınlaşmalarında genitale bağlı anal refleksleri eşcinsellikle ilişkilendirir. Bu durumun yol açtığı asıl can sıkıcı sonuç ise OGP'nin öznenin hayatından bütünüyle dışlanmasıdır.

112. Aynada kendini beğenme şeklinde ortaya çıkan narsisizm bir tür eşcinsel ilişkidir (ben ve görüntüm aynı cinsiyetteniz). Aynı yoldan gidersek pek çok eşcinsel ilişkide bu örnekte olduğu gibi narsistik bir formu yakalarız. Yani özne narsistik bir algıdan yola çıkarak dış dünyada kendi benzerini hemcinsinde bulmuş olur. Pek çok kankalık ilişkisinin alt zemininde bu mekanizma belli bir dozda aktiftir.

113. Kastre öznenin her türlü kötülük eylemini ve eğilimini bunlara sebep olan bir dış güç olarak şeytana atfetmesi adeta bir tür psikotik yansıtmadır. İçten geleni dıştan geliyormuş gibi bir dış yaptırım gücüne bağlayan mekanizmayı söylüyorum.

114. Kastrasyonlarla yitirilmiş içsel bütünlüğümüz kendi dışımızda kadir-i mutlak bir güç tasarımı yaratır ve böylece dışardan geri dönerek kendini bize dikte eder. Dikte edenin bu müphem, belirsiz figürüne tanrı diyoruz. Bu figür müphemdir ve gizemli bir havası vardır. Çünkü bize "ben senin içte yitirdiğin bütünlüğün dıştaki müphem temsilcisiyim" demez daha doğrusu diyemez. Onun bu müphem yapısı, üzerimizde güçlü bir etki yaratır ve bizi kendine bağlar. Tanrı inancının bu kadar etkin bir güce sahip oluşunun sırrını burada aramak gerekir.

Sözünü ettiğimiz bu omnipotans yapının anneden bebeğe yansıtılan idealizasyon ve süblimasyon akımlarıyla inşa edildiğini önemli bir not olarak kaydedelim.